ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်ဒုတိယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ပဌမဝဂ္ဂ

၁–ပုဂ္ဂလကထာ

၁–သုဒ္ဓသစ္စိကဒ္ဒအနုလောမပစ္စနီက

၁။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂုလ်ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဟုတ်သော သဘော် မြတ်သောသဘောဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်သလော။ ဇုတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သောအမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။အာမန္တာ၊သြ ပညာဖြင့်ကပ်၍သိအပ်၏။ယော သတ္တုပညာ သ ပဘေဒဓမ္မော၊ အကြင်ငါးဆဲ့ခုနစ်ပါးအပြားရှိသောဓမ္မသည်။ သစ္စိကဋ္ဌော၊ ဟုတ်သောသဘောရှိ၏။ ပရမတ္ထော၊ မြတ်သော သဘော် ရှိ၏။ တတော-တေနသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ထိုသို့ ဟုတ်

သော သဘော မြတ်သော သဘောဖြင့်။ သော၊ ထိုသို့သဘောရှိ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ် သလော။ ဒုတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သော်ကား။ နဟိ ဝတ္တမ္ဗေ- နဟိ ဝတ္တမ္ဗောဟု၊ ငါ ပရဝါဒီ သည် မဆိုအပ်။

ရေကောင်းသောမျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။ တွံ၊ သင်ပရဝါဒီ သည်။ မေ၊ ငါသကဝါဒီ၏။ နိဂ္ဂဟံ၊ အပြစ်ကို။ အာဇာနာဟိ၊ ဝန်ခံလော့။ ပုဂ္ဂလော၊ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဟဒ္ဓိဥပလဗ္ဘ တိ၊ အကယ်၍ပညာဖြင့် ကပ်၍သိအပ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့သိအပ် သည်ရှိသော်။ တေနကာရဏေန၊ထိုသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ရေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။ ယောသဗ္ဗဥပညာသ ပဘေဒမမ္မော၊ အကြင် ငါးဆဲ့ခုနစ်ပါး အပြားရှိသောဓမ္မသည်။ သစ္စိကဋ္ဌော၊ ဟုတ်သောသဘောရှိ၏။ ပရမတ္ထော၊ မြတ်သော သဘောရှိ၏။ တတော- ထေနသစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍ သိအပ်၏။ ဒုတိ၊ သို့။ တယာ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ ဝတ္တမ္ဗေ- ဝတ္တမ္ဗောဝတ၊ အပ်စွတကား။ နဝတ္တမ္ဗော၊ဆိုမူမဆိုအပ်ခဲ့။တတ္ထ၊ ထိုပုရိမပဠာဒ်။ ပုဂ္ဂလော၊ကို။သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍သိအပ်၏။ဝတ္တမ္ဗေခေါ—ဝတ္တမ္ဗောဧဝ၊ဆိုအပ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဒုဓ၊ဤဒုတိယပဠာဒ်။ယောသဗ္ဗဥပညာသပဘေဒ ဓမ္မော၊ အကြင် ငါးဆဲ့ခုနစ်ပါး အပြားရှိသော ဓမ္မသည်။ သစ္စိ ကဋ္ဌော၊ ဟုတ်သောသဘောရှိ၏။ ပရမတ္ထော၊မြတ်သောသဘော ရှိ၏။ တတော- တေနသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ထိုသို့ ဟုတ်သော သဘော မြတ်သောသဘောဖြင့်။ သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍သိအပ်၏။ဒုတိ၊ဤသို့ သော်ကား။ နောစဝတ္တမ္ဗေ- နောစဝတ္တမ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ ယံဝစနံ၊ အကြင် ရှေနှင့်နောက် မစပ်သောစကားကို။ တွံ၊

သင်ပရဝါဒီသည်။ ဝဒေသိ၊ဆိုး၏။ တေ၊သင်ပရဝါဒီ၏။ဗုဒ္ဓံဝစနံ၊ ဤခရီးနှင့်နောက်မစပ်သောစကားသည်။ မိန္ဓာ–သပရာဓာ၊ အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယောသတ္တပညာသပဘေဒဓမ္မော၊ သည်။ သစ္စိကဒ္ဌော၊ဟုတ်သော သဘောရှိ၏။ ပရမတ္ထော၊ မြတ်သော သဘောရှိ၏။ တတော–တေနသစ္စိကဒ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်၏။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ နောစေပနဝတ္တမ္ဗေ–နောစေပနဝတ္တမ္ဗော၊ အကယ်၍ မဆိုအပ်အုံ့။ ဧဝံသတိ၊ဤသို့မဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ရေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။ပုဂ္ဂလော၊ကို။သစ္စိကဒ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍သိအပ်၏။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ နောစ ဝတ္တမ္ဗေ- နောစ ဝတ္တမ္ဗောဝတ၊ မဆိုအပ်စွတကား။ ဝတ္တမ္ဗော၊ ဆိုမူဆိုအပ်ခဲ့၏။ တတ္ထ၊ ထိုပုရိမပဒ္ဒေ၁ဌ်။ ပုဂ္ဂလော၊ကို။သစ္စိကဒ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ၏။ဒုတိ၊သို့။ဝတ္တမ္ဗေခေါ–ဝတ္တမ္ဗောဝေ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ယောသတ္တပညာသပဘေဒဓမ္မော၊ အကြင် ငါးဆဲ့ခုနှစ်ပါး အပြားရှိသော ဓမ္မသည်။ သစ္စိကဒ္ဌော၊ ဟုတ်သော သဘောရှိ၏။ ပရမတ္ထော၊ မြတ် ၁ သဘောရှိ၏။ တတော–တေနသစ္စိကဒ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ယော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍ သိအပ်၏။ ဒုတိ၊ ဤသို့သော်ကား။ နောစ ဝတ္တမ္ဗေ- နောစ ဝတ္တမ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ ယံဝစနံ၊ အကြင်ရှေ့နှင့်နောက်မစပ်သောစကားကို။ တံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ ဝဒေသိ၊ ဆိုး၏။ တေ၊ သင်ပရဝါဒီ၏။ ဗုဒ္ဓံဝစနံ၊ ဤ ရှေ့နှင့် နောက် မစပ်သောစကားသည်။ မိန္ဓာ–သပရာဓာ၊ အပြစ်နှင့် တကွဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အနုလောမပဋ္ဌကတည်း။

၂။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဟုတ်သောသဘော မြတ်သော သဘောဖြင့်။ နုပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍ မသိအပ် သလော။ ဗုတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊သော်။ အာမန္တာ၊သြ ပညာ-ဖြင့် ကပ်၍ မသိအပ်။ ယောသတ္တပညာသပဘေဒဓမ္မော၊ သည်။ သစ္စိကဋ္ဌော၊ ဟုတ်သော သဘောရှိ၏။ ပရမတ္ထော၊ မြတ်သော သဘောရှိ၏။ တတော-တေနသစ္စိကဋ္ဌ,ပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ကို။ နုပလဗ္ဘတိ၊ပညာဖြင့်ကပ်၍ မသိအပ်သလော။ ဗုတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧဝံ၊ဤသို့ သော်ကား။ နဟိဝတ္တမ္ဗေ- နဟိဝတ္တမ္ဗော၊ ငါ သကဝါဒိသည် မဆိုအပ်။

ရေ၊ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော သကဝါဒိ။ တွံ၊ သင် သကဝါဒိသည်။ မေ၊ ငါ၁ရဝါဒိ၏။ ပဋိကမ္မံ၊ တုံ့အပ်သောအမှု ကို။ အာဇာနာဟိ၊ လော့။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဟန္ဒိနုပလဗ္ဘတိ၊ အကယ်၍ပညာဖြင့်ကပ်၍ မသိအပ်အုံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့မသိအပ်သည်ရှိသော်။ တေနဟာရဏေန၊ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ရေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော သကဝါဒိ။ ယောသတ္တပညာသပဘေဒဓမ္မော၊ အကြင်ငါးဆဲခုနစ်ပါး အပြား ရှိသော ဓမ္မ သည်။ သစ္စိကဋ္ဌော၊ ဟုတ်သော သဘောရှိ၏။ ပရမတ္ထော၊ မြတ်သော သဘောရှိ၏။ တတော-တေနသစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ထိုသို့ ဟုတ်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြင့်။ သော၊ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ နုပလဗ္ဘတိ၊ပညာဖြင့် ကပ်၍မသိအပ်။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ တယာ၊ သင်သကဝါဒိသည်။ ဝတ္တမ္ဗေ- ဝတ္တမ္ဗောဝတ၊ ဆိုအပ်၏ တကား။ နဝတ္တမ္ဗော၊ ဆိုမှ မဆိုခဲ့။ တတ္ထ၊ ထိုပုရိမပဠာဒ်။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ နုပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍မသိအပ်။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တမ္ဗေ ခေါ် ဝတ္တမ္ဗောဝေ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဗုဓ၊ ဤဒုတိယ

ပဋ္ဌာန်။ ယောသတ္တပညာသ ပဘေဒဓမ္မော၊ သည်။ သစ္စိကဒ္ဌော၊ ဟုတ်သော သဘောရှိ၏။ ပရမတ္ထော၊ မြတ်သောသဘောရှိ၏။ တတော-တေနသစ္စိကဒ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ သော၊ ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ နုပလဗ္ဘတိ၊ အပ်။ ဗုတိ၊ ဤသို့သော်ကား။ နောစဝတ္တမ္ဗေ-နောစဝတ္တမ္ဗော၊ အပ်။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ ယံဝစနံ၊ အကြင်ရှေ့နှင့်နောက် မစပ်သော စကားကို။ တံ၊ သင်သကဝါဒီသည်။ ဝဒေသိ၊ ၏။ တေ၊ သင်သကဝါဒီ၏။ ဗုဒ်ဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားသည်။ မိစ္ဆာ-သပရာဓော၊ အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ယောသတ္တပညာသပဘေဒဓမ္မော၊ အကြင် ငါးဆဲ့ခုနစ်ပါး အပြားရှိသော ဓမ္မသည်။ သစ္စိကဒ္ဌော၊ ၏။ ပရမတ္ထော၊ ၏။ တတောတေနသစ္စိကဒ္ဌပရမတ္ထေန၊ ထိုသို့ဟုတ်သောသဘော မြတ်သော သဘောဖြင့်။ သော၊ ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ နုပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ မသိအပ်။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ နောစေပနဝတ္တမ္ဗေ-နောစေပနဝတ္တမ္ဗော၊ အကယ်၍ မဆိုအပ်အုံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့မဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ရေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော သကဝါဒီ။ တွံ၊ သင်သကဝါဒီသည်။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္ဆိကဒ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဟုတ်သော သဘော မြတ်သော သဘောဖြင့်။ နုပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍ မသိအပ်။ ဗုတိ၊ ကား။ နောစဝတ္တမ္ဗေ-နောစဝတ္တမ္ဗောဝတ၊ မဆိုအပ်တကား။ ဝတ္တမ္ဗော၊ ဆိုမူကား ဆိုအပ်ခဲ့၏။ ပ။ မိစ္ဆာ-သပရာဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကတည်း။

အမှာ ဤပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ၊ အစရှိသည်ကား အဘယ်နည်း။ ကမ္ဘာတသိန်း အမြတ်ရှိသော လေးသင်္ချေ ကာလပတ်လုံး ကမ္ဘာတသိန်း အမြတ် ရှိသော တဆဲ့ခြောက်သင်္ချေကာလပတ်လုံး ဆည်းပူးတော်မူအပ်သော အယုတ်အလတ် အမြတ်အားဖြင့် သုံးဆယ်သော ပါရမီကုသိုလ် ကမ္မပကတူပ နိဿယပစ္စည်းကို ရသောဝါသနာနှင့်တကွသော ကိလေသာကို

ပယ်စွန့်သော အရဟတ္တမဂ္ဂဉ္ဈာန် ပါရမီကုသိုလ်က် အရဟတ္တ မဂ္ဂဉ္ဈာန်မှ ပကတူပနိဿယ ပစ္စည်းကို ရသော သမ္ဘည္ဘတဉ္ဈာန် ပါရမီကုသိုလ်က် အရဟတ္တမဂ္ဂဉ္ဈာန် သမ္ဘည္ဘတဉ္ဈာန်မှ ပကတူပ နိဿယ ပစ္စည်းတို့ကို ရတော်မူသော ဒေသနာ ဉာဏ်ကြောင့် ဖြစ်သော ဒေသနာတော်တည်း။ ထိုဒေသနာ တုံသည်လည်း ဒေသနာအဖြစ်ဖြင့် တပါးတည်းသာ။ ဝိဝေါသအားဖြင့် သော်ကား - အာဏာ ဒေသနာ ဝေါဟာရ ဒေသနာ ပရမတ္ထ ဒေသနာဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထို သုံးပါးတို့တွင် အာဏာ ထိုက်သော ဘုရားမြတ်စွာသည် ဟောတော် မူအပ်သော တေနသမယေန ဗုဒ္ဓေါဘဂဝါ ဝေရဉ္ဇာယံဝိဟရတိ နဒ္ဒေရုပုစိ မန္ဒမူလေ အစရှိသည်ကား အာဏာဒေသနာမည်၏။ ဝေါဟာရ ၌ လိမ္မာသော ဘုရားမြတ်စွာသည် ဟောတော် မူအပ်သော ဧဝံမေ သုတံ စသော ဒေသနာ သည်ကား ဝေါဟာရ ဒေသနာ မည်၏။ ပရမတ္ထ၌ လိမ္မာသော ဘုရားမြတ်စွာသည် ဟောတော်မူအပ်သော ကုသလာဓမ္မာစသောဒေသနာသည်ကား ပရမတ္ထဒေသနာ မည်၏။ထိုသုံးပါးတို့တွင် ပုဂ္ဂလာ ဥပလဗ္ဘ တို့ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတို့ အာမန္တာ အစရှိသည်ကား ပရမတ္ထ ဒေသနာ မည်၏။ ထိုပရမတ္ထ ဒေသနာတုံသည်လည်း ပရမတ္ထ ဒေသနာအဖြစ်ဖြင့် တပါးတည်းသာ။ ဘေဒအားဖြင့် သော်ကား အတိုဝိတ္ထာရဖြစ်သော ပရမတ္ထဒေသနာ၊ အတိသင်္ခေပ ဖြစ်သော ပရမတ္ထဒေသနာ၊ နာတိဝိတ္ထာရနာတိသင်္ခေပ ဖြစ်သော ပရမတ္ထ ဒေသနာဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် ဘုရားမြတ်စွာ သည် ခုနစ်ဝါမြောက်၌ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ မယ်တော် မိနတ်သား အမှီးရှိသော တသောင်းသော စကြဝဠာမှလာသော နတ်ဗြဟ္မာ သိကြား တို့အား ဟောတော်မူသော ဒေသနာသည် ကားအတိုဝိတ္ထာရဖြစ်သော ပရမတ္ထဒေသနာမည်၏။အနဝတတ် အိုင်နား၌ အရှင်သာရိပုတ္တရာအား ဟောတော် မူအပ်သော ဒေသနာသည်ကား အတိသင်္ခေပ ဖြစ်သော ပရမတ္ထ ဒေသနာ

မည်၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် မြတ်စွာဘုရားမှ ပရဝေဏ ဃောသကိုရ၍ လင်းနှီသား ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော အရှင်ငါးရာတို့အား ဟောတော် မူအပ်သော ဒေသနာသည်ကား နာတိဝိတ္ထာရ နာတိသင်္ခေပ ဖြစ်သော ပရမတ္ထ ဒေသနာ မည်၏။ ထိုသုံးပါး တို့တွင် ဤ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ အစရှိသည်ကား နာတိ ဝိတ္ထာရနာတိသင်္ခေပဖြစ်သော ပရမတ္ထဒေသနာမည်၏။ ထိုနာတိ ဝိတ္ထာရနာတိသင်္ခေပ ဖြစ်သော ပရမတ္ထဒေသနာ တုံသည်လည်း ပရမတ္ထအားဖြင့် တပါးတည်းသာ။ ပကရဏ ပရိစ္ဆေဒအားဖြင့် သော်ကား ဓမ္မသင်္ဂဏီစသော ခုနစ်ကျမ်းတွင်သော် ဤပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ အစရှိသည်ကား ပဋ္ဌာန် ပြောက်သော ကထာဝတ္ထု ပကရဏ မည်၏။ ထိုကထာဝတ္ထု သည်ကား ပုဂ္ဂလကထာ ပရိဟာနိ ကထာ ဗြဟ္မစရိယ ကထာ ဇဟာတိကထာ စသော အပရိနိပ္ဖန္နကထာ အဆုံးရှိသော များစွာသော ကထာတို့တွင် ပုဂ္ဂလကထာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုပုဂ္ဂလကထာ သည်ကားသုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌသြကာသ သစ္စိကဋ္ဌ ကာလသစ္စိကဋ္ဌ အာ ယဝသစ္စိကဋ္ဌ သုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ သြပမ္မသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ စတုက္ကနယ သစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ လက္ခဏယုတ္တိ စသည်သော ခန္ဓ ပညတ္တာနုယောဂ စုတိပဋိသန္ဓာနုယောဂ ဥပါဒါ ပညတ္တာနု ယောဂ ပုရိသာကာရာနုယောဂ အဘိညာနုယောဂ ဉာတကာ နုယောဂ ဇာတျာနုယောဂ ပဋိပတ္တာ နုယောဂ ဥပပတ္တာ နုယောဂ ပဋိဝေဓနုယောဂ သင်္ခေပနုယောဂသစ္စိကဋ္ဌသဘာဝါ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ဆဲ့တပါး ပြား၏။ ထိုနှစ်ဆဲ့တပါးတို့တွင် သုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဌ်ုတုံသည်လည်း အနုလောမ ပစ္စနီကပဋ္ဌာန် ပစ္စနီကာနုလောမ ပဋ္ဌာန် ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမပစ္စနီကပဋ္ဌာန်ကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော် မူ၏။ ထိုဌ် တုံသည်လည်း အနုလောမပဋ္ဌာန် ပဋ္ဌာန်မှ စတုက္ကနိဒ္ဒေသ ဥပနယန စတုက္ကနိဒ္ဒေသ ဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာန်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်

မှု၏။ ထိုဌ္ဌတုံသည်လည်း အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါး တွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုလောမ၌ တုံသည်လည်း နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဝတ္ထု၊ နိဂ္ဂဟဌပနာပါပနာရောပနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နိဂ္ဂဟဌပနာ ပါပနာရောပနာဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဌ္ဌတုံသည်လည်း အနုလောမပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဌ္ဌတုံသည်လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထောနာတိ တည်း။ ထိုပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒိပုဗ္ဗာ ပရဝါဒိပုဗ္ဗာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပုဗ္ဗာတည်း။ အနုလောမပုဗ္ဗာ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ပုဗ္ဗာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ထိုပဋိဇာနနာသည်လည်း ပရဝါဒိ ပဋိဇာနနာ၊ သကဝါဒိ ပဋိဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပဋိဇာနနာတည်း။ အနုလောမနောင်ကား ပဋိလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိလောမ၌ဌ္ဌတုံသည်လည်း ပုဗ္ဗာ အဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ယော သစ္စိကဋ္ဌော ပရမတ္ထော တတော သော ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထောနာတိ တည်း။ထိုပုဗ္ဗာသည်လည်း သကဝါဒိပုဗ္ဗာ ပရဝါဒိ ပုဗ္ဗာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပုဗ္ဗာတည်း။အနုလောမ ပုဗ္ဗာ ပဋိလောမပုဗ္ဗာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပဋိလောမပုဗ္ဗာ တည်း။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေသည်ကား အဝဇာနနာတည်း။ ထိုအဝ ဇာနနာသည်လည်း ပရဝါဒိအဝဇာနနာ သကဝါဒိအဝဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိအဝဇာနနာတည်း။ ထိုဝတ္ထု နောင်ကား နိဂ္ဂဟကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟတည်း။ ထိုနိဂ္ဂဟ ဟူသည်ကား သကဝါဒိ နိဂ္ဂဟ ပရဝါဒိနိဂ္ဂဟဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်းသော် သကဝါဒိနိဂ္ဂဟ

တည်း။ အနုလောမနိဂ္ဂဟ ပစ္စနိကနိဂ္ဂဟဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမနိဂ္ဂဟတည်း။ ထိုနောင်ကား ဌပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဠိ ပုဂ္ဂလော ဥပလဇ္ဇတိသစ္စိကဌ ပရမတ္ထောနာတိတည်း။ ထိုဌပနာသည်လည်း သကဝါဒိဌပနာ၊ ပရဝါဒိဌပနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိ ဌပနာတည်း။အနုလောမဌပနာပဋိလောမ ဌပနာဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမဌပနာတည်း။ထိုဌပနာနောင်ကား ပါပနာကိုဟောတော်မူ၏။ ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္ထုမ္ဘေ ယော သစ္စိကဋ္ဌော ပရမတ္ထော တတော သော ပုဂ္ဂလော ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဌပရမတ္ထောနတည်း။ ထိုပါပနာသည်ကား ဿကဝါဒိပါပနာ ပရဝါဒိပါပနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပါပနာတည်း။ အနုလောမပါပနာ ပဋိလောမပါပနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမပါပနာတည်း။ ထိုနောင်ကား ရောပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝေဒေသိ ဝတ္ထုမ္ဘေ ခေါ ပုဂ္ဂလော ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဌပရမတ္ထောန နောစေ ဝတ္ထုမ္ဘော ယော သစ္စိကဋ္ဌောပရမတ္ထော တတော သော ပုဂ္ဂလော ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဌပရမတ္ထောနာတိ မိဿာတည်း။ ထိုရောပနာသည်ကား သကဝါဒိရောပနာ၊ ပရဝါဒိရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိရောပနာတည်း။အနုလောမရောပနာ၊ ပဋိလောမရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမရောပနာတည်း။ထိုအနုလောမနောင်ကား ပဋိလောမကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိလောမတုံသည်လည်း ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတွင်သော် ဌပနာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဌပနာ ဟူသော်ကား နောစေပန ဝတ္ထုမ္ဘေ ယော သစ္စိကဋ္ဌော ပရမတ္ထော တတော သော ပုဂ္ဂလော ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဌပရမတ္ထောနတည်း။ သကဝါဒိဌပနာ ပရဝါဒိ ဌပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိ ဌပနာတည်း။အနုလောမ

ဌပနာ ပဋ္ဌိလောမဌပနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် ပဋ္ဌိလောမဌပနာတည်း။ ဌပနာနောင်ကား ပါပနာကိုဟောတော်မူ၏။ ပါပနာဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေဝတ္တမ္ဘေယော သစ္စိကဋ္ဌောပရမတ္ထော တထော သော ပုဂ္ဂလော သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထောနာတိ တည်း။ ထိုပါပနာကား သကဝါဒိပါပနာပရဝါဒိပါပနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိ ပါပနာတည်း။ အနုလောမပါပနာ ပဋ္ဌိလောမပါပနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ပဋ္ဌိလောမ ပါပနာတည်း။ ပါပနာနောင်ကား ရောပနာကိုဟောတော်မူ၏။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထဝေဒေသိ ဝတ္ထမ္ဘေ ခေါ ပုဂ္ဂလောလ။ မိစ္ဆာသည်ကား ရောပနာတည်း။ သကဝါဒိ ရောပနာ ပရဝါဒိ ရောပနာနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိ ရောပနာတည်း။ အနုလောမ ရောပနာ ပဋ္ဌိလောမရောပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပဋ္ဌိလောမ ရောပနာတည်း။ ဤသို့လျှင်အနုလောမ၌ နိဂ္ဂဟ ပါပနာ ရောပနာ ပဋ္ဌိလောမ၌ ပါပနာ ရောပနာ ဤငါးပါးသည်လျှင် အနုလောမ ပဌမကတည်း။

ဟဋ္ဌိပုဂ္ဂလော အစရှိသောပါဌ်ကို အဘယ်အလို့ငှါဟောတော်မူသနည်း။ ပရဝါဒိ အပြစ်တင်ဘွယ်ရှိ၍ ထိုအပြစ်တင်ဘွယ်ကို တင်လို၍ ဟောတော်မူသော် ပရဝါဒိကို အဘယ်သို့ အပြစ်တင်ဘွယ်ရှိ၍ ထိုအပြစ်တင်ဘွယ်ကို တင်၍ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား ပရဝါဒိကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနဟူသော ပဌမပဥ္စာ၌ အာမဋ္ဌာဟူ၍ ပဋ္ဌိဇာနနာပြု၍ ယောသစ္စိကဋ္ဌော ပရမတ္ထော တထော သော ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန ဟူသော ဒုတိယပဥ္စာ၌ နဟေတုဝတ္ထုမ္ဘေဟူ၍ အဝဇာနနာကိုပြု၏။ အကယ်၍ ယင်းသို့ ပြုချေသော် ပုဂ္ဂိုလ်ကို သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထအားဖြင့် အကယ်၍ရအပ်အုံ့။ ထိုသို့ရအပ်သည်ရှိသော် ယောသစ္စိကဋ္ဌော စသော ဒုတိယပဥ္စာ၌ အာမဋ္ဌာဟူ၍ ပဋ္ဌိဇာနနာ မပြုအပ်ဟူသောအနက်သည်ရောက်၏။ ထိုသို့တမူကားသစ္စိကဋ္ဌောစသော ဒုတိယပဥ္စာ၌ အာမဋ္ဌာဟူ၍ ပဋ္ဌိဇာနနာကို မပြု

အပ်သည်မဟုတ်၊ ပြုအပ်၏။ ထိုသို့တမူကားမပြုခဲ့။ မပြုဖြစ်သော ကြောင့် ပဌမပဏ္ဍာန်၌ ပုဂ္ဂလောဥပလဇ္ဈတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ဒုတိယပဏ္ဍာန်၌ ယောသစ္စိကဋ္ဌောပရမတ္ထောတတော သော ပုဂ္ဂလောဥပလဇ္ဈတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန မဆိုအပ်ဟူ၍ အကြင်စကားကို ပရဝါဒီသည်ဆို၏။ ထိုပရဝါဒီ ဆိုသောစကား သည် ရှေ့ပဏ္ဍာန်နှင့် နောက်ပဏ္ဍာ မစပ် သော ပုဗ္ဗာပရပဏ္ဍာဝိရောဓိ ဒေါသရောက်ခဲ့၏၊ ဟူလိုသော်။

နောဝစေပန ဝတ္ထုမ္ဘေ အစရှိသော ပါဠိတို့ကို အဘယ်ဌါ ဆိုသနည်း။ ပရဝါဒီကို အပြစ်တင်ဘွယ်ရှိ၍ ထိုအပြစ်တင်ဘွယ်ကို တင်လို၍ဆိုသော် ပရဝါဒီကို အဘယ်သို့အပြစ်တင်ဘွယ်ရှိသနည်း ဟူမူကား ယောသစ္စိကဋ္ဌော ဟူသော ပဏ္ဍိမပဏ္ဍာန်၌ နဟေတုံ ဝတ္ထုမ္ဘေဟူ၍ အဝဇာနနာကိုပြု၏။ပုဂ္ဂလော ဥပလဇ္ဈတိ စသော ပုရိမပဏ္ဍာန်၌ အာမန္တာဟူ၍ ပဋိဇာနနာကိုပြု၏။ အကယ်၍ ယင်းသို့ ပြုချေသော် ယောသစ္စိကဋ္ဌော စသော ဒုတိယပဏ္ဍာန်၌ အာမန္တာဟူ၍ ပဋိဇာနနာကို အကယ်၍မပြုအပ်ကုံ။ ထိုသို့မပြုအပ် သည်ရှိသော် ပုဂ္ဂလော စသော ပုရိမပဏ္ဍာန်၌ အာမန္တာဟူ၍ ပဋိဇာနနာကို ပြုအပ်၏ဟူသော အနုက်သာ ရောက်၏။ ထိုသို့ တမူကား မပြုအပ်။ ထိုသို့မပြုအပ်လျက်၏တမူကားပြုခဲ့၏။ ပြုသည် ဖြစ်သောကြောင့် ပုရိမပဏ္ဍာန်၌ ပုဂ္ဂလော ဥပလဇ္ဈတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ပဏ္ဍိမပဏ္ဍာန်၌ ယောသစ္စိ ကဋ္ဌော ပရမတ္ထော တတော သောပုဂ္ဂလော ဥပလဇ္ဈတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိဟူ၍မဆိုအပ်ဟူ၍ အကြင်စကားကို ပရဝါဒီသည် ဆို၏။ ထိုပရဝါဒီဆိုသောစကားသည် နောက်ပဏ္ဍာန်နှင့် ရှေ့ပဏ္ဍာ မစပ်သော ပုဗ္ဗာပရပဏ္ဍာဝိရောဓိဒေါသ ရောက်ခဲ့၏ဟူလိုသော်။

အနုလောမနောင်ကား ပဋိလောမစတုက္ကကို ဟောတော် မူ၏။ ထိုပဋိလောမစတုက္ကသည်ကား ပဋိကမ္မဋ္ဌပနာ ပါ၊ပနာရော ပနာဝတ္ထု ပဋိကမ္မဋ္ဌပနာပါ၊ပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော်

ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထုဌာ တုံသည်လည်း အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အနုလောမ၌ တုံသည်လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထောနာတိ တည်း ထိုပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒိပုဗ္ဗာ ပရဝါဒိပုဗ္ဗာနှစ်ပါး တွင်သော် ပရဝါဒိပုဗ္ဗာတည်း။ အနုလောမပုဗ္ဗာ ပဋိလောမ ပုဗ္ဗာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမပုဗ္ဗာတည်း။အနုလောမ ပစ္ဆိမိက၊ ပဋိလောမပစ္ဆိမိကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ပစ္ဆိမိကတည်း။ အာမဋ္ဌာသည် ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုပဋိဇာနနာ သည်ကား သကဝါဒိ ပဋိဇာနနာ ပရဝါဒိပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိ ပဋိဇာနာနာတည်း။ အနုလောမ ပဋိဇာနနာ ပဋိလောမ ပဋိဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဋိဇာနနာတည်း။ အနုလောမပဋိဇာနနာ ပစ္ဆိမိက ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္ဆိမိက ပဋိဇာနနာတည်း။ အနုလောမနောင်ကား ပဋိလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထို ပဋိ လောမ၌ တုံသည်လည်း ပုဗ္ဗာ အဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ယော။လ။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထောနာတိတည်း။ ထိုပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒိပုဗ္ဗာ၊ ပရဝါဒိ ပုဗ္ဗာနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပုဗ္ဗာ တည်း။ အနုလောမပုဗ္ဗာပဋိလောမပုဗ္ဗာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပဋိလောမပုဗ္ဗာတည်း။နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေသည်ကား အဝဇာနနာ တည်း။ ထိုအဝဇာနနာသည်ကား သကဝါဒိ အဝဇာနနာ ပရ ဝါဒိအဝဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိအဝဇာနနာတည်း။ အနုလောမ အဝဇာနနာ ပဋိလောမ အဝဇာနနာ နှစ်ပါး တွင်သော် ပဋိလောမအဝဇာနနာတည်း။ ပဋိလောမအဝဇာနနာ ပစ္ဆိမိကအဝဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော်ပစ္ဆိမိကအဝဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မကို ဟောတော်မူ၏။ ပဋိကမ္မဟူသော်

ကား- အာဇာနာဟိ ပဋ္ဌိကမ်ံတည်း။ သကဝါဒိပဋ္ဌိကမ္မ ပရဝါဒိ ပဋ္ဌိကမ္မ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပဋ္ဌိကမ္မ တည်း။ အနုလောမ ပဋ္ဌိကမ္မ ပဋ္ဌိလောမပဋ္ဌိကမ္မ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌိကမ္မ တည်း။ အနုလောမပဋ္ဌိကမ္မ ပစ္ဆိုကပဋ္ဌိကမ္မ နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္ဆိုကပဋ္ဌိကမ္မတည်း။ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဋ္ဌိပုဂ္ဂလောနုပ လဇ္ဇတိသစ္စိကဌ ပရမတ္ထော နှ တည်း။ သကဝါဒိဌပနာ ပရဝါဒိ ဌပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိ ဌပနာတည်း။ အနုလောမ ဌပနာ ပဋ္ဌိလောမ ဌပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ဌပနာ တည်း။ အနုလောမ ဌပနာ ပစ္ဆိုက ဌပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္ဆိုကဌပနာ တည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား တောနဝတ္ထရေ ဝတ္ထုမ္ဘေ တည်း။ သကဝါဒိပါပနာ ပရဝါဒိပါပနာ နှစ်ပါး တွင်သော် ပရဝါဒိပါပနာတည်း။ အနုလောမပါပနာ ပဋ္ဌိလောမ ပါပနာနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ပါပနာတည်း။ အနုလောမ ပါပနာ ပစ္ဆိုကပါပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္ဆိုကပါပနာတည်း။ ရောပနာ ဟူသည်ကား ယံတတ္ထဝေဒေသိကသည် မိန္ဓာ တိုင်ရုံ တည်း။ သကဝါဒိရောပနာ ပရဝါဒိရောပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိ ရောပနာ တည်း။ ထိုနောင်ကား ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ဌပနာဟူသော်ကား နောစေပန ဝတ္ထုမ္ဘေယော သစ္စိကဌော ပရမတ္ထော တတော သောပုဂ္ဂလော နုပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဌ ပရမတ္ထောနာတိ တည်း။ သကဝါဒိဌပနာပရ ဝါဒိဌပနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိဌပနာ တည်း။ အနုလောမ ဌပနာ ပဋ္ဌိလောမဌပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပဋ္ဌိလောမဌပနာ တည်း။ အနုလောမဌပနာ ပစ္ဆိုကဌပနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္ဆိုက ဌပနာတည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစဝတ ရေဝတ္ထုမ္ဘေ ပုဂ္ဂလောနုပလဇ္ဇတိသစ္စိကဌပရမတ္ထောနာတိ တည်း။ သကဝါဒိ ပါပနာ ပရဝါဒိပါပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပါပနာတည်း။ အနုလောမပါပနာ ပဋ္ဌိလောမပါပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပဋ္ဌိ လောမပါပနာတည်း။ အနုလောမပါပနာ ပစ္ဆိုကပါပနာနှစ်ပါး

တွင်သော် ပစ္စနိကပါပနာတည်း။ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိကသည် မိန္ဓာတိုင်ရုံတည်း။ ထိုရောပနာသည်ကား သက ဝါဒီရော်ပနာ၊ပရဝါဒီရောပနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီရောပနာ တည်း။ အနုလောမရောပနာ ပဋိလောမရောပနာ နှစ်ပါး တွင်သော် ပဋိလောမရောပနာတည်း။ အနုလောမ ရောပနာ ပစ္စနိက ရောပနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနိကရောပနာတည်း။ ဤသို့ လျှင် အနုလောမဌာလည်း ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမဌာလည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤလေးပါးသည်လျှင် ပဋိကမ္မစတုက္ကတည်း။

ဟဒ္ဓိပုဂ္ဂလောအစရှိသည်ကို အဘယ်၄ါဟောတော်မူသနည်း။ သကဝါဒီကို ပရဝါဒီသည် အပြစ်တင်ဘွယ် ရှိ၍ ထိုအပြစ် တင်ဘွယ်ကို တင်လို၍ဆိုသော် အဘယ်သို့လျှင် အပြစ်တင်ဘွယ် ရှိသနည်းဟူမူကား သကဝါဒီကား ပုဂ္ဂလော အစရှိသော ပုရိမ ပဒုဒ္ဓ အာမန္တာဟူ၍ ပဋိဇာနနာကို ပြု၏။ ယောသစ္စိကဒ္ဌော အစရှိသော ပစ္ဆိမပဒုဒ္ဓ နဟေဝံဝတ္တမ္ဘေဟူ၍ အဝဇာနနာပြု၏။ ယင်းသို့ ပြုချေသော် ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသစ္စိကဌပရမတ္ထအားဖြင့် အကယ်၍ မရအပ်အုံ့။ ထိုသို့ မရအပ်သည်ရှိသော် ယောသစ္စိကဌော စသော ပစ္ဆိမပဒုဒ္ဓ အာမန္တာဟူ၍ မပြုသော အနက်သည် ရောက်၏။ ထိုသို့တမူကား မပြုအပ်သည် မဟုတ် ပြုအပ်၏။ ထိုသို့ပြုအပ်လျက် တမူကား မပြုခဲ့ဖြစ်သောကြောင့် ပုရိမပဒုဒ္ဓ ပုဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဌ ပရမတ္ထေနဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ပစ္ဆိမပဒုဒ္ဓ ယောသစ္စိ ကဌော အစရှိသော ပါဌ်တို့ကို မဆိုအပ်ဟူ၍ အကြင်စကားကို သကဝါဒီသည်ဆို၏။ ထိုသကဝါဒီ ဆိုသော စကားသည် ရှေး ပဒုဒ္ဓနှင့် နောက်ပဒုဒ္ဓသည် မစပ်သော် ပုဗ္ဗာပရပဒုဒ္ဓဝိရောဓိဒေါသ ရောက်၏ဟူလိုသော်။

နောစေပန္။ပ။ မိန္ဓာတိုင်ရုံသော ပါဌ်တို့ကို အဘယ်၄ါ ဆို သနည်း။ သကဝါဒီကို ပရဝါဒီ အပြစ်တင်ဘွယ်ရှိ၍ ဆိုသော် အဘယ်သို့လျှင် အပြစ်တင်ဘွယ်ရှိသနည်း ဟူမူကား သကဝါဒီ

သကဝါဒီကား ယောသစ္စိကဌော ပရမတ္ထော တတော သော ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန ဟူသော ဒုတိယပဏ္ဍာဒ်နှင့် ဟောဝံဝတ္ထုမ္ဘေဟူ၍ အဝဇာနနာကိုပြု၏။ ပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိ အစရှိသောပါဠိတို့၌အာမန္တာဟူ၍ ပဋိဇာနနာကိုပြု၏။ အကယ်၍ ယင်းသို့ပြုချေသော် ဒုတိယပဏ္ဍာဒ်၌ အာမန္တာဟူ၍ ပဋိဇာနနာကို အကယ်၍ မပြုအပ်အုံ့။ ဤသို့ မပြုအပ်သည် ရှိသော် ပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိစသော ပုရိမပဏ္ဍာဒ်၌အာမန္တာဟူ၍ ပဋိဇာနနာကို ပြုအပ်၏ ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏၊ ထိုသို့ တမူကား ပြုအပ်သည် မဟုတ် ထိုသို့ မပြုအပ်လျက်၏ တမူကားပြု၏။ ပြုသည် ဖြစ်သော ကြောင့် ပုဂ္ဂလောစသော ပါဠိတို့ကို ဆိုအပ်၏။ ဒုတိယပဏ္ဍာဒ်၌ ယောသစ္စိကဌော စသော ပါဠိတို့ကို မဆိုအပ်ဟူ၍ အကြင်စကားကို သကဝါဒီ ဆို၏။ ထိုစကားသည် နောက်ပဏ္ဍာနှင့် ရှေးပဏ္ဍာသည် မစပ်သော ပုဗ္ဗာပရပဏ္ဍာဝိရောဓိဒေါသ ရောက်၏ ဟူလိုသော်။

ပဋိကမ္မ စတုက္ကတည်း။

၃။ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်ကို။သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဟုတ်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြင့်။နုပလဗ္ဘတိ၊ပညာဖြင့်ကပ်၍မသိအပ်။ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တမ္ဘေခေါ-ဝတ္တမ္ဘောဝေ၊ ဆိုအပ်သည် သာလျှင်တည်း။ ယောသတ္တပညာသပဘေဒဓမ္မော၊ အကြင် ငါးဆဲ့ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော ဓမ္မသည်။ သစ္စိကဌော၊ဟုတ်သော်သဘောရှိ၏။ ပရမတ္ထော၊ မြတ်သော သဘောရှိ၏။ တတော-တေနသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ထိုဟုတ်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြင့်။ သော၊ထိုသို့သဘောရှိ့သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နုပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ မသိအပ်။ ဇုတိ၊ဤသို့။ နောစဝတ္တမ္ဘေ-နောစဝတ္တမ္ဘော၊ မဆိုအပ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ တုံ၊ သင်သကဝါဒီသည်။ မညတိ ပနစေ၊ အကယ်၍ အောက်မေ့ပြုံးအုံ့။ တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုနုပလဗ္ဘတိဟူသောပဋ္ဌာန်။ ဟေ

တာယ ပဋိညာယ၊ အာမန္တာဟူ၍ ဝန်ခံသောကြောင့်။ ဟေဝံ ပဋိဇာနန္တိ-ဟေဝံ ပဋိဇာနန္တော၊ အာမန္တာဟူ၍ ဝန်ခံသော။ တဝ-တ္ထုံ၊သင်သကဝါဒီကို။ ဟေဝံ၊နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဘေဟုဆို၍ အာမန္တာဟူ၍ ဝန်မခံသည် ဖြစ်၍။ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ-နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ နှိပ်အပ်၏။ အထ၊ ထိုသို့နှိပ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော။ တံ၊သင်သာကဝါဒီကို။ မယံ၊ ငါတို့ပရဝါဒီသည်။ နိဂ္ဂဏှာမ၊ ကုန်အံ့။ တွံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ သုနိဂ္ဂဟိတောစ၊ ကောင်းသဖြင့် နှိပ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ☰ ပုဂ္ဂလော၊ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဟဒ္ဒိနုပလဒ္ဓတိ၊ အကယ်၍မသိအပ်အံ့။ တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်း ဖြင့်။ ရေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော သကဝါဒီ၊ (သိ ကောင်းပြီ)။

နိဂ္ဂဟစတုက္ကတည်း။

၄။ ရေ၊ကောင်းသော မျက်နှာရှိသောသကဝါဒီ။ တဝ၊သင်သကဝါဒီအား။ ယောနိဂ္ဂဟော၊ အကြင်နှိပ်ခြင်းကို။ မယာ၊ငါပရဝါဒီသည်။ ကတော၊ပြုအပ်၏။ မေ၊ငါပရဝါဒီ၏။ ဧသေသော၊ ဤသို့သော နှိပ်ခြင်းသည်။ စေဒုန္ဒိဋ္ဌဟိတော စေဒုန္ဒိဋ္ဌဟိတော၊ အကယ်၍ မကောင်းသဖြင့် နှိပ်အပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ မကောင်းသဖြင့် နှိပ်အပ်သည်ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ထိုအနုလောမ နိဂ္ဂဟာ၌။ ဝေမေဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ဒဋ္ဌ၊ကြည့်လေလော့။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဥပလဒ္ဓတိ၊ သိအပ်၏။ ဇုတိ၊သို့။ ဝတ္တမ္ဘေခေါ-ဝတ္တမ္ဘောဝေ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ယော သတ္တပညာသပဘေဒမမ္ဘော၊ ဓမ္မသည်။ သစ္စိကဋ္ဌော၊ရှိ၏။ ပရမတ္ထော၊ ရှိ၏။ တတောတေနသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ပ။ ဥပ လဒ္ဓတိ၊အပ်၏။ ဇုတိ၊သို့။ နောစဝတ္တမ္ဘေ - နောစဝတ္တမ္ဘော၊ မဆို အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအနုလောမပဋိဂ္ဂဟာ၌။ ဟေ တာ၎ယပဋိညာယ၊အာမန္တာဟူ၍ ဝန်ခံခြင်းကြောင့်။ ဟေဝံပဋိဇာ နန္တာ၊ အာမန္တာဟူ၍ ဝန်ခံကုန်သော။ မယံ၊ ငါတို့ပရဝါဒီကို။

တယာ၊သင်သကဝါဒီသည်။ ဟေဝံ၊နှဟေဝံဝတ္ထုမ္ဘေဆိုရ် အာမန္တာ ဟူ၍ဝန်ခံသည်ဖြစ်၍။ နောစနိဋ္ဌဟေတမ္ဘာ၊မနှိပ်ကုန်။ အထ၊ထိုသို့ မနှိပ်ခြင်းငှါ မထိုက်သော။ မံ၊ငါပရဝါဒီကို။ တွံ၊ သင်သကဝါဒီ သည်။ နိဋ္ဌကျာတိ၊နှိပ်၏။ မယံ၊ငါတို့ပရဝါဒီကို။ တယာ၊သင်သက ဝါဒီသည်။ ဒုန္ဒိဋ္ဌဟိတာစ၊ မကောင်းသဖြင့် နှိပ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောမ၊ဖြစ်ကုန်အုံ့။

ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဟဋ္ဌိဥပလဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ပညာဖြင့် ကပ်၍ သိအပ်အုံ့။ တေနကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ရေ၊ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ၊ ယောသတ္တဝပညာသ ပဘေဒမ္မော၊ အကြင် ငါးဆဲ့ခုနစ်ပါး အပြားရှိသော ဓမ္မသည်။ သစ္စိကဋ္ဌော၊ ဟုတ်သောသဘောရှိ၏။ ပရမတ္ထော၊ မြတ်သော သဘောရှိ၏။ တတော တေန သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ထိုသို့ဟုတ် သော သဘော မြတ်သောသဘောဖြင့်။ သော၊ ထိုသို့ သဘော ရှိသော်။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဥပလဇ္ဇတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်၏။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ဝတ္ထေ-ဝတ္ထေဝ၊ တ၊ဆိုအပ်၏တကား။နဝတ္ထေ၊ ဆိုမူမဆိုအပ်ခဲ့။ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယပဋ္ဌာန် (သိကောင်းပြီ)။

ဥပနယန စတုက္ကတည်း။

အမှာ ပဋ္ဌိလောမ ကမ္မစတုက္ကနောင်ကား နိဋ္ဌဟစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနိဋ္ဌဟစတုက္ကသည်ကား နိဋ္ဌဟေ တမ္ဘာဘာဝဒဿန အနိဋ္ဌဟဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နိဋ္ဌဟေတမ္ဘ ဘာဝဒဿနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုနိဋ္ဌဟေတမ္ဘာဘာဝ ဒဿနဟု တုံသည်လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထု ဟူသော်ကား တွန္ဓေပနမည်သော် ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ်ပုဂ္ဂလော-ကသည် သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန-တိုင်ရုံတည်း။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား သကဝါဒီ ဝတ္ထု ပရဝါဒီဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီဝတ္ထုတည်း။ အနု လောမဝတ္ထု ပစ္စနီကဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနီကဝတ္ထုတည်း။

ထိုနောင် အဝတ္ထုကိုဟောတော်မူ၏။ အဝတ္ထု ဟူသော်ကား တေနတဝတတ္ထဟောတာယ ပဋ္ဌိညာယဟော၀ံ ပဋ္ဌိဇာနန္ဒံဟော၀ံနိဂ္ဂ ဟောတမ္ဘေတည်း။ ထိုအဝတ္ထု သည်ကား သကဝါဒီ အဝတ္ထု ပရ၀ါဒီအဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ပရ၀ါဒီအဝတ္ထုတည်း။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဏ္ဌနကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဏ္ဌနဟူသော်ကား အထ တံ နိဂ္ဂဏ္ဌာမ သုနိဂ္ဂဟီတောစ ဟောတိတည်း။ ထိုနိဂ္ဂဏ္ဌနသည် ကား အနုလောမ ပဋ္ဌိလောမနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမတည်း။ ထိုအနုလောမ သည်ကား ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာသုံးပါး တွင်သော် ဌပနာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဌပနာဟူသော် ကား ဟဠိဒ္ဒပုဂ္ဂလောနုပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဌပရမတ္ထေနတည်း။ သက ဝါဒီဌပနာ ပရ၀ါဒီဌပနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပရ၀ါဒီ ဌပနာတည်း။ အနုလောမဌပနာ ပဋ္ဌိလောမ ဌပနာနှစ်ပါးတွင်သော် အနု လောမ ဌပနာတည်း။ ပစ္စနီကဌပနာ အနုလောမဌပနာ နှစ်ပါး တွင်သော် ပစ္စနီက ဌပနာတည်း။ ထိုနောင်ကား ပါပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတရေ၀တ္ဌမ္ဘေ။ပ။ ပရမတ္ထေနာတိတည်း။ သကဝါဒီ ပါပနာ ပရ၀ါဒီ ပါပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရ၀ါဒီပါပနာတည်း။ အနုလောမပါပနာ ပဋ္ဌိ လောမ ပါပနာနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ပါပနာတည်း။ ပစ္စနီကပါပနာ အနုလောမပါပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနီက ပါပနာတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထ၀ဒေသိ ကသည် မိစ္ဆာတိုင်ရုံတည်း။ သကဝါဒီရောပနာ ပရ၀ါဒီရောပနာ နှစ်ပါး တွင်သော် ပရ၀ါဒီရောပနာတည်း။ အနုလောမ ရောပနာ ပဋ္ဌိ လောမ ရောပနာနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ရောပနာတည်း။ ပစ္စနီကရောပနာ အနုလောမရောပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနီ ကရောပနာတည်း။ အနုလောမ နောင်ကား ပဋ္ဌိလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထို ပဋ္ဌိလောမသည်ကား ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍သုံးပါးတွင်သော် ဌပနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ဌပနာ ဟူသော်ကား နောဇေပန။ပ။ ပရမတ္ထေနတည်း။

သကဝါဒိဌပနာ ပရဝါဒိဌပနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိဌပနာတည်း။ အနုလောမဌပနာ ပဋိလောမ ဌပနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပဋိလောမဌပနာတည်း။ အနုလောမဌပနာ ပစ္စနီကဌပနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနီကဌပနာတည်း။ပါပနာ ရောပနာလည်း တို့၏။ ဤသို့လျှင် အနုလောမ၌ ပါပနာ ရောပနာ၊ ပဋိလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာ၊ ဤလေးပါး အပေါင်းသည်သာလျှင် နိဂ္ဂဟစတုက္ကတည်း။

ဟဠိပုဂ္ဂလော အစရှိသော ပါဠိတို့ကို အဘယ်အလို၄ါ ဆိုလေသနည်း။ သကဝါဒိကို နှိပ်စက်လို၍ ဆိုသော် အဘယ်သို့လျှင် သကဝါဒိကို နှိပ်အပ်သနည်း ဟူမူကား သကဝါဒိကား ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိအစရှိသော ပုရိမပဒ္ဒသာ၌ အာမန္တာဟူ၍ ပဋိဇာနနာကို ပြု၏။ ယောသစ္စိကဒ္ဌောပရမတ္ထော အစရှိသော ပစ္ဆိမ ပဒ္ဒသာ၌ နုဟေဝံဝတ္တမ္ဘေဟူ၍ အဝဇာနနာကိုပြု၏။ အကယ်၍ ယင်းသို့ပြုချေသော် ပုဂ္ဂိုလ်ကို သစ္စိကဌပရမတ္ထအားဖြင့် မရအပ်အုံ့။ ထိုသို့ မရအပ်သည်ရှိသော် ယောသစ္စိကဌောစ်သော ပစ္ဆိမပဒ္ဒသာ၌ အာမန္တာဟု မပြုအပ်ဟူ၍ အကယ်၍ သကဝါဒိသည် အောက်မေ့အုံ့။ ထိုသို့အောက်မေ့သည်ရှိသော် ပဌမပဒ္ဒသာ၌ ၁. မန္တာဟုပြုအပ်၏။ ဒုတိယပဒ္ဒသာ၌ အာမန္တာဟူ၍မပြုအပ်သော အံ့ဇက်သည်ရောက်၏။ ထိုသို့တမူကား မပြုအပ်သည်ကားမဟုတ် ပြုအပ်၏။ ထိုသို့ ပြုအပ်လျက်၏တမူကားမပြုခဲ့။ မပြုဖြစ်သောကြောင့် ပဌမပဒ္ဒသာ၌ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ အစရှိသည်ကိုဆိုအပ်၏။ ဒုတိယပဒ္ဒသာ၌ ယောသစ္စိကဌောပရမတ္ထော အစရှိသော ပါဠိတို့ကို မဆိုအပ်ဟူ၍ အကြင်စကားကို သကဝါဒိသည်ဆို၏။ ထိုသကဝါဒိဆိုသောစကားသည် ရှေ့ပဒ္ဒသာနှင့် နောက်ပဒ္ဒသာသည် မစပ်သော ပုဗ္ဗာပရပဒ္ဒသာဝိရောဓိ ဒေါသရောက်၏ဟူလိုသော်။

နောစေပန အစရှိသော ပါဠိတို့ကို အဘယ်၄ါဆို သနည်း။ သကဝါဒိကိုပရဝါဒိနှိပ်လို၍ဆိုသော် အဘယ်သို့လျှင်သကဝါဒိကို

နှိပ်သနည်းဟူမူကား သကဝါဒီ သကဝါဒီကား ဒုတိယပဏ္ဍာဒ္ဌ နဟေဝံဝတ္ထုမ္ဟေ ဟူ၍ ဆိုး၏။ ပုရိမပဏ္ဍာဒ္ဌ အာမန္တာဟူ၍ ဆိုး၏။ အကယ်၍ ယင်းသို့ဆိုချေသော် ဒုတိယပဏ္ဍာဒ္ဌ အာမန္တာဟူ၍ မဆိုအပ်ဟူ၍အောက်မေ့အံ့။ ထိုသို့အောက်မေ့သည် ရှိသော် ဒုတိယပဏ္ဍာဒ္ဌ အာမန္တာဟူ၍ မဆိုအပ်။ ပဌမပဏ္ဍာဒ္ဌ အာမန္တာဟူ၍ဆိုအပ်၏ ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ ထိုသို့တမူကား ပြုအပ်သည် မဟုတ်မပြုအပ်။ ထိုသို့မပြုအပ်လျက်၏ တမူကားပြုခဲ့၏။ပြုသည်ဖြစ်သောကြောင့်ပဌမပဏ္ဍာဒ္ဌ အာမန္တာဟူ၍ဆိုအပ်၏။ ဒုတိယပဏ္ဍာဒ္ဌ အာမန္တာဟူ၍ မဆိုအပ်ဟူ၍ သကဝါဒီသည်ဆိုး၏။ ထိုသကဝါဒီ ဆိုသောစကားသည် နောက်ပဏ္ဍာနှင့် ရှေးပဏ္ဍာမစပ်သော ပုဗ္ဗာပရပဏ္ဍာ ဝိရောဓိဒေါသ ရောက်၏ ဟူလိုသော်။ နိဂ္ဂဟစတုက္ကကျမ်းရိုး။

နိဂ္ဂဟစတုက္ကနောင်ကား ဥပနယနစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဥပနယန စတုက္ကသည်ကား ဒုန္ဒိဂ္ဂဟဘာဝဒဿန အနိဂ္ဂဟဘာဝဒဿန အနိဂ္ဂဟဥပနယနဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် ဒုန္ဒိဂ္ဂဟဘာဝဒဿနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဒုန္ဒိဂ္ဂဟဘာဝဒဿနဟူသော်ကား ဧသေစေ ဒုန္ဒိဂ္ဂဟိတေဟေဝမေဝံတတ္ထဒဏ္ဍံ ဝတ္ထုမ္ဟေခေါ ပုဂ္ဂလော-ကသည် ဌေန-တိုင်ရုံတည်း။ သကဝါဒီ ဒုန္ဒိဂ္ဂဟဘာဝဒဿန ပရဝါဒီဒုန္ဒိဂ္ဂဟ ဘာဝဒဿနနှစ်ပါး တွင်သော် ပရဝါဒီဒုန္ဒိဂ္ဂဟဘာ၀ ဒဿနတည်း။ အနုလောမဒုန္ဒိဂ္ဂဟ ဘာဝဒဿန ပစ္စနီကဒုန္ဒိဂ္ဂဟဘာ၀ ဒဿနဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနီကဒုန္ဒိဂ္ဂဟဘာ၀ ဒဿနတည်း။ ထိုနောင်ကား အနိဂ္ဂဟ ဘာဝဒဿနကို ဟောတော်မူ၏။ အနိဂ္ဂဟဘာဝဒဿန ဟူသော်ကား နောစမယံ အစရှိသည်ကသည် နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ-တိုင်ရုံတည်း။ သကဝါဒီ အနိဂ္ဂဟဘာ၀ ဒဿန ပရဝါဒီ အနိဂ္ဂဟဘာ၀ ဒဿန နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီ အနိဂ္ဂဟဘာ၀ဒဿနတည်း။ အနုလောမ အနိဂ္ဂဟဘာ၀ဒဿန ပစ္စနီကအနိဂ္ဂဟဘာ၀ဒဿန

နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနိကအနိဋ္ဌဟာ ဘာဝဒဿနတည်း။ ထိုနောင်ကား အနိဋ္ဌဟာ ဥပနယနကို ဟောတော်မူ၏။ အနိဋ္ဌဟာ ဥပနယန ဟူသော်ကား အဌမံ-ကသည် မိန္ဓာ တိုင်ရုံတည်း။ ထို၌လည်း အနုလောမ ပဋိလောမနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၌တုံသည်လည်း ဌပနာ၊ ပါပနာ ရောပနာ ဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် ဌပနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဠိပုဂ္ဂလော အစရှိသည်တည်း။ သကဝါဒီ ဌပနာ ပရဝါဒီဌပနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီဌပနာတည်း။အနုလောမဌပနာ ပဋိလောမဌပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ဌပနာတည်း။ ပစ္စနိကဌပနာ အနုလောမဌပနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနိကဌပနာတည်း။ပါပနာ ရောပနာလည်း ဌပနာနှင့်အတူပင်။ ထိုအနုလောမနောင်ကား ပဋိလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိလောမ၌ တုံသည်လည်း ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် ဌပနာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဌပနာ ဟူသော်ကား နောစေပန ဝတ္ထုမ္မေ အစရှိသည်တည်း။ ပရဝါဒီ ဌပနာတည်း။ ပဋိလောမ ဌပနာတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ အစရှိသည်တည်း။ ဌပနာနှင့် အတူပင်။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝေသိ-ကသည် မိန္ဓာတိုင်ရုံတည်း။ ဌပနာနှင့်အတူပင်။ ဤသို့လျှင် အနုလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာ၊ ပဋိလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာ၊ ဤလေးပါးအပေါင်းသည်လျှင် ဥပနယနစတုက္ကမည်၏။

ဟဠိပုဂ္ဂလောအစရှိသည်ကို အဘယ်ဟု၎ီဆိုသနည်း။ ပရဝါဒီကို သကဝါဒီနှိပ်ဘူးသည်ကို ပရဝါဒီဆိုလို၍ဆိုသော် အဘယ်သို့လျှင် သကဝါဒီ နှိပ်ဘူးသနည်းဟူမူကား။ ပရဝါဒီကား ပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိ အစရှိသောပုရိမပဒ္ဒဝ၌အာမဋ္ဌာဟူ၍ အကယ်၍ ဆိုအပ်ဘုံ။ ထိုသို့ဆိုအပ်သည် ရှိသော် ပုဂ္ဂိုလ်ကို သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထ အားဖြင့် ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်၏။ ထိုသို့သိအပ်သည်ရှိသော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဟုတ်သောသဘော မြတ်သောသဘော ရှိ၏။

ထိုသို့ရှိသောကြောင့် ယောသစ္စိကဌော အစရှိသော ပဋ္ဌိမပဏ္ဍာဒ် အာမန္တာဟူ၍ မဆိုအပ် ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ ထိုသို့တမူကား အာမန္တာဟူ၍ မဆိုအပ်သည်မဟုတ် ဆိုအပ်၏။ထိုသို့ဆိုအပ်လျက်၏တမူကား မဆိုခဲ့။ မဆိုသည် ဖြစ်သောကြောင့် ယံတတ္ထ ဝဒေသိအစရှိသော ပဌမပဏ္ဍာဒ် အာမန္တာဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ နောစ ဝတရေ အစရှိသော ဒုတိယပဏ္ဍာဒ် နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍ ဆိုအပ်၏ဟူ၍ အကြင်စကားကို ပရဝါဒီသည်ဆို၏။ ထိုပရဝါဒီ ဆိုသော စကားသည် ရှေပဏ္ဍာနှင့်နောက် ပဏ္ဍာသည် မစပ်သော ပုဗ္ဗာပရ ပဏ္ဍာဝိရောဓိပေါသရောက်၏ ဟူလိုသော်။

နောစေပန အစရှိသောပါဠိတို့ကို အဘယ်ဌာဆိုသနည်း။ ပရဝါဒီကို သကဝါဒီ နှိပ်ဘူးသည်ကို ပရဝါဒီ တင်လို၍ ဆိုသော် အဘယ်သို့လျှင် နှိပ်ဘူးသနည်းဟူမူကား ပရဝါဒီကား ယောသစ္စိကဌော အစရှိသော ဒုတိယပဏ္ဍာဒ် အာမန္တာဟူ၍ အကယ်၍ မဆိုအပ်အုံ့။ ထိုသို့မဆိုအပ်သည်ရှိသော် ယံတတ္ထ ဝဒေသိ အစရှိသော ပုရိမပဏ္ဍာဒ် အာမန္တာဟူ၍ ဆိုအပ်၏ဟူ၍ ဆိုအပ်၏ ဟူသောအနက်သည် ရောက်၏။ ထိုသို့တမူကား ဆိုအပ်သည် မဟုတ် မဆိုအပ်။ ထိုသို့ မဆိုအပ်လျက်၏တမူကား ဆိုခဲ့၏။ ဆိုသည်ဖြစ်သောကြောင့် ပုရိမပဏ္ဍာဒ် အာမန္တာဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ပဋ္ဌိမပဏ္ဍာဒ် အာမန္တာဟူ၍ မဆိုအပ်ဟူ၍ အကြင်စကားကို ပရဝါဒီသည် ဆို၏။ ထိုပရဝါဒီဆိုသောစကားသည် နောက်ပဏ္ဍာနှင့် ရှေပဏ္ဍာသည် မစပ်သော ပုဗ္ဗာပရပဏ္ဍာ ဝိရောဓိဒေါသ ရောက်၏ ဟူလိုသော်။ ။ဥပနယနစတုက္ကကျမ်းရိုး။

၅။ အဟံ၊ ဝါပရဝါဒိကို။ တယာ၊ သင် သကဝါဒီသည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ နိဂ္ဂဟိတောနှိပ်ခြင်းကို။ ကတောဝ၊၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အဟံ၊ ဝါပရဝါဒိကို။ တယာ၊ သင် သကဝါဒီသည်။ နနိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော–နနိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ အပ်။ တေန၊ ထိုမကောင်းသဖြင့် နှိပ်ခြင်းကြောင့်။ ပဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္ဆိ

ကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဟုတ်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြင့်။ ဟန္ဒိ ဥပလဇ္ဈတိ၊ အကယ်၍ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်အံ့။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ရေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။ ယောသတ္တပညာသပဘေဒဓမ္မော၊ အကြင် ငါးဆဲ့ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော ဓမ္မသည်။ သစ္စိကဋ္ဌော၏။ ပရမတ္ထော၏။ တတော-တေနသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဥပလဇ္ဈတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တမ္ဘေ-ဝတ္တမ္ဘောဝတ၊ ဆိုအပ်စွတကား။ နဝတ္တမ္ဘော၊ ဆိုမှုမဆိုအပ်ခဲ့။ တတ္ထ၊ - ထိုပုရိမပဒ္ဒဝ၌။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဇ္ဈတိ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တမ္ဘေခေါ-ဝတ္တမ္ဘောဧဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ယောသတ္တပညာသ ပဘေဒဓမ္မော၊ငါးဆဲ့ခုနစ်ပါးအပြားရှိသောဓမ္မသည်။သစ္စိကဋ္ဌော၊ ၏။ ပရမတ္ထော၊ ၏။ တတောတေန သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ထိုသို့ ဟုတ်သောသဘောမြတ်သောသဘောဖြင့်။ ဥပလဇ္ဈတိ၊ပညာဖြင့် ကပ်၍သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော်ကား။ နောစဝတ္တမ္ဘေ-နောစ ဝတ္တမ္ဘောဧဝ၊ မဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ယံဝစနံ၊ အကြင် စကားကို။ တံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ တေ၊ သင်ပရဝါဒီ၏။ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားသည်။ မိစ္ဆာ-သပ ရာဓာ၊ အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယောသတ္တပညာသ ပဘေဒဓမ္မော၊ အကြင် ငါးဆဲ့ခုနစ်ပါး အပြားရှိသောဓမ္မသည်။ သစ္စိကဋ္ဌော၊ ဟုတ်သော သဘောရှိ၏။ ပရမတ္ထော၊ မြတ်သော သဘောရှိ၏။ တတော-တေနသစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဥပလဇ္ဈတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နောစေ ပန ဝတ္တမ္ဘေ-နောစေပနဝတ္တမ္ဘော၊ အကယ်၍ မဆိုအပ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့မဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ရေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဟုတ်သော

သဘော မြတ်သော သဘောဖြင့်။ ဥပလဿတိ၊ ၏။ ဋီတိ၊ သို့။ နောစဝတ္တမ္ဘေ-နောစဝတ္တမ္ဘောဝတာ၊ မဆိုအပ်တကား။ ဝတ္တမ္ဘော၊ ဆိုမူဆိုအပ်ခဲ့။ တတ္ထ၊ ထိုပုရိမပဠာဒ်၌။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သစ္ဆိ ကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဟုတ်သောသဘော မြတ်သောသဘောဖြင့်။ ဥပ လဿတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်၏။ ဋီတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တမ္ဘေခေါ ဝတ္တမ္ဘောဧဝ၊ ဆိုအပ်သည့်သာလျှင် တည်း။ ယောသတ္တပညာသ ပဘေဒဓမ္မော၊ သည်။ သစ္ဆိကဋ္ဌော၊ ဟုတ်သော သဘောရှိ၏။ ပရမတ္ထော၊ မြတ်သော သဘောရှိ၏။ တတော-တေန သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ပ။ ဥပလဿတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍သိအပ်၏။ ဋီတိ၊ သို့။ နောစဝတ္တမ္ဘေ-နောစဝတ္တမ္ဘောမဆိုအပ်။ ဋီတိ၊သို့။ ယံဝစနံ၊ ကို။ တွံ၊သင်ပရဝါဒီသည်။ ဝဒေသိ၊၏။ တေ၊ သင်ပရဝါဒီ၏။ ဋီဒံ ဝစနံ၊ သည်။ မိစ္ဆာ-သပရာဓော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဋီတိ၊ဤသို့။ ယံ၊ အကြင်ငါပရဝါဒီကို။ တွံ၊ သင်သကဝါဒီသည်။ နိဂ္ဂဏှာသိ၊ နှိပ်၏။ တေ၊ သင်သကဝါဒီ၏။ ဋီဒံ နိဂ္ဂဏှနံ၊ ဤသို့နှိပ်ခြင်းသည်။ မိစ္ဆာ-သပရာဓော၊ အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုသို့ မကောင်းသဖြင့် နှိပ်သောကြောင့်။ တယာ၊ သင် သကဝါဒီသည်။မမ၊ငါပရဝါဒီအား။ယေနိဂ္ဂဟေ-ယောနိဂ္ဂဟော၊ အကြင်နှိပ်ခြင်းကို။ ကတေ-ကတော၊ ပြုအပ်၏။ တေ၊ သင်သက ဝါဒီ၏။ သေနိဂ္ဂဟေ-သောနိဂ္ဂဟော၊ ထိုနှိပ်ခြင်းသည်။ ဒုက္ခဋ္ဌေ-ဒုက္ခဋ္ဌောနာမ၊ မကောင်းသဖြင့် ပြုသည်မည်၏။ မယာ၊ငါပရဝါဒီ သည်။ တဝ၊သင်သကဝါဒီအား။ယေပဋိကမ္မေ-ယောပဋိကမ္မော၊ အကြင်အတုံ့ကို။ကတေ-ကတော၊ပြုအပ်၏။ မေ၊ ငါပရဝါဒီ၏။ သေပဋိကမ္မေ-သောပဋိကမ္မော၊ ထိုအတုံ့သည်။ သုကတေ-သုက တောနာမ၊ကောင်းသဖြင့်ပြုသည်မည်၏။မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ တဝ သင်သကဝါဒီအား။ ယာပဋိပါဒနာ၊အကြင်ကထာမဂ္ဂကို ပြီးစေခြင်းကို။ကတာ၊အပ်၏။ မေ၊ ငါပရဝါဒီ၏။သာပဋိပါဒနာ၊ ထိုကထာမဂ္ဂကိုပြီးစေခြင်းသည်၊ သုကဋ္ဌာနာမ၊ ကောင်းသဖြင့် ပြီးစေသည်မည်၏ (ဤကား ဥပမေယျ အနက်တည်း)။ ။တွံ၊

သင် သကဝါဒီကို။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ သုနိဂ္ဂဟိတဘာဝေန၊ ကောင်းစွာ နှိပ်သော အဖြစ်ဖြင့်။ နိဂ္ဂဟေတမ္ဘေ-နိဂ္ဂဟေတမ္ဘော ယထာ၊ နှိပ်အပ်သကဲ့သို့။ဧဝံ၊ ဤအတူ လည်းကောင်း။ ဟေဌာ၊ အောက်အနုလောမ၌။မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ တဝ၊ သင်သကဝါဒီအား။ သုနိဂ္ဂဟိတဘာဝေန၊ ကောင်းစွာ နှိပ်စက်သောအဖြစ်ဖြင့်။ နနိဂ္ဂဟေတမ္ဘော၊ မနှိပ်အပ်။ ဒုနိဂ္ဂဟိတဘာဝေန၊မကောင်းသောနှိပ်ခြင်းဖြင့်။ နိဂ္ဂဟေတမ္ဘော၊ နှိပ်အပ်၏။ (ဤကားဥပမာ အနက်တည်း)။

နိဂ္ဂမစတုက္ကာ တည်း။

ဥပနယန စတုက္ကနောင်ကား နိဂ္ဂမစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနိဂ္ဂမစတုက္ကသည်ကား ဒုနိဂ္ဂဟ ဘာဝသာဓန မိဆ္ဆာနိဂ္ဂဟနဒဿန နိဂ္ဂမဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် ဒုနိဂ္ဂဟဘာဝ သာဓနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဒုနိဂ္ဂဟဘာဝ သာဓနသည်ကား ဧသေစဒုနိဂ္ဂဟိတေဟေဝမေဝံတတ္ထ ဒကွ၊ဝတ္ထမ္ဘေခေါ်ပုဂ္ဂလော-ကသည် ဌေနတိုင်ရုံတည်း။ သကဝါဒီ ဒုနိဂ္ဂဟဘာဝသာဓန ပရဝါဒီဒုနိဂ္ဂဟဘာဝသာဓန ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီဒုနိဂ္ဂဟဘာဝ သာဓန တည်း။ အနုလောမ ဒုနိဂ္ဂဟဘာဝသာဓန၊ ပစ္စနိက ဒုနိဂ္ဂဟဘာဝသာဓနဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ဒုနိဂ္ဂဟဘာဝသာဓန တည်း။ ထိုဒုနိဂ္ဂဟဘာဝသာဓနနောင်ကား မိဆ္ဆာနိဂ္ဂဟနဒဿနကို ဟောတော်မူ၏။ထို မိဆ္ဆာနိဂ္ဂဟန ဒဿန ဟူသော်ကား ဟဠိပုဂ္ဂလော-ကသည် မိဆ္ဆာတိုင်ရုံတည်း။ ထို မိဆ္ဆာနိဂ္ဂဟန ဒဿနသည်ကား သကဝါဒီမိဆ္ဆာနိဂ္ဂဟနဒဿန ပရဝါဒီ မိဆ္ဆာနိဂ္ဂဟန ဒဿနဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီမိဆ္ဆာနိဂ္ဂဟနဒဿနတည်း။ အနုလောမ မိဆ္ဆာနိဂ္ဂဟနဒဿန ပစ္စနိက မိဆ္ဆာနိဂ္ဂဟနဒဿန နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမမိဆ္ဆာ နိဂ္ဂဟနတည်း။ အနုလောမ

ပဋ္ဌိလောမ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမတည်း။ ထိုအနုလောမ၌ တုံသည်လည်း ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် ဌပနာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဠိုပုဂ္ဂလော ဥပလဇ္ဈတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန တည်း။ သကဝါဒိဌပနာ ပရဝါဒိဌပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိဌပနာတည်း။ ထိုနောင်ကား ပါပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္ထုမ္ဘေ ယောသစ္စိကဋ္ဌော ပရမတ္ထောတတောသောပုဂ္ဂလော ဥပလဇ္ဈတိသစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေ နာတိတည်း။သကဝါဒိ ပါပနာ ပရဝါဒိပါပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပါပနာတည်း။အနုလောမပါပနာ ပဋ္ဌိလောမပါပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမပါပနာတည်း။ ပစ္စနီကပါပနာ အနုလောမ ပါပနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမပါပနာတည်း။ ရောပနာလည်း အတူပင်။ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ သုံးပါးသည်လည်း အတူပင်ချည်း။အနုလောမနောင်ကား ပဋ္ဌိလောမကို ဟောတော်မူ၏။ထိုပဋ္ဌိလောမသော်ကား ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် ဌပနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဌပနာဟူသော်ကား နောစေပနဝတ္ထုမ္ဘေ အစရှိသည်တည်း။ သကဝါဒိ ဌပနာ ပရဝါဒိ ဌပနာနှစ်ပါး တွင်သော် ပရဝါဒိ ဌပနာတည်း။ အနုလောမဌပနာ ပဋ္ဌိလောမ ဌပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပဋ္ဌိလောမ ဌပနာတည်း။ အနုလောမဌပနာ ပစ္စနီကဌပနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနီကဌပနာတည်း။ ထိုနောင်ကား ပါပနာရောပနာကို ဟောတော်မူ၏။ဌပနာနှင့်အတူပင်။ထိုမိစ္ဆာနိဂ္ဂဏှနေ နောင်ကား နိဂ္ဂမကို ဟောတော်မူ၏။နိဂ္ဂမဟူသော်ကား တေနဟိ ယေ ကတေ နိဂ္ဂဟေ သေနိဂ္ဂဟေ ဒုက္ကဋေသု ကတေ ပဋ္ဌိကမ္မေသု ဘဒ္ဒာ ပဋ္ဌိပါဒနာတိတည်း။ သကဝါဒိနိဂ္ဂမ ပရဝါဒိနိဂ္ဂမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိနိဂ္ဂမ တည်း။ အနုလောမပစ္စနီက ပစ္စနီကာ နုလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမပစ္စနီကတည်း။ ဤကား နိဂ္ဂမစတုက္ကဝဝတ္ထာန်တည်း။ ။

ဟဠိပုဂ္ဂလော အစရှိသည်ကို အဘယ်အလို၄ါ ဆိုသနည်း။ ပရဝါဒီကို သကဝါဒီ နှိပ်ဘူးသည်ကို ပရဝါဒီ မိန္ဆာနိဂ္ဂဏှန် ဟူ၍ ဆို၏။ အဘယ်သို့လျှင် ပရဝါဒီကို သကဝါဒီ နှိပ်ဘူးသည်ကို ပရဝါဒီသည် နိဂ္ဂဏှန်ဆိုသနည်း ဟူမူကား ပရဝါဒီကား ပုဂ္ဂလော အစရှိသော ပုရိမပဒ္ဒာ၌ အာမန္တာဟူ၍ အကယ်၍ ဆိုအပ်အုံ့။ ထိုသို့ဆိုအပ်သည်ရှိသော် ပုဂ္ဂိုလ်ကို သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထ အားဖြင့် ရအပ်အုံ့။ ထိုသို့ ရအပ်သည်ရှိသော် ယောသစ္စိကဋ္ဌော အစရှိသော ပစ္ဆိမပဒ္ဒာ၌ အာမန္တာဟူ၍ မဆိုအပ်ဟူသောအနက်သည် ရောက်၏။ ထိုသို့တမူကား မဆိုအပ်သည် မဟုတ် ဆိုအပ်လျက်၏ တမူကား မဆိုဖြစ်သောကြောင့် ယံတတ္ထဝေသိ အစရှိသော ပါဠိတို့၌ ပဌမပဒ္ဒာ၌ အာမန္တာဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ နောစဝတ္ထုမ္ဘေ ယောသစ္စိကဋ္ဌော အစရှိသော ပစ္ဆိမပဒ္ဒာ၌ အာမန္တာဟူ၍ မဆိုအပ်။ နဟေဝံဝတ္ထုမ္ဘေဟု ဆိုအပ်၏ဟူ၍ ပရဝါဒီသည်ဆို၏။ ထိုပရဝါဒီဆိုသော စကားသည် ရှေ့ပဒ္ဒာနှင့် နောက်ပဒ္ဒာသည် မစပ်သောပုဗ္ဗာပရပဒ္ဒာ ဝိရောဓိ ဒေါသရောက်၏။ ဤသို့လျှင် ပရဝါဒီကို သကဝါဒီနှိပ်ဘူးသည်ကို ပရဝါဒီသည် မိန္ဆာနိဂ္ဂဏှန်ဟူ၍ ဆိုခြင်းသည် အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်၏ ဟူလိုသော်း

နောစေပန အစရှိသော ပါဠိတို့ကို အဘယ်၄ါ ဆိုသနည်း။ ပရဝါဒီကို သကဝါဒီ နှိပ်ဘူးသည်ကို ပရဝါဒီမိန္ဆာနိဂ္ဂဏှန် ဆိုလို၍ ဆိုသော် အဘယ်သို့လျှင် ပရဝါဒီကို သကဝါဒီ နှိပ်ဘူးသည်ကို ပရဝါဒီမိန္ဆာနိဂ္ဂဏှန်ဟု ဆိုသနည်းဟူမူကား ပရဝါဒီ ပရဝါဒီကား နောစဝတ္ထုမ္ဘေ အစရှိသောပစ္ဆိမပဒ္ဒာ၌ အာမန္တာဟု အကယ်၍ မဆိုအပ်အုံ့။ ထိုသို့ မဆိုအပ်သည်ရှိသော် ပုဂ္ဂိုလ်ကို သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထအားဖြင့် ရအပ်အုံ့။ ထိုသို့ရအပ်သည် ရှိသော် ယံတတ္ထ အစရှိသော ပုရိမပဒ္ဒာ၌ အာမန္တာဟူ၍ ဆိုအပ်၏ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ ထိုသို့တမူကား မဆိုအပ် မဆိုအပ်လျက်၏ တမူကားဆိုခဲ့၏။ ဆိုသည်ဖြစ်သောကြောင့် ပုရိမပဒ္ဒာ၌

အာမန္တာဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ပစ္ဆိမပဥ္စာဒ် အာမန္တာဟူ၍ မဆိုအပ် ဟူသော အကြင်စကားကို ပရဝါဒီဆို၏။ ထိုပရဝါဒီ ဆိုသော စကားသည် နောက်ပဥ္စာနှင့် ရှေပဥ္စာမစပ်သော ပုဗ္ဗာပရပဥ္စာ ဝိရောဓိဒေါသ ရောက်၏။ ဤသို့လျှင် ပရဝါဒီကို သကဝါဒီနှိပ်ဘူး သည်ကို ပရဝါဒီ မိန္ဓာနိဂ္ဂဏှာနဟူ၍ ဆိုခြင်းသည် အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်၏ဟူလိုသော်။ ပုဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနဟူ၍ သကဝါဒီမေးသည်ကို ပရဝါဒီသည် အာမန္တာဟုဝန်ခံသည်ကား ဥပါဒါပညတ် မရကောင်းသည်ကိုသာ နှလုံးသွင်းခံ မှားချေ သတည်း။ ယော သစ္စိကဋ္ဌော ပရမတ္ထော တတော သော ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန ဟူ၍ မေးသည်ကို နဟေတုံ ဝတ္တမ္ဘေဟူ၍ ပယ်သည်ကား ပရမတ္ထဖြင့် စိစစ်သည် ရှိသော် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မရကောင်းရကား နဟေတုံဝတ္တမ္ဘေဟူ၍ ပယ် သတည်း။ပဌမောနိဋ္ဌော။

၁—သုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌ

၂ ပစ္စနီကာနုလောမ

ဖ။ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်ကို။သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဟုတ်သောသဘော ဖြင့်သောသဘောဖြင့်။ နုပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ မသိအပ် သလော။ ဗုတိ ပုဗ္ဗာယံ၊ ဤသို့ အမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာမန္တာ၊ပညာဖြင့် ကပ်၍ သိအပ်၏။ (အောက်နှင့်အတူပင်)။

အမှာ အနုလောမပစ္စနီက ပဋ္ဌက နောင်ကား ပစ္စနီကာ နုလောမပဋ္ဌာကကို ဟော်တော်မူ၏။ ထိုပစ္စနီကာ နုလောမ ပဋ္ဌာကတုံသည်လည်း အနုလောမပစ္စနီကပဋ္ဌက ပဋ္ဌိကမ္မ စတုက္ကနှင့် ဗဟုစတုက္ကနှင့် ဥပနယနစတုက္ကနှင့် ဗဟုမစတုက္ကဟူ၍ ၎င်းပါး တွင်သော် အနုလောမပစ္စနီက ပဋ္ဌာကကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုဌတုံသည်လည်း နိဂ္ဂဟဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဝတ္ထု၊နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦး

စွာ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထုဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလောနုပလဒ္ဓတိ စသည်တည်း။ ထိုဝတ္ထုဌာ် တုံသည်လည်း အနုလောမ ပဋိလောမ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမတည်း။ ထိုအနုလောမ၌ တုံသည်လည်း ပုဿာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဿာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဿာဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလောနုပလဒ္ဓတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထောနာတိတည်း။ ထိုပုဿာသည်ကား သကဝါဒိပုဿာ ပရဝါဒိပုဿာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပုဿာတည်း။ အနုလောမ ပုဿာ ပဋိလောမပုဿာနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမပုဿာတည်း။ အနုလောမပစ္စနိက ပဋိလောမပစ္စနိက နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမပစ္စနိကတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ သကဝါဒိပဋိဇာနနာ ပရဝါဒိပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိ ပဋိဇာနနာတည်း။ အနုလောမ ပဋိဇာနနာတည်း။ ပစ္စနိက ပဋိဇာနနာတည်း။ အနုလောမနောင်ကား ပဋိလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဌာ်တုံသည်လည်း ပုဿာ အဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဿာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဿာဟူသော်ကား ယော သစ္စိကဋ္ဌော ပရမတ္ထော တထော သော ပုဂ္ဂလော နုပလဒ္ဓတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထောနာတိတည်း။ ပရဝါဒိ ပုဿာတည်း။ အနုလောမပုဿာ ပဋိလောမပုဿာနှစ်ပါးတွင်သော် ပဋိလောမ ပုဿာတည်း။ ထိုနောင်ကား အဝဇာနနာကို ဟောတော်မူ၏။ အဝဇာနနာ ဟူသော်ကား နဟေတံ ဝတ္တမ္မေ တည်း။ သကဝါဒိ အဝဇာနနာတည်း။ ပဋိလောမ အဝဇာနနာတည်း။ ပစ္စနိကအဝဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဟကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အဝဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟံတည်း။ ပရဝါဒိ နိဂ္ဂဟတည်း။ အနုလောမ နိဂ္ဂဟ တည်း။ ပစ္စနိကနိဂ္ဂဟတည်း။ ပဋိကမ္မစတုက္ကနှင့် တူ၏။ ကျမ်းရိုးလည်းတူ၏။

ပစ္စနိက ပဉ္စက နောင်ကား ပဋိကမ္မ စတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ထိုဌာ်တုံသည်လည်း ပဋိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဝတ္ထု၊ ပဋိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို

ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဌ ကုံသည်လည်း အနုလောမ ပဋိလောမ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဌကုံသည်လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန တည်း။ ထိုပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒိပုဗ္ဗာ ပရဝါဒိပုဗ္ဗာနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပုဗ္ဗာတည်း။ အနုလောမပုဗ္ဗာ ပဋိလောမပုဗ္ဗာ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမပုဗ္ဗာတည်း။ အနုလောမပုဗ္ဗာ ပစ္စနိကပုဗ္ဗာ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ပုဗ္ဗာတည်း။ အာမန္တာ သည်ကား ပဋိဇာနနာ တည်း။ ပရဝါဒိ ပဋိ ဇာနနာတည်း။ ပဋိလောမပဋိဇာနနာ ပစ္စနိက ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဋိဇာနနာတည်း။ အနုလောမနောင်ကား ပဋိလောကို ဟော်တော်မူ၏။ ထိုဌ ကုံသည်လည်းပုဗ္ဗာ အဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ယောသစ္စိကဋ္ဌော အစရှိသည်တည်း။ သကဝါဒိပုဗ္ဗာတည်း။ အနုလောမပဋ္ဌာနနှင့်အတူပင်ပြန်သည်သာထူးသည်။ ကျမ်းရိုးလည်း အတူပင်။

ပဋိဂမ္ဘစတုက္ကတည်း။

၈။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဋီကာ၊ ဤသို့။ ဝတ္တမ္ဘေခေါ-ဝတ္တမ္ဘောဒေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ယောသတ္တပညာသပဘောဒဝမ္ဘော၊ အကြင်ငါးဆဲခုနစ်ပါး အပြားရှိသော ဓမ္မသည်။ သစ္စိကဒ္ဌာ၊ ဟုတ်သော သဘောရှိ၏။ ပရမတ္ထော၊ မြတ်သော သဘောရှိ၏။ တတော-တေနသစ္စိကဋ္ဌ ပရမဒတ္ထေန၊ ဖြင့်။ သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဋီကာ၊ သို့။ တံ၊ သင်ပရဝါဒိသည်။ မညသိပနုစေ၊ အောက်မေ့ပြားအံ့။ တေနကာရဏေန၊ ဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုဥပလဗ္ဘတိ ဟူသော ပကွဲ၌။ ဟေတာယပဋိညာယ၊ အာမန္တာဟူ၍ ဝန်ခံ

ခြင်းကြောင့်။ တဝ-တွံ၊ သင်ပရဝါဒိကို။ ဟေဝံ၊နဟေဝံ ဝတ္ထုမ္ဘေဟု ဆိုရ၏ အာမန္တာဟု ဝန်ခံသည်ဖြစ်၍။နိဂ္ဂဟေတမ္ဘေ-နိဂ္ဂဟေတမ္ဘော၊ အပ်၏။ အထ၊ ထိုသို့နှိပ်ခြင်းငှာ ထိုက်သော။ တံ၊ သင်ပရဝါဒိကို။ မယံ၊ ငါတို့သကဝါဒိသည်။ နိဂ္ဂဏှာမ၊ နှိပ်ကုန်အံ့။ တွံ၊ သင် သကဝါဒိသည်။ သုနိဂ္ဂဟိတောစ၊ ကောင်းသဖြင့် နှိပ်အပ်သည်။ ဟောသိ၊ ဖြစ်လော့။ပ။

အမှာ ပဋိဏ္ဍမ္ဘ စတုက္ကနောင်ကား နိဂ္ဂဟစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နိဂ္ဂဟေတမ္ဘဘာဝဒဿန နိဂ္ဂဏှနနှစ်ပါးတွင်သော် နိဂ္ဂဟေတမ္ဘဘာဝဒဿနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟေတမ္ဘ ဘာဝဒဿန ဟူသော်ကား ဟွန္ဒေ ပန မညသိ-ကသည် ပရမတ္ထေန တိုင်ရုံတည်း။ ထိုသည်ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိဝတ္ထုတည်း။ အနုလောမဝတ္ထု ပဋိလောမ ဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော်, အနုလောမဝတ္ထုတည်း။ အောက်ကနှင့်အတူ သိလေ။ ကျမ်းရိုးလည်း အတူပင်။

နိဂ္ဂဟစတုက္ကတည်း။

၉။ ရေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော ပရဝါဒိ။ တဝ၊ သင် ပရဝါဒိအား။ ယောနိဂ္ဂဟော၊ အကြင်နှိပ်ခြင်းကို။ ကတော၊ပြုအပ်၏။ မေ၊ ငါသကဝါဒိ၏။ သေ-သော နိဂ္ဂဟော၊ ဤသို့နှိပ်ခြင်းသည်။စေဒုန္ဒိဂ္ဂဟိတေ-စေဒုန္ဒိဂ္ဂဟိတော၊အကယ်၍မကောင်းသဖြင့် နှိပ်အပ်သည်ဖြစ်အံ့။ဝေံသတိ၊ဤသို့မကောင်းသဖြင့် နှိပ်အပ်သည်ရှိသော်။တတ္ထ၊ ထိုပစ္စနိကပဋ္ဌကဌ်။ ဝေမေဝံ၊ဤအတူလည်းကောင်း။ ဒဏ္ဍ၊ ကြည့်လေလော့။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ နုပလဗ္ဘတိ၊ မသိအပ်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ-ဝတ္ထုမ္ဘောဝေ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ယောသတ္ထုပညာသ ပဘေဒဓမ္မော၊ အကြင်ငါးဆဲခုနစ်ပါး အပြားရှိသောဓမ္မသည်။ ကစ္ဆိကဋ္ဌော၊ဟုတ်

သောသဘောရှိ၏။ ပရဲမတ္ထောမြတ်သောသဘောရှိ၏။တတော-
တေနသစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ပ။နုပလဗ္ဘတိ၊အပ်။ဧတိ၊ဤသို့။နော
စ ဝတ္ထုမ္ဘေ-နောစဝတ္ထုမ္ဘောမဆိုအပ်သည် သားလျှင်တည်း။ တတ္ထ၊
ထိုပစ္စနိကပဋ္ဌာန်။ ဟေတာယ ပဋိညာယ၊ အာမန္တာဟူ၍ ဝန်ခံ
ခြင်းကြောင့်။ ဟေဝံပဋိဇာနန္တာ၊ အာမန္တာဟူ၍ ဝန်ခံကုန်သော။
မယံ၊ ငါတို့သကဝါဒီကို။ တယာ၊ သင်ပရဝါဒီ သည်။ ဟေဝံ၊
နဟေဝံဝတ္ထုမ္ဘေဟု ဆို၍ အာမန္တာ ဟု ဝန်ခံသည်ဖြစ်၍။ နောစ
နိဂ္ဂဟေတမ္ဘာ၊မနှိပ်အပ်ကုန်။ အထ၊ ထိုသို့နှိပ်ခြင်းငှါ မတိုက်သော။
မံ၊ငါသကဝါဒီကို။ တွံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ နိဂ္ဂဏှာသိ၊ နှိပ်ဘိ၏။
မယံ၊ ငါတို့သကဝါဒီကို။တယာ၊သင်ပရဝါဒီသည်။ ဒုန္ဒိဂ္ဂဟိတာစ၊
မကောင်းသဖြင့် နှိပ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောမ၊ အုံ့။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။
သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဟဒ္ဓိနုပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍မသိ
အပ်အုံ့။ တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ။
(သိကောင်းပြီ)။

အမှာ နိဂ္ဂဟစတုက္ကနောင်ကား ဥပနယနစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဒ္ဒတုံသည်လည်း ဒုန္ဒိဂ္ဂဟိတ ဘာဝဒဿန အနိဂ္ဂဟဘာဝဒဿန အနိဂ္ဂဟဥပနယန ဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် ဒုန္ဒိဂ္ဂဟိတ ဘာဝ ဒဿနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဒုန္ဒိဂ္ဂဟိတ ဘာဝဒဿန ဟူသော်ကား ဧသောစေဒုန္ဒိဂ္ဂဟိတော အစရှိသည်တည်း။ သကဝါဒီ ဒုန္ဒိဂ္ဂဟိတဘာဝဒဿနတည်း။ ပစ္စနိကဒုန္ဒိဂ္ဂဟိတ ဘာဝ ဒဿနတည်း။ အနိဂ္ဂဟ ဘာဝဒဿန အနိဂ္ဂဟဥပနယနသည် ဤနည်းအတူပင်၊ ကျမ်းရိုးလည်းအောက်နှင့် အလားပင်။

၁၀။ အဟံ၊ ငါ သကဝါဒီကို။ တယာ၊ သင် ပရဝါဒီသည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ နိဂ္ဂဟိတော၊ နှိပ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းဖြင့်။ အဟံ၊ ငါသကဝါဒီကို။ တယာ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ နနိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော - နနိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊

မနှိပ်အပ်။ တေန၊ ထိုသို့ မကောင်းသဖြင့် နှိပ်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒ၊ ဤအနုလောမ၌။ တွံ၊ သင်ပရဝါဒီကို။ မယာ၊ ငါသကဝါဒီသည်။ သုနိဂ္ဂဟိတ ဘာဝေန၊ ကောင်းစွာ နှိပ်အပ်သော အဖြစ်ဖြင့်။ နိဂ္ဂဟိတောစယထာ၊ နှိပ်အပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤ အတူလည်း ကောင်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ပဋိကမ္မ၌။ မယာ၊ငါသကဝါဒီသည်။ တဝ၊ သင်ပရဝါဒီအား။ သုနိဂ္ဂဟိတဘာဝေန၊ ကောင်းစွာ နှိပ်အပ်သောအဖြစ်ဖြင့်။ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊နှိပ်အပ်အံ့။ ဒုန္နိဂ္ဂဟဘာဝေန၊ မကောင်းသော နှိပ်ခြင်းဖြင့်။ နိဂ္ဂဟိတော.နှိပ်အပ်၏။ (ဝဝတ္ထာန်လည်း အောက်နှင့်အတူပင်၊ ကျမ်းရိုးလည်း အတူပင်။ ဤနှစ်ပါးသည်ကား သုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌတည်း)။

ဒုတိယော နိဂ္ဂဟော။

၂-ဩကာသ သစ္စိကဋ္ဌ ၁-အနုလောမ ပစ္စနိက

၁၁။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်သလော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊သေ၏။ အာမန္တာ၊ ဩ ပညာဖြင့် ကပ်၍ သိအပ်၏။ သမ္ဘတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်၌။ (ဝဝတ္ထာန်ကား သုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌ နောင်ကား ဩကာသသစ္စိကဋ္ဌကို ဟောတော်မူ၏ ဟူသည်သာ ထူးသည်။ အောက်အနုလောမ ပဋ္ဌကနှင့်အတူပင်။ ။ကျမ်းရိုးလည်း အတူပင်)။

၂-ဩကာသသစ္စိကဋ္ဌ ၂-ပစ္စနိကာ နုလောမ

၁၄။ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ အာမန္တာ၊ သမ္ဘတ္ထ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ၊ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။

အာဇာနာဟိ ပဋိကမ္မံ။ ဟဋ္ဌိပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန။ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဗေ''သမ္ဘတ္ထ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာ''တိ ယံ တတ္ထ ဝေဒေသိ ''ဝတ္တမ္ဗေ ခေါ

'ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထောနာတိ'၊ နောစ ဝတ္တမ္ဘေ 'သမ္ဘတ္တ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထောနာ'တိ''မိန္တာ။ နောစေပန ဝတ္တမ္ဘေ''သမ္ဘတ္တ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထောနာတိ''နောစ ဝတ ရေဝတ္တမ္ဘေ''ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထောနာ''တိ၊ ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ ''ဝတ္တမ္ဘေ ခေါ 'ပုဂ္ဂလောနုမလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထောန' နောစ ဝတ္တမ္ဘေ'သမ္ဘတ္ထ ပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထောနာ'တိ''၊ မိန္တာ။ ပဋိကမ္ဘ စတုက္ကံ။

တ္ဝဿေပနမညတိ၊ ဝတ္တမ္ဘေခေါ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထောန။ နောစ ဝတ္တမ္ဘေ သမ္ဘတ္ထ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္စိ ကဋ္ဌ ပရမတ္ထော နာတိ။ တေန တဝ တတ္ထ ဟေတာယ ပဋိညာယ ဟေတုံ ပဋိဇာနန္တိ ဟေတုံ နိဂ္ဂဟေတမ္ဘေ။ အထ တံ နိဂ္ဂဏှာမ သုနိဂ္ဂဟိတောစ ဟောသိ။ ဟဒ္ဓိ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထောန တေန ဝတရေဝတ္တမ္ဘေသမ္ဘတ္ထပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိ သစ္စိ ကဋ္ဌ ပရမတ္ထောနာတိ။ ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ၊ ဝတ္တမ္ဘေ ခေါ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထောန။ နောဝစ ဝတ္တမ္ဘေ သမ္ဘတ္ထ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထောနာတိ မိန္တာ။ နောစေပန ဝတ္တမ္ဘေ သမ္ဘတ္ထ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထောနာတိ။ နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထောနာတိ၊ ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တမ္ဘေ ခေါ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထောန။ နောစ ဝတ္တမ္ဘေ သမ္ဘတ္ထ ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထောနာတိ ဣဒံတေမိန္တာ။ ။နိဂ္ဂဟစတုက္ကံ။

ဧသေ စေ ဒုန္နိဂ္ဂဟိတေ ဟေဝ မေဝံ တတ္ထ ဒက္ခ။ဝတ္တမ္ဘေ ခေါ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထောန၊ နောစ ဝတ္တမ္ဘေ သမ္ဘတ္ထ ပုဂ္ဂလော စသည်တို့၌ သမ္ဘတ္ထယည်၍ ဟောလေ။ နဟေတုံ နိဂ္ဂဟေတမ္ဘေ။တေနဟိ ယံ နိဂ္ဂဏှာသိ။ ဟဒ္ဓိပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထောန။ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ စသည်တို့၌လည်း

သမ္ဘတ္တထည့်ဆိုသော အရာတွင် သမ္ဘဒါ သမ္ဘေသုတို့ကိုလည်း၍ ထည့်လေ။ သမ္ဘဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော ကာလ၌။ သမ္ဘေသု၊ ခပ်သိမ်းသော ခန္ဓာအစရှိသော အစိတ်တို့၌။ (ဤဝဝတ္ထာန် ကျမ်းရိုးတို့ သည်လည်းအောက်နှင့်အတူပင်)။

၃-ကာလသစ္စိကဒ္ဒ ၂-ပစ္စနီကာနုလောမ

☰ ၁၅။ ပုဂ္ဂလောကို။ သစ္စိကဒ္ဒ ပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ နုပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍ မသိအပ်သလော။ ဗုတိပုဗ္ဗာယံ၊သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ၊ ☐ ပညာဖြင့် ကပ်၍မသိအပ်။ သမ္ဘတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်၌။ (အနက်ကား အောက်နှင့်အတူပင်)။

အမှာ အနုလောမ ပစ္စနိက နောင်ကား ပစ္စနိက အနုလောမ ပဋ္ဌာန်းတို့ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဒ္ဒေတုံသည်လည်း အနုလောမ ပစ္စနိကပဋ္ဌာန် ပစ္စနိကပဋ္ဌာန် ပဋ္ဌာန်မမူစတုက္ကဥပနယနစတုက္ကနိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထိုငါးပါးတို့တွင် အနုလောမပစ္စနိကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဒ္ဒေတုံလည်လည်း နိဂ္ဂဟဒ္ဒပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဝတ္ထု နိဂ္ဂဟဒ္ဒပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထုဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဒ္ဒပရမတ္ထေန။ပ။ နဟေတုံဝတ္ထုမ္ဟေတည်း။ ထိုဒ္ဒေတုံသည်လည်း အနုလောမ ပဋ္ဌာန်းတွင် နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုဒ္ဒေတုံသည်လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဒ္ဒပရမတ္ထေနတည်း။ အောက်နှင့် အတူပင် ကျမ်းရိုးလည်း အတူပင်။ သမ္ဘတ္ထထည့် သမ္ဘဒါထည့် သမ္ဘေသုထည့်၍ ဟောလေ။ ဤသို့ သုဒ္ဒသစ္စိကဒ္ဒ၌လည်း ပဌမာ ဒုတိယာ၊ ☐ကာသသစ္စိကဒ္ဒ၌လည်း ပဌမာ

ဒုတိယာ၊ ကာလသစ္စိကဌာန်လည်း ပဌမာ ဒုတိယာ၊ အဝယဝသစ္စိ ကဌာန်လည်း ပဌမာ ဒုတိယာ၊ ဤလေးပါး အပေါင်းသည်လျှင် အဌမုခဝါဒတည်း။

အဌကနိဋ္ဌဟော။

၅-သုဒ္ဓိကသံသန္ဒန

၁၇။ ရူပဠ္ဠ၊ ရူပ်ကိုလည်း။ သစ္စိကဌပရမတ္ထေန၊ ဟုတ်သော သဘော မြတ်သောသဘောဖြင့်။ဥပလဒ္ဓတိယထာ၊ပညာဖြင့်ကပ် ၍သိအပ်သကဲ့သို့။ဝေါ၊ဤအတူလည်းကောင်း။တေ၊သင်ပရဝါဒီ၏။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သစ္စိကဌ ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဒ္ဓတိ၊ သိအပ်သလော။ ဧတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာမန္တာ၊ ဩ ပညာဖြင့် ကပ်၍ သိအပ်၏။ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မှ။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ အညံ၊ တပါးလော။ ရူပါ၊ ရူပ်မှ။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဒ္ဓာ၊ တပါးလော။ ဧတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဝေါ၊ ဤသို့သော်ကား။ နဟိဝတ္တမ္ဗေ-နဟိ ဝတ္တမ္ဗော၊ ငါပရဝါဒီသည် မဆိုအပ်။

ရေ၊ ကောင်းသောမျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။ တွံ၊ သင်ပရဝါဒီ သည်။ မေ၊ ငါ၏ကဝါဒီ၏။ နိဋ္ဌဟံ၊ အပြစ်ကို။ အာဇာနာဟိ၊ ဝန်ခံလော့။ ရူပဠ္ဠ၊ကိုလည်း။ သစ္စိကဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဥပလဒ္ဓတိ ယထာ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍ သိအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ လည်းကောင်း။ တေ၊ သင်ပရဝါဒီ၏။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သစ္စိ ကဌ ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဟဒ္ဓိဥပလဒ္ဓတိ၊အကယ်၍ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်အုံ့။ တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ရေ၊ ကောင်းသောမျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မှ။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ အညံ၊ တပါးတည်း။ ရူပါ၊ရူပ်မှ။ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညော၊တပါးတည်း။ ဧတိ၊ သို့။ ဝတ္တမ္ဗေ-ဝတ္တမ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏ တကား။ နဝတ္တမ္ဗော၊ ဆိုမူမဆိုအပ်ခဲ့။ တတ္ထ၊ ထိုပုရိမပဋ္ဌာန်။

ရှုပဒ္ဓ၊ ရှပ်ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဇ္ဈတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ တေ၊ သင်ပရဝါဒီ၏။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဇ္ဈတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍သိအပ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တမ္ဘေခေါ-ဝတ္တမ္ဘောဝေ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မှ။ ရူပံ၊ ရှပ်သည်။ အည်ံ၊ တည်း။ ရူပါ၊ရှပ်မှ။ ပဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်။အညော၊တပါးတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နောစဝတ္တမ္ဘေ-နောစဝတ္တမ္ဘောဝေ၊ မဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံဝစနံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ တေ၊ သင်ပရဝါဒီ၏။ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားသည်။ ဒိဋ္ဌာ-သပရာဓာ၊ အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မှ။ ရူပံ၊ ရှပ်သည်။ အည်ံ၊ တပါးတည်း။ ရူပါ၊ ရှပ်မှ။ ဝုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညော၊တပါးတည်း။ဣတိ၊ဤသို့။ နောစေပနဝတ္တမ္ဘေ-နောစေပနဝတ္တမ္ဘော၊ အကယ်၍ မဆိုအပ်ဘုံ။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့မဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ရေ၊ ကောင်းသောမျက်နှာ ရှိသော ပရဝါဒီ။ ရူပဒ္ဓ၊ ရှပ်ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဇ္ဈတိယထာ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ဤအတူ လည်းကောင်း။ တေ၊ သင်သကဝါဒီ၏။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပလဇ္ဈတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နောစ ဝတ္တမ္ဘေ-နောစဝတ္တမ္ဘော၊ မဆိုအပ်တကား။ ဝတ္တမ္ဘော၊ဆိုမှဆိုအပ် ခဲ့၏။ တတ္ထ၊ ထိုပုရိမပဒ္ဒသ္မာ။ ရူပဒ္ဓ၊ ရှပ်ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဇ္ဈတိယထာ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ် သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဇ္ဈတိ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကား။ ဝတ္တမ္ဘေခေါ-ဝတ္တမ္ဘောဝေ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ပုဂ္ဂလော၊ မှ။ ရူပံ၊ရှပ်သည်။ အည်ံ၊ တပါး။ ရူပါ၊ ရှပ်မှ။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အညော၊ တပါး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နောစဝတ္တမ္ဘေ-နောစဝတ္တမ္ဘော ဝေ၊ မဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံဝစနံ၊အကြင်

စကားကို။တွံ၊သင်ပရဝါဒီသည်။ ဝဒေသိ၊၏။ တေ၊သင်ပရဝါဒီ၏။ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားသည်ကား။ မိန္ဓာ-သပရာဓာ၊ အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။

အမှာ ထို သုဒ္ဓ သစ္စိကဋ္ဌ နောင်ကား သုဒ္ဓ သစ္စိ ကဋ္ဌ သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဋ္ဌတုံသည်လည်း အနုလောမသုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌပဋ္ဌက ပစ္စနိကအနုလောမ သုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌ ပဋ္ဌကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ သုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌ ပဋ္ဌကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဋ္ဌတုံသည်လည်း အနုလောမပဋ္ဌက ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္က ဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ တိုတွင် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုလောမပဋ္ဌကဋ္ဌ တုံသည်သည်း နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဝတ္ထု၊ နိဂ္ဂဟဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ဝတ္ထု၊ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထု၊ ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ-ကသည် နဟေတုံ ဝတ္ထုဗ္ဗေ တိုင်ရုံတည်း။ ထိုဋ္ဌ တုံသည်လည်း အနုလောမ ပဋ္ဌိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဋ္ဌတုံသည်လည်း ပုဒ္ဓာ ပဋ္ဌိဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဒ္ဓာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုဒ္ဓာဟူသည်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ရူပံဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေ နာ,တိတည်း။ ထိုပုဒ္ဓာသည်ကား သကဝါဒီပုဒ္ဓာ ပရဝါ ဒီပုဒ္ဓာ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပုဒ္ဓာတည်း။အနုလောမပုဒ္ဓာ ပစ္စနိက ပုဒ္ဓာ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ပုဒ္ဓာတည်း။ အာမန္တာ သည်ကား ပဋ္ဌိဇာနနာတည်း။ သကဝါဒီ ပဋ္ဌိဇာနနာ ပရဝါဒီ ပဋ္ဌိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီ ပဋ္ဌိဇာနနာတည်း။ အနုလောမ ပဋ္ဌိဇာနနာ ပဋ္ဌိလောမ ပဋ္ဌိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌိဇာနနာတည်း။အနုလောမနောင်ကား ပဋ္ဌိလောမ ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋ္ဌိလောမ၌ တုံသည်လည်း။ ပုဒ္ဓာ အဝ

ဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ သကဝါဒိပုဗ္ဗာတည်း။ အနုလောမအဝဇာနနာ ပစ္စနိက အဝဇာနနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော်အနုလောမအဝဇာနနာတည်း။ ထိုဝတ္ထုနှောင်ကား နိဂ္ဂဟ ဌပနာပါပနာရောပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနိဂ္ဂဟဌပနာ ပါ၊ပနာရောပနာ၌ တုံသည်လည်း နိဂ္ဂဟကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟံတည်း။ သကဝါဒိနိဂ္ဂဟ ပရဝါဒိ နိဂ္ဂဟဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိနိဂ္ဂဟတည်း။အနုလောမနိဂ္ဂဟ ပစ္စနိကနိဂ္ဂဟဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမနိဂ္ဂဟတည်း။ ထိုနှောင်ကား ဌပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဒ္ဒိပုဂ္ဂလော အစရှိသည်တည်း။ သကဝါဒိဌပနာ ပရဝါဒိဌပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိ ဌပနာတည်း။ အနုလောမ ဌပနာ ပစ္စနိကဌပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ဌပနာတည်း။ ထိုနှောင်ကား ပါ၊ပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ပါ၊ပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္ထေ့ဗြေအည်ရှုပ် အညောပုဂ္ဂလောတို့တည်း။ ဌပနာနှင့် အတူပင်ဆိုလေ။ ထိုနှောင်ကား ရောပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ-ကသည် မိစ္ဆာတိုင်အောင်တည်း။ ဌပနာနှင့် အတူပင်။

ဟဒ္ဒိပုဂ္ဂလော အစရှိသောပါဠိကို အဘယ်အလို၄ါဆိုသနည်း။ ပရဝါဒိကို သကဝါဒိအပြစ်တင်လို၍ဆိုသော် အဘယ်သို့လျှင် ပရဝါဒိကို အပြစ်တင်ဘွယ် ရှိသနည်းဟူမူကား ပရဝါဒိ ပရဝါဒိကား ပုဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိ အစရှိသောပါဠိကို ဌပနာ၌ အာမန္တာဟူ၍ ပဋိဇာနနာကို ပြု၏။ အည်ရှုပ် အညောပုဂ္ဂလောဟူသော ဒုတိယ ပဒ္ဒာ၌ အာမန္တာဟု မဆိုမူ၍ နဟေဝံဝတ္ထေ့ဗြေဟူ၍ အဝဇာနနာကို ပြု၏။ အကယ်၍ ယင်းသို့ ပြုချေသော် ရုပ်ကိုသစ္စိကဌ ပရမတ္ထ အားဖြင့် ရအပ်သကဲ့သို့ ဤအတူလည်းကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်ကို သစ္စိကဌပရမတ္ထအားဖြင့် ရအပ်၏။ ထိုသို့ရအပ်သောကြောင့် အည်ရှုပ်

အညောပုဂ္ဂလောတိ ဟူသော ဒုတိယပဋ္ဌာန်၌ အာမန္တာဟူ၍ မဆို အပ်ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏၊ ထိုသို့တမူကား မဆိုအပ်သည် မဟုတ် ဆိုအပ်၏။ ထိုသို့ ဆိုအပ်လျက်၏ တမူကား မဆိုဖြစ်သော ကြောင့် ယံတတ္ထဝ ဒေသိအစရှိသော ပုရိမပဋ္ဌာန်၌ အာမန္တာဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ပစ္ဆိမပဋ္ဌာန်၌ အာမန္တာဟူ၍ အကြင်စကားကို ပရဝါဒီသည် ဆို၏။ ထိုပရဝါဒီဆိုသောစကားသည် ရှေ့ ပဋ္ဌာန်နှင့် နောက်ပဋ္ဌာသည် မစပ်သော ပုဗ္ဗာပရပဋ္ဌာဝိရောဓိဒေါသ ရောက်ခဲ့၏ တကား ဟူလိုသော်။

နောစေပန အစရှိသော ပါဠိတို့ကို အဘယ်၄ါ ဆိုသနည်း။ အောက်မှ ပြန်သည်နှင့် အတူပြန်လေ။ ငါးဆဲ့ခုနစ်ပါး တရား ဟူသော်ကား ခန္ဓာငါးပါး အာယတနတဆဲ့နှစ်ပါး ဓာတ်တဆဲ့ရှစ်ပါး ဣန္ဒြေနှစ်ဆဲ့နှစ်ပါး ထိုငါးဆဲ့ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ ထိုအနုလောမပဋ္ဌာနောင်ကား ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကာ၌ တုံသည်လည်း ပဋ္ဌိကမ္မဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဝတ္ထု ပဋ္ဌိကမ္မဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ။ အောက်မှာနှင့် အတူပင် ကျမ်းရိုးလည်း အတူပင်)။

ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကံ

တွေ့ရှေ့ ပန မညသိ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ် ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ ဝတ္ထုမ္ဘေ ခေါ် ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္ထဟိတာယ ပဋ္ဌိပန္နော။ ရူပဋ္ဌ ဥပလဗ္ဘတိသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ နောစ ဝတ္ထုမ္ဘေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလော တိ။ တေန ဘဝ တတ္ထ ဟေတာယ ပဋ္ဌိညာယ ဟေတုံ ပဋ္ဌိစာနန္တံ ဟေတုံ နိဂ္ဂဟေ တမ္ဘေ။ အထ တံ နိဂ္ဂဏှာမ သုနိဂ္ဂဟိတောစ ဟောသိ။ ဟန္ဒိဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္ထဟိတာယ ,ပဋ္ဌိပန္နော။ ရူပဋ္ဌ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ တေန ဝတ ရေ ဝတ္ထုမ္ဘေ အညံ

ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ။ ယံ တတ္ထ ဝေဒေသိ။ ဝတ္တမ္ဒေ ခေါ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္တိ ပုဂ္ဂလော အတ္တဟိတာယ ပဋိပန္နော။ ရူပဿ ဥပလဒ္ဓိတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလော တိ မိဿာ။ နောစ ပန ဝတ္တမ္ဒေအညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ။ နောစ ဝတ္တမ္ဒေ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္တိ ပုဂ္ဂလော အစရ်ိသည်တည်း။

နိဂ္ဂဟစတုက္ကံ

သေစေ ဒုန္နိဂ္ဂဟိတေ ဟောဝ မေဝံ တတ္ထ ဒဿ။ ဝတ္တမ္ဒေ ခေါ ပုဂ္ဂလော ဥပလဒ္ဓိတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ရူပဿ ဥပလဒ္ဓိတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။နောစ ဝတ္တမ္ဒေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ။ နောစ မယံ တယာ တတ္ထ ဟောတာယ ပဋိညာယ ဟေဝံ ပဋိ ဇာနန္တာ ဟေဝံ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ။အထ မံ နိဂ္ဂဏှာသိ ဒုန္နိဂ္ဂဟိတာစ ဟောမ။ ဟဒ္ဓိ ပုဂ္ဂလော ဥပလဒ္ဓိတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန။ ရူပဿ ဥပလဒ္ဓိတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဒေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ။ ယံ တတ္ထ ဝေဒေသိ။ ဝတ္တမ္ဒေ ခေါ ပုဂ္ဂလော ဥပလဒ္ဓိတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ရူပဿ ဥပလဒ္ဓိတိ သစ္ဆိ ကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ နောစ ဝတ္တမ္ဒေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလော တိ မိဿာ။ နောစေ ပန ဝတ္တမ္ဒေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ။ နောစဝတရေ ဝတ္တမ္ဒေ ပုဂ္ဂလော ဥပလဒ္ဓိတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ ယံ တတ္ထဝေဒေသိ။ ဝတ္တမ္ဒေ ခေါ ပုဂ္ဂလော ဥပလဒ္ဓိတိ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန။ရူပဿ ဥပလဒ္ဓိတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။နောစ ဝတ္တမ္ဒေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ မိဿာ အစရ်ိသည်တည်း။

ဥပနယန စတုက္ကံ။

နဟေဝံ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ။ တေနဟိ ယံ နိဂ္ဂဏှာသိ။ ဟဒ္ဓိ ပုဂ္ဂလော ဥပလဒ္ဓိတိ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ရူပဿ ဥပလဒ္ဓိတိ သစ္ဆိ ကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန။ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဒေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ။ယံ တတ္ထဝေဒေသိ။ဝတ္တမ္ဒေ ခေါ ပုဂ္ဂလော ဥပလဒ္ဓိတိ

သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန။ရူပဠု ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ နောစ ဝတ္တမေ့ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ မိစ္ဆာ။ နောစေ ပန ဝတ္တမေ့ အညံ ရူပံအညော ပုဂ္ဂလောတိ။ နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တမေ့ ပုဂ္ဂလော ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန။ ရူပဠု ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနအစရှိသည်တည်း။နိဂ္ဂမစတုက္ကံ။ ။(ဝေဒနာကွန္ဓာ သညာကွန္ဓာ သင်္ခါရကွန္ဓာ ဝိညာဏကွန္ဓာတို့ သည်လည်း ဤ ရူပကွန္ဓာ ဟောသည်နှင့် အတူချည်းပင် ဝဝတ္ထာန် ကျမ်းရိုး အတူပင်)။

၂၂။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ နုပလဇ္ဇတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ မသိအပ်သလော။ ဇုတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာမန္တာ၊ ဩ မသိအပ်သည် မဟုတ်တည်း။ အတ္တဟိတာယ၊ မိမိအစီးအပွါးငှါ။ ပဋိပန္နော၊ကျင့်သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အတ္တိ၊ရှိ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ ရှင်ပင် ဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည် မဟုတ်လော။ ရူပဠု၊ ရုပ်ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဥပလဇ္ဇတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်သလော။ ဇုတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာမန္တာ၊ ဩ သိအပ်သည် ဟုတ်တည်း။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မှ။ ရူပံ၊ရုပ်သည်။ အညံ၊တပါးလော။ ရူပါ၊ ရုပ်မှ။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အညော၊ တပါးလော။ ဇုတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊ သော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ နဟိဝတ္တမ္ဗေ-နဟိဝတ္တမ္ဗော၊ ငါသကဝါဒီသည် မဆိုအပ်။

ရေ၊ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော သကဝါဒီ။ တုံ၊ သင်သကဝါဒီသည်။ မေ၊ငါပရုဝါဒီ၏။ ပဋိကမ္မံ၊ အတုံ့ကို။ အာဇာနေဟိ၊ ဝန်ခံလော့။ အတ္တဟိတာယ၊ မိမိအစီးအပွါးငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အတ္တိ၊၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ ရှင်ပင် ဘုရားသည်။ဟဋ္ဌိဝုတ္တံ၊အကယ်၍ဟောတော်မူအပ်အံ့။ ရူပဠု၊ ရုပ်ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဇ္ဇတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍

သိအပ်၏။ တေနကာရဏေနုဖြင့်။ ရေးကောင်းသော မျက်နှာ ရှိသော သကဝါဒီ။ ပုဂ္ဂလာ၊မှ။ ရှုပ်၊ သည်။ အညံ၊တပါး။ ရှုပါ၊ ရုပ်မှ။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အညော၊တပါး။ ဒုတိ၊ဤသို့။ ဝတ္ထုဗေ-ဝတ္ထုဗော၊ဝတ၊ ဆိုအပ်စွတကား။ နဝတ္ထုဗော၊ ဆိုမူမဆိုအပ်ခဲ့။ တတ္ထ၊ထိုပုရိမပဠာဒ်၌။ အတ္ထာဟိတာ၊ယ၊ မိမိအစီးအပွါးငှါ။ ပဋ္ဌ ပန္နော၊ကျင့်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ ရှင်ဗုဒ္ဓဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူသည် မဟုတ် လော၊ ရှုပဠု၊ ရုပ်ကိုလည်း။ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဒုတိ၊သို့။ ဝတ္ထုဗေခေါ-ဝတ္ထုဗော၊ဝေ၊ ဆိုအပ်သလျှင်ကတည်း။ ပုဂ္ဂလာ၊မှ။ ရှုပံ၊သည်။ အညံ၊တပါး။ ရှုပါ၊ရုပ်မှ။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အညော၊ တပါး။ ဒုတိ၊ ဤသို့ကား။ နောစဝတ္ထုဗေ နောစ ဝတ္ထုဗော၊ဝေ၊မဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒုတိ၊ဤသို့။ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ တံ၊ သင်သကဝါဒီသည်။ ဝဒေသိ၊ ၏။ တေ၊ သင်သကဝါဒီ၏။ဒုဒံဝစနံ၊ သည်။ မိစ္ဆာသပရာဓာ၊ အပြစ်နှင့် တကွ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ☰

အမှာ အနုလောမ ပစ္စနိက နောက်ကား ပစ္စနိကာ နုလောမ သုဒ္ဓ သစ္ဆိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုပစ္စနိကာနုလောမသုဒ္ဓသစ္ဆိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ၌ တုံသည်လည်း ပစ္စနိကာနုလောမ သုဒ္ဓသစ္ဆိကဋ္ဌ အစရှိသော ငါးဆဲ့ခုနစ်ပါး အပြားရှိသော ပစ္စနိကာနုလောမ သုဒ္ဓ သစ္ဆိကဋ္ဌတို့တွင် ရှုပကွန္ဓ ပစ္စနိကာ နုလောမသုဒ္ဓသစ္ဆိကဋ္ဌကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုရှုပကွန္ဓ ပစ္စနိကာ နုလောမ သုဒ္ဓ သစ္ဆိကဋ္ဌ၌ တုံသည်လည်း နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဝတ္ထု၊ နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ဝတ္ထုဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိ ကသည်နှင့်ဟော၏ ဝတ္ထုဗေတိုင်ရုံတည်း။ ထိုဌ၌တုံသည်လည်း အနုလောမဝတ္ထု၊ ပဋ္ဌ လောမဝတ္ထု၊ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ

ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုလောမတုံသည်လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌာန နာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန တံ ဘဂဝတာ အတ္တိ ပုဂ္ဂလော အတ္တာဟိတာယ ပဋိပန္နော။ ရူပဗျ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနတည်း။ ပရဝါဒိပုဗ္ဗာတည်း။ အနု လောမပုဗ္ဗာတည်း။ ထို ပုဗ္ဗာနောင်ကား ပဋ္ဌာနနာကို ဟော တော်မူ၏။ ပဋ္ဌာနနာဟူသော် ကား အာမန္တာ အာမန္တာဟု နှစ်ချက်တည်း။ အနုလောမ ပဋ္ဌာနနာတည်း။ အနုလောမ ပဋ္ဌာနနာ ပစ္စနီက ပဋ္ဌာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနီက ပဋ္ဌ ာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာကို ဟောတော်မူ၏။ အောက်နှင့် အတူပင်။ ကျမ်းရိုးလည်းအတူပင်။ သုဒ္ဓသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာတည်း။

၆–ဩပမ္မသံသန္ဒန

၂၀။ ရူပံ၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ် ၏။ ဝေဒနာစ၊ ဝေဒနာကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍ သိအပ်၏။ တတော၊ ထိုသို့ သိအပ် သောကြောင့်။ ဝေဒနာယ၊ မှ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အညံ၊တပါးလော။ ရူပါ၊ ရုပ်မှ။ဝေဒနာ၊ သည်။ အညာ၊ တပါးလော။ ဇုတိပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ၊ ဩ တပါးဟုတ်၏။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍ သိအပ်သကဲ့သို့။ ဝေဒနာစ၊ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊ သိအပ်သကဲ့သို့။ ဧवံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍သိအပ်သလော။ ရူပဗျ၊ ရုပ်ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်သလော။ ဇုတိပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ၊ဩ သိအပ်သည် ဟုတ်၏။ ဝေဒနာယ၊ မှ။ ရူပံ၊ သည်။ အညာယထာ၊ တပါးကဲ့သို့။ ရူပါ၊

ရှုပ်မှ။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ အညာယထာ၊ တပါးကဲ့သို့။ ဧကံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလာ၊ မှ။ ရှုပံ၊ သည်။ အညံ၊ လော။ ရှုပါ၊ မှ။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အညော၊ တပါးလော။ ဣတိပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။ သတိ၊သော်။ ဧကံ၊ ဤသို့ကား။ နဟိဝတ္တမ္ဗေ-နဟိဝတ္တမ္ဗော၊ ငါပရဝါဒီသည်မဆိုအပ်။

ရေ၊ ကောင်းသောမျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။ တံ၊ သင်ပရဝါဒီ သည်။ မေ၊ ငါသကဝါဒီ၏။ နိဂ္ဂဟံ၊အပြစ်ကို။ အာဇာနာဟိ၊ဝန်ခံ လော။ ရှုပံ၊ ရုပ်ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာ ဖြင့် ကပ်၍သိအပ်သလော။ ဝေဒနာစ၊ဝေဒနာကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်သလော။ ဝေဒနာယ၊ မှ။ ရှုပံ၊ ရုပ်သည်။ အညံ၊ တပါး။ ရှုပါ၊ မှ။ ဝေဒနာ၊ သည်။ အညာ၊ တပါး။ ရှုပံ၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်သကဲ့သို့။ ဝေဒနာစ၊ ဝေဒနာကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊ ကပ်၍ သိအပ် သကဲ့သို့။ ဧကံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဟဒ္ဓိဥပလဗ္ဘတိ၊ အကယ်၍ သိအပ်အံ့။ ရှုပဉ္စ၊ ရုပ်ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဟဒ္ဓိဥပလဗ္ဘတိ၊အကယ်၍ သိအပ်အံ့။ တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့သိအပ်သောအကြောင်းဖြင့်။ ရေ၊ ကောင်းသောမျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။ ဝေဒနာယ၊ မှ။ ရှုပံ၊ သည်။ အညံ၊ ယထာ၊ကဲ့သို့။ ရှုပါ၊ ရုပ်မှ။ ဝေဒနာ၊ သည်။အညာ ယထာ၊ တပါးကဲ့သို့။ ဧကံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မှ။ ရှုပံ၊ ရုပ်သည်။ အညံ၊ တပါး။ ရှုပါ၊ ရုပ်မှ။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အညော၊ တပါး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တမ္ဗေ-ဝတ္တမ္ဗောဝတ၊ ဆိုအပ်စွတကား။ နဝတ္တမ္ဗော၊ ဆိုမူမဆိုအပ်အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုပုရိမ ပဋ္ဌာန်း။ ရှုပံ၊ ရုပ်ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်၏။ ဝေဒနာစ၊ ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်၏။ တတော၊ ထိုသို့ သိအပ်သောကြောင့်၊

ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာမှ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အညံ၊ တပါး။ ရူပါ၊မှ။ ဝေဒနာ၊ သည်။ အညာ၊ တပါး၊ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊ သိအပ်သကဲ့သို့။ ဝေဒနာစ၊ ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊ သိအပ်သကဲ့သို့။ဝေံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်၏။ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊သိအပ်၏။ ဧကတိ၊သို့။ ဝတ္ထုဗေဒေါ-ဝတ္ထုဗေါ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်ကတည်း။ ဝေဒနာယ၊ မှ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အညံယထာ၊ တပါးကဲ့သို့။ ရူပါ၊ ရုပ်မှ။ ဝေဒနာ၊ သည်။ အညာ ယထာ၊ တပါးကဲ့သို့။ ဧဝံ ဤအတူလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလာ၊ပုဂ္ဂိုလ် မှ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အညံ၊ တပါးတည်း။ ရူပါ၊ ရုပ်မှ။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညော၊ တပါး။ ဧကတိ၊သို့။ နောစဝတ္ထုဗေ-နောစ ဝတ္ထုဗော၊ မဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧကတိ၊ သို့။ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ တွံ၊ သင်ပရဝါဒိသည်။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ တေ၊ သင်ပရဝါဒီ၏။ ဧဒံဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားသည်။ မိစ္ဆာ သပရာဝ၊ အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဝေဒနာယ၊ မှ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အညံယထာ၊ တပါးကဲ့သို့။ ရူပါ၊ မှ။ ဝေဒနာ၊ သည်။ အညာယထာ၊ တပါးကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မှ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အညံ၊ တပါးတည်း။ ရူပါ၊ ရုပ်မှ။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ ဧကတိ၊ သို့။ နောစပနဝတ္ထုဗေ-နောစပနဝတ္ထုဗော၊ အကယ်၍ မဆိုအပ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ မဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ သစ္စိ ကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်၏။ ဝေဒနာစ၊ဝေဒနာကိုလည်း။သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍သိအပ်၏။ ဝေဒနာယ၊ မှ။ ရူပံ၊ သည်။ အညံ၊ တပါးတည်း။ ရူပါ၊ ရုပ်မှ။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ အညာ၊ တပါတည်း။ ရူပံ၊ကို။သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊

သိအပ်သကဲ့သို့။ ဝေဒနာစ၊ ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဇ္ဈတိယထာ၊ သိအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဥပလဇ္ဈတိ၊ ၏။ ရူပဠ္ဠ၊ လည်း။ သစ္စိ ကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဟုတ်သောသဘော မြတ်သော သဘော ဖြင့်။ ဥပလဇ္ဈတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍သိအပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့ သော်ကား။ နောစ ဝတ္တမ္ဘေ- နောစဝတ္တမ္ဘောဝတ၊ မဆိုအပ် တကား။ ဝတ္တမ္ဘော၊ ဆိုမူဆိုအပ်ခဲ့၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပုရိမပဠာဒ်။ (အတူပင်ချည်း)။

အမှာ ။ ထိုသုဒ္ဓ သစ္စိကဋ္ဌ ပုရိမ သံသန္ဒနာ နောင်ကား ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထို ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ဖြစ်သော ဩ ပမ္မသစ္စိ ကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ ပရဝါဒိ ဖြစ်သော ဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခဖြစ်သော ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ထို သကဝါဒိ ပက္ခ ဖြစ်သော ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ၌ တုံသည်လည်း ခန္ဓမူလစက္က ဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ အာယတန မူလစက္က ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ ဓာတုမူလစက္က ဩပမ္မသစ္စိ ကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ ဣန္ဒြိယမူလစက္ကဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါးတို့တွင် ခန္ဓမူလစက္က ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုခန္ဓမူလစက္က ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာသည်ကား ရူပက္ခန္ဓာမူလစက္က ဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ မူလစက္ကဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ သညာက္ခန္ဓာ မူလစက္က ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ မူလစက္က ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ မူလစက္က ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် ရူပက္ခန္ဓာမူလ စက္က ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထို ရူပက္ခန္ဓာမူလစက္က ဩပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ တုံသည်လည်း ရူပက္ခန္ဓာ၌ ဝေဒနာက္ခန္ဓာမူလိထည့်သောရူပက္ခန္ဓာ မူလစက္ကဩပမ္မ

သစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ သညာကွန္ဒာမူလိ. ထည့်သော ရူပကွန္ဒာမူလ စက္ကြေပမ္မသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာသခ်ိရကွန္ဒာမူလိထည့်သောရူပကွန္ဒာ မူလစက္ကြ ပြေပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ ဝိညာဏကွန္ဒာ မူလိထည့် သော ရူပကွန္ဒာမူလစက္ကြ ပြေပမ္မသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ ဟူ၍ လေးပါး ပြား၏။ထိုလေးပါးတို့တွင် ဝေဒနာကွန္ဒာမူလိထည့်သောရူပကွန္ဒာ မူလစက္ကြ ပြေပမ္မသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝေဒနာကွန္ဒာမူလိ ထည့်သောရူပကွန္ဒာမူလစက္ကြေပမ္မသစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ ဟူသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိဂ္ဂဟမ္ဘစတုက္ကာ နိဂ္ဂဟ စတုက္ကာ ဥပနယနစတုက္ကာ နိဂ္ဂမစတုက္ကာဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထို ငါးပါးတို့တွင် အနုလောမ ပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဒ္ဒေတုံသည်လည်း နိဂ္ဂဟဒ္ဒပနာ ပါပနာ ရောပနာဝတ္ထု နိဂ္ဂဟ ဒ္ဒပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေး ဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထုဟူသော်ကား ရူပံ ဥပလဒ္ဓတိ သစ္စိ ကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန-ကသည် နဟေတုံ ဝတ္ထုမ္ဟေ တိုင်ရုံတည်း။ ထိုဝတ္ထု သည်ကား ဥပမာနဖြစ်သောဝတ္ထု ဥပမေယျဖြစ်သော ဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဥပမာန ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဥပမာန ဝတ္ထုဟူသော်ကား ရူပံဥပလဒ္ဓတိ-ကသည် အာမန္တာ တိုင်ရုံတည်း။ ဥပမာနဝတ္ထုသည်လည်း ပုဗ္ဗာပဋိဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာ ဟူသော်ကား ရူပံဥပလဒ္ဓတိ-ကသည် အညံရူပံ အညာဝေဒနာ တိုင်ရုံတည်း။ ထိုပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒိပုဗ္ဗာ ပရဝါဒိပုဗ္ဗာ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပုဗ္ဗာတည်း။ အာမန္တာ သည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုပဋိဇာနနာသည်ကား ပရဝါဒိပဋိဇာနနာ သကဝါဒိ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပဋိဇာနနာ တည်း။ ထိုနောင်ကား ဥပမေယျဖြစ်သော ဝတ္ထုကို ဟောတော် မူ၏။ ဥပမေယျဝတ္ထု ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဒ္ဓတိ သစ္စိ ကဋ္ဌပရမတ္ထေန-ကသည် နဟေတု ဝတ္ထုမ္ဟေ တိုင်ရုံတည်း။ ဥပ မေယျ ဝတ္ထုကသည် အနုလောမဖြစ်သော ဥပမေယျဝတ္ထု အနု

ယောဂဖြစ်သော ဥပမေယျဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုယောဂဖြစ်သောဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ အနုယောဂဝတ္ထု ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန ရူပဋ္ဌ ဥပလဇ္ဇတိသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိအာမန္တာဟူသည်တည်း။ ထိုဋ္ဌတုံသည်လည်း ပုဒ္ဓာဝဋ္ဌဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဒ္ဓာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဒ္ဓာဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန ရူပဋ္ဌ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိတည်း။ ထိုပုဒ္ဓာသည်ကား သကဝါဒိပုဒ္ဓာ ပရဝါဒိပုဒ္ဓာ ဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပုဒ္ဓာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋ္ဌဇာနနာတည်း။ပရဝါဒိ ပဋ္ဌဇာနနာသကဝါဒိ ပဋ္ဌဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိ ပဋ္ဌဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂ ဖြစ်သော ဥပမေယျဝတ္ထုကို ဟောဆော်မူ၏။ အနုယောဂ ဖြစ်သော ဥပမေယျဝတ္ထု ဟူသော်ကား အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ထိုဋ္ဌတုံသည်လည်း ပုဒ္ဓာ အဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဒ္ဓာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုဒ္ဓာဟူသော်ကား အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိတည်း။ သကဝါဒိ ပုဒ္ဓာတည်း။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေသည်ကား အဝဇာနနာတည်း။ ပရဝါဒိ အဝဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဋ္ဌတုံသည်လည်း အနုလောမပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုလောမဋ္ဌတုံသည်လည်း နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် နိဂ္ဂဟကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟတည်း။ သကဝါဒိ နိဂ္ဂဟတည်း။ ထိုနောင်ကား ဌပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဌပနာသည်ကား သကဝါဒိ ဌပနာ ပရဝါဒိဌပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိ ဌပနာတည်း။ ထိုနောင်ကား ပါပနာကိုဟောတော်မူ၏။ ပါပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ္တမ္ဗေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ

တည်း။ တိုပါပနာသည်ကား သကဝါဒီ ပါပနာ ပရဝါဒီ ပါပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီ ပါပနာတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝေဒေသိက-သည် မိန္ဓာတိုင်ရုံတည်း။ အနုလောမနှောင်ကား ပဋိလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ပဋိလောမ သည်လည်း ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ အတူပင်။ ဤသို့လျှင် အနုလောမ၌ တုံသည်လည်း နိဂ္ဂဟ ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမ၌တုံသည်လည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤငါးပါးအပေါင်း သည်လျှင် အနုလောမပဋ္ဌာကမည်၏။တိုရူပက္ခန္ဓာ၌ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ မူလိထည့်သော ရူပက္ခန္ဓာမူလစက္ကာ သြပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ နှောင်ကား သညာက္ခန္ဓာမူလိ ထည့်သော ရူပက္ခန္ဓာ မူလစက္ကာ သြပမ္မ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ မူလိ ထည့်သည်နှင့်အတူပင်။ ထိုနှောင်ကား သင်္ခါရက္ခန္ဓာမူလိထည့် သော ရူပက္ခန္ဓာမူလစက္ကာ သြပမ္မသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနှောင်ကား ဝိညာဏက္ခန္ဓာမူလိ ထည့်သည်ကို ဟောတော်မူ၏။ အတူပင်။ ဝေဒနာဥပလဒ္ဓတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရိမဏ္ဍေန၊ သညာစဥပလဒ္ဓတိ သင်္ခါရာစဥပလဒ္ဓန္တိ ဝိညာဏဿ ဥပလဒ္ဓတိ ရူပဿ ဥပလဒ္ဓတိ ဤကား ဝေဒနာက္ခန္ဓာ မူလစက္ကာ သြပမ္မသစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာတည်း။ သညာစဥပလဒ္ဓတိ သင်္ခါရာစ ဥပလဒ္ဓန္တိ ဝိညာဏဿ ဥပလဒ္ဓတိ ရူပဿ ဥပလဒ္ဓတိ ဝေဒနာစ ဥပလဒ္ဓတိ၊ ဤသည်ကား သညာက္ခန္ဓာမူလစက္ကာတည်း။ သင်္ခါရာစဥပလဒ္ဓန္တိ ဝိညာဏဿ ဥပလဒ္ဓတိ ရူပဿ ဥပလဒ္ဓတိ ဝေဒနာစ ဥပလဒ္ဓတိ သညာစ ဥပလဒ္ဓတိ၊ ဤသည်ကား သင်္ခါရမူလစက္ကာတည်း။ ဝိညာဏဿ ဥပလဒ္ဓတိ။ပ။ ရူပဿဥပလဒ္ဓတိ။ပ။ဝေဒနာစဥပလဒ္ဓတိ။ပ။ သညာစဥပလဒ္ဓတိ။ပ။ သင်္ခါရာစဥပလဒ္ဓန္တိ၊ ဤကား ဝိညာဏက္ခန္ဓာမူလစက္ကာ တည်း။ ဤသို့လျှင် ရူပက္ခန္ဓာမူလ၌ လေးပါး၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ မူလ၌ လေးပါး၊ သညာက္ခန္ဓာမူလ၌ လေးပါး၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ မူလ၌လေးပါး၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ မူလ၌ လေးပါး၊

ပေါ်ပြီးသော် ခန္ဓာမူလစက္ကု ဩပမ္မ သစ္စိ ကဋ္ဌ သံသန္ဒနာကား နှစ်ဆယ်ဖြစ်သတည်း။

ပဋိကမ္မစတုက္ကဟူသော်ကား ရူပံ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိ ကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဝေဒနာစ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ အညံ ရူပံ အညာဝေဒနာတိ အာမန္တာ။ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္တာဟိတာယ ပဋိပန္နော ရူပဉ္စ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ။ အာမန္တာ၊ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ နဟေဝံ ဝတ္တေ အာဇာနာဟိ ပဋိကမ္မံ။ ဟဒ္ဒိ ရူပံ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဝေဒနာစ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ အညံ ရူပံ အညာ ဝေဒနာ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္တာဟိတာယ ပဋိပန္နော ရူပဉ္စ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ ယံ တတ္ထ ဝေဒေသိ ဝတ္တေ ခေါ ရူပံ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဝေဒနာစ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ အညံ ရူပံ အညာ ဝေဒနာတိ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္တာဟိတာယ ပဋိပန္နော ရူပဉ္စ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ မိဿာ။ နောစေပန ဝတ္တေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တေ ရူပံ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဝေဒနာစ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန အညံ ရူပံ အညာ ဝေဒနာတိ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္တာဟိတာယ ပဋိပန္နော ရူပဉ္စ အစရ္ဂိသည်တည်း။ ။တံ့စေပန မညသိ ဝတ္တေ ခေါ ရူပံ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန ဝေဒနာစ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊အညံ ရူပံ အညာဝေဒနာ ဝတ္တေ ခေါ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္တာဟိတာယ ပဋိပန္နော ရူပဉ္စ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန နောစဝတ္တေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တေ ဟေတာယ ပဋိညာယ ဟေဝံ ပဋိစာနန်္တံ ဟေဝံ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ အထ တံနိဂ္ဂဏှာမ သုနိဂ္ဂဟိတောစ ဟောသိ ဟဒ္ဒိ ရူပံ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌ

ပရမတ္ထေန၊ ဝေဒနာစ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ အည်ံ ရူပံ အညာ ဝေဒနာ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္တ ဟိတာယ ပဋိပန္နော ရူပဠ္ဆ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ အစရှိသည်တည်း။ ဤနှစ်ချက်ကား ပရ ဝါဒီတည်း။ ။သေစေ ဒုန္ဒိဋ္ဌဟိတေ ဟေဝ မေဝံ တတ္ထ ဒဿ ဝတ္တမ္ဘေ ခေါ ရူပံ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန ဝေဒနာစ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ အည်ံ ရူပံ အညာ ဝေဒနာ ဝတ္တမ္ဘေ ခေါ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္တဟိတာယ ပဋိပန္နော ရူပဠ္ဆ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊နောစ ဝတ္တမ္ဘေ။ အည်ံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ နောစ မယံ တယာ တတ္ထ ဟေတာယ ပဋိညာယ ဟေဝံ ပဋိဇာနန္တာ ဟေဝံ နိဋ္ဌဟေတဗ္ဗာ။ အထ မံ နိဋ္ဌဏ္ဏာသိ ဒုန္ဒိဋ္ဌဟိတာစ ဟောမ ဟဠ္ဒိ ရူပဠ္ဆ ဥပ လဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဝေဒနာစ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိ ကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ အည်ံ ရူပံ အညာ ဝေဒနာ အစရှိသည်တည်း။ ဤသည်ကား သကဝါဒီ တည်း။ ။နဟေဝံ နိဋ္ဌဟေ တဗ္ဗော၊ တေနဟိ ယံ နိဋ္ဌဏ္ဏာသိ ဟဠ္ဒိ ရူပံ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ ဝေဒနာစ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ အည်ံ ရူပံ အညာ ဝေဒနာ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္တဟိတာယ ပဋိ ပန္နော ရူပဠ္ဆ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ အည်ံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလော ယံတတ္ထ ဝဒေသိ ဝတ္တမ္ဘေ ခေါ ရူပဠ္ဆ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန" ဝေဒနာစ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန အစရှိသည်ဖြင့်ဟောလေ။ သကဝါဒီပါဠိ တည်း။ ။ရူပက္ခန္ဓာဒ္ဌ သညာက္ခန္ဓာမူလိထည့်သော် ရူပက္ခန္ဓာမူလ စက္ကာ ဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာဒ္ဌလည်း ဝေဒနာက္ခန္ဓာမူလိ ထည့် သည်နှင့်အတူပင်။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓာမူလိထည့်သော် ရူပက္ခန္ဓာမူလ စက္ကာ ဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာလည်း ဤအတူပင် လည်းကောင်း။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာမူလိထည့်သော် ရူပက္ခန္ဓာမူလစက္ကာ ဩပမ္မသစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာလည်း ဤအတူပင်လည်းကောင်း။ ဤကား, ရူပက္ခန္ဓာ

မူလတည်း။ ဝေဒနာမူလ၌ သညာကွန္ဒာမူလိုထည့်၍ ဟောရာ၌လည်း ဝဝတ္ထာန်သည် ရူပကွန္ဒာနှင့်အတူပင် ဘော်၍ ဟောလေ။ သညာကွန္ဒာမူလ၌လည်း ထိုအတူလည်းကောင်း သင်္ခါရကွန္ဒာမူလ၌လည်း ထိုအတူလည်းကောင်း ဝိညာဏကွန္ဒာမူလ၌ ရူပကွန္ဒာမူလိုထည့်၍ ဟောရာ၌လည်း ရူပကွန္ဒာမူလစက္ကာ ဩပမ္မကို ဟောသကဲ့သို့ ဘော်၍ဟောလေ။ ဝိညာဏကွန္ဒာမူလ၌ဝေဒနာ့ထည့်၍ ဟောရာ၌လည်းအတူပင်။ ဝိညာဏကွန္ဒာ မူလ၌လည်း သညာထည့်၍ ဘော်၍ဟောလေ။ဝိညာဏကွန္ဒာမူလ၌ သင်္ခါရကွန္ဒာမူလိုထည့်၍ ဘော်၍ ဟောလေ။ အာယတန ဓာတ် ဥန္ဒြေတို့ကိုလည်း ခန္ဓာမှာထည့်၍ ဟောသကဲ့သို့ ထည့်၍ဟောလေ။ ဤကား သက ဝါဒီ ပကွတည်း။

၃၇။ ရူပံ၊ ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဟုတ်သော သဘောမြတ်သော သဘောဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်၏။ ဝေဒနာစ၊ ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဝေဒနာယ၊ မှ။ ရူပံ၊ ရှုပ်သည်။ အညံ၊တပါးလော။ ရူပါ၊ရှုပ်မှ။ ဝေဒနာ၊သည်။ အညာ၊လော။ ဇုတိပုဗ္ဗာယံ၊သည်။ သတိ၊သော်။ အာမန္တာ၊ တပါးဟုတ်၏။ ရူပံ၊ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊ သိအပ်သကဲ့သို့။ ဝေဒနာစ၊ ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍ သိအပ်သကဲ့သို့။ အတ္ထာဟိတာယ၊ မိမိ၏ အစီးအပွါးငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္ထိ၊၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည် မဟုတ်လော။ ရူပဋ္ဌ၊ ရှုပ်ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်သလော။ ဇုတိ ပုဗ္ဗာယံ၊သည်။ သတိ၊သော်။ အာမန္တာ၊သြ သိအပ်သည်ဟုတ်၏။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာမှ။ ရူပံ၊သည်။ အညံယထာ၊တပါးကဲ့သို့။ ရူပါ၊ မှ။ ဝေဒနာ၊သည်။ အညာယထာ၊သို့။ ဧဝံ၊ဤအတူလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလာ၊မှ။ ရူပံ၊ သည်။ အညံ၊ တပါးလော။ ရူပါ၊ မှ။ ပုဂ္ဂလော၊

သည်။ အညော၊လော။ဗုတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။သတိ၊သော်။ဝေါ၊ဤသို့ သော်ကား။ နဟိဝတ္တမ္ဘေ- နဟိဝတ္တမ္ဘော၊ သကဝါဒိ သည် မဆိုအပ်။

ရေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော သကဝါဒိ။ တို့၊သင်သက ဝါဒိသည်။ မေ၊ ငါပရဝါဒိ၏။ ပဋိကမ္မံ၊ကို။ အာဇာနာဟိ၊ ဝန်ခံ လော့။ ရှုပံ၊ရှုပ်ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဥပလဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အညောယထာ၊တပါးကဲ့သို့။ ဝေဒနာစ၊ဝေဒနာ ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဥပလဇ္ဇတိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်၏။ ဝေဒနာယ၊မှ။ ရှုပံ၊သည်။ အညံယထာ၊ တပါးကဲ့သို့။ ရှုပါ၊မှ။ ဝေဒနာ၊သည်။ အညာယထာ၊တပါးကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ဤအတူ လည်းကောင်း။ အတ္ထိဟိတ၎ယ၊ မိမိ၏အစီးအပွါးငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဗုတိ၊သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဟဋ္ဌိဝုတ္ထံ၊အကယ်၍ ဟောတော်မူအပ်ခဲ့။ ရူပဋ္ဌ၊ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဟဋ္ဌိဥပလဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ပညာဖြင့် ကပ်၍သိအပ်ခဲ့။ တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ရေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော သကဝါဒိ။ ပုဂ္ဂလာ၊မှ။ ရှုပံ၊ ရှုပ်သည်။ အညံ၊တပါးတည်း။ ရူပါ၊မှ။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တမ္ဘေ-ဝတ္တမ္ဘောဝ၊တ၊ ဆိုအပ်စွ တကား။ နဝတ္တမ္ဘော၊ ဆိုမူမဆိုအပ်ခဲ့။ တတ္ထ၊ထိုပုရိမပဋ္ဌာန်။ ရှုပံ၊ ရှုပ်ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝေဒနာစ၊ ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဥပလဇ္ဇတိ၊၏။ ဝေဒနာယ၊ မှ။ ရှုပံ၊သည်။ အညံယထာ၊တပါးကဲ့သို့။ ရူပါ၊မှ။ ဝေဒနာ၊သည်။ အညံယထာ၊ တပါးကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ဤအတူလည်းကောင်း။ အတ္ထိဟိ တာယ၊မိမိအစီးအပွါးငှါ။ ပဋိပန္နော၊ကျင့်သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူသည်မဟုတ်လော။ ရူပဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဇ္ဇတိ၊၏။ ဗုတိ၊သို့။ ဝတ္တမ္ဘေခေါ-ဝတ္တမ္ဘောဝေ၊ ဆိုအပ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဝေဒနာယ၊ မှ။ ရှုပံ၊သည်။ အညံယထာ၊ တပါး

ကဲ့သို့။ ရူပါ၊မှ။ ဝေဒနာ၊ ဟု သည်။ အညာယထာ၊ တပါးကဲ့သို့။ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မှ။ ရူပံ၊ ရှုပ်သည်။ အညံ၊ တပါး။ ရူပါ၊ ရှုပ်မှ။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အညော၊ တပါး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နောစဝတ္ထုမ္ဘေ-နောစဝတ္ထုမ္ဘော၊မ ဆိုအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံဝစနံ၊အကြင်စကားကို။ တွံ၊သင်သကဝါဒီသည်။ ဝေဒေသိ၊ ဆို၏။ တေ၊ သင်သကဝါဒီ၏။ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့ဆိုသောစကားသည်။ မိစ္ဆာ-သပရာဓော၊အပြစ်နှင့် တကွဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။

သကဝါဒီ ပကွဖြစ်သော သစ္ဆိကဋ္ဌသံသန္ဒနာနောင်ကား ပရဝါဒီပကွဖြစ်သော သြပမ္မသစ္ဆိကဋ္ဌသံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ထို ပရဝါဒီပကွဖြစ်သော သြပမ္မသစ္ဆိကဋ္ဌသံသန္ဒနာတုံ့သည်လည်း ခန္ဓမူလစက္က သြပမ္မသစ္ဆိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ၊ အာယတနမူလစက္က သြပမ္မသစ္ဆိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ ဓာတုမူလစက္က သြပမ္မသစ္ဆိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ ဣန္ဒြိယမူလစက္ကသြပမ္မသစ္ဆိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ ဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထို လေးပါးတို့တွင် ခန္ဓမူလစက္က သြပမ္မသစ္ဆိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၌ တုံ့သည်လည်း ရူပကွန္ဓာမူလစက္က သြပမ္မသစ္ဆိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ ဝေဒနာကွန္ဓာမူလစက္က သြပမ္မသစ္ဆိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ သညာကွန္ဓာမူလစက္က သြပမ္မသစ္ဆိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ သင်္ခါရကွန္ဓာမူလစက္ကသြပမ္မသစ္ဆိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ ဝိညာဏကွန္ဓာမူလ စက္ကသြပမ္မသစ္ဆိကဋ္ဌသံသန္ဒနာဟူ၍ငါးပါးပြား၏။ထိုငါးပါးတို့တွင် ရူပကွန္ဓာမူလစက္က သြပမ္မသစ္ဆိကဋ္ဌသံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထို၌တုံ့သည်လည်း ဝေဒနာကွန္ဓာ မူလိထည့်သော ရူပကွန္ဓာ မူလစက္က သြပမ္မသစ္ဆိကဋ္ဌသံသန္ဒနာ သညာကွန္ဓာ မူလိထည့်သောရူပကွန္ဓာမူလစက္က သြပမ္မသစ္ဆိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ သင်္ခါ ရကွန္ဓာမူလိထည့်သော ရူပကွန္ဓာမူလစက္က သြပမ္မသစ္ဆိကဋ္ဌ သံသန္ဒ နာ ဝိညာဏကွန္ဓာမူလိထည့်သော ရူပကွန္ဓာမူလစက္က သြပမ္မ သစ္ဆိ ကဋ္ဌ သံသန္ဒနာဟူ၍ လေးပါးတွင် ဝေဒနာကွန္ဓာမူလိတည့်သော ရူပကွန္ဓာမူလစက္ကသြပမ္မ သစ္ဆိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာ ဟော

တော်မူ၏။ ထိုဌာနတုံသည်လည်း အနုလောမ ပဋ္ဌာန ပဋိလောမ စတုက္ကနိဒ္ဒေသ စတုက္ကနယနစတုက္ကနိဒ္ဒေသ ဟူ၍ ငါးပါး တွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ (အောက်နှင့် အတူပင်)။

ရူပံ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန ဝေဒနာစ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန အညံ ရူပံ အညာဝေဒနာတိ အာမန္တာ။ ပုဂ္ဂလော ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန။ရူပဋ္ဌ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ အာမန္တာ။ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ အာဇာနာဟိ ပဋိကမ္မံ ဟဒ္ဒိရူပံ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ အညံ ရူပံ အညာ ဝေဒနာ ပုဂ္ဂလော ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ရူပဋ္ဌ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန။ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဗေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလော တိ။ ယံ ဝတ္ထု ဝဒေသိ အစရိသည်ကို ဟောလေ၊ ဤကားသကဝါဒီ ပဋ္ဌတည်း။ ပရဝါဒီပဋ္ဌပဋိကမ္မကိုလည်းဟောလေ။ တွန်ဘော ပန မည္ဟသိ ဝတ္တမ္ဗေ ခေါရူပံ ဥပလဇ္ဇတိသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဝေဒနာစ ဥပလဇ္ဇတိသစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊အညံ ရူပံ အညာ ဝေဒနာ။ ဝတ္တမ္ဗေ ခေါ ပုဂ္ဂလော ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ရူပဋ္ဌ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ နောစ ဝတ္တမ္ဗေ အညံ ရူပံ အညော ပုဂ္ဂလောတိ။ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဗေ ဟေတာယ ပဋိညာယ ဟေဝံ ပဋိဇာနန္တိ ဟေဝံ နိဂ္ဂဟေတမ္ဗော။ အထတံ နိဂ္ဂဏှာမ။ သုနိဂ္ဂဟိတောစ ဟောတိ။ ဟဒ္ဒိ ရူပံ ဥပလဇ္ဇတိ အစရိသည် ဟောလေ။ သက ဝါဒီတည်း။

သေစေ နိဂ္ဂဟိတေ ဟောဝမေဝံ ဟတ္ထ ဒဏ္ဍ။ ဝတ္တမ္ဗေ ခေါ ရူပံ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဝေဒနာစ ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ အညံ ရူပံ အညာ ဝေဒနာ၊ ဝတ္တမ္ဗေခေါ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္တိ ပုဂ္ဂလော အတ္ထိဘာယ ပဋိပန္နော ရူပဋ္ဌ ဥပ လဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ။ နနောစ ဝတ္တမ္ဗေ အညံ ရူပံ

အညော ပုဂ္ဂလောတိ၊ နောစ မယံ တယာ တတ္ထဟေတာယ ပဋိ ညာယဟေတုံ ပဋိဇာနန္တာ ဟေတုံ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ။ အထ မံ နိဂ္ဂ ဏှာသိ။ဒုန္နိဂ္ဂဟိတာစ ဟောမ။ ဟဒ္ဓိ ရူပဠ္ဆ ဥပလဗ္ဘတိ။ ဥပနယန ပရဝါဒိပါဒ်တည်း။ နဟေတုံ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ၊တေနဟိ ယံနိဂ္ဂဏှာသိ။ ဟဒ္ဓိ ရူပဠ္ဆ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန။ဝေဒနာစ ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန။ အညံ ရူပံ အညာ ဝေဒနာ။ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္တာဟိတာယ ပဋိပန္နော ရူပဠ္ဆ အစရှိသည်ဖြင့် ဟောလေ။ ပရဝါဒိပါဒ်။

နိဂ္ဂမစတုက္ကံ။

၂-စတုက္ကနယ သံသန္ဒန

၄ဖြ။ ပုဂ္ဂလော၊ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ လော။ဇုတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။သတိ၊သော်။အာမန္တာ၊သြသိအပ်သည် ဟုတ်တည်း။ ရူပံ၊ရှိပ်သည်။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဇုတိ ပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊သော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော် ကား။ နဟိဝတ္တေ-နဟိဝတ္တေ၊အပ်။ရေ၊ကောင်းသောမျက်နှာ ရှိသော ပရဝါဒီ။ တွံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ မေ၊ ငါသကဝါဒီ၏။ နိဂ္ဂဟံ၊အပြစ်ကို။ အာဇာနာဟိ၊ဝန်ခံလော့။ပ။ ပုဂ္ဂလော၊ကို။ သစ္စိ ကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်သလော။ အာမန္တာ၊ သိအပ်သည်ဟုတ်၏။ ရူပသ္မိံ၊ ဟဒယဝတ္ထု အစရှိသော ရှိပ်၌။ ဝိညာဏံ၊ဝိညာဉ်ကို။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ် သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ရူပသ္မိံ၊ ရှိပ်၌။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်သလော။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ နဟိဝတ္တေ-နဟိဝတ္တေ၊ မဆိုအပ်။ ပုဂ္ဂလော၊ကို။ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်သလော။ ဇုတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာမန္တာ၊ သြ သိအပ်သည် ဟုတ် တည်း။ ရူပါ၊ရှိပ်ကို။ အညတြ၊၍။ ဝေဒနာဒယော၊ ဝေဒနာ အစ ရှိသည်တို့ကို။ ဥပလဗ္ဘန္တိယထာ၊သိအပ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ဤအတူ

လည်းကောင်း။ ရူပါ၊ကို။ အညွှန်း၊ထား၍။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်သလော။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ငါ ပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တမ္ဗေ-နဟိဝတ္တမ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်သလော။ အာမန္တာ၊ဟြသိအပ်သည် ဟုတ်၏။ ဝိညာဏသို့၊ဝိညာဉ်ကြောင့်။ ရူပံ၊ စိတ္တဇရူပ်ကို။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊သိအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ဤအတူ လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလသို့၊ပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့်။ ရူပံ၊ရူပ်ကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သလော။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ငါ ပရဝါဒီသည်။ နဟိ ဝတ္တမ္ဗေ-နဟိဝတ္တမ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ရေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာ ရှိသော ပရဝါဒီ။ တွံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ မေ၊ ငါ၏ကဝါဒီ၏။ နိဋ္ဌဟံ၊အပြစ်ကို။ အာဇာနာဟိ၊ ဝန်ခံလော့။ (သိကောင်းပြီ)။

ဝေဒနာ၊သည်။ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဧဝံ၊ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ငါ၊ပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တမ္ဗေ-နဟိဝတ္တမ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၌။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်ကို။ ဥပလဗ္ဘတိ ယထာ၊သိအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ သိအပ်သလော။ ဇုတိပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧဝံ၊ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ငါ၊ပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တမ္ဗေ နဟိဝတ္တမ္ဗော၊မဆိုအပ်။ ဝေဒနာယ၊ဝေဒနာကို။ အညွှန်း၊ထား၍။ ရူပါဒယော၊ ရုပ်အစရှိသည်တို့ကို။ ဥပလဗ္ဘန္တိယထာ၊ သိအပ်ကုန် သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ဤအတူလည်းကောင်း။ ဝေဒနာယ၊ကို။ အညွှန်း၍။ ဥပလဗ္ဘတိ၊သိအပ်သလော။ ဧဝံ၊ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ငါ၊ပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တမ္ဗေ-နဟိဝတ္တမ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ဝိညာဏသို့၊ ဝိညာဉ်ကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ဝေဒနာကို။ ဥပလဗ္ဘတိယထာ၊ပညာဖြင့် ကပ်၍ သိအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ နဟိဝတ္တမ္ဗေ-နဟိ ဝတ္တမ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ပုဂ္ဂလသို့၊ကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာကို။ ဥပလဗ္ဘတိ၊သိအပ်သလော။ ဇုတိပုဗ္ဗာယံ၊သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ ဧဝံ၊ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ငါ၊ပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တမ္ဗေ-နဟိ

ဝတ္တမ္ဘော၊ မဆိုအပ်။ (ဤသို့လျှင် ဝေဒနာမှာလည်း လေးပါး ဟောတော်မူ၏)။

သညာ၊ သညာသည်။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဇုတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊သော်။ ဧကံ၊ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တမ္ဘေ-နဟိဝတ္တမ္ဘော၊ မဆိုအပ်။ သညာယ၊ သညာ၌။ ဝိညာဏံ၊ကို။ ဥပလဇ္ဇတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧကံ၊လည်းကောင်း။ သညာယ၊၌။ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဇုတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ ဧကံ၊ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တမ္ဘေ-နဟိဝတ္တမ္ဘော၊မဆိုအပ်။ သညာယ၊ကို။ အညတြ၊ထား၍။ ရူပါဒယော၊ ရုပ်အစရှိသည်တို့ကို။ ဥပလဇ္ဇန္တိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧကံ၊လည်းကောင်း။ သညာယ၊ကို။ အညတြ၊ထား၍။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဇုတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊သော်။ ဧကံ၊ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တမ္ဘေ-နဟိဝတ္တမ္ဘော၊မဆိုအပ်။ ဝိညာဏသို့ံ၊ ဝိညာဉ်၌။ သညာယ၊ကို။ ဥပလဇ္ဇတိယထာ၊သိအပ်သကဲ့သို့။ ဧကံ၊လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလသို့ံ၊၌။ သညာယ၊ကို။ ဥပလဇ္ဇတိ၊ ရအပ်သလော။ ဇုတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊သော်။ ဧကံ၊ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တမ္ဘေ-နဟိဝတ္တမ္ဘော၊မဆိုအပ်။ (ဤသို့လျှင် သညာ၌လေးပါး တို့တည်း)။

သမ္မိရာ၊ သမ္မိရတို့သည်။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဧကံ၊ ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တမ္ဘေ-နဟိဝတ္တမ္ဘော၊မဆိုအပ်။ သမ္မိရေသု၊ ဖဿအစရှိသော သမ္မိမုဏ္ဍနာတို့၌။ ဝိညာဏံ၊ကို။ ဥပလဇ္ဇတိယထာ၊ သိအပ်သကဲ့သို့။ ဧကံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ သမ္မိရေသု၊သမ္မိရတို့၌။ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဇုတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊သော်။ ဧကံ၊ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တမ္ဘေ-နဟိဝတ္တမ္ဘော၊ မဆိုအပ်။ သမ္မိရေဟိ၊တို့ကို။ အညတြ၊ထား၍။ ရူပါဒယော၊ရုပ်အစရှိသည်တို့

ကို။ ဥပလဇ္ဈန္တိယထာ၊သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ဤအတူလည်းကောင်း။ သမ်ါ ရေသု၊တို့၌။ သမ်ါရေဟိ၊ တို့ကို။ အညတြ၊ ထား၍။ ပုဂ္ဂလော၊ကို။ ဥပလဇ္ဈတိ၊ ရအပ်သလော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊သော်၊ ဧဝံ၊ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ဝါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တမ္ဗေ-နဟိ ဝတ္တမ္ဗောအပ်။ ဝိညာဏသို့၊ ဝိညာဉ်၌။ သမ်ါရာ၊ တို့ကို။ ဥပ လဇ္ဈတိယထာ၊သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ဤအတူလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလသို့၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌။သမ်ါရာ၊သမ်ါရတို့ကို။ ဥပလဇ္ဈန္တိ၊ရအပ်ကုန်သလော။ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ ဧဝံ၊ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ဝါ ပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တမ္ဗေ-နဟိဝတ္တမ္ဗောမဆိုအပ်။

ဝိညာဏံ၊ သည်။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သော်ကား။နဟိဝတ္တမ္ဗေ-နဟိဝတ္တမ္ဗောမဆိုအပ်။ဝိညာဏသို့၊ဉ်။ ဝေဒနာ၊ကို။ ဥပလဇ္ဈတိယထာ၊သိအပ်သကဲ့သို့။ဧဝံ၊ဤအတူလည်း ကောင်း။ ဝိညာဏသို့၊ဝိညာဉ်၌။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပလဇ္ဈ တိ၊သိအပ်သလော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊သော်။ ဧဝံ၊ဤသို့ သော်ကား။ မယာ၊ဝါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တမ္ဗေ-နဟိဝတ္တမ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ဝိညာဏာ၊ကို။ အညတြ၊ထား၍။ ရူပါဒယော၊ ရုပ်အစ ရှိသည်တို့ကို။ ဥပလဇ္ဈန္တိ၊သိအပ်ကုန်၏။ပ။

အမှာ အနုယောဂဝတ္ထုဟူသော်ကားပုဂ္ဂလောနုပလဇ္ဈတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ-က အာမန္တာ တိုင်ရုံ တည်း။ ထိုဋ္ဌကုံသည်လည်း နသုတ္တာဟရဏာဖြစ်သောအနုယောဂ ဝတ္ထု သုတ္တာဟရဏာဖြစ်သော အနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍နှစ်ပါးတွင် သော် နသုတ္တာ ဟရဏာဖြစ်သော အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ နသုတ္တာဟရဏာ ဖြစ်သော အနုယောဂဝတ္ထု ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော နုပလဇ္ဈတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ အာမန္တာတည်း။ ထိုဋ္ဌတုံ သည်လည်း ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသည် ကား ပရဝါဒီပုစ္ဆာ သကဝါဒီပုစ္ဆာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီ

ပုဏ္ဏာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ သကဝါဒီ ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာဟရဏကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဘုံတုံသည်သည်း။ ပုဏ္ဏာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ပုဏ္ဏာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုပုဏ္ဏာဟူသော်ကား ဝုတ္တံဘဝတာ အတ္ထိပုဂ္ဂလော အတ္တာဟိတာယ ပဋိပန္နောတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ သကဝါဒီ ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ အနုယောဂဝတ္ထုဟူသော်ကား ရူပံပုဂ္ဂလောတိ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗောတိတည်း။ ထိုဘုံတုံသည်လည်း-ပုဏ္ဏာ အဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဏ္ဏာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဏ္ဏာဟူသော်ကား ရူပံ ပုဂ္ဂလောတိတည်း။ ပရဝါဒီ ပုဏ္ဏာတည်း။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေကား သကဝါဒီ အဝဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာကို ဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

တွေ့ရှေ့ပနမညသိ၊ ဝတ္တမ္ဗေခေါ် ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ။ ဝတ္တမ္ဗေခေါ် ဝုတ္တံဘဝတာ အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော အတ္တာဟိတာယ ပဋိပန္နောတိ နောစဝတ္တမ္ဗေ ရူပံ ပုဂ္ဂလောတိ။ တေနဟိ တတ္ထ ဟေတာယ ဟိညာယ ဟေဝံ ပဋိဇာနန်တိ ဟေဝံ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ။ အယတံနိဂ္ဂဟာမ သုနိဂ္ဂဟိတော စ ဟောသိ ဟဒ္ဒိ ဝုတ္တံ အစရိသည်တည်း။ ဥပနယနလည်း ဤအတူလည်းကောင်း ဟောလေတော့။ နိဂ္ဂမမှာလည်း ဘော်၍ တောလေ။

ရူပံ ပုဂ္ဂလော အရာတွင် ရူပသို့ ပုဂ္ဂလောကို ထည့်၍ ဟောလေ။ ရူပသို့ အရာတွင် အညတြ ရူပါ ပုဂ္ဂလောကို ထည့်၍ ဟောလေ။ ရူပသို့ပုဂ္ဂလောအရာတွင် ပုဂ္ဂလသို့ရူပန်တို့ ထည့်၍ဟောလေ။ ဤကား သကဝါဒီပဏ္ဍိတည်း။ သကဝါဒီပဏ္ဍိ နောင်ကား ပရဝါဒီပဏ္ဍိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပရဝါဒီပဏ္ဍိ ဘုံသည်လည်း ခန္ဓစတုက္ကနယ သစ္စိကဋ္ဌသံလန္ဓနာ အာယတန

စတုက္ကနယ သစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဓနာ ဓာတုစတုက္ကနယ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဓနာ ဣန္ဒြိယစတုက္ကနယသစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဓနာဟူ၍ လေးပါး တွင်သော် ခန္ဓစတုက္ကသစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဓနာကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုဋ္ဌတုံသည်လည်း ခန္ဓစတုက္ကနယသည်ကား ရူပက္ခန္ဓ စတုက္ကနယ သစ္စိကဋ္ဌသံသန္ဓနာ ဝေဒနာက္ခန္ဓ စတုက္ကနယ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဓနာ စသော ငါးပါးတွင်သော် ရူပက္ခန္ဓ စတုက္ကနယ ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုရူပက္ခန္ဓ စတုက္ကနယ သစ္စိကဋ္ဌ သံသန္ဓနာသည်ကား ရူပံပုဂ္ဂလော ဟူ၍လည်းကောင်း ရူပသို့ ပုဂ္ဂလောစ ဟူ၍လည်းကောင်း အညတြရူပါ ပုဂ္ဂလော ဟူ၍ လည်းကောင်း ပုဂ္ဂလသို့ ရူပံ ဟူ၍ လည်းကောင်း လေးပါး တွင်သော် ရူပံပုဂ္ဂလောကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ရူပံ ပုဂ္ဂလောသည်ကား ပစ္စနိကပဋ္ဌက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယန စတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် ပစ္စနိက ပဋ္ဌကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နိဂ္ဂဟဋ္ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဝတ္ထု နိဂ္ဂဟ ဋ္ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထု ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိက-သည် နဟေတုံ ဝတ္ထုမ္ဟေ တိုင်ရုံတည်း။ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနနုယောဂ ဝတ္ထု၊ အနုယောဂ ဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ထိုအနနုယောဂဝတ္ထုဋ္ဌတုံသည်လည်း နသုတ္တာဟရဏ ဖြစ်သော အနနုယောဂဝတ္ထု သုတ္တာဟရဏ ဖြစ်သော အန နုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် နသုတ္တာ ဟရဏအနနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဒ္ဓာဝဋ္ဌ ဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုဒ္ဓာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဒ္ဓာ ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော နုပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန တည်း။ပရဝါဒိပုဒ္ဓာတည်း။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာဟရဏ အန ယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဒ္ဓာ ပဋ္ဌဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဒ္ဓာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဒ္ဓာ

ဟူသော်ကား ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အစရှိသည်တည်း။ အာမန္တာ သည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ သကဝါဒီ ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဌ် တုံသည်လည်း ပုဒ္ဓာ အဝဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဒ္ဓာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဒ္ဓာဟူသော်ကား ရူပံ ပုဂ္ဂလောတိ တည်း။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေသည် အဝဇာနနာတည်း။ သကဝါဒီ အဝဇာနနာ တည်း။ ထိုနောင်ကား ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဌ် တုံသည်လည်း အနုလောမ ပဋိလောမ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ထိုအနုလောမ ပစ္စနီက နောင်ကား ပဋိကမ္မ စတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိကမ္မ စတုက္က သည်ကား ပဋိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဝတ္ထု ပဋိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထုဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိ ကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ အာမန္တာ ရူပံပုဂ္ဂလောတိ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ တည်း။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ အနုယောဂဝတ္ထုဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ အာမန္တာတည်း။ ထိုဌ် တုံသည်လည်း ပုဒ္ဓာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဒ္ဓာကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ပုဒ္ဓာ ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနတည်း။ သကဝါဒီပုဒ္ဓာတည်း။ အာမန္တာကား ပဋိဇာ နနာတည်း။ ပရဝါဒီပဋိဇာနနာတည်း။ အနုယောဂ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ အနုယောဂဝတ္ထုဟူသော်ကား ရူပံပုဂ္ဂလောတိ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ထိုဌ်တုံသည်လည်း ပုဒ္ဓာ အဝဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဒ္ဓာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဒ္ဓာ ဟူသော်ကား ရူပံပုဂ္ဂလောတိတည်း။ သကဝါဒီ ပုဒ္ဓာတည်း။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေသည်ကား အဝဇာနနာတည်း။ ပရဝါဒီ အဝဇာန

နာတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာကို ဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ဘော်၍ ဟောမြဲ ဟောလေ။ ကြောင်းသည်ကို သိကောင်းပြီ။

စတုက္ကနယ သစ္ဆိကဋ္ဌ သံသန္ဒနာ။

၇–လက္ခဏယုတ္တိ

၅၃။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သစ္ဆိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ပညာဖြင့် ကပ်၍ သိအပ်သလော။ ဇုတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ၊ ဩ သိအပ်သည်ဟုတ်၏။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သပ္ပစ္စယော၊ သပ္ပစ္စယမည်သလော။ ဇုတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ကား။ မယာ၊ ဝေါပရဝါဒီသည်။ နဟိ ဝတ္တမ္ဗေ-နဟိ ဝတ္တမ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ အပ္ပစ္စယော၊ အပ္ပစ္စယမည်သလော။ ဇုတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ကား။ မယာ၊ ဝေါပရဝါဒီသည်။ နဟိ ဝတ္တမ္ဗေ-နဟိ ဝတ္တမ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ သခါတော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကြောင့် ပစ္စည်း လေးပါးနှင့်တကွ ဖြစ်သလော။ပ။ သနိမိတ္တော၊ အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်သလော။ အနိမိတ္တော၊ အကြောင်းနှင့်တကွမဖြစ်သလော။ပ။

အမှာ စတုက္ကနယ နောင်ကား လက္ခဏယုတ္တိ ကထာကို ဟောတောမူ၏။ ထိုမှ တုံသည်လည်း သကဝါဒီ ပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို သကဝါဒီပက္ခ သည်ကား သပ္ပစ္စယဟူ၍ လည်းကောင်း အပ္ပစ္စယဟူ၍လည်းကောင်း သခါတဟူ၍လည်း ကောင်း အသခါတဟူ၍ လည်းကောင်း သသတ ဟူ၍လည်း ကောင်း အသသတ ဟူ၍လည်းကောင်း နိမိတ္တ ဟူ၍လည်း ကောင်း အနိမိတ္တ ဟူ၍လည်းကောင်း ရှစ်ပါးပြား၏။ ထိုရှစ်ပါး တွင်သော် သပ္ပစ္စယကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသပ္ပစ္စယ သည်ကား အနုလောမပဋိဂ ပဋိကမ္ဘ စတုက္ကစသော ငါးပါး

တွင်သော် -အနုလောမ ပဋ္ဌာန်းကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အောက်နှင့်အတူပင်။ ထိုနောင်ကား ပဋ္ဌာန်းမူစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋ္ဌာန်းမူသည်ကား ပဋ္ဌာန်းမူ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဝတ္ထု၊ ပဋ္ဌာန်းမူ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနုယောဂ အနုယောဂ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုယောဂဝတ္ထု၌ တုံသည်လည်း နသုတ္တာဟရဏအနုယောဂဝတ္ထု၊ သုတ္တာဟရဏ အနုယောဂ ဝတ္ထု၊ နှစ်ပါးတွင်သော် နသုတ္တာဟရဏ အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ။ပစ္စနိကာ နုလောမ မှာလည်း အောက် ပစ္စနိကာနုလောမနှင့်အတူပင်။

၉-ဝစနသောခန

၅၅။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥပလဇ္ဇတိ၊ ဥပလဇ္ဇတိမည်သလော။ ယော ယောဝမ္မော၊ သည်။ ဥပလဇ္ဇတိ၊ ဥပလဇ္ဇတိမည်၏။ သောသော ဝမ္မော၊ ထိုထိုသော ဥပလဇ္ဇတိမည်သော ဝမ္မသည်။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဣတိပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥပလဇ္ဇတိ၊ ၏။ ယောယောဝမ္မော၊ အကြင် အကြင် ဝမ္မသည်။ ဥပလဇ္ဇတိ၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥပလဇ္ဇတိ မည်သော ဝမ္မတို့တွင်။ ကေဟိစိ-ကောစိ၊ တစုံတခုံသော ဝမ္မသည်ကား။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ကေဟိစိ-ကောစိ၊ တစုံတခုသော ဝမ္မသည်ကား။ နပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မမည်။ တတ္ထတေသုပုဂ္ဂလေသု၊ တို့တွင်။ ကေဟိစိ-ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်ကား။ ဥပလဇ္ဇတိ၊ ဥပ လဇ္ဇတိ မည်သလော။ ကေဟိစိ-ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ နဥပလဇ္ဇတိ၊ ဥပလဇ္ဇတိမမည်သလော။ ဣတိ

ပုဗ္ဗာ၃ယံ၊ သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ ဧဝံ၊ဤသို့ကား။မယာ၊ ဝါပရဝါဒိ သည်။ နဟိ ဝတ္တမ္ဗေ-နဟိ ဝတ္တမ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ပ။

၅၆။ ယောပုဂ္ဂလော၊သည်။ အတ္ထိ။၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည် ကား။ သစ္စိကဒ္ဓော၊မည်သလော။ ယောယောဓမ္မော၊သည်။ သစ္စိ ကဒ္ဓော၊မည်၏။ သော်သောဓမ္မော၊ ထိုထိုသစ္စိကဒ္ဓမည်သော် ဓမ္မ သည်။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဣတိပုစ္ဆာ၃ယံ၊သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ယောပုဂ္ဂလော၊သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊သည် ကား။ သစ္စိကဒ္ဓော၊မည်၏။ယောယောဓမ္မော၊သည်။ သစ္စိကဒ္ဓော၊ သစ္စိကဒ္ဓမည်၏။ တတ္ထ၊ထိုသစ္စိကဒ္ဓမည်သော ဓမ္မတို့တွင်။ ကေဟိစိ ကောစိ၊ တစုံတခုသော် ဓမ္မသည်။ ပုဂ္ဂလော၊ မည်၏။ ကေဟိစိ ကောစိ၊ တစုံတခုသောဓမ္မသည်။ နပုဂ္ဂလော၊ မမည်။တတ္ထတေသု ပုဂ္ဂလေသု၊ တို့တွင်သော်။ ကေဟိစိ-ကောစိ၊ တစုံတယောက် သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သစ္စိကဒ္ဓော၊ သစ္စိကဒ္ဓ မည်သလော။ ကေဟိစိ-ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ နသစ္စိ ကဒ္ဓော၊ သစ္စိကဒ္ဓ မမည်သလော။ ဧဝံ၊ သို့။ နဟိ ဝတ္တမ္ဗေ-နဟိ ဝတ္တမ္ဗော၊ အပ်။ (ဝိဇ္ဇမာနမ္မာလည်း သိကောင်းပြီ။ ။သံဝိဇ္ဇမာန မ္မာလည်း ဤအတူၦင်းတည်း)။

၅၇။ ယောပုဂ္ဂလော၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ သောပုဂ္ဂလော၊သည်။ အတ္ထိ၊မည်၏။ ယောယောဓမ္မော၊သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။သော်သော ဓမ္မော၊ ထိုထိုဓမ္မသည်။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၃ယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။အတ္ထိ၊မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဓမ္မတို့တွင်။ ကေဟိစိ၊ တစုံတခုသောဓမ္မသည်။ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ကေဟိစိ၊ တစုံတခုသော ဓမ္မသည်။ နပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မမည်။ တတ္ထတေသုပုဂ္ဂလေသု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ကေဟိစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်။အတ္ထိ၊မည်သလော။ ကေဟိစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ နအတ္ထိ၊ အတ္ထိ

မမည်သလော။ ဇုတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဝေံ၊ သို့။ နဟိဝတ္တေ-နဟိဝတ္တေ၊ မဆိုအပ်။ပ။

၆၀။ ယောပုဂ္ဂလော၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ သောပုဂ္ဂလော၊သည်။ အတ္ထိ၊ အတ္ထိမည်သလော။ ယေယေမ္မာ၊ ဓမ္မတ္ထိသည်။ အတ္ထိ၊၏။ သဗ္ဗော၊ သော။ သောသောဓမ္မော၊ သည်။ နုပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ် မမည်သလော။ ဇုတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ၊ သြဟုတ်၏။ပ။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ နတ္ထိမည်သလော။ ယေယေမ္မာ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မည်ကုန်၏။ သဗ္ဗော၊သော။ သောသောမ္မော၊သည်။နုပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ် မမည်သလော။ ဇုတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဝေံ၊ သို့ကား။ မယာ၊ ဝါဝရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တေ-နဟိဝတ္တေ၊ မဆိုအပ်။ ။သံခိတ္တံ၊ တည်း။

အမှာ လက္ခဏာယုတ္တိကထာ နောင်ကား ဝစန သောဓန ကထာကိုဟောတော်မူ၏။ထိုဝစနသောဓနကထာ သည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ သကဝါဒိပက္ခ ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ ပုဂ္ဂလောသစ္စိကဋ္ဌော၊ ပုဂ္ဂလော ဝိဇ္ဇမာနော၊ ပုဂ္ဂလော သံဝိဇ္ဇမာနော၊ ပုဂ္ဂလော အတ္ထိ ပုဂ္ဂလော နတ္ထိ ဟူ၍ခြောက်ပါးပြား၏။ထိုခြောက်ပါးတွင် ပုဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုပုဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌက ပဋိကမ္မစတုက္ကနိဂ္ဂဟစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုတွင် အနုလောမပဋ္ဌကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဌ္ဌတုံသည်လည်း နိဂ္ဂဟဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဝတ္ထု နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထုဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော-ကသည် နဟေဝံဝတ္ထေ တိုင်ရုံတည်း။ ထိုဝတ္ထုသည်

ကား အနုယောဂဝတ္ထု အနုနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုယောဂ ဝတ္ထုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ဝိသဇ္ဇနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘ တိတည်း။ ထိုပုဗ္ဗာသည်ကား အနုလောမပုဗ္ဗာ ပဋိလောမပုဗ္ဗာ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ အနုလောမ ပုဗ္ဗာ ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိတည်း။ ထိုပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒိပုဗ္ဗာ ပရဝါဒိပုဗ္ဗာ နှစ်ပါးတွင် သော် သကဝါဒိပုဗ္ဗာတည်း။ ပဋိလောမပုဗ္ဗာ ဟူသော်ကား ဥပလဗ္ဘတိ ပုဂ္ဂလောတိ တည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိသဇ္ဇနာကို ဟောတော်မူ၏။ဝိသဇ္ဇနာသည်ကား အဘေဒဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါး ပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အဘေဒကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အဘေဒ ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ တည်း။ ဘေဒ ဟူသော်ကား ဥပလဗ္ဘတိ ကေဟိစိ ပုဂ္ဂလောတိတည်း။ ထိုနောင် ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ အနုယောဂဝတ္ထု ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ကေဟိစိ ဥပလဗ္ဘတိ ကေဟိစိ နဥပ လဗ္ဘတိ နဟေတံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ထိုဒ္ဒေတုံသည်လည်း ပုဗ္ဗာ အာ ဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုဒ္ဒေတုံသည်လည်း နိဂ္ဂဟကို ရှေးဦး စွာ ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟ တည်း။သကဝါဒိနိဂ္ဂဟတည်း။ဌပနာဟူသော်ကား ဟဒ္ဒိပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ ကေဟိစိ ပုဂ္ဂလော ကေဟိစိ နပုဂ္ဂလောတိ တည်း။ သကဝါဒိ ဌပနာတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဗေ ပုဂ္ဂလော ကေဟိစိ ဥပလဗ္ဘတိ။ ကေဟိစိ နဥပလဗ္ဘတိ တည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝေဒေသိ၊ ဝတ္တမ္ဗေခေါ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ။ကေဟိစိ.ပုဂ္ဂလော ကေဟိစိ နပုဂ္ဂလောတိ။ နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဗေ ပုဂ္ဂလော။ကေဟိစိ ဥပလဗ္ဘတိ။ကေဟိစိ

နဥ္ပလဇ္ဇတိ မိန္ဓာတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဒ္မလောမကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုဘုံတုံသည်လည်း ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ သုံးပါးတွင် ဌပနာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ဌပနာ ဟူသော်ကား နောစေ ပန ဝတ္ထုမ္ဘေ ပုဂ္ဂလော ကေဟိစိ ဥပလဇ္ဇတိ။ ကေဟိစိ နဥ္ပလဇ္ဇတိတည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္ထုမ္ဘေ ပုဂ္ဂလော ဥပလဇ္ဇတိ ကေဟိစိ ပုဂ္ဂလော။ ကေဟိစိ နပုဂ္ဂလောတိ တည်း။ထိုနောင်ကား ရောပနာကိုဟောတော်မူ၏။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ။ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ ပုဂ္ဂလော ဥပလဇ္ဇတိ ကေဟိစိ ပုဂ္ဂလော။ကေဟိစိ နပုဂ္ဂလောတိ။ နောစ ဝတ္ထုမ္ဘေ ပုဂ္ဂလော ကေဟိစိ ဥပလဇ္ဇတိ။ ကေဟိစိ နဥ္ပလဇ္ဇတိ မိန္ဓာတည်း။ ။ပဒ္မကမ္မမှာလည်း ပုဂ္ဂလောနုပလဇ္ဇတိ။နုပလဇ္ဇတိ ပုဂ္ဂလောတိ ပုဂ္ဂလောနုပလဇ္ဇတိ နုပလဇ္ဇတိကေဟိစိ ပုဂ္ဂလောတိ ကေဟိစိ နပုဂ္ဂလောတိ အစရှိသည်တည်း။ဟောလေ။ အနုလောမ ပဋ္ဌာနနှင့် အတူပင်။ နုပလဇ္ဇတိတည်းသာ ဝဝတ္ထာန်လည်း အတူပင်။ ပဒ္မကမ္မစတုက္ကံ။

၁၀–ပညတ္တာနုယောဂ

(၆)။ (တွဲ့ဖွေပနမညသိ၊ဝတ္ထုမ္ဘေခေါပုဂ္ဂလော နုပလဇ္ဇတိကေ ဟိစိပုဂ္ဂလောကေဟိစိနပုဂ္ဂလောအစရှိသောနိဂ္ဂဟစတုက္ကကိုဘော်၍ ဟောလေ။ ဥပနယနစတုက္ကနိဂ္ဂမ် စတုက္ကတို့ကိုလည်းဘော်၍ ဟောလေ။ ။ဤကား ဝစနသောဓနကထာ)။ ။ရူပဓာတုယာ ရူပဓာတ်၌။ရူပိ၊ ရုပ်ရှိသော သတ္တဝါသည်။ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်မည် သလော။ ဇုတိပုဗ္ဗာယံ၊သည်။ သတိ၊သော်။ အာမန္တာ၊ဩဝါဒရှိသည် ဟုတ်၏။ ကာမဓာတုယာ၊၌။ ကာမီ၊ ကိလေသာ ကံရှိသော သတ္တဝါသည်။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဇုတိပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ငါ၏ရဝါဒီ သည်။ နဟိဝတ္ထုမ္ဘေ-နဟိဝတ္ထုမ္ဘေ၊ မဆိုအပ်။ပ။ ရူပဓာတုယာ၊ ရူပဓာတ်၌၊ ရူပိနော၊ ရုပ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သတ္တာ၊သတ္တဝါ

မည်ကုန်သလော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊သော်။ အာမန္တာ၊ ၏။ ကာမဓာတုယာ၊၌။ ကာမိနော၊ကိလေသာကံရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်။ သတ္တာ၊သတ္တဝါမည်ကုန်သလော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊သော်။ ဧဝံ၊သို့။ နဟိဝတ္တမ္ဗေ-နဟိဝတ္တမ္ဗော၊ အပ်။ပ။ အရူပ ဓာတုယာ၊ အရူပ ဓာတ်၌။ အရူပီ၊ နာမ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊သော်။ အာမန္တာ၊ ၏။လ။ ရူပဓာတုယာ၊ ရူပဓာတ်၌။ ရူပီ၊ ရူပ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ အရူပဓာတုယာ၊၌။ အရူပီ၊ နာမ်ရှိသော သတ္တဝါသည်။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ ရူပဓာတုယာ၊ရူပဓာတ်မှ။ စုတော၊ စုတေသည်ဖြစ်၍။ အရူပဓာတုံ၊၌။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပဋိသန္ဓေ နေ၏။ သော၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက် သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္ထိစ၊ ရှိသလော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ၊ ပြန်ရှိ၏။ 'ရူပီ၊ ရူပ်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥပပဇ္ဇနော၊ ပြတ်သလော၊ အရူပီ၊နာမ်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့ သော အမေးသည်။ သတိ၊ သော်။ ဧဝံ၊ သို့။ နဟိဝတ္တမ္ဗေ-နဟိ ဝတ္တမ္ဗော၊ အပ်။ပ။ ရူပဓာတုယာ၊ ၌။ ရူပီနော၊ ရူပ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ မည်ကုန်၏။ အရူပဓာတုယာ၊ ၌။ အရူပီနော၊ နာမ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ မည် ကုန်၏။လ။ ကာယောတိဝါ၊ ကာယဟူ၍ လည်းကောင်း။ သရီ ရန္တိဝါ၊ သရီရဟူ၍ လည်းကောင်း။ သရီရန္တိဝါ၊ သရီရဟူ၍ လည်းကောင်း။ ကာယောတိဝါ၊ ကာယဟူ၍ လည်းကောင်း။ ကာယံ၊ကို။ အပ္ပိယံ၊ မခွဲဝေအပ်သည်ကို။ ကရိတ္တာ၊၍။ သေသေ- ဧသော ဧသောဧဝ၊ ထိုကာယလည်းကောင်းလျှင်။ ဧသော၊ သရီ ရမည်သလော။ ဧသောဝ၊ထိုသရီရလည်းကောင်း။ဧသော၊ကာယ မည်သလော။ ဧကဋ္ဌေ-ဧကဋ္ဌော၊ ကာယနှင့် သရီရသည်တူသော သဘော ရှိသလော။ သမေ-သမော၊ ကာယနှင့် သရီရသည်

သရီရနှင့် ကာယသည် တူသလော။ သမဘာဝေ-သမဘာဝေါ၊ ကာယနှင့်သရီရသည် သရီရနှင့်ကာယသည် တူသော အဘို့ရှိသလော။ တဇ္ဇာတေ-တဇ္ဇာတော၊ ကာယကြောင့် သရီရသည် သရီရကြောင့် ကာယသည် ဖြစ်သလော။ ဥတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ အာမန္တာ၊ ဩဖြစ်သည်ဟုတ်၏။ ပုဂ္ဂလောတိဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဇီဝေါတိဝါ၊ဇီဝဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဇီဝဝါတိ ၊ ဝါ၊ ဇီဝဟူ၍သည်းကောင်း။ပုဂ္ဂလောတိဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလံ၊ကို။ အပ္ပိယံ၊မခွဲဝေအပ်သည်ကို။ ကရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဧသေသေ-ဧသော ဧသောဝေ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်းလျှင်။ ဧသော၊ ဇီဝမည်သလော။ ဧသောဝ၊ ထိုဇီဝလည်းကောင်းလျှင်။ ဧသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သလော။ ဧကတ္ထေ-ဧကတ္ထော၊ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ဇီဝသည် ဇီဝနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် တူသောသဘောရှိသလော။ သမေ-သမော၊ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ဇီဝသည် ဇီဝနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်သည်တူသလော။ သမဘာဝေ-သမဘာဝေါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ဇီဝသည် ဇီဝနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် တူသောအဘို့ရှိသလော။ တဇ္ဇာတေ-တဇ္ဇာတော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့် ဇီဝသည်ဇီဝကြောင့်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ဖြစ်သလော။ ဥတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ အာမန္တာ၊၏။ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်မှ။ကာယော၊ကာယသည်။ အညော၊တပါးလော။ ကာယာ၊ကာယမှ။ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အညော၊ တပါးလော။ အာမန္တာ၊၏။ သရီရာ၊သရီရမှ။ ဇီဝံ၊ ဇီဝသည်။ အညံ၊တပါးလော။ ဇီဝါ၊မှ။ သရီရံ၊သည်။ အညံ၊ တပါးလော။ ဥတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧဝံ၊ဤသို့။ မယာ၊ ဝါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တမ္ဗေ-နဟိဝတ္တမ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ရော၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။ တ္ဝံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ မေ၊ ဝါသကဝါဒီ၏။ နိဂ္ဂဟံ၊ ကို။ အာဇာနာဟိ၊ ဝန်ခံလော့။ ကာယော တိဝါ၊ လည်းကောင်း။ သရီရန္တိဝါ၊ လည်းကောင်း။ သရီရန္တိဝါ၊ လည်းကောင်း။ ကာယော တိဝါ၊ လည်းကောင်း။ ကာယံ၊ကို။ အပ္ပိယံ၊မခွဲဝေအပ်သည်ကို။ ကရိတ္ဝာ၊၍။ ဧသေသေ-ဧသော ဧသောဝေ၊ ထိုကာယသည် လည်းကောင်းလျှင်။ ဟဒ္ဒိ

ဧသော၊ အကယ်၍ သရီရမည်အံ့။ ဧသောဝ၊ ထိုသရီသည်လည်း ကောင်းလျှင်။ ဟဠိုးဧသော၊အကယ်၍ကာယမည်အံ့။ ဟဠိုကေဒ္ဓေ ကေဒ္ဓော၊ ကာယနှင့်သရီရသည် သရီရနှင့်ကာယသည် အကယ်၍ တူသောသဘောရှိအံ့။ ဟဠိုသမေ-သမော၊ ကာယနှင့်သရီရသည် သရီရနှင့် ကာယသည် အကယ်၍တူအံ့။ ဟဠိုသမဘာဂေ-သမ ဘာဂေ၊ ကာယနှင့် သရီရသည် သရီရနှင့်ကာယသည် တူသော အဘို့ရှိအံ့၊ ဟဠိုတဠာတေ တဠာတော၊ ကာယကြောင့် သရီရ သည် သရီရကြောင့် ကာယသည် အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ပုဂ္ဂလော တိ၀၊လည်းကောင်း။ ဇီ၀ေါတိ၀၊ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဇီ၀ေါ တိ၀၊ လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလောတိ၀၊ လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အပ္ပိယံ၊ မခွဲ၀ေအပ်သည်ကို။ ကရိတ္မာ၊ ပြု၍။ ဧသေသေ-ဧသော ဧသောဝေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်းလျှင်။ ဟဠို ဧသော၊ အကယ်၍ ဇီ၀မည်အံ့။ ဧသော၀၊ ထိုဇီ၀သည်လည်း ကောင်းလျှင်။ ဟဠိုဧသော၊ အကယ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်မည်အံ့။ ဟဠို ကေဒ္ဓေ-ကေဒ္ဓော၊ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဇီ၀သည် ဇီ၀နှင့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကယ်၍တူသော သဘောရှိအံ့။ ဟဠိုသမေ-သမော၊ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဇီ၀သည် ဇီ၀နှင့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကယ်၍ တူအံ့၊ပ။ ဟဠိုတဠာ တေ-တဠာတော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့် ဇီ၀သည် ဇီ၀ကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ် သည် အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ပုဂ္ဂလော၊မ္ဟ။ ကာယော၊ကာယသည်။ ဟဠို အညော၊ အကယ်၍ တပါးဖြစ်အံ့၊ ကာယာ၊ကာယမ္ဟ။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဟဠိုအညော၊ အကယ်၍ တပါးဖြစ်အံ့။ တေနကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ရော၊ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော ပရ၀ါဒီ။သရီရာ၊သရီရမ္ဟ။ ဇီ၀ံ၊ သည်။ အညံ၊ တပါးတည်း။ ဇီ၀ါ၊မ္ဟ။ သရီရံ၊ သရီရသည်။ အညံ၊တပါးတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တမ္ဗေ-ဝတ္တမ္ဗောဝတ၊ ဆိုအပ် ၏တကား။ နဝတ္တမ္ဗော၊ ဆိုမူမဆိုအပ်ခဲ့။ တတ္တ၊ ထိုပုရိမပဏ္ဍာဒ်။ ကာယောတိ၀၊ လည်းကောင်း။ သရီရန္တိ၀၊ လည်းကောင်း။ သရီရန္တိ၀၊ လည်းကောင်း။ ကာယောတိ၀၊ လည်းကောင်း။ ကာယံ၊ကို။ အပ္ပိယံ၊မခွဲ၀ေအပ်သည်ကို။ ကရိတ္မာ၊ပြု၍။ ဧသော သေ

ဧသောသောဧဝေ၊ ထိုသို့ ကာယမမ္မ သည်လည်းကောင်းလျှင်။ ဧသော၊ သရိုရမည်၏။ ဧသောဝ၊ ထိုသရိုရသည် လည်းကောင်းလျှင်။ ဧသော၊ ကာယမည်၏။ (ကြွင်းသည်ကို သိကောင်းပြီ)။

အမှာ ထိုဝစနသောဓနုကထာ နောင်ကား ပညတ္တာနုယောဂ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ရူပိပုဂ္ဂလော ရူပိနောသတ္တာ အရူပိပုဂ္ဂလော အရူပိနောသတ္တာ ရူပိ ပုဂ္ဂလော အရူပိပုဂ္ဂလော ရူပိ နောသတ္တာ အရူပိနော သတ္တာဟူ၍ ခြောက်ပါး အပြားရှိ၏။ ကာယသရိုရ ပုဂ္ဂလ ဇီဝဟူ၍ နှစ်ပါးတို့တွင် ရူပိပုဂ္ဂလောကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဒ္ဒတုံသည်လည်း အနုလောမပဋ္ဌက ပဋိကမ္မ စတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုဒ္ဒတုံသည်လည်း နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ရောပနာဝတ္ထု၊ နိဂ္ဂဟ ဌပနာပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုအနုနုယောဂဝတ္ထုသည်ကား ပုဒ္ဓာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဒ္ဓာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဒ္ဓာ ဟူသော်ကား ရူပဓာတုယာ ရူပိပုဂ္ဂလောတိတည်း။ သကဝါဒိပုဒ္ဓာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ပရဝါဒိပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဒ္ဒ တုံသည်လည်း ပုဒ္ဓာ အဝဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနောင်ကား အနုလောမ်နိဂ္ဂဟကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟံ တည်း။ ထိုနောင်ကား အနုလောမ ဌပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဠ္ဠ ရူပဓာတုယာ ရူပိပုဂ္ဂလောတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္ထေ

ကာမမဟုတ်ယာ ကာမီ ပုဂ္ဂလောတိတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုလောမ ရောပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ် အရူပဓာတုယာ ရူပီ ပုဂ္ဂလောတိတည်း။ နောစ ဝတ္ထုမ္ဘေ ကာမ မဟုတ်ယာ ကာမီ ပုဂ္ဂလောတိမိန္တာတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိလောမ ဌပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ပဋိလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား နောစေ ပန ဝတ္ထုမ္ဘေ ကာမဓာတုယာ ကာမီပုဂ္ဂလောတိတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိလောမပါပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ပဋိလောမ ပါပနာဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္ထုမ္ဘေ ရူပဓာတုယာ ရူပီ ပုဂ္ဂလောတိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ။ ရူပဓာတုယာ ရူပီပုဂ္ဂလောတိ။နောစေ ဝတ္ထုမ္ဘေ ကာ့မဓာတုယာ ကာမီ ပုဂ္ဂလောတိမိန္တာတည်း။ အနုလောမပဋိကနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိကမ္မစတုက္ကသည်ကား ပဋိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဝတ္ထု၊ ပဋိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အနုယောဂဝတ္ထု အနနုယောဂဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် အနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုယောဂဝတ္ထုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ရူပဓာတုယာရူပီ နပုဂ္ဂလောတိတည်း။ ပရဝါဒီပုစ္ဆာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနနုယောဂ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဌိတုံသည်လည်း ပုစ္ဆာအဝဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာ ဟူသော်ကား ကာမဓာတုယာ ကာမီ နပုဂ္ဂလောတိတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ဌပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဒ္ဒိရူပဓာတုယာနရူပီ ပုဂ္ဂလောတိတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္ထုမ္ဘေ ကာမဓာတုယာ ကာမီ နပုဂ္ဂလောတိတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ။ဝတ္ထုမ္ဘေ ခေါ် ရူပဓာတုယာ ရူပီပုဂ္ဂလော။

နောစ ဝတ္ထုမ္ဒေ ရူပဓာတုယာ ကာမီ နပုဂ္ဂလောတိတည်း။ထိုနောင်ကား ပဋ္ဌိလောမ ဌပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ပဋ္ဌိလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား နောစ ပန ဝတ္ထုမ္ဒေ ကာမဓာတုယာ ကာမီ ပုဂ္ဂလောတိတည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား နု ဝတ ရေ ဝတ္ထုမ္ဒေ ရူပဓာတုယာ ရူပီ နပုဂ္ဂလောတိတည်း။ ရောပနာလည်းအတူပင်။ နထည့်သည်သာထူးသည်။ဤသို့လျှင် အနုလောမ၌ တုံသည်လည်း ပါပနာ ရောပနာ ပဋ္ဌိလောမ၌ တုံသည်လည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤလေးပါး အပေါင်းသည်လျှင် ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကမည်၏။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဟကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား တွန္ဓေ ပန မည္ဟသိ၊ဝတ္ထုမ္ဒေခေါ် ရူပဓာတုယာ ရူပီ နပုဂ္ဂလော။နောစ ဝတ္ထုမ္ဒေ တေ တဝ တတ္ထ ဟေတာယ ပဋ္ဌိညာယ ဟေတုံ ပဋ္ဌိဇာနန္တာ ဟေတုံ နိဂ္ဂဟေတမ္ဒေ၊အထတံနိဂ္ဂဏှာမ သုနိဂ္ဂဟိတောစ ဟောသိ၊ ဟဒ္ဒိရူပဓာတုယာ ရူပီ နပုဂ္ဂလောတိ။ တေန ဝတ ရေ ဝတ္ထုမ္ဒေ။ ကာမဓာတုယာ ကာမီ နပုဂ္ဂလောတိ။ ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ၊ ဝတ္ထုမ္ဒေ ခေါ် ရူပဓာတုယာ ရူပီ နပုဂ္ဂလောတိ၊ နောစ ဝတ္ထုမ္ဒေ ကာမဓာတုယာ ကာမီ နဂ္ဂလောတိ မိန္ဓာ၊နောစေပနဝတ္ထုမ္ဒေ ကာမဓာတုယာ ကာမီနပုဂ္ဂလောတိ။နောစဝတ္ထုမ္ဒေ ရူပဓာတုယာ ရူပီနပုဂ္ဂလောတိ။ ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ၊ ဝတ္ထုမ္ဒေခေါ် ရူပဓာတုယာ ရူပီ နပုဂ္ဂလော။ နောစ ဝတ္ထုမ္ဒေ ကာမဓာတုယာ ကာမီ နပုဂ္ဂလောတိ မိန္ဓာတည်း။ ဥပနယနကိုလည်း ဤအတူဘော်၍ ဟောလေ။ နိဂ္ဂမမှာလည်း ဟောလေ။ ပစ္ဆိကာနုလောမကိုလည်း ဤနှင့်အတူပင်။ ဤတွင် အရူပီပုဂ္ဂလောကို ထည့်၍ ဟောလေ။ အရူပိနော သတ္တာကို ထည့်၍ ဟောလေ။ အရူပီပုဂ္ဂလော အရူပီပုဂ္ဂလောထည့်၍ ဟောလေ။ ထိုအရူပိနော သတ္တာနောင်ကား ကာယပုဂ္ဂလ သရီရဇီဝ အည ကာယကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထို၏လည်း နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာရောပနာ ဝတ္ထု၊နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထု၊

ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနုယောဂ ဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုယောဂဝတ္ထု ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုယောဂဝတ္ထုသည်ကား အဘေဒဘေဒ နှစ်ပါးတွင်သော် အဘေဒဖြစ်သော အနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ကာယသရိရ ပုဂ္ဂလဇိုဝနှစ်ပါးတွင်သော် ကာယသရိရကို ရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုကာယသရိရလည်း ပုဏ္ဏာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဏ္ဏာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုပုဏ္ဏာသည်ကား သကဝါဒီ ပုဏ္ဏာ ပရဝါဒီပုဏ္ဏာ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီ ပုဏ္ဏာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား သကဝါဒီ ပဋိဇာနနာ ပရဝါဒီ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပဋိဇာနနာတည်း။ထိုနောင်ကား ဗုဒ္ဓလ ဇိုဝကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပုဒ္ဂလဇိုဝ၏လည်း ပုဏ္ဏာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဏ္ဏာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ သကဝါဒီ ပုဏ္ဏာတည်း။ထိုနောင်ကား ဘေဒကို ဟောတော်မူ၏။ထို၏လည်း ပုဏ္ဏာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါး ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဏ္ဏာ အဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါး တည်း။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဟကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော် ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟတည်း။ သကဝါဒီ နိဂ္ဂဟတည်း။ ထို နောင်ကား အနုလောမဌပနာကို ဟောတော်မူ၏။ဌပနာဟူသော် ကား ဟဒ္ဓိကာယောတိဝါ သရိရန္တိ။ပ။ အညော ပုဂ္ဂလောတည်း။ သကဝါဒီဌပနာတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ အစရှိသည်တည်း။ သကဝါဒီ ပါပနာတည်း။ အနုလောမ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ပ။ မိဿာတည်း။ ထိုနောင် ကား ပဋိလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိလောမ၌ တုံသည် လည်း ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ သုံးပါးမှာ သိကောင်းပြီ။ ဤသို့လျှင် အနုလောမ၌လည်း နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာငါးပါးသည်လျှင် အနုလောမ ပဋ္ဌကတည်း။

အတ္တ ဟိတာယ၊ မိမိ အစီး အပ္ပါးငါ့။ ပဋိပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတိ၊သို့။ ဘဂဝတာ၊ ရှင်ပင် ဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သလော။ အာမန္တာ၊ ဩ ဟောတော်မူအပ်သည် ဟုတ်၏။ပ။

သကဝါဒီ ပဂ္ဂနောင်ကား ပရဝါဒီပဂ္ဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပရဝါဒီပဂ္ဂ၏လည်း ရူပဓာတုယာ ရူပီပုဂ္ဂလော။ ရူပဓာတုယာ ရူပီနောနုသတ္တာ အရူပဓာတုယာနုအရူပီပုဂ္ဂလော။အရူပဓာတုယာ အရူပီနောနုသတ္တာ။ ရူပဓာတုယာ ရူပီနုပုဂ္ဂလောဟူသော ငါးပါး တွင်သော် ရူပဓာတုယာ ရူပီနုပုဂ္ဂလောကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထို၏လည်း ပစ္စနိကာနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကာ စသော ငါးပါးတွင်သော်ပစ္စနိကပဋ္ဌာနကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထို၏ လည်း နိဂ္ဂဟဒ္ဒပနာ ပါပနာ ရောပနာဝတ္ထု၊နိဂ္ဂဟဒ္ဒပနာ ပါပနာ ရောပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါး တွင်သော် အနုနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေး ဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ရူပဓာတုယာ ရူပီနုပုဂ္ဂလောတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။သက ဝါဒီ ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဗ္ဗာ အဝဇာနနာဟူ၍နှစ်ပါး ထို နောင်ကား နိဂ္ဂဟကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အဝ ဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟတည်း။ထိုနောင်ကားအနုလောမ ဌပနာကိုဟော တော်မူ၏။ ဌပနာဟူသော်ကား ရူပဓာတုယာ ရူပီနုပုဂ္ဂလော တည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္ထုမ္ဘေ ကာမ ဓာတုယာ ကာမီ နုပုဂ္ဂလောတိတည်း။ အနုလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ၊ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ ရူပဓာတုယာ ရူပီ နုပုဂ္ဂလော။ နောစဝတ္ထုမ္ဘေ ကာမဓာတုယာကာမီ နုပုဂ္ဂလောတိ မိစ္ဆာတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိလောမဌပနာကို ဟောတော်

မူ၏။ ပဋ္ဌိလောမ ဌပနာဟူသော်ကား နောစေပနဝတ္ထုမ္ဘေ ကာမ ခေါတုယာ ကာမီ နုပုဂ္ဂလောတိတည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္ထုမ္ဘေ ရူပခေါတုယာ ရူပီနုပုဂ္ဂလောတိတည်း။ ပဋ္ဌိလောမရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝေဒေသိ၊ နောစေပန ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ ရူပခေါတုယာ ရူပီ နုပုဂ္ဂလောတိ၊ ဝတ္ထုမ္ဘေနောစ ဝတ္ထုမ္ဘေကာမမှာတုယာ ကာမီ နုပုဂ္ဂလောတိ မိန္ဓာတည်း။ ဤသို့လျှင် အနုလောမ၌ နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ၊ ပဋ္ဌိလောမ ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤငါးပါး အပေါင်းသည်လျှင် ပစ္စနိက ပဋ္ဌကမည်၏။ ပစ္စနိက အနုလောမပဋ္ဌက နောင်ကား ပဋ္ဌိကမ္မ စတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပဋ္ဌိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဝတ္ထု၊ ပဋ္ဌိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို ဝတ္ထုသည်ကား အနုနုယောဂ ဝတ္ထု၊ အနုယောဂ ဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂ ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာ ဟူသော်ကား ရူပခေါတုယာ ရူပီ ပုဂ္ဂလောတိတည်း။ သိကောင်းပြီ။ ॥ပဋ္ဌိကမ္မ စတုက္ကနောင်ကား နိဂ္ဂဟစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ဤသည်လည်း သိကောင်းပြီ။ ဥပနယနကို အောက်၌လည်း ဘော်၍ ဟောလေ။ နိဂ္ဂဟစတုက္ကကိုလည်း ဘော်၍ဟောလေ။ အောက်နှင့်အတူပင်။

၁၁–ဂတိအနုယောဂ

ဓ၉။ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အသ္မာလောကာ၊ဤလောကမှ။ ပရံ၊ တမလွန်ဖြစ်သော။ လောကံ၊ လောကကို လည်းကောင်း။ ပရသ္မာ၊ ရှေးဌ ဖြစ်သော။ လောကာ၊ လောကမှ။ ဣမံလောကံ၊ ဤလောကသို့ လည်းကောင်း။ သန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်း လာခြင်းကို ပြုသလော။ ဝါ၊ ကျင်လည်သလော။ ဣတိပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။သတိ၊ ရှိသော်။ အာမန္တာ၊ သြ ပြုအပ်သည်ဟုတ်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင်တည်း။ အသွာလောကာ၊ ဤလောကမှ။ ပရံ၊ တမလွန်ဖြစ်သော။ လောကံ၊ လောကသို့လည်းကောင်း။ ပရသ္မာ၊ ရှေးဖြစ်သော။ လောကာ၊ လောကမှ။ ဣမံလောကံ၊ ဤလောကသို့လည်းကောင်း။ သန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်းလာခြင်းပြုသလော။ ဣတိ ပုဋ္ဌာယံ၊ ဤသို့သောအမေးသည်။ သတိ၊ရှိသော်။ ဧဝံ၊ဤသို့သော်ကား။ မယာ။ ဝါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တမ္ဗော-နဟိဝတ္တမ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ပ။

၇၀။ အညော၊ တပါးသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ပ။ သောစ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း။ အညောစ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း။ပ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။နေဝ သန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်းလာခြင်းကို မပြုသလော။ အညော၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ နသန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်းလာခြင်းကို မပြုသလော။ပ။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင်တည်း။ အသွာလောကာ၊မှ။ ဣမံလောကံ၊ သို့။ ပရသ္မာ၊ရှေးဖြစ်သော။လောကာ၊ မှ။ ဣမံလောကံ၊ ကသို့။ သန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်း လာခြင်းကို ပြုသလော။ အညော၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ အသွာလောကာ၊ မှ။ပ။

၇၁။ သန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်း လာခြင်းကို ပြုသလော။ သောစ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်း။ အညောစ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း။ သန္ဓာဝတိ၊လော။သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ပင်တည်း။ နေဝသန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်းလာခြင်းကို မပြုသလော။ အညော၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ပ။

၇၂။ နေဝသန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်း လာခြင်းကို မပြုသလော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အသွာလောကာ၊မှ။ ပရံ၊ တမလွန်ဖြစ်သော။ လောက၊သို့။ ပရသ္မာ၊ ရှေးဖြစ်သော။လောကာ၊ မှ။ ဣမံလောကံ၊ ဤလောကသို့။ နသန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်းလာခြင်းကို မပြုသလော။ ဣတိပုဋ္ဌာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊ရှိသော်။အာမန္တာ၊

ဩ ပြု၏။ ဧကတိ၊ သို့။ နဝဂ္ဂမ္ဘံ၊ သလော။ ဘဂဝတာ၊ ရှင်ပင်ဘုရား သည်။ သတ္တာကွတ္တုပရမံ။ပ။သမ္ဘသညောဇနကွယာတိ၊သတ္တာကွတ္တု ပရမံ။ပ။ သမ္ဘသညောဇနကွယာဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သတ္တာကွတ္တုပရမံ၊ ခုနစ်ကြိမ်အလွန်။ သန္ဓာဝိတ္တာန၊ သွားခြင်း လာခြင်းကိုပြု၍။ပုဂ္ဂလော၊သည်။ သမ္ဘသညောဇနကွယာ၊ခပ်သိမ်း သော သံယောဇဉ်တို့၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ အန္တ ကရော၊ အဆုံးကို ပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ သုတ္တန္တော၊ သုတ္တန်သည်။ အတ္ထေ၀၊ ရှိသည်သာမဟုတ်လော။ ဧကတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ၊ ၏။ တေနဟိ၊ ထို သို့တပြီးကား။ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အသ္မာလောကာ၊မှ။ ပရံ၊တမလွန် ဖြစ်သော။ လောကံ၊ သို့။ ပရသ္မာ လောကာ၊ ရှေးဖြစ်သော လောကမှ။ ဧကမံလောကံ၊ သို့။ သန္ဓာ၀တိ၊ သွားခြင်း လာခြင်းကို ပြု၏။ပ။ ☰

၇၅။ ဘဂဝတာ၊ရှင်ပင်ဘုရား၊သည်။ အနုမတဂ္ဂါယံ ဘိက္ခဝေ သံသာရောပုဗ္ဗကောဋိနပညာယတိ။ပ။သံသရတန္တိ။အနုမတဂ္ဂါယံ။ ပ။သံသရတံဟူ၍။ဝုတ္တာ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ အယံသံသာရော၊ ဤခန္ဓာအာယတန ဓာတ်တို့၏အစဉ်မပြတ် ဖြစ် ခြင်းသည်။ အနုမတဂ္ဂေါ၊ မသိအပ်သောအစရှိ၏။ အဝိဇ္ဇာ နိ၀ရဏာနံ၊ တို့၏ လည်းကောင်း။ တဏှာသညောဇနာနံ၊ လည်းကောင်း။ သန္ဓာ၀တံ-သန္ဓာ၀န္တာနံ၊ သွားခြင်း လာခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော။ သံသရတံ- သံသရန္တာနံ၊ ကျင်လည်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော။ သတ္တာနံ၊တို့၏။ ပုဗ္ဗကောဋိ၊ ရှေးအစွန်းသည်။ နပညာယတိ၊ မထင်။ ဧကတိ၊ သို့။ သုတ္တန္တော၊ သည်။ အတ္ထေ၀နု၊ လော။ ဧကတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ၊ ၏။ပ။ ပရ၀ါဒိသ္မေ၀ ပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင်တည်း။ပ။

၇၇။ ကောစိ၊တစုံတယောက်သောသူသည်။အတ္ထိ၊ရှိသလော။ မနုဿော၊ လူသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍။ ဒေ၀ေါ၊နတ်သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဧကတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာမန္တာ၊

ဩ ရှိ၏။ သွေ၀မနုဿော၊ ထိုလူသည်ပင်တည်း။ သောဒေ၀ေါ၊ ထိုနတ်လော။ ဧ၀ံ၊ သို့။ နဟိ ၀ဏ္ဏမ္ဘေ-နဟိ ၀ဏ္ဏမ္ဘော၊ အပ်။ပ။ သွေ၀မနုဿော၊ ထိုလူသည်ပင်တည်း။ သောဒေ၀ေါ၊ ထိုနတ်လော။ ဧ့တိ ပုစ္ဆာယံ၊သည်။သတိ၊သော်။အာမန္တာ၊၏။မနုဿော၊ လူသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဒေ၀ေါ၊ နတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေ၀ေါ၊ နတ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ မနုဿော၊လူသည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မနုဿဘူတော။ လူဖြစ်သည်ဖြစ်၍လျှင်။ အညော၊ တ၀ါး တည်းဖြစ်၍လည်း။ ဒေ၀ေါ၊သည်။အညော၊ တ၀ါးတည်း။မနုဿ ဘူတော၊ လူဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ သွေ၀ါယံ-သော အယံသတ္တော၊ ထိုသတ္တ၀ါသည်။ သန္ဓာ၀တိ၊ သွားခြင်း လာခြင်းကို ပြု၏။ ဧ့တိ၊ သို့။ မနုဿော၊ လူသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဒေ၀ေါ၊ နတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧ့တိ၊ ဤသို့။ ယံ၀စနံ၊ အကြင်စကားကို။ တွံ၊ သင်ပရ၀ါဒီသည်။ ၀ဒေသိ၊ဆို၏။ တေ၊သင်ပရ၀ါဒီ၏။ ဧ့ဒံ၀စနံ၊ ဤသို့သောစကားသည်။ မိစ္ဆာ-သပရာဓာ၊ အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။

သွေ၀ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်တည်း။ ဧ့တော၊ ဤ၁၀မှ။ စုတော၊ စုတေသည်ဖြစ်၍။ ပရံ၊ တမလွန်ဖြစ်သော။ လောကံ၊ လောကဌ်။ သစေသန္ဓာ၀တိ၊ အကယ်၍ သွားခြင်း လာခြင်းကို ပြုအုံ့။ အနညော၊ တ၀ါးမဟုတ် သည်ဖြစ်၍။ သောတာ၀ဿော၊ သည်။ မရဏံ၊သေခြင်းသည်။ နဟေဟိတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ပါဏာတိ ပါတော၀ိ၊ သူ့အသက်ကို လျင်စွာ ချခြင်းကိုလည်း။ နုပလဇ္ဇတိ၊ မရအပ်။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ကမ္မဝိပါကော၊ ကံ၏အကျိုး သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ကတာနံ၊ အပ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ကုသလာကုသလေ၊ကုသိုလ် အကုသိုလ်သည်။ ဝိပစ္စမာနေ၊ အကျိုးကို ပေးလင့်သည်ရှိသော်။ သွေ၀ါယံ သောဧ၀ အယံသတ္တော၊ ထိုသတ္တ၀ါသည်။ သန္ဓာ၀တိ၊ သွားခြင်းလာခြင်းကိုပြု၏။ ဧ့တိ၊ ဤသို့။ မနုဿော၊ လူသည်။

ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဒေဝေါ၊ နတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ တွံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ တေ၊ သင်ပရဝါဒီ၏။ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားသည်။ မိန္ဒာ-သပရာဝေ၊ အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ပ။

၇၉။ မနုဿော၊ လူသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ မနုဿော၊ လူသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ဘုံလော။ မနုဿော၊ လူသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နေရယိကော၊ ငရဲသူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ မနုဿော၊ လူသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ တိရစ္ဆာနဂတော၊ တိရစ္ဆာန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ မနုဿော၊ လူသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဩဒ္ဒေါ၊ ကုလားဥဒ္ဒသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ မနုဿော၊ လူသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဂေါ၊ ကျောဟု၊ နွားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဂဒြဘော၊ မြည်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ သူဂရော၊ ဝက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ မနုဿော၊ လူသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ မဟိံသော၊ ကျွဲသည်။ ဟောတိ၊ သလော။ ဣတိပုဋ္ဌာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ၊ ၏။ပ။

၈၀။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ အတ္ထိ၊ လော။ ခတ္တိယော၊ သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဟောတိ၊ သလော။ ဣတိပုဋ္ဌာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာမန္တာ၊ ၏။ သွေဝ ခတ္တိယော၊ ထိုမင်းသည်ပင်တည်း။ သော်ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားဖြစ်သလော။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နဟိဝတ္တေ-နဟိဝတ္တေ၊ အပ်။ပ။

၈၂။ ခတ္တိယော၊ မင်းသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဝေဿော၊ ကုန်သည်သည်။ ဟောတိ၊ သလော။ ခတ္တိယော၊ သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ သုဒ္ဒေါ၊ သူဆင်းရဲသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ပ။ အာမန္တာ၊ ၏။ သွေဝ ခတ္တိယော၊ ထိုမင်းသည်ပင်တည်း။ သောသုဒ္ဒေါ၊ ထိုသူဆင်းရဲလော။ ဧဝံ၊ သို့။ နဟိဝတ္တေ-နဟိဝတ္တေ၊ အပ်။ပ။

၈၆။ ဟတ္ထစ္ဆိန္နော၊ လက်ပြတ်သောသူသည်။ ဟတ္ထစ္ဆိန္နောဝ၊ လက်ပြတ်ပင်တည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ပါဒစ္ဆိန္နော၊ ခြေပြတ်သောသူသည်။ ပါဒစ္ဆိန္နောဝ၊ ခြေပြတ်ပင်တည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဟတ္ထပါဒစ္ဆိန္နော၊ လက်ခြေပြတ်သောသူသည်။ဟတ္ထပါဒစ္ဆိန္နောဝ၊လက်ခြေပြတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သလော။ ကဏ္ဏစ္ဆိန္နော၊ နားပြတ်သောသူသည်။ ကဏ္ဏစ္ဆိန္နောဝ၊ နားပြတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ နာသစ္ဆိန္နော၊ နှာခေါင်းပြတ်သောသူသည်။ နာသစ္ဆိန္နောဝ၊နှာခေါင်းပြတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ကဏ္ဏနာသစ္ဆိန္နော၊ နားနှာခေါင်း ပြတ်သော သူသည်။ ကဏ္ဏနာသစ္ဆိန္နောဝ၊ နားနှာခေါင်း ပြတ်သော သူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ အင်္ဂုလိစ္ဆိန္နော၊ လက်ချောင်း ပြတ်သောသူသည်။ အင်္ဂုလိစ္ဆိန္နောဝ၊ လက်ချောင်း ပြတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ အင်္ဂုဋ္ဌစ္ဆိန္နော၊ လက်မပြတ်သောသူသည်။ အင်္ဂုဋ္ဌစ္ဆိန္နောဝ၊ လက်မပြတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ကဏ္ဏရစ္ဆိန္နော၊ အကြောမပြတ်သော သူသည်။ ကဏ္ဏရစ္ဆိန္နောဝ၊ အကြော မပြတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သလော။ ကုဏိဟတ္ထကော၊လက်ကုတ်သောသူသည်။ ကုဏိဟတ္ထကောဝ၊ လက်ကုတ် သည်သာပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဖဏဟတ္ထကော၊ လက်ပြစ်သောသူသည်။ ဖဏဟတ္ထကောဝ၊ လက်ပြစ်သော သူသည်ပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ သလော။ ကုဋ္ဌိယော၊ ထွတ်အိုင်းနာ ရှိသောသူသည်။ ဂဏ္ဍီယော၊ ပွေးညှင်း ရှိသောသူသည်။ ကိလာသိယော၊နူသောသူသည်။ သောသိယော၊ ချောင်းဆိုးသောသူသည်။ အပမာရိယော၊ဝက်ရူးရှိသောသူသည်။ ဟောတိ၊ သလော။ သြဒ္ဓော၊ ကုလားဥဒ္ဓသည်။ သြဒ္ဓောဝ၊ ကုလားဥဒ္ဓသည်ပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ပ။

၉၁။ သရူပေါ၊ ရုပ်နှင့် တကွသော သူသည်။ သန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်းလာခြင်းကို ပြုသည်လော။ ဇုတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာမန္တာ၊ ၏။ ယံသရိရံ၊ အကြင်သရီရသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

တံသရိရံ၊ ထိုသရိရသည်။ ဇီဝံ၊ ဇီဝမည်သလော။ ယံဇီဝံ၊ အကြင် ဇီဝသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံဇီဝံ၊ ထိုဇီဝသည်။ သရိရံ၊ သရိရ မည် သလော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော် ကား။ မယာ၊ ဝါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တမ္ဗေ-နဟိဝတ္တမ္ဗော၊ အပ်။ သဝေဒနာ၊ ဝေဒနာနှင့်တကွ။ သန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်း လာခြင်းကို ပြုသလော။ပ။ သသညာ၊ နှင့်တကွ။ပ။ အရူပေါ၊ ရူပ်မရှိသည် ဖြစ်၍။ သန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်းလာခြင်းကို ပြုသလော။ ဧဝံ၊ သို့။ နဟိဝတ္တမ္ဗေ-နဟိဝတ္တမ္ဗော၊ အပ်။ပ။ ရူပံ၊ရူပ်သည်။ နသန္ဓာဝတိ၊ သွားခြင်းလာခြင်းကို မပြုသလော။ပ။ ။

၉၄။ ခန္ဓေသု၊ခန္ဓာတို့သည်။ ဘိဇ္ဇမာနေသု၊ ပျက်ကုန်သည်။ သန္တေသု၊ ရှိကုန်သော်။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စေ ဘိဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ပျက်အုံ့။ ဥစ္ဆေဒေါ၊ဥစ္ဆေဒဖြစ်သော။ ယာဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်ဒိဋ္ဌိသည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ သာဒိဋ္ဌိ၊ ထိုဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို။ ဗုဒ္ဓေန၊ ရှင်ပင်ဘုရားသည်။ ဝိဝဇ္ဇိတာ၊ ကြဉ်တော်မူအပ်၏။ ။ခန္ဓေသု၊ တို့သည်။ ဘိဇ္ဇမာနေသု၊ ပျက်ကုန်သည်။ သန္တေသု၊ ကုန်သော်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ နောစေဘိဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍မပျက်အုံ့။ နိမ္မာနေန၊ နိမ္မာန်နှင့်။ သမသမော၊ အလွန်တူသည်ဖြစ်၍။ သဿတော၊ မြဲသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဂတိအနုယောဂပြီး၏။

၁၂–ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ

၉၅။ ရူပံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ပုဂ္ဂလသဿ၊ပုဂ္ဂိုလ်၏။ပညတ္တိ၊ ပညတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ သလော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ၊ ၏။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲသလော။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ သခ်ံတံ၊ လေးပါးသော ပစ္စည်းသည် ပြုပြင်အပ် သလော။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ် သလော။ ရူပံ၊ သည်။ ခယဓမ္မံ၊ကုန်တတ်သောသဘောရှိသလော။

ဝယမမ်ိုး၊ ပျက်တတ်သော သဘောရှိသလော။ ဝိရာဂမမ်ိုး၊ တပ်ခြင်း ကင်းသော သဘောရှိသလော။ နိရောဓမမ်ိုး၊ ချုပ်တတ်သော သဘောရှိသလော။ ဝိပရိဏာမမမ်ိုး၊ ဘောက်ပြန်တတ်သော သဘောရှိသလော။ အာမန္တာ။ပ။

၉၇။ နိုလံ၊ ညှိုသော။ ရူပံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ နိုလကသာ၊ ညှိုသော။ ပုဂ္ဂလသ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပညတ္တိ၊ ပညတ်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ သိခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ပ။ ဝိတံ၊ ရွှေသော။ပ။ လောဟိတံ၊ နီသော။ပ။ သြဒါတံ၊ ဖြူသော။ပ။ သနိ ဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သော။ပ။ အနိဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းမရှိ သော။ပ။ သပ္ပဋိဃံ၊ ထိပါးခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။အပ္ပဋိဃံ၊ထိပါး ခြင်းမရှိသော။ပ။

၉၈။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ ကုသလသ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော။ ပုဂ္ဂလသ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပညတ္တိ၊ သိခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ သလော။ ဧတိပုဏ္ဏာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ။ပ။ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သလော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ သဖလာ၊ အာနိသင်းနှင့်တကွရှိသလော။ သဝိပါကာ၊ အကျိုးနှင့်တကွ ရှိသလော။ ဧ[illegible]လာ၊ လိုအပ်သော အကျိုးရှိသလော။ ကန္တဖလာ၊ နှစ်လိုအပ်သောအကျိုးရှိသလော။ မနုညဖလာ၊ ဝမ်းမြောက်အပ်သော အကျိုးရှိသလော။ အသေ စနုကဖလာ၊ ဟိလေသာသည် မသွန်းအပ်သောအကျိုးရှိသလော။ သုခုဒြယာ၊ ချမ်းသာစွာ ပွါးစီးခြင်း ရှိသလော။ သုခဝိပါကာ၊ သုခအကျိုးရှိသလော။ အာမန္တာ။ပ။

၁၀၄။ စက္ခုံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုရှိသော။ ပုဂ္ဂလောတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တမ္ဗော၊အပ်သလော။ ဧတိပုဏ္ဏာယံ၊သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာမန္တာ၊ ၏။ စက္ခုမှိ၊ စက္ခုသည်။ နိရုဒ္ဓေ၊ ချုပ်သည်ရှိသော်။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နိရုဒ္ဓေါတိ၊ ချုပ်၏ဟူ၍။ ဝတ္တမ္ဗော၊ အပ်သလော။ နဟေဝံ

ဝတ္တမ္ဘေ။ပ။ မိန္တာဒိဋ္ဌိ၊ မိန္တာဒိဋ္ဌိကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ မိန္တာဒိဋ္ဌိ ယော၊ မိန္တာဒိဋ္ဌိရှိသော။ ပုဂ္ဂလောတိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝတ္တမ္ဘေ၊ ဆိုအပ်သလော။ အာမန္တာ၏။ မိန္တာဒိဋ္ဌိယာ၊မိန္တာဒိဋ္ဌိသည်။နိရုဒ္ဓါ ယ၊ ချုပ်သည်ရှိသော်။ မိန္တာဒိဋ္ဌိယော၊ မိန္တာဒိဋ္ဌိရှိသလော။ ပုဂ္ဂ လော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နိရုဒ္ဓေါတိ၊ ချုပ်၏ဟူ၍။ ဝတ္တမ္ဘေ၊ ဆိုအပ် သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဘေ။ ပ။ 💬

အမှာ ပညတ္တာ နယောဂကထာ နောင်ကား စုတိပဋ္ဌိ သန္ဓာနယောဂ.ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဌိ ကုံသည်လည်း သကဝါဒိပက္ခ- ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သက.ဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုပက္ခသည်ကား သော ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာနယောဂ၊သွေဝပုဂ္ဂလောသန္ဓာဝတျာ နယောဂ၊ အညော ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာနယောဂဟူ၍ သုံးပါး တွင်သော် သော ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာနယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း သော ပုဂ္ဂလောသန္ဓာဝတိ၊အညော ပုဂ္ဂလောသန္ဓာဝတိ၊ သောစ အညော စသန္ဓာဝတိ၊ နေဝ သော သန္ဓာဝတိ နအညောသန္ဓာဝတိ၊ သောသန္ဓာဝတိ အညောသန္ဓာ ဝတိသောစအညောစသန္ဓာဝတိ နေဝသော သန္ဓာဝတိနအညော သန္ဓာဝတိဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် သော ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနုလောမပဋ္ဌာကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဋ္ဌာကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ထို၏လည်း နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာရောပနာ ဝတ္ထု၊ နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထု၊ကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား ဝတ္ထု၊ အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါး တွင်သော် ဝတ္ထု၊ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု၊ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အန နုယောဂဝတ္ထု၊ကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုအနနုယောဂဝတ္ထု သည်ကား ပုဗ္ဗာပဋိစ္စာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ

ဟောတော်မူ၏။ ဃကဝါဒိပုဗ္ဗာတည်း။ ထိုအနုယောဂဝတ္ထု နှောင်ကား အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာ အဝ ဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ အောက်နှင့်အတူပင်။ အနုလောမ ပဋ္ဌာနနှောင်ကား ပဋိ ကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပဌမဖြစ်သော ပဋိ ကမ္မစတုက္ကာနိ ဒုတိယဖြစ်သော ပဋိကမ္မစတုက္ကာနိဟူ၍ နှစ်ပါး တွင်သော် ပဌမပဋိကမ္မ စတုက္ကာနိကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။နသုတ္တာဟာရဏဝတ္ထု သုတ္တာဟာရဏဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါး တွင်သော် နသုတ္တာဟာရဏဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေး ဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား နဝတ္တမ် ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာလောကာ ပရံ လောကံ ပရသ္မာ လောကာ ဥမ်းလောကန္တိတည်း။ အာမန္တာသည် ပဋိဇာနနာတည်း။ ထို နှောင် သုတ္တာဟာရဏ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဗ္ဗာ အဝဇာနနာ နှစ်ပါး။ ထိုနှောင်အဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဟူ၍ လေးပါးတွင် သော် နိဂ္ဂဟကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟတည်း။ ထိုနှောင်ကား အနုလောမဌပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဒ္ဒိပုဂ္ဂလော နဝတ္တမ် ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာ လောကာ ဥမ်းလောကံ ပရသ္မာလော ကာ ဥမ် လောကန္တိတည်း။ပါပနာဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ သတ္တက္ခတ္တုပရမံ။ပ။ အတ္ထေ ဝ သုတ္တန္တောတိတည်း။ အနုလောမရောပနာဟူသော်ကား ယံဟတ္တ ဝဒေသိ၊ ဝတ္တမ္ဘေခေါ ဝတ္တမ္ဘော ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာ လောကာ ပရံလောကံ ပရသ္မာ လောကာ ဥမ်းလောကန္တိ။ဝတ္တမ္ဘေ ခေါ ဝုတ္တံဘဂဝတာ။ပ။ အတ္ထေ ဝ သုတ္တန္တော မိဿာတည်း။ ထို နှောင်ကား ပဋိလောမ ဌပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ပဋိလောမ

ဌပနာဟူသော်ကား ဟဠိ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ။ပ။အတ္ထေ ဝ သုတ္တန္တော တိတည်း။ ပဋိလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ၊နဝုတ္တံပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာ လောကာ ပရံလောကံ ပရသ္မာ လောကာ ဧမံလောကန္တိတည်း။ ပဋိလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ၊ဝတ္တမ္ဘေခေါ နေ ဝ ဝတ္တမ္ဘံ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာလောကာ ပရံလောကံ ပရသ္မာ လောကာ ဧမံ လောကန္တိ၊ ဝတ္တမ္ဘေခေါ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ သတ္တာ ကမ္မဿကာ ပရမံ။ပ။ အတ္ထေ ဝ သုတ္တန္တော တိ မိဿာတည်း။

ပဋိကမ္မစတုက္ကနောင်ကား နိဂ္ဂဟစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟစတုက္ကဟူသော်ကား တွန္ဓေပနမညသိ၊ဝတ္တမ္ဘေခေါ နဝတ္တမ္ဘံ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာ လောကာ ပရံ လောကံ ပရသ္မာ လောကာဧမံလောကန္တိ။ဝတ္တမ္ဘေခေါ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ သတ္တာ ကမ္မဿကာ ပရမံ။ ပ။အတ္ထေ ဝ သုတ္တန္တော တိ။နောစ ဝတ္တမ္ဘေတေန တဝ တတ္ထ ဟေတာယ ပဋိညာယ ဟေဝံ ပဋိဇာနန္တာ ဟေဝံနိဂ္ဂဟေတမ္ဘေ၊ အထတံနိဂ္ဂဏှာမ။သုနိဂ္ဂဟိတောစဟောသိ။ဟဠိနဝတ္တမ္ဘံ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာလောကာ ပရံလောကံ ပရသ္မာလောကာ ဧမံ လောကန္တိ၊ နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ၊ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ သတ္တာ ကမ္မဿကာ ပရမံ။ပ။ အတ္ထေ ဝ သုတ္တန္တော တိ၊ ယံတတ္ထ ဝဒေသိ၊ ဝတ္တမ္ဘေခေါ ဝတ္တမ္ဘော ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ၊ အသ္မာလောကာ ပရံ လောကံ ပရသ္မာလောကာ ဧမံလောကန္တိ၊ ဝတ္တမ္ဘေခေါ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ။ပ။ အတ္ထေ ဝ သုတ္တန္တော တိ၊ ဧမံ တေ မိဿာတည်း။

နိဂ္ဂဟစတုက္ကနောင်ကား ဥပနယနစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ဥပနယနစတုက္ကဟူသော်ကား ဧသေစေ ဒုန္ဓိဂ္ဂဟိတေ ဟေ ဝ မေဝံ တတ္ထ ဒဏ္ဍ။ ဝတ္တမ္ဘေခေါ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာလောကာ ပရံလောကံ ပရသ္မာလောကာ ဧမံလောကန္တိ တေနတေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေခေါ သော ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာလောကာ ပရံ လောကံ ပရသ္မာလောကာ ဧမံလောကန္တိ။ နောစ မယံ တယာ

တတ္ထဟေတာ်ယ ပဋိညာယ ပဋိဇာနန္တော ဟေတုံ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ၊ အထတံ နိဂ္ဂဏှာမ၊ နိဂ္ဂဟိတာစ ဟောသိ။ ဟဗ္ဗပုဂ္ဂလော သန္ဓာ ဝတိ အသ္မာလောကာ ပရံလောကံ ပရသ္မာ လောကာ ဒုမံ လောကန္တိ၊ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ သောပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာလောကာ ပရံလောကံ ပရသ္မာလောကာ ဒုမံလောကန္တိ၊ ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တမ္ဘေခေါ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာလော ကာ ပရံလောကံ ပရသ္မာလောကာ ဒုမံ လောကန္တိ၊ နောစ ဝတ္တမ္ဘေ သောပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာလောကာပရံလောကံ ပရသ္မာ လောကာ ဒုမံလောကန္တိ ဒုဒံတေမိဆ္ဆာတည်း။ပဋိလောမ လည်း ဤနှင့်အတူပင်။ နိဂ္ဂမစတုက္ကလည်း ဤနှင့်အတူပင်။

ပဌမပဋိကမ္မစတုက္ကာနိ နောင်ကား ဒုတိယ ပဋိကမ္မစတုက္ကာနိ ကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပဋိကမ္မဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဝတ္ထု၊ ပဋိကမ္မဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား နသုတ္တာ ဟရဏဝတ္ထု၊ သုတ္တာဟရဏဝတ္ထုဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် နသုတ္တာ ဟရဏဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား နဝတ္တမ္ဘံ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ ဒုမံ လောကန္တိတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ နနုဝတ္တံဘဂဝတာ အနုမတဂ္ဂါယံ ဘိက္ခဝေ သံသာရော ပုဗ္ဗကောဋိ နပညာယတိ၊အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာနံ တဏှာသံယောဇနာနံ သန္ဓာဝ တံသံသရတံ၊ အဠော်ဝ သုတ္တန္တောတိတည်း။အနုလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ၊နဝတ္တမ္ဘံဒုမံလောကံ။ ဝတ္တမ္ဘေခေါ ဝတ္တံ ဘဂဝတာ အနုမတဂ္ဂါယံ။ပ။ သုတ္တန္တောတိတည်း။ပဋိလောမ ဌပနာဟူသော်ကား ဝတ္တမ္ဘေခေါ နနုဝတ္တံ ဘဂဝတာ အနုမတဂ္ဂါ ယံ ဘိက္ခဝေ သံသာရော ပုဗ္ဗကောဋိ နပညာယတိ၊ အဝိဇ္ဇာနိ ဝရဏာနံ။ပ။ သုတ္တန္တောတိတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား နောစ

ဝတရေဝတ္ထုမ္ဘေနဟေတုံ ဝတ္ထုမ္ပံအစရှိသည်တည်း။ရောပနာဟူသော်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကနှင့်အတူပင်။ နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယန စတုက္ကနိဂ္ဂမစတုက္ကကိုလည်း ဘော်၍ဟောမြဲ ဟောလေ။ သကဝါဒိ ပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပရဝါဒိပက္ခကိုလည်း အလုံးစုံကို ဘော်၍ ဟောလေ။ ကြွင်းသမျှ ကိုလည်း သိကောင်းပြီ။

သော ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာနုယောဂ နောင်ကား သွေဝ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသွေဝ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာနုယောဂသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိ ပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း သာမညဖြစ်သော သွေဝ် ပုဂ္ဂလောသန္ဓာဝတျာနုယောဂ ဝိသေသဖြစ်သော သွေဝ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျပနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမည ဖြစ်သော သွေဝ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနုယောဂပဌက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဌကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုဝတ္ထုသည်ကားအနုယောဝတ္ထု အနုယောဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုယောဂ ဝတ္ထု၏လည်း ပုဗ္ဗ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာသည်ကား ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိအသွေးလောကာပရံလောကံ ပရသွေးလောကာ ဇုမ်လောကန္တိတည်း။အောက်နှင့်အတူပင်။အနုလောမ ပဌကနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ထို၏လည်း ပဋိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဝတ္ထု၊ ပဋိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို

ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထု၏လည်း နသုတ္တာဟရဏာ ဝတ္ထု သုတ္တာဟရဏာဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် နသုတ္တာဟရဏာ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထို၏လည်း ပုဿာ ပဋိဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါး။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာဟရဏာဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဿာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုဿာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုနောင်ကား အဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုအဝတ္ထုသည်ကား ပဋိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် ပဋိကမ္မကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပဋိကမ္မဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ ပဋိကမ္မံတည်း။ ထိုနောင်ကားဌပနာပါပနာရောပနာကိုဟောတော်မူ၏။ထိုဌပနာ ပါပနာ ရောပနာသည်ကား အနုလောမဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာကို ဟောတော်မူ၏။ အနုလောမ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဠိနဝတ္ထုမ္ဘံသွေဝ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ ဒုမံ လောကန္တိ တည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား နောစေ ဝတ ရေ ဝတ္ထုမ္ဘေ နနု သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော မနုဿလောကာ စုတော ဒေဝလောကံ ဥပပန္နောဝ ဟောတိတိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ နဝတ္ထုမ္ဘံ သွေဝပုဂ္ဂလောဒုမံ လောကံ၊ ဝတ္ထုမ္ဘေ ခေါ သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော မနုဿ လောကာ။ပ။ သောတာပန္နောဝ ဟောတိတိတည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာဟူသော်ကား ဟဠိ နနုသောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော မနုဿ လောကာ စုတော ဒေဝလောကံ ဥပပန္နော၊ တတ္ထပိ သောတာ ပန္နောဝ ဟောတိတိတည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္ထုမ္ဘေ နဝတ္ထုမ္ဘံ သွေဝ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အဿွာလောကာ ပရံ လောကံ ပရဿွာလောကာ ဒုမံ လောကန္တိ တည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္ထုမ္ဘေ ခေါ နဝတ္ထုမ္ဘံ သွေဝ ပုဂ္ဂလောသန္ဓာဝတိ။ပ။ ဒုမံလောကံ။ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော မနုဿ လောကံ စုတော။ပ။သောတာ

ပန္နောဝဟောတိတိ ဣဒံ တေ မိစ္ဆာတည်း။ဤသို့လျှင်အနုလောမ၌ ပါပနာရောပနာ ပဋိလောမ၌လည်း ပါပနာရောပနာ ဤလေးပါး အပေါင်းသည်လျှင် ပဋိကမ္မစတုက္ကမည်၏။နိဂ္ဂဟ စတုက္ကဟူသော်ကား တွေ့ရှိ ပန် မည်သည်။ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ် နဝတ္ထုမ် သွေ့ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာလောကာ ပရံလောကံ ပရသ္မာလောကာ ဣမံ လောကံ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ် သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော မနုဿ လောကာ စုတော ဒေဝလောကံ ဥပပန္နော တတ္ထပိ သောတာ ပန္နောဝ ဟောတိတိ နောစဝတ္ထုမ္ဘေ တေန တဝ တတ္ထ ဟေတာယ ပဋိညာယဟေဝံ ပဋိဇာနန်ဟေဝံနိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ အထံတံ နိဂ္ဂဏှာမ သုနိဂ္ဂဟိတောစ ဟောသိ။ဟန္တိ ပုဂ္ဂလော နဝတ္ထုမ် သွေ့ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ အသ္မာလောကာ ပရံလောကံ ပရမသ္မာလောကာ ဣမံ လောကန်တိ နောစ ဝတ ရေ ဝတ္ထုမ္ဘေ။ နနုသောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော မနုဿ လောကာ ။ပ။ သောတာပန္နောဝ ဟောတိတိ၊ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ။ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ် နဝတ္ထုမ် သွေ့ပုဂ္ဂလော။ပ။ ဣမံလောကံ။ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ် နနု သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော။ပ။ သောတာပန္နောဝ ဟောတိတိ ဣဒံ တေ မိစ္ဆာစသည် ဟောလေ။ ဥပနယန နိဂ္ဂမတ္ထိကိုလည်း အောက်နှင့်အတူပင် တော်၍ ဟော လေ။ ပရဝါဒိပက္ခကိုလည်း ဟောလေ။ သာမညဖြစ်သော သွေ့ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာနုယောဂနောင်ကား ဝိသေသ ဖြစ်သော သွေ့ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏ လည်း ဒေဝမနုဿုပပတ္တိ နာနတ္တာနုယောဂ ဝိသေသသတ္တဘာဝ နာနတ္တာ နုယောဂ အင်္ဂေဝကလျှာ နုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါး တွင်သော် ဒေဝမနုဿုပပတ္တိနာနတ္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်းသာမည ဖြစ်သော ဒေဝ မနုဿု ပပတ္တိ နာနတ္တာနုယောဂ ဝိသေသ ဖြစ်သော ဒေဝမနုဿုပပတ္တိ နာနတ္တာနုယောဂ ဝိသေသတရ ဖြစ်သော ဒေဝမနုဿုပပတ္တိ နာနတ္တာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် သာမည ဖြစ်သော ဒေဝမနုဿုပပတ္တိ နာနတ္တာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟော

တော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဝတ္ထု၊ အဝတ္ထု၊ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထု ဟူသော်ကား သွေဝပုဂ္ဂလော ဒေဝေါ၊ ဟောတိတိနဟေဝံ ဝတ္တမ္ဘေ တိုင်ရုံတည်း။ ထို၏လည်း အနနုယောဂဝတ္ထု၊ အနုယောဂဝတ္ထု၊ နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း သာမည ဖြစ်သော အန နုယောဂဝတ္ထု၊ ဝိသေသ ဖြစ်သော အနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညဖြစ်သော အန နုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ သကဝါဒိပုဗ္ဗာတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိသေသဖြစ်သော အန နုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ထို၏လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင် ကားအနုယောဂ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ထို၏လည်း ပုဗ္ဗာ အဝ ဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ လေးပါး တွင်သော် နိဂ္ဂဟကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော် ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟ တည်း။ အနုလောမ ဌပနာ ဟူသော် ကား ဟဠိဿွေဝပုဂ္ဂလော ဇုမံ လောကံ စသည်တည်း။ အနု လောမ ပါပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ။ သွေဝ မနုဿော သဒေဝေါတိတည်း။အနုလောမရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ အစရှိသည်တည်း။ အောက်နှင့်အတူပင်။ ပဋို လောမမှာလည်း အတူပင်။ ပဋိကမ္မကိုလည်း ဟောလေ။အောက် နှင့်အတူပင်။ နိဂ္ဂဟစတုက္ကဉပနယနစတုက္ကကိုလည်း အောက်နှင့် အတူပင် ဟောလေ။ သာမည ဖြစ်သော ဒေဝမနုဿုပပတ္တိ နာနတ္တာနုယောဂ နောင်ကား ဝိသေသဖြစ်သော ဒေဝမနုဿု ပပတ္တိ နာနတ္တာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ထို၏လည်း ဝတ္ထု၊ အဝတ္ထု၊ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို

ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။အတူပင်။နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာ နာဟိနိဂ္ဂဟံတည်း။ သကဝါဒီနိဂ္ဂဟတည်း။ အနုလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဠိုသွေ့ဝမနုဿော သောဒေဝေါတိတည်း။ပါပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေမနုဿောဟုတ္တာ။ပ။သန္ဓာ ဝတိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တမ္ဘေ ခေါ သွေ့ဝ မနုဿော သောဒေဝေါတိ မိန္ဆာတည်း။ ပဋိလောမ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဠိုမနုဿောဟုတ္တာဒေဝေါဟောတိ။သန္ဓာ ဝတိတည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ။သွေ့ဝမနုဿောဒေဝေါတိတည်း။ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ ဝတ္တမ္ဘေခေါ သွေ့ဝမနုဿော သောဒေဝေါတိ မိန္ဆာတည်း။ ထိုဝိသေသဖြစ်သော ဒေဝမနုဿုပပတ္တိနာနတ္တာ နုယောဂနောင်ကား ဝိသေသတရဖြစ်သောဒေဝမနုဿုပပတ္တိ နာ နတ္တာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဝတ္ထုအ ဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဒ္ဓာပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုဒ္ဓာကို ရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ သကဝါဒီ ပုဒ္ဓာတည်း။ အနုလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဠိ သွေ့ဝ မနုဿော သော ဒေဝေါတိတည်း။ ပါပနာဟူသော် ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ။ပ။ သန္ဓာဝတိတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ သွေ့ဝ မနုဿောဒေဝေါ နောစ ဝတ္တမ္ဘေတိ မိန္ဆာတည်း။ပဋိလောမဌပနာ ဟူသော်ကား သစေဟိ သန္ဓာဝတိ စသည်တည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ သွေ့ဝမနုဿောဒေဝေါတိတည်း။ရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ နောစ ဝတ္တမ္ဘေ သွေ့ဝ မနုဿော ဒေဝေါတိ မိန္ဆာတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပဋိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဝတ္ထု ပဋိကမ္မ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နု သုတ္တာဟရဏဝတ္ထု သုတ္တာဟရဏ ဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် နသုတ္တာဟရဏဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။

ထိုနောင်ကား အနုလောမ ဌပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဒ္ဒိ နဝတ္တမ္ဘံ ဇုမ်လောကံတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော ဟောတိတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ နဝတ္တမ္ဘံ သ္မေ ပုဂ္ဂလော။ပ။ ဝတ္တမ္ဘေခေါ သောတာပန္နောဝ။ပ။ မိ၆ာတည်း။ ပဋိလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဒ္ဒိ သောတာ ပန္နော တတ္ထပိ သောတာပန္နောဝ ဟောတိတိတည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား တေန တာဝ ရေ နဝတ္တမ္ဘေ သ္မေ ပုဂ္ဂလော သန္နာ ဝတိ စသည်တည်း။ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ နဝတ္တမ္ဘေ သ္မေ ပုဂ္ဂလော ဝတ္တမ္ဘေခေါ သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော မနုဿလောကာ စုတော ဒေဝလောကံ ဥပပန္နော တတ္ထပိ သော တာပန္နောဝ ဟောတိတိ မိ၆ာတည်း။ နိဂ္ဂဟ ဥပနယန နိဂ္ဂမတ္ထိကို လည်း ဘော်၍ဟောလေ။ဝိသေသသတ္တဘာဝ နာနတ္တာနုယောဂ သည်ကား ခတ္တိယမူလက ရှိသော ဇာတျာနုယောဂ ဗြာဟ္မဏ မူလကရှိသော ဇာတျာနုယောဂ ဝေဿမူလကရှိသော ဇာတျာ နုယောဂ သုဒ္ဒမူလကရှိသော ဇာတျာနုယောဂဟူ၍ လေးပါး အပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ခတ္တိယမူလကရှိသော ဇာတျာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဗြာဟ္မဏမူလိ ရှိသော ခတ္တိယမူလကဇာတျာနုယောဂ ဝေဿမူလိရှိသော ခတ္တိယမူလက ဇာတျာနုယောဂ သုဒ္ဒမူလိ ရှိသော ခတ္တိယ မူလကဇာတျာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် ဗြာဟ္မဏမူလိရှိသော ခတ္တိယ မူလကဇာတျာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏ လည်း အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အန နုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း သာမည ဖြစ် သော အနနုယောဂဝတ္ထု ဝိသေသဖြစ်သော အနနုယောဂဝတ္ထု ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညဖြစ်သော အနနုယောဂဝတ္ထုကို

ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါး။ ထိုနောင်ကား ဝိသေသဖြစ်သော အနုနုယောဂ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် နိဂ္ဂဟကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟံတည်း။ အနုလောမဌပနာဟူသော်ကား ဟဠိဿေဝပုဂ္ဂလော ။ပ။ ဗြာဟ္မဏောတိတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ။ သ္မေဝခတ္တိယော သော. ဗြာဟ္မဏောတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝေဒေသိ။ ဝတ္တမ္ဘေခေါ သ္မေဝပုဂ္ဂလောသန္ဓာဝ တိ။ ပ။ သောဗြာဟ္မဏောတိ။ ။ဇုဒ်တေမိ ဗ္ဗာတည်း။ ပဋိကမ္မစသည် အောက်နှင့်အတူပင်။ ကြွင်းသမျှကို သိကောင်းပြီ။

ဇာတျာနုယောဂ နောင်ကား အင်္ဂေကလျှာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဟတ္ထဆိန္ဒ ပါဒဆိန္ဒစသော အများတွင်သော် ဟတ္ထဆိန္ဒကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော်ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား သ္မေဝ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာ ဝတိ အသ္မာလောကာ ပရံလောကံ ပရသ္မာလောကာ ဣမံ လောကန္တိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ထို နောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဗ္ဗာ အဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ဟတ္ထဆိန္ဒာ ဟတ္ထဆိန္ဒာဝ

ဟောတိတည်း။အဝဇ္ဇာနုနာဟူသော်ကား နဟေတုံ ဝတ္တမ္ဘေတည်း။ ပဋ္ဌိကမ္မ နိဂ္ဂဟ ဥပနယန နိဂ္ဂမစတုက္ကတို့ကိုလည်း ဘော်၍ ဟော လေ။ သကဝါဒီ ပဂ္ဂနောင်ကား ပရဝါဒီ ပဂ္ဂ။ သွေဝ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပရဝါဒီ ပဂ္ဂသည် ကား သာမညဖြစ်သော သွေဝ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာနုယောဂ ဝိသေသဖြစ်သော သွေဝ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညဖြစ်သော သွေဝ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာ နုယောဂကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထို၏လည်း ပစ္စနိကပဠိက ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကစသောငါးပါးတွင်သော်ပစ္စနိကပဠိကကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထို၏လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား နသုတ္တာ ဟရဏဖြစ်သောဝတ္ထု သုတ္တာဟရဏဖြစ်သော ဝတ္ထုနှစ်ပါး တွင် သော် နသုတ္တာဟရဏဖြစ်သော ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌိဇာနုနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာ ဟရဏဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌိဇာနုနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို နောင်ကား နိဂ္ဂဟကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား အာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟံတည်း။ အနုလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဠိနဝတ္တမ္ဘံ။ပ။ ဇုမံလောကံတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော သောတာပန္နောဝ. ဟောတိတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ နဝတ္တမ္ဘံ သွေဝ။ပ။ဇုမံ လောကံ ဝတ္တမ္ဘေခေါ သောတာပန္နောဟော တိတိတည်း။ပဋ္ဌိလောမဌပနာဟူသော်ကား ဟဠိ သောတာပန္နော ဟောတိတိတည်း။ ပဋ္ဌိလောမပါပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ နဝတ္တမ္ဘံ သွေဝ ပုဂ္ဂလောသန္ဓာဝတိ။ပ။ဇုမံ လောကံ တည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ။နဝတ္တမ္ဘံ သွေဝ ပုဂ္ဂလော။ပ။ ဇုမံ လောကံ ဝတ္တမ္ဘေခေါ သောတာပန္နော ဟော

တိတိ မိန္တာတည်း။ဤသို့လျှင် နိဂ္ဂဟအနုလောမ၌ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမ၌လည်း ပါပနာရောပနာ ဤငါးပါးအပေါင်း သည်လျှင် အနုလောမပဋ္ဌာနမည်၏။ သွေဝပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာ နုယောဂ နောင်ကား သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလောသန္ဓာဝတျာ နုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ထို၏လည်းသောတာပန္နောပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာနုယောဂ၊ အနညော အဝိဂတာနုယောဂ၊ သရူပေါ သန္ဓာဝတျာနုယောဂ၊ အရူပေါ သန္ဓာဝတျာ နုယောဂ၊ ရူပံ သန္ဓာဝတျာနုယောဂ၊ရူပံ နသန္ဓာဝတျာနုယောဂဟူ၍ ခြောက်ပါး ပြား၏။ ထိုခြောက်ပါးတို့တွင် သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော သန္ဓာ ဝတျာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတို့တွင် အနု လောမ ပဋ္ဌာန်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဝတ္ထု နိဂ္ဂဟဌပနာပါပနာရောပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာ ဟူသည်ကား အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင် သော် အနုနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏ လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦး စွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား သောတာပန္နော မနုဿလောကာ စုတော ဒေဝလောကံ ဥပပန္နော၊ တတ္ထဝိ သောတာပန္နောဝ ဟောတိတိ ကတ္တာ တေနစ ကာရဏေန ဧကမံ လောကံ တည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ပရဝါဒိ ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါး တည်း။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟံ တည်း။ အနု လောမ၌ဌပနာဟူသော်ကား ဟဠိသောတာပန္နော ဟုတ္တာတည်း။ အနုလောမ ပါပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဗေ သောတာပန္နော စသည်တည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ သောတာပန္နောဝ။ပ။ နောစ ဝတ္တမ္ဗေ။ပ။ မိန္တာတည်း။

ပဋိလောမဌပနာ ဟူသော်ကား နောစေပန ဝတ္တမ္ဘေ သောတာ ပန္နော ပုဂ္ဂလော မနုဿောဟောတိတိတည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ သောတာပန္နော အစ္စရှိ သည်တည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ နောစ ဝတ္တမ္ဘေ အစ္စရှိသည်တည်း။ဤသည်လျှင် နိဂ္ဂဟအစ္စရှိသည်တည်း။ အနုလောမဌ ဌပနာပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမဌလည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤငါးပါးအပေါင်းသည်လျှင် အနုလောမပဌက မည်၏။ အနုလောမ ပဌက နောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း နသုတ္တာဟရဏ ဝတ္ထု သုတ္တာဟရဏဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ အောက်မှာ ပဋိကမ္မနှင့်အတူပင်။ နိဂ္ဂဟစတုက္ကလည်း အတူပင်။ဥပနယနစတုက္ကဟူသော်ကား ဧသေ စေ ဒုန္နိဂ္ဂဟိ တော ဟေဝ မေဝံ တတ္ထ ဒဏ္ဍ၊ဝတ္တမ္ဘေ ခေါ သောတာပန္နော မနုဿလောကာ စုတော ဒေဝလောကာ ဥပပန္နော၊ တတ္ထပိ သောတာပန္နောဝ ဟောတိတိ ကတ္တာ တေနစ ကာရဏေန၊ သွေဝ ပုဂ္ဂလော။ပ။ နောစဝတ္တမ္ဘေ သောတာပန္နော။ပ။မနုဿော ဟောတိ။ နောစ မယံ တယာ တတ္ထ ဟေတာယ ပဋိညာယ ဟေဝံ ပဋိဇာနန်တိ ဟေဝံ နိဂ္ဂဟေတတ္ထေ၊ အထ တံ နိဂ္ဂဏှာမ ဟန္ဒိ ဒုန္နိဂ္ဂဟိတောစ ဟောသိ၊ ဟန္ဒိ သောတာပန္နော။ပ။ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ၊ ဝတ္တမ္ဘေ ခေါ နောစ ဝတ္တမ္ဘေ တိ မိစ္ဆာ။နောစေ ပန ဝတ္တမ္ဘေ၊ နောစေ ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ၊ ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ ဝတ္တမ္ဘေ ခေါ သောတာပန္နော၊နောစ ဝတ္တမ္ဘေ မနုဿော တိ၊ ဣဒံ တေ မိစ္ဆာ တည်း။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂမ စတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂမ စတုက္ကဟူသော်ကား နဟေဝံ နိဂ္ဂဟေ ဝတ္တမ္ဘေ၊ တေနဟိ ယံ နိဂ္ဂဏှာသိ၊ ဟန္ဒိ သောတာပန္နော၊ တေဟိ ယေ ကတေ နိဂ္ဂဟေသေ ဒုက္ခဋ္ဌေ သုကတေ ပဋိကမ္မေ သုကတာ ပဋိပါဒနာတိတည်း။ သော်တာပန္နော ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတ္ထာ

နုယောဂနောင်ကား အနညော အဝိဂတာနုယောဂကို ဟော တော်မူ၏။ ထို၏လည်း သာမညဖြစ်သော အနညော အဝိဂတာ နုယောဂ ဝိသေသဖြစ်သော အနညောအဝိဂတာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမည။ပ။ ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင် သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏ လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထို၏လည်း.အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဗ္ဗော ပဋိဇာနနာနှစ်ပါး။ ထိုနောင်ကား အနု ယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဗ္ဗော အဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင် ဝိသေသသည်ကား ဟတ္ထစ္ဆိန္နောဟူ၍လည်းကောင်း ပါဒစ္ဆိန္နော ဟူ၍ လည်းကောင်း ဟတ္ထပါဒစ္ဆိန္နော ဟူ၍လည်းကောင်း မျှားစွာပြား၏။ ထိုမျှားစွာ တို့တွင် ဟတ္ထစ္ဆိန္နောကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မ စတုက္ကနိဂ္ဂဟစတုက္ကစသော ငါးပါး တွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထို၏ လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနနုယောဂ ဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဟကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာကို ဟောတော်မူ၏ ထို၏လည်း အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါး တည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိ ကမ္မ စတုက္ကသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း နသုတ္တာဟရဏ ဝတ္ထု သုတ္တာဟရဏဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နသုတ္တာဟရဏ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနသုတ္တာဟရဏ ဝတ္ထု သည်ကား

ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာ ဟရဏဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ နိဂ္ဂဟဌပနာ ပါပနာရောပနာ တို့သည်ကား အောက်နှင့်အတူပင်။ နိဂ္ဂဟ စတုက္က စသည်ကိုလည်း အောက်နှင့် အတူဘော်၍ ဟောလေ။ ထိုနောင်ကား အရှုပေါ် သန္ဓာဝတ္ထု နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ဟောတော်မူ၏။ အနုလောမပဋ္ဌက ပဋိကမ္မ စတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဋ္ဌကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါး တည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိသေသ ဖြစ်သော သရှုပေါ် သန္ဓာဝတ္ထု နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏ လည်း အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထု ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သော် အနုနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏ လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာ ဟူသော်ကား သရှုပေါ်သန္ဓာဝတီတိ တည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိ ဇာနနာတည်း။ အနုယောဂဝတ္ထုသည်ကား ပုဗ္ဗာအဝဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာ ဟူသော်ကား တံဇိဝံ တံသရိရန္တိ တည်း။ အဝ ဇာနနာ ဟူသော်ကား နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ တည်း။ သ္ဓေ ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတိ၊ အသ္မာ လောကာ ပရံ လောကံ ပရသ္မာလောကာ ဣမံ လောကန္တိ အာမန္တာ၊ သဝေဒ နော သန္ဓာဝတိ။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ။ သဝေဒနော သန္ဓာဝတိတိ အာမန္တာ။ တံ ဇိဝံ တံ သရိရန္တိ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ၊ သသညော မှာလည်း ဘော်၍ ဟောလေ။ သသဒ္ဒိရော သ ဝိညာဏောတို့ သည် အတူပင်ချည်း။ ထိုနောင် အရှုပေါ် သန္ဓာဝတ္ထုနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အရှုပေါ် သန္ဓာဝတ္ထု နုယောဂ အဝေဒနော သန္ဓာဝတ္ထုနုယောဂ အသညော သန္ဓာဝတ္ထု နုယောဂ အသဒ္ဒိရော သန္ဓာဝတ္ထုနုယောဂ အဝိညာဏော

သန္ဓာဝတျာ နုယောဂဟူ၍ ငါးပါး တွင်သော်ကား အရှုပေါ သန္ဓာဝတျာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း သာမညဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကိုရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတည်း။ သိကောင်းပြီ။ အရှုပေါ သန္ဓာဝတျာနုယောဂ နောင်ကား ရူပံ သန္ဓာဝတျာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း သာမည ဝိသေသနှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ရူပံ သန္ဓာဝတျာနုယောဂ နောင်ကား ရူပံ နသန္ဓာဝတျာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို ရူပံနသန္ဓာဝတျာ နုယောဂသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ထို သာမညသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုလောမ ပဋ္ဌာနသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါး တွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အောက်နှင့်အတူ ပင်ချည်း။ ဝေဒနာ နသန္ဓာဝတိ၊ သညာ နသန္ဓာဝတိ၊ သင်္ခါရာ နသန္ဓာဝတိ၊ ဝိညာဏံ နသန္ဓာဝတိတို့သည်လည်း အတူပင်ချည်း ၌သို့ သကဝါဒီ ပက္ခကို တသက်လုံး ဟောဆုံးမှ ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောပြန်လေ။ တသက်လုံးပင် ထိုသကဝါဒီ ပက္ခနောင်ကား ပရ ဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပက္ခသည်ကား သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာနုယောဂ အနုညော အဝိဂတာ နုယောဂ သရှုပေါ သန္ဓာဝတျာနုယောဂ အရှုပေါ သန္ဓာဝတျာနုယောဂ ရူပံ သန္ဓာဝတျာနုယောဂ ရူပံ နသန္ဓာဝတျာနုယောဂ ဟူ၍ ခြောက်ပါးတွင်သော် သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော သန္ဓာဝတျာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပစ္စနိကပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကနှင့် ပစ္စနိကပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု

နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထု၏လည်း နသုတ္တာဟရဏဝတ္ထု သုတ္တာဟရဏဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နသုတ္တာဟရဏ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထု၏လည်း ပုဏ္ဏာပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဏ္ဏာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာဟရဏဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဏ္ဏာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာတို့သည်ကား အောက်နှင့် အတူပင်။ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ထို၏လည်းပဋိကမ္မဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဝတ္ထုပဋိကမ္မဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထု သည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဏ္ဏာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဏ္ဏာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဏ္ဏာဟူသော်ကား သောတာပန္နော ဇုမံ လောကံတည်း။ အောက်နှင့် အတူပင်။ နိဂ္ဂဟစတုက္ကဟူသော်ကား တွန္ဆေပန် မညသိ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ သောတာပန္နောပုဂ္ဂလော။ပ။ဇုမံလောကံနောစ ဝတ္ထုမ္ဘေသောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော။ပ။ တတ္ထပိ မနုဿောဟောတိတိ။ တေန တဝ တတ္ထ ဟောတာယ ပဋိညာယ ဟေဝံ ပဋိဇာနန္တိ ဟေဝံ နိဂ္ဂဟေ တမ္ဘေ။ အထ တံ နိဂ္ဂဏှာမ။ သုနိဂ္ဂဟိတောစ ဟောသိ။ ဟဒ္ဓိ သောတာပန္နော ပုဂ္ဂလော အစရှိသည်တည်း။ အောက်နှင့်အတူပင်။ ဥပနယနစတုက္ကနိဂ္ဂမစတုက္ကကုန်အောင်လည်း ဘော်၍ ဟောလေ။ ပရဝါဒိပက္ခကိုလည်း ပုဂ္ဂလောသန္ဓာဝတိ အစရှိသည်ကိုပင်ဟောလေ။ သိကောင်းပြီ။

စုတိ ပဋိသန္ဓာ နုယောဂ နောင်ကား ဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ခန္ဓာတို ဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂ ပရိဝတ္တနာတို ဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂ

သုတ္တသံသန္ဓနာ ဥပါဒါပညတ္တာ နုယောဂဟူ၍သုံးပါးတွင်သော် ခန္ဓာတိဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌနှစ်ပါးတွင် သော်ကား သကဝါဒိကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ခန္ဓဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ အာယတန ဥပါဒါ ဝိညတ္တာနုယောဂ မဂ္ဂင် ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ ခန္ဓဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ မိဿက အာယတန ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ မိဿက ဓာတု ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ ဣန္ဒြိယ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ ဘဝတော ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ ဥပမာ သံသန္ဓနာ ဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂ ခဏဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂဟူ၍ ဆယ်ပါးတွင်သော် ခန္ဓဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား သာမညခန္ဓ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ ဝိသေသခန္ဓ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညခန္ဓ ဥပါဒါပညတ္တာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ရူပက္ခန္ဓာသာမည ဥပါဒါပညတ္တာ နုယောဂ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ။ပ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ ဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထိုငါးပါးတို့တွင် ရူပက္ခန္ဓာ ဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိဂမ္မစတုက္ကာ ဥပနယနစတုက္ကာ စသောငါးပါး တွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်၏။ ထို ၏လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထို၏လည်း သာမည အနုနုယောဂဝတ္ထု ဝိသေသ အနုနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညအနုနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဒ္ဓာ ပဋိဇာ နနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုဒ္ဓာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုဒ္ဓာ ဟူသော်ကား ရူပံဥပါဒါပညတ္တိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပရ

ဝါဒီ ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိသေသ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ရူပံအနိစ္စံ စသည်တည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂတ္တေကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဗ္ဗာပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဟကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား အာဇနာဟိနိဂ္ဂဟတည်း။ အနုလောမ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဒ္ဒိ ရူပံ ဥပါဒါယပုဂ္ဂလသဿပညတ္တိ ရူပံအနိစ္စံ သခ်ံတံ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ ခယ ဓမ္မံ ဝယဓမ္မံ ဝိရာဂဓမ္မံ နိရောဓဓမ္မံ ဝိပရိဏာမဓမ္မန္တိတည်း။ အနုလောမပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ ပုဂ္ဂလောပိ အနိစ္စောသခ်ါတော ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နော။ပ။ဝိပရိဏာမဓမ္မောတိတည်း။ အနုလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝေဒေသိ ဝတ္တမ္ဘေခေါ ရူပံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလသဿပညတ္တိ။ ရူပံအနိစ္စံ။ပ။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ နောစေဝတ္တမ္ဘေ။ ပုဂ္ဂလောပိအနိစ္စော သခ်ါတော။ပ။ ဝိပရိဏာမ ဓမ္မောတိတည်း။ ပဋိလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား နောစေ ပန ဝတ္တမ္ဘေ ပုဂ္ဂလောပိ အနိစ္စော။ပ။ဝိပရိဏာမ ဓမ္မောတိတည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာဟူသော်ကား နောစေ ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ၊ ရူပံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလသဿပညတ္တိ။ ရူပံအနိစ္စံ။ပ။ဝိပရိဏာမဓမ္မန္တိတည်း။ ပဋိလောမ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝေဒေသိ၊ ဝတ္တမ္ဘေခေါ ရူပံ ဥပါဒါယ ရူပသဿ အနိစ္စံ သခ်ံတံ။ပ။ ဝိပရိဏာမဓမ္မန္တိ၊ နောစ ဝတ္တမ္ဘေ ပုဂ္ဂလောတိ။ အနိစ္စောဝိပရိဏာမဓမ္မောတိတည်း။ ဤသို့လျှင် နိဂ္ဂဟအနုလောမ၌လည်း ဌပနာ ပါ!ပနာ ရောပနာ ပဋိလောမ၌လည်း ပါ!ပနာ ရောပနာ ဤငါးပါး အပေါင်းသည်လျှင် အနုလောမပဉ္စကတည်း။ အနုလောမ ပဉ္စကနောင်ကား ပဋိကမ္မ စတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပဿတိပဋိကမ္မစတုက္ကသုဏာတိပဋိကမ္မစတုက္ကဃာယတိပဋိကမ္မစတုက္ကသာယတိ ပဋိကမ္မစတုက္ကဖုသတိပဋိကမ္မစတုက္ကဝိဇာနာတိ ပဋိကမ္မစတုက္ကဟူ၍

ခြောက်ပါးတွင်သော် ပဿတိ ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ထိုပဿတိ ပဋိကမ္မစတုက္ကသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား အနုနယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုနယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဒ္ဓာဝဋ္ဌေဇနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုဒ္ဓာကို ရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ပုဒ္ဓာဟူသော်ကား နနုယောပဿတိတိတည်း။ ထိုနောင် ကား ပဋိကမ္မကို ဟောတော် မူ၏။ အာဇာနေဟိ ပဋိကမ္မံ တည်း။ အနုလောမ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဠိနဝတ္ထုံ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိတည်း။ အနုလောမ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္ထုမ္ဘေ။ပ။ တေန ပဿတိတိ တည်း။ အနုလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝေဒေသိ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ ပုဂ္ဂလော၊ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ၊ယေနပဿတိတိ၊ တေနပဿ တိတိမိစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဠိယော ပဿတိစသည်တည်း။ပါပနာဟူသော်ကား တေနဝတရေဝတ္ထုမ္ဘေ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ။ပ။ ကဋ္ဌေနာတိတည်း။ ရောပနာ ဟူသော် ကား ယံတတ္ထဝေဒေသိ၊ နဝတ္ထုံ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ။ပ။ ကဋ္ဌေ နာတိ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ နနုယောပဿတိတိ။ပ။ မိစ္ဆာတည်း။ ထို နောင်ကား နိဂ္ဂဟ စတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟစတုက္ကဟူသော်ကား တ္ထဗ္ဗေပန မည္ဟိ၊ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ ဝတ္ထုမ္ဘော ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိတည်း။ နောစ ဝတ ရေ ဝတ္ထုမ္ဘေနနုယောပဿတိ။ပ။ တေန ပဿတိ၊တေန တဝ တတ္ထဟေ တာယပဋိညာယဟေဝံ ပဋိဇာနန္တံ ဟေဝံနိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ၊ အထတံ နိဂ္ဂဏှာမ၊ သုနိဂ္ဂဟိတောစ ဟောသိ၊ ဟဠိနဝတ္ထုံ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ ပဋိကမ္မအတိုင်းပင်ဟောလေ။

ထိုနောင်ကား ဥပနယန စတုက္ကကိုဟောတော်မူ၏။ ဥပနယန စတုက္ကဟူသော်ကား ဧသေစဒုန္ဒိဂ္ဂဟိတေဟေဝ မေဝံတတ္ထဒဂ္ဓ။ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ ရူပံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလသ ပညတ္တိ၊ နောစေဝတ္ထုမ္ဘေ။

ပုဂ္ဂလောပိ အနိစ္စောပေါ။ ဝိပရိဏာမဓမ္မောတိ။ နောစမယံ တယာ တတ္ထဟေတာယဟေတုံ ပဋိဇာနန္တာ ဟေတုံ နိဂ္ဂဟေတမ္ဘာ၊ အထတံ နိဂ္ဂဏှာမ။ ဒုန္နိဂ္ဂဟိတာစ ဟောမ။ ဟဒ္ဓိရူပံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလသဿ ပညတ္တိတိ။ အနုလုံအတိုင်း ဟောလေ။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဟစတုက္ကကိုဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟစတုက္ကဟူသော်ကား ဟေတုံ နိဂ္ဂဟေတမ္ဘော၊အထတံ နိဂ္ဂဏှာမ။ ဟဒ္ဓိရူပံဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလသဿ ပညတ္တိ တိရူပံအနိစ္စံ။ပေါ။ဝိပရိဏာမဓမ္မန္တိ။ တေန ဝတ ရေဝတ္တမ္ဘေ။ပုဂ္ဂလော ဝိ အနိစ္စော။ အောက်နှင့် အတူပင်။ သာမည ဖြစ်သော ရူပကွန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ သုဏာတိတို့၌လည်း အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကာ နိဂ္ဂဟစတုက္ကာ ဥပနယနုစတုက္ကာ နိဂ္ဂမစတုက္ကာဟူ၍ ငါးပါးဟောရာ၏။ သာမညရူပကွန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ ဆာယတိတို့၌ အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကာ နိဂ္ဂဟစတုက္ကာ တို့မှ ဆာယတိထည့်၍ ဟောလေ။ ဥပနယနုစတုက္ကာ နိဂ္ဂမစတုက္ကာ တို့ကိုလည်း အနုလုံအတိုင်းဟောလေ။ သာမည ရူပကွန္ဓာ ဥပါဒါယပညတ္တာနုယောဂ သာယတိတို့၌ အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကာ နိဂ္ဂဟ စတုက္ကာတို့မှာ သာယတိထည့်၍ ဟောလေ။ ဥပနယနုစတုက္ကာ နိဂ္ဂမစတုက္ကာကိုလည်း အနုလုံအတိုင်းပင် ဟောလေ။ သာမညရူပကွန္ဓာ ဥပါဒါယပညတ္တာနုယောဂ ဖုသတိတို့၌ အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကာ နိဂ္ဂဟစတုက္ကာတို့မှာ ဖုသတိထည့်၍ ဟောလေ။ ဥပနယန နိဂ္ဂမကိုကား အနုလုံအတိုင်းပင် ဟောလေ။ သာမည ရူပကွန္ဓာ ဥပါဒါယ ပညတ္တာနုယောဂ ဝိဇာနာတိတို့၌ အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကာ နိဂ္ဂဟစတုက္ကာ ဥပနယနုစတုက္ကာ စသည်ကိုကား အနုလုံ အတိုင်းပင် ဟောလေ။ သာမည ဖြစ်သော ရူပကွန္ဓာ ဥပါဒါယ ပညတ္တာ နုယောဂ နောင်ကား ဝိသေသဖြစ်သော။ ရူပကွန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ရူပကွန္ဓာဝိသေသ ဝေဒနာကွန္ဓာ ဝိသေသ သညာကွန္ဓာဝိသေသသင်္ခါရကွန္ဓာဝိသေသ ဝိညာဏကွန္ဓာဝိသေသ ဖြစ်သောဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂဟူ၍ငါးပါးတွင်သော် ရူပကွန္ဓာ

ဝိသေသဖြစ်သော ဥဒါဒါပညတ္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နိလဝိသေသဖြစ်သော ရူပကွန္ဓာ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ ပီတ ဝိသေသ ဖြစ်သော ရူပကွန္ဓာ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ လောဟိတ ဝိသေသ ဖြစ်သော ရူပကွန္ဓာ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ သြဒါတဝိသေသ ဖြစ်သော ရူပကွန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ သန်ဒဿန ဝိသေသဖြစ်သော ရူပကွန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ အနိဒဿနဝိသေသဖြစ်သော ရူပကွန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ သပ္ပဋိဃဝိသေသ ဖြစ်သော ရူပကွန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ အပ္ပဋိဃ ဝိသေသဖြစ်သော ရူပကွန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂဟူ၍ ရှစ်ပါးတွင်သော် နိလဝိသေသဖြစ် သော ရူပကွန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂကိုရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထို၏လည်း အနုလောမပဋ္ဌာကပဋ္ဌာကမူစတုက္ကစသော ငါးပါး တွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို ၏လည်း နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဝတ္ထု နိဂ္ဂဟဌပနာ ပါ ပနာ ရောပနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါး တွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏ လည်း ပုဗ္ဗာ အဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေး ဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား နိလံရူပံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလဿပညတ္တိတည်း။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေသည်ကား အဝဇာနနာ တည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋ္ဌာကမူစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ပဋ္ဌာကမူ စတုက္ကဟူသော်ကား နဝတ္တမ္ဗံထည့်၍ဟော။ ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါး တွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အန နုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌာနနာ နှစ်ပါး တွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာကား အောက်နှင့် အတူပင်။ နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယန စတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကတို့သည်ကား အောက်နှင့် အတူပင်။ ထိုနောင်

ကား ပိတကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပိတသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကနိဂ္ဂဟစတုက္ကစသော အားဖြင့် ငါးပါး ပြား၏။ ထိုနောင်ကား လောဟိတံ ရူပံကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား သြဒါတံ ရူပံကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား သနိဒဿနံရူပံကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား အနိဒဿနံ ရူပံကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား သပ္ပဋိဃံရူပံကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား အပ္ပဋိဃံရူပံကို ဟောတော်မူ၏။ တပါးပါးဌ အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကနိဂ္ဂဟစတုက္ကဥပနယနစတုက္ကနိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးစီချည်းဟောလေ။ ဝိသေသ ဖြစ်သော ရူပကွန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂနောင်ကား ဝိသေသဖြစ်သော ဝေဒနာကွန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ကုသလပဒ အကုသလပဒအဗျာကတပဒဟူ၍ သုံးပါး ပြား၏။ ထိသုံးပါးတို့တွင် ကုသလပဒကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိကုသလပဒသည်ကား သာမညကုသလပဒ ဝိသေသကုသလပဒဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ ထိနှစ်ပါးတွင် သာမညကုသလပဒကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိသာမည ကုသလပဒ သည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကနိဂ္ဂဟစတုက္ကဥပနယနစတုက္ကနိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။သိကောင်းပြီ။

ထိနောင်ကား ဝိသေသ ဖြစ်သော ကုသလပဒ ဝေဒနာကွန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိသည်ကား သဖလာ သဝိပါကာ ဋ္ဌဖလာ ကန္ဓဖလာ မနုညဖလာ သသေစနက သုခုပြိယာ သုခဝိပါကာဟူ၍ ရှစ်ပါးတွင်သော် အဖလာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ သဖလာ ဟူသော်ကား ကုသလံ ဝေဒနံ ဥပါဒါယ ကုသလသ ပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တိတိ အာမန္တာ။ ကုသလာဝေဒနာ သဖလာတိအာမန္တာ။ ကုသလောဝိ ပုဂ္ဂလော သဖလောတိ နဟေတုဝတ္ထုမ္ပေတည်း။ ထို၏လည်း ဝတ္ထု

အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုနုယောဂဝတ္ထုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ သာမညသည်ကား ကုသလံဝေဒနံ ဥပါဒါယ စသည်တည်း။ ကုသလာ ဝေဒနာ သဖလာ စသည်တည်း။ အနုယောဂဝတ္ထုဟူသော်ကား ကုသလောဝိ ပုဂ္ဂလောသဖလော စသည်တည်း။ ထိုနောင်ကား အဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ အဝတ္ထုဟူသော်ကား နိဂ္ဂဟ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ လေးပါးတည်း။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟတည်း။ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဠိကုသလံ ဝေဒနံ ဥပါဒါယ ကုသလသဿပုဂ္ဂလသဿပညတ္တိတိတည်း။ကုသလာ ဝေဒနာ သဖလာတည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစဝတရေ ဝတ္ထမ္ဘေကုသလောဝိ ပုဂ္ဂလော သဖလောတိတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝေဒေသိ ကုသလံ ဝေဒနံ ဥပါဒါယ ကုသလသဿပုဂ္ဂလသဿပညတ္တိတိတည်း။ကုသလာ ဝေဒနာသဖလာ နော ဝတ္ထမ္ဘေ မိဿာတည်း။ ပဋိလောမကိုကား ပြန်သည်သာ ထူးသည် ဤအတူပင်။ ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကာ တို့ကိုကား ဟောမြဟောလေ။ ထိုနောင်ကား သဝိပါဟကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသဝိပါဟသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကာ နိဂ္ဂဟ စတုက္ကာ ဥပနယနစတုက္ကာ နိဂ္ဂမစတုက္ကာဟူ၍ ငါးပါးလည်းကောင်းတည်း။ ထိုနောင်ကား ဇရာဖလကို ဟောတော်မူ၏။ ဤ၌လည်း အနုလောမပဋ္ဌာနစသော ငါးပါး လည်းကောင်းတည်း။ ထိုနောင်ကား ကန္ဓဖလကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား မနုညဖလကို ဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ထိုနောင်ကား အကုသလပဒကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုအကုသလပဒ သည်ကား သာမညဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မ စတုက္ကာ

စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုနုယောဂ ဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌာနနှာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာ ဟူသော်ကား ဝေဒနုပါဒါယ ပုဂ္ဂလသ ပညတ္တိတိ တည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋ္ဌာနနှာ တည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌာနနှာ နှစ်ပါးတည်း။ အကုသလံ ဝေဒနံ ဥပါဒါယ အကုသလသ ပုဂ္ဂလသ ပညတ္တိတိတည်း။ နဟေတုဝတ္ထုမ္ဟေသည်ကား အဝဇ္ဇာနနှာတည်း။ အာဇ္ဇာနှာဟိ နိဂ္ဂဟံကား နိဂ္ဂဟတည်း။ အနုလောမဌပနာဟူသော်ကား ဟဒ္ဒေဝေဒနှာ ဥပါဒါယအကုသလသ ပုဂ္ဂလသ ပညတ္တိတိတည်း။ ပါပနှာဟူသော်ကား တေန ဝတရေ ဝတ္ထုမ္ဟေ အကုသလံ ဝေဒနံ ဥပါဒါယ အကုသလသ ပုဂ္ဂလသ ပညတ္တိတိတည်း။ရောပနှာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝေဒေသိ၊ဝတ္ထုမ္ဟေ ခေါအကုသလံ ဝေဒနံ ဥပါဒါယ ပညတ္တိတိတည်း။နောစ ဝတ္ထုမ္ဟေ အကုသလံ ဝေဒနံ။ပ။ ပညတ္တိတိမိဿာတည်း။ ပဋ္ဌိလောမ ဌပနှာ ဟူသော်ကား နောစေပန ဝတ္ထုမ္ဟေ၊ အကုသလံ ဝေဒနံ စသည် တည်း။ ပါပနှာ ဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေဝတ္ထုမ္ဟေ ဝေဒနံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလသ ပညတ္တိတိတည်း။ ရောပနှာ ဟူသော်ကား ယံ တတ္ထဝေဒေသိ၊ ဝတ္ထုမ္ဟေခေါ ဝေဒနံ ဥပါဒါယ၊နောစေ ဝတ္ထုမ္ဟေ မိဿာတည်း။ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကစသည် အောက်နှင့်အတူပင်။ထိုနောင်ကား ဝိသေသဖြစ်သော အကုသလပဒ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ကုသိုလ်နှင့်အတူပင်။

ထိုနောင် အဗျာကတကို ဟောတော်မူ၏။ ဤသည်လည်း အတူပင်။ ထိုနောင်ကား သညာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသညာ သည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း၊ ထိုနောင်ကား

သခ်ိုရကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ဝိညာဏကွန္ဒာဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ ဝိသေသကို ဟောတော်မူ၏။ ခန္ဓာဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂ နောင်ကား အာယတန ဥပါဒါပညတ္တာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား စက္ခာယတနစသော ခြောက်ပါးတွင်သော် စက္ခာယတနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုစက္ခာယတန သည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မ စတုက္ကဥပနယနစတုက္ကာ နိဂ္ဂဟစတုက္ကာ နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် သိကောင်းပြီ။

ထိုနောင်ကား မဂ္ဂင်္ဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုမဂ္ဂင်္ဂသည်ကား မိစ္ဆာမဂ္ဂင်္ဂ သမ္မာမဂ္ဂင်္ဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် မိစ္ဆာမဂ္ဂင်္ဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုမိစ္ဆာ.မဂ္ဂင်္ဂ၏လည်း မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပ မိစ္ဆာဝါစာ မိစ္ဆာကမ္မန္တ မိစ္ဆာအာဇီဝ မိစ္ဆာဝါယာမ မိစ္ဆာသတိ မိစ္ဆာသမာธิ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂဟူ၍ ရှစ်ပါးတွင်သော် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မ စတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုမိစ္ဆာမဂ္ဂင်္ဂ နောင်ကား သမ္မာမဂ္ဂင်္ဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသမ္မာမဂ္ဂင်္ဂသည်ကား သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပ စသော ရှစ်ပါးတွင်သော် သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဥပါဒါပညတ္တာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း အနုလောမ ပဋ္ဌာန စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။

ထိုနောင်ကား မိဿက ဖြစ်သော ခန္ဓာဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ရူပကွန္ဓာမူလ ရှိသော ခန္ဓာဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂ ဝေဒနာကွန္ဓာမူလရှိသော ခန္ဓာဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ သညာကွန္ဓာ မူလရှိသော ခန္ဓာဥပါဒါ

ပညတ္တာနုယောဂ သမ်ိဳရက္ခန္ဓာမူလရှိသော ခန္ဓာဥပါဒါပညတ္တာ နုယောဂဝိညာဏက္ခန္ဓာမူလရှိသောခန္ဓာဥပါဒါပညတ္တာ နုယောဂ ဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် ရူပက္ခန္ဓာမူလရှိသော ခန္ဓာ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္က ဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော်။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား ရူပက္ခန္ဓာ၌ သညာထည့်သည်ကို ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မ စတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၌ သညာထည့်သည်ကို ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မ စတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ သမ္ဘမ္ဘ တိုင်အောင် ထည့်၍ ဟောလေ။ ခန္ဓာဥပါဒါပညတ္တာ နုယောဂ နောင်ကား အာယတန ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ခန္ဓာမှာနှင့် အတူပင်။ စက်လှည့်၍ ဟောလေ။ ဓာတ်မှာလည်း စက်လှည့်၍ ဟောလေ။ ဥန္ဒြေမှာလည်း စက် လှည့်၍ ဟောလေ။ အနုလောမ ပဋိလောမ စသည် စစ်လေ။ ထိုနောင်ကား ဘဝကို ဟောတော်မူ၏။ ထို ဘဝဥပါဒါပညတ္တာ နုယောဂသည်ကား ပုဂ္ဂလ ဘဝံ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ ပုဂ္ဂလ ဘဝေ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဂ္ဂလဘဝံ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂသည် ဧကဝေါကာရဘဝ၌ စတုဝေါ ကာရဘဝထည့်သည် ဧကဝေါကာရဘဝ၌ ပဉ္စဝေါ ကာရဘာဝ ထည့်သည်။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် ဧကဝေါကာရဘဝ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ၌ စတုဝေါကာရဘဝ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ ထည့်သည်ကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုလောမ

ပဋ္ဌကပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌက ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။သိကောင်းပြီ။ထိုပုဂ္ဂလဘာဝံ ဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂ နောင်ကား ပုဂ္ဂလဘာဝေဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌက ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဋ္ဌကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

၁၁၂။ ရုက္ခံ၊သစ်ပင်ကို။ ဥပါဒါယ၊စွဲ၍။ ဆာယာယ၊အရိပ်ကို။ ပညတ္တိ၊ သိခြင်းသည်။ ဟောတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ၊ လည်းကောင်း။ရူပံ၊ရုပ်ကို၊ဥပါဒါယ၊စွဲ၍။ပုဂ္ဂလသဏ၊ကို။ပညတ္တိ၊သိ ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ (အာမန္တာ၊ခံလိုသည်။ နှစ်ထပ်ယူလို သောကြောင့်။ အာမန္တာ၊မခံသည်)။ ရုက္ခံ၊သစ်ပင်ကို။ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဆာယာယ၊အရိပ်ကို။ ပညတ္တိ၊သိခြင်းသည်။အတ္ထိ၊ရှိသလော။ ရုက္ခောပိ၊ သစ်ပင်သည်လည်း။ အနိစ္စောယထာ၊ မမြဲသကဲ့သို့။ ဆာယာပိ၊ အရိပ်သည်လည်း။ အနိစ္စာယထာ၊ မမြဲသကဲ့သို့။ ဧဝ မေဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ပုဂ္ဂလသဏ၊ကို။ ပညတ္တိ၊ သိခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ရူပံပိ၊ ရုပ်သည်လည်း။ အနိစ္စံ၊ မမြဲသလော။ ပုဂ္ဂလောပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်း။ အနိစ္စော၊ မမြဲသလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

၁၁၃။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ ဂါမိကသ၊ ရွာသူကို။ ပညတ္တိယထာ၊ သိသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ၊ ကောင်း။ပ။

၁၁၄။ ရာဇာ၊ မင်းမှ။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းသည်။ အညံယထာ၊ တပါး ကဲ့သို့။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းမှ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အညောယထာ၊ တပါး ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ပ။ ပုဂ္ဂလော၊ မှ။ ရူပံ၊ သည်။ အညံ၊ တပါးလော။ ရူပံ၊ ရုပ်မှ။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အညော၊ တပါးလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

၁၁၅။ နိဂဠော၊ သံခြေခြင်းသည်။ နနေဂဠိကော၊သံခြေခြင်း ရှိသည်မမည်။ ယသ၊ အကြင်သူအား။ နိဂဠော၊သံခြေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုသံခြေခြင်းရှိသော သူသည်။ နေဂဠိကော ယထာ၊ သံခြေခြင်း ရှိသည်မည်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူ လည်းကောင်း။ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ နရူပဝါ၊ ရုပ်ရှိသည်မမည်။ ယသ၊ အကြင်သူအား။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရုပ်ရှိသော သူသည်။ ရူပဝါ၊ ရုပ်ရှိသည်မည်၏။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ ဘဝဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂနောင်ကား ဥပမာ သံသန္ဒနာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရက္ခဆာယာဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ ဂါမ ဂါမိက. ဥပမာ သံသန္ဒနာ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ ရဋ္ဌ ရညော ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ နိဂဠနေဂဠိကဥပမာသံသန္ဒနာ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် ရက္ခဆာယာ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာ ဟူသော်ကား ယထာရုက္ခံ ဥပါဒါယ ဆာယာယပညတ္တိ။ ဧဝမေဝံရူပံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလသဏ ပညတ္တိတိတည်း။အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဗ္ဗာ အဝဇာနနာနှစ်ပါးတွင် ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ယထာရုက္ခံဥပါဒါယ ဆာယာယ ပညတ္တိ။ ဧဝမေဝံရူပံဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလသဏ ပညတ္တိတိ တည်း။ ယထာရုက္ခံ ဥပါဒါယ ဆာယာယ ပညတ္တိရက္ခောပိ

အနိစ္စောဆာယာပိအနိစ္စာ။ဝေမေဝံရူပံဥပါဒါယပုဂ္ဂလဿပညတ္တိ။ ရူပံပိ အနိစ္စံ ပုဂ္ဂလောပိအနိစ္စောပိတည်း။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေသည် ကား အဝဇ္ဇာနုနာတည်း။ နိဋ္ဌာ ဟူသော်ကား အာဇ္ဇာနာဟိ နိဋ္ဌာတည်း။ အနုလောမဒ္ဒပနာ ဟူသော်ကား ဟဒ္ဒိယထာရုက္ခံ ဥပါဒါယ ဆာယာယ ပညတ္တိ။ဝေမေဝံ ရူပံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တိတိတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား ဇောန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဗေ။ ယထာရုက္ခံ ဥပါဒါယ ဆာယာယပညတ္တိ။ဝေမေဝံ ရူပံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တိ။ ယထာ ရုက္ခံ ဥပါဒါယဆာယာယ ပညတ္တိ။ ရုက္ခောပိ အနိစ္စော ဆာယာပိ အနိစ္စာ။ ဝေမေဝံ ရူပံဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တိ။ ရူပံပိ အနိစ္စံ ပုဂ္ဂလောပိ အနိစ္စောတိ တည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တမ္ဗေ ခေါ ယထာ ရုက္ခံ ဥပါဒါယ ဆာယာယ ပညတ္တိ။ ဝေမေဝံ ရူပံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တိတိ။ နောစ ဝတ္တမ္ဗေ အောက်သို့ပြန်လေ။ ယထာ ရုက္ခံ ဥပါဒါယ ဆာယာယ ပညတ္တိ။ ဝေမေဝံ ရူပံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တိတိ။ ယထာရုက္ခံ ဥပါဒါယ ဆာယာယ ပညတ္တိ။ ရုက္ခောပိ အနိစ္စော ဆာယာပိ အနိစ္စာ။ ဝေမေဝံ ရူပံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလဿ ပညတ္တိ။ ရူပံပိ အနိစ္စံ ပုဂ္ဂလောပိ အနိစ္စောတိ မိဆ္ဆာ တည်း။ အာမန္တာ ခံမည်အဘို့ကို နှစ်ချက်ပြန်လို၍ အာမန္တာ မခံ သည်။ ပဋိလောမမှာလည်း သိကောင်းပြီ။ အနိစ္စဥပမာသံသန္ဒနာ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂနောင်ကား သညာ ဥပမာ သံသန္ဒနာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနု လောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မ စတုက္ကာ စသော ငါးပါးတွင်သော် အနု လောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါး တွင်သော် အနုနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဒ္ဓာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဒ္ဓာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဒ္ဓာ ဟူသော်ကား ယထာ ရုက္ခံ

ဥပါဒါယ ဆာယာယ ပညတ္တိ။ ဧဝမေဝံရူပံ ဥပါဒါယ ပုဂ္ဂလသ္မိ ပညတ္တိ တည်း။ အာမန္တာသည် ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ အဝ ဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ရူပံယထာရုက္ခံ ဥပါဒါယ ဆာယာယ ပညတ္တိ။ ဧဝမေဝံရူပံဥပါဒါယပုဂ္ဂလသ္မိပညတ္တိတည်း။ ယထာရူပံ ဥပါဒါယဆာယာယပညတ္တိ။ရုက္ခောဝိ အနိစ္စောဆာယာပိအနိစ္စာ။ ဧဝမေဝံ။ပ။ အနိစ္စောတိ တည်း။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဘေသည်ကား အဝ ဇာနနာတည်း။ အနိစ္စာမှာနှင့်အတူပင်။ ထိုနောင်ကား ဂါမ ဂါမိကဥပမာသံသန္ဒနာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိဂါမမ္မစတုက္ကာ ဥပနယနစတုက္ကာ နိဂ္ဂဟစတုက္ကာ နိဂ္ဂမစတုက္ကာဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရုက္ခဆာယာဥပမာ သံသန္ဒနာ ဥပါဒါပညတ္တာ နုယောဂနှင့် အတူပင်။ ထိုနောင် ရဋ္ဌရည ဥပမာ သံသန္ဒနာ ဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိဂါမမ္မစတုက္ကာ စသော ငါးပါးအပြားရှိ၏။ (ဂါထာ၊ကောင်းပြီ)။

နိဂဋ္ဌနေဂဋ္ဌက ဥပမာသံသန္ဒနာဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာနစသော ငါးပါး တွင်သော် အနုလောမ ပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထု သည်ကား အနုနုဟောဂဝတ္ထု အနု ယောဂဝတ္ထုနှစ်ပါး တွင်သော် အနုနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ပုဗ္ဗာ ဟူသော်ကား ယထာ နိဂဋ္ဌောနေဂဋ္ဌကော ယသ နိဂဋ္ဌောသောနေဂဋ္ဌကော။ ဧဝမေဝံ နရူပံ နရူပဝါယသ ရူပံသောရူပဝါတိတည်း။အာမန္တာသည်ကား

ပဋ္ဌာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ရှုမှာဆာယာယကွန်ရှင့်အတူပင်။ ။အနုလောမ ပဋ္ဌာကနောင်ကား။ပဋ္ဌာကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ အောက်နှင့် အတူပင် ဟောလေ။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဟ စတုက္ကကို ဟော တော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟ စတုက္က ဟူသော်ကား တွဲဖြေပန် မည်သည်။ ဝတ္ထုမှေ ခေါ် နဝတ္ထုံ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေ နာတိ။ နောစ ဝတ္ထုမှေ သောပသတိ။ပ။တေန ပသတိတိ။ တေန တဝ တတ္ထ ဟေတာယ ပဋ္ဌာယ ဟေဝံပဋ္ဌာနန္တိဟေဝံ နိဂ္ဂ ဟေတမှေ အထတံ နိဂ္ဂဏှာမ။ သုနိဂ္ဂဟိတောစ ဟောသိ။ ဟဋ္ဌ ဝတ္ထုံ စသည်တည်း။ ဥပနယနကိုကား အနုလုံအတိုင်းပင်ဟော လေ။ (ဥပမာသံသန္ဒနာဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ)။

ဝ၁၆။ စိတ္တေစိတ္တေ၊ သရာဂနှင့်တကွသောစိတ်၌။ ပုဂ္ဂလသ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ပညတ္တိ၊ သိခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ အာမန္တာ၊၏။ စိတ္တေစိတ္တေ၊ သရာဂနှင့် တကွသော စိတ်၌။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္ထုမှေ-နဟိ ဝတ္ထုမှောအပ်။ ဇီယတိ၊အိုသလော၊မိယတိ၊သေသလော။ စဝတိ၊ စုတေသလော။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေသလော။နဟေဝံဝတ္ထုမှေ။ ပ။ဒုတိယော၊သော။ စိတ္တေ၊သည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ရှိသော်။ သောတိဝါ၊ထို ပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဟူ၍လည်းကောင်း။ အညောတိဝါ၊ အသစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ နဝတ္ထုံ၊အပ်သလော။ အာမန္တာ၊ ဩ မဆိုအပ်။

အမှာ ဥပမာသံသန္ဒနာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ နောင်ကား ခဏ ဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညခဏ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ ဝိသေသ ခဏ ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညခဏဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို

သည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋ္ဌာနမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဇာယတိခဏသာမည် ဥပါဒါပညတ္တိနယောဂ ဇိယတိ စဝတိ မိယတိ ဥပပဇ္ဇတိခဏ သာမည် ဥပါဒါပညတ္တိနယောဂ ဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် ဇာယတိခဏ သာမည် ဥပါဒါပညတ္တိနယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋ္ဌာနမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယာဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော်။ အနုနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဒ္ဓာ ပဋ္ဌိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုဒ္ဓာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုဒ္ဓာဟူသော်ကား စိတ္တေစိတ္တေ ပုဂ္ဂလသ ပညတ္တိတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋ္ဌိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဒ္ဓာ အဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဒ္ဓာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဒ္ဓာဟူသော်ကား စိတ္တေစိတ္တေ ပုဂ္ဂလောဇာယတိတည်း။ နဟေဝ ဝတ္တမ္ဘေသည်ကား အဝဇာနနာတည်း။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟတည်း။အနုလောမ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဋ္ဌိ စိတ္တေစိတ္တေပုဂ္ဂလသ ပညတ္တိတိတည်း။ အနုလောမပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ။ စိတ္တေစိတ္တေ ပုဂ္ဂလောဇာယတိတည်း။ အနုလောမရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ စိတ္တေစိတ္တေ။ပ။နောဝတ္တမ္ဘေ ဇာယတိတည်း။ ပဋ္ဌိလောမ ဌပနာဟူသော်ကား နောစေပန် ဝတ္တမ္ဘေ။ စိတ္တေစိတ္တေ ပုဂ္ဂလောဇာယတိ။ ပါပနာဟူသော်ကား နော်စေ ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ စိတ္တေ စိတ္တေ ပုဂ္ဂလသ ပညတ္တိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။စိတ္တေ စိတ္တေ ပုဂ္ဂလသပညတ္တိတိတည်း။ နောစေဝတ္တမ္ဘေ စိတ္တေစိတ္တေ ပုဂ္ဂလော ဇာယတိတိ မိစ္ဆာတည်း။ ။ထိုနောင်ကား

ဝိသေသခဏဥပါဒါပညတ္တာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ကုမာရကကုမာရိကဟူ၍ လည်းကောင်း ဠုတ္ထိပုရိသဟူ၍လည်းကောင်း ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတဟူ၍လည်းကောင်း ဒေဝမနုဿဟူ၍လည်းကောင်း လေးပါးတွင်သော် ကုမာရက ကုမာရိကဖြစ်သော ခဏဝိသေသ ဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မ စတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ အဝဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ဒုတိယေ စိတ္တေ ဥပ္ပန္နေ နဝတ္တမ္ဘံ သောတိဝါ အညောတိဝါတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား အဝဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ အဝဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ဒုတိယေစိတ္တေဥပ္ပန္နေနဝတ္တမ္ဘံ ကုမာရကောတိဝါ ကုမာရိကာတိဝါ တည်း။နဝတ္တမ္ဘံသည်ကား အဝဇာနနာတည်း။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကားအာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟတည်း။အနုလောမဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဠိ ဒုတိယေစိတ္တေ ဥပ္ပန္နေဝတ္တမ္ဘံ သောတိဝါ အညောတိဝါတိ တည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ။ဒုတိယေ စိတ္တေ ဥပ္ပန္နေနဝတ္တမ္ဘံကုမာရကောတိဝါကုမာရိကာတိဝါတိတည်း။အနုလောမ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ တဏ္ဍ ဝဒေသိ။ ဝတ္တမ္ဘေခေါဒုတိယေစိတ္တေ။ပ။ မိဗ္ဗာတည်း။ ပဋိလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဠိပနဒုတိယေစိတ္တေ ဥပ္ပန္နေ နဝတ္တမ္ဘံကုမာရကောတိဝါ ကုမာရိကာတိဝါကိတည်း။ ပဋိလောမပါပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေဝတ္တမ္ဘေဒုတိယေစိတ္တေဥပ္ပန္နေနဝတ္တမ္ဘံ သောတိဝါ အညောတိဝါတိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ

တတ္တဝေဒေသိ။ ဝတ္ထုဗေဒခေါ် ဒုတိယေစိတ္တေဥပ္ပန္နေနဝတ္ထုဗေ။ပ။ မိန္တာ တည်း၊ထိုနောင်ကား ဣတ္ထိပုရိသကို ဟောတော်မူ၏။ ကုမာရက ကုမာရိကနှင့် အတူပင်။ ထိုနောင်ကား ဂဟဋ္ဌ ပဗ္ဗဇိတကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ဒေဝမနုဿကို ဟောတော်မူ၏။ ဒေဝ မနုဿဟူသော်ကား ဒုတိယေစိတ္တေဥပ္ပန္နေ နဝတ္ထုံသောတိဝါ အညောတိဝါ တိအာမန္တာ။ ဒုတိယေစိတ္တေဥပ္ပန္နေနဝတ္ထုံဒေဝေါ တိဝါ မနုဿောတိဝါ၊ ဝတ္ထုံအာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟံ၊ ဟဒ္ဓိ ဒုတိ ယေစိတ္တေ ဥပ္ပန္နေနဝတ္ထုံ အောက်နှင့်အတူပင်။ ကုမာရကကုမာ ရိက အရာတွင် ဒေဝမနုဿ ထည့်သည့်သာထူးသည်။

ယော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဿတိ၊၏။ ယံ၊အကြင် ရူပါရုံကို။ ပဿတိ၊၏။ ယေန၊ အကြောင်စက္ခုပသာဒဖြင့်။ ပဿတိ၊၏။သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင်တည်း။ ပဿတိနနု၊မြင်သည်မဟုတ်လော။ တံ၊ ထိုရူပါရုံကိုပင်တည်း။ ပဿတိနနု၊လော။ တေန၊ ထိုစက္ခုပသာဒ ဖြင့်ပင်တည်း။ ပဿတိနနု၊လော။ အာမန္တာ။ပ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် သည်ပင်တည်း။ ဟဒ္ဓိပဿတိ၊ အကယ်၍ မြင်အုံ့။ တံ၊ ထိုရူပါရုံကို ပင်တည်း။ ဟဒ္ဓိပဿတိ၊ အကယ်၍ မြင်အုံ့။ တေန၊ ထိုစက္ခု ပသာဒဖြင့်ပင်တည်း။ ဟဒ္ဓိပဿ၊တိ၊အုံ့။ပ။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် သည်။ သုဏာတိ၊၏။ ယံ၊အကြင်သဒ္ဒါရုံကို။ သုဏာတိ၊၏။ ယေန၊ အကြင်သောတပသာဒဖြင့်။ သုဏာတိ၊၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ပင်တည်း။ သုဏာတိနနု၊တုံလော။ (သိကောင်းပြီ)။

ယော၊အကြင်သူသည်။ ဝိဇာနာတိ၊သိ၏။ ယံ၊ အကြင် ရူပါရုံ အစရှိသည်ကို။ ဝိဇာနာတိ၊၏။ယေန၊အကြင်ဓနောဒ္ဓါရဖြင့်။ ဝိဇာ နာတိ၊သိ၏။ပ။

သကဝါဒီ ပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီ ပက္ခကိုဟောတော်မူ၏။ ထို ပရဝါဒီပက္ခသည်ကား ခန္ဓာ ဥပါဒါ ပညတ္တာ နုယောဂ အာယတနဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂ မဂ္ဂင်ဥပါဒါ ပညတ္တာနု ယောဂ စသောဆယ်ပါးတွင်သော် ခန္ဓာဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ

ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဖြစ်သော ခန္ဓာ ဥပါဒါနုပညတ္တာ နုယောဂ ဝိသေသဖြစ်သော ခန္ဓာဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမည ဖြစ်သောခန္ဓာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ရူပကွန္ဓာသာမည ဝေဒနာကွန္ဓာသာမည သညာကွန္ဓာ သာမည သင်္ခါရကွန္ဓာသာမည ဝိညာဏကွန္ဓာသာမည ဥပါဒါ ပညတ္တာနုယောဂဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် ရူပကွန္ဓာ သာမညဥပါ ဒါပညတ္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပစ္စနိကပဋ္ဌာနစသော ငါးပါးတွင်သော် ပစ္စနိကပဋ္ဌာနကို ရှေးဦး စွာဟောတော်မူ၏။ ထိုပစ္စနိက ပဋ္ဌာနသည်ကား ပဿတိထည့် သော ပစ္စနိကပဋ္ဌာန သုဏာတိထည့်သောပစ္စနိကပဋ္ဌာန ဃာယ တိထည့်သောပစ္စနိကပဋ္ဌာန သာယတိထည့်သော ပစ္စနိကပဋ္ဌာန ဖုသတိထည့်သော ပစ္စနိကပဋ္ဌာန ဝိဇာနာတိတည့်သော ပစ္စ နိကပဋ္ဌာနဟူ၍ ခြောက်ပါးတွင်သော် ပဿတိ ထည့်သောပစ္စနိ ကပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုပဿတိ ထည့်သော ပစ္စနိက ပဋ္ဌာနသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော်ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော်အနုနုယောဂဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကားပုဒ္ဓာ ပဋ္ဌာနာနနှစ်ပါးတွင်သော် ပုဒ္ဓာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုဒ္ဓာဟူသော်ကား နဝတ္တွေ့ ပုဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိသစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိတည်း။ အာမန္တာဟူ သည်ကား ပဋ္ဌာနနာတည်း။ သိကောင်းပြီ။ ထိုနောင်ကား ပဋ္ဌာ ကမ္မစတုက္ကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနိစ္စ ပဋ္ဌာကမ္မစတုက္ကာ သခ်ံတစတုက္ကာ ပဋ္ဌစ္စသမုပ္ပန္နစတုက္ကာ ခယမ္မစတုက္ကာ ဝယမ္မစတုက္ကာ ဝိရာဂမ္မစတုက္ကာ နိရောဓမ္မစတုက္ကာ ဝိပရိဏာမ ဓမ္မစတုက္ကာ ဟူ၍ ရှစ်ပါးတွင်သော် အနိစ္စ ထည့်သော ပဋ္ဌာကမ္ဘ စတုက္ကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဝတ္ထု၊ အဝတ္ထု

နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

သကဝါဒီပဂ္ဂိုဂ္ဂိုဟောသကဲ့သို့အလုံးစုံဘော်၍ဟောလေ။ခန္ဓာဥပါဒါ ပဿဒ္ဓာနုယောဂနောင်ကား ပရိဝတ္တနဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နပသဿတိထည့်သောဥပါဒါ ညတ္တာနုယောဂ နသုဏာတိထည့်သည်နဿယတိထည့်သည် နနုသတိထည့်သည် နဝိဇာနာတိ ထည့်သည်ဟူ၍ခြောက်ပါးတွင်သော် နပသဿတိထည့်သော ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုဃည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိဂမ္မစတုက္ကနိဂ္ဂဟစတုက္ကဥပနယနစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထို၏လည်း အနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော်အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလောဥပလဇ္ဇတိသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိတည်း။အာမန္တာသည်ကားပဋိဇာနနာတည်း။အနုယောဂဝတ္ထုဟူသော်ကား နနုယောပသဿတိ။ ပ။အာမန္တာတည်း။အနုလောမဋ္ဌပနာဟူသော်ကားဟဠိပုဂ္ဂလောဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေ နာတိတည်း။ပါပနာဟူသော်ကား တေနဝတရေဝတ္တမ္ဘေ။ တေနနုပသဿတိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝေဒေသိ။ ဝတ္တမ္ဘေခေါ ပုဂ္ဂလောဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိတည်း။နောစဝတ္တမ္ဘေ။တေနနုပသဿတိတိမိစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမ ဋ္ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဠိယောနုပသဿတိ။ တေနနုပသဿတိတိတည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစဝတရေ ဝတ္တမ္ဘေခေါပုဂ္ဂလောဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ တည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝေဒေသိ။ ဝတ္တမ္ဘေခေါ ပုဂ္ဂလော ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ။ နောစဝတ္တမ္ဘေ နနုယော

ပဿတိ တေနနုပဿတိတိတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော်ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုယောဂဝတ္ထုအနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော်အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာပဋ္ဌိဇာနုနာနှစ်ပါးတွင်သော်ပုဗ္ဗာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား နဝတ္တမ္ဘုဝ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကားပဋ္ဌိဇာနုနာတည်း။အနုယောဂဝတ္ထုဟူသော်ကား နနုဝုတ္တံဘဂဝတာ ပဿာမဟံဘိက္ခဝေဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ ဝိသုဒ္ဓေန။ ပ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိ အာမန္တာတည်း အနုလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဠိနဝတ္တမ်ဠ်။ပ။ဌေနာတိတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကားနောစဝတ ရေဝတ္တမ္ဗေဝုတ္တံ ဘဂဝတာ။အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိနဝတ္တမ်ဠ်။ပ။ ဌေနာတိတည်း။ ဝတ္တမ္ဗေခေါ၊ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိတည်း။ ပဋ္ဌိလောမ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဠိနနုဝုတ္တံဘဂဝတာ၊ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား တေနဟိ ပုဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံကတ္ထဝဒေသိ ဝတ္တမ္ဗေခေါနဝတ္တမ်ဠ် တေနဟိဝတ္တမ္ဗေခေါ ဝုတ္တံဘဂဝတာ သုတ္တန္တောတိတည်း။ ထိုနောင်ကား နသုဏာတိထည်သော ပစ္စနိကပဠိကကို ဟောတော်မူ၏။ နပဿတိနှင့် အတူပင် ထိုနောင်ကားပဋ္ဌိကမ္မကိုဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ငါသည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးသဖြင့်စင်ထသော။ အတိက္ကန္တ မာနုဿကေန၊ လူ၏မျက်စိ အမြင်ကို လွန်ထသော။ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်ဌာဖြစ်သကဲ့သို့သော။ စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ စုတေဆဲဖြစ်ကုန်သော။ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေနေဆဲဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ဟီနေ၊ယုတ်ကုန်သော။ပဏီတေ၊မြတ်ကုန်သော။သုဝဏ္ဏေ၊

ကောင်းသော အဆင်း ရှိကုန်သော။ ဒုမ္မဏ္ဍော၊ မကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်သော။သုဂတော၊ ကောင်းသောအလားရှိကုန်သော။ ဒုဂ္ဂတော၊ မကောင်းသော အလားရှိကုန်သော။ ယထာကမ္မုပဂေ၊ ကံအလျောက်ကပ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊သတ္တဝါတို့ကို။ ပဇာနာတိ၊ အပြားဖြင့်သိ၏။ ဣတိမနုသိကတ္တာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ (သိ ကောင်းပြီ)။

ပရိဝတ္တန ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂနောင်ကား သုတ္တသံသန္ဒနာဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသုတ္တ သံသန္ဒနာဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂသည်ကား သကဝါဒိဝဏ္ဏပရဝါဒိပဏ္ဍနစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပဏ္ဍကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏၊ ထိုသည်ကား ရူပံပုဂ္ဂလော သုတ္တန္တသံသန္ဒနာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ ပုဂ္ဂလရူပါနိသုတ္တန္တ သံသန္ဒနာဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂ ဥဘောပုဂ္ဂလာ ဣာဒိသုတ္တန္တသံသန္ဒနာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂဟူ၍သုံးပါးတွင်သော် ရူပံပုဂ္ဂလောသုတ္တန္တ သံသန္ဒနာ ဥပါဒါပညတ္တာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကာ နိဂ္ဂဟစတုက္ကာ ဥပနယနစတုက္ကာ နိဂ္ဂမစတုက္ကာဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော်အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကားအနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုယောဂဝတ္ထုသည်ကား သာမညဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ထိုသာမညဖြစ်သော အနုယောဂဝတ္ထုသည်ကား ပုဒ္ဓာ ပဋ္ဌိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုဒ္ဓာကိုရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ပုဒ္ဓာဟူသော်ကား ဝုတ္တံဘဂဝတာ ပသာမဟံ ဘိက္ခဝေ။ပ။ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထောနာတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋ္ဌိဇာနနာ တည်း။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌိဇာနနာ ပရဝါဒိ ပဋ္ဌိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိ ပဋ္ဌိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား

ဝိသေသ ဖြစ်သော အနုနုယောဂ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌာနနှာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ဘဂဝါ ဒိမ္ဗေန စက္ခုနှာ။ပ။ ရူပံပဿတိ။ ပုဂ္ဂလံ ပဿတိတည်း။ ရူပံပဿတိသည်ကား ပဋ္ဌာနနှာတည်း။ပရဝါဒိပဋ္ဌာနနှာတည်း။ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ အဝဏ္ဏနှာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာ ဟူသော်ကား ရူပံ ပုဂ္ဂလော။ ရူပံ စဝတိ။ ရူပံဥပပဇ္ဇတိ။ ရူပံယထာကမ္မုပဂန္တိတည်း။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဘေသည်ကား အဝဏ္ဏနှာတည်း။ အနုလောမ ဌပနှာ ဟူသော်ကား ဟဠိဒုတ္ထံ ဘဂဝတာ။ပ။ ပုဂ္ဂလံပဿတိတည်း။ အနုလောမ ပါပနှာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ ရူပံပုဂ္ဂလော ရူပံစဝတိတည်း။ ရောပနှာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္တမ္ဘေ ခေါ ဒုတ္ထံ ဘဂဝတာ။ ပုဂ္ဂလံပဿတိ။ နှောစ ဝတ္တမ္ဘေရူပံပုဂ္ဂလော။ ရူပံစဝတိ။ ရူပံဥပပဇ္ဇတိ။ ရူပံ ယထာကမ္မုပဂန္တိ မိန္ဓာတည်း။ ပဋ္ဌိလောမဌပနှာ ဟူသော်ကား နှောစ ဝတ္တမ္ဘေရူပံ ပုဂ္ဂလော ရူပံစဝတိ စသည်တည်း။ ပါပနှာ ဟူသော်ကား နှောစ ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ။ ဒုတ္ထံ ဘဂဝတာစသည်တည်း။ရောပနှာဟူသော်ကား ယံဝတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္တမ္ဘေခေါ ဒုတ္ထံ ဘဂဝတာ။ပ။ ရူပံပဿတိ။ ပုဂ္ဂလံပဿတိ။ နှောစဝတ္တမ္ဘေ ရူပံ ပုဂ္ဂလော။ပ။ မိန္ဓာတည်း။ အနုလောမ ပဠုက နှောင်ကား ပဋ္ဌကမ္မ စတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ထိုပဋ္ဌကမ္မစတုက္ကဟူသော်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌာနနှာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား နဝတ္တမ္ဘံ စသည်တည်း။ အောက်နှင့် အတူပင်။ ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဟကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား တွန္ဓေပနမညသိ။နဝတ္တမ္ဘံ

ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ တည်း။ နောစ ဝတ္ထုမ္ဘေနနု ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ။ အတ္ထေ ဝသုတ္တန္တောတိ။ တေန တဝ တတ္ထ ဟောတာယ ပဋိညာယ ဟေတုံ ပဋိဇာနန္တံ ဟေတုံ နိဂ္ဂဟေ ဇာမ္ဘေ။ အထတံ နိဂ္ဂဏှာမ။သုနိဂ္ဂဟိတောစဟောသိ။ ဟဗ္ဗနဝတ္ထုမ္ဘံ အစရှိသည်ကား ပဋိကမ္မနှင့်အတူပင်။ ။ဥပနယန စတုက္ကနှင့် မ စတုက္ကကိုကား အနုလုံနှင့်အတူပင်ဟောလေ။ ဤကား သကဝါဒီ ပက္ခတည်း။ ထိုသကဝါဒီပက္ခနောင်းကား ပရဝါဒီ ပက္ခကို ဟော တော်မူ၏။ထိုပရဝါဒီပက္ခသည်ကား ပစ္စနိကပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကနှင့် ဟစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် ပစ္စနိကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မ စတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ။ ။ဥပါဒါပညတ္တာ နုယောဂ။)

၁၃-ပုရိသကာရုနုယောဂ

၁၂၃။ ကလျာဏပါပကာနိ၊ ကောင်းမှု မကောင်းမှု ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့ကို။ ဥပလဗ္ဘန္တိ၊ ပညာဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်ကုန်သလော။ ဇုတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ၊၏။ ကလျာဏပါပကာနံ၊ ကောင်းမှုမကောင်းမှုဖြစ်ကုန်သော။ကမ္မာနံ၊ ကံတို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြုသောသူကို လည်းကောင်း။ ကာရေတာ၊ ပြုစေသောသူကိုလည်းကောင်း။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ရအပ်သလော။ဇုတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ကား။ မယာ၊ ငါပရ ဝါဒီသည်။ နဟိ ဝတ္ထုမ္ဘေ-နဟိ ဝတ္ထုမ္ဘော၊ မဆိုအပ်။ပ။ (ဤသို့ အစရှိသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခ၊ ဤမှပြားသည်ကား သကဝါဒီ တည်း)။

၁၂၄။ ကလျာဏပါပကာနိ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ တို့ကို။ ဥပလဗ္ဘန္တိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဇုတိမနသိ

ကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။လ။ အာမန္တာ၊၏။ တဿ၊ထိုသို့ ပြုတတ်သောသူ ပြုစေသော သူကို။ ကတ္တာ၊ ပြုတတ်သောသူကို လည်းကောင်း။ကာရေတာ၊ ပြုစေတတ်သောသူကိုလည်းကောင်း။ ဥပလဇ္ဈတိ၊ သိအပ်သလော။ ဇုတိပုဗ္ဗာယံ၊ ဤသို့သောအမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧဝံ၊ဤသို့ကား။ မယာ၊ ဝါပရဝါဒိသည်။ နဟိဝတ္တမ္ဗေ-နဟိဝတ္တမ္ဗော၊ မဆိုအပ်။

၁၂၅။ တဿ၊ ထိုသို့ပြုတတ်သောသူ ပြုစေတတ်သောသူကို။ ကတ္တာ၊ ပြုတတ်သောသူကို လည်းကောင်း။ ကာရေတာ၊ ပြုစေတတ်သောသူကိုလည်းကောင်း။ ဥပလဇ္ဈတိ၊ လော။ အာမန္တာ၊ တဿ၊ ထိုသို့ပြုတတ်သောသူ ပြုစေတတ်သော သူကို။ စေဥပလဇ္ဈတိ၊ အကယ်၍ ရအပ်အုံ့၊ တသော၊ထိုပြုတတ်သောသူ ပြုစေတတ်သောသူကို။ စေဥပလဇ္ဈတိ၊ အကယ်၍ ရအပ်အုံ့။ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခ၏။ ယာအန္တကိရိယာ၊အကြင်အဆုံးကိုပြုတတ်သောသူသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။သောအန္တကိရိယာ၊ဤအဆုံးကို ပြုတတ်သောသူသည်။ နတ္ထိ၊ လော။ ယောဝန္ဒုပဠေဒေါ၊ အကြင်ဝဋ်၏ ပြတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊၏။ သောဝန္ဒုပဠေဒေါ၊ ထိုဝဋ်၏ ပြတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။ ယံအနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံ၊ အကြင် ဝိပါက် နာမကွန္ဓာ ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော ပရိနိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံ အနုပါဒါ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ဤဝိပါက် နာမကွန္ဓာကမ္မဇရုပ် အကြွင်းမရှိသော ပရိနိဗ္ဗာန်သည်။ နတ္ထိ၊လော၊နဟောဝံဝတ္တမ္ဗေ။ပ။ (သကဝါဒိပုဒ်)။

၁၃၀။ တဿ၊ ထိုအကျိုးကို ခံစားတတ်သော သူကို။ ပဋိသံဝေဒိ၊ ခံစားထတ်သော သူကို။ ဥပလဇ္ဈတိ၊ လော။ အာမန္တာ၊ တဿ၊ ထိုအကျိုးကို ခံစားတတ်သော သူကို။ စေဥပလဇ္ဈတိ၊ အကယ်၍ ရအပ်အုံ့။ တသော၊ ထိုခံစားတတ်သောသူကို။ စေဥပလဇ္ဈတိ၊ အကယ်၍ရအပ်အုံ့။ ဒုက္ခဿ၊၏။ ယာအန္တကိရိယာ၊ အကြင် အဆုံးကို ပြုခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောအန္တကိရိယာ၊ ဤအဆုံးကိုပြုခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။ (အောက်နှင့်အတူ ပင်)။

၁၄၃။ ဒိမ္ပံ၊နတ်၌ဖြစ်သော။ သုခံ၊ကို။ ဥပလဇ္ဈတိ၊ ရအပ်သလော။ အာမန္တာ။ပ။ဒိမ္ပံ၊နတ်၌ဖြစ်သော။ သုခံ၊သုခသည်လည်း။ အညံ၊တပါးလော။ ဒိမ္ဗသ၊နတ်၌ဖြစ်သော။ သုခသ၊သုခကို။ ပဋ္ဌိသံဝေဒီ၊ခံစားတတ်သောသူသည်လည်း။ အညော၊ တပါးလော။ နဟေတံ ဝတ္တမ္ဗေ။ပ။

၁၅၀။ မာနုသကံ၊လူ၌ဖြစ်သော။ သုခံ၊သုခကို။ ဥပလဇ္ဈတိ၊ လော။ပ။

၁၅၁။ တိဏကဋ္ဌဝနပ္ပတယော၊ မြက်ပင် တောစိုးသစ်ပင် တို့ကို။ ဥပလဇ္ဈန္တိ၊ရအပ်ကုန်၏။ ဣတိမနသိကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံး၌ ထား၍။ (သိကောင်းပြီ)။

၁၅၂။ အာပါယိကံ၊ အပါယ်၌ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခကို။ ဥပလဇ္ဈတိ၊ လော။ ဣတိမနသိကတ္တာ၊ ၍။ အာပါယိကသ၊ အပါယ်၌ဖြစ်သော။ ဒုက္ခသ၊ ဒုက္ခကို။ ပဋ္ဌိသံဝေဒီ၊ ခံစားတတ်သောသူကို။ ဥပလဇ္ဈတိ၊လော။ပ။

၁၆၄။ နေရယိကံ၊ငရဲ၌ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခကို။ ဥပလဇ္ဈတိ၊ ရအပ်သလော။ အာမန္တာ၊နေရယိကသ၊ငရဲ၌ဖြစ်သော။ ဒုက္ခသ၊ ဒုက္ခကို။ ပဋ္ဌိသံဝေဒီ၊ ခံစားတတ်သောသူကို။ ဥပလဇ္ဈတိ၊ လော။ နဟေတံ ဝတ္တမ္ဗေ။ တသ၊ ထို နေရယိက ဒုက္ခကို။ ပဋ္ဌိသံဝေဒီ၊ ခံစားတတ်သော သူကို။ ဥပလဇ္ဈတိ၊ သလော။ အာမန္တာ။တသ၊ ထိုနေရယိကဖြစ်သောဒုက္ခကို ခံစားတတ်သော သူကို။ စေဥပလဇ္ဈတိ၊အကယ်၍ ရအပ်အုံ့။ တသေဝ၊ ထိုခံစားတတ်သောသူကို။ စေဥပလဇ္ဈတိ၊ရအပ်အုံ့။ ဒုက္ခသ၊ဒုက္ခ၏။ ယာ အန္တကိရိယာ၊အကြင်အဆုံးကို ပြုတတ်သော သူသည်။ အတ္ထိ၊၏။ သောအန္တကိရိယာ၊ ထိုအဆုံးကို ပြုတတ်သောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။ (သိကောင်းပြီ)။

၁၇၀။ ဝိပါက ပဋ္ဌိသံဝေဒီ၊ အကျိုးကို ခံစားတတ်သော သူကို။ ဥပလဇ္ဈတိ၊ လော။ အာမန္တာ။သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင်

တည်း။ ကရောတိ၊ ပြုသလော။ သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ပင်တည်း။ ပဋိသံ ဝေဒေတိ၊ခံစားသလော။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ပင် တည်း။ ကရောတိ၊ပြုသလော။သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ပင်တည်း။ပဋိသံဝေ ဝေဒေတိ၊ ခံစားတတ်သလော။ အာမန္တာ။ သုခဒုက္ခံ၊သုခဒုက္ခကို။ သယံ၊မိမိသည်။ ကတံ၊ပြုသလော။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ။

၁၇၇။ အမိစ္ဆ၊ အကြောင်းကို စွဲ၍။ သမုပ္ပန္နံ၊ ကောင်းစွာဖြစ် သော။ သုခဒုက္ခံ၊ကို။ အသယံကာရံ၊မိမိလည်းမပြုသလော။ အပရံ ကာရ၊ သူတပါး၊လည်း မပြုသလော။

အမှာ ဥပါဒါပညတ္တာနုယောဂနောင်ကားပုရိသာကာရာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရ ဝါဒိပက္ခ သကဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပက္ခကို ရှေး ဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုပရဝါဒိပက္ခသည်ကား ကလျာဏ ပါပ ကမ္မဝိပါက ပုရိသာကာရာနုယောဂ ဒိဋ္ဌသုခပုရိသာ ကာရာ နုယောဂ နိဗ္ဗာနမာနုသကသုခပုရိသာကာရာနုယောဂ အာပါ ယိက ဒုက္ခပုရိသာကာရာနုယောဂ နေရယိက ဒုက္ခ ပုရိသာကာရာ နုယောဂ ဝေါမိဿကနယပုရိသာကာရာနုယောဂ သာမညကာရ ပုရိသာကာရာနုယောဂ သာမညဝိပါက ပုရိသာကာရာနုယောဂ ဟူ၍ကိုးပါးပြား၏။ ထိုကိုးပါးတွင် ကလျာဏကမ္မ ပုရိသာကာရာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို ဝတ္ထုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဝါပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌကကိုရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနုနုယောဂ အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ကလျာဏ ပါပကာနိကမ္မာနိ ဥပလဗ္ဘန္တိတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား သက

ဝါဒီပဋိဇာနနာတည်း။ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ အဝဇာနနာနှစ်ပါး တွင်သော် ပုဗ္ဗာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ကလျာဏ ပါပကာ နှံကမ္မာနံ ကတ္တာ ကာရေတာ ဥပလဗ္ဘတိတည်း။နဟေတံ ဝတ္ထုမ္ဟေသည်ကား သကဝါဒီ အဝဇာနနာတည်း။ နိဂ္ဂဟဟူသော် ကား အာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟံတည်း။ အနုလောမဌပနာဟူသော်ကား ဟဠိကလျာဏ ပါပကာနိကမ္မာနိ ဥပလဗ္ဘန္တိတည်း။ အနုလောမ ပါပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္ထုမ္ဟေ၊ကလျာဏပါပ ကာနံ ကမ္မာနံ ကတ္တာ ကာရေတာ ဥပလဗ္ဘတိတိ တည်း။ အနုလောမရောပနာ ဟူသည်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္ထုမ္ဟေခေါ် ကလျာဏ။ပ။ ဝတ္ထုမ္ဟေ မိဿာတည်း။ ပဋိလောမဌပနာ ဟူသော် ကား နောစေပနဝတ္ထုမ္ဟေ ကလျာဏ ပါပကာနံ စသည်တည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား နောစေ ဝတ ရေ ဝတ္ထုမ္ဟေကလျာဏစသည် တည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ နောစဝတ္ထုမ္ဟေ မိဿာတည်း။ အနုလောမ ပဋ္ဌာနနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ပဋိကမ္မစတုက္က ဝိသေသ ပဋိကမ္မစတုက္က နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညပဋိကမ္မစတုက္ကကိုရှေးဦး စွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ပဋိကမ္မစတုက္က သာ မညနိဂ္ဂဟစတုက္က သာမညဥပနယနစတုက္က သာမည နိဂ္ဂဟစတုက္ က ဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် သာမည ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အန နုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အနနုယောဂ ဝတ္ထုဟူသည် ကား ကလျာဏအာမန္တာတည်း။ အနုယောဂဟူသည်ကား တဿ ကတ္တာကာရေတာ-ကသည် နဟေတံဝတ္ထုမ္ဟေ တိုင်ရုံတည်း။ အနု လောမဌာပနာ ဟူသော်ကား ဟဠိကလျာဏ စသည်တည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္ထုမ္ဟေ တဿ ကတ္တာ ကာ

ရှေတာ့စသည်တည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ်မိန္တာတည်း။ ပဋိလောမဒ္ဒပနာဟူသော်ကား နောစေ ပနဝတ္ထုမ္ဘေတသ ကတ္တာစသည်တည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစေဝတရေ ဝတ္ထုမ္ဘေ စသည်တည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ် နောစ ဝတ္ထုမ္ဘေတိ မိန္တာတည်း။ (စတုက္ကသုံးပါးကို သိကောင်းကြ)။

ထိုနောင်ကား ဝိသေသဖြစ်သော ပဋိကမ္မစတုက္ကကိုဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား နတ္ထိဒုက္ခသ အန္ဓကိရိယာတိ ပဋိကမ္မ စတုက္က ပုဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိ ပဋိကမ္မစတုက္က နိမ္မာနံ ဥပလဗ္ဘ တိ ပဋိကမ္မစတုက္က မဟာပထဝိ ဥပလဗ္ဘတိ ပဋိကမ္မစတုက္က မဟာ သမုဒ္ဒေါ ဥပလဗ္ဘတိ ပဋိကမ္မစတုက္က သိနေရုပမ္ဘတရာဇာ ဥပ လဗ္ဘတိ ပဋိကမ္မစတုက္က အာပေါဥပလဗ္ဘတိ ပဋိကမ္မစတုက္ က တေဇော ဥပလဗ္ဘတိ ပဋိကမ္မစတုက္ က ဝါယော ဥပလဗ္ဘတိ ပဋိ ကမ္မစတုက္ တိဏကဋ္ဌဝနပ္ပတယော ဥပလဗ္ဘတိ ပဋိကမ္မစတုက္ အညကလျာဏ ပါပကမ္မ ပဋိကမ္မစတုက္ကဟူ၍ တဆယ် တပါး ပြား၏။ ထိုတွင် နတ္ထိဒုက္ခသ အန္ဓ ကိရိယာတိ စတုက္ ဝိသေသ ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုယည်ကား နတ္ထိဒုက္ခသ အန္ဓ ကိရိယာတိ ဝိသေသ ပဋိကမ္မစတုက္ က နတ္ထိဝန္ဒုပန္ဓေ ပဋိကမ္မ စတုက္ က နတ္ထိအနုပါဒါပရိနိမ္မာန ပဋိကမ္မစတုက္ကဟူ၍ သုံးပါး ပြား၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် နတ္ထိဒုက္ခသ အန္ဓကိရိယာတိ ပဋိကမ္မ စတုက္ကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပဋိကမ္မ စတုက္ က နိဂ္ဂဟစတုက္ ဥပနယနစတုက္ နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ လေးပါး အပြားရှိ၏။ ထိုလေးပါးတို့တွင် ပဋိကမ္မဝိသေသစတုက္ကကို ရှေးဦး စွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင် သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနုယောဂ ဝတ္ထုအနုယောဂ ဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် အနုယော ဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာန

နာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော်ပုဿာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ပုဿာ ဟူသော်ကား တဿ ကတ္တာ ကာရေတာ ဥပလဇ္ဇတိတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကားပရဝါဒိပဋိဇာနနာတည်း။ထိုနောင်ကား အနု ယောဂဝတ္ထု၊ကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကားပုဿာအဝ ဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုဿာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဿာဟူသော်ကား တဿတဿေဝ နတ္ထိဒုက္ခဿ အန္တကိရိယာ ယာတိတည်း။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဘေသည်ကား ပရဝါဒိအဝဇာနနာ တည်း။ ပဋိကမ္မဟူသော်ကား အာဇာနာတိပဋိကမ်ကည်း။ အနု လောမဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဒ္ဓိ တဿကတ္တာ ကာရေတာ ဥပ လဇ္ဇတိတိတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား ဘေနဝတရေ ဝတ္တမ္ဘေ တဿေဝ နတ္ထိဒုက္ခဿ အန္တကိရိယာယာတိတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝေဒေသိ။ဝတ္တမ္ဘေခေါ် တဿ ကတ္တာ၏ကာရေ တာ ဥပလဇ္ဇတိတိ။ နောစဝတ္တမ္ဘေ မိဆ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမ သိကောင်းပြီ။ အောက်နှင့်အတူပင်။ ထိုနောင်ကား နတ္ထိဝဋ္ဋ ပဿေဒ ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား နတ္ထိ အနုပါဒါနုပရိနိဗ္ဗာန ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမ စတုက္ကဟူ၍လေးပါးပြား၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား ဝိသေသဖြစ်သော ပုဂ္ဂလော ဥပလဇ္ဇတိ ပဋိ ကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္ကနိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ လေးပါးတည်း။ အနုလောမပဌကကား ဟောမြဲပင်။ပရဝါဒိပက္ခနောင်ကား သက ဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသကဝါဒိပက္ခသည်ကား သာမည ဖြစ်သော သကဝါဒိပက္ခ ဝိသေသဖြစ်သော သကဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထို တွင် သာမညဖြစ်သော သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စနိကပဌက ပဋိကမ္ခ စတုက္ကနိဂ္ဂဟစတုက္ကဥပနယနစတုက္ကနိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါး

ပြား၏။ ထိုတွင် ပစ္စနိကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ဝိသေသဖြစ်သော သကဝ ဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထို ဝိသေသဖြစ်သော သကဝါဒိပက္ခသည်ကား နတ္ထိ ဒုက္ခသ အန္တကိရိယာဖြစ်သောသကဝါဒိပက္ခ ဝိသေသပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ ဖြစ်သော သကဝါဒိပက္ခ ဝိသေသနိဗ္ဗာနံ ဥပလဗ္ဘတိ မဟာပထဝီ ဥပလဗ္ဘတိ မဟာသမုဒ္ဒေါ ဥပလဗ္ဘတိ သိနေရုပဗ္ဗတရာဇာ ဥပလဗ္ဘတိ တေဇောဥပလဗ္ဘတိ ဝါယောဥပလဗ္ဘတိ တိဏကဋ္ဌဝနပ္ပတယော ဥပလဗ္ဘန္တိ အညကလျာဏ ပါပကမ္မသကဝါဒိပက္ခ ဟူ၍ တဆယ့် တပါးတွင်သော် နတ္ထိဒုက္ခသ အန္တကိရိယာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နတ္ထိဒုက္ခသ အန္တကိရိယာ နတ္ထိဝန္ဒုပ္ပ္ဆေဒ နတ္ထိအနုပါဒါနပရိနိဗ္ဗာနဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် နတ္ထိဒုက္ခသ အန္တကိရိယာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နတ္ထိဒုက္ခသ အန္တကိရိယာ နတ္ထိဝန္ဒုပ္ပ္ဆေဒ နတ္ထိအနုပါဒါန ပရိနိဗ္ဗာနဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် နတ္ထိဒုက္ခသ အန္တကိရိယာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌကစသော ငါးပါးတွင်သော်၊ အနုလောမပဋ္ဌကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ နေရယိက တိုင်ရုံသည်ကား အတူပင်ချည်းသာ။ နေရယိကဒုက္ခသ ပုရိသာကာရာနုယောဂ နောင်ကား ဝေါမိဿကနယ ပုရိသာကာရာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒိပက္ခ သကဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပက္ခသည်ကား အောက်နှင့် အတူပင် ရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ သော ကရောတိ သော ပဋိသံဝေဒေတိတိဟူ၍ လည်းကောင်း အညော ကရောတိ အညောပဋိသံဝေဒေတိတိဟူ၍ လည်းကောင်း သောစ အညောစ ကရောန္တိ သောစ အညောစ ပဋိသံဝေဒေန္တိတိဟူ၍ လည်းကောင်း နေဝ သော ကရောတိ နု သော ပဋိသံဝေဒေတိ နုအညော ကရောတိ နုအညော ပဋိသံဝေဒေတိတိ ဟူ၍ လည်းကောင်း သော ကရောတိသော ပဋိသံဝေဒေတိ အညော

ကရောတိ အညော ပဋိသံဝေဒေတိ သောစ အညောစ ကရောန္တိ သောစ အညောစ ပဋိသံဝေဒေန္တိ နေဝ သော ကရောတိ နသော ပဋိသံဝေဒေတိ နအညော ကရောတိ နအညော ပဋိသံဝေဒေတိတိ ဟူ၍ လည်းကောင်း ငါးပါးပြား၏။ ထိုတွင် သော ကရောတိ သော ပဋိသံဝေဒေတိ ဟူသော ပုရိသာကာရ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ကား။ သာမည ဝိသေသ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညဖြစ်သော သောကရောတိ သောစ ပဋိသံဝေဒေတိဟူသော ပုရိသာကာရနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌက ပဋိကမ္မစတုက္ကာ နိဂ္ဂဟစတုက္ကာ ဥပနယနုစတုက္ကာ နိဂ္ဂမစတုက္ကာ ဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။သာမည ဟူသော်ကား ကလျာဏစသည်တည်း။ ဝိသေသ ဟူသော်ကား သောကရောတိသောပဋိသံဝေဒေတိစသည်တည်း။ ထိုနောင်ကား အညောကရောတိအညောပဋိသံဝေဒေတိဟူသော ပုရိသာကာရ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးတွင် သာမည ဟူသော်ကား ကလျာဏပါပကာနိ စသည်တည်း။ ဝိသေသ ဟူသော်ကား အမညော ကရောတိ အညော ပဋိသံဝေဒေတိ စသည်တည်း။ အထက်မျှားခ္ခ လည်း သည်နည်းချည်း။ သာမညကမ္မ သာမညဝိပါက တိုင်ရုံသည်ကား အောက်နှင့်အတူပင်။ ဟောရိုးစစ်မှာ ဟောရိုး အတူပင်။ ဤကား ပုရိသာကာရနုယောဂကထာတည်း။

ကလျာဏဝဂ္ဂေါ ပဌမော။

၁၄-အဘိညာနုယောဂ

ဝ ၁၉၃။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ နဝတ္တာမ်ံ၊ မဆိုအပ်သလော။ အာမန္တာ။ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ အတ္ထိနု၊ လော။ ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဒိ၊တန်ခိုးကို။ ဝိကုဗ္ဗတိ၊အကြီးကိုအငယ် အငယ်ကို

အကြီး ပြုတတ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိနု၊ ရှိသည် မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ဟဠိအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအုံ့။ ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣဒ္ဓိ၊ တန်ခိုးကို။ ဝိကုဗ္ဗတိ၊အကြီးကိုအငယ် အငယ်ကို အကြီးပြုတတ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့ သော အကြောင်းဖြင့်။ ရေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော သက ဝါဒီ။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တမ္ဗေ–ဝတ္တမ္ဗောဝတာ၊ ဆိုအပ်၏တကား။ နဝတ္တမ္ဗော၊ မဆိုမူမဆိုအပ်ခဲ့။ပ။

၁၉၄။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ အတ္ထိနု၊ ရှိသလော။ ယော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိဗ္ဗာယ၊နတ်ဌဖြစ်သကဲ့သို့ သော။ သောတခ၊တုယာ၊ ဖြင့်။ သဒ္ဒံ၊ သဒ္ဒါရုံကို။ သုဏာတိ၊ ကြား၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိနု၊ရှိသည်မဟုတ် လော။ အာမန္တာ၊ ဩ ရှိသည်ဟုတ်၏။ပ။ ပရစိတ္တံ၊ သူတပါး၏ စိတ်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘ၀ နေခဲ့ဘူးသော ခန္ဓာကို။ အနုဿရတိ၊ အစဉ်သဖြင့် အောက်မေ့၏။ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ အဒ္ဓသဝါနံ၊ အာသဝတို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ရာ ကုန်ကြောင်း ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္ဆိ ကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုသလော။ အာမန္တာ။ပ။

၁၉၅။ သွေ၀၊ ထိုအကြီးကိုအငယ် အငယ်ကို အကြီး ပြုတတ် သော သူသည်။ပ။ နပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မမည်သလော။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့ သော်ကား။ မယာ၊ ဝါပရ၀ါဒီသည်။ နဟေ၀ံ ဝတ္တမ္ဗေ–နဟိ ဝတ္တမ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ပ။ ။(အဘိညာ နုယောဂ)။

၁၅–၁ဂ–ညာတကာနုယောဂါဒိ

၁၉၇။ ။ပ။မာတာ၊အမိသည်။ အတ္ထိနု၊ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ဩဟုတ်၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ဟဠိအတ္ထိ၊ အကယ်၍

ရှိအုံ့။ တေနကာရဏောနု၊ ဖြင့်။ ရေ၊ ကောင်းသောမျက်နှာရှိသော သကဝါဒီ။ (သိကောင်းပြီ)။

၁၉၀။ ပိတာ၊ အဘာသည်။ အတ္ထိနုနု၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ဩ ရှိသည်ဟုတ်၏။ပ။ ဘာတာ၊ အစ်ကိုသည်။ပ။ ဘဂိနီ၊ နှမသည် ။ပ။ ဓတ္တိယော၊ မင်းသည်။ပ။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ပ။ ဝေဿော၊ သူကြွယ်သည်။ပ။ သုဒ္ဒေါ၊ သူဆင်းရဲသည်။ပ။ ဂဟဋ္ဌော၊ လူသည်။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်။ပ။ ဒေဝေါ၊ နတ်သည်။ပ။ မနုဿော၊ လူသည်။ အတ္ထိနုနု၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ပ။

၁၉၉။ နုမာတာ၊ အမိမဟုတ်သောသူသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ မာတာ၊ အမိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ အာမန္တာ၊ ၏။ပ။

၁၉-ပဋိဝေဓနုယောဂ

၂၀၂။ ဥဘတော ဘာဂ ဝိမုတ္တော၊ နှစ်ပါးသော ရုပ်နာမ် အဘိမှ လွတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိနုနု၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ ပညာ ဝိမုတ္တော၊ပညာဖြင့်လွတ်ခြင်းသည်။အတ္ထိနုနု၊ လော။ (သိကောင်းပြီ)။

၂၀၃။ နသောတာပန္နော၊သောတာပန်မဟုတ်သည်။ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ အာမန္တာ။ပ။

၂၀-သံဃာနုယောဂ

၂၀၆။ စတ္တာရော၊ လေးယောက် ကုန်သော်။ ပုရိသယုဂါ၊ ယောက်ျားမြတ်အစုံ ဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိနုနု၊ သလော။ အာမန္တာ။ပ။

၂၀၇။ ဗုဒ္ဓပါတုဘာဝါ၊ ဘုရား၏ ထင်ရှား ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သလော။ အာမန္တာ။ပ။

ဘဝ ဝတော၊ ဘုန်းရှိသော။ ဗုဒ္ဓသ၊ ၏။ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသော်။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ ဥပစ္ဆိန္နော၊ပြတ်သလော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ လော။ပ။

၂၁–သစ္စိကဋ္ဌ သဘာဝါနုယောဂ

၂ ဝ၉။ သခ်ၢတ္ထ၊ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ပြုအပ်သည့် ကိုလည်းကောင်း။ အသခ်ၢတ္ထ၊ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် မပြုအပ်သည့် ကိုလည်းကောင်း။ ထပေတ္တာ၊ ထားရ။ အညာ၊ သခ်ၢတ အသခ်ၢတ မှတပါးသော။ တတိယာ၊ သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ကောဋ္ဌ၊ အစွန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ပ။ အသခ်ၢတ ပုဂ္ဂလဟိ၊ မှ။ အသခ်ၢတံ၊ သည်။ အညံ၊ တပါးလော။ အသခ်ၢတ ပုဂ္ဂလဟိ၊ မှ။ အသခ်ၢတံ၊ သည်။ အညံ၊ တပါးလော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သခ်ၢတာ သခ်ၢတေဟိ၊ သခ်ၢတအသခ်ၢတတို့မှ။ အညော၊ တပါးလော။နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ပ။

၂ ၁၂။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ သခ်ၢတာ၊ သခ်ၢတ မည်ကုန်သလော။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ အသခ်ၢတံ၊အသခ်ၢတမည်သလော။ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ နေဝသခ်ၢတေစ၊ သခ်ၢတ မမည်သလော။ နာသခ်ၢတော၊ အသခ်ၢတမမည်သလော။ အာမန္တာ။ နိဗ္ဗာနပုဂ္ဂလဟိ၊မှ။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ အညော၊ တပါးကုန်သော။ (သိကောင်းပြု)။

(၂ ၁၄)။ ပုဂ္ဂလသ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဝယော၊ ပျက်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဌိတသ၊ တည်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အညထတ္တံ၊ တပါးသော အပြားအဖြစ်သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်သလော။ အာမန္တာ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သခ်ၢတသ၊ ၏။ ဥမာနိသခ်ၢတလက္ခဏာနိ၊ ၅သခ်ၢတလက္ခဏာတို့သည်။ တိဏိ၊သုံးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။သခ်ၢတာနံ၊ ကုန်သော။ဓမ္မာနံ၊တို့၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ ထင်၏။ (သိကောင်းပြု)။

၂၁၆။ ပရိနိမ္မုတောဝ၊ ပရိနိမ္မာန် ပြုပြီးသော။ ပုဂ္ဂလောသည်။ အတ္တမှ၊ နိမ္မာန်၌။ အတ္ထိ၊ လော။ အတ္တမှ၊ နိမ္မာန်၌။ နတ္ထိ၊ လော။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အတ္တမှ၊နိမ္မာန်၌။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ပရိနိမ္မုတောဝ၊ပရိနိမ္မာန်ပြုပြီးသော။ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သဿတော၊ မြဲသလော။ နဟေတုံ ဝတ္တမ္ဘေ။ပ။

၂၁၇။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကိံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်သနည်း။ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ နိဿာယ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဘဝေါ၊ ဘဝသည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲသလော။ သခ်တော၊ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ပြုပြင်အပ်သလော။ (သိကောင်းပြီ)။

၂၂၆။ မောဃရာဇာ၊ မောဃရာဇ။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သတော၊ အောက်မေ့သော သတိရှိသောသူသည်။ အတ္တာနုဒိဋ္ဌိ၊ အတ္တဟူ၍ အဘာန်တလဲလဲအောက်မေ့သောအမြင်ကို။ဥဟစ္စ၊စွန့်၍။ သုညတော၊ ဆိတ်သောအားဖြင့်။ လောကံ၊ ကို။ အဝေက္ခဿု၊၏။ ဧवံ၊ ဤသို့ရှုသည်ရှိသော်။ မစ္စုတရော၊ သေမင်းကို လွန်သည်။ သိယာ၊ ၏။ဧवံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။လောကံ၊ကို။ အဝေက္ခန်း၊ သည်ကို။ မစ္စုရာဇာ၊ သည်။ နပဿတိ၊ မြင်။

၂၂၇။ ပ။ရှုပေန၊ နှင့်။သဟ၊ကွ။အဝေက္ခတိ၊၏။ (သိကောင်းပြီ)။

၂၂၉။ ဘဝဝါ၊သည်။ သစ္ဆဝါဒိနဋ္ဌိ၊ မှန်သောစကားကို ဆိုသောအလေ့ ရှိသည်မဟုတ်လော။ ကာလဝါဒိနဋ္ဌိ၊ လျောက်ပတ်သောအခါ၌ ဆိုတတ်သောအလေ့ ရှိသည်မဟုတ်လော။ ဘူတဝါဒိနဋ္ဌိ၊ ဟုတ်သောစကားကို ဆိုသောအလေ့ ရှိသည်မဟုတ်လော။ တထဝါဒိနဋ္ဌိ၊ မချွတ်သောစကားကို ဆိုသောအလေ့ရှိသည်မဟုတ်လော။အဝိတထဝါဒိနဋ္ဌိ၊မလွဲသောစကားကိုဆိုသောအလေ့ရှိသည်မဟုတ်လော။ အနညထာဝါဒိနဋ္ဌိ၊ တပါးမဟုတ်သည်ကို ဆိုသောအလေ့ ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကေပုဂ္ဂလော၊ တယောက်သာ ဖြစ်သော

ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လောကော၊ ၌၊ ဥပပ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ဗဟု ဇနဟိတာယ၊ များစွာသောလူတို့၏အစီးအပွါးငှါ။ ဗဟုဇနသုခါ ယ၊ များစွာသောလူတို့၏ ချမ်းသာအလို့ငှါ။လောကာနုကမ္ပာယ၊ လောကကို သနားခြင်းငှါ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးအလို့ငှါ။ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးငှါ။ သုခါယ၊ချမ်းသာခြင်း ငှါ။ဥပပ္ဇတိ၊ဖြစ်၏။ပ။

💬 ၂ ၃၃။ ဝဇိရာဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းသည်။ ပါဒိမန္တံ၊ ယုတ်မာခြင်း သဘောရှိသော။ မာရံ၊ မာရ်ကို။ ဧတံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ၊ ဆို၏။

တွံ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ သတ္တောတိ၊ သတ္တဝါဟူ၍။ ပစ္စေသိမညသိ၊ အောက်မေ့ဘိသနည်း။ တေ၊ ထိုသို့အောက်မေ့ သောသူအား။ ဒိဋ္ဌိဂတံနု၊ မှားသော အမြင်၏ အကြောင်း တည်း။ အယံ၊ ဤသဘာဝမမ္မသည်ကား။သုဒ္ဓသင်္ခါရပုဉ္ဇော၊ သတ္တ ဝါမဟုတ် သက်သက်သင်္ခါရ၏ အစုမျှသာတည်း။ ဣဓ၊ ဤသဘာ ဝမမ္မ၌။ သတ္တောဟု၊ သတ္တဝါကို။ နဥပလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။

အင်္ဂါသမ္ဘာရာ၊ ရထားဝင်ရိုး၏ အစိတ် အဆောက်အဦသည်။ ရထောဇာတိ၊ ရထားဟူသော။သဒ္ဒေါ၊သဒ္ဒါသည်။ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧवံ၊ ဤ အတူလည်းကောင်း။ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့ သည်။ သန္တေသု၊ ကုန်သော်။ သတ္တောဟု၊ သတ္တဝါကို။ သမ္မုတိ၊ သမုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဒုက္ခမေव၊ ဒုက္ခသည်သာလျှင်။ သမ္ဘောတိ၊ ခံစား၏။ ဒုက္ခာ၊ဒုက္ခကို။ အညတြ၊ ထား၍။ သတ္တောဟု၊သတ္တ ဝါသည်။ နသမ္ဘောတိ၊ မခံစား၊ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခသည် သာလျှင်။ တိဋ္ဌ တိစ၊ တည်လည်းတည်၏။ ဝေတိစ၊ ပျက်လည်းပျက်၏။ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခမှ။ အညံ၊ တပါးသည်။ နတိဋ္ဌတိ။ တည်လည်းမတည်။ နနိ ရုဇ္ဈတိစ။ ချုပ်လည်းမချုပ်။

၂၃၄။ ပ။ အာယသ္မာ၊ရှည်သောအသက်ရှိသော။အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ရှင်ပင်ဘုရားကို။ ဧတံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ လောကော၊ လောက သည်။ သုညော၊ ဆိတ်၏။ လောကော၊ လောကကို။ သုညော၊ ဆိတ်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ကိတ္တာဝတာ၊ အသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ လောကော၊ကို။သုညောနုခေါ၊ ဆိတ် ၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊သနည်း။ ဣတိပုဿာဝယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အတ္တေနဝါ၊ မှလည်းကောင်း။ အတ္တနိယေ နဝါ၊ အတ္တနှင့်စပ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ယသ္မာခေါ၊ ကြောင့်။ သုညံခေါ၊ ဆိတ်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ လော ကော၊ လောကကို။သုညောတိ၊ ဆိတ်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အတ္တေနဝါ၊ မှလည်းတောင်း၊ အတ္တနိယေနဝါ၊အတ္တ နှင့်စပ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ကိဉ္စိ၊အဘယ်ကြောင့်။ သုညံ၊ ဆိတ် သနည်းဟူမူကား။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အတ္တေနဝါ၊ မှလည်း ကောင်း။အတ္တနိယေနဝါ၊အတ္တနှင့်စပ်သဖြင့်လည်းကောင်း။စက္ခုံ၊ စက္ခုသည်။ သုညံခေါ၊ ဆိတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ရူပါ၊ ရူပါရုံ တို့သည်။ သုညာ၊ ဆိတ်ကုန်၏။ပ။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ် သည်။ သုညံ၊ ဆိတ်၏။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ သည်။ သုညော၊ ၏။ စက္ခုဖဿပစ္စယာ၊ စက္ခုဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ဝေဒ ယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ယံပိဒုဒံသုခံဝါ၊ အကြင်သုခသည်လည်း ကောင်း။ ယံပိဒုဒံဒုက္ခံဝါ၊ အကြင်ဒုက္ခ သည်လည်း ကောင်း။ ယံပိဒုဒံ အဒုက္ခမသုခံဝါ၊ အကြင် အဒုက္ခမသုခ သည်လည်း ကောင်း။ အတ္တေနဝါ၊ အတ္တမှလည်းကောင်း။ အတ္တနိယေနဝါ၊ အတ္တနှင့် စပ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တံဝိ၊ ထို သုခဒုက္ခအဒုက္ခမသုခသည်လည်း။ အတ္တေနဝါ၊ လည်းကောင်း။ အတ္တနိယေနဝါ၊ လည်းကောင်း။ သုညံ၊၏။ (သိကောင်းပြီ)။

၂၃၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ္တနိဝါ၊ အတ္တသည်။ သတိ၊သော်။ မေ၊ ၏။ အတ္တနိယံ၊ မိမိနှင့်စပ်သည်။ အသေ၊ ဖြစ်ရာသလော။

ဧ္ဂတိမုဆ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ္တနိ ဝါ၊ သည်။အတ္တနိယေ ဝါ၊ အတ္တနှင့်စပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ မေ၊၏။ အတ္တာ၊သည်။ အသ၊ ဖြစ်သလော။ ဧ္ဂတိပုဆ္ဆာယံ၊သည်။သတိ၊ရှိသော်။ဘန္တေ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သစ္စတော၊ အမှန်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ထေတတော၊ အမြဲအားဖြင့် လည်းကောင်း။ အနုပလဒ္ဓိယမာနေ၊ မရအပ်သော်။ အတ္တနိစ၊ အတ္တ၌လည်းကောင်း။ အတ္တနိယေစ၊ အတ္တနှင့်စပ်သည်၌လည်းကောင်း။ သေ၊ ထိုသို့သဘော သည်လည်း။ လောကော၊ လောကမည်၏။ သေ၊ ထိုသို့သဘောသည်။ အတ္တာ၊ အတ္တမည်၏။သေ၊ ထိုသို့သဘောသည်။ ပေစ္စ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌။ ဘဝိဿာမိ၊ဖြစ်အံ့။နိစ္စော၊ မြဲ၏။ဓုဝေါ၊ မဆွတ်။ သဿတော၊ နေလနှင့်တူ၏။ အဝိပရိဏာမ ဓမ္မော၊ မဘောက်ပြန်သောသဘောရှိ၏။ သဿတိသမံ၊ နေလနှင့်အမျှ။ တထေဝ၊ ထိုအတူလည်းကောင်း။ ဌဿာမိ၊ နေရအံ့။ယံဒိဋ္ဌိဌာနံ၊ အကြင် ဒိဋ္ဌိဌာနသည်။အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ကေဝလော၊သည်။ပရိပူရော၊ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်ထသော။ဗာလဓမ္မော၊ မိုက်သောသူ၏ ဓမ္မလည်းဖြစ်ထသော။အယံဒိဋ္ဌိဌာနံ၊ ဤဒိဋ္ဌိဌာနသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကေဝလော၊ သက်သက်သောမမ္မသည်။ ကိဿ၊ အသို့လျှင်။ သိယာနော၊ရာသနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပရိပူရော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်ထသော။ ဗာလဓမ္မော၊ မိုက်သောသူ၏တရားသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဧ္ဂတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ဝုတ္တံ၊၏။ ဧ္ဂတိအယံသုတ္တန္တော၊ ဤသို့သုတ္တန်သည်။ အတ္ထေ ဝနုနု၊ ရှိသည် မဟုတ်လော။ အာမန္တာ။ပ။

၂၃၆။ သေနိယ၊ သေနိယ။မေ၊ ငါ၏။ တယော၊သုံးယောက်ကုန်သော။ သတ္ထာရော၊ ဆရာတို့သည်။ လောကသ္မိံ၊၌။ သန္တော၊ ထင်ရှားကုန်၏။ သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ရှိကုန်၏၊တယော၊ သုံးယောက်သောဆရာတို့ ဟူသည်ကား။ ကတမေ၊ အဘယ် သူတို့နည်း။

သေနိယ၊ သေနိယ။ဧ၀သတ္တလောကော၌။ ကေစ္စော၊ တယောက်သော။ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်။ ဒိဋ္ဌေစေ၀ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌။ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သစ္စတော၊ အမှန်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ထေတတော၊ အမြဲအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ပညာပေသိ၊ အပြားဖြင့်သိစေ၏။ အဘိသမ္မရာယ၊ တမလွန်၌လည်း။ အတ္ထာနံ၊မိမိကိုယ်ကို။ သစ္စတော။ အမှန်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ထေတတော၊ အမြဲအားဖြင့်လည်းကောင်း။ပညာပေသိ၊ အပြားအားဖြင့်သိစေ၏။ သေနိယ၊ သေနိယ။ ဧ၀သတ္တလောကော၌။ ကေစ္စော၊ တယောက်သော။ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်။ ပ။

သေနိယ၊ သေနိယ။ တတြ၊ထိုသုံးယောက်သောဆရာတို့တွင်။ ယွာယံ-ယော်အယံသတ္ထာ။ အကြင် ဆရာသည်။ ဒိဋ္ဌေ၀ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ပ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သပ္ပိကုမ္ဘံ၊ ထောပတ်အိုးကို။ ကရောတိ၊၏။ သော၊ ထိုသို့သော သဘောရှိသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ နဟေ၀ံ၀တ္တေ။ဧတိ၊သို့။ဘဂ၀တာ၊ သည်။ ပ။

၂၃၇။ တေလကုမ္ဘော၊ ဆီအိုးလည်းကောင်း။ မဓုကုမ္ဘော၊ ပျားအိုးလည်းကောင်း။ ဖါဏိတကုမ္ဘော၊ လည်းကောင်း။ ခီရကုမ္ဘော၊ နွားသစ်အိုးလည်းကောင်း။ဥဒကကုမ္ဘော၊သုံးရေအိုးလည်းကောင်း။ ပါနီယထာလကံ၊ ရေခွက်လည်းကောင်း။ ပါနီယကောသကံ၊ ရေကြည် လည်းကောင်း။ ပါနီယသရာ၀ကံ၊ ရေဘလားလည်းကောင်း။ နိစ္စဘတ္တံ။ မြဲသောနိစ္စဘတ်လည်းကောင်း။ ခ၀ယာဂု၊ မဆွတ်သော ယာဂုလည်းကောင်း။ပ။နိစ္စ၊မြဲ။ခ၀၊မဆွတ်။ သဿတ၊ နေလက္ခဏာရှိ၏။ အ၀ိပရိဏာမ၀ဓမ္မာ၊ မဘောက်မပြန်သောသဘောရှိ၏။ သော၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ ဧတိပုဏ္ဏာယံ၊ ဤသို့သောအမေးသည်။ သတိ၊ရှိသော်။ နဟေ၀ံ၀တ္တေ။ပ။

ပုဂ္ဂလကထာ။

အဌကနိဂ္ဂဟာ၊အဌာနုယောဂ လည်းကောင်း။ ပေယျာလာ၊ ပေယျာလလည်းကောင်း။ သန္ဓာဝနိယာ၊ သန္ဓာဝတျာနုယောဂ လည်းကောင်း။ဥပါဒါယ၊ဥပါဒါနုယောဂလည်းကောင်း။စိတ္တေန၊ စိတ်နှင့်။ ပဌမံ၊ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းလည်းကောင်း။ ကလျာဏံ၊ ကလျာဏာ နုယောဂလည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓိ၊ ဣဒ္ဓါနုယောဂ လည်း ကောင်း။ သုတ္တာဟရဏေန၊ သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂ လည်း ကောင်း။ အဌမံ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။

အမှာ ပုရိသာကာရာနုယောဂ နောင်ကား အဘိညာ နုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ပရဝါဒိ ပက္ခသကဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပက္ခကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာနုယောဂ ဒိဗ္ဗ သောတအဘိညာနုယောဂ ပရစိတ္တဝိဇာနနာအဘိညာ နုယောဂ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ အဘိညာနုယောဂ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာ နုယောဂအာသဝက္ခယအဘိညာနုယောဂဟူ၍ခြောက်ပါးပြား၏။ ထိုခြောက်ပါးတို့တွင် ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာနုယောဂကိုရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စနိက ပဌက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟ စတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထို ငါးပါးတွင် ပစ္စနိက ပဌကကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေး ဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား နဝတ္တမ္ဗ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထောနာတိတည်း။ အာမန္တာ သည်ကား သကဝါဒိပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင် သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာ ဟူသော်ကား

နနု အတ္တိကောစိဗ္ဗဒ္ဓိ ဝိကုဗ္ဗတိ တည်း။အာမန္တာသည်ကား သက ဝါဒီ ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုသည်တား နိဂ္ဂဟ ဒွပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ လေးပါးဟုင်သော် နိဂ္ဂဟကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟတည်း။ အနုလောမ ပါပနာဟူသော်ကား ဟဒ္ဒိနဝတ္တမ္ဘံ။ပ။ ဣတ္ထနာတိတည်း။ နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ နနုအတ္တိ ကောစိဗ္ဗဒ္ဓိ ဝိကုဗ္ဗတိတည်း။ အနုလောမ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္တမ္ဘေခေါနနု အတ္တိ ကောစိ ဗ္ဗဒ္ဓိ ဝိကုဗ္ဗတိတိမိစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမ ဒွပနာ ဟူသော်ကား ဟဒ္ဒိအတ္တိကောစိဗ္ဗဒ္ဓိဝိကုဗ္ဗတိတည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေစသည်တည်း။ ပဋိလောမ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ ဝတ္တမ္ဘေခေါ နဝတ္တမ္ဘံ ပုဂ္ဂလော။ပ။ ဝတ္တမ္ဘေခေါ နနုအတ္တိကောစိ ဗ္ဗဒ္ဓိ ဝိကုဗ္ဗတိတိမိစ္ဆာတည်း။ အနုလောမ ပဒ္ဓကနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ပုစ္ဆာဟူသော်ကား အတ္တိ ကောစိ ဗ္ဗဒ္ဓိ ဝိကုဗ္ဗတိ တိတည်း။ ကတ္တာ တေနစကာရဏေန ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိသစ္ဘိ ကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပရဝါဒီ ပဋိဇာနနာတည်း။ အနုယောဂ ဝတ္ထုသည်ကား ပုစ္ဆာ အာဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုစ္ဆာကို ဟောတော်မူ၏။ ပုစ္ဆာဟူသော်ကား ယောဗ္ဗဒ္ဓိ ဝိကုဗ္ဗတိ သွေဝပုဂ္ဂလော ယောဗ္ဗဒ္ဓိ နကုဗ္ဗတိ သော ပုဂ္ဂလောတိတည်း။ နဟေတုဝတ္တမ္ဘေသည်ကား ပရဝါဒီ အာဇာနနာတည်း။ ပဋိကမ္မဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ ပဋိကမ္မတည်း။ အနုလောမဒွပနာ ဟူသော်ကား ဟဒ္ဒိအတ္တိ ကောစိဗ္ဗဒ္ဓိ ဝိကုဗ္ဗတိ ။ပ။ ဣတ္ထနာတိတည်း။ အနုလောမပါပနာ ဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ ယောဗ္ဗဒ္ဓိ ဝိကုဗ္ဗတိ သွေဝ ပုဂ္ဂလော စသည်တည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ ဝတ္တမ္ဘေခေါ အတ္တိကောစိ။ပ။ ဣတ္ထနာတိ။ ဝတ္တမ္ဘေခေါ ယောဗ္ဗဒ္ဓိ ဝိကုဗ္ဗတိ။ သွေဝပုဂ္ဂလောတိ မိစ္ဆာတည်း။ ဤသို့လျှင် အနုလောမဒ္ဒလည်း

ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမဠွဲလည်း ပါပနာ ရောပနာ၌လေးပါး အပေါင်းလျှင် ပဋိကမ္မစတုက္ကမည်၏။ ဇုဠ္ဓိဝိဓအာဘိညာ နုယောဂ နောင် ဒိဗ္ဗသောတ အာဘိညာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စနိကပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ၎င်းပါးဘည်း။ ပရဝါဒီ ပက္ခမှာလည်း ဒိဗ္ဗသောတနှင့်ဟပ်။ သကဝါဒီပက္ခမှာလည်း ဒိဗ္ဗသောတနှင့်ဟပ်။ အစလျှင် အစချင်း အဆုံးလျှင် အဆုံးချင်းဟပ်၍ဟောလေ။ပရဝါဒီ ပက္ခနောင်ကား သကဝါဒီ ပက္ခကို တောတော်မူ၏။ကား ဇုဠ္ဓိဝိဓ အာဘိညာနုယောဂ ဒိဗ္ဗသောတ အာဘိညာနုယောဂ ပရစိတ္တဝိဇာနနာအာဘိညာနုယောဂ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ အာဘိညာနုယောဂ ဒိဗ္ဗစက္ခုအာဘိညာနုယောဂ အာသဝက္ခယအာဘိညာနုယောဂဟူ၍ ခြောက်ပါးတွင်သော် ဇုဠ္ဓိဝိဓအာဘိညာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာနပဋိကမ္မစသော ၎င်းပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု၊ အဝတ္ထု၊ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခနှင့် အတူပင်။ ပဋိကမ္မသည်လည်း အတူပင်။ ပဋိကမ္မ စတုက္ကနောင်ကား နိဂ္ဂဟစတုက္ကကိုဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟစတုက္ကဟူသော်ကား တွေ့ရှေ့ပနမည်သည်။ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ်ပန် ဝတ္ထုမ္ဘံ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထောနာတိ။ နောစ ဝတ္ထုမ္ဘေ နုနု အတ္ထိကောစိ ဇုဠ္ဓိ ဝိကုဗ္ဗတိ။ တေန တဝ တတ္ထ ဟေတာဃ ပဋိညာယဟေဝံ ပဋိဇာနန္တံဟေဝံနိဂ္ဂဟေဘေ့၊အထတံ နိဂ္ဂဏှာမ။သုနိဂ္ဂဟိတောစဟောသိ။ ဟဒ္ဓိ သိကောင်းပြီ။ နိဂ္ဂဟစတုက္ကနောင်ကား ဥပနယနစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ဥပနယနစတုက္ကဟူသော်ကား ဧသေ စေဒုဠ္ဓိဂ္ဂဟိ တေဟေဝ မေဝံ တတ္ထဒက္ခ။ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ် အတ္ထိကောစိ ဇုဠ္ဓိ်ဝိကုဗ္ဗ တိတိ ကတ္ဝာ တေနစ ကာရဏေန ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထောနာတိ။ နောစဝတ္ထုမ္ဘေ ယောဇုဠ္ဓိ် ဝိကုဗ္ဗတိ။ တွေ့ရှေ့ဝ ပုဂ္ဂလော ယောဇုဠ္ဓိ် ဝိကုဗ္ဗတိနသောပုဂ္ဂလော နောစမယံ တယာ တတ္ထဟေတာဃ ပဋိညာယဟေဝံ ပဋိဇာနန္တာဟေဝံ နိဂ္ဂဟေ

တမ္ဘာ။အထတံ နိဂ္ဂဏ္ဌာသိ။ ဒုန္နိဂ္ဂဟိတောစဟောမ။ ဟဠ္ဠိ အတ္ထိ ကောစိ စသည်တည်း။ (နိဂ္ဂမကိုကား သိကောင်းပြီ။ ဒိမ္ဘသောတ ကိုကား ပရဝါဒိပက္ခမှာ ဒိမ္ဘသောတနှင့် ဟပ်၍ ဟောလေ။ ကြွင်း သမျှကို သိကောင်းပြီ)။

အာဘိညာနုယောဂနောင်ကား ဉာတတာနုယောဂ ဇာတျာ နုယောဂပဋိပတျာနုယောဂဥပပတျာနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ကား။ ပရဝါဒိပက္ခ သကဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုပရဝါဒိ ပက္ခသည်ကား ဉာတကာ နုယောဂဇာတျာနုယောဂပဋိပတျာနုယောဂဥပပတျာနုယောဂဟူ ၍ လေးပါးတွင်သော် ဉာတကာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ကား။မာတာဖြစ်သော ဉာတကာ နုယောဂ ပိတာဖြစ်သော ဉာတကာနုယောဂ ဘာတာဖြစ်သော ဉာတကာနုယောဂ် ဘဂိနီ ဖြစ်သော ဉာတကာနုယောဂဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် မာတာဖြစ် သော ဉာတကာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ပစ္စနိကပဠိက ပဋိကမ္မစတုက္ကနိဂ္ဂဟစတုက္ကဥပနယန စတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော်ပစ္စနိကပဠိကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထုအဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေး ဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထုဟူသော်ကား ;ဟေတမ္ဘံ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ အာမန္တာ။ နနုမာတာ အတ္ထိ အာမန္တာတည်း။ အဝတ္ထုဟူသော်ကား ဟဠ္ဠိမာတာအတ္ထိ တေန ဝတ ရေ ဝတ္ထမ္ဘေ။ပ။တေနာတိတည်း။ ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ တို့ကိုကားဘော်၍ဟောမြဟောလေ။အနုလောမပဠိကနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိကမ္မ စတုက္ကသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါး တွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုအန နုယောဂဝတ္ထုသည်ကား သာမညဖြစ်သော အနနုယောဂဝတ္ထု ဝိသေသဖြစ်သော အနနုယောဂဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် သာမည

ဖြစ်သော အနုနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌာနနှာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာ ဟူသော်ကား မာတာအတ္တိ ကတ္တာ တေနစကာရဏောနပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထော နာတိ တည်း။ အာမဋ္ဌာသည်ကား ပရဝါဒီ ဝဋ္ဌဗာနနှာ တည်း။ သာမညနောင်ကား ဝိသေသ ဖြစ်သော အနုနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ အဝဗာနနှာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား အတ္တိနကောစိ နမာတာဟုတ္တာ မာတာ ဟောတိတိတည်း။ အာမဋ္ဌာသည်ကား ပရဝါဒီပဋ္ဌဗာနနှာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ အဝဗာနနှာ နှစ်ပါးတွင်သော် ဗုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား အတ္တိနကောစိနပုဂ္ဂလော ဟောတိ တည်း။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ သည်ကား ပရဝါဒီအဝဗာနနှာတည်း။ အလယ်လျှင် အလယ်ချင်း အဆုံးလျှင် အဆုံးချင်း ဟပ်လေ။ ။ပရဝါဒီပက္ခနောင်ကား သကဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နပုဗ္ဗယောဂ နပရယောဂ နှစ်ပါးတွင်သော် နပုဗ္ဗယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နပုဗ္ဗ ယောဂဖြစ်သော ဥတကာနုယောဂ နပုဗ္ဗယောဂ ဖြစ်သော ဇာတျာနုယောဂ နပုဗ္ဗယောဂဖြစ်သော ပဋ္ဌိပတျာနုယောဂ နပုဗ္ဗ ယောဂဖြစ်သော ဥပပတျာနုယောဂဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါးတို့တွင် နပုဗ္ဗ ယောဂဖြစ်သော ဥတကာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နမာတာ နပိတာ နဘာတာ နဘဂိနီဟူ၍ လေးပါးတည်း။ ထိုမာတာသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌက ပဋ္ဌိကမ္မ စတုက္ကနှင့် ဟစတုက္ကနှင့် ဥပနယန စတုက္ကနှင့် ဂဟဏစတုက္ကဟူ၍ ၈ါးပါးတွင်သော် ဝိတာဒ္ဓလည်း ၈ါးပါး။ဘာတာဒ္ဓလည်း ၈ါးပါး။ဘဂိနိဒ္ဓလည်း ၈ါးပါး။ နပုဗ္ဗယောဂဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခနောင်ကား နပရယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဥတကာ နယောဂ ဇာတျာ

နုယောဂ ပဋိပတ္တာနုယောဂ ဥပဝတ္တာနုယောဂတွင် ဥတကာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား မာတာ ပိတာ ဘာတာ ဘဂိနီ ဟူ၍ လေးပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား ဇာတျာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်၏။ ထိုသည်ကား ခတ္တိယဖြစ်သော ဇာတျာနုယောဂ ပြာဟ္မဏ ဖြစ်သော ဇာတျာနုယောဂ ဝေဿ ဖြစ်သော ဇာတျာနုယောဂ သုဒ္ဒ ဖြစ်သော ဇာတျာနုယောဂဟူ၍ လေးပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိပတ္တာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဂဟဋ္ဌ ပဗ္ဗဇိတ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား ဥပဝတ္တာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဒေဝမနုဿဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ (ပရဝါဒိပက္ခ နှင့် ဟပ်၍ ဟောလေ)။

ဥပဝတ္တာနုယောဂနောင်ကား ပဋိဝေဓနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိဝေဓနုယောဂသည်ကား ပရဝါဒိပက္ခသက ဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သောတာပန္နပဋိဝေဓ နုယောဂ သကဒါဂါမိ ပဋိဝေဓနုယောဂ အနာဂါမိ ပဋိဝေဓနုယောဂ အရဟတ္တ ပဋိဝေဓ နုယောဂ ဥာဏတောဘာဂ ဝိမုတ္တ ပဋိဝေဓ နုယောဂ ပညာဝိမုတ္တပဋိဝေဓနုယောဂ ကာယသက္ခိပဋိဝေဓ နုယောဂ ဒိဋ္ဌိပတ္တ ပဋိဝေဓ နုယောဂ သဒ္ဓါ ဝိမုတ္တပဋိဝေဓ နုယောဂ ဓမ္မာနုသာရိပဋိဝေဓနုယောဂ သဒ္ဓါနုသာရိပဋိဝေဓ နုယောဂဟူ၍ တဆယ်တပါးပြား၏။ ထိုတွင် သောတာပန္နပဋိ ဝေဓ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စနိကပဋ္ဌက ပဋိကမ္မစတုက္ကဥ ဥပနယနစတုက္ကဥ နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထိုငါးပါးတွင်သော် ပစ္စနိကပဋ္ဌကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂ ဝတ္ထု အနုယောဂ နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂ ဝတ္ထုကို

ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင် ပုဗ္ဗာ ဟူသော်ကား နဝတ္တမ်ံ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထောနာတိ တည်း။ အာမန္တာသည်ကား သကဝါဒီ ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထု၏ကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ အဝဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာ ဟူသော်ကား နနု သောတာပန္နော အတ္ထိတိ တည်း။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား အာဇာ နာဟိ နိဂ္ဂဟ တည်း။ အနုလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဠိ နဝတ္တမ္ဘတ္တိတည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ နနုသောတာပန္နောတိ တည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တမ္ဘေ ခေါ နဝတ္တမ်ံ နဝတ္တမ္ဘေခေါ နနုသောတာပန္နော အတ္ထိတိတည်း။ ပဋိလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဠိသောတာ ပန္နော အတ္ထိတိတည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ ခေါ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထော နာတိတည်း။ ပဋိလောမ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ ဝတ္တမ္ဘေခေါ နဝတ္တမ်ံ။ ဝတ္တမ္ဘေခေါ နနုသောတာပန္နော အတ္ထိတိ မိစ္ဆာတည်း။ ပစ္စနိဂဟပဋ္ဌာန ဟူသော်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညဖြစ်သော အန နုယောဂဝတ္ထု ဝိသေသဖြစ်သော အနနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင် သော် သာမညဖြစ်သော အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား သောတာ ပန္နော အတ္ထိတိကတ္တာ တေနစ ကာရဏေန။ပ။တ္ထောနာတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပရဝါဒီ ပဋိဇာနနာ တည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိသေသကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာ

နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာ ဟူသော်ကား အတ္တိ ကောစိ နုသောတာပန္နော ဟုတ္တာ သောတာ ပန္နော ဟောတိတိတည်း။ အာမန္တာ သည်ကား ပရဝါဒိပဋိဇာန နာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာအဝဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

သကဒါဂါမိ ပဋိဝေဓနုယောဂစသော ဆယ်ပါးဌာလည်း သောတာပန္နပဋိဝေဓနုယောဂနှင့် အတူပင်ချည်း။ ဤကား ပရဝါဒိပက္ခတည်း။ ထိုပရဝါဒိ ပက္ခနောင်ကား။ သကဒါဂါမိ ပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသကဒါဂါမိ ပဋိဝေဓ နုယောဂ သည်ကား နပုဗ္ဗယောဂ ပရဝါဒိယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် နပုဗ္ဗယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို၏လည်း သောတာပန္နပဋိဝေဓနုယောဂ သကဒါဂါမိ ပဋိ ဝေဓနုယောဂ အနာဂါမိ ပဋိဝေဓနုယောဂ အရဟတ္တ ပဋိ ဝေဓနုယောဂ ဥဘတော ဘာဂဝိမုတ္တိ ပဋိဝေဓ နုယောဂ ပညာဝိမုတ္တိ ပဋိဝေဓနုယောဂ ကာယသက္ခိပဋိဝေဓနုယောဂ ဒိဋ္ဌိပတ္တပဋိဝေ့ဓ နုယောဂ သဒ္ဓါဝိမုတ္တိ ပဋိဝေဓ နုယောဂ ဓမ္မာနုသာရိပဋိဝေဓနုယောဂ သဒ္ဓါနုသာရိပဋိဝေဓနုယောဂ ဟူ၍ဆယ်ပါးပြား၏။ ထိုဆယ်ပါးတို့တွင်သော်ကား သောတာပန္န ပဋိဝေဓနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကနှင့် ဥပနယနစတုက္ကနှင့် ဥပနယနစတုက္ကနှင့် ဝါးပါးတွင်သော်အနုလောမပဋ္ဌာနကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အောက်ပစ္စနီကကို ပဋိကမ္မ ပြန်၍ဟောလေ။ သကဒါဂါမိအစရှိသော ဆယ်ပါးကိုလည်း သိကောင်းပြီ။ နပုဗ္ဗ ယောဂ သကဒါဂါမိနောင်ကား နပရယောဂ သကဒါဂါမိပက္ခ ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သောတာပန္န သကဒါဂါမိ အနာဂါမိဟူ၍သုံးပါးတည်း။ အရဟတ္တကိုချန်။အရဟတ္တမှတပါး ဆယ်ပါးလုံး ဟောရ၏။ ဟောစဉ် ပြတ်လေသောကြောင့်သာ

မဟောသတည်း။ ပရဝါဒီပက္ခမှာတချက်နှင့် သကဝါဒီပက္ခမှာ ပုဗ္ဗယောဂ သောတာပန္န ပရယောဂသောတာပန္န ဤနှစ်ချက်နှင့်ဟပ်။ အထက်လျှင်အထက်ချင်းဟပ်လေ။ ဤသည်ကား ပဋိဝေဓာနုယောဂတည်း။ ပဋိဝေဓာ နုယောဂနောင်ကား သမ္မိရာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခ သကဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီ ပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စနိကပဠိက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် ပစ္စနိကပဠိကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထုဟူသော်ကား နဝတ္တမ္ဘံစသည်တည်း။ အဝတ္ထုဟူသော်ကား ဟဒ္ဒိအစရှိသည်တည်း။ ပစ္စနိကပဠိကနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကားအနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော်အနနုယောဂဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညု ဝိသေသနှစ်ပါးတွင်သော် သာမညုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ သာမညုဟူသော်ကား စတ္တာရော ပုရိသယုဂါအဋ္ဌပုရိသပုဂ္ဂလာအတ္ထိတိ ကတ္တာတေနစကာရဏေန အာမန္တာတည်း။ ဝိသေသအနနုယောဂ ဝတ္ထုဟူသော်ကားစတ္တာရော ပုရိသယုဂါအဋ္ဌပုရိသပုဂ္ဂလာ ဇုဒ္ဓိပါတုဘာဝါ ပါတုဘဝန္တိတိ အာမန္တာတည်း။အနုယောဂဝတ္ထုဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလောဇုဒ္ဓိ ပါတု ဘာဝါ ပါတု ဘဝတိတိ နဟေတုံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ (သိကောင်းပြီ။ ဤကားပရဝါဒီ ပက္ခတည်း)။

ပရဝါဒီပက္ခနောင်ကား သကဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညု ဝိသေသ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဠိက ပဋိကမ္မစတုက္ကနိဂ္ဂဟစတုက္ကဥပနယနစတုက္ကနိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဠိကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။

ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ အောက်နှင့်အတူပင်။ သာ မညနောင်ကား ဝိသေသကိုဟောတော်မူ၏။ ဝိသေသဟူသော် ကားဗုဒ္ဓပါတုဘာဝါ နဟေတုဝတ္ထုမြေတည်း။ ထိုဝိသေသဟူသော် ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယန စတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတည်း။ (သိကောင်းပြီ။ ။ဥဒ္ဓိန္ဒ ပုဂ္ဂလတချက် နုဒ္ဓိပုဂ္ဂလတချက် နှစ်ချက်ခွဲလေ၊ ဤကား သမ္မိရာ နုယောဂတည်း)။

ထိုသမ္မိရာနုယောဂနောင်ကား သစ္ဆိုကဋ္ဌသဘာဝါနုယောဂ ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒိပဏ္ဍ သကဝါဒိပဏ္ဍ ဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပဏ္ဍသည်ကား သမ္မိရာနုယောဂ ဖြစ်သော ပရဝါဒိပဏ္ဍနှင့် အထူးမရှိဖြစ်သောကြောင့် ဟောတော် မမူ။ သကဝါဒိပဏ္ဍကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသကဝါဒိပဏ္ဍ သည်ကား သခ်ံတာဒိပညာ ရူပဒဿနပညာ သရူပဒဿနဝိဘာဂ ပညာ ဥပ္ပါဒေါပညာယတ္ဌာနုယောဂပညာ အတ္ထတ္ထမိပညာနတ္ထတ္ထမိ ပညာ ကိုနိသာယပညာ ဝေဒိယမာနုပညာ ကာယာနုပဿနာ ပညာ ပါရာယနဂါထာပညာ သုတ္တာဟရဏပညာ ဟူ၍ ဆယ်ပါး ပြား၏။ ထိုဆယ်ပါးတွင်သော်သခ်ံတာဒိပညာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သခ်ံတ အသခ်ံတ နေဝသခ်ံတာ နာသခ်ံတပညာ ကောဋ္ဌိပညာဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါးတွင် သခ်ံတကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌာန စ သောငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကိုရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကားဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦး စွာဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထုဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ

သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ၊ အာမန္တာသည်ကား အနုယောဂဝတ္ထု တည်း။ ပုဂ္ဂလောသခ်ိတော၊ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေသည်ကားအနုယောဂဝတ္ထုတည်း။ အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟံသည်ကား နိဂ္ဂဟတည်း။ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဠိပုဂ္ဂလော။ တ္ထေနာတိတည်း။ အနုလောမပါပနာဟူသော်ကား တေနဝတရေဝတ္တမ္ဗေပုဂ္ဂလော သခ်ိတောတိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝေသိ၊ ဝတ္တမ္ဗေခေါ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ နောစေဝတ္တမ္ဗေ၊ပုဂ္ဂလောသခ်ိတောတိမိစ္ဆာတည်း။ပဋိလောမဌပနာဟူသော်ကားနောစေပနဝတ္တမ္ဗေပုဂ္ဂလော သခ်ိတောတိတည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစ တဝ ရေ ဝတ္တမ္ဗေ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝေသိ။ ဝတ္တမ္ဗေခေါ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ နောစေပန ဝတ္တမ္ဗေ ပုဂ္ဂလော သခ်ိတောတိမိစ္ဆာတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မကို ဟောတော်မူ၏။ ပဋိကမ္မ ဟူသော်ကား နဝတ္တမ္ဗံ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ အာမန္တာ။ နနု စတ္တာရော ပုရိသ ယုဂါ ပုဂ္ဂလာ အတ္ထိတိအာမန္တာ။ ဟဠိပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ။နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဗေ။ နနုစတ္တာရောအတ္ထိတိ။ တတ္ထဝေသိ ဝတ္တမ္ဗေခေါ နဝတ္တမ္ဗံ ပုဂ္ဂလော။တ္ထေနာတိ၊ ဝတ္တမ္ဗေခေါ။ နနုစတ္တာရော။အတ္ထိတိမိစ္ဆာ။ ဟဠိစတ္တာရော။ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဗေ။ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ။ ယံတတ္ထဝေသိ ဝတ္တမ္ဗေခေါ နဝတ္တမ္ဗံ။ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ။ ဝတ္ထမ္ဗေခေါ နနုစတ္တာရော အတ္ထိတိမိစ္ဆာတည်း။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား တတ္ထေပနမည်သည်။ ဝတ္တမ္ဗေခေါ နဝတ္တမ္ဗံ။ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ။ နောစ ဝတ္တမ္ဗေ နနုစတ္တာရော ပုရိသယုဂါ အဋ္ဌပုရိသ ပုဂ္ဂလာ အတ္ထိတိ။ နောစေတ ဝတတ္ထဟေတာယ ပဋိညာယဟေဝံ ပဋိဇာနန္တံ ဟေဝံ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ အထတံ နိဂ္ဂဏှာမ သုနိဂ္ဂဟိတောစဟောသိ။ ဟဠိ နဝတ္တမ္ဗံ။တံနော ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဗေ။အတ္ထိတိ။ ယံတတ္ထ။ တ္ထေနာတိ

ဝတ္တမ္ဘေခေါ် နနုစတ္တာရော အတ္ထိတိမိစ္ဆာတည်း။ ဟဠိစတ္တာရော ။ပ။အတ္ထိတိတေန ဝတ ရေဝတ္တမ္ဘေ။ပ။ထ္ထေနာတိ။ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ၊ နဝတ္တမ္ဘံ။ပ။ ထ္ထေနာတိ ဝတ္တမ္ဘေခေါ်။ပ။ အတ္ထိတိ မိစ္ဆာတည်း။ ဤကား နိဂ္ဂဟတည်း။ ဥပနယန စတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္က အနုလုံနှင့် အတူပင် ဟောလေ။ အသခ်တမှာ သိသာပြီ။ နေဝ သခ်တာ နာသခ်တလည်း-အသခ်တနှင့်အတူပင်။ ထိုနောင်ကား ကောဋ္ဌာဒိ ပဌာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နသုတ္တာဟရဏာ သုတ္တာ ဟရဏာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နသုတ္တာ ဟရဏာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌက ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကားဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား အနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုယောဂဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အနုယောဂ ဝတ္ထုဟူသော်ကား သခ်တဋ္ဌ အသခ်တဋ္ဌ။ပ။အာမန္တာတည်း။အနု ယောဂဝတ္ထုဟူသော်ကား နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ၊ဒ္ဝေမာ ဘိက္ခဝေ ခေတ္တယောကတမာ။ပ။ အတ္ထေ၀ သုတ္တန္တောတိတည်း။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟတည်း။ အနုလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဠိသခ်တဋ္ဌ ကောဋ္ဌိတိတည်း။ ပါပနာ ဟူသော် ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ။ပ။ အတ္ထေ၀ သုတ္တန္တောတိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား-ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တမ္ဘေခေါ်။ သခ်တဋ္ဌ။ပ။ ကောဋ္ဌိတိ ဝတ္တမ္ဘေခေါ် နနု ဝုတ္တံဘဂ၀ တာ။ပ။ အတ္ထေ၀သုတ္တန္တော။ မိစ္ဆာတည်း။ ထိုနောင်ကား အသ ရူပဒဿနပဋ္ဌာကိုဟောတော်မူ၏။ အသရူပဒဿန ပဋ္ဌာဟူသော် ကား ပုဂ္ဂလောနေ၀ သမ်ိတော နာသမ်ိတောတိ အာမန္တာ၊အည်ံ သခ်ံတံ အညောပုဂ္ဂလောတိ။ နဟေတံ ဝတ္တမ္ဘေတည်း။ ထိုသည် ကား အနုလောမပဋ္ဌက စသည်ကိုဆိုလေ။ ထိုနောင် သရူပဒဿန ပဋ္ဌာဟူသော်ကား ခန္ဓာသခ်တာ နိမ္ဗာနံ စသည်တည်း။ ထိုနောင်

ကား သရူပနိဒဿန ဝိဘာဂပဌာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သရူပသခ်ၢတဖြစ်သော သရူပဒဿန ဝိဘာဂပဌာ ဝေဒနာ သညာသင်္ခါရဝိညာဏ ဖြစ်သော သရူပဒဿန ဝိဘာဂ ပဌာဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထိုငါးပါးတို့တွင် သရူပဒဿန ဝိဘာဂ ပဌာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာန ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ သရူပဒဿန ဝိဘာဂ ပဌာနောင်ကား ဥပဒါဒေါပညာယတျာနုယောဂကိုဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နသုတ္တာဟရဏ သုတ္တာဟရဏ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နသုတ္တာဟရဏကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂဟ စတုက္ကဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အနုလောမပဋ္ဌာနဟူသော် ကား ပုဂ္ဂလဿ ဥပဒါဒေါ ပညာယတိ။ပ။ နဟေတုံ ဝတ္တေတည်း။ ပဋိကမ္မစတုက္ကစသည်ကို သိကောင်းပြီ။ နသုတ္တာဟရဏဖြစ်သော ဥပဒါဒေါ ပညာယတျာ နုယောဂနောင်ကား သုတ္တာဟရဏပဌာ ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသုတ္တာဟရဏဖြစ်သော ဥပဒါဒေါပညာယ တျာနုယောဂ သည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မ စတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ အနုလောမ ပဋ္ဌာနဟူသော်ကား နဝတ္တမ္ဘံ ပုဂ္ဂလော သခ်ၢတောတိ အာမန္တာဟူ၍ထည့်လေ။ ဝုတ္တံဘဂဝတာ တေနဟိ ပုဂ္ဂလော သခ်ၢတောတိတည်း။ ထိုအနုလောမပဋ္ဌာန ဟူသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါး တွင်သော် အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား နသုတ္တာဟရဏဖြစ်သော အနုယောဂဝတ္ထု သုတ္တာ ဟရဏ ဖြစ်သော အနုယောဂ ဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နသုတ္တာဟရဏကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ နသုတ္တာဟရဏ

ဟူသော်ကား နဝတ္တမ္ဘံပုဂ္ဂလော သခ်ံတောတိ အာမန္တာတည်း။ ထိုကား ပု ၁ ပဋိစ္စာနုနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုကား သုတ္တာဟရဏာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသုတ္တာဟရဏာသည်ကား ဝုတ္တံဘဂဝတာ ဝယော ပညာယတိ ဒ္ဝိတာနံ အညထတ္တံ ပညာယတိ တည်း။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိစ္စာနုနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာဟရဏာအနုလောဂကိုဟောတော်မူ၏။အနုလောမဌပနာဟူသော်ကား ဟဒ္ဒိနဝတ္တမ္ဘံ ပုဂ္ဂလောသခ်ံတောတိတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုလောမ ပါပနာကို ဟောတော်မူ၏။ အနုလောမပါပနာဟူသော်ကားနော ဝတ ရေဝတ္တမ္ဘေ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ။ပ။အညထတ္တံ ပညာယတိတိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ ဝတ္တမ္ဘံ။ပ။ နောစဝတ္တမ္ဘေ အညထတ္တံ ပညာယတိတိ မိန္ဓာတည်း။ ပဋိလောမ ဌပနာဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလသဿဥပ္ပါဒေါပညာယတိ ဝယောပညာယတိတိ။ ဒ္ဝိတသဿအညထတ္တံ ပညာယတိတိတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား တေနဟိ ပုဂ္ဂလော သမ်ိတောတိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ဤနှစ်ပါးကိုပေါင်း၍ဟောလေ။ နဥပ္ပါဒေါပညာယတျာ နုယောဂမှာလည်း အတူပင်။ ထိုနောင်ကား အတ္ထတ္ထမှိ ပဥ္ဉာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒိပက္ခ သကဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပရဝါဒိပက္ခသည်ကား သမ်ိရာနုယောဂမှာနှင့်အတူး မရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုနုယောဂဝတ္ထုအနုယောဂ ဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိစ္စာနုနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ပရိ

နိမ္မုတောပုဂ္ဂလော စသည်တည်း။ အတ္ထတ္ထမိ နတ္ထတ္ထမိသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ဟူသော်ကား ပရိနိမ္မုတော သဿတောကသည် နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဘေတည်း။ ထိုသည်ကား ပုစ္ဆာ အဝဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။သိကောင်းပြီး။ အတ္ထတ္ထမိပညာနောင်ကား နတ္ထတ္ထမိ ပညာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မ စတုက္ကာ နိဂ္ဂဟစတုက္ကာ ဥပနယနစတုက္ကနိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုလောမ ပဋ္ဌာနသည်ကားဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော်အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

နတ္ထတ္ထမိ ပညာနောင်ကား ကိုနိဿာယ ပညာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒိပဋ္ဌ သကဝါဒိပဋ္ဌ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပဋ္ဌသခ်ံတသည်ကား သခ်ါရနယမှာ ပရဝါဒိပဋ္ဌနှင့်အထူး မရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူသည်။ သကဝါဒိ ပဋ္ဌကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကာ နိဂ္ဂဟစတုက္ကာ ဥပနယနစတုက္ကာ နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတည်း။ ထိုငါးပါးတွင် အနုလောမ ပဋ္ဌာနဟူသော်ကား ဘဝံနိဿာယ တိဋ္ဌတိ။ ဘဝေါအနိစ္စော သခ်ံတော။ ပ။ နံဟေဝံ ဝတ္တမ္ဘေတည်း။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးဟွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ကိုနိဿာယ ပညာနောင်ကား ဝေဒိယမာနပညာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒိပဋ္ဌ သကဝါဒိပဋ္ဌဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပဋ္ဌကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုပရဝါဒိပဋ္ဌသည်ကား သုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ အဒုက္ခမသုခ ဝေဒနာဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် သုခဝေဒနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။

ထိုသုခဝေဒနာ သည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋ္ဌိကမ္မ စတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် ဒုက္ခဝေဒနာ အဒုက္ခ မသုခဝေဒနာ အတူပင်ချည်း။

ပရဝါဒီပဏ္ဍနောင်ကား သကဝါဒီ ပဏ္ဍကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသကဝါဒီသည်ကား အနည်ဖြစ်သော ဝေဒိယမာနပဌာအည်ဖြစ်သောဝေဒိယမာနပဌာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနည်ဖြစ်သော ဝေဒိယမာနပဌာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် သုခဝေဒနာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားအနုလောမပဋ္ဌာနပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကစသော၊ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုနုယောဂ ဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုလောမ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဠိုအတ္ထိကောစိစသည်တည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား တေနဝတ ရေ ဝတ္ထမ္ဘေ သုခံဝေဒနံစသည်တည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝေဒေသိ။ ဝတ္ထမ္ဘေခေါ် အတ္ထိကောစိ။ပ။ တ္ထေနာတိ တည်း။ နောစဝတ္ထမ္ဘေ ယော သုခံဝေဒနံ။ပ။ မိဋ္ဌာတည်း။ ပဋ္ဌိလောမပါပနာဟူသော်ကား နောစေပန ဝတ္ထမ္ဘေယောသုခံဝေဒနံ စသည်တည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္ထမ္ဘေ။ အတ္ထိကောစိ စသည်တည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝေဒေသိ။ ဝတ္ထမ္ဘေခေါ်။ အတ္ထိကောစိ စသည်တည်း။ပ။ နော ဝတ ရေ ဝတ္ထမ္ဘေ။ ယော သုခံဝေဒနံ။ပ။ မိဋ္ဌာတည်း။ ဒုက္ခဝေဒနာ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာတို့ကိုလည်း သုခဝေဒနာနှင့်အတူဟောလေ။ အနည်ဖြစ်သော ဝေဒိယမာန ပဌာနောင်ကား အည်ဖြစ်သော ဝေဒိယမာနပဌာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ အဒုက္ခ မသုခဝေဒနာ ဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ဝေဒိယမာနပဌာနောင်ကား ကာယာ နုပဿနာ

ပဌာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခ သကဝါဒီ ပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ကာယာနုပဿနာပဌာ ဝေဒနာနုပဿနာပဌာ စိတ္တာ နုပဿနာပဌာ မျှောနုပဿနာပဌာဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုလေး ပါးတွင် ကာယာနုပဿနာပဌာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား အနုလောမယဉ္စက ပဋိဂ်မ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင် သော် အနုလောမပဉ္စကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ အနုလောမဌပနာဟူသော်ကား ဟဒ္ဒိ နဝတ္ထုမ္ဘံဗုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိတည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္ထုမ္ဘေ။ နနုအတ္ထိကောစိ ကာယေကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိတိတည်း။ ရောပနာ ဟူသော် ကား ယံတတ္ထဝေဒေသိ။ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ နဝတ္ထုမ္ဘံ။တ္ထေနာတိ။ ဝတ္ထုမ္ဘေ ခေါ်နနုအတ္ထိကောစိ ကာယေ။ပ။ တ္ထေနာတိ မိန္ဓာတည်း။ ပဋိ လောမဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဒ္ဒိအတ္ထိကောစိ ကာယေ အစ္စ ရှိ သည်တည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္ထုမ္ဘေ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ စသည်တည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံ တတ္ထဝေဒေသိ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ နဝတ္ထုမ္ဘံ။တ္ထေနာတိ။ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ် အတ္ထိ ကောစိ။ဝိဟရတိတိတည်း။ (ဝေဒနာနုပဿနာပဌာ စမ္မာနုပဿ နာပဌာတို့သည်လည်း ဤနည်းအတူချည်း)။

ပရဝါဒီပက္ခနောင်ကား သကဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနည္တြစ်သော သကဝါဒီပက္ခ ကာယာနုပဿနာ ပဌာ အည္တြစ်သောသကဝါဒီပက္ခကာယာနုပဿနာပဌာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနည္တြစ်သော သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ကာယဝေဒနာစိတ္တမ္မာနုပဿနာ ပဌာဟူ၍ လေးပါးတည်း။ အည္တြအတ္ထိ။ ကောစိ စသည်တည်း။ အည္တ ဟူသော်ကား အတ္ထိကောစိ ကာယေ ကာယာနုပဿီ

ဝိဟာရတိတိကဘွာ တေနစကာရဏေန။ပုဂ္ဂလော ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိ ကဋ္ဌ ပရမ်ေ္ဍနာတိ၊ အာမန္တာ။ အညော ကာယော။ပ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဘေတည်း။ အညာဝေဒနာ၊ အညံစိတ္တံ စသည်တည်း။ (သိ ကောင်းပြ)။

ကာယာနုပဿနာ ပဋ္ဌာနောင်ကားပါရာယန ဂါထာပဋ္ဌာကို ဟော့တော်မူ၏။ သည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါး တွင်သော် ပရဝါဒိပက္ခသည် ကာယာနုပဿနာဒိ ပဋ္ဌာန်၌ အထူး မရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိ ပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညဝိသေသနှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌကပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌက် ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါး တွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အန နုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဒ္ဓာ ပဋိဇာ နနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဒ္ဓာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုဒ္ဓာ ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဇ္ဇတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမ်ေ္ဍနာတိ တည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပရဝါဒိ ပဋိဇာနနာတည်း။ထိုနောင် ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဒ္ဓာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဒ္ဓာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဒ္ဓာဟူသော်ကား နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာသုညတော လောကံ။ပ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာ တည်း။ အနုလောမ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဒ္ဓိပုဂ္ဂလော။တ္ထေနာတိ တည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္ထမ္ဘေ ဝုတ္တံဘဂ ဝတာ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ။ဝတ္ထမ္ဘေခေါပုဂ္ဂလော။ တ္ထေနာတိဝတ္ထမ္ဘေခေါ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ။အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိမိန္ဓာတည်း။ ပဋိလောမဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဒ္ဓိဝုတ္တံဘဂဝတာစသည်တည်း။ ပါပနာဟူသော်

ကား တေနဟိပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝေဒေသိ။ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ ပုဂ္ဂလော။ တ္ထေနာတိ၊ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ ဝုတ္တံဘဂဝတာ။ပ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိ တည်း။ ထိုနောင်ဝိသေသဖြစ်သော ပါရာယနဂါထာပဉ္စာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား လက္ခဏလက္ခဏာ နှစ်ပါးတွင်သော် လက္ခဏကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သဟရူပေနဝိနာရူပေနနှစ်ပါးတွင်သော် သဟရူပေနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာကပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာကကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုလောမပဋ္ဌာကသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုယောဂ ဝတ္ထုအနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလောအဝေဂ္ဂတိတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ဤသည်ကား သာမညတည်း ။ထိုသာမညနောင်ကား ဝိသေသကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား သဟရူပေန အဝေဂ္ဂတိတိ ဝိနာရူပေန အဝေဂ္ဂတိတိတည်း။ သဟရူပေနသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကားအနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာအဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား တံဇိဝံ တံသရိရံတည်း။ နုဟေဝံဝတ္ထုမ္ဘေသည်ကား အဝဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိနာရူပေနကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ပုဂ္ဂလော အဝေဂ္ဂတိတိအာမန္တာ။ သဟရူပေနအဝေဂ္ဂတိ ဝိနာရူပေန အဝေဂ္ဂတိတိ အညံဇိဝံ အညံသရိရန္တိနဟေဝံ ဝတ္ထုမ္ဘေတည်း။ ဝိနာရူပေနသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ သိကောင်းပြီ။

လက္ခဏနောင်ကား လက္ခဏာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အဇ္ဈတ္တ၀ိဘင်္ဂ ဗဟိဒ္ဓ၀ိဘင်္ဂဟူ၍ နှစ်ပါးတို့တင်သော် အဇ္ဈတ္တ၀ိဘင်္ဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတို့တင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အ၀တ္ထု နှစ်ပါးတို့တင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနုယောဂ ဝတ္ထု အနုယောဂ၀တ္ထု ဟူ၍ နှစ်ပါးတို့တင်သော် အနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတို့တင်သော် . သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသာမညသည်ကား ပုဗ္ဗာ၀ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော အ၀ေက္ခတိတိတည်း။ အ၀မဗ္ဗာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိသေသကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတို့တင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာ ဟူသော်ကား အဇ္ဈတ္တ၀ရဂတော အ၀ေက္ခတိ ဗဟိဒ္ဓါနိက္ခမိတ္တာ အ၀ေက္ခတိတိတည်း။ အဇ္ဈတ္တ၀ရဂတောသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂ၀တ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ပါရာယနဂါထာ ပဉ္စာနောင်ကား သုတ္တာဟရဏပဉ္စာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရ၀ါဒိပက္ခ သက၀ါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတို့တင်သော် ပရ၀ါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသနှစ်ပါးတို့တင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတို့တင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နုသုတ္တာဟရဏ၀တ္ထု သုတ္တာဟရဏ ၀တ္ထု နှစ်ပါးတို့တင်သော် နုသုတ္တာဟရဏ၀တ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ နုသုတ္တာဟရဏ ဟူသော်ကား နဝတ္တမ္ဘိပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ အာမန္တာ

တည်း။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌိဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာဟရဏဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ကား။ ကာရဏသုတ္တာ ဟရဏဝတ္ထု ဖလသုတ္တာဟရဏဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ကာရဏ သုတ္တာဟရဏ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ကာရဏသုတ္တာ ဟရဏဝတ္ထု ဟူသော်ကား နှုနှာဂဝါသစွဝါဒိ ကာလဝါဒိ ဘူတဝါဒိ တထဝါဒိ အဝိတထဝါဒိအနညထဝါဒိတို့ အာမန္တာတည်း။ ဖလသုတ္တာဟရဏဝတ္ထု ဟူသော်ကား ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အတ္ထိပုဂ္ဂလော။ပ။ဣဿရော တိ တည်း။ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဠိနဝတ္ထုမ် ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထော တိ တည်း။ ပါဝနာ ဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္ထုမ္ဘေ ဘဂဝါ သစ္စဝါဒိ။ပ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တော တိ တည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ။ဝတ္ထုမ္ဘေ ခေါ။နဝတ္ထုမ် ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထော တိ။ ဝတ္ထုမ္ဘေ ခေါ နနု။ပ။ သုတ္တန္တော တိ မိဿာ တည်း။ ပဋ္ဌိလောမဋ္ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဠိဘဂဝါသစွဝါဒိ ကာလဝါဒိ သုတ္တန္တော တိ တည်း။ ပါဝနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္ထုမ္ဘေ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထော တိ တည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္ထုမ္ဘေ ခေါ နဝတ္ထုမ္ဘန္တိ။ ဝတ္ထုမ္ဘေ နနုဘဂဝါသစွဝါဒိ။ပ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တော တိ မိဿာ တည်း။ ဤသို့လျှင် နိဂ္ဂဟအနုလောမ၌လည်း ဌပနာ ပါဝနာ ရောပနာ ပဋ္ဌိလောမ ၌လည်း ပါဝနာ ရောပနာ ဤငါးပါး အပေါင်းသည်လျှင် အနုလောမပဋ္ဌကမည်၏။ ဝိသေသမှာလည်း အဟူပင် သုတ္တာဟရဏဖြစ်သောပရဝါဒိပက္ခနောင် သကဝါဒိပက္ခ ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနတ္တသုတ္တာဟရဏပဋ္ဌာ၊ ကစ္စာနသုတ္တာဟရဏပဋ္ဌာ ဝဇိရတိက္ခုနိ သုတ္တာဟရဏပဋ္ဌာ။ အာနန္ဒ သုတ္တာဟရဏပဋ္ဌာ အတ္တအတ္တနိယ သုတ္တာဟရဏပဋ္ဌာ သေနိယ သုတ္တာဟရဏပဋ္ဌာ သပ္ပိကုမ္ဘ သုတ္တာဟရဏပဋ္ဌာ တေလကုမ္ဘ သုတ္တာဟရဏပဋ္ဌာ၊ မဓုကုမ္ဘပဋ္ဌာ၊ ဖာဏိတကုမ္ဘပဋ္ဌာ၊ ခီရကုမ္ဘ ပဋ္ဌာ၊ ဥဒကကုမ္ဘသုတ္တာဟရဏပဋ္ဌာ၊ ပါနိယ သုတ္တာဟရဏပဋ္ဌာ၊

ပါနိုယကောသက သုတ္တာဟရဏ ပဌာ၊ ပါနိုယသရာဝက သုတ္တာ ဟရဏ ပဌာ၊ နိစ္စဘတ္တ သုတ္တာဟရဏပဌာ၊ ဧဝယဝဂ သုတ္တာ ဟရဏပဌာ ဟူ၍ တဆယ့် ခုနှစ်ပါးတွင်သော် အနတ္တ သုတ္တာ ဟရဏ ပဌာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနု လောမပဋ္ဌာန ပဋ္ဌာန်းမှုစတုက္ကနည်းသော ငါးပါးတွင်သော် အနု လောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နသုတ္တာဟရဏဝတ္ထု၊ သုတ္တာဟရဏဝတ္ထု၊ နှစ်ပါးတွင်သော် နသုတ္တာဟရဏဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌာနနှာ နှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာ ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပရဝါဒီပဋ္ဌာနနှာတည်း။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာဟရဏ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကာရဏဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏ ဝတ္ထု၊ ဖလဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏဝတ္ထုနှစ်ပါးတည်း။ ကာရဏ ဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏဝတ္ထု ဟူသော်ကား နနုဘဂဝါကသည် အနည္ဓဝါဒီတိအာမန္တာတည်း။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌာနနှာ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုကား ဖလ ဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ဖလ ဟူသော်ကား ဘာဂဝတာ သမ္ဘေဓမ္မာ။ အနတ္တာတိ၊ အတ္ထေ ဝ သုတ္တန္တောတိ အာမန္တာတည်း။ ထိုကား ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌာနနှာ နှစ်ပါးတည်း။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား အာဇာ နာဟိနိဂ္ဂဟတည်း။ အနုလောမ ဌပနှာ ဟူသော်ကား ဟဋ္ဌိ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ တည်း။ ပါပနှာ ဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္ထုမ္ဘေနနုဘဂဝတာ။ အတ္ထေ ဝ သုတ္တန္တောတိတည်း။ ရောပနှာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိသစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိတည်း။ ဝတ္ထုမ္ဘေ ခေါ ဘဂဝါ သစ္စဝါဒီ။ပ။ အတ္ထေ ဝသုတ္တန္တောတိ မိဆ္ဆာ တည်း။ ပဋ္ဌိလောမ ဌပနှာ ဟူသော်ကား ဟဋ္ဌိဘဂဝါ။ သစ္စ ဝါဒီ။ပ။ အတ္ထေ ဝသုတ္တန္တောတိ တည်း။ ပါပနှာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္ထုမ္ဘေ။ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိသစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေ

နာတိတည်း။ ပဋ္ဌိလောမရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝေဒေသိ။ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ် ပုဂ္ဂလောတိ။ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ်။ အတ္ထေ၀ သုတ္တန္တောတိ မိန္ဓာတည်း။ အနုတ္တသုတ္တာ ဟရဏ ပဠာနောင်ကား ကစ္စာန သုတ္တာ ဟရဏ ပဠာကို ဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား ဝဇိရာဘိက္ခုနီ သုတ္တာဟရဏပဠာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဠုက ၅ဃော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဠုကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နသုတ္တာဟရဏ သုတ္တာဟရဏဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နသုတ္တာ ဟရဏကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ နသုတ္တာဟရဏ ဟူသော်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထောနာတိ တည်း။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာဟရဏပဠာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသုတ္တာ ဟရဏသည်ကား ပုဒ္ဓာ ပဋ္ဌိဇာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ သိကောင်းပြီ။ ။ထိုနောင်ကား အာနန္ဒ သုတ္တာဟရဏပဠာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဠုက ပဋ္ဌိကမ္မ စတုက္ကစသောငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဠုကကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထောနာတိ အာမန္တာ။ နနုအာယသ္မာ အာနန္ဒောဗုဒ္ဓဝဏ္ဏ ဘေဒဝေါစ။ သုညောလောကောပ။ ကိဠာနန္ဒသုညံ အတ္တေနဝါ အတ္တနိယေန ဝါ။ စက္ခုံခေါ် အာနန္ဒသုညံ အတ္တေနဝါ အတ္တနိယေနဝါ ရူပါ သညာပ။ တယ္မာ သုညော လောကောတိ ဝုစ္စတိတိ အတ္တေ၀ သုတ္တန္တောတိအာမန္တာ။ တေနဟိ ဝတ္ထုမ္ဘံ။ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထောနာတိတည်း။ ထိုသည်ကား အနုယောဂ ဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ သောတံ သုညံ နှင့် သဒ္ဒါ သုညာဘက်။ ဃာနံသုညံနှင့် ဂန္ဓာ သုညာဘက်။ ဇိဝှါသုညာနှင့် ရသာသုညာဘက်။ ကာယော သုညောနှင့် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာသုညာဘက်။ သိကောင်းပြီ။ထိုနောင်ကား အတ္တအတ္တနိယသုတ္တာဟရဏပဠာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဠုက ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဠုကကို ရှေးဦးစွာ ဟော

တော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ။ပ။ တေနဟိ ဝတ္ထုဗ္ဓံ ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ တည်း။ (ကြင်းသရွှေ သိကောင်းပြီ။ ။အဋ္ဌနိဂ္ဂုဟကထာ ပေယျာလကထာ သန္ဓာဝတိကထာစိတ္တကလျာဏဇုဠ္ဓိကထာ။ ။အောက်က ဟော ခဲ့သည်များကို ဥဒါန်းဂါထာသီသတည်း)။

၂-ပရိဟာနိကထာ
၁-ဝါဒယုတ္တိပရိဟာနိ

(၂)၃၉။ အရဟာ၊ရဟန္တာသည်။ အရဟတ္တာ၊ရဟန္တာအဖြစ်မှ။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်သလော။ အာမန္တာ။ သမ္ဘတ္တ၊ ခပ်သိမ်းသော သရိရ၌။ အရဟာ၊ သည်။ အရဟတ္တာ၊ မှ။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ် သလော။ ဇုတိပုဗ္ဗာဃံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော် ကား။ မယာ၊ ဝါပရဝါဒီသည်။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

ပရိဟာယမာနော၊ ယုတ်သည်ရှိသော်။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန် သော။ ဖလေဟိ၊ ဖိုလ်တို့ဖြင့်။ပ။

စတူဟိ၊လေးပါးကုန်သော။ သတသဟဿေဟိ၊တသိန်းသော ဥစ္စာတို့ဖြင့်။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ သေဋ္ဌိတ္တံ၊ သူဌေး၏ အဖြစ်ကို။ ကာရေန္တော၊ ဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍။ သတသဟဿေ၊ တသိန်းသော ဥစ္စာသည်။ ပရိဟာနေ၊ ယုတ်ခဲ့သည်ရှိသော်။ သေဋ္ဌတ္တာ၊ သူဌေး၏ အဖြစ်မှ။ ပရိဟာနော၊ယုတ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်သလော။အာမန္တာ၊ ဝါ သကဝါဒီသည် မဆိုအပ်။ပ။

(၂)၄၂။ ကဿ၊ အဘယ် မည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဗဟု တရာ၊ အထူးသဖြင့် မျှားကုန်သော။ ကိလေသာ၊ တို့ကို။ ပဟီနာ၊ အပ်ကုန်သနည်း။ အရဟတော၊ဝါ၊ရဟန္တာသည်လည်း။ဗဟုတရာ၊ အထူးသဖြင့်မျှားကုန်သော။ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို။ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သလော။ သောတာပန္နသဝါ၊ သောတာပန်သည် လည်း။ ဗဟုတရာ၊ အထူးသဖြင့် မျှားကုန်သော။ ကိလေသာ၊

တို့ကို။ ပဟီနံ၁၊ ပယ်အပ်ကုန်သလော။ ဧကတိပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အရဟတော၁၊ ရဟန္တာသည်။ မဟုတရာ၊ အထူး သဖြင့် များကုန်သော။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ပဟီနာ၊ ကုန်၏။ အရဟတော၁၊ သည်။ မဟုတရာ၊ကုန်သော။ ကိလေသာ၊ တို့ကို။ ဟဒ္ဓိပဟီနာ၊ကုန်အံ့။ အရဟာ၊သည်။အရဟတ္တာ၊အရဟတ္တ ဖိုလ်မှ။ ဟဒ္ဓိပရိဟာယတိ၊ အကယ်၍ယုတ်အံ့။ပ။ 💬

၂၄၄။ ကဿ၊ အဘယ် မည်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ မဂ္ဂဘာဝနာ၊ မဂ္ဂဘာဝနာသည်။ အဓိမတ္တာ၊ လွန်သနည်း။ အရဟတော၁ ရဟန္တာ၏။ မဂ္ဂဘာဝနာ၊မဂ္ဂဘာဝနာ သည်တည်း။ အဓိမတ္တာ၊ လွန်သလော။ သောတာပန္နသဝေါ ၏။ မဂ္ဂဘာဝနာ၊မဂ္ဂဘာဝနာ သည်တည်း။ အဓိမတ္တာ၊ လွန်သလော။ ဧကတိပုဗ္ဗာယံ၊ ဤလို သော အမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အရဟတော၁ ရဟန္တာ၏။ မဂ္ဂဘာဝနာ၊ သည်။ အဓိမတ္တာ၊ လွန်၏။ပ။

၂၄၇။ အရဟတာ၁ ရဟန္တာသည်။ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခသစ္စာ တည်းဟူ သော ဓမ္မကို။ ဒိဋ္ဌံ၊ပြီ။ပ။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ဒိဋ္ဌာနိ၊ အပ်ကုန်ပြီ။ပ။

၂၅၁။ အရဟတော၁သည်။ ရာဂေါ၊ ရာဂကို။ ပဟီနော၁အပ် ပြီ။ပ။ အဝပါယဂါမနိယော၁ အပါယ်သို့ လားကြောင်း ဖြစ်သော။ ဒေါသော၁ ကို။ ပဟီနော၁ အပ်ပြီ။ပ။

၂၆၀။ ဥဒ္ဓိန္ဒမှလော၁ ဖြတ်ပြီးသော အရင်းရှိသည် မဟုတ် လော။ တာလာဝတ္ထုကတော၁ ထန်းရာကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်မဟုတ် လော။ အနဘာဝံကတော၁ တဘန် ဘဝသစ်ကို မပြုအပ်သည် မဟုတ်လော။ အာယတိံ အနုပ္ပါဒ ဓမ္မော၁ နောင်မှ ဖြစ်ခြင်း သဘော ရှိသည် မဟုတ်လော။ပ။

၂၆၁။ ကတကရဏီယော၁ပြုအပ်သည်ကိုပြုသည်မဟုတ်လော။ ဩဟိတဘာရောနု၊ ချအပ်သော ဓနာဝန် ရှိသည် မဟုတ်လော။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထောနု၊ ရောက်အပ်သော နိမ္မာန်သို့ရောက်စေသည်

မဟုတ်လော။ ပရိကို့ဏာဘာဝ သည်းခံနော၊ ကုန်ပြီးသော ဘာဝ သည်ရောဇဉ်ရှိသည် မဟုတ်လော။ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ။ အညာယ၊ သိ၍။ ဝိမုတ္တောနု၊ ကိလေသာမှ လွတ်ပြီးသည် မဟုတ်လော။ ဥက္ခိတ္တပလိဃောနု၊အထက်သို့တက်၍ နုတ်အပ်သောကိလေသာ တည်းဟူသော မင်းတုပ်ရှိသည်မဟုတ်လော။ သံကိဏ္ဏပရိခေါနု၊ ပြင်းစွာပြည့်သော ကိလေသာ တည်းဟူသော အရံအတားရှိသည် မဟုတ်လော။ အဗ္ဘုဠ္ဠေသိကောနု၊နုတ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာ တည်းဟူသော တံခါးခုံ ရှိသည် မဟုတ်လော။ နိရဂ္ဂဠောနု၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသော ကိလေသာ တည်းဟူသော တံခါးရွက်ရှိသည် မဟုတ်လော။ အရိယောနု၊ ကင်းသော ရန်သူရှိသည် မဟုတ် လော။ ပန္နဒ္ဓဇောနု၊ ချအပ်ပြီးသော မာန် တည်းဟူသော တံခွန်ရှိသည် မဟုတ်လော။ ပန္နဘာရောနု၊ ချအပ်ပြီးသော ဝန်ရှိသည် မဟုတ်လော။ ဝိသညုတ္တောနု၊ စင်ဆင်းရဲ၌ ယှဉ် ခြင်းကင်းသည်မဟုတ်လော။ သုဝိဒိတဝိဇယောနု၊ ကောင်းစွာ အောင်ခြင်းရှိသည်မဟုတ်လော။ တသ၊ ထိုရဟန္တာသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို။ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြားမြင်သိသည်မဟုတ်လော။ သမုဒယော၊ သမုဒယသစ္စာကို။ ပဟီနော၊ ပယ်အပ်ပြီးသည် မဟုတ် လော။ နိရောဓော၊ နိရောဓသစ္စာကို။ သစ္ဆိကတော၊ မျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီးသည်မဟုတ်လော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို။ ဘာဝိတော၊ ပွါးစေအပ်သည် မဟုတ်လော။ အဘိညေယ္ယံ၊ သိအပ်သည်ကို။ အဘိညာတံ၊ သိစေသည်မဟုတ်လော။ ပရိညေယ္ယံ၊ ပိုင်းခြားမြင် သိအပ်သည်ကို။ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြားမြင်သိစေသည် မဟုတ်လော။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်သည်ကို။ ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်သည်မဟုတ်လော။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွါးစေအပ်သည်ကို။ ဘာဝိတံ၊ ပွါးစေအပ်သည် မဟုတ်လော။ သစ္ဆိကာတဗ္ဗံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်ကို။ သစ္ဆိ ကတံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ။ပ။

၂၆၂။ သမယဝိမုတ္တောဝါ၊ သမယဝိမုတ္တသော။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ အရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်မှ။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ပ။

ပရိညေယျံ၊ ပိုင်းခြားမှတ်သိအပ်သော ခုက္ခသစ္စာကို။ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြားမှတ်သိအပ်ပြီ။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်သော သမุဒယသစ္စာကို။ ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွါးစေအပ်သော မဂ္ဂသစ္စာကို။ ဘာဝိတံ၊ ပွါးစေအပ်ပြီ။ သစ္ဆိကာတဗ္ဗံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော နိဗ္ဗာန်သစ္စာကို။ သစ္ဆိကတံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ။ပ။

၂၆၃။ သာရိပုတ္တောဝါ၊ သာရိပုတ္တရာအမည်ရှိသော။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်မှ။ ပရိဟာယိတ္တာ၊ ယုတ်သလော။ပ။

၃–သုတ္တသာဓန ပရိဟာနိ

၂၆၅။ ဥစ္စာဝစာ၊ မြတ်မြတ်ယုတ်ယုတ်ကုန်သော။ ပဋ္ဌိပဒါ၊ အကျင့်တို့ကို။ သမဏေန၊ ဘုရားတည်းဟူသော ရဟန်းသည်။ ပကာသိတာ၊ ၏။ ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဖက်သို့။ ဒီဃံ၊ နှစ်ကြာမ်။ နယန္တိ၊ မဂ်တချက်တည်းဖြင့်ရောက်သည်မဟုတ်ကုန်။ ဧဒံ၊ ဤနိဗ္ဗာန် တည်းဟူသော ကမ်းတဖက်သို့။ ဧကဂုဏံ၊ တကြိမ်သာ။ မုတံ၊ ရောက်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧတိအယံ သုတ္တန္တော၊ သည်။ပ။

ဆိန္နသ၊ မဂ်ဖြင့်ဖြတ်ပြီးသော ကိလေသာကို။ဆေဒိယံ၊ တဘန်ဖြတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ယသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဆိန္နသ၊ မဂ်ဖြင့်ဖြတ်ပြီးသော ကိလေသာကို။ ဆေဒိယံ၊ တဘန်ဖြတ်ပြန်ခြင်းသည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိတတဏှော၊ ကင်းသောရာဂရှိပြီ။ အနာဒါနော၊ ကိလေသာသည် မစွဲလမ်းအပ်ပြီ။ ဩဃပါသော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အယဉ်ကို။

သမ္ဘဟတော၊ ကောင်းစွာနုတ်အပ်ပြီ။ပ။ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော ဓမ္မကို။ ပတိစယော၊ ဆည်းပူးခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာ မန္တာ။ပ။ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်သည်။ တဿသမ္မာ ဝိမုတ္တသ။ ပ။ ဝယံစသောနုပသတိတိ၊ တဿ။ ပ။ ဝယံ စသောနုပသတိ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၂ ဖြေ။ သမ္ဘာဏ္ဍဟောနာ၊ ကောင်းစွာသိစေသဖြင့်။ ဝိမုတ္တသ၊ ကိလေသာမှလွတ်ထသော။ သန္ဓာစိတ္တသ၊ ငြိမ်သောစိတ်ရှိသော။ တဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ကတဿ၊ ပြုအပ်သောဓမ္မကို။ ပတိစ္စယော၊ တဖန်ဆည်းပူးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ကတဿ၊ပြုအပ် သောဓမ္မကို။ ကရဏီယံ၊ တဖန်ပြုအပ်သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ။ ။ကေ ဋ္ဌနော၊ တခဲနက်သေး။ သေလော၊ ကျောက်ဖြင့်ပြီးသောတောင် ကို။ ဝါတေန၊လေသည်။ နသမီရတိယထာ၊မလှုပ်စေနိုင်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ အတူလည်းကောင်း။တာဒိနော၊ လာဘအလာဘအစရှိသည် ဌာသည်းခံခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒ္ဒိတံ၊ တည်ကြည်ထသော။ ဝိပ္ပမုတ္တံ၊ ကိလေသာမှလွတ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကေဝလာ၊ သက်သက်ကုန်သော။ ရူပါစ၊ရူပါရုံတို့သည်လည်းကောင်း။ ရသာ စ၊ ရသာရုံတို့သည်လည်းကောင်း။ သဒ္ဒါစ၊ သဒ္ဒါရုံတို့သည်လည်း ကောင်း။ ဂန္ဓာစ၊ ဂန္ဓာရုံတို့သည် လည်းကောင်း။ ဖဿာစ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်လည်းကောင်း။ ဣဋ္ဌာ၊ လိုအပ်ကုန်သော။ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည် လည်းကောင်း။ အနိဋ္ဌာ၊ မလိုအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ လည်းကောင်း။ နပ္ပဝေဓေန္တိ၊ မတုန်လှုပ်စေ တတ်ကုန်။ အသ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဝယဿ၊ ပျက်ခြင်းကိုလည်း။ အနုပသတိ၊ အဘန်တလဲလဲရှု၏။

ဤ ၆၇။ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဿ၊ ကုန်သော။ဣမေဓမ္မာ၊ တို့ကို။ သမယ ဝိမုတ္တသ၊ လောကီဈာန်ရသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း အား။ ပရိဟာနာယ၊ ယုတ်ခြင်းငှါ။သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဿ၊ငါးပါး တို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့ နည်းဟူမူကား။ ကမ္မာရာမ

တာ၊ အမှုဌ်မွေ့လျော်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဘဿာရာမ တာ၊အပြောအဟောဌ်မွေ့လျော်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။နိုဋ္ဌါ ရာမတာ၊ အိပ်ခြင်းဌ်မွေ့လျော်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ သံဂဏိကာရာမတာ၊အချေအရှေဌ်မွေ့လျော်သည်၏ အဖြစ်လည်း ကောင်း။ တထာဝိမုတ္တိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော နိဝရဏမှ လွတ်ထသော။ စိတ္တံ၊ ကို။နုပစ္စဝေက္ခတိ၊ မဆင်ခြင်။ပ။

အရဟတော၊ ရဟန္တာအား။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်လည်း ကောင်း။ ကာမရာဂေါ၊ ကာမရာဂသည်လည်းကောင်း။ ကာမ ရာဂပရိယုဋ္ဌာနံ၊ ကာမရာဂ တည်းဟူသော ထိုးကျင်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ကာမရာဂသညောဇနံ၊ ကာမရာဂတည်းဟူသော သံယောဇဉ်သည်လည်းကောင်း။ပ။

၂ဖ်ဂ။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ အရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ် မှ။ ပရိဟာယမာနော၊ ယုတ်သည်ရှိသော်။ ကိုကေန၊ အဘယ် ဖြင့်။ ပရိယုဋ္ဌိတော၊ ထိုးကျင်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်သ နည်း။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ရာဂပရိယုဋ္ဌိတော၊ ရာဂသည် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍။အရဟတ္တာ၊အရဟတ္တဖိုလ်မှ။ပရိဟာ ယတိ၊ ယုတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ယုတ်သောကြောင့်။ ပရိယုဋ္ဌာနံ၊ နှိပ် စက်ခြင်းသည်။ ကိုအဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အနုသယံ၊ အနုသယကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သောကြောင့်။ အရဟ တော၊ ရဟန္တာအား။ အနုသယာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ၊ ငါသကဝါဒီမဆိုအပ်။ပ။

ပရိဟာရိယမာနသ၊ ယုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အား။ ကိုအ ဘယ်သည်။ ဥပစယ၊ ဆည်းပူးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ရောက်သနည်း။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ ဥပစယံ၊ ဆည်းပူးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက် ၏။ပ။

အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ အာစိနတိ၊ စုတိ ပဋိသန္ဓေကိုစိ သနည်း။ နဟေဝံဝတ္တေ၊ ငါပရဝါဒီသည် မဆိုအပ်။ပ။ အပစိ နတိ၊ စုတိပဋိသန္ဓေကို မစိသနည်း။ပ။ ပဇဟတိ၊ ပယ်သနည်း။ပ။ ဥပါဒိယတိ၊ စွဲလမ်းသနည်း။ပ။ ဝိသိနေတိ၊ ဖြေသနည်း။ပ။ ဥဿိ နေတိ၊ ဖွဲ့သနည်း။ပ။ ဝိဓူပေတိ၊ ခါသနည်း။ပ။ သန္ဓုပေတိ၊ တည် သလော။ပ။ နေဝါစိနတိ၊ စုတိပဋိသန္ဓေကိုမစိ။ နအပစိနတိ၊ စုတိ ပဋိသန္ဓေကို မစိသည် မဟုတ်သလော။ အပစိနိတ္တာ၊ စုတိပဋိ သန္ဓေကိုမစိမူ၍။ ဋ္ဌေတောနနု၊တည်သည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ။ အရဟာ၊သည်။ နေဝါစိနတိ၊ စုတိပဋိသန္ဓေကိုလည်းမစိ။ နအပစိ နတိ၊ စုတိပဋိသန္ဓေကိုမစိသည်လည်းမဟုတ်။ အပစိနိတ္တာ၊ စုတိ ပဋိသန္ဓေကိုမစိမူ၍။ ဟဋ္ဌေဋ္ဌေတော၊အကယ်၍တည်အုံ။ ရေ၊ကောင်း သောမျက်နှာရှိသောပရဝါဒီ။အရဟာ၊ရဟန္တာသည်။အရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်မှ။ ပရိဟာယတိ၊၏။ ဣတိ၊ သို့။ နောဝတ္တေ-နော ဝတ္တေါဝတ၊အပ်တကား။ဝတ္တေါ၊ဆိုမူဆိုအပ်ခဲ့၏။ပ။နေဝပဇ ဟတိ၊ပယ်ဆဲမဟုတ်။ နဥပါဒိယတိ၊စွဲလမ်းဆဲမဟုတ်။ ပဇဟိတ္တာ၊ ပယ်၍။ ဋ္ဌေတောနနု၊ တည်သည် မဟုတ်လော။ အာမန္တာ။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ နေဝပဇဟတိ၊ ပယ်ဆဲမဟုတ်။ နဥပါ ဒိယတိ၊ စွဲလမ်းဆဲမဟုတ်။ ပဇဟိတ္တာ၊ ပယ်၍။ ဟဋ္ဌေဋ္ဌေတော၊ အကယ်၍တည်အုံ။ ရေ၊ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။ အရဟာ၊သည်။ အရဟတ္တာ၊မှ။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နောစဝတ္တေ-နောစဝတ္တေါဝတ၊ မဆိုအပ်တကား။ ဝတ္တေါ၊ဆိုမူဆိုအပ်ခဲ့၏။ အရဟာ၊ သည်။ နေဝဝိသိနေတိ၊ ဖြေဆဲမဟုတ်။ နဥဿိနေတိ၊ဖွဲ့ဆဲမဟုတ်။ ဝိသိနိတ္တာ၊၍။ ဋ္ဌေတော နနု၊တည်သည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ကြံဆ၍ သိကောင်းပြီ။ပ။

အမှာ ပုဂ္ဂလကထာနောင် ပရိဟာနိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပရိဟာနိကထာသည်ကား ဝါဒယုတ္တိ ပရိဟာနိ အရိယပုဂ္ဂလ သံသန္ဒန ပရိဟာနိ သုတ္တသာဓန ပရိဟာနိ ဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် ဝါဒယုတ္တိပဒုဟာနိကထာကို ဟောတော်မူ၏။

ထိုသည်ကား အနုတ္တာဟရဏ ဥတ္တာဟရဏဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် အနုတ္တာဟရဏဝါဒယုတ္တိ ပရိဟာနိကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုပရဝါဒိပက္ခသည်ကား အထက်ဆိုလတ္တံ့သည်နှင့်အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သဗ္ဗတ္ထ သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗေဝဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် သဗ္ဗတ္ထကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသဗ္ဗတ္ထသည်ကား ဖလဖြစ်သော သဗ္ဗတ္ထ အနုယောဂ ကာရဏဖြစ်သော သဗ္ဗတ္ထ အနုယောဂနှစ်ပါးတွင်သော် ဖလဖြစ်သော သဗ္ဗတ္ထ အနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစသော ၎င်းပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဒ္ဓာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဒ္ဓာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဒ္ဓာဟူသော်ကား ပရိဟာရိယတိ အရဟာ အရဟတ္တာတည်း။ သကဝါဒိ ပုဒ္ဓာတည်း။ အာမန္တာ သည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ပရဝါဒိ ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင် အနုယောဂဝတ္ထုကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဒ္ဓာအဝဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်ပုဒ္ဓာဟူသော်ကား သဗ္ဗတ္ထအရဟာ အရဟတ္တာပရိဟာယတိတည်း။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေသည်ကား ပရဝါဒိ အဝဇာနနာတည်း။ထိုနောင်ကား နိဂ္ဂဟကို ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟတည်း။ အနုလောမဌပနာဟူသော်ကား ဟဒ္ဓိပရိဟာယတိ အရဟာ အရဟတ္တာတည်း။အနုလောမ ပါပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေဝတ္တမ္ဗေ သဗ္ဗတ္ထာတိတည်း။ အနုလောမရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ ဝတ္တမ္ဗေခေါ် ပရိဟာယတိ အရဟတ္တာတိ။ နောစေဝတ္တမ္ဗေ ပရိဟာယတိတိတည်း။

ပဠိုလောမဌပနာဟူသော်ကား နောစေပန် ဝတ္တမ္မေ သမ္ဘတ္တ အရဟာ အရဟတ္တာပရိဟာယတိတိတည်း။ ပဠိုလောမပါပနာဟူသော်ကား နောဝတ ရေ ဝတ္တမ္မေ ပရိဟာယတိ အရဟာ အရဟတ္တာတိတည်း။ပဠိုလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္တ ဝဒေသိ။ ဝတ္တမ္မေခေါ ပရိဟာယတိ အရဟတ္တာတိ။ နောစဝတ္တမ္မေ ပရိဟာယတိတိဣဒံတေ မိစ္ဆာတည်း။ ဤသို့လျှင်နိဂ္ဂဟအနုလောမ၌လည်း ဌပနာ ပါဠနာ ရောပနာ ပဠိုလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤငါးပါးအပေါင်းသည်သာလျှင် အနုလောမ ပဉ္စကမည်၏။အနုလောမပဉ္စက နောင်ကား ပဠိုကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဠိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား နဝတ္တမ္ဘံ ပရိဟာယတိ အရဟာ အရဟတ္တာတိတည်း။ ပရဝါဒိပုစ္ဆာဘည်း။ အာမန္တာသည်ကား သကဝါဒိပဠိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာ ပဠိဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ဝုတ္တံဘဂဝတာ။ ပဠိမေဘိက္ခဝေ ။ပ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိတည်း။ပရဝါဒိပုစ္ဆာတည်း။ အာမန္တာ သည်ကား သကဝါဒိ ပဠိဇာနနာတည်း။ ပဠိကမ္မ ဟူသော်ကား အာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟတည်း။ အနုလောမဌပနာဟူသော်ကား ဟဠိ နဝတ္တမ္ဘံ၊ အရဟတ္တာတိတည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစ ဝတရေဝတ္တမ္မေဝုတ္တံ ဘဂဝတာ ပဠိမေ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အတ္ထေဝ သုတ္တန္တောတိ တည်း။ အနုလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ဝတ္တမ္မေခေါနဝတ္တမ္ဘံ။ အရဟတ္တာတိ။ဝတ္တမ္မေခေါ ဝုတ္တံဘဂဝတာ။ အတ္ထေဝ သုတ္တန္တောတိ။မိစ္ဆာတည်း။ ပဠိလောမ ဌပနာဟူသော်ကားဟဠိဝုတ္တံဘဂဝတာ၊ပဠိမေဘိက္ခဝေ။ပ။အတ္ထေ ဝသုတ္တန္တော တိတည်း။ပဠိလောမပါပနာဟူသော်ကားတေနဝတ

ရေဝတ္တမ္ဘေ ပရိဟာယတိအရဟာ အရဟတ္တာတိတည်း။ပဋ္ဌိလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တမ္ဘေခေါနဝတ္တမ္ဘံ။ အရဟတ္တာတိ။ ဝတ္တမ္ဘေခေါဝုတ္တံဘဂဝတာ။ပ။အတ္ထေ ဝသုတ္တန္တောတိ ဒုဝံဝေမိစ္ဆာတည်း။ ဤသို့လျှင် ပဋ္ဌိကမ္မအနုလောမ၌ ပါပနာ ရောပနာ ပဋ္ဌိလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤလေးပါး အပေါင်းသည်လျှင် ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကမည်၏။ ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကနောင်ကား နိဂ္ဂဟစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား တွေ့ရှေ့ ပနမည်သည်။ဝတ္တမ္ဘေခေါနဝတ္တမ္ဘံ။ပရိဟာယတိအရဟာ အရဟတ္တာ တိနှောစေ ဝတ္တမ္ဘေဝုတ္တံ ဘဂဝတာ။ပ။ အတ္ထေ ဝ သုတ္တန္တောတိ။ တေနတတ္ထဟေတာယ ပဋ္ဌိညာယဟေတုံ ပဋ္ဌိဇာနန်နိဂ္ဂဟေတမ္ဘေ။ အထတံနိဂ္ဂဏှာမ သုနိဂ္ဂဟိတောစဟောသိ နဝတ္တမ္ဘံ။ ပဋ္ဌိကမ္မနှင့် အတူပင်ဟောလေ။ ဥပနယနစတုက္ကနိဂ္ဂမစတုက္ကကိုကား အနုလောမပဋ္ဌကနှင့် အတူပင်ဟောလေ။

ဘဝရာဂါနုယောဂနောင်ကား အနုတ္တာဟရဏ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌက ပဋ္ဌိကမ္မ စတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဋ္ဌကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဖလမှာနှင့်အတူပင်။ သမ္ဘတ္တနောင်ကား သမ္ဘဒါ ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသမ္ဘဒါသည်ကား ဖလအနုယောဂ ကာရဏအနုယောဂ နှစ်ပါးတွင်သော် ဖလအနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌက ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကနိဂ္ဂဟစတုက္ကနှင့် ဥပနယနစတုက္ကနိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတည်း။ သမ္ဘတ္တမှာနှင့်အတူပင်။ ထိုနောင်ကား ကာရဏဖြစ်သော အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုကာရဏဖြစ်သော အနုယောဂသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌက ပဋ္ဌိကမ္မ စတုက္ကစသော ငါးပါးတည်း။ သမ္ဘတ္တမှာကာရဏနှင့် အတူပင်။

သမ္ဘဒါနောင်ကား သမ္ဘေဝကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဖလအနုယောဂ ကာရဏအနုယောဂအားဖြင့် နှစ်ပါးတည်း။ အောက်နှင့်အတူပင်ချည်း။ အနုတ္တာဟရဏ နောင်ကား ဥတ္တာ

ဟရဏကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိပုဗ္ဗာ ဥပ မေယျပုဗ္ဗာဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကိုရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကာ စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ အောက်နှင့်အတူပင်။ အနုလောမ ပဋ္ဌာန နောင်ကား ပဋိ ကမ္မစတုက္ကကိုဟောတော်မူ၏။စတုဟိသတသဟဿဟိကိုလည်း အောက်နှင့်အတူပင်တုံ။ နဝတ္တဗ္ဗံပရိဟာနိမှာလည်း အောက်နှင့် အတူပင်တုံ။ ပုဗ္ဗာနောင်ကား ပဋိပုဗ္ဗာကိုဟောတော်မူ၏။ ထို ပဋိပုဗ္ဗာသည်ကား ပစ္စနိကပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကစသောငါးပါး တွင်သော် ပစ္စနိကပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာဟော်တော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ စတုဟိ သတသဟဿဟိ။ သေဋ္ဌသေဋ္ဌတ္တံ။ပ။ ဟောတိတည်း။ ပရဝါဒီပုဗ္ဗာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား သကဝါဒီပဋိဇာနနာ တည်း။ အောက်ကနှင့်အတူပင်။ ပဋိကမ္မဟူသော်ကား အောက် ကပုဗ္ဗာကိုပင်တုံ။ ပဋိပုဗ္ဗာနောင်ကား ဥပမေယျ ပုဗ္ဗာကိုဟော တော်မူ၏။ ထိုဥပမေယျပုဗ္ဗာသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိ ကမ္မစတုက္ကာ နိဂ္ဂဟစတုက္ကာ ဥပနယနစတုက္ကာ နိဂ္ဂမစတုက္ကာ ဟူ၍ ငါးပါးတည်း။ အနုလောမပဋ္ဌာန၌တုံသည်လည်း ဝတ္ထုအဝတ္ထု နှစ်ပါးတည်း။ ဝတ္ထု၌တုံသည်လည်း အနုယောဂဝတ္ထု အနု ယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ အနုယောဂဝတ္ထု၌ တုံသည် လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ အနုယောဂ ဝတ္ထု၌ တုံသည်လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာဟူသော် ကား စတုဟိသတသဟဿဟိ။ပ။ ပရိဟာယတိ စသည်တည်း။ သကဝါဒီ ပုဗ္ဗာတည်း။ ပဋိကမ္မ ဟူသော်ကား စတုဟိ အစ ရှိသောပရဝါဒီ ပကၠပင်တုံ။ဤကားဝါဒ ယုတ္တိတည်း။ ဝါဒယုတ္တိ နောင်ကား အရိယပုဂ္ဂလ သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား သုဒ္ဓအရိယပုဂ္ဂလသံသန္ဒနာ သဏ္ဌာနအရိယ ပုဂ္ဂလ

သံသန္ဓနာ ကိလေသပဟိန အဓိမတ္တကဘာဝနာ သစ္စာနုဒဿန ရာဂပဟိန ရာဂပဟိနဥစ္ဆိန္နမူလာဒိ ရာဂပဟာနာယ မဂ္ဂဘာဝိတာ သမယဝိမုတ္တာဒိ သာရိပုတ္တာဒိဟူ၍ ဆယ်ငါးပါးတွင်သော် သုဒ္ဓအရိယပုဂ္ဂလသံသန္ဓနာ ပရိဟာန်ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည့်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပစ္စနီကဟူ၍ နှစ်ပါးသော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သောတာပတ္တိ သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်မူလိရှိသော အရဟတ္တမူလသုံးပါး။ သောတာပတ္တိ သကဒါဂါမိမူလိရှိသော အနာဂါမ်မူလ နှစ်ပါး။ သော်တာပန္နမူလိရှိသော သောတာဂတ္တိ မူလတပါး။ ပေါင်းသော် ခြောက်ပါးတည်း။ ထိုခြောက်ပါးတွင်သော် အရဟတ္တမူလသုံးပါးကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသုံးပါးဌ် တုံ့သည်သည်း သောတာပန္န မူလိရှိသော အရဟတ္တ မူလကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မ စတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတည်း။ ဝတ္ထု သည်ကား အနုယောဂ ဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထု တွင်သော် အနုယောဂ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား အရဟာအရဟတ္တာတိတည်း။ သကဝါဒီ ပုဗ္ဗာတည်း။ အာမန္တာ သည်ကား ပရဝါဒိပဋိဇာနနာတည်း။ အနုယောဂ ဝတ္ထုသည်ကား ပုဗ္ဗာ အဝဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား အရဟာ အရဟတ္တာတိတည်း။ သကဝါဒီ ပုဗ္ဗာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပရဝါဒီ ပဋိဇာနနာတည်း။ အနုယောဂဝတ္ထုသည်ကား ပုဗ္ဗာ အဝဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ပရိဟာယတိ သောတာပန္နော သောတာပတ္တိ ဖလာတည်း။ နဟေဝံဝတ္တေဗ္ဗသည်ကား အဝဇာနနာတည်း။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟံတည်း။ အနုလောမဌပနာဟူသော်ကား ဟဠိပရိဟာယတိ။ အရဟာအရဟတ္တာတိတည်း။

အနုလောမ ပါပနှာဟူသော်ကား တေနဝတရေဝတ္တမ္ဘေ။ပရိဟာ ယတိသောတာပန္နော သောတာပတ္တိ ဖလာတိတည်း။ ရာပနော ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝေဒေသိ ဝတ္တမ္ဘေခေါပရိဟာယတိ အရ ဟာအရဟတ္တာတိ။နောစဝတ္တမ္ဘေ ပရိဟာယတိ သောတာပေန္နာ သောပတ္တိဖလာတိမိစ္ဆာတည်း။ ပဋ္ဌိလောမ ဌပနှာဟူသော်ကား နောစေပနဝတ္တမ္ဘေ။ ပရိဟာယတိ သောတာပန္နော သောတာ ပတ္တိဖလာတိတည်း။ ပဋ္ဌိလောမ ပါပနှာဟူသော်က

နော ဝတရေဝတ္တခ္ဘေ။ ပရိဟာယတိအရဟာ အရဟတ္တာတိတည်း။ ပဋ္ဌိ လောမ ရောပနှာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝေဒေသိ။ ဝတ္တမ္ဘေခေါပရိ ဟာယတိ အရဟာအရဟတ္တာ။ နောစဝတ္တမ္ဘေပရိဟာယတိသော တာပန္နော သောပတ္တိဖလာတိတိတည်း။ ဤသို့လျှင် နိဂ္ဂဟအနု လောမဟူလည်း ဌပနှာ ပါပနှာ ရောပနှာ ပဋ္ဌိလောမဟူလည်း ပါပနှာ ရောပနှာ ဤငါးပါးအပေါင်းလျှင် အနုလောမ ပဋ္ဌက မည်၏။ ပဋ္ဌိကမ္မဟူသော်ကား အထက်မှာနဝတ္တမ္ဘံ ပရိဟာယတိ စသည်တည်း။ သောတာပန္နမူလိနောင့်ကား သကဒါဂါမိမူလိရှိ သောအရဟတ္တမူလကို ဟောတော်မူ၏။ သည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌကပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတည်း။ သကဒါဂါမိ မူလိရှိ သောအရဟတ္တ မူလနောင့်ကားအနာဂါမိ မူလိရှိသော အရဟတ္တ မူလကို ဟောတော် မူ၏။ ဟောဟန်ကား ပရိဟာ ယတိ အရဟာအရဟတ္တာ။ နောစ ဝတ္တမ္ဘေ ပရိဟာယတိ။ အနာဂါမိ ဖလာတိ။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဘေ၊ ဟဋ္ဌိပရိဟာယတိ အရဟာအရတတ္တာ။ တေနဝတ ရေဝတ္တမ္ဘေ ပရိဟာယတိ။ အနာဂါမိ အနာဂါမိဖလာ တိ။ ယံတတ္ထဝေဒေသိ။ ဝတ္တမ္ဘေခေါ ပရိဟာယတိ အရဟာ အရဟတ္တာတိ စသည်တည်း။ ထိုနောင့်ကား အနာဂါမိမူလိ ရှိသော အရဟတ္တ မူလ သည်ကား အနုလောမပဋ္ဌက ပဋ္ဌိကမ္ဘ စသော ငါးပါးတည်း။ ပဋ္ဌိကမ္ဘကား အထက်နဝတ္တမ္ဘံကို ဟော လေ။ သောတာပတ္တိ မူလိရှိသော အနာဂါမိ သကဒါဂါမိမူလိ ရှိသော အနာဂါမိနှစ်ပါးကို ဟောတော်မူ၏။ သောတာပတ္တိမူလိ

သကဒါဂါမိမူလိ နောင်ကား သောတာပတ္တိမူလိရှိသော သောတာပတ္တိတပါးကို ဟောတော်မူ၏။ ပေါင်းသော် ခြောက်ပါးတည်း။ ဤသည်လျှင် အနုလောမတည်း။ အနုလောမ နောင်ကား ပစ္စနိကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အရဟတ္တမူလိရှိသော သောတာပတ္တိ မူလ အရဟတ္တ မူလိရှိသော သကဒါဂါမိမူလ အရဟတ္တမူလိရှိသော အနာဂါမိမူလဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ အနာဂါမိ မူလိရှိသော သောတာပတ္တိမူလ၊ အနာဂါမိ သကဒါဂါမိ မူလဟူ၍ နှစ်ပါး။ သကဒါဂါမိ မူလိရှိသော သောတာပတ္တိမူလ တပါး သုံးပါးပေါင်းသော် ခြောက်ပါးဖြစ်၏။ ဤသို့လျှင် အနုလောမ ပစ္စနိကနှစ်ပါးပေါင်းသော် သုဒ္ဓကား တဆဲ့နှစ်ပါးတည်း။ နပရိဟာယတိ စသည် ဖစ္စနိကတည်း။ သုဒ္ဓနောင်ကား သဏ္ဌာန အရိယပုဂ္ဂလသံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုကမ္မသဏ္ဌာန အရိယပုဂ္ဂလသံသန္ဒနာ ပရိဟာနိ၊ အတိကမ္မသဏ္ဌာန အရိယပုဂ္ဂလသံသန္ဒနာပရိဟာနိဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုကမ္မသဏ္ဌာန အရိယပုဂ္ဂလ သံသန္ဒနာပရိဟာနိကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌက ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဋ္ဌကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုလောမပဋ္ဌက သည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုယောဂဝတ္ထု သည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌိဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာ ဟူသော်ကား ပရိဟာယတိ အရဟာ အရဟတ္တာတိတည်း။ သကဝါဒိပုဗ္ဗာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပရဝါဒိပဋ္ဌိဇာနနာ တည်း။ အနုယောဂဝတ္ထုဟူလည်း ပုဗ္ဗာ အဝဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ပရိဟာယတိမာနော ကတ္ထ သဏ္ဌာတိတိ။ပ။ပုထုဇ္ဇနဘူမိယံ သဏ္ဌာတိတိတည်း။နဟေဝံဝတ္တမ္ဘေသည်ကား အဝဇာနနာတည်း။ အနုလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား မာဠိပရိဟာယတိ အရဟာ

အရဟတ္တာတိတည်း။ အနုလောမပါပနာဟူသော်ကား နောဝတ
ရေ ဝတ္တမ္ဘေ။ အရဟာ အရဟတ္တာ ပရိဟာယ မာနော ကတ္ထ
သဏ္ဌာတိ။ပ။ ဘူမိယံသဏ္ဌာတိတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား
ယံတတ္ထဝေဒေသိ။ ဝတ္တမ္ဘေခေါ် ပရိဟာယတိ အရဟာအရဟတ္တာ။
ဝတ္တမ္ဘေခေါ် အရဟာ အရဟတ္တာ ပရိဟာယမာနော ပုထုဇ္ဇန
ဘူမိယံ သဏ္ဌာတိကည်း။ ပဋိလောမဌပနာဟူသော်ကား ဟဋ္ဌ
အရဟာအရဟတ္တာ။ပ။ သောတာပတ္တိ ဖလေ သဏ္ဌာတိ တည်း။
ပဋိလောမပါပနာဟူသော်ကား တေနပတရေဝတ္တမ္ဘေ။သောတာ
ပန္နော သောတာပတ္တိဖလာ။ပ။ သဏ္ဌာတိ တည်း။ ပဋိလောမ
ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝေဒေသိ။ဝတ္တမ္ဘေခေါ်ပရိဟာယတိ
အရဟာအရဟတ္တာဝတ္တမ္ဘေခေါ် အရဟာအရဟတ္တာပရိဟာယမာ
နော ကတ္ထသဏ္ဌာတိ။ပ။ပုထုဇ္ဇနဘူမိယံ သဏ္ဌာတိတိမိန္ဓာတည်း။
အနုလောမ နောင်ကား ပဋိကမ္မ စတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။
အထက်မှာ နဝတ္တမ်ံ အစရှိသည်တည်း။ နိဂ္ဂဟ၊ ဥပနယန၊ နိဂ္ဂမ၊
စတုက္ကတို့ကိုလည်း သိကောင်းပြီ။ အနုကမ္မနောင်ကား အတိကမ္မ
ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုအတိကမ္မသည်ကား အနုလောမပဠုက
စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဠုကကို ရှေးဦးစွာ ဟော
တော်မူ၏။ ဟေးဟန်ခသော်ကား အရဟာအရဟတ္တာ ပရိဟာယ
မာနော သောတာပတ္တိဖလေ သဏ္ဌာတိ။ပ။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဘေ
တည်း။ ။သဏ္ဌာန အရိယပုဂ္ဂလသံသန္ဒနာပရိဟာနိနောင်ကား
ကိလေသာပဟိနအရိယ ပုဂ္ဂလသံသန္ဒနာ ပရိဟာနိကို ဟောတော်
မူ၏။ ထိုသည်ကား အရဟတ္တမူလိရှိသော ကိလေသပဟိန အနာ
ဂါမိ မူလိရှိသော ကိလေသပဟိန သကဒါဂါမိမူလိ ရှိသော
ကိလေသပဟိနဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် အရဟတ္တ မူလိရှိသော
ကိလေသပဟိနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား
သောတာပန် မူလိထည့်သော အရဟတ္တမူလ ကိလေသပဟိန
သကဒါဂါမ် မူလိထည့်သော အရဟတ္တမူလ ကိလေသပဟိန
အနာဂါမိမူလိ ထည့်သော အရဟတ္တမူလ ကိလေသ ပဟိန ဟူ၍

သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတွင် သောတာပန္နမူလိ ထည့်သော အရဟတ္တမူလ ကိလေသပဟီနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသောတာပတ္တိ မူလိထည့်သော အရဟတ္တမူလ ကိလေသပဟီန. သည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါး တွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည် ကား အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ အနုနုယောဂ ဝတ္ထုသည်လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌာနနှာ နှစ်ပါးတည်း။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား အာဇာနှာဟိ နိဂ္ဂဟ တည်း။ အနုလောမဌပနှာ ဟူသော်ကား ဟဠိပရိဟာယတိ အရဟာ အရဟတ္တာတိ တည်း။ ပါပနှာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္ထမ္ဘေ ပရိဟာယတိ၊ သောတာပန္နော သောတာပတ္တိဖလာတိတည်း။ ရောပနှာ ဟူသော် ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္ထမ္ဘေခေါ နောစဝတ္ထမ္ဘေတိ မိဗ္ဗာ တည်း။ ပဋ္ဌိလောမ့ကိုလည်း သိကောင်းပြီ။ ။သာမည နောင် ကား ဝိသေသကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝိသေသ သည်ကား အနုလောမပဋ္ဌက ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနု လောမပဋ္ဌကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင် သော် အနုနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌာနနှာ နှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာ ဟူသော်ကား နဝတ္ထမ္ဘံ ပရိဟာယတိ သောတာပန္နော သောတာပတ္တိဖလာတိ တည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပရဝါဒိပဋ္ဌာနနှာ တည်း။ အနု ယောဂ၌ လည်း ပုဗ္ဗာ ဝိသဇ္ဇနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာ ဟူသော် ကား ဗဟုတရာကိလေသာပဟီနာ။ပ။သောတာပန္နသဝါတည်း။ သကဝါဒိပုဗ္ဗာတည်း။ အရဟတောကား ပရဝါဒိ ဝိသဇ္ဇနာ တည်း။ အနုလောမ ဌပနှာ ဟူသော်ကား ဟဠိနဝတ္ထမ္ဘံ ပရိ

ယာယဲတိ သောတာပန္နော သောတာပတ္တိဖလာတည်း။ အနုလောမ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တမ္မေ။ အရဟတော ဗဟုတရာ ကိလေသာ ပဟီနာ တည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တမ္မေခေါ နဝတ္တမ္ဗံ ပရိဟာယတိ သောတာပန္နော သောတာပတ္တိဖလာ။ ဝတ္တမ္ဗံ ခေါ ဗဟုတရာ ကိလေသ ပဟီနာတိ မိန္ဆာ တည်း။ ပဋိလောမ ဌံပနာ ဟူသော်ကား ဟဠိ အရဟတော ဗဟုတရာ ကိလေသာ ပဟီနာ ပရိဟာယတိ တည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္မေ ပရိဟာယတိ သောတာပန္နော သောတာပတ္တိ ဖလံတိတည်း။ ပဋိလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တမ္မေခေါ နဝတ္တမ္ဗံ ပရိဟာယတိ သောတာပန္နော သောတာပတ္တိဖလာ။ ဝတ္တမ္မေခေါ အရဟတော ဗဟုတရာကိလေသာ ပဟီနာတိ မိန္ဆာတည်း။ ဤသို့ နိဂ္ဂဟ အနုလောမ ဌလည်း ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမ ဌလည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤငါးပါး အပေါင်းသည်လျှင် အနုလောမပဋ္ဌာကမည်၏။ ပဋိကမ္မဟူသော်ကား အထက်မှာ နဝတ္တမ္ဗံပင်။ အကြွင်းကို သိကောင်းပြီ။ ထိုခြောက်ပါးတို့တွင် တပါးပါး၌ အဓိမတ္တဘာဝနာ အဓိမတ္တ သတိပဋ္ဌာနဘာဝနာ သမ္မပ္ပဓာန ဘာဝနာ ဣဒ္ဓိပါဒ ဘာဝနာ ဣန္ဒြိယဘာဝနာ ဗလဘာဝနာ ဗောဇ္ဈင် ဘာဝနာဟူ၍ ခုနစ်ပါးပြားရကား ခုနစ်ပါးသည် ခြောက်စု ဖြစ်ရကား လေးဆယ့်နှစ်ဖြစ်၏။ ကြွင်းသည်ကို ကြံ၍သိလေ။ အဓိမတ္တနောင်ကား သစ္စဒဿန အရိယပုဂ္ဂလ သံသန္ဒနာ ပရိဟာနိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုကား အနုလုံ ပစ္စနိကဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ အရဟန္တမူလ အနာဂါမိမူလ သကဒါဂါမိ မူလ ဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် အရဟန္တ မူလကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို အရဟန္တမူလသည်ကား သောတာပန္တ မူလိထည့်သော အရဟန္တမူလ၊ သကဒါဂါမိ မူလိထည့်သော အရဟန္တမူလ၊ အနာဂါမြိမူလိထည့်သော အရဟန္တမူလဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် သောတာပန္တ မူလိ

ထည့်သော အရဟန္တမူလကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဘေဒ.အဘေဒ နှစ်ပါးတွင်သော် ဘေဒကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာ နိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာဟူ၍ လေးပါးတည်း။ ဤကား ဘေဒတည်း။ အရဟတာစတ္တာရိ။ပ။နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဘေသည်ကား အဘေဒတည်း။ အရဟန္တသုံးပါး အနာဂါမိနှစ်ပါး သကဒါဂါမိတပါး ပေါင်းသော် ခြောက်ပါးတည်း။ တပါးတပါးခ္ဍ အသီးအသီး သစ္စာလေးပါး တပါးတပါးအားဖြင့် ငါးပါးပြားရကား အနုလုံသုံးဆယ် ပစ္စနိက်သုံးဆယ်၊ ဤသို့အားဖြင့် သစ္စဒဿနကား ခြောက်ဆယ်ဖြစ်၏။

သစ္စဒဿန.အရိယ ပုဂ္ဂလ သံသန္ဒနာ နောင်ကား ရာဂပဟိနာဒိ အရိယ ပုဂ္ဂလ သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလုံ ပစ္စနိက်နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလုံကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုလုံသည်ကား အရဟန္တမူ အနာဂါမိမူ သကဒါဂါမိမူဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုမူသုံးပါးတွင်သော် အရဟန္တမူကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂပဟိန် ဒေါသပဟိန် မောဟပဟိန် မာနပဟိန် ဒိဋ္ဌိပဟိန် ဝိစိကိစ္ဆာပဟိန် ထိနပဟိန် ဥဒ္ဓစ္စပဟိန် အဟိရိကပဟိန် အနောတ္တပ္ပပဟိန် ဟူ၍ ဆယ်ပါးပြား၏။ ထိုဆယ်ပါးတွင်သော် ရာဂပဟိနကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုရာဂပဟိနသည်ကား သောတာပန္နသ သကဒါဂါမိ ဒိဋ္ဌိမူလိထည့်သော ရာဂပဟိန၊ သောတာပန္နသ ဝိစိကိစ္ဆာ မူလိထည့်သောရာဂ ပဟိနသိလမ္ဘတပရာမာသမူလိထည့်သောရာဂပဟိန အပါယဂမိနိယရာဂ ပဟိနမူလိထည့်သော အရဟန္တရာဂပဟိန အပါယဂမနိယ ဒေါသပဟိနမူလိထည့်သော အရဟန္တရာဂပဟိန၊ အပါယဂမနိယ မောဟပဟိန မူလိထည့်သော အရဟန္တရာဂ ပဟိနဟူ၍ ခြောက်ပါးတွင်သော် သောတာပန္နသ သကဒါဂါမိ ဒိဋ္ဌိမူလိထည့်သော ရာဂပဟိန မူလကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို

ရာဂပဟိနမူလသည်ကား ပရဝါဒိပက္ခ သကဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင် ပရဝါဒိပက္ခသည်ကား အထက် နဝတ္တမ္ဘံနှင့် အထူး မရှိသော ကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိဂ္ဂိုလမ္ဘစတုက္ကနှင့် စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ဟော်တော်မူ၏။ ထိုအနုလောမ ပဋ္ဌာနသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ သိကောင်းပြီ။ ဤသို့လျှင် အရဟန္တရာဂ၌ ခြောက်ပါးရ၏။ အရဟန္တ ဒေါသ၌လည်း ခြောက်ပါး။ အရဟန္တမောဟ၌လည်းခြောက်ပါး။ အရဟန္တပဟိန၌လည်း ခြောက်ပါး။ အရဟန္တမာန၌လည်း ခြောက်ပါး။ အရဟန္တဒိဋ္ဌိ မူလ၌လည်း ခြောက်ပါး။ ဝိစိကိစ္ဆာမူလ၌လည်း ခြောက်ပါး။ ထိနမူလ၌လည်းခြောက်ပါး။ဥဒ္ဓစ္စမူလ၌လည်းခြောက်ပါး။ အဟိရိက မူလ၌လည်းခြောက်ပါး။ အနောတ္တပ္ပ မူလ၌လည်း ခြောက်ပါး။ ဤသို့လျှင် မူလဆယ်ပါးတွင် တပါး တပါးသော မူလ၌ မူလိခြောက်ပါးစီချည်း ဟောသောကြောင့် ခြောက်ဆယ် ဖြစ်၏။ သကဒါဂါမိ မူလိထည့်ရာ၌ မူလဆယ်ပါးတွင် တပါး တပါး၌ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပဟိန ဝိစိကိစ္ဆာပဟိန သီလမ္ဗတပရာမာသ ပဟိန ဩဠာရိက ကာမရာဂပဟိန ဩဠာရိက ဗျာပါဒ ပဟိနဟူ၍ မူလိငါးပါးပြားရကား ငါးဆယ် ဖြစ်၏။ အနာဂါမ် မူလိ ထည့်ရာ၌လည်း မူလဆယ်ပါးတွင် တပါးတပါးသောမူလ၌ အနာဂါမိဿ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိပဟိန အနာဂါမိဿ ဝိစိကိစ္ဆာပဟိန သီလမ္ဗတပရာမာသပဟိန အနုသဟဂတကာမ ရာဂပဟိန အနုသဟဂတ ဗျာပါဒဟူ၍ မူလိငါးပါးပြားရကား ငါးဆယ် ပေါင်းသော် အရဟတ္တမူလ၌ တရားခြောက်ဆယ် အနာဂါမ်မူလ၌ သောတာပန္နမူလိထည့်သည် အနာဂါမ်မူလ၌ သကဒါဂါမ် မူလိထည့်သည်ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သောတာပန်မူလိ ထည့်သော အနာဂါမိမူလကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား မူလငါးပါး ထည့်၍ တပါးပါး၌ မူလဝန်ခြောက်ပါးထည့်၍ ဟောတော်မူ သောကြောင့် သုံးဆယ် သကဒါဂါမ် မူလိထည့်သော အနာ

ဂါမ်မူလဌာလည်း မူလဝန်ငါးပါး တပါးတပါးသောမူလဌာ မူလဝန်ငါးပါး ငါးပါးလည်းထည့်၍ ဟောတော်မူသောကြောင့် နှစ်ဆယ့်ငါးပါးပေါင်းသော် ငါးဆယ့် ငါးပါးတည်း။ သကဒါဂါမ်မူလဌာလည်း မူလငါးပါးတည်း။ မူလိခြောက်ပါး ခြောက်ပါးထည့်၍ ဟောတော်မူသောကြောင့် သုံးဆယ် အရဟတ္တမူလ အနာဂါမိမူလ သကဒါဂါမိမူလ သုံးပါး ပေါင်းသော် အနုလောမဌာကား နှစ်ရာ့လေးဆယ့် ငါးပါးသော ပုဒ်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စနိက်ဌာလည်း နှစ်ရာ့လေးဆယ့် ငါးပါးသော ပုဒ်သည်ဖြစ်ရကား အနုလုံ ပစ္စနိက်နှစ်ပါး ပေါင်းသော် လေးရာ့ကိုးဆယ်သော ပုဒ်ဖြစ်၏။ ရာဂပဟိနာဒိ အရိယပုဂ္ဂလ သုံသန္ဓနာနောင်ကား ရာဂပဟိန ဥစ္ဆိန္နမူလာဒိအရိယ ပုဂ္ဂလ သံသန္ဓနာကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒိပက္ခ သကဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပက္ခသည်ကား အထက်မှာနှင့်အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဥစ္ဆိန္နမူလော တာလာဝတ္ထု ကတော အနဘावံ ဂတော အာယတိं အနုပ္ပါဒမမ္မောဟူ၍ ခဲ့လို၏။ ထိုသည်ကား ရာဂဒေါသ မောဟမာန ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ ထိန.ဥဒ္ဓစ္စ အဟိရိက အနောတ္တပ္ပဟိန ဟူ၍ ဆယ်ပါးတွင်သော် ရာဂပဟိနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌက ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္က နိဂ္ဂပဟာစတုက္ကဥပနယန စတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌကကိုရှေးဦးစွာဟော.တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော်ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို.သည်ကား ပုဗ္ဗာပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ အနုပေါဂဝတ္ထုလည်း ပုဗ္ဗာပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ အာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟံတည်း။ အနုလောမဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဋ္ဌိပရိဟာယတိ အရဟာ အရဟတ္တာတည်း။အနုလောမပါပနံဟူသော်ကား နောစ ဝတရေ ဝတ္တမ္ဘေ။

နုနုအရဟတော ရာဂေါ ပဟီနောဥစ္ဆိန္နမူလော တာလော ဝတ္ထုကတော အနဘावံကတော အာယတိं အနုပ္ပါဒဓမ္မောတိတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝေဒေသိ။ ဝတ္ထုမ္ဘေ ခေါ ပရိဟာယတိ အရဟာ အရဟတ္တာ။ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ အရဟတော။ပ။ ဓမ္မောတိတည်း။ ။ပဋိလောမဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဏ္ဍိ အရဟတော ရာဂေါ ပဟီနော ဥစ္ဆိန္နမူလော တာလော ဝတ္ထုကတော အနဘावံကတော အာယတိं အနုပ္ပါဒဓမ္မောတည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္ထုမ္ဘေ၊ ပရိဟာယတိ အရဟာ အရဟတ္တာ တိတည်း။ ပဋိလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝေဒေသိ။ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ ပရိဟာယတိ။ အရဟာ အရဟတ္တာ ဝတ္ထုမ္ဘေ ခေါ နုနု အရဟတော။ပ။ ဓမ္မောတိမိဿာ တည်း။ ဤသို့လျှင် နိဂ္ဂဟ အနုလောမဒွိလည်း ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမ ဒွိလည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤငါးပါး အပေါင်းသည်လျှင် အနုလောမပဏ္ဍကတည်း။ (ကြွင်းသောကိုးပါး ကိုလည်း ရာဂနှင့် အတူပင်ဟောလေ။)

ရာဂပဟီနဥစ္ဆိန္န မူလာဒိ နော်ဝင်ကား ရာဂပဟာနာယမဂ္ဂ ဘာဝိတအရိယ ပုဂ္ဂလသံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကိလေသာ ဆယ်ပါးဟူ၍ တပါးတပါးဒ္မ မဂ္ဂဘာဝိတသတိပဋ္ဌာန် ဘာဝိတ သမ္မပ္ပဓာန ဘာဝိတ ဣဒ္ဓိပါဒဘာဝိတ ဣန္ဒြိယဘာဝိတ ဗလဘာဝိတ ဗောဇ္ဈင်ဘာဝိတဟူ၍ ခုနစ်ပါးခုနစ်ပါးထည့်၍ဟော တော်မူသောကြောင့် ခုနစ်ဆယ်ဖြစ်၏။ ဟောဟန်ကား ဥစ္ဆိန္နနှင့် အတူပင်။ရာဂပဟာနာယမဂ္ဂဘာဝိတနော်ဝင်ကား သမယဝိမုတ္တာဒိ အရိယပုဂ္ဂလသံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဏ္ဍက ပဋိကမ္မစတုက္ကနှစ်ပါး တွင်သော် အနုလောမ ပဏ္ဍကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ အနုလောမ

ဌပနာဟူသော်ကား ဟဋ္ဌ ပရိဟာယတိ အရဟာအရဟတ္တာတိ။ သမယ ဝိမုတ္တော အရဟာ အရဟတ္တာတိ။ ပရိဟာယတိ သမယ ဝိမုတ္တော အရဟာ အရဟတ္တာတိ ပရိဟာယတိ သမယ ဝိမုတ္တော အရဟာအရဟတ္တာပရိဟာယတိတိတည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား တေနဝတရေ ဝတ္တမ္ဗေ သမယဝိမုတ္တော။ပ။ ပရိဟာယတိတိ တည်း။ အနုလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝေဒေသိ။ ဝတ္တမ္ဗေခေါ နောစ ဝတ္တမ္ဗေတိ မိစ္ဆာတည်း။ ပဋိလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား နောစ ပန ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ပါပနာ ဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝေဒေသိ၊ ဝတ္တမ္ဗေခေါ နောစ ဝတ္တမ္ဗေတိ မိစ္ဆာတည်း။ ပဋိကမ္မ စတုက္ကကား နဝတ္တမ္ဗံစသည် အထက်အတိုင်း ဟောလေ။ အနုလုံ နောင်ကား ပစ္စနိက်ကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား သမယ ဝိမုတ္တော အရဟာ အရဟတ္တာ နပရိဟာယတိတိ အာမန္တာ။ပ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ အနုလုံနှင့် အတူပင်။ သာမည သမယ ဝိမုတ္တ အရိယပုဂ္ဂလ သံသန္ဒနာနောင်ကား ဝိသေသ ဖြစ်သော သမယ ဝိမုတ္တ အရိယပုဂ္ဂလသံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂပဟိနာဒိသမယဝိမုတ္တ ဝိသေသရာဂ ပဟာနာယ မဂ္ဂဘာဝိ တာဒိ သမယဝိမုတ္တ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ရာဂပဟိနာဒိသမယ ဝိမုတ္တကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂပဟိန ဒေါသပဟိန မောဟပဟိန မာနပဟိန ဒိဋ္ဌိပဟိန ဝိစိကိစ္ဆာ ပဟိန ထိနပဟိန ဥद्ဓစ္စပဟိန အဟိရိကပဟိန အနောတ္တပ္ပ ပဟိနဟူ၍ ဆယ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား ရာဂ ပဟာနာယမဂ္ဂ ဘာဝိတကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဘေဒ အဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဘေဒကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ရာဂပဟာန၊ ဒေါသပဟာန၊ မောဟပဟာန စသော ဆယ်ပါးတွင်သော် တပါးပါးခ်ီ မဂ္ဂဘာဝိတ သတိပဋ္ဌာနဘာဝိတ ဣद्ဓိပါဒဘာဝိတ ဣန္ဒြိယဘာဝိတ ဗလဘာဝိတ မောဇ္ဈင်္ဂဘာဝိတ ဟူ၍ ခုနစ်ပါး ထည့်၍ ဟောတော်မူသောကြောင့် ခုနစ်ဆယ်

ဖြစ်၏။ ဘေဒ နောင်ကား အဘေဒကို ဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ထိုအနုလုံနောင်ကား ပစ္စနိက်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဘေဒ အဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ဘေဒဌာကား ရာဂပဟီန စသော ဆယ်ပါးတွင် တပါးပါးဌ ခုနစ်ပါး ခုနစ်ပါး ထည့်၍ ဟောတော်မူသောကြောင့် ခုနစ်ဆယ်ဖြစ်၏။ အဘေဒကိုကား သိကောင်းပြီ။ သမယဝိမုတ္တာဒိနောင်ကား သာရိပုတ္တာဒိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလုံ ပစ္စနိက်ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား သာရိပုတ္တထေရ မောဂ္ဂလာနထေရ မဟာကဿပထေရ မဟာကစ္စာယနထေရ မဟာကောဋ္ဌထေရ မဟာပဏ္ဍကထေရဟူ၍ ခြောက်ပါးတည်း။အနုလုံနောင်ကား ပစ္စနိက်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထို ပစ္စနိက်သည်ကား သာရိပုတ္တ စသော ခြောက်ပါး သည်းကောင်းတည်း။ အရိယ ပုဂ္ဂလသံသန္ဒနာ နောင်ကား သုတ္တသာဓန ပရိဟာနိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဥစ္စာဝစာဟိ ပဋိပါဒိသုတ္တ သာဓန ပရိဟာနိ ပဋိပုဏ္ဏာဒိသုတ္တ သာဓန ပရိဟာနိ ရာဂါဒိ ပရိယုဋ္ဌိတ သုတ္တသာဓန ပရိဟာနိ၊ ရာဂါဒိ ဥပစယ သုတ္တ သာဓန ပရိဟာနိ အာစိန္တျာဒိ သုတ္တ သာဓန ပရိဟာနိဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ထိုငါးပါးတွင် ဥစ္စာဝစာဟိ ပဋိပါဒိသုတ္တ သာဓန ပရိဟာနိ ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသကဝါဒိပက္ခသည်ကား ဥစ္စာဝစာဟိ ပဋိပါဒိသုတ္တသာဓန ဝိတတဏှာအနာဒါနာဒိ တဿသမ္မာဝိမုတ္တာဒိ သုတ္တသာဓနဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် ဥစ္စာဝစာဟိပဋိပဒါဒိကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌက ပဋိကမ္မစတုက္ကနိဂ္ဂဟစတုက္ကဥပနယနစတုက္ကနိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော်အနုလောမပဋ္ဌကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုလောမ ပဋ္ဌကသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု၊အနုယောဂဝတ္ထု၊နှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ကား။ အနုယောဂဝတ္ထုကို

ဟောတော်မူ၏။ အနုလောမဌပနာဟူသော်ကား ဟဒ္ဓိပရိဟာယ တိ အရဟာ အရဟတ္တာတိတည်း။ အနုလောမ ပါပနာဟူသော် ကားနောဝတရေဝတ္တမ္မေ နနုဝုတ္တံဘဂဝတာဥစ္စာဝစာဟိပဋိပဒါ။ ပ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိတည်း။ အနုလောမ ရောပနာဟူသော် ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ ဝတ္တမ္မေခေါ်ပရိဟာယတိ အရဟာ အရ ဟတ္တာ ဝတ္တမ္မေခေါ်ဝုတ္တံဘဂဝတာ။ ပ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိ မိန္ဒာတည်း။ပဋိလောမဌပနာဟူသော်ကား ဟဒ္ဓိဝုတ္တံဘဂဝတာ။ ပ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိတည်း။ ပဋိလောမပါပနာ ဟူသော် ကား နောဝတရေဝတ္တမ္မေနဝတ္တမ္ဘံပရိဟာယတိ အရဟာ အရ ဟတ္တာတိတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား အတူပင်။ ဤသို့လျှင် နိဂ္ဂဟအနုလောမဌလည်း ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍သုံးပါး။ ပဋိလောမဌလည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤငါးပါးပေါင်းသည်လျှင် အနုလောမ ပဋ္ဌကမည်၏။ ဤကဲ့သို့ သာမညတည်း။ သာမည နောင်ကား ဝိသေသကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနု လောမပဋ္ဌက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလော မပဋ္ဌကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတည်း။ အာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟံတည်း။ အနုလောမဌပနာဟူသော်ကား ဟဒ္ဓိ ပရိဟာယတိ အရဟာ အရဟတ္တာတိတည်း။ ပါပနာဟူသော် ကား တေနဝတရေဝတ္တမ္မေ အတ္ထိဆိန္နသဆေဒိယန္တိတည်း။ အနု လောမရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ ဝတ္တမ္မေခေါ် ပရိ ဟာယတိ။ အရဟာ အရဟတ္တာတိ နောဝတ္တမ္မေအတ္ထိဆိန္နသ ဆေဒိယန္တိ မိန္ဒာတည်း။ ပဋိလောမဌပနာဟူသော်ကား နော စေဝတ္တမ္မေ အတ္ထိဆိန္နသဆေဒိယန္တိတည်း။ သမယပုဗ္ဗာ ဟူသော် ကား နောဝတရေဝတ္တမ္မေပရိဟာယတိ အရဟာ အရဟတ္တာ တည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိတတဏှာအနာဒါနကို ဟောတော်မူ ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်

ကား တဿသမ္ဘာဝိမုတ္တိသာဒိ ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ သကဝါဒိပဂ္ဂ နောင်ကား ပရဝါဒိပဂ္ဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌာန ပဋ္ဌာနမူစတုက္က နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ ငါးပါးတည်း။ သိကောင်းပြီ။ ။ဥစ္စာဝစာဟိ ပဋ္ဌိပဒါဒိ နောင်ကား ပဋ္ဌိပုစ္ဆာဒိ ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋ္ဌိပုစ္ဆာဒိသည်ကား ကမ္မာရာမတာ ဘဿာရာမတာ နိဒ္ဒါရာမတာ သံဂဏိကာရာမတာဟူ၍ လေးပါးတည်း။ ထိုလေးပါးတို့တွင် ကမ္မာရာမတာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသနှစ်ပါးတည်း။ ထိုပဋ္ဌိပုစ္ဆာဒိနောင်ကား ရာဂါဒိ ပရိယုဋ္ဌိတကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂါဒိပရိယုဋ္ဌိတ ဒေါသာဒိပရိယုဋ္ဌိတ မောဟာဒိပရိယုဋ္ဌိတဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား ရာဂါဒိဥပစယကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂ ဥပစယ ရာဂပစ္စာန သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိဥပစယ ရာဂပစ္စာန ဝိစိကိစ္ဆာ ဥပစယ ဘဝပစ္စာန သီလဗ္ဗတပရာမာသ ဥပစယဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် ရာဂဥပစယကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာနစသော ငါးပါးတည်း။ သိကောင်းပြီ။ ထိုနောင်ကား ဒေါသာဒိဥပစယကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဒေါသာဒိဥပစယသည်ကား ဒေါသဥပစယ ဒေါသပစ္စာနသက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဥပစယ ဒေါသပစ္စာနဝိစိကိစ္ဆာ ဥပစယ ဒေါသပစ္စာနသီလဗ္ဗတပရာမာသ ဥပစယဟူ၍ လေးပါးတည်း။ မောဟမှာလည်း အတူပင်။ ထိုနောင်ကား အာစိနတျာဒိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အာစိနတိ အပစိနတိ ပဇဟတိ ဥပါဒိယတိ ဝိသိနေတိ ဥဿိနေတိ ဝိဓုပေတိ သန္ဓုပေတိဟူ၍ ရှစ်ပါးတည်း။ အနုလောမနောင်ကား ပစ္ဆိကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အာစိနတိ အပစိနတိ ဟူ၍ လည်းကောင်း ပဇဟတိ ဥပါဒိယတိ ဟူ၍ လည်းကောင်း ဝိသိနေတိ ဥဿိနေတိဟူ၍ လည်းကောင်း ဝိဓု

ပေတိ သန္ဓုပေတိဟူ၍ လည်းကောင်း လေးပါးပြားတို့။ ။ပရိ ဟာနိ ကထာနိဋ္ဌိတာ။

၃-ပြဟ္မစရိယကထာ
၁-သုဒ္ဓပြဟ္မစရိယကထာ

၂၆၉။ ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ ပြဟ္မစရိယဝါသော၊ မြတ်သော အကျင့်ဖြင့် နေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။ အာမန္တာ၊ သြမရှိ။ သမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဇဋ္ဌာ၊ အရိယိ ကုန်သလော။ သမ္မေခပ်သိမ်းကုန်သော။ မဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဧလမုဂါ၊ အ ကုန်သလော။ သမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အဝိညူ၊ မသိပါကုန်သလော။ သမ္မေ၊ သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဟတ္ထသံဝါစိကာ၊ လက်ဆုပ်ပြု၍ ဆိုတတ် ကုန်သလော။ သုဘာသိတဒုဗ္ဘာသိတာနံ၊ ကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ် မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်ကုန်သောသူတို့၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အညာတုံ၊ သိအံ့သောဌာ။ နပဋိဗလာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သလော။ သမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ဒေဝါ တို့သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ သခင်ဘုရား၌။ နပသန္နာ၊မကြည်ညိုကုန်သလော။ ဓမ္မေ၊တရားတော်၌။ နပသန္နာ၊ မကြည်ညိုကုန်သလော။ သံဃေ၊ သံဃာတော်၌။ နပသန္နာ၊ မကြည်ညိုကုန်သလော။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုန်းတော်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို။ နပယိရူပါသန္တိ၊ မဆည်းကပ်ကုန်သလော။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုန်းတော်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ဘုရားကို။ ပဠုံ၊ပြဿနာကို။နပုစ္ဆန္တိ၊မမေး လျှောက်ကုန်သလော။ ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေန၊ သည်။ပဠေ ပြဿနာကို။ဝိဿဇ္ဇိတေ၊ ဖြေအပ်သည်ရှိသော်။နအတ္တ နာ၊ဝမ်းမမြောက်ကုန်သလော။သမ္မေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ကမ္မာဝရဏေန၊ကံတည်းဟူသော ဝိတ်ပင်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သလော။ ကိလေသာဝရဏေန၊ ကိလေ သာတည်းဟူသော ဝိတ်ပင်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်

သလော။ ဝိပါကာဝရဏေန၊ အကျိုးကို ပိတ်ပင်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သလော။ အသဒ္ဓါ၊ကုန်။ အစ္ဆန္ဒိကာ၊ ကုသိုလ်ဆန္ဒမရှိကုန်။ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ဓမ္မတို့တွင်။ သမ္မတ္တံ၊ သမ္မတ္တဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ နိယာမံ၊ မဂ်တည်းဟူသော နိယာမသို့။ သြတ္တာမိတုံ၊ သက်အုံ့သောငှါ။ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်သလော။ သမ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ မာတုဃာတကာ၊ အမိကို သတ်တတ် ကုန်သလော။ပ။ ရုဟိရုပ္ပါဒကာ၊ သွေးထွက်အောင်ပြုတတ်ကုန်သလော။ သံဃဘေဒကာ၊ သင်းခွဲတတ်ကုန်သလော။ (သိကောင်းပြု)။

အဇ္ဇေ၊ အရိမယိုကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အတ္ထိနု၊ ရှိကုန်သည်မဟုတ်လော။ အနေလမူ၊ ဝါ၊မအ-ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အတ္ထိနု၊ ရှိကုန်သည်မဟုတ်လော။ ဝိညူ၊ သိတတ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အတ္ထိနု၊ ရှိကုန်သည် မဟုတ်လော။ နဟတ္ထသံဝါစိကာ၊ လက်ဆုပ်ပြသဖြင့်မဆိုအပ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အတ္ထိနု၊ ရှိကုန်သည် မဟုတ်လော။ပ။ ဗုဒ္ဓေ၊သခင်ဘုရား၌။ ပသန္နာ၊ကြည်ညိုကုန်သော။ ဒေဝါ၊တို့သည်။ အတ္ထိနု၊ ရှိကုန်သည် မဟုတ်လော။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ဘုန်းရှိသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သခင်ဘုရားကို။ ဒေဝါ၊နတ်တို့သည်။ ပယိရုပါသန္တိ၊ အဘန်တလဲလဲ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုန်းရှိသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သခင်ဘုရားကို။ ပဠုံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းရှိသော။ ဗုဒ္ဓေန၊ သခင်ဘုရားသည်။ ပဠေ၊ ပြဿနာကို။ ဝိသဇ္ဇိတေ၊ ဖြေတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ အတ္ထမနာ၊ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိနု၊ ဖြစ်ကုန်သည်မဟုတ်လော။ပ။

အဇ္ဇေ၊ အရိမယိုကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဟဒ္ဓိအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိကုန်အုံ့။ပ။ ဗုဒ္ဓေ၊ဘုရား၌။ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဟဒ္ဓိအတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိကုန်အုံ့။ပ။

📖 ၂၇၀။ ဒေဝေသု၊ တို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ မြတ်သောအကျင့်ဖြင့်နေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ လော။ အာမန္တာ။တတ္ထ၊ ထိုမြတ်

သော အကျင့်ဖြင့် နေသောအရာ၌သာလျှင်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်း အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ မုဏ္ဍိယံ၊ ခေါင်းပြည်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ သလော။ ကာသာဝဓာရဏာ၊ ဖန်ရည် သောက်သော သက်နှံးကို ဆောင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ သလော။ ပတ္တဓာရဏာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊သလော။ ဒေဝေသု၊တို့၌။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မဘော်ကင် မပြန့် မိမိအလိုလို သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူတတ်သောသခင် ဘုရားတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပစ္စေကသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အသီး သာလျှင် သစ္စာလေးပါးတို့ကိုသိကုန်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ကုန်၏။ သာဝကယုဂံ၊တပည့်သားမြတ်တို့၏ အစုံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သလော။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ။ပ။

ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဇုတိမနသိကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးပြုခြင်းကြောင့်။ ဒေဝေသု၊နတ်တို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ မြတ်သောအကျင့်ဖြင့် နေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ လော။ အာမန္တာ။ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ် သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တတ္ထေဝ၊ ထိုရဟန်းအဖြစ်ရှိရာ၌သာလျှင်။ ဗြဟ္မ စရိယဝါသော၊ မြတ်သော အကျင့်ဖြင့်နေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ယတ္ထ၊အကြင်အရပ်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ရဟန်းအဖြစ်သည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းအဖြစ်မရှိရာ၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊မြတ်သောအကျင့်ဖြင့် နေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိလော။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ။ပ။ယော၊အကြင်သူ သည်။ ပဗ္ဗဇိတိ၊ရဟန်းပြု၏။ တသော၊ ထိုရဟန်းပြုသောသူသည် သာလျှင်။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ ယော၊ အကြင် သူသည်။ နပဗ္ဗဇိတိ၊ ရဟန်းမပြု။ တဿ၊ ထိုရဟန်းမပြုသော သူ သည်။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ပ။

ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ မုဏ္ဍိယံ၊ ခေါင်းပြည်းခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဇုတိမနသိကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးပြုခြင်းကြောင့်။ ဒေဝေသု၊နတ် တို့၌။ ဗြဟ္မ စရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ လော။ အာမန္တာ။

ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ မုဏ္ဍိယံ၊ခေါင်းပြည်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊၏။ တတ္ထေဝ၊ ထိုခေါင်းပြည်းရှိရာ၌သာလျှင်။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။.အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ယတ္ထ၊အကြင်အရပ်၌။ မုဏ္ဍိယံ၊သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ တတ္ထ၊ထိုခေါင်းပြည်းမရှိသော အရပ်၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊မရှိလော။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဘေ။ပ။

ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ ကာသာဝဓာရဏာ၊ ဖန်ရည်သောက် တတ်သော သင်္ကန်းကို ဆောင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒုတိယနသိ ကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးပြုခြင်းကြောင့်။ (သိကောင်းပြီ)။

ဒေဝေသို့၊ နတ်တို့၌။ ပတ္တ ဓာရဏာ၊ သင်္ဃာဋိကို ဆောင်ခြင်း သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ၊ပ။

💬 ဒေဝေသု၊၌။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊မဘောက်မပြန် အလိုလိုသာသစ္စာ လေးပါးကို သိတော်မူတတ်သော သခင်ဘုရားတို့သည်။ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်တော်မမူကုန်။ ဒုတိယနသိကတ္တာ၊၍။ ဒေဝေသု၊၌။ ဗြဟ္မစရိယ ဝါသော၊သည်။ နတ္ထိ၊မရှိလော။ အာမန္တာ။ ယတ္ထ၊အကြင်အရပ်၌။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ကုန်၏။ တတ္ထေဝ၊ ထိုဖြစ်ရာ အရပ်၌သာလျှင်။. ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊တို့သည်။ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ကုန်။ တတ္ထ၊ထို အရပ်၌။ ဗြဟ္မစရိယ ဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ လော။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဘေ။ပ။

လုမ္ဗိနိယာ၊ လုမ္ဗိနိအမည်ရှိသော ဥယျာဉ်၌။ ဘဂဝါ၊သခင် ဘုရားသည်။ ဇာတောဗျားတော်မူ၏။ ဗောဓိယာမူလေ၊ ဗောဓိ ပင်ရင်း၌။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာ လေးပါးကို သိတော်မူ၏။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဘဂဝတာ၊သခင်ဘုရားသည်။ ဓမ္မစက္ကံ၊ဓမ္မစက်ကြာကို။ ပဝတ္တိတံ။ ဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ဟောတော်မူအပ် ၏။တတ္ထေဝ၊ ထိုဖြစ်ရာ အရပ်၌သာလျှင်။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊မြတ် သောအကျင့်ဖြင့်နေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ အညတြ၊ဗာရာဏသီမှ တပါးသောအရပ်၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ မြတ်သော အကျင့်ဖြင့်

နေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိလော။ နဟေတုံ ဝတ္တမ္ဘေ။ပ။ ဒေဝေသု၊ဌိ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဧုတိမနသိကတ္တာ၊ ခြင်းကြောင့်။ (သိကောင်းပြီ)။

မဇ္ဈိမေသု၊ မဇ္ဈိမ ဖြစ်ကုန်သော။ ဇနပဒေသု၊ ဇနပုဒ်တို့၌။ ပစ္စေကသမ္ဗုဒ္ဓါ၊တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ကတ္ထေ၀ ထိုဖြစ်ရာ အရပ်၌သာလျှင်။ ပြဟ္မစရိယ၀ါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။အညတြ၊ မဇ္ဈိမဒေသမှ တပါးသောအရပ်၌။ ပြဟ္မစရိယ ၀ါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ နဟေတုံ၀တ္တမ္ဘေ၊ ဝါပရ၀ါဒီသည် မဆိုအပ်။ပ။ (ဤကား သက၀ါဒီပက္ခတည်း)။

ဒေ၀ေသု၊ နတ်တို့၌၊ သာ၀ကယုဂံ၊ တပည့်သား မြတ်၏ အစုံ သည်။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဧုတိ မနသိကတ္တာ၊ ဤသို့ နှလုံးပြုခြင်း ကြောင့်။ ဒေ၀ေသု၊ တို့၌၊ ပြဟ္မစရိယ၀ါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ လော။ အာမန္တာ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ သာ၀ကယုဂံ၊ တပည့် သားမြတ်၏အစုံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထေ၀၊ထိုဖြစ်ရာအရပ် ၌သာလျှင်။ ပြဟ္မစရိယ၀ါသော၊သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ယတ္ထ၊အကြင် အရပ်၌။ သာ၀ကယုဂံ၊ တပည့်သားမြတ်၏ အစုံသည်။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ တတ္ထ၊ ထိုမဖြစ်ရာအရပ်၌။ ပြဟ္မစရိယ ၀ါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ ဧုတိပုဗ္ဗာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊ သော်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ဝါသကဝါဒီသည်။ နဟိ ဝတ္တမ္ဘေ-နဟိ၀တ္တမ္ဘော၊ မဆိုအပ်။ပ။ မဂဓေသု၊ မဂဓရာဇ် တိုင်း တို့၌။ သာ၀ကယုဂံ၊ တပည့်သားမြတ်၏အစုံသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထေ၀၊ ထိုဖြစ်ရာအရပ်၌သာလျှင်။ ပြဟ္မစရိယ၀ါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အညတြ၊ မဂဓရာဇ်မှ တပါးသော တိုင်းတို့၌။ ပြဟ္ဟ စရိယ၀ါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။ ဧုတိပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ဝါသကဝါဒီသည်။ နဟိ၀တ္တမ္ဘေ-နဟိ၀တ္တမ္ဘော၊ မဆိုအပ်။ပ။

ပစ္ဆိမေသု၊ အဆုံးဖြစ်ကုန်သော။ ဇနပဒေသု၊ ဇနပုဒ်တို့၌။ ပြဟ္ဟစရိယ၀ါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဝိညာတာရေသု၊မသိ

မလိမ္မာကုန်သော။ မိလက္ခူ၏သူ၊ တောင်သူတို့၌။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘိက္ခူနုံ၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့၏ လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနိုနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ လည်းကောင်း။ ဥပါသကာနုံ၊ ရတနာသုံးပါးသို့ကပ်ကုန်သောဒါယကာယောကျ်ားတို့၏လည်းကောင်း။ ဥပါသိကာနုံ၊ ရတနာသုံးပါးသို့ ကပ်ကုန်သော ဒါယိကာမိန်းမတို့၏လည်းကောင်း။ ဂတိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ ဇုတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သော်ကား။ မယာ၊ ဝါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တမ္ဗော-နဟိဝတ္တမ္ဗောမဆိုအပ်။ (ဤကား သကဝါဒိပက္ခတည်း)။

ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဇုတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ယတ္ထ-ဒေဝေသု၊ အကြင်နတ်တို့၌။ အတ္ထိ၊ အတ္ထိဟု ဆိုအပ်သော။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယတ္ထဒေဝေသု၊ တို့၌။ အတ္ထိ၊ အတ္ထိဟု ဆိုအပ်သော။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အသညသတ္တေသု၊ အသညသတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ယတ္ထဒေဝေသု၊ ၌။ အတ္ထိ၊ အတ္ထိဟုဆိုအပ်သော။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ လော။ အသညသတ္တေသု၊ အသညသတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ယတ္ထ ဒေဝေသု၊ ၌။ အတ္ထိ၊ အတ္ထိဟု ဆိုအပ်သော။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ ဇုတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ဝါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တမ္ဗော-နဟိဝတ္တမ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ယတ္ထဒေဝေသု၊ အကြင် နတ်တို့၌။ အတ္ထိ၊ အတ္ထိ ဟု ဆိုအပ်သော။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ယတ္ထဒေဝေသု၊ အကြင်နတ်တို့၌။ အတ္ထိ၊ အတ္ထိဟု ဆိုအပ်သော။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ အာ မန္တာ၊ ပြော်မ ရှိသည် ဟုတ်၏။

ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ အတ္ထိ၊အတ္ထိဟု ဆိုအပ်သော။ ဗြဟ္မစရိ ဝါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။အတ္ထိ၊

အတ္ထိဟု ဆိုအပ်သော။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ သနည်း။ ဧကတိပုဗ္ဗာယံ၊ ဤသို့အမေးသည်။ သတိ၊သော်။ အသည် သတ္တေသု၊ အသည်သတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ အသည်သတ္တေသု၊ အသည်သတ်မှ တပါးသော။ ဒေဝေသု၊ တဆယ့် ငါးဘုံသော နတ်တို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ အသည်သတ္တေသု၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။အာမန္တာ၊ပြော်မရှိ။ အသည်သတ္တေသု၊ အသည် သတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝေသု၊ တို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ။ အသည်သတ္တေသု၊ အသည်သတ်မှတပါးကုန်သော။ ဒေဝေသု၊ တဆယ့် ငါးဘုံသော နတ်တို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊သည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ အာမန္တာ။ အသည်သတ္တေသု၊ အသည်သတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ ဗြဟ္မစရိယ ဝါသော၊သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဧကတိပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ (ဒေဝေသုနှင့် အတူပင်)။

ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့၏ လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနိနံ၊ ရဟန်း မိန်းမ တို့၏ လည်းကောင်း။ ဥပါသကာနံ၊ ဒါယကာ ယောကျ်ားတို့၏လည်းကောင်း။ ဥပါသိကာနံ၊ ၏လည်းကောင်း။ ဂတိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အဝိညာတာရေသု၊ မသိမလိမ္မာကုန်သော။ မိလက္ခူသု၊တောင်သူတို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊မြတ်သောအကျင့် ဖြင့် နေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မဇ္ဈိမေသု၊ မဇ္ဈိမ ဖြစ်ကုန်သော။ ယတ္ထဇနပဒေသု၊ အကြင် ဇနပုဒ်တို့၌။ အတ္ထိ၊ အတ္ထိဟု ဆိုအပ် သော။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ မဇ္ဈိမေသု၊ မဇ္ဈိမဖြစ်ကုန်သော၊ ယတ္ထဇနပဒေသု၊ တို့၌။ အတ္ထိ၊ အတ္ထိဟု ဆိုအပ်သော။ ဗြဟ္မစရိယ ဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္ထိ၊

ရှိသလော။ ဧတိပုဏ္ဏာယံ၊ ဤသို့သောအမေးသည်။သတိ ရှိသော်။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ။ပ။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ အတ္ထိ၊အတ္ထိဟုဆိုအပ်သော။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ အတ္ထိ၊အတ္ထိဟုဆိုအပ်သော။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသနည်း။ ပစ္စန္တိမေသု၊ ပစ္စန္တရစ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဇနပဒေသု၊ ဇနပုဒ်တို့၌။ပ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (သိကောင်းပြီ)။ 💬

ဘဂဝတာ၊ သခင်ဘုရားသည်။ တိဟိ ဘိက္ခဝေ။ပ။ ဧဗြဟ္မစရိယဝါသောတိ၊ တိဟိဘိက္ခဝေ။ပ။ ဗြဟ္မစရိယ ဝါသော ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊နှီမူအပ်၏။ ဧတိ၊ သို့၊ သုတ္တန္တော၊သုတ္တာန်သည်။အတ္ထေဝနု၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ယြော်ရှိသည် ဟုတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တိဟိ၊ ကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဇမ္ဗုဒီပကာ၊ ဇမ္ဗုဒ္ဒီပ၌ နေကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဥတ္တရကုရုကော၊ မြောက်ကျွန်း၌ ဖြစ်ကုန်သော။ မနုဿေစ၊ လူတို့ကို လည်းကောင်း။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာ၌ နေကုန်သော။ ဒေဝေစ၊ နတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဓိဂဏ္ဍန္တိ၊ လွှမ်းမိုး၍ယူကုန်၏။ ကတမေဟိတိဟိ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့ဖြင့်။ အဓိဂဏ္ဍန္တိ၊ နည်း။ သူရာ၊ ရဲရင့်ကုန်သည် လည်းကောင်း။ သတိမန္တော၊ သတိရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ဧဒ၊ဤမနုဿလောကတို့။ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ တပြီးကား။ ဒေဝေသု၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဧတိ၊ သို့။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧဒ၊ ဤမနုဿလောကတို့။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ သလော။ အာမန္တာ။ သာဝတ္ထိယညော၊ ၌သာလျှင်။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊၏။ အညတြ၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ တပါးသော အရပ်၌။ပ။ နတ္ထိ၊လော။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ။

၂ ၇ ၂။ အနာဂါမိဿ၊သော။ပုဂ္ဂလဿ၊သည်။ပဋ္ဌ၊ကုန်သော။ ဩရမ္ဘာဂိယာနိ၊အောက်အဘို့နှင့် ယှဉ်ကုန်သော။ သညောဇနာနိ၊

ကာမရာဂ သံယောဇဉ်၊ ပဋိဃသံယောဇဉ်၊ ဒိဋ္ဌိသံယောဇဉ်၊ သီလမ္မတပရာမာသ သံယောဇဉ်၊ ဝိစိကိစ္ဆာ သံယောဇဉ်တို့ကို။ ဗဟိနာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ပဗ္ဗ၊ငါးပါးကုန်သော။ ဥဒ္ဓမ္ဘာဂိယာနိ၊ အထက်အဘို့ နှင့် ယှဉ်ကုန်သော။ သညောဇနာနိ၊ တို့ကို။ အပ္ပဟိနာနိ၊ မပယ်အပ်ကုန်။ ဧတေ၊ ဤမနုဿလောကမှ။ စုတသ၊ စုတေသော။ တတ္ထ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌။ ဥပပန္နသ၊ ပဋိသန္ဓေနေသောသူအား။ ကုဟိं၊ အဘယ်၌။ ဖလုပ္ပတ္တိ၊ ဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊နည်း။ ဧတိပုဗ္ဗာယံ၊ဤသို့သောအမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ တတ္ထေव၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသ ဘုံ၌သာလျှင်။ဖလုပ္ပတ္တိ၊ ဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနာဂါမိသ၊ အနာဂါမ် အမည်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလသ၊ သည်။ ပဗ္ဗ၊ ကုန်သော။ သြရဘာဂိယာနိ၊ကုန်သော။ သညောဇနာနိ၊တို့ကို။ ဟဋ္ဌိပဟိနာနိ၊ အကယ်၍ ပယ်အပ်ကုန်အုံ့။ပဗ္ဗ၊ကုန်သော။ ဥဒ္ဓမ္ဘာဂိယာနိ၊အထက်အဘို့နှင့် ယှဉ်ကုန်သော။ သညောဇနာနိ၊တို့ကို။ ဟဋ္ဌိအပ္ပဟိနာနိ၊ အကယ်၍ မပယ်အပ်ကုန်အုံ့။ ဧတေ၊မှ။စုတသ၊ စုတေထသော။ တတ္ထ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌။ ဥပပန္နသ၊ ပဋိသန္ဓေနေသောသူအား။ ကုဟိं၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌။ ဖလုပ္ပတ္တိ၊ ဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော ပရဝါဒီ။ ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧတိ၊ ဤသို့။ နောစဝတ္ထမ္ဘေ- နောစဝတ္ထမ္ဘောဝတ၊ မဆိုအပ်ခဲ့တကား။ ဝတ္ထမ္ဘော၊ ဆိုမူ ဆိုအပ်ခဲ့၏။ပ။ (တတ္ထ အစွဲကား သုဒ္ဓါသ ချည်းစွဲ)။

ဘာရောဟရဏံ၊ ခန္ဓာဝန်ကိုချခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ကုဟိं၊၌။ ဒုက္ခပရိညာဟိ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားမြင်သိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သလော။ ပ။အကုပ္ပပဋိဝေဓော၊ မပျက်သောတရားကိုသိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော် မပျက်သောတရားကို သိခြင်းသည်ဟုတ်၏။ ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊လော။ အာမန္တာ၊မရှိ။ (ဤသို့

ထည့်၍ဟောလေ)။ ဒေဝေသု၊တို့၌။ ဗြဟ္မာစရိယဝါသော၊သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧတိ၊ဤသို့။ ကေနဋ္ဌေန၊ အသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ တုံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ ဝဒေသိ။ ဆိုသနည်း။ ဧတိပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အနာဂါမိပုဂ္ဂလော၊ သည်။ဧဒိ၊ ဤမနုဿ လောကမ္ဘ။ ဘာဝိတေန၊ ပွါးစေအပ်သော။ မဂ္ဂေန၊ဖြင့်။ တတ္ထ၊ ဗ္ဘ။ ဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဟန္ဒ-ဟိယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။သ ဗ္ဗ ကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဒေဝေသု၊ တို့၌။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဧတိ ဧတေနကာ ရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ ဒေဝေသု၊ တို့၌။ ဗြဟ္မ စရိယဝါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ဧတိ၊ကြောင့်။ အဟံ၊ငါပရဝါဒီ သည်။ ဝဒါမိ၊ ဆိုသနည်း။ အာမန္တာ၊ ဘြော် မဟယ်အပ်ကုန်။ (သိကောင်းပြီ)။

၂-သံသန္ဒန ဗြဟ္မစရိယကထာ

[1] ၂၇၃။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ တဘန်သောဘဝသည်။အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ ဘဝေန၊ ဘဝမှ။ ဘဝံ၊ အသစ်သောဘဝသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ပြောင်းသလော။ ဂတိယာ၊ ဂတိမှ။ ဂတိ၊ အသစ်သော ဂတိသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ပြောင်းသလော။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ။ သံသာရေန၊ ခန္ဓာအာယတန ဓာတ်၏အစဉ်မှ။ သံသာရံ၊ အသစ်သောခန္ဓာအာယတနဓာတ်၏အစဉ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ပြောင်းသလော။ (သိကောင်းပြီ)။

သလ္လေနဝိဒ္ဓေါ၊ မြှားဖြင့် ပစ်အပ်သော။ မိဂေါ၊ သမင်အစရှိ သောသားသည်။ ဒုရံ၊ အဝေးသို့။ ဂန္ဒွာ၊ ပြေးလေ၍။ ကာလံ၊ စုတိကာလကို။ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ၊ လည်းကောင်း။ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်အမည်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဧဒိ၊ ဤမနုဿလောကမ္ဘ။ ဘာဝိတေန၊ ပွါးစေအပ်သော။ မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌။ ဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ သ ဗ္ဗ ကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုသလော။ပ။

အမှာ ပရိဟာနိကထာနောင်ကား ဗြဟ္မစရိယကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ ဗြဟ္မစရိယ ကထာ သံသန္ဒနာ ဗြဟ္မစရိယကထာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓဗြဟ္မစရိယကထာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဇဋာဒိပုဏ္ဏာ ပဋိပုဏ္ဏာ ကေနှရိကပဋာ သုတ္တာနုယောဂပုဏ္ဏာ အနုယောဂ ပုဏ္ဏာဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထိုငါးပါး တွင်သော် ဇဋာဒိပုဏ္ဏာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သက ဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ ဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိ ပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလုံဖြစ်သော သက ဝါဒိပက္ခ ပစ္စနိက်ဖြစ်သော သကဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလုံဖြစ်သော သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌက်ပဋိက်မှစတုက္ကစသောငါးပါးတွင် သော် အနုလောမပဋ္ဌကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ထိုသည်ကား ပုဏ္ဏာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော်ပုဏ္ဏာ ကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဏ္ဏာဟူသော်ကား နတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသော တည်း။ ထိုပုဏ္ဏာ သည်ကား သကဝါဒိ ပုဏ္ဏာတည်း။ အာမဏ္ဍာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ပရဝါဒိ ပဋိဇာနနာသကဝါဒိပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင်သော်ပရဝါဒိပဋိဇာန နာတည်း။ ထိုနှောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားပုဏ္ဏာအဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။နိဂ္ဂဟဟူသော် ကားအာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟံတည်း။အနုလောမ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဠိနတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသောတိတည်း။ အနုလောမ ပါ ပနာဟူသော်ကားတေနဝတရေဝတ္ထမ္ဘေ၊ သမ္ဘေဒေဝါဇဋာလေမှ ဂါ။ပ။ မိဏ္ဍာဒိဋ္ဌိကာတိတည်း။ အနုလောမရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ၊ ဝတ္ထမ္ဘေခေါ၊နတ္ထိဒေဝေသုဗြဟ္မစရိယ ဝါသောတိ

နောစ ဝတ္တမ္ဘေ သမ္ဘေဒေဝါ ဇဠောလေမ္ဗဂါ။ ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာတိ မိစ္ဆာတည်း။ပဋိလောမဌပနာ ဟူသော်ကား နောစေပန ဝတ္တမ္ဘေ၊ သမ္ဘေဒေဝါ ဇဠောလေမ္ဗဂါ။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာတည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာဟူသော်ကား နောဇတရေ ဝတ္တမ္ဘေ နတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသောတိ တည်း။ ပဋိလောမရောပနာဟူသော်ကား ယံ တတ္ထ ဝဒေသိ၊ ဝတ္တမ္ဘေခေါ နတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယ ဝါသော၊ နောစေဝတ္တမ္ဘေဒေဝါ ဇဠောလေမ္ဗဂါ။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာတိ မိစ္ဆာ တည်း။ ဤသို့လျှင်အနုလောမ၌လည်း ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤငါးပါးအပေါင်းသည် လျှင် အနုလောမ ပဋ္ဌာကမည်၏။ ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မ စတုက္ကကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဝတ္ထုအဝတ္ထုဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုအနုယောဂဝတ္ထုသည်ကားပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာ ဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ အနုယောဂ ဝတ္ထုတုံသည်လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာ နနာနှစ်ပါးတည်း။ အာဇာနာဟိပဋိကမ္မံတည်း။ ထိုနောင်ကား ဌပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ဌပနာသည်ကား အနုလောမဌပနာ ပစ္စနိက ဌပနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော်အနုလောမဌပနာကို ရှေးဦး စွာဟောတော်မူ၏။ အနုလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဋ္ဌ အတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသောတိတည်း။ အနုလောမပါပနာ ဟူသော်ကား တေနဝတရေဝတ္တမ္ဘေ၊ အတ္ထိတတ္ထ ပမ္ဘဏ္ဍာမုက္ကိယံ ကာသာဝဓာရဏာပတ္ထဓာရဏာ ဒေဝေသုသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပစ္ဆေကဗုဒ္ဓါဥပ္ပဇ္ဇန္တိ သာဝကယုဂံဥပ္ပဇ္ဇတိတိတည်း။ အနုလောမ ပဋ္ဌာကနှင့်အတူပင်။ အနုလုံနောင်ကား ပစ္စနိကဖြစ်သော သက ဝါဒိပဋ္ဌာကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌာက ပဋိ ကမ္မစတုက္ကနိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကဟူ၍ငါးပါး တည်း။ထိုငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဋ္ဌာကကိုရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထု ကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုယောဂဝတ္ထု

အနုယောဂဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် အနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနုနှာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာ ဟူသော်ကား နတ္ထိ ဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသောတိတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနုနှာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား နနုအတ္ထိဒေဝါအဇ္ဇာ။ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ကာတိတည်း။ သကဝါဒိပုဗ္ဗာတည်း။ အနုလောမဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဋ္ဌိ နတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသောတိတည်း။ အနုလောမပါပနာ ဟူသော်ကား .နောဝတရေ ဝတ္ထုမ္ဘေနနုအတ္ထိဒေဝါ အဇ္ဇာ။ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာတိ တည်း။ အနုလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ်နတ္ထိဒေဝေသုဗြဟ္မစရိယ ဝါသော၊ ဝတ္ထုမ္ဘေနနုအတ္ထိ။ပ။သမ္မာဒိဋ္ဌိကာတိမိဗ္ဗာတည်း။ပဋိလောမဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဋ္ဌိအတ္ထိဒေဝါအဇ္ဇာ အနေလမူဂါဝိညူနဟတ္ထ သံဝါစိကာပဋိဗလာ သုဘာသိတဒုဗ္ဘာသိတာနံ အတ္ထမညာတုံ။ အတ္ထိဒေဝါ ဗုဒ္ဓေပသန္နာ ဓမ္မေ ပသန္နာသံဃေပသန္နာ ဗုဒ္ဓံဘဂဝန္တံ ပယိရုပါသန္တိ ဗုဒ္ဓံဘဝန္တံ ပဠုံပုဗ္ဗန္တိ ဗုဒ္ဓေနဘဂဝတာ ပဋေ ဝိသဒ္ဓိတေအတ္ထမနှာ ဟောန္တိတိ။ အတ္ထိဒေဝါနကမ္မာဝရဏေန။ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာတိတည်း။ ပဋိလောမ ပါပနှာဟူသော်ကား တေန ဝတရေဝတ္ထုမ္ဘေ နတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသောတိတည်း။ ပဋိလောမရောပနှာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ် အတ္ထိဒေဝါ။ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာတိတည်း။ ပဋိကမ္မကား အတူပင်။ သကဝါဒိပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတည်း။ သိကောင်းပြီ။ ဇဋ္ဌာဒိပုဗ္ဗာ နောင်ကား ပဋိပုဗ္ဗာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပ်စ္စနိကပဗ္ဗဇ္ဇာဒိပဋိပုဗ္ဗာ မုဏ္ဍိယာဒိပဋိပုဗ္ဗာ ကာ

သာဝေါရဏာဒိပဋိပုဒ္ဓာ ပတ္တဝေရဏာဒိပဋိပုဒ္ဓာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဥပ္ပဇ္ဇနပဋိပုဒ္ဓာပစ္စေကသမ္ဗုဒ္ဓဥပ္ပဇ္ဇနပဋိပုဒ္ဓာသာဝကယုဂဥပ္ပဇ္ဇနပဋိပုဒ္ဓာဟူ၍ ခုနစ်ပါးတွင်သော် ပဗ္ဗဇ္ဇာဒိပဋိပုဒ္ဓာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဩကာသပဗ္ဗဇ္ဇ အနုယောဂ ပဋိပုဒ္ဓာ ပုဂ္ဂလပဗ္ဗဇ္ဇ အနုယောဂ ပဋိပုဒ္ဓာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ဩကာသပဗ္ဗဇ္ဇ အနုယောဂ ပဋိပုဒ္ဓာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မ စတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထို အနုနုယောဂဝတ္ထုသည်ကားပုဒ္ဓာပဋိဇာနနာဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ပုဒ္ဓာဟူသော်ကား ဒေဝေသု ပဗ္ဗဇ္ဇာနတ္ထိတိ နတ္ထိ ဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသောတိ တည်း။အနုလောမဌပနာဟူသော်ကားဟဠိဒေဝေသုပဗ္ဗဇ္ဇာနတ္ထိတိ ဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသောတည်း။ အနုလောမပါပနာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္မေ ယတ္ထအတ္ထိ ပဗ္ဗဇ္ဇာတတ္ထေဝ ဗြဟ္မစရိယဝါသော ယတ္ထ နတ္ထိပဗ္ဗဇ္ဇာ နတ္ထိ တတ္ထဗြဟ္မစရိယဝါသောတိ တည်း။ သိကောင်းပြီ။ အနုလောမ ပဋ္ဌာနနောင်ကား ပဋိကမ္မကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ပဋိကမ္မစတုက္က ဝိသေသ ပဋိကမ္မစတုက္က နှစ်ပါးတွင်သော် သာမည ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒေဝေသု သာမညပဋိကမ္မ ပုဒ္ဓာ အမနုဿေသု သာမည ပဋိကမ္မပုဒ္ဓာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဒေဝေသု သာမည ပဋိကမ္မ ပုဒ္ဓာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား အတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယ ဝါသောတိ အာမန္တာ။ သမ္ဗဒေဝေသုဗြဟ္မစရိယဝါသောတိနုဟေဝံဝတ္တမ္မေတည်း။ (နိဂ္ဂဟစတုက္ကကိုကား ဘော်၍ ဟောလေ)။

ထိုဩကာသ ပဗ္ဗဇ္ဇအနုယောဂ ပဋိပုဒ္ဓာ နောင်ကား ပုဂ္ဂလ ပဗ္ဗဇ္ဇအနုယောဂ ပဋိပုဒ္ဓာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနု

လောမပဋ္ဌာန ပဋ္ဌာနမ္မစတုက္ကာ နိဂ္ဂမစတုက္ကာဟူ၍ ၎င်းပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ၀ဏ္ဏ၊ အ၀ဏ္ဏ၊ နှစ်ပါးတည်း။ သိကောင်းပြီ။ အနုလောမ ပဋ္ဌာန နောင်ကား ပဋ္ဌာနမ္မစတုက္ကာကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော် ကား အတ္ထိဒေ၀ေသု ဗြဟ္မစရိယ၀ါသောတိ။ အာမန္တာ။ သမ္ဘဒေ ၀ေသုဗြဟ္မစရိယ၀ါသောတိ၊နဟေ၀ံ၀တ္တမ္ဘေတည်း။ပမ္ဘဒ္ဓာဒိနောင် ကား မုဏ္ဍိယ ပဋ္ဌာနကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဩကာသ မုဏ္ဍိယ ပုဂ္ဂလ မုဏ္ဍိယဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဩကာသမုဏ္ဍိယ ပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌာန ပဋ္ဌာနမ္မစတုက္ကာစသော ၎င်းပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာန ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

အနုလောမ ပဋ္ဌာန နောင်ကား ပဋ္ဌာနမ္မစတုက္ကာကို ဟောတော် မူ၏။ ဟောဟန်ကား အတ္ထိဒေ၀ေသု ဗြဟ္မစရိယ ၀ါသောတိ။ အာမန္တာ။ သမ္ဘဒေ၀ေသု အတ္ထိ ဗြဟ္မစရိယ၀ါသောတိ နဟေ၀ံ ၀တ္တမ္ဘေတည်း။ ကာသာ၀ဓာရဏာလည်း ယခင်ပဋ္ဌာနမ္မပင်။ပတ္တာ၀ ရဏာမှာလည်း ယခင် ပဋ္ဌာနမ္မပင်။ ဤလေးချက်လုံးပင်အတူပင် ချည်း။ ပတ္တာ၀ရဏာ ပဋ္ဌာနမ္မ ပုဏ္ဏာ နောင်ကား သမ္မာသမ္ဘုဒ္ဓ ဥပဋ္ဌာနပဋ္ဌာနကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ပဋ္ဌ ပုဏ္ဏာ၀ိသေသ ပဋ္ဌာနနှစ်ပါးတည်း။သာမညတုံသည်လည်း အနု လောမပဋ္ဌာနပဋ္ဌာနမ္မစတုက္ကာစသော ၎င်းပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ၀ဏ္ဏ၊ အ၀ဏ္ဏ၊ နှစ်ပါးတည်း။ သိကောင်းပြီ။ စတုက္ကကား ယခင်ပင်။ ၀ိသေသ ဒေ၀ပဋ္ဌာနမ္မမှာလည်း သမ္ဘဒ္ဓနှင့် အတူပင်။ သာ၀က ယုဂမှာ လည်း သာမည ၀ိသေသဟူ၍ခွဲလေ။ ဒေ၀သာမည ပဋ္ဌာနမ္မအရာ တွင် မနုဿသာမည ပဋ္ဌာနမ္မလို၍ ခုနှစ်ပါးလုံးဟောပြန်။ ဒေ၀ သာမည ပဋ္ဌာနမ္မ မနုဿ၀ိသေသ ပဋ္ဌာနမ္မဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ တပါးပါးသော ပဋ္ဌာနမ္မ၌ ခုနှစ်ပါးခုနှစ်ပါးဟောလေ။ ပဋ္ဌာ

ဖြစ်သော သကဝါဒိပဂ္ဂ နောင်ကား ပရဝါဒိပဂ္ဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသနှစ်ပါးတွင်သော် သာမည ဖြစ်သော ပရဝါဒိပဂ္ဂ ပဋိပုဒ္ဓာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒေဝဖြစ်သော ပရဝါဒိပဂ္ဂ မနုဿဖြစ်သော ပရဝါဒိပဂ္ဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ဒေဝဖြစ်သော ပရဝါဒိပဂ္ဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စနိကပဠက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် ပစ္စနိကပဠကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတည်း။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂ ဝတ္ထု အနုယောဂ.ဝတ္ထု နှစ်ပါးတည်း။ အနနုယောဂ ဝတ္ထု ဟူသော်ကား အတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယ ဝါသောတိ။ အာမန္တာတည်း။ အနုယောဂ ဝတ္ထု ဟူသော်ကား ဒေဝေသုအတ္ထိ ဗြဟ္မစရိယဝါသောတိ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ပစ္စနိက ပဠက နောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပဗ္ဗဇ္ဇ ပဋိကမ္မ မုဏ္ဍိယ ပဋိကမ္မ ကာသာဝဓာရဏ ပဋိကမ္မ ပတ္တဓာရဏ ပဋိကမ္မ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဥပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မ ပစ္ဆေကသမ္ဗုဒ္ဓ ဥပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မ သာဝကယုဂဥပဋ္ဌာနပဋိကမ္မဟူ၍ ခုနစ်ပါးတွင်သော် ပဗ္ဗဇ္ဇပဋိကမ္မကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဩကာသပဗ္ဗဇ္ဇပဋိကမ္မ ပုဂ္ဂလပဋိကမ္မဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဩကာသပဗ္ဗဇ္ဇ ပဋိကမ္မကို ဟောတော်မူ၏။ ပစ္စနိကလေးပါးတွင်သော် တပါးပါး၌ ပဋိကမ္မခုနစ်ပါး ထည့်၍ ဟောလေ။ ဤကားပဋိကမ္မပုဒ္ဓာတည်း။ ပဋိပုဒ္ဓာနောင်ကား ကေန္ဒရိကစိတ္တ ပဠာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သက ဝါဒိပဂ္ဂ ပရ ဝါဒိပဂ္ဂ ဟူ၍ နှစ်ပါး တွင်သော် သက ဝါဒိပဂ္ဂ သည်ကား ပဗ္ဗဇ္ဇ မုဏ္ဍိယ ကာသာဝ ပတ္တဓာရဏ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ပစ္ဆေကသမ္ဗုဒ္ဓ သာဝကယုဂတည်း၊ ဟူသော ပဋိပုဒ္ဓာဖြစ်သော သကဝါဒိ ပဂ္ဂနှင့် အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ ပရဝါဒိ ပဂ္ဂကိုသာ ဟောတော်မူ၏ ထိုသည်ကား ဒေဝပရဝါဒိပဂ္ဂ ကေန္ဒရိကပဠာ မနုဿပရဝါဒိပဂ္ဂ ကေန္ဒရိကပဠာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဒေဝပရဝါဒိပဂ္ဂ ကေန္ဒရိကပဠာကို

ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညဒေဝကေန္ဒရိက ပညာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ဝိသဇ္ဇနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား အတ္ထိ ဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသော တည်း။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒိပုဗ္ဗာ သကဝါဒိပုဗ္ဗာနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပုဗ္ဗာတည်း။ ဝိသဇ္ဇနာ ဟူသော်ကား အတ္ထိယတ္ထအတ္ထိ အတ္ထိယတ္ထနတ္ထိတည်း။ ထိုနောင် ကား အနုယောဂ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌာနနှာနှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား အသညသတ္တာသု ဒေဝေသု အတ္ထိ ဗြဟ္မစရိယ ဝါသောတိတည်း။ နဟေတုတ္ထမ္ပေ သည်ကား ပဋ္ဌာနနှာတည်း။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနှာဟိ နိဂ္ဂဟတည်း။ အနုလောမ ဌပနှာဟူသော်ကား ဟဒ္ဒိအတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယ ဝါသောတိတည်း။ အနုလောမ ပါပနှာဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္ထမ္ပေ။အသညသတ္တာသု ဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယ ဝါသောတည်း။ သိကောင်းပြီ။ ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကကား ယခင် ပဋ္ဌိ ပုဗ္ဗာကိုပင် ဆိုလေ။ ထိုနောင်ကား ဝိသေသဒေဝ ကေန္ဒရိက ပညာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နတ္ထိ ဗြဟ္မစရိယဝါသ အတ္ထိဗြဟ္မစရိယဝါသဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် နတ္ထိဗြဟ္မစရိယဝါသ ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါး တည်း။ ထိုသည်ကား အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂဝတ္ထု သည်ကား သာမည ဖြစ်

သော အနုနုယောဂ ဝတ္ထု၊ ဝိသေသဖြစ်သော အနုနုယောဂဝတ္ထု ဟူ၍ နှစ်ပါး တွင်သော် သာမညဖြစ်သော အနုနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ဒေဝေသု အတ္ထိယတ္ထ နတ္ထိ မြတ္တမရိယဝါသောတိ အာမန္တာ တည်း။ ဝိသေသ ဟူသော် ကား တတ္ထ အတ္ထိတတ္ထနတ္ထိ။ပ။ အာမန္တာ တည်း။ အနုယောဂ ဝတ္ထုဟူသော်ကား အသညသတ္တေသု ဒေဝေသု နတ္ထိ မြတ္တမရိယ ဝါသောတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ပဋိကမ္မစတုက္ကကား ပဋိပုဒ္ဓာ ဖြစ်သော သကဝါဒိပက္ခကိုပင်ဟောလေ။

နတ္ထိမြတ္တမရိယဝါသ နောင်ကား အတ္ထိမြတ္တမရိယ ဝါသကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ဒေဝေသုအတ္ထိယတ္ထ မြတ္တမရိယ ဝါသောတိ အာမန္တာ။ ကတ္ထအတ္ထိ ကတ္ထနတ္ထိ တည်း။ ကေန္တရိက ပဠာနောင်ကား သုတ္တာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ပရဝါဒိပက္ခ သကဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိ ပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဠက ပဋိကမ္မ စတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဠကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါး တွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ဝတ္ထုနောင်ကား အဝတ္ထုကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုအဝတ္ထုသည် ကား နိဂ္ဂဟ ဌပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နိဂ္ဂဟကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟံတည်း။ အနုလောမဌပနာဟူသော်ကားဟဠိအတ္ထိဒေဝေသုစသည်တည်း။ ပါပနာဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဗေ။ နနု ဝုတ္တံဘဂဝတာ စသည်တည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တမ္ဗေ ခေါ အတ္ထိဒေဝေသု မြတ္တမရိယဝါသော။ ဝတ္တမ္ဗေခေါ နနု ဝုတ္တံ စသည်တည်း။ ပဋိလောမဌပနာဟူသော်ကား ဟဠိဝုတ္တံဘဂဝတာ စသည်တည်း။ ပဋိလောမပါပနာဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ

ဝတ္ထုမ္ဟေ။ အတ္ထိ ဒေဝေသု စသည်တည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား အတူပင်။ အနုလောမပဋ္ဌကနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုနှစ်ပါးတည်း။ အနနုယောဂဝတ္ထုတုံသည်လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာ ဟူသော်ကား သာဝတ္ထိယံဝတ္ထုံဘဂဝတာ။ ဣမြဟ္မစရိယ ဝါသောတိ တည်း။ ထိုပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒိ ပုဗ္ဗာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပရဝါဒိပဋိဇာနနာတည်း။အနုလောဝေ့ပနာ ဟူသော်ကား ဟဋ္ဌိ သာဝတ္ထိယံ စသည်တည်း။အနုလောမပါ၊ပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္ထုမ္ဟေ။ သာဝတ္ထိညော စသည် တည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

သုတ္တာနုယောဂ ပရဝါဒိပက္ခ နောင်ကား သုတ္တာနုယောဂ သကဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသကဝါဒိပက္ခ သည်ကား ဓာရဏာဖြစ်သော သကဝါဒိပက္ခ ပုဂ္ဂလဖြစ်သော သကဝါဒိပက္ခ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဓာရဏာ ဖြစ်သော သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ယခင်ကိုပြန်သည်။ ဓာရဏာဖြစ်သော သကဝါဒိ ပက္ခ နောင်ကား ပုဂ္ဂလဖြစ်သော သကဝါဒိ ပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဖလုပ္ပတ္တိ ယောဂ ဖြစ်သော ပုဂ္ဂလသကဝါဒိပက္ခ ဘာရောဟရဏာ နုယောဂ ဒုက္ခပရိညာတာ နုယောဂ ကိလေသပ္ပဟာနာ နုယောဂ နိရောဓ သစ္ဆိကိရိယာ နုယောဂ အကုပ္ပပဋိဝေဓနုယောဂဟူ၍ ခြောက်ပါးတွင်သော် ဖလုပ္ပတ္တိယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌ ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာ ဟူသော်ကား နတ္ထိဒေဝေသု ဣဟ္မစရိယဝါသော တည်း။ ထိုပုဗ္ဗာသည်

ကား သကဝါဒိပုဒ္ဓေါတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာ တည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဇ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဒ္ဓေ ဝိသဇ္ဇနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုဒ္ဓေဟူသော်ကား အနာဂါမိ ပုဂ္ဂလသ ပဠောရမ္ဘာ ဂိယာနိ သညောဇနပဟာနာနိ ပဠုဒ္ဓမ္ဘာဂိယာနိ သညောဇနာနိ အပ္ပဟီနာနိ ဧုတော စုတသ တတ္ထ ဥပပန္နသ ကုဟိ ဖလုပ္ပတ္တိ တည်း။ တတ္ထေ ဝ သည်ကား ဝိသဇ္ဇနာတည်း။ ဝတ္ထုနောင်ကား အဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နိဂ္ဂဟ ဌပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား အာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟံတည်း။ အနုလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဠိ နတ္ထိ ဒေဝေသု မြတ္တစရိယ ဝါသော တည်း။အနုလောမ ပါပနာဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္ထေ အနာဂါမိပုဂ္ဂလသ ပဠော ရမ္ဘာဂိယာနိ သညောဇနာနိ။ပ။ ကုဟိ ဖလုပ္ပတ္တိတိ တည်း။ အနု လောမရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ဝတ္ထေ ခေါ နတ္ထိ ဒေဝေသုမြတ္တစရိယ ဝါသော ဝတ္ထေခေါ အနာဂါမိ စသည် တည်း။ ပဋိလောမဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဠိအနာဂါမိ စသည် တည်း။ပါပနာ ဟူသော်ကား နောဝတရေဝတ္ထေ စသည်တည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား အတ္ထိပင်။ဖလုပ္ပတ္တိနုယောဂ နောင်ကား ဘာရောဟရဏာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော် ကား နတ္ထိဒေဝေသု မြတ္တစရိယ ဝါသောတိ အာမန္တာ။အနာဂါမိ ပုဂ္ဂလသ ပဠော ရမ္ဘာဂိယာနိ စသည်တည်း။ ဟောလေ။ ပဋိကမ္မဖြင့်ကား. တတ္ထဒေဝေသု မြတ္တစရိယ ဝါသောတိအာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အစ္ဆရိသည်ကို ဟောလေ။ (ကြင်းသ၍ သည် လည်း အတူပင်)။

သုတ္တာနုယောဂနောင်ကား ကာရဏာသုဒ္ဓ မြတ္တစရိယ ကထာ ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပက္ခသည်ကား သုတ္တာနုယောဂပရဝါဒိ ပက္ခနှင့် အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပက္ခ

ကိုသာ ဟောဏ်။ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋ္ဌာနမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဋ္ဌာန ကိုသာ ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုယောဂ ဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော်ပုဗ္ဗာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား အနာဂါမိ ပုဂ္ဂလဿ ပဠေ္ဓာရမ္ဘာဂိယာဝ သညောဇနာနိ။ ပဟီနာနိ နုပဋ္ဌဟ္ဘာဂိယာနိသညောဇနာနိအပဟီနာနိ။ပ။အကုပ္ပ ပဋိဝေဓောတိ တည်း။သကဝါဒီပုဗ္ဗာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ တိုနောင်ကား အနုယောဂ ဝ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာ ဟူသော်ကား နတ္ထိ ဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသော တည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ဝတ္ထုနောင်ကား အဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုအဝတ္ထုသည်ကား နိဂ္ဂဟ ပါပနာ နှစ်ပါးတွင်သော် နိဂ္ဂဟကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။နိဂ္ဂဟဟူသော်ကားအာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟံ တည်း။ ထိုနောင်ကား ဌပနာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုဌပနာသည်ကား အနုလောမဌပနာ ပဋိလောမဌပနာ နှစ်ပါးတည်း။ အနုလောမဌပနာ ဟူသော်ကား ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ အနုလောမဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဒ္ဒိအနာဂါမိ ပုဂ္ဂလဿ။ပ။ အကုပ္ပ ပဋိဝေဓောတည်း။ အနုလောမ ပါပနာ ဟူသော်ကား နောစ ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ။ နတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယ ဝါသောတည်း။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ အနာဂါမိ။ပ။အကုပ္ပပဋိဝေဓော။ဝတ္တမ္ဘေခေါ နတ္ထိ ဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယ ဝါသောတိ မိဿာတည်း။ ပဋိလောမဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဒ္ဒိ နတ္ထိ ဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယ ဝါသော တည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာ ဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဘေ။အနာဂါမိ။ပ။ အကုပ္ပ ပဋိ

ဝေဓောတည်း။ရောပနာလည်းအတူပင်။အနုလောမပါပနာနောင်
ကား ပဋိကမ္မကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အတ္တိ
ဗြဟ္မစရိယဝါသောတိ အာမန္တာ။ နနုဝတ္တုံ ဘဂဝတာ။ တိဟိ
ဘိက္ခဝေ ဌာနေဟိဇမ္ဗုဒီပကာမနုဿာဥတ္တရကုရုကေ။ပ။အတ္ထေ
သုတ္တန္တောတိ အာမန္တာတည်း။ ဤကား သုဒ္ဓတည်း။ သုဒ္ဓ နောင်
ကား သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိ
ပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိ ပက္ခသည်ကား
သုတ္တာဟရဏ ပရဝါဒိပက္ခနှင့် အထူးမရှိ သောကြောင့် ဟော
တော်မမူ။ သကဝါဒိပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသံသန္ဒနာ
ဗြဟ္မစရိယ ကထာသည်ကား အနာဂါမိပုဂ္ဂလ ဇုဓာဘာဝိတမဂ္ဂါဒိ
သံသန္ဒနာ ဗြဟ္မစရိယ ဇုဓဝိဟာယ နိဗ္ဗဿ ပုဂ္ဂလဿ မဂ္ဂါဒိ
သံသန္ဒနာ အနာဂါမိ ပုဂ္ဂလ ကတကရဏီယ သံသန္ဒနာ အနာ
ဂါမိ ပုဂ္ဂလကရဏီယ ဘာဝနာ အနောဟဠဘာရာဒိ သံသန္ဒနာ
ဥဒါဟရဏ သံသန္ဒနာဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော်အနာဂါမိ ပုဂ္ဂလ
ဇုဓ ဘာဝိတ မဂ္ဂါဒိသံသန္ဒနာ ဗြဟ္မစရိယ ဖြစ်သော သကဝါဒိ
ပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနာဂါမိ
မူလရှိသည် အနာဂါမိမူလိရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနာ
ဂါမိမူလရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အနာဂါမိမူလ
ရှိရာ၌လည်း သောတာပန္နမူလိရှိသည် သကဒါဂါမိ မူလိရှိ
သည်ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သောတာပန္နမူလိ ရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာ
ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မ
စတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ
ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား အနာဂါမိ ပုဂ္ဂလော ဇုဓာဘာဝိ
တေန မဂ္ဂေန တတ္ထဖလံ သစ္ဆိကရောတီတိ အာမန္တာ။ သောတာ
ပန္နော ပုဂ္ဂလော တတ္ထဘာဝိတေန မဂ္ဂေန ဇုဓဖလံ သစ္ဆိကရော
တိတိ နဟေဝံဝတ္တမ္မေတည်း။ ဘော်၍ ဟောမြဟောလေ။ ပဋိကမ္မ
စတုက္ကကား အတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသောတိ အာမန္တာ။
နနုဝတ္တုံ ဘဂဝတာ။တိဟိ ဘိက္ခဝေ ဌာနေဟိဇမ္ဗုဒီပကာ မနုဿာ

စသည်တည်း။ နိဂ္ဂဟစတုက္ကလည်း ပဋ္ဌိကမ္မကို ပြန်သည်သာအတူ ပင်။ သောတာပန္နမူလိ ထည့်သည်နောင်ကား သကဒါဂါမိမူလိ ထည့်သော အနာဂါမိ မူလကို ဟောတော်မူ၏။ ယခင်နှင့် အတူ ပင်။ အနာဂါမိမူလနောင်ကား အနာဂါမိမူလိရှိသည်ကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုအနာဂါမိ မူလိ၌တုံသည်လည်း သောတာပန္နမူလရှိ သည်သကဒါဂါမိမူလရှိသည်ဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

အနာဂါမိ ပုဂ္ဂလ ဣမဘာဝိတ မဂ္ဂါဒိ သံသန္ဒနာ ဗြဟ္မစရိယ ဝါသနောင်ကား ဣဓဝိဟာယ နိဗ္ဗဿပုဂ္ဂလသ မဂ္ဂါဒိသံသန္ဒနာ ဗြဟ္မစရိယဝါသကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဣဓဝိဟာယ နိဗ္ဗဿ ပုဂ္ဂလသ မဂ္ဂမူလရှိသည် ဣဓဝိဟာယ နိဗ္ဗဿ ပုဂ္ဂလသ မဂ္ဂမူလိရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား အနာဂါမိပုဂ္ဂလ ကတကရဏီယ ဘာဝိတ ဘာဝနာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အရဟတ္တဥပ္ပဇ္ဇန အရ ဟတ္တပုနဗ္ဘဝ အရဟတ္တဘာဝေနဘာဝဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် အရ ဟတ္တဥပ္ပဇ္ဇနကတကရဏီယကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋ္ဌိကမ္မ စတုက္က စသော ငါးပါးတည်း။ ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကကား သုတ္တာဟရဏကို ဟောလေ။ ပုနဗ္ဘဝေနဘာဝ လည်းအတူပင်။ ထိုနောင်ကား အနောဟဋ္ဌဘာရကို ဟောတော်မူ ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပစ္စနီကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနု လောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဘာရော ဟရဏ အပရိညာတဒုက္ခ အပဟိနကိလေသ သစ္စိကတနိရောဓ အပဋ္ဌိဝိဒ္ဓကုပ္ပဟူ၍ ငါးပါးတည်း။ တပါးပါး၌ အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္က အစရှိသောအားဖြင့် ငါးပါး ငါးပါးစီချည်းပြား၍ ပဋ္ဌိကမ္မ ပြီသော်ကား အတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယ ဝါသောတိ အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံဘဂဝတာ အစရှိသောသုတ္တာဟရဏကိုပြီလေ။ သကဝါဒိပဋ္ဌာဖြစ်သော အနုလောမနောင်ကား သကဝါဒိ ပဋ္ဌ ဖြစ်သော ပစ္စနီကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပစ္စနီက သည်ကား

အနောဟဋ္ဌဘာရအပရိညာတဒုက္ခ အပဟိနကိလေသ သစ္ဆိကတ နိရောဓ အပဋ္ဌိဝိဒ္ဓ ကုပ္ပဟ္ရ၍ ငါးပါးတည်း။ တပါးပါး၌ အနုလောမပဋ္ဌက ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါး ငါးပါးတည်း။ ပဋ္ဌိကမ္မသုတ္တာဟရဏသို့ ပြန်၍ဆိုလေ။

ထိုနောင်ကား ဥတ္တာဟရဏ သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒိပက္ခ သကဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင် ပရဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ဟောဟန်ကား အပဋ္ဌိဝိဒ္ဓါကုပ္ပေါစ တတ္ထ ပရိနိဗ္ဗာယတိတိ အာမန္တာ။ နတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယ ဝါသောတိ အာမန္တာ။ဟဋ္ဌိအပဋ္ဌိဝိဒ္ဓါကုပ္ပေါစ တတ္ထ ပရိနိဗ္ဗာယတိ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဗေနတ္ထိ ဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယဝါသောတိ။ ယံ တတ္ထဝေဒေသိ။ ဝတ္တမ္ဗေခေါ အပဋ္ဌိဝိဒ္ဓါကုပ္ပေါစ တတ္ထ ပရိနိဗ္ဗာယတိ။ ဝတ္တမ္ဗေခေါ နတ္ထိဒေဝေသု ဗြဟ္မစရိယ ဝါသောတိတည်း။ ထိုပရဝါဒိ ပက္ခသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌက-ပဋ္ဌိကမ္မ စတုက္ကစသော ငါးပါးတည်း။ ထိုငါးပါးတွင် အနုလောမ ပဋ္ဌကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု၊အဝတ္ထုနှစ်ပါးတည်း။ ပရဝါဒိ ပက္ခနောင်ကား သကဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌကစသောငါးပါးတွင်သော်အနုလောမ ပဋ္ဌကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ယထာ မိဂေါသလ္လေန ဝိဒ္ဓေါဒုရံဝိ ဂန္ဓာ ကာလံကရောတိ ဧဝမေဝံ အနာဂါမိပုဂ္ဂလော ဒုဗ္ဘာဝိတေန မဂ္ဂေန တတ္ထ ဖလံသစ္ဆိကရောတိတိ အာမန္တာ။ ယထာ မိဂေါ သလ္လေနဝိဒ္ဓေါဒုရံဝိ ဂန္ဓာအသလ္လောဝ အစရှိသည်တည်း။ ။ဗြဟ္မစရိယကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-သြဒိသောကထာ

၂၇၄။ သြဒိသော သြဒိသော၊ အရေး အရေး အားဖြင့်။ (အပိုင်းအခြားအားဖြင့်အပိုင်းအခြား အားဖြင့်လည်းဟု)။ကိလေသေ၊တို့ကို။ ဇဟတိ၊ ပယ်ဆဲလော။ ဒုတိ။ ပုဗ္ဗာယံ၊ ဤသို့သော

အမေးသည်။ သတိ၊သော်။ အာမန္တာ၊၏။သောတာပတ္တိ ဖလသစ္စိ ကိရိယာယ၊သောတာ ပတ္တိဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ပဋိပန္နော၊ ကျင့်ဆဲဖြစ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ ဒုက္ခဒဿနေန၊ဒုက္ခသစ္စာကိုမြင်သဖြင့်။ ကိုး၊အာဘယ်ကို။ ဇဟတိ၊ပယ်သနည်း။ ဇုတိပုဗ္ဗာယံ၊သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ မိမိကိုယ်ကို အတ္တဘော ထင်ရှားရှိ၏ဟု မှားသော အယူကိုလည်းကောင်း။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ဥာဏ်တည်းဟူသော ဆေးသမားကင်းသော ဓမ္မကိုလည်းကောင်း။ သီလဗ္ဗတပရာမာသံ၊ နွားတို့၏ အလေ့အကျင့် ခွေးတို့၏ အလေ့အကျင့်ဖြင့် သံသရာဝဋ်မှ ထွက်မြောက်၏ဟူသော အယူကို လည်းကောင်း။ ဇဟတိ၊၏။ တဒေကဋ္ဌေ၊ တိုသက္ကာယဒိဋ္ဌိ အစရှိသည်နှင့်တကွ သော။ ကေဒေသေ၊ သော။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို လည်းကောင်း။ ဇဟတိ၊၏။ ဇုတိဝိသဒ္ဒနာ၊ ဤသို့သော အဖြေသည်။ ဟောတိ၊၏။ ကေဒေသံ၊ တစိတ်သည်ကား။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန် မည်သလော။ ကေဒေသံ၊ တစိတ်သည်ကား။ နသောတာပန္နော၊လော။ ကေဒေသံ၊ တစိတ်သည်ကား။ သောတာပတ္တိ ဖလပတ္တော၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်သို့ ရောက်သလော။ ကေဒေသံ၊ တစိတ်သည်ကား။ ပဋိလဒ္ဓေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိသလော။ အဓိဂတော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကိုရသလော။ သစ္ဆိကတော၊ မျက်မှောက်ပြုသလော။ ကေဒေသံ၊ တစိတ်သည်ကား။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြီးစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ တပါးသော ဇုရိယာပုထိုဖြင့် နှစ်စက်သည်ကို တပါးသော ဇုရိယာပုထိုပြင့် ဝိုင်းခြားမ်ိ ဆောင်သလော။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဖုသိတ္ဝာ၊ထိ၍။ ဝိဟရတိ၊ လော။ပ။ ကေဒေသံ၊တစိတ်သည်ကား။ သတ္တက္ခတ္တုပရမော၊ခုနစ်ကြိမ်လျှင် အလွန်ရှိသလော။ ကောလံကောလော၊ ဒေဝကုလမှ မနုဿကုလသို့ မနုဿကုလမှ ဒေဝကုလသို့ သွားသလော။ ကေဒီဒီ၊ တကြိမ်သာလျှင် ပဋိသန္ဓေ နေသလော။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မလှုပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာ

ဂတောဝ၊ ပြည့်စုံသလော။ပ။ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည် နှစ်လိုအပ်သော။ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်။ သမန္နာဂတောပြည့်စုံ သလော။ပ။

မဂ္ဂဒဿနေန၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုမြင်သဖြင့်။ကိ၊အဘယ်ကို။ ဧဟိတိ၊ စွန့်သနည်း။

၂၇၆။ အဏုသဟဂတံ၊ သိမ်မွေ့ခြင်းနှင့် တကွသော။ ကာမ ရာဂံ၊ ကာမရာဂကိုလည်းကောင်း။ အဏုသဟဂတံ၊ သိမ်မွေ့ ခြင်းနှင့်တကွသော။ ဗျာပါဒဉ္စ၊ ဗျာပါဒကိုလည်းကောင်း။ (ကြွင်း သည်ကို သိကောင်းပြီ)။

၂၇၇။ ကမ္မာရော၊ ငွေမှတ်သည်။ ရဇတဿ၊ ငွေ၏။ မလံ၊ အညစ်အကြေးကို။ ထောက်ထောက်၊ စဉ်းငယ်စဉ်းငယ်။ ခဏော ခဏော၊ မမြင့်မိမမြင့်မိ။ ခဏောခဏော၊ သွတ်ချည်း သွတ်ချည်း။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ နိဒ္ဓမေဇ္ဇဝ၊ ဖျောက်သကဲ့သို့။ ဧवं၊ ဤ အတူလည်းကောင်း။ မေဓာဝိ၊ ပညာရှိသည်သူသည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မလံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေးကို။ နိဒ္ဓမေ၊ ဖျောက်ရာ၏။ပ။

အမှာ ဗြဟ္မစရိယကထာနှောင်ကား သြေမိသော ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သောတာပတ္တိဖလသစ္စာ ကိရိယာယ ပဋိပန္နာ သကဒါဂါမိ ဖလသစ္စာကိရိယာယ ပဋိပန္နာ အနာဂါမိ ဖလ သစ္စာကိရိယာယ ပဋိပန္နာ အရဟတ္တပဋိပန္နာ ဟူ၍လေးပါးပြား၏။ထို လေးပါးတွင် သောတာပတ္တိ ဖလသစ္စာ ကိရိယာယ ပဋိပန္နကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌက ပဋိကမ္မ စတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဋ္ဌာန်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါး တွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်

ကား အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ အနုနုယောဂဝတ္ထုဟူသော်ကား ဩမိသော ကိလေသေဇဟတိ တိ အာမန္တာ။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာဟူ၍နှစ်ပါး။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကာရဏဖြစ်သော အနုယောဂဝတ္ထု ဖလဖြစ်သော အနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ကာရဏဖြစ်သော အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာဝိသဇ္ဇနာနှစ်ပါးတည်း။ ဝိသဇ္ဇနာဟူသော်ကား သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရာမာသံ တဒေကဋ္ဌေ ကိလေသေ ဧကဒေသေဇဟတိ တိတည်း။ ဖလဖြစ်သော အနုယောဂ ဝတ္ထုသည်ကား ဧကဒေသံသောတာပန္နောဧကဒေသံနသောတာပန္နောအစရှိသည်တည်း။ ဝတ္ထုနောင်ကား အဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုအဝတ္ထုသည်ကား နိဂ္ဂဟ ပါပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟံတည်း။ အနုလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဠိဩမိသောဓိသော ကိလေသေ ဇဟတိတိတည်း။ အနုလောမ ပါပနာဟူသော်ကား နောဝတရေဝတ္ထုဗေ ဧကဒေသံသောတာပန္နော အစရှိသည်တည်း။ ပဋိကမ္မ တုံသည်လည်း နဝတ္ထုမ္ဗံ ဩမိသောဓိသော ကိလေသေ ဇဟတိတိ အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ အစရှိသည်တည်း။ နသုတ္တာဟရဏာနုယောဂ နောင်ကား သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိ ပဋ္ဌသည်ကား အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပဋ္ဌကို သာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပဌမဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏယောဂ ဒုတိယဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း)။

။ဩမိသောကထာ

၄-ဇာတိကထာ

၁-နုသုဇာ ဟရဏကထာ

၂၇၉။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇ္ဇဉ်သည်။ ကာမရာဂဗျာပါဒံ၊ ကို။ ဇာတိ၊ ပယ်သလော။ ဇုတိပုဆ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊သော်။ အာမန္တာ၊ ဩပယ်သည်ဟုတ်၏။ အစ္စန္တံ၊စင်စစ်။ ကာမရာဂဗျာပါဒံ၊ ကို။ ဇာတိ၊ ပယ်သလော။ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ကာမရာဂဗျာပါဒံ၊ကို။ ဇာတိ၊ ပယ်သလော။ အပ္ပဋိသန္ဓိယံ၊ ဧစ္ဆစ်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဇာတိ၊ ပယ်သလော။ သမူလံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဇာတိ၊ ပယ်သလော။ သတဏှံ၊ တဏှာနှင့်တကွကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဇာတိ၊ ပယ်သလော။ သာနုသယံ၊ အနုသယနှင့်တကွကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဇာတိ၊ ပယ်သလော။ အရိယေန၊ အရိယာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော်။ ဉာဏေန၊ဉာဏ်ဖြင့်။ ဇာတိ၊သလော။ အရိယေန၊ အရိယာတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်။ ဇာတိ၊ ပယ်သလော။ အဂ္ဂုပ္ပံ၊ ပျက်ခြင်းငါမထိုက်သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍။ ဇာတိ၊ ပယ်သလော။ ပ။

ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ကာမရာဂဗျာပါဒံ၊ကို။ ဇာတိ၊ ပယ်သလော။ အာမန္တာ။ ကတမေန၊ အဘယ်မည်သော။ မဂ္ဂေန၊ဖြင့်။ ကာမရာဂဗျာပါဒံ၊ ကာမရာဂဗျာပါဒကို။ ဇာတိ၊သနည်း။ ဇုတိပုဆ္ဆာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊ရှိသော်။ ရူပါဝစရေန၊ ရူပဘုံ၌ကျင်လည်ခြင်းမျိုးထသော။ (ရူပတဏှာ၏ ကျင်လည်ရာ ဖြစ်ထသောလည်းဟု)။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်။ ပုထုဇ္ဇနော၊သည်။ကာမရာဂဗျာပါဒံ၊ကို။ ဇာတိ၊ ပယ်၏။ ဇုတိအယံဝိသဇ္ဇနာ၊ ဤသို့သောအဖြေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရူပါဝစရော ရူပတဏှာ၏ကျင်လည်ရာဖြစ်တသော။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အနိယျာနိကော၊ သံသရာမှ မထွက်သော အလေ့ရှိသည်မဟုတ်လော။ နှခယာဂါမိ၊ ခယ၏ ကုန်ရာကုန်ကြောင်းသို့ လားတတ်သော အလေ့မရှိသည် မဟုတ်

လော။ နမောဓိဂါမိ၊ ပွင့်ကြောင်းဖြစ်သော မောဓိသို့ လားတတ်သော အလေ့မရှိသည်မဟုတ်လော။ပ။

၂-သုတ္တာဟရဏကထာ

၂၈၁။ အတိတ်သေ၊ပစ္စုပ္ပန်ကိုလွန်ပြီးသောအတို့၌။ ယသသိနော၊မျှားသော အခြိုအရံရှိကုန်ထသော။ နိရာမဂန္ဓာ၊တပ်ခြင်းထုံးခြင်းမှကင်းကုန်ထသော။ကရုဏာဓိမုတ္တာ၊ကရုဏာဖြင့်နှလုံးသွင်းကုန်ထသော။ ကာမသညောဇနာ၊ ကာမ သံယောဇဉ်ရှိကုန်ထသော။ ဆ၊ ခြောက်ယောက်ကုန်သော။ယေ၊ အကြင်သို့သဘောရှိကုန်ထသော။ သတ္ထာရော၊ ဆရာတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဆ၊ခြောက်ယောက်ကုန်သော။ သတ္ထာရော၊ ဆရာတို့သည်။ကာမရာဂံ၊ကို။ဝိရာဇေတ္မာ၊ ခွါ၍။ပြဟ္မလောကူပဂါ၊ပြဟ္မာ့ပြည်သို့ကပ်ကုန်သည်။ အဟု၊ ကုန်ပြီ။ တေသံ၊ ထိုခြောက်ယောက်သော ဆရာတို့၏။ နိရာမဂန္ဓာ၊ တပ်ခြင်း ထုံးခြင်းကင်းကုန်ထသော။ ကရုဏာဓိမုတ္တာ၊ ကရုဏာဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်ထသော။ ကာမသညောဇနာ၊ ရှိကုန်ထသော။ အနေကာနိသတာနိပိ၊ အရာမကများကုန်ထသော။ ယေ သာဝကာ၊တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်ထသော။ သာဝကာ၊ တပည့်သားတို့သည်။ ကာမရာဂံ၊ ကို။ ဝိရာဇေတ္မာ၊ ခွါ၍၊ ပြဟ္မလောကူပဂါ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်သို့ကပ်ကုန်သည်။ အဟု၊ ကုန်ပြီ။ပ။ ဘဂဝတာ၊ သခင်ဘုရားသည်။ သောဟိနာမဘိက္ခဝေ။ပ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သုနေတ္တော၊သုနေတ္တအမည်ရှိထသော။ သောဟိနာမ၊ ထိုသို့သော။ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်။ ဧဝံဒိဋ္ဌိယာယ ကော၊ ဤသို့ရှည်သောအသက်ရှိသည်။ သမာနော၊ လျက်။ ဧဝံ စိရဋ္ဌိတိကော၊ ဤသို့မြင့်မြတ်စွာတည်သည်။ သမာနော၊ဖြစ်လျက်။ ဇာတိယာ၊ အဖြစ်မှ လည်းကောင်း။ ဇရာယ၊ အိုခြင်းမှလည်းကောင်း။ မရဏေန၊ သေခြင်းမှလည်းကောင်း။ သောကေဟိ၊

စိုးရိမ်ခြင်းတို့မှ လည်းကောင်း။ ပရိဒေဝေဟိ၊ မြည်တမ်းခြင်းတို့မှ လည်းကောင်း။ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့မှ လည်းကောင်း။ ဒေါ မနဿေဟိ၊ နှလုံးမသာယာ ခြင်းတို့မှ လည်းကောင်း။ ဥပါယာ သေဟိ၊ ပင်ပန်းခြင်းတို့မှ လည်းကောင်း။ အပရိမုတ္တော၊ မလွတ် သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခဿာ၊ဒုက္ခမှ။အပရိမုတ္တော၊မလွတ် သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဇုတိ၊သို့၊ အဟံ၊ ငါပရဝါဒီသည်။ ဝဒါမိ၊ ဆိုသတည်း။ တံ၊ ထိုသို့သောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ကိဿ၊ အဘယ်၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းနည်း။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ဓမ္မာနံ၊ မြတ်တို့ကို။ အနုနုဗောဓာ၊ မသိခြင်းကြောင့်။ အပ္ပဋိဝေဓာ၊ ထိုးထွင်း၍မသိ ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿာ၊မှ။ အပရိမုတ္တော၊ မလွတ်သည်။ အဟော သုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကတမေသံ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ ဓမ္မတို့ကို။ အနုနုဗောဓာ၊ မသိခြင်း ကြောင့်။ အပ္ပဋိဝေဓာ၊ ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿာ၊ မှ။ အပရိမုတ္တော၊ မလွတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဇုတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အရိယဿ၊ အရိယာတို့၏ ဥစ္စာ ဖြစ်သော။ သီလဿ၊ကို။ အနုနုဗောဓာ၊ မသိခြင်းကြောင့်။အပ္ပဋိ ဝေဓာ၊ ကြောင့်။ အရိယဿ၊ သော။ သမာဓိဿ၊ ကို။ အနုနု ဗောဓာ၊ မသိခြင်းကြောင့်။ အပ္ပဋိဝေဓာ၊ ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်း ကြောင့်။ အရိယာယ၊ အရိယာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ပညာယ၊ ပညာကို။ အနုနုဗောဓာ၊ မသိခြင်းကြောင့်။ အပ္ပဋိဝေဓာ၊ ထိုး ထွင်း၍မသိခြင်းကြောင့်။ အရိယာယ၊ သော။ ဝိမုတ္တိယာ၊ ဝိမုတ္တိ ကို။ အနုနုဗောဓာ၊ မသိခြင်းကြောင့်။ အပ္ပဋိဝေဓာ၊ ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿာ၊ ဒုက္ခမှ။ အပရိမုတ္တော၊မလွတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဘဝတဏှာ၊ ဘဝတ ဏှာကို။ ဥစ္ဆိန္နာ၊ ဖြတ်ပြီ။ ဘဝနေတ္တိ၊ ဘဝသို့ဆောင်တတ်သော ကြိုးသည်။ ဒီဃာ၊ကုန်ပြီ။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ တဘန်ဘဝသည်။ ဇုဒါနိ၊ ယခု။ နတ္ထိ၊ မရှိ။တေန၊ထိုသို့မရှိခြင်းကြောင့်။ အရိယံ၊ ဖြတ်သော။ တယိဒံ တံဇုဒံသီလံ၊ ထိုသို့သောသီလကို။ အနုဗုဒ္ဓံ၊ သိအပ်ပြီ။ ပဋို

ဝိန္ဒံ၊ ထိုးထွင်းမှတ်သိအပ်ပြီ။ အရိယော၊ မြတ်သော။ တယိဒံ-သော အယံသမာဓိ၊ ထိုသို့သောသမာဓိကို။ အနုဗုဒ္ဓေါ၊ သိအပ်ပြီ။ ပဋ္ဌိ ဝိဒ္ဓေါ၊ထိုးထွင်းမှတ်သိအပ်ပြီ။အရိယာ၊မြတ်သော။တယိဒံ-သာ အယံ ပညာ၊ကို။ အနုဗုဒ္ဓါ၊သိအပ်ပြီ။ ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓါ၊ထိုးထွင်းမှတ်သိအပ်ပြီ။ အရိ ယာ၊ မြတ်သော။ တယိဒံ-သာအယံဝိမုတ္တိ၊ ထိုသို့သောဝိမုတ္တိကို။ အနုဗုဒ္ဓါ၊ သိအပ်ပြီ။ ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်းမှတ်သိအပ်ပြီ။

ယသသိနာ၊ မျှားသော အခြိုအရံ ရှိထသော။ ဝေါတမေန၊ ဝေါတမအမည်ရှိသော။ ယေနဗုဒ္ဓေန၊အကြင်ဘုရားသည်။ သီလဗ္ဗ၊ သီလကိုလည်းကောင်း။ သမာဓိစ၊ကိုလည်းကောင်း။ ပညာစ၊ ကို လည်းကောင်း။ ဝိမုတ္တိစ၊ကိုလည်းကောင်း။ အနုတ္တရာ၊ အတုမရှိ ကုန်သော။ ဒုမေဓမ္မာ၊ဤဓမ္မတို့ကို။ အနုဗုဒ္ဓါ၊သိအပ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိ၊ ဤသို့။သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သခင်ဘုရားသည်။ အဘိညာယ၊ သိ၍။ဘိက္ခူနံ၊ရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မံ၊တရားကို။ အက္ခာ သိ၊ကြားပေ၏။ ဒုက္ခဿ၊၏။ အန္တကရော၊အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန် ကိုမျက်မှောက်ပြု၍။ စက္ခုမာ၊ပညာစက္ခုရှိသော။ သတ္ထာ၊ သခင် ဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းတော်မူပြီ။ပ။

အမှာ ဩဒိသောကထာ နောင်ကား ဇဟတိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဇဟတိ ကထာ သည်ကား နသုတ္တာဟရဏကထာ သုတ္တာဟရဏကထာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သော်နသုတ္တာဟရဏဇဟတိကထာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သက ဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသကဝါဒိပက္ခနသုတ္တာ ဟရဏ ဇဟတိကထာသည်ကား သုဒ္ဓဖြစ်သော သကဝါဒိပက္ခ နသုတ္တာဟရဏ ဇဟတိကထာ မဂ္ဂသံသန္ဓနာ ဝိတရာဂဟူ၍ သုံး ပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတွင် သုဒ္ဓကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို သုဒ္ဓသည်ကား ဇဟတိ ဝိက္ခမ္ဘတိဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဇဟတိ ကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုဇဟတိသည်ကား အနုလောမ

ပဋ္ဌက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတည်း။ ပဋိကမ္မကား အထက်မှာ ပရဝါဒိပဋ္ဌာကို ဟောကြားလေကုန်။ ဇဟတိနောင်ကား ဝိဂ္ဂမ္ဘတိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန်စသောငါးပါး လည်းကောင်းတည်း။ ထိုသုဒ္ဓသကဝါဒီ ပဋ္ဌာဖြစ်သောဇဟတိ နောင်ကား မိသကဖြစ်သော သကဝါဒီ ပဋ္ဌာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဖလမိသက ကာရဏာမိသက နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော်ဖလမိသကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုမိသကသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန် နိဂ္ဂဟဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အနုလောမပဋ္ဌာနသည်ကား ဇဟတိ ဝိဂ္ဂမ္ဘတိဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဇဟတိကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုဇဟတိသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန်စသောငါးပါးတည်း။ ဇဟတိနောင်ကား ဝိဂ္ဂမ္ဘတိကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန်စသောငါးပါးတည်း။ အနုလုံနောင်ကား ပစ္စနီကကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဇဟတိ ဝိဂ္ဂမ္ဘ တိဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

ဖလနောင်ကား ကာရဏာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုကာရဏာသည်ကား ဧကက မိသကဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနှစ်ပါး တွင်သော် ဧကကကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ကာမရာဂ ဗျာပါဒန္တိ အာမန္တာ။ ကတမေနမဂ္ဂေနာတိစသည်တည်း။ ဧကကနောင်ကား မိသကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုမိသကသည်ကား အနုလောမ ပစ္စနီကဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အနုလောမဟူသော်ကား ဇဟတိအနာဂါမိဖလသစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္နော ပုဂ္ဂလော အနာဂါမိမဂ္ဂေနကာမရာဂဗျာပါဒံ၊ သောစမဂ္ဂေါနိယျာနိကော ခယဂါမိ ဗောဓိဂါမိ စသည်တည်း။ အနုလုံနောင်ကား ပစ္စနီကကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌာန် စသောငါးပါးတည်း။ အနာဂါမိမဂ္ဂသံသန္ဒနာနောင်ကား ဝိတရာဂဖြစ်သောသကဝါဒီပဋ္ဌာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အဝ

ယဝဖြစ်သော ဝိတရာဂ သမ္ဘဖြစ်သော ဝိတရာဂဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် အဝယဝဖြစ်သော ဝိတရာဂကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အရဟတ္တတဏှာနုယောဂ အပုဗ္ဗအစရိုမာနုယောဂ သာမညဖလာနုယောဂ ဗဟုသုတနုယောဂဟူ၍လေးပါးတည်း။ တပါးပါး၌ အနုလောမပဋ္ဌာနစသော ငါးပါးတည်း။ ဖလဖြစ်သော အဝယဝဝိတရာဂ နောင်ကား ကာရဏဖြစ်သော ဝိတရာဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သောတာပတ္တိမဂ္ဂ အနာဂါမိမဂ္ဂဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် သောတာပတ္တိမဂ္ဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသောတာပတ္တိမဂ္ဂသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂိုကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ပုထုဇ္ဇနော ကာမေသု ဝိတရာဂေါ သဟဓမ္မာဘိသမယော အနာဂါမိဖလေသဏ္ဌာတိတိ အာမန္တာ။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂေနာတိ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား အနာဂါမိမဂ္ဂကိုဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ပုထုဇ္ဇနော ကာမေသု ဝိတရာဂေါ သဟဓမ္မာ ဘိသမယော အနာဂါမိဖလေ သဏ္ဌာတိတိ အာမန္တာ။ ကတမေန မဂ္ဂေနာတိ အနာဂါမိမဂ္ဂေန သဏ္ဌာယဒိဋ္ဌိ အစရှိသည်တည်း။ ထိုအနာမိမဂ္ဂသည်ကား သောတာပတ္တိပဟာတမ္ဗကိလေသာ နုယောဂ အနာဂါမိ ပဟာတမ္ဗ ကိလေသာနုယောဂ ဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် သောတာပတ္တိမဂ္ဂကိလေသ ပဟာတမ္ဗကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နသုတ္တာ ဟရဏ သုတ္တာဟရဏနှစ်ပါးတည်း။ နသုတ္တာ ဟရဏဟူသော်ကား ပုထုဇ္ဇနော ကာမေသု ဝိတရာဂေါ သဟဓမ္မာဘိသမယော အနာဂါမိဖလေ သဏ္ဌာတိတိ အာမန္တာ။ကတမေန မဂ္ဂေနာတိ သဏ္ဌာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆံ သီလမ္ဗတ ပရာမာသံ ဇဟတိတိ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ နသုတ္တာ ဟရဏနောင်ကား သုတ္တာဟရဏကိုဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကားအနာဂါမိမဂ္ဂေန သဏ္ဌာယဒိဋ္ဌိ။ပ။ အာမန္တာ။ နနု တိဏ္ဏံ သညောဇနာနံ ပဟာနာနံ ပဟာနာ သောတာပတ္တိဖလံ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာတိ။ အာမန္တာ အစရှိသည် တည်း။ ထိုနောင် ကား

အနာဂါမိ ပဟာတမ္ပ ကိလေသာ နုယောဂကို ဟာ တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နသုတ္တာဟရဏ သုတ္တာ ဟရဏ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။နသုတ္တာဟရဏကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ပုထုဇဉ်နှော ကာမေသု ဝိတရာဂေါ သဟ ဓမ္မာဘိသမယော အနာဂါမိဖလေ သဏ္ဌာတိတိ အာမန္တာ။ အနာဂါမိမဂ္ဂေန် သြဠာရိကံ ကာမရာဂံ သြဠာရိကံ ဗျာပါဒံ ဇဟတိတိ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ပေတည်း။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာဟရဏကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အနာဂါမိမဂ္ဂေန် သြဠာ ရိကံ ကာမရာဂံ သြဠာရိကံ ဗျာပါဒံ ဇဟတိတိ အာမန္တာ။ နနု ကာမရာဂဗျာပါဒါနံ တနုဘာဝါ သကဒါဂါမိဖလံဝုတ္တံဘဂဝတာ တိ အာမန္တာ အစရှိသည်တည်း။အဝယဝိတရာဂသကဝါဒိ ပဂ္ဂ နောင်ကား သမ္ဘဖြစ်သော ဝိတရာဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဟော ဟန်သော်ကား ပုထုဇဉ်နှော ကာမေသု ဝိတရာဂေါ သဟဓမ္မာဘိ သမယော အနာဂါမိဖလေ သဏ္ဌာတိတိ အာမန္တာ။ ယေကေစိ ဓမ္မံ အဘိသမေန္တိ။သမ္ဘေ တေ သဟ ဓမ္မာဘိသမယာ။ အနာဂါမိ ဖလေ သဏ္ဌာဟန္တိ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ပေ တည်း။ ဇဟတိ ဖြစ်သော သကဝါဒိပဂ္ဂ နောင်ကား ပရဝါဒိပဂ္ဂကို ဟောတော်မူ၏။ သကဝါဒိပဂ္ဂ နှင့် အတူပင် ဟောလေ။ နသုတ္တာ ဟရဏ နောင်ကား သုတ္တာဟရဏ ဇဟတိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂ ပရဝါဒိပဂ္ဂ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရ ဝါဒိပဂ္ဂသည်ကား အောက်နှင့် အထူးမရှိသောကြောင့် ဟော တော်မမူ။ သကဝါဒိပဂ္ဂကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ဇဟတိပုထုဇဉ်နှော ကာမရာဂ ဗျာပါဒန္တိ။ အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ သောဟိနာမဘိက္ခဝေ အစရှိသည်တည်း။

ဇဟတိကထာ။

၅–သမ္ဘမတ္ထိတိကထာ
၁–ဝါဒယုတ္တိ

၂၀၂။ သမ္ဘံ၊ခပ်သိမ်းသောဓမ္မဇာတသည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ အာမန္တာ၊ဩရှိ၏။ သမ္ဘတ္ထ၊ခပ်သိမ်းသောသရိရင်္ခ။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသောဓမ္မဇာတသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဧကတိပုဗ္ဗောယံ၊ သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ဝါပရဝါဒီသည်။ နဟိဝတ္တမ္ဘေ–နဟိဝတ္တမ္ဘော၊ မဆိုအပ်။ပ။ သမ္ဘဒါ၊ အခါခပ်သိမ်းသောကာလ၌။ပ။ သမ္ဘေန၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်။ သမ္ဘံ၊ ခပ်သိမ်းသောဓမ္မဇာတသည်။ပ။သမ္ဘေသု၊ ခပ်သိမ်းသောဓမ္မဇာတတို့၌။ပ။အယောဂုံ၊မယှဉ်။ ဧကတိမနသိကတ္တာ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ပ။ ယံပိ၊ အကြင်ဆဋ္ဌမြောက်သောခန္ဓာအစရှိသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တံပိ၊ ထို ဆဋ္ဌ မြောက်သော ခန္ဓာ အစရှိသည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ နဟိဝတ္တမ္ဘေ–နဟိဝတ္တမ္ဘော၊ မဆိုအပ်။ သမ္ဘံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဓမ္မဇာတသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ။ သမ္ဘံ၊ ခပ်သိမ်းသောဓမ္မဇာတသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ယာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဝ၊ သင်ပရဝါဒိ၏။ သာဒိဋ္ဌိ၊ ထိုဒိဋ္ဌိသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအမြင်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ယာဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်ဒိဋ္ဌိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဝ၊ သင်ပရဝါဒိ၏။ သာဒိဋ္ဌိ၊ ထိုဒိဋ္ဌိသည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းသော အမြင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဘေ။ သံဒိဋ္ဌံ၊ ချုံးအပ်၏။ ။ဝါဒယုတ္တိ၊ဝါဒယုတ္တိတည်း။

၂–ကာလသံသန္ဒနာ

၂၀၃။ အတိတံ၊ ပစ္ဆုပ္ပန်ကာလကို လွန်ပြီးထသော ဓမ္မဇာတသည်ကား။ အတ္ထိ၊သလော။ အာမန္တာ၊ဩရှိသည်ဟုတ်တည်း။ အတိတံ၊ ပစ္ဆုပ္ပန်ကာလကို လွန်ပြီးထသော ဓမ္မဇာတသည်လည်း။

နိရုဒ္ဓံနနု၊ ချုပ်ပြီးသည်မဟုတ်လော။ အတိတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလကို လွန်ပြီးထသော ဓမ္မဇာတ သည်လည်း။ ဝိဂတံနနု၊ ကင်းပြီးသည် မဟုတ်လော။ ဝိပရိဏတံနနု၊ ဘောက်ပြန်ပြီးသည် မဟုတ်လော။ အတ္ထင်္ဂတံနနု၊ ကွယ်ပြီးသည် မဟုတ်လော။ အဇ္ဈတ္ထင်္ဂတံနနု၊ အလွန်ကွယ်ရပြီးသည် မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ညြော်ကွယ်ရပြီး သည်ဟုတ်တည်း။ အတိတံ၊ သည်။ ဟဒ္ဓိနိရုဒ္ဓံ၊ အကယ်၍ ချုပ်ပြီး သည် ဟုတ်အုံ့။ (သိကောင်းပြီ)။

အနာဂတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလသို့ မရောက်သေးသော ဓမ္မဇာတ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ၏။ အနာဂတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်သို့ မရောက်သေးသော ဓမ္မဇာတသည်။ အဇာတံနနု၊ မဥပါဒ်သေး သည်မဟုတ်လော။ အဘူတံနနု၊ မဖြစ်သေးသည် မဟုတ်လော။ အသဉ္ဇာတံနနု၊ ပြင်းစွာမဥပါဒ်သေးသည်မဟုတ်လော။ အနိဗ္ဗတ္တံ၊ မဖြစ်သေးသည် မဟုတ်လော။ အနုဘိနိဗ္ဗတ္တံ၊ အသစ်မဖြစ်သေး သည် မဟုတ်လော။ အပါတုဘူတံနနု၊ ထင်ရှားမဖြစ်သေးသည် မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊အနာဂတံ၊ပစ္စုပ္ပန်သို့မရောက်သေးသော ဓမ္မဇာတသည်။ ဟဒ္ဓိအဇာတံ၊ အကယ်၍ မဖြစ်သေးသည် ဖြစ်အုံ့။ပ။

ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သောဓမ္မဇာတသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော ဓမ္မဇာတသည်။အနိရုဒ္ဓံ၊ မချုပ်သေးသလော။အဝိဂတံ၊မကင်းသေးသလော။အဝိပရိဏတံ၊ မဘောက်ပြန်သေးသလော။ နအတ္ထင်္ဂတံ၊ မကွယ်သေးသလော။ နအဇ္ဈတ္ထင်္ဂတံ၊ အလွန်မကွယ်သေးသလော။ အာမန္တာ၊ ညြော် မကွယ်သေး။ (သိကောင်းပြီ)။ ။ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သော ဓမ္မဇာတသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ ဖြစ်သော ဓမ္မဇာတသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်ပြီးလော။ (ဥပါဒ်ပြီးလော လည်းဟု)။ ဘူတံ၊ဖြစ်ပြီးလော။သဉ္ဇာတံ၊ပြင်းစွာဥပါဒ်ပြီးလော။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ပေါ်ပြီးလော။အဘိနိဗ္ဗတ္တံ၊အသစ်ပေါ်ပြီးလော။ပါတုဘူတံ၊ ပြီးလော။ အာမန္တာ။ပြီ။ပ။

၂၀၄။ အတိတံ၊ ပစ္စုပ္ပန် လွန်ပြီးသော၊ ရူပံ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ သလော။ အာမန္တာ၊ ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

၂၀၅။ ပစ္စုပ္ပန္နန္တိ ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ရူပန္တိ ဝါ၊ ရူပ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ ရူပန္တိ ဝါ၊ရူပ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ပစ္စုပ္ပန္နန္တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ကို။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ အပ္ပိယံ၊မခွဲဝေ အပ်သည်ကို။ ကရိတ္ဝာ၊ ၍။ သေသေ သေသေ၊သော၊ ထိုပစ္စုပ္ပန် ဓမ္မသည်။ သေသော၊ ထိုရူပဓမ္မမည်သလော။ သေသဝ၊ ထိုရူပဓမ္မ သည်လျှင်။ သေသော၊ဤပစ္စုပ္ပန်ဓမ္မမည်သလော။ ကေဒ္ဓေ-ကေဒ္ဓေ၊ ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော ဓမ္မနှင့် ရူပ်ဖြစ်သောဓမ္မသည် တခုတည်းဖြစ် သလော။ သမေ-သမော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဓမ္မနှင့် ရူပ်ဖြစ်သော ဓမ္မသည် တူသလော ရူပ်ဖြစ်သော ဓမ္မနှင့် ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော ဓမ္မသည်တူ သလော။ သဘာဝေ-သဘာဝေ၊ ပစ္စုပ္ပန် ဓမ္မနှင့် ရူပ် ဖြစ်သော ဓမ္မသည်သင့်တင့်သလော။ ဘဇ္ဇာတေ-ဘဇ္ဇာတော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဓမ္မနှင့် ရူပ်ဖြစ်သောဓမ္မသည်တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိသလော။အာမန္တာ၊ သြော် ဖြစ်ခြင်းရှိသည်ဟုတ်တည်း။ ပစ္စုပ္ပန်ံ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော။ ရူပံ၊ သည်။ နိုရုဏ္ဍမာနံ၊ ချုပ်ဆဲလော။ပစ္စုပ္ပန္နဘာဝံ၊ပစ္စုပ္ပန်၏အဖြစ်ကို။ ဇဟတိ၊ စွန့်ပြီးလော။ အာမန္တာ၊ပြီ။ ရူပဘာဝံ၊ ရူပ်၏အဖြစ်ကို။ ဇဟတိ၊ စွန့်ပြီးလော။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ။ပ။ သြဒါတန္တိ ဝါ၊ အဖြူ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဝတ္ထန္တိ ဝါ၊ ပုဆိုးဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဝတ္ထန္တိ ဝါ၊ကောင်း။ သြဒါတန္တိ ဝါ၊ အဖြူဟူ၍ လည်းကောင်း။ သြဒါတံ၊အဖြူကို။ ဝတ္ထံ၊ပုဆိုးကို။ အပ္ပိယံ၊ မခွဲဝေအပ်သည်ကို။ ကရိတ္ဝာ၊၍။ပ။ ရဇမာနံ၊ ဆိုးအပ်ပြီးသည် ရှိသော်။ သြဒါတံ၊ ဖြူသော။ ဝတ္ထံ၊ပုဆိုးသည်။ သြဒါတဘာဝံ၊ အဖြူ၏ အဖြစ်ကို။ ဇဟတိ၊စွန့်သလော။ အာမန္တာ။ ဝတ္ထံဘာဝံ၊ ပုဆိုး၏ အဖြစ်ကို။ ဇဟတိ၊စွန့်သလော။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ။ပ။

၂၀၆။ ရူပံ၊ရူပ်သည်။ ရူပဘာဝံ၊ ရူပ်၏အဖြစ်ကို။ နဇဟတိ၊ မစွန့်သလော။ အာမန္တာ။ ရူပံ၊ရူပ်သည်။ နိစ္စံ၊ကပ်အပ်သလော။ ဓုဝံ၊မြဲသလော။ သဿတံ၊ နေလက္ခဏာမြဲသလော။ အဝိပရိဏာမ

ဓမ္မံ၊ မဘောက်ပြန်သော သဘောရှိသလော။ပ။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ နိဗ္ဗာနဘာဝံ၊ နိဗ္ဗာန်၏ အဖြစ်ကို။ နဇဟတိ၊မစွန့်သနည်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ နိစ္စံ၊ ကပ်အပ်သလော။ (သိကောင်းဖြို)။ အနိစ္စံ၊ မကပ်အပ်သလော။ အဓုဝံ၊ မမြဲသလော။ အသဿတံ၊ နေလက်ဆိုမမြဲသလော။ (သိကောင်းဖြို)။

အတိတံ၊ အက်ဟ်သည်။ အတီတဘာဝံ၊ အတိတ် အဖြစ်ကို။ နဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်စွ ဖွန်၏။ (သိကောင်းဖြို)။

ဝေနုဏသောဝေနုဒ

၂၀၀။ အတီတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကိုလွန်ပြီးသောဓမ္မသည်။ နောအတ္ထိ၊ မရှိသလော။ အာမန္တာ။ အတီတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို လွန်ပြီးသော ဓမ္မသည်။ ဟဋ္ဌိနောအတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိအုံ့။ တုံ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ အတီတံအတ္ထိတိ၊ဟူ၍။ ယံဝစနံ၊ကို။ ဝဒေသိ၊ဆိုမိ၏။ တေ၊ သင်ပရဝါဒီ၏။ ဇုဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားသည်။ မိစ္ဆာ-သပရာဝ၊ အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ နေဝအတီတံ၊အတိတ်မဟုတ်သည်လည်း။ ဟဋ္ဌိဝါပနအတ္ထိ၊အကယ်၍ရှိအုံ့။ တယာ၊သင်ပရဝါဒီသည်၊အတ္ထိအတီတဉ္စိ၊ အတ္ထိအတီတံ ဟူ၍။ ယံဝစနံ၊အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊၏။ တေ၊သင်ပရဝါဒီ၏။ ဇုဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားသည်။ မိစ္ဆာ - သပရာဝ၊ အပြစ်နှင့် တကွ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်သည်၊ နောအတ္ထိ၊ မရှိလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်မရှိ။ အနာဂတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်သို့မရောက်သေးသော ဓမ္မသည်။ ဟဋ္ဌိနောအတ္ထိ၊အုံ့။ တယာ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ အနာဂတံအတ္ထိတိ၊ အနာဂတံအတ္ထိဟူ၍။ ယံဝစနံ၊ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်အုံ့။ တေ၊ သင်ပရဝါဒီ၏။ ဇုဒံဝစနံ၊သည်။ မိစ္ဆာ-သပရာဝ၊ အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ နောအနာဂတံ၊အနာဂတ်မဟုတ်သည်တည်း။ ဟဋ္ဌိဝါပနအတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိအုံ့။ တယာ၊

သင်ပရဝါဒိသည်။ အတ္ထိအနာဂတန္တိ၊ဟူ၍။ယံဝစနံ၊ကို။ ဝုတ္တံ၊အပ်၏။ တေ၊ သင်ပရဝါဒိ၏။ ဣဒံဝစနံ၊ သည်။ မိစ္ဆာ-သပရာဓာ၊ အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊၏။အနာဂတံ၊အနာဂတ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ပစ္ဆုပ္ပန္နံ၊ ပစ္ဆုပ္ပန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ အာမန္တာ။

တညော၊ထိုပစ္ဆုပ္ပန်သည်။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်မည်၏။ တံ၊ ထိုအနာဂတ်သည်။ ပစ္ဆုပ္ပန္နံ၊ ပစ္ဆုပ္ပန် မည်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ပ။ တညော၊ ထိုပစ္ဆုပ္ပန်သည်။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်မည်၏။ တံ၊ ထိုအနာဂတ်သည်။ ပစ္ဆုပ္ပန္နံ၊ ပစ္ဆုပ္ပန် မည်သလော။ အာမန္တာ။ ဟုတ္တာ၊၍။ ဟောတိ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သလော။ ဟုတ္တာ၊ အနာဂတ်ဖြစ်ဦး၍။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပြန်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ပ။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ဦး၍။ ဟောတိ၊ အနာဂတ် ဖြစ်သလော။ ဟုတ္တာ၊ အနာဂတ်ဖြစ်၍။ ဟောတိ၊ဖြစ်ပြန်သလော။ အာမန္တာ။ နဟုတ္တာ၊ ပစ္ဆုပ္ပန်မဖြစ်မူ၍။ နဟောတိ၊ အနာဂတ် မဖြစ်သလော။ နဟုတ္တာ၊ အနာဂတ်မဖြစ်မူ၍။နဟောတိ၊မဖြစ်ပြန်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ပ။ ပစ္ဆုပ္ပန္နံ၊ ပစ္ဆုပ္ပန်သည်။ ဟုတ္တာ၊၍။ အတီတံ၊ အတီတ်သည်။ ဟောတိ၊သလော။ အာမန္တာ။ တညော၊ထိုအတီတ်သည်။ပစ္ဆုပ္ပန္နံ၊ ပစ္ဆုပ္ပန်မည်၏။တံ၊ထိုပစ္ဆုပ္ပန်သည်။ အတီတံ၊မည်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ပ။ တညော၊ ထိုအတီတ်သည်။ ပစ္ဆုပ္ပန္နံ၊ ပစ္ဆုပ္ပန်မည်၏။ တံ၊ထိုပစ္ဆုပ္ပန်သည်။ အတီတံ၊ အတီတ်မည်သလော။ အာမန္တာ။ ဟုတ္တာ၊အတီတ်ဖြစ်ဦး၍။ ဟောတိ၊ပစ္ဆုပ္ပန်ဖြစ်၏။ ဟုတ္တာ၊ပစ္ဆုပ္ပန်ဖြစ်ဦး၍။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ပ။ ဟုတ္တာ၊ အတီတ်ဖြစ်ဦး၍။ ဟောတိ၊ပစ္ဆုပ္ပန်ဖြစ်၏။ ဟုတ္တာ၊ ပစ္ဆုပ္ပန်ဖြစ်၍။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ အာမန္တာ။ နဟုတ္တာ၊ အတီတ် မဖြစ်မူ၍။ နဟောတိ၊ ပစ္ဆုပ္ပန် မဖြစ်သလော။ နဟုတ္တာ၊ ပစ္ဆုပ္ပန် မဖြစ်မူ၍။ နဟောတိ၊ မဖြစ်ပြန်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ပ။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်သည်။ ဟုတ္တာ၊၍။ပစ္ဆုပ္ပန္နံ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ပစ္ဆုပ္ပန္နံ၊ သည်။ဟုတ္တာ၊၍။ အတီတံ၊သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သလော။အာမန္တာ။

တညေ၀၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်အတိတ်သည်။ အနာဂတံ၊ ၏။ တံ၊ထိုအနာဂတ်သည်။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်မည်သလော။ တံ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်သည်။ အတီတံ၊ အတိတ်မည်သလော။ နဟေ၀ံ ၀တ္တမ္ဗေ။ပ။ တညေ၀၊ ထိုအတိတ်ပစ္စုပ္ပန်သည်။ အနာဂတံ၊အနာဂတ်မည်၏။တံ၊ထိုအတိတ်အနာဂတ်သည်။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ပစ္စုပ္ပန်မည်၏။ တံ၊ ထိုအနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်သည်။ အတီတံ၊အတိတ်မည်သလော။ အာမန္တာ။ ဟုတ္တာ၊အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ဦး၍။ ဟောတိ၊အနာဂတ်ဖြစ်၏။ဟုတ္တာ၊အတိတ် အနာဂတ်ဖြစ်ဦး၍။ ဟောတိ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သလော။ နဟေ၀ံ ၀တ္တမ္ဗေ။ပ။ ဟုတ္တာ၊ အတိတ်ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်ဦး၍။ ဟောတိ၊ အနာဂတ်ဖြစ်၏။ ဟုတ္တာ၊ အတိတ်အနာဂတ်ဖြစ်၍။ ဟောတိ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သလော။ အာမန္တာ။နဟုတ္တာ၊အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်မဖြစ်မူ၍။နဟောတိ၊အနာဂတ်မဖြစ်သလော။ နဟုတ္တာ၊အတိတ်အနာဂတ်မဖြစ်မူ၍။ နဟောတိ၊ ပစ္စုပ္ပန်မဖြစ်သလော။ ဧ့တိပုဏ္ဏာယံ၊သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ နဟေ၀ံ ၀တ္တမ္ဗေ။

အတီတ စက္ခုရူပါဒိကထာ

၂၇၉။ အတီတံ၊ပစ္စုပ္ပန်ကို လွန်သော။ စက္ခုံ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အတီတာ၊ အတိတ် ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ အတ္ထိ၊ရှိကုန်၏။ အတီတံ၊အတိတ်ဖြစ်သော။ စက္ခုဝိညာဏံ၊စက္ခုဝိညာဉ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အတီတော၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ အာလောကော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အတီတော၊ အတိတ်ဖြစ်သော၊ မနသိကာရော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ သလော။ အာမန္တာ။ အတီတေန၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို လွန်ပြီးသော။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်။ အတီတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို လွန်ပြီးသော။ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ပဿတိ၊ ရှုသလော။ နဟေ၀ံ ၀တ္တမ္ဗေ။ပ။ ပစ္စုပ္ပန္နေန၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော။ မနေန၊ မနဖြင့်။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို။ ဝိဇာနာတိ၊အထူးသဖြင့်သိသလော။အာမန္တာ။ (သိကောင်းပြီ)။

အတီတဉာဏာဒိကထာ

၂၉၀။ အတီတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို လွန်ပြီးသော။ ဉာဏံ၊ဉာဏ်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ဩဝ်ရှိ၏။ တေန၊ ထိုသို့သဘော ရှိသော။ ဉာဏေန၊ ဖြင့်။ ဉာဏကရဏီယံ၊ ဉာဏ်၏ပြုဘွယ်ကို။ ကရောတိ၊ ပြုသလော။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ပ။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို။ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြားမြင်သိသလော။ပ။ ဉာဏကရဏီယံ၊ ဉာဏ်၏ ပြုဘွယ်ကို။ နစကရောတိ၊ မပြုသလော။ အာမန္တာ၊ ဩဝ်မပြု။ (သိကောင်းပြီ)။

အရဟတ္တာဒိကထာ

၂၉၁။ အရဟတော၊ အာဝ်။ အတီတော၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို လွန်ပြီး သော။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ အာမန္တာ။အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ရာဂေန၊ ရာဂဖြင့်။ သရာဂေါ၊ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ပ။ သဒေါ သော၊ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သလော။ပ။ သမောဟော၊ မောဟနှင့် တကွ ဖြစ်သလော။ပ။ သမာနော၊ မာနနှင့် တကွ ဖြစ်သလော။ တာယ၊ထိုသို့သဘောရှိသော။ဒိဋ္ဌိယာ၊ဒိဋ္ဌိဖြင့်။ သဒိဋ္ဌိကော၊ဒိဋ္ဌိနှင့် တကွဖြစ်သလော။နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ။ပ။ သဝိစိကိစ္ဆော၊ဝိစိကိစ္ဆာနှင့် တကွဖြစ်သလော။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ။ (သိကောင်းပြီ)။ ။အနာ ဂါမိသ၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်အာဝ်။ (သိကောင်းပြီ)။ ။အဏုသဟ ဂတော၊ သိမ်မွေ့ခြင်းနှင့် တကွ ဖြစ်သော။ ကာမရာဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ လော။ (သိကောင်းပြီ)။

၂၉၂။ ပုထုဇ္ဇနသ၊ အာဝ်။ အတီတော၊ ပစ္စုပ္ပန်ကိုလွန်ပြီး သော။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပုထုဇ္ဇနော၊ပုထုဇဉ်သည်။ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ရာဂေန၊ ဖြင့်။ သရာဂေါ၊ ရာဂနှင့် တကွဖြစ်သလော။ အာမန္တာ။ပ။

အတိတဟတ္ထာဒိကထာ

၂၉၃။ အတိတာ၊ ပစ္ဆုပ္ပန်ကို လွန်ကုန်ပြီးသော။ ဟတ္ထာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊လော။ အာမန္တာ။ အတိတေသု၊ ပစ္ဆုပ္ပန်ကို လွန်ကုန်ပြီးသော။ ဟတ္ထေသု၊ တို့သည်။ သတိ၊ ကုန်သော်၊ အာဒါနနိုင်ကြောပနံ၊ ယူခြင်းထားခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်သလော။ပ။ အတိတာ၊ ကုန်သော။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သလော။ အာမန္တာ။ အတိတေသု၊ ကုန်သော။ ပါဒေသု၊ တို့သည်။ သတိ၊ ကုန်သော်။ အတိက္ကမ ပဋိက္ကမော၊ ရှောသွားတက်ခြင်း နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်သလော။ပ။ အတိတာ၊ ကုန်သော။ ပဇ္ဇာ၊ လက်ဆစ် ခြေဆစ်တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ပ။ အတိတေသု၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ပဇ္ဇေသု၊ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တို့သည်။ သတိ၊ ကုန်သော်။ သမိဉ္ဇနပသာရဏံ၊ ခွေခြင်း ဆန့်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ သလော။ပ။ ကုန္ဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ လော။ အာမန္တာ။အတိတသို့၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ကုန္ဓိသို့၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ဇီဝသဋ္ဌာဝိပါသာ၊ခဲသည်၏အဖြစ်ကို အလိုရှိခြင်း သောက်သည်၏အဖြစ်ကို အလိုရှိခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်သလော။ပ။

ပဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟုပဂေါ၊ ချီးမြှောက်ခြင်း နှိပ်ခြင်းသို့ ကပ်သလော။ ဆေဒနဘေဒနုပဂေါ၊ ဖြတ်ခြင်း ပျက်ခြင်းသို့ ကပ်သလော။ ကာကေဟိ၊ ကျီးတို့နှင့် လည်းကောင်း။ ဂိဒ္ဓေဟိ၊ လင်းတတို့နှင့် လည်းကောင်း။ ကုလလေဟိ၊ စွန်ရဲတို့နှင့်လည်းကောင်း။ သာဓာရဏော၊ ဆက်ဆံသလော။ပ။ ကာယော၊ ကာယဟု။ ဝိသံ၊အဆိပ်ကို။ ကမေယျ၊ သွင်းသလော။ သတ္ထံ၊ လက်နက်ကို။ ကမေယျ၊ သွင်းသလော။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ကမေယျ၊ သွင်းသလော။ပ။ ကာယော၊ ကာယသည်။ အဒ္ဓုဗန္ဓနေန၊ နှောင်အိမ်ဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်။ ဗန္ဓိတုံ၊ နှောင်ဖွဲ့အံ့သောငါ။ လဗ္ဘာ၊ ရထိုက်သလော။ ရဇ္ဇုဗန္ဓနေန၊ ကြိုးတည်းဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်။ ဗန္ဓိတုံ၊နှောင်ဖွဲ့အံ့သောငါ၊ လဗ္ဘာ၊ရထိုက်သလော။သခ်ိလကဗန္ဓနေန၊သံခြေကျင်း

တည်းဟူသော နှောင်ဖွဲ့ ခြင်းဖြင့်။ ဗန္ဓိတုံ၊ နှောင်ဖွဲ့အံ့သောငှါ။ လဗ္ဘာ၊ ရထိုက်သလော။ ဂါမဗန္ဓနေန၊ အရံမရှိသော ရွာ၏ တည်းဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်။ ဗန္ဓိတုံ၊ နှောင်ဖွဲ့အံ့သောငှါ။ လဗ္ဘာ၊ ရထိုက်သလော။ နိဂမဗန္ဓနေန၊ အရံရှိသော ရွာကြီး တည်းဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်။ ဗန္ဓိတုံ၊ နှောင်ဖွဲ့အံ့သောငှါ။ လဗ္ဘာ၊ လော။ နဂရဗန္ဓနေန၊ မင်းနေရာဖြစ်သော နန်းနှင့်တကွ ပြည် တည်းဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်။ ဗန္ဓိတုံ၊နှောင်ဖွဲ့အံ့သောငှါ။ လဗ္ဘာ၊ ရသလော။ ဇနပဒဗန္ဓနေန၊ အမတ်တို့၏ စားရာဖြစ်သော ပြည်တည်းဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်။ ဗန္ဓိတုံ၊ နှောင်ဖွဲ့အံ့သောငှါ။ လဗ္ဘာ၊ ရသလော။ ကဏ္ဍာပဏ္ဍမေဟိ၊ လည်ဦ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းလျှင် ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဗန္ဓနေဟိ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းတို့ဖြင့်။ ဗန္ဓိတုံ၊ နှောင်ဖွဲ့အံ့သောငှါ။ လဗ္ဘာ၊ လော။ နဟောဝံဝတ္တမ္ဘေ။ပ။

အာပကရဏီယံ၊ အာပ၏ပြုဘွယ်ကို။ ကရောတိ၊ ပြုသလော။ နံဟောဝံဝတ္တမ္ဘေ။ပ။တေဇကရဏီယံ၊တေဇ၏ပြုဘွယ်ကို။ကရောတိ၊ လော။ နဟောဝံဝတ္တမ္ဘေ။ပ။

အတိတက္ခန္ဓာဒိသမောဝေနကထာ

၂ ၉၄။ ရူပက္ခန္ဓာ၊ ရူပက္ခန္ဓာတို့သည်။ တယော၊ သုံးပါးတို့ လော။ နဟောဝံဝတ္တမ္ဘေ။ပ။ ခန္ဓာ၊တို့သည်။ ပန္နရသ၊ တဆဲ့ငါးပါးတို့ လော။ပ။

အာယတနာနိ၊ အာယတန တို့သည်။ ဆတ္တိံသ၊ သုံးဆယ် ခြောက်ပါးတို့လော။ နဟောဝံဝတ္တမ္ဘေ။ပ။

အတီတော၊ သော။ စက္ခုဝတ္ထိ၊ စက္ခုကို လည်စေတတ်သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊လော။ပ။ အာမန္တာ၊၏။ပ။ စက္ခုဝတ္ထိနံ၊စက္ခု ကို လည်စေတတ်ကုန်သော။ တိဏ္ဏန္နံ၊ ကုန်သော။ ရာဇာနံ၊ တို့၏။ သမ္မုခီဘာဝေ၊မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ လော။ပ။

အတိတော၊ ပစ္စုပ္ပန်ကိုလွန်ပြီးသော။ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ သမ္ဘာ သမ္ဘုဒ္ဓသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ (သိကောင်းပြု)။

ပဒသောဓနကထာ

၂ ၉၅။ အ၊တိတံ၊ပစ္စုပ္ပန်ကိုလွန်ပြီးသောမမ္မာတသည်။အတ္ထိ၊ လော။ အာမန္တာ၊ ပြောရှိသည်ဟုတ်၏။ ယံမမ္မာတံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံမမ္မာတံ၊ထိုတရားသဘောသည်။အတိတံ၊အတိတ် မည်သည်ချည်းလော။ ဧကတိပုဗ္ဗောယံ၊ သည်။ သတိ၊သော်။အတိတ ပစ္စုပ္ပန္နာနာဂတာနံ၊ အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်အနာဂတ်တွင်။ ယံမမ္မာတံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံမမ္မာတံ၊ သည်။ သိယာ၊ တရံတခါ။ အတိတံ၊ မည်၏။ သိယာ၊ တရံတခါ။ နွာတိတံ–နောအတိတံ။ပ။ အတိတ်မမည်။ ဝေနုကာရဏေန၊ထိုသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ အတိတံ၊ အတိတ်သည်။နွာတိတံ၊အတိတ်မမည်။နွာတိတံ၊အတိတ် မမည်သော ဓမ္မသည်။အတိတံ၊ အတိတ်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပုရိမပဒ္ဒွာ၌။ ယံဓမ္မာတံ၊ သည်။ အတိတံ၊ မည်၏။ တံဓမ္မာတံ၊သည်။အတ္ထိ၊၏။ ယံဓမ္မာတံ၊ ဒုကြောင် တရားသဘော သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တံဓမ္မာတံ၊သည်။ သိယာ၊တရံတခါ။ အတိတံ၊ အတိတ်မည်၏။သိယာ၊ ရံခါ။ နွာတိတံ၊ အတိတ်မမည်။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ အတိတံ၊ အတိတ် မည် သော ဓမ္မသည်။နွာတိတံ၊ အတိတ်မမည်။ နွာတိတံ၊အတိတ်မမည် သောဓမ္မသည်။အတိတံ၊ အတိတ်မည်၏။ ဧကတိ၊ဤသို့။ယံဝစနံ၊ကို။ တွံ၊သင်ပရဝါဒိသည်။ဝဒေသိ၊ဆို၏။တေ၊သင်ပရဝါဒိ၏။ဧဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားသည်။ မိစ္ဆာ–သပရာဓာ၊အပြစ်နှင့်တကွရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (သိကောင်းပြု)။

သုတ္တသာဓနာ

၂၉၆။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေနိ၊ ဤ နိ၊ တို့အကြောင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ ဣမေ အဓိဝစနပထာ၊ ဤအဓိဝစန အကြောင်းတို့သည်လည်း ကောင်း၊ ဣမေ ပဒတ္ထိပထာ၊ ဤပဒတ်အကြောင်းတို့သည်လည်း ကောင်း။ အသံကိဏ္ဏာ၊ မပြွမ်းကုန်။ အသံကိဏ္ဏပုဗ္ဗာ၊ ရှေ့၌ မပြွမ်း ကုန်။ နသံကိယန္တိ၊ ပြွမ်းဆဲမဟုတ်ကုန်။ နသံကိယိဿန္တိ၊ ပြွမ်းလတ္တံ့ လည်း မဟုတ်ကုန်။ ဝိညူဟိ၊ ကုန်သော။ သမ္ဘောဟိ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏောဟိ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အပဋိ-ကုဋ္ဌာ၊ မစက်ဆုပ်အပ်ကုန်။ တယော၊ သုံးပါးတို့ကား။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဣတိပုဗ္ဗာဝယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယံရူပံ၊သည်။ပ။ ဝိပရိဏတံ၊ ဘောက်ပြန်ပြီ။ တဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ရူပဿ၊ ၏။ အဟောသိတိသင်္ခ၊ အဟောသိဟူသော အရေအတွက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ပ။ အဟော သိတိ ပဒတ္ထို၊ အဟောသိဟူ၍ ထားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ရူပဿ၊ ၏။ အတ္ထိတိသင်္ခ၊ အတ္ထိဟူ၍ ရေတွက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တဿ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ရူပဿ၊ ၏။ ဘဝိဿတိတိသင်္ခ၊ ဘဝိဿတိဟူ၍ အရေအတွက် သည်။ နတ္ထိ မရှိ။ (ဝေဒနာသညာသင်္ခါရဝိညာဉ်ကို လည်းကောင်း အတူပင်ဟောလေ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံရူပံ၊ သည်။ အဇာတံ၊ မဥပါဒ်သေး။ အပါ တုဘူတံ၊ ထင်ရှားမဖြစ်သေး။ တဿ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ရူပဿ၊ ၏။ ဘဝိဿတိတိသင်္ခ၊ ဘဝိဿတိ ဟူသောအရေအတွက် သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (ယခင်နှင့်အတူပင်)။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဝဿသညာ၊နှစ်၏ဖြစ်ခြင်းကို။အဟေတုကဝါဒါ၊ အဟေတုက အယူသည်လည်း ကောင်း။ အကိရိယဝါဒါ၊ သည် လည်းကောင်း။ နတ္ထိကဝါဒါ၊ နတ္ထိကအယူသည်လည်းကောင်း။

ယေပိတေဥ္ဇာလာ၊အကြင်ဥာဏ်လည်း အမည်ရှိသော အာဒိပုရိသတို့သည်။အဟောသုံ၊ရှိကုန်၏။တေပိ၊ထိုသို့သော။တယော၊သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေနိရုတ္တိပထေ၊ ဤနိရုတ္တိတို့၏ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ဣမေ အဓိဝစနပထေ၊ဤအမိုဝစနတို့၏ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ဣမေပညတ္တိပထေ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ နဝရဟိတမ္ပိ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်။ နပဋိကောသိတမ္ပိ၊ မမြစ်အပ်ဟူ၍။အမည်ဿု၊ မအောက်မေ့ဟုနဲ့။ တံ၊ ထိုသို့မအောက်မေ့ခြင်းသည်။ ကိဿ၊၏။ ဟေတု၊အကြောင်းနည်း။ နိန္ဒာ၊ကဲ့ရဲ့ခြင်းကြောင့်။ ဗျာရောသနာ၊ အထူးသဖြင့်ချုတ်ချယ်ခြင်းကြောင့်။ဥပါရမ္ဘဘယာ၊ ပြင်းစွာ ချုတ်ချယ်ခြင်းဘေးကြောင့်။ အမည်ဿု၊ မအောက်မေ့ကုန်သတည်း။ပ။

အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ ဗဟုနော၊ဗဟုနသည်။ သာဝဝန်ကို၊ တို့။ ဒေဝ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ ၏။ ဘဒ္ဒန္တ၊ သခင်ဘုရား။ ယေနု၊ အကြင်သို့သောဘဝရှိသော။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ အတိတေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို လွန်ကုန်သော။ ပရိနိပ္ဖုတေ၊ ပြီးကုန်ပြီးသော။ ဆိန္နပဗ္ဗေ၊ ဖြတ်ကုန်ပြီးသော သံသရာကို ချုဇာတ်ကုန်သော ဘဏ္ဍာဒိဋ္ဌိမာနဝတ္ထုကို လည်းကောင်း။ဆိန္နပဗ္ဗေ၊မေ၊ဖြတ်အပ်ပြီးသောဝဋ်ကို့ကိုလည်းကောင်း။ (ရိယာပ်ဒ္ဒ,ပဗ္ဗေ၊ ကုန်စေအပ်သောဝဋ်ရှိသည်ကို့ကိုလည်းကောင်း။သမ္ဘဒုက္ခဝိတိဝတ္တေ၊ခပ်သိမ်းသောဒုက္ခ၏ လွန်ခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓေ၊ဘုရားသည်း ပညာပယမာနော၊ ထားအပ်သည်ကို။ ပညာပေယျ၊ ထားရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ထားအပ်သော။ စက္ခု၊ စက္ခုသည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိသလော။သာ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ဇ်ဝ၊ ဇ်ဝါသည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိသလော။ (အဟုပင်ချည်း)။

အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ နန္ဒကော၊ နန္ဒကသည်။တေ၊ဤသို့သောစကားကို။အဝေါစ၊၏။ပုဗ္ဗေ၊ရှေးသောကာလ၌။ လောဘော၊ လောဘသည်။ အဟု၊ဖြစ်ပြီ။ တံ၊ ထိုလောဘသည်။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို

လောဘသည်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဣစ္ဆေတံ-ဣတိ
တေံ၊ ဤသို့မရှိသော်။ ကုသလံ၊ကောင်း၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသောကာ
လ၌။ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်။ အဟု၊ဖြစ်၏။ပုဗ္ဗေ၌။ မောဟော။
သည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ တံ၊ထိုမောဟသည်။အကုသလံ၊အကုသိုလ်
သည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ သော၊ထိုမောဟသည်။ တေရဟိ၊၌။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ ဣစ္ဆေတံ-ဣတိတေံ၊ ဤသို့မရှိခြင်းသည်။ ကုသလံ၊ ၏။
ဣတိတေံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ၊ဆို၏။ဣတိအယံ
သုတ္တန္တော၊ သည်။ အတ္ထေဝနု၊ ရှိသည်မဟုတ် လော။ အာ
မန္တာ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့အတိတ်သည်ရှိ၏ဟူ၍ သုတ်သည် ရှိတပြီး
ကား။ အတီတံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဝတ္တွမ္ပိ၊ မဆို
အပ်။ အနာဂတံ၊ သည်။အတ္ထိ၊၏။ ဣတိ၊ဤသို့။နဝတ္တွမ္ပိ၊ မဆိုအပ်
သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်မဆိုအပ်သည်ဟုတ်၏။ပ။

ကဗဠိကာရေ၊ အလုပ်အလွေ့ပြုအပ်ကုန်သော။ အာဟာရေ၊
အာဟာရ၌။ ရာဂေါ၊ရာဂသည်။ စေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအုံ့။ နန္ဒီ၊
နှစ်လိုခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပြားအုံ့။ တဏှာ၊ တပ်ခြင်းသည်။
စေအတ္ထိ ရှိပြားအုံ့။တတ္ထ၊ထိုတဏှာ၏တပ်ရာဖြစ်သော ကဗဠိကာ
ရအာဟာရ၌။ ဝိညာဏံ၊သည်။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ ၏။ ဝိရူဠှံ၊ ရောက်၏။
ယတ္ထ၊ အကြင်တဏှာ၏ဖြစ်ရာဖြစ်သော ကဗဠိကာရအာဟာရ၌။
ဝိညာဏံ၊ သည်။ စေပတိဋ္ဌိတံ၊ အကယ်၍တည်ပြားအုံ့။ တတ္ထ၊
ထိုတဏှာ၏ဖြစ်ရာဖြစ်သော ကဗဠိကာရအာဟာရ၌။နာမရူပသ
၏။ အဝက္ကန္တိ၊ ထွက်ခြင်း ဝင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယတ္ထ၊
အကြင်ဝိညာဉ်၏ တည်ရာဖြစ်သော ဝိညာဏာဟာရ၌။ နာမ
ရူပသ၊၏။ အဝက္ကန္တိ၊ ထွက်ခြင်း ဝင်ခြင်းသည်။ စေအတ္ထိ၊
အကယ်၍ရှိအုံ့။ တတ္ထ၊ ထိုအာဟာရ၌။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။ ဝုဒ္ဓိ၊
အစီးအပွါးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်နာမ်ရုပ်တို့၏ ထွက်
ရာဝင်ရာဖြစ်သော ကဗဠိကာရအာဟာရ၌။ သင်္ခါရာနံ၊တို့၏။ဝုဒ္ဓိ၊
အစီးအပွါးသည်။ စေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအုံ့။ တတ္ထ၊ထိုအာဟာ

ရဉ္ဇ။အာယတိ၊ နောင်သောအခါ၌။ ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ တဘန်သောဘဝ၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကဗဠိကာရအာဟာရ၌။ အာယတိ၊၌။ ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ တဘန်သောဘဝ၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ စေအတ္ထိ၊ ရှိအုံ့။ တတ္ထ၊၌။ အာယတိ၊ ၌။ ဇာတိဇရာမရဏံ၊ ဇာတိဇရာမရဏသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်တဘန်သော ဘဝ၏ဖြစ်ခြင်း၌။ ဇာတိဇရာမရဏံ၊ သည်။ သစေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအုံ့။တံ၊ ထိုဇရာမရဏ၏ ဖြစ်ရာဖြစ်သော ကဗဠိကာရ အာဟာရသည်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အသောကံ၊အသောကနှင့် တကွဖြစ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ သရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြို့နှင့်တကွ ဖြစ်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ သဉ္ဇပါ ယာသံ၊ သက်ကြီးရှိက်တင်ခင် ပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဝဒါမိ၊ ငါဆိုသတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗဟေ၊ ဗဟုဖြစ်သော။ အာဟာရေ၊ ၌။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ စေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအုံ့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ မနောသဉ္စေတနာ၊ယံ၊ မနောသဉ္စေတနာဖြစ်သော။ အာဟာရေ၊၌။ ရာဂေါ၊ သည်။ စေအတ္ထိ၊ အုံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိညာဏော၊ ဝိညာဉ်ဖြစ်သော။ အာဟာရေ၊ ၌။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ စေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအုံ့။ (သိကောင်းပြီ။ လွန်၍ဟောလေအတူပင်)။

အမှာ ဇဟတိနောင် သမ္မမတ္ထိတိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝါဒယုတ္တိ ကာလသံသန္ဒနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝါဒယုတ္တိကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အထက်ဟောလတ္တံ့သည်နှင့် အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပက္ခကိုသာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သမ္ဗဒါဝါဒယုတ္တိ သမ္ဗေနဝါဒယုတ္တိ သမ္ဗေသုဝါဒယုတ္တိ သံယောဂဝါဒယုတ္တိ ယံပိနတ္ထိ ဝါဒယုတ္တိဒိဋ္ဌိဝါဒယုတ္တိဟူ၍ခုနှစ်ပါးပြား၏။တပါးပါး၌

အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋ္ဌာနမူစတုက္ကာ နိဂ္ဂဟစတုက္ကာ ဥပနယနစတုက္ကာ နိဂ္ဂမစတုက္ကာဟူ၍ ငါးပါး ငါးပါးစီဟောရာ၏။ ပဋ္ဌာနမူပြုသော်ကား နဝတ္တမ္ဘံအတီတံ အတ္ထိအနာဂတံအတ္ထိတိ အာမန္တာ။နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ ယံကိဉ္စိဘိက္ခဝေ ရူပံအတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံအဇ္ဈတ္တံ ဝါဗဟိဒ္ဓါ၀ါ။ပ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓောတိ။အတ္ထေ၀သုတ္တန္တောတိ အာမန္တာ။တေနဟိအတီတံ အတ္ထိဟူ၍ ပရ၀ါဒိပက္ခကိုပြုလေ။ ။၀ါဒယုတ္တိနောင်ကား ကာလသံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားနိရုဒ္ဓါဒိကာလ သံသန္ဒနာ ဇဟတျာဒိကာလသံသန္ဒနာ ၀စ်နသောဓနကာလသံသန္ဒနာ စက္ခုရူပါဒိကာလ သံသန္ဒနာ ဥဏာဒိကာလသံသန္ဒနာ အရဟတ္တာဒိ ကာလသံသန္ဒနာ ဟတ္ထာဒိကာလ သံသန္ဒနာ ခန္ဓာဒိကာလသံသန္ဒနာ စက္ခု၀တျာဒိကာလ သံသန္ဒနာ ဥဘတောကာလ သံသန္ဒနာ သညောဇနာဒိကာလသံသန္ဒနာဟူ၍ တဆဲ့တပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတဆဲ့တပါးတို့တွင် နိရုဒ္ဓါဒိကာလသံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရ၀ါဒိပက္ခ သကဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရ၀ါဒိပက္ခသည်ကား အထက်ဟောလတ္တံ့သည်နှင့် အလားမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓိကဖြစ်သော နိရုဒ္ဓါဒိကာလသံသန္ဒနာ၊မိဿကဖြစ်သော နိရုဒ္ဓါဒိသံသန္ဒနာနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓိကဖြစ်သောနိရုဒ္ဓါဒိကာလ သံသန္ဒနာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အတိဟသုဒ္ဓိကဖြစ်သော နိရုဒ္ဓါဒိကာလ သံသန္ဒနာ အနာဂတ သုဒ္ဓိကဖြစ်သော နိရုဒ္ဓါဒိကာလသံသန္ဒနာ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော သုဒ္ဓိကနိရုဒ္ဓါဒိကာလ သံသန္ဒနာဟူ၍သုံးပါးတွင်သော် အတိတ်ဖြစ်သောသုဒ္ဓိကနိရုဒ္ဓါဒိ ကာလသံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုအတိတ်သည်ကားအနုလောမပဋ္ဌာန ပဋ္ဌာနမူစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အ၀တ္ထုနှစ်ပါးဟူသော်ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား နိဂ္ဂဟ ဌပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နိဂ္ဂဟ

ဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟံတည်း။ နိဂ္ဂဟနောင်ကား ဌပနာကို ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ဌပနာ ပဋိလောမ ဌပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ဌပနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ သုံးပါးတွင်သော် ဌပနာကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဠိအတိတံ အတ္ထိတည်း။ အနုလောမ ပါပနာဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္တမ္မေ နနုအတိတံ နိရုဒ္ဓံ။ပ။ အဗ္ဘတ္ထဂ်တံတည်း။ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ အတိတံ အတ္ထိတိ ဝတ္တမ္မေခေါ နနုအတိတံ နိရုဒ္ဓံ။ပ။ အဗ္ဘတ္ထဂ်တံတိ မိစ္ဆာဝတည်း။ အနုလောမဌပနာနောင်ကား ပဋိ လောမဌပနာကို ဟောတော်မူ၏။ပဋိလောမဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဠိနနုအတိတံ နိရုဒ္ဓံ ဝိဂတံ။ပ။ အဗ္ဘတ္ထဂ်တံတည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္တမ္မေ အတ္ထိတိတည်း။ပဋိ လောမ့ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တမ္မေခေါ အတိတံအတ္ထိတိ ဝတ္တမ္မေခေါ နနုအတိတံ နိရုဒ္ဓံ ဝိဂတံ ဝိပရိဏတံ အတ္ထဂ်တံအဗ္ဘတ္ထဂ်တန္တိမိစ္ဆာတည်း။ ဤသို့လျှင် နိဂ္ဂဟအနုလောမ ဌပနာလည်း ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမဌပနာလည်း ပါပနာ ရော ပနာ ဤငါးပါးအဝေါင်းသည်လျှင် အနုလောမပဋ္ဌာန မည်၏။ အနာဂတ်မှာလည်းအတူပင်။ ထိုနောင်ကား ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော သုဒ္ဓိကနိရုဒ္ဓါဒိကာလ သံသန္ဒနာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စုပ္ပန္နမူလ ရှိသည် ပစ္စုပ္ပန္နမူလိ ရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စုပ္ပန္နမူလရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတိတ မူလိရှိသည် ပစ္စုပ္ပန္နမူလိ ရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ သုဒ္ဓိကဖြစ်သော နိရုဒ္ဓါဒိကာလ သံသန္ဒနာ နောင်ကား မိဿက ဖြစ်သော နိရုဒ္ဓါဒိ ကာလ သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထို မိဿက ဖြစ်သော နိရုဒ္ဓါဒိကာလ သံသန္ဒနာသည်ကား အတိတ် ဖြစ်သော မိဿက နိရုဒ္ဓါဒိ ကာလသံသန္ဒနာ အနာဂတ် ဖြစ်သော မိဿကနိရုဒ္ဓါဒိကာလ သံသန္ဒနာ ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော

မိသကနိရုဒ္ဓါဒိ ကာလသံသန္ဒနာဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတွင်သော် အတိတ်ဖြစ်သော မိသကနိရုဒ္ဓါဒိ ကာလသံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား အတိတံရူပံ အတ္ထိတိ အာမန္တာ အစရှိသည်တည်း။ ထိုနောင်ကား အနာဂတ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား အနာဂတံ ရူပံအတ္ထိတိ အာမန္တာအစရှိသည်တည်း။ ထိုနောင်ကား ပစ္စုပ္ပန်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စုပ္ပန်မူလ ပစ္စုပ္ပန်မူလီဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စုပ္ပန်မူလကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတိတ်မူလီရှိသော ပစ္စုပ္ပန်မူလ အနာဂတ် မူလီရှိသော ပစ္စုပ္ပန် မူလဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ ပစ္စုပ္ပန်မူလနောင်ကား ပစ္စုပ္ပန်မူလီရှိသည်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတိတ်မူလရှိသော ပစ္စုပ္ပန်မူလီအနာဂတ်မူလရှိသော ပစ္စုပ္ပန်မူလီဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ပဋိကမ္မကား အထက် ဝတ္ထုဗ္ဗံစသည်ကိုပြုလေ။

နိရုဒ္ဓါဒိ ကာလ သံသန္ဒနာ နောင်ကား ဇဟတျာဒိ ကာလ သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စုပ္ပန္နရူပ မိသကဖြစ်သော ဇဟတျာဒိ ကာလ သံသန္ဒနာ သုဒ္ဓရူပဘာဝ အဇဟန အနုယောဂဖြစ်သော ဇဟတျာဒိကာလ သံသန္ဒနာ နိဗ္ဗာနဘာဝ ဇဟနအနုယောဂ ဖြစ်သော ဇဟတျာဒိကာလ သံသန္ဒနာ နယဖြစ်သော အနုယောဂဇဟတျာဒိ ကာလသံသန္ဒနာဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါးတို့တွင် ပစ္စုပ္ပန္နရူပမိသကဖြစ်သော ဇဟတျာဒိ ကာလသံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဌမက ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ၈ါးပါးတည်း။ ထို၈ါးပါးတွင် အနုလောမ ပဌမကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို အနုလောမ ပဌမကသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေး

ဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနုနယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုနယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုနယောဂ ဝတ္ထုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ပစ္စုပ္ပန္နံဝါ။ပ။ တဇ္ဇာတေဝါတိတည်း။ အနုယောဂ ဝတ္ထုသည်ကား ပစ္စုပ္ပန္နဘာဝဇဟန အနုယောဂ ရူပဘာဝဇဟနုအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား နိဂ္ဂဟ ဌပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ နိဂ္ဂဟ ဟူသော်ကား အာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟံတည်း။ ထိုနောင်ကား ဌပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမဌပနာ ပဋိလောမဌပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမဌပနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ အနုလောမဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဠိပစ္စုပ္ပန္နန်ဝါ ဇဟတိတိတည်း။ အနုလောမပါပနာ ဟူသော်ကား တေန ဝတ ရေ ဝတ္ထမ္ဘေရူပဘာဝံဇဟတိတိတည်း။ အနုလောမရောပနာ ဟူသော်ကား ယံ တတ္ထဝဒေသိ။ ဝတ္ထမ္ဘေခေါ ပစ္စုပ္ပန္နန်ဝါ ဇဟတိတိ နောစဝတ္ထမ္ဘေ ရူပဘာဝံဇဟတိတိ မိဿာတည်း။ အနုလောမ ဌပနာ နောင်ကား ပဋိလောမဌပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာသုံးပါးတွင်သော်ဌပနာဟူသော်ကားနောစေပန ဝတ္ထမ္ဘေ ရူပဘာဝံ ဇဟတိတိတည်း။ ပဋိလောမ ပါပနာ ဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္ထမ္ဘေ။ ပစ္စုပ္ပန္နန်ဝါ ရူပန်ဝါ။ပ။ ပစ္စုပ္ပန္နဘာဝံ ဇဟတိတိတည်း။ ပဋိလောမရောပနာ ဟူသော်ကား နောစေပန ဝတ္ထမ္ဘေခေါ ပစ္စုပ္ပန္နန်ဝါ ပစ္စုပ္ပန္နဘာဝံ ဇဟတိတိ၊ နောစဝတ္ထမ္ဘေ ရူပဘာဝံ ဇဟတိတိ မိဿာတည်း။ ဤသို့လျှင် နိဂ္ဂဟ အနုလောမ ၂လည်း ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမ ၂လည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤငါးပါးအပေါင်းသည်လျှင် အနုလောမပဋ္ဌာနမည်၏။ ထိုအနုလောမ ပဋ္ဌာနနောင်ကား ပဋိဂမ္ဘ စတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို

ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ဝတ္ထုသည်ကား အနုယောဂ ဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါး တွင်သော် အန နုယောဂ ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနနုယောဂ ဝတ္ထုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား သြဒါတန္တိ ဝါ။ပ။ တဇ္ဇာတေ တိတည်း။ ပရဝါဒီပုဗ္ဗာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာ တည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သြဒါတဘာဝဇဟန အနုယောဂဝတ္ထု ဝတ္ထုဘာဝ ဇဟန အနုယောဂ ဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သြဒါတဘာဝ ဇဟန အနုယောဂ ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတွင် ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား သြဒါတ ဝတ္ထုံ ရဇမာနံ သြဒါတဘာဝံ ဇဟတိတိတည်း။ ပရဝါဒီ ပုဗ္ဗာ တည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝတ္ထ ဘာဝဇဟန အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာအဝဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ဝတ္ထ ဘာဝံ ဇဟတိတိတည်း။ နဟေဝံဝတ္ထမ္ဘေသည်ကား အဝဇာနနာ တည်း။ဌပနာ ပါဝနာရောပနာသည်ကား ယခင်အနုလောမပဋ္ဌာန နှင့်အတူပင်။ နိဂ္ဂဟစတုက္ကဿ ဥပနယန စတုက္ကဿ နိဂ္ဂမစတုက္ကတို့ကို ဘော်၍ ဟောလေ။

အနုလောမ နောင်ကား ပစ္စနိကကို ဟောတော်မူ၏။ ဟော ဟန်ကား ပစ္စုပ္ပန္နန္တိ ဝါ ရူပန္တိ ဝါ ပစ္စုပ္ပန္နဘာဝံ ဇဟတိတိ နဟေဝံ ဝတ္ထမ္ဘေတည်း။ အရင်းလျှင် အရင်းချင်း အဖျားလျှင် အဖျားချင်း ဟောလေ။ သကဝါဒီပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကိုဟောတော် မူ၏။ ထိုပရဝါဒီပက္ခသည်ကား အနုလောမ ပစ္စနိကနှစ်ပါးတွင် သော် အနုလောမကိုဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား သြ ဒါတန္တိ ဝါ ဝတ္ထန္တိ ဝါ အစရှိသည်တည်း။ ယခင်ကိုပင် ပြန်သည်။ ပစ္စနိကလည်းအတူပင်။ ပစ္စုပ္ပန္နရူပမိသက ဇဟတျာဒိကာလ သံ သန္ဓနာ နောင်ကား သုဒ္ဓရူပဘာဝ အဇဟနဖြစ်သော ဇဟတျာဒိ

ကာလ သံသန္ဓနာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်နိစ္စာဒိအနုယောဂ အနိစ္စာဒိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နိစ္စာဒိအနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် အနုလောမပဋ္ဌာကစသောငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ရူပံ ရူပဘာဝံ နဇဟတိတိ အာမန္တာ။ ရူပံ နိစ္စန္တိနဟောဝံဝတ္ထုမ္ဘေတည်း။ ဒုဝံတချက် သဿတံ တချက်။ အဝိ ပရိဏာမဓမ္မတ္တာချက်။ လေးချက်ခွဲလေ။ နိစ္စာဒိအနုယောဂနှောင် အနိစ္စာဒိအနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန် သော်ကား နနုရူပံ ရူပဘာဝံဇဟတိတိ ရူပံအနိစ္စံအဒုဝံ အသဿတံဝိပရိဏာမ ဓမ္မန္တိအာမန္တာ။ ဟဠိရူပံအနိစ္စံ အစရှိသည်တည်း။ အနုမလောမပါ ပနှာနှင့် ပဋိလောမပါပနှာနှစ်ပါးကို နှောဝတရေ ဝတ္ထုမ္ဘေဟူ၍ သာဟော်လေ။ အတူပင်။ ။သုဒ္ဓရူပဘာဝအဇဟဲနနှောင်ကား နိဗ္ဗာန သံသန္ဓနာဇဟတျာဒိ ကာလသံသန္ဓနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နိစ္စာဒိအနုယောဂ အနိစ္စာဒိ အနုယောဂဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် အနိစ္စာဒိအနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာက ပဋိကမ္မစတုက္ကာ စသောငါးပါးတည်း။ (ပုဏ္ဏာ၊ပဋိဇာနနှာကို သိကောင်းပြီ)။

အနုလောမ ဌပနှာဟူသော်ကား ဟဠိနနှုမ္ပံ ရူပဘာဝံဇဟတိ တိတည်း။ အနုလောမ ဌပနှာဟူသော်ကားနှောဝတရေဝတ္ထုမ္ဘေ၊ ရူပံအနိစ္စံ အဒုဝံအသဿတံ ဝိပရိဏာမဓမ္မန္တိတည်း။ သိကောင်းပြီ။ ထိုနှောင်ကား ကာလနယဖြစ်သော ဇဟတျာဒိကာလသံသန္ဓနာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓိကဖြစ်သောကာလနယ ခန္ဓာဒိ မိဿကဖြစ်သော ကာလနယဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓိကဖြစ်သော ကာလနယကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားသမ္ဘေဒဖြစ်သော သုဒ္ဓိကကာလနယအတိတသုဒ္ဓိကဖြစ်သော ကာလနယ နိဗ္ဗာနသံသန္ဓနာဖြစ်သော သုဒ္ဓိက ကာလနယဟူ၍ သုံးပါးပြားရ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် သမ္ဘေဒဖြစ်သော သုဒ္ဓိကကာလ နယဇဟတျာဒိ ကာလသံယန္ဓနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။

ထိုသည်ကား အတိတမူလရှိသည် ပစ္စုပ္ပန္နမူလရှိသည်ဟူ၍နှစ်ပါး တွင်သော် အတိတမူလရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို အတိတမူလရှိသည်၌ တုံသည်လည်း အနာဂတ် မူလိရှိသည် ပစ္စုပ္ပန္နမူလိရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်အနာဂတ် မူလိရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနု လောမပဋ္ဌာန ပဋ္ဌာနမမူစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလော မပဋ္ဌာနကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား အတိတံ အတ္ထိ အတိတံ အတိတဘာဝံနဇဟတိတိအာမန္တာ စသည်တည်း။ ပဋ္ဌာနမူပြုသော်ကား နဝတ္တမ္ဗံ အတိတံအတ္ထိစသော ပရဝါဒိပက္ခ ကိုပြု။ ရူပဘာဝဇဟန နိဗ္ဗာနသံသန္ဒနာ ဤနှစ်ပါးမှာလည်း ပဋ္ဌာ နမူပြုသော် နဝတ္တမ္ဗံအတိတံအတ္ထိ စသည်ကိုပြုလေ။

ထိုနောင်ကား ပစ္စုပ္ပန္နမူလရှိသည်ကို ဟောတော်မူ၏။သမ္ဘေဒ နောင်ကား အတိတသုဒ္ဓိကကိုဟောတော်မူ၏။ နိစ္စာဒိအနုယောဂ အနိစ္စာဒိအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုသည်ကား နိဗ္ဗာန သံသန္ဒနာ ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နိစ္စာဒိအနုယောဂ အနိစ္စာဒိအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။သုဒ္ဓိကကာလနယနောင် ကား ခန္ဓမိဿက ကာလ နယကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရူပက္ခန္ဓမိဿက ဝေဒနာက္ခန္ဓမိဿက သညာက္ခန္ဓမိဿက သင်္ခါ ရက္ခန္ဓမိဿကဝိညာဏက္ခန္ဓမိဿက ဟူ၍ငါးပါးတွင်သော်ရူပက္ခန္ဓ မိဿကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သမ္ဘေဒဖြစ် သော ရူပက္ခန္ဓမိဿက အတိတသုဒ္ဓိကဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓမိဿက နိဗ္ဗာန သံသန္ဒနာဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓမိဿကဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် သမ္ဘေဒဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓမိဿကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်၏။ ထိုသည်ကား အတိတမူလရှိသည် အတိတမူလိရှိသည်ဟူ၍နှစ်ပါး တွင်သော် အတိတမူလရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား အနာဂတမူလိရှိသည် ပစ္စုပ္ပန္နမူလိ ရှိသည်ဟူ၍နှစ်ပါး တည်း။ အတိတမူလနောင်ကား အတိတမူလိရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနာဂတမူလိရှိသည် ပစ္စုပ္ပန္နမူ

လိရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ သမ္ဘေဒနောင်ကား အတိတသုခ္ခိက ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နိစ္စာဒိအနုယောဂ အနိစ္စာဒိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား နိဗ္ဗာနသံသန္ဒနာ ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုနိဗ္ဗာနသံသန္ဒနာသည်ကား နိစ္စာဒိ အနု ယောဂ အနိစ္စာဒိအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ဤကား ဇဟ. ဣာဒိကာလသံသန္ဒနာတည်း။

ထိုနောင်ကား ဝစနသောဓန ကာလသံသန္ဒနာကိုဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား သုခ္ခဖြစ်သော ဝစနသောဓန ကာလသံသန္ဒ နာ သမ္ဘေဒဖြစ်သော ဝစနသောဓန ကာလသံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ် ပါးတွင်သော် သုခ္ခဖြစ်သော ဝစနသောဓန ကာလသံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတိတသုခ္ခ အနာဂတ သုခ္ခနှစ်ပါးတွင်သော် အတိတသုခ္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားအနုလောမပဋိလောမနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဌမ ပဋိကမ္မစတုက္ကာ စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဌမကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါး တွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အန နုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယောဂ ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာပဋိဇာ နနာနှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား အတိတ် အတ္ထိတည်း။ ထိုပုဗ္ဗာ သည်ကား သကဝါဒီပုဗ္ဗာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာ ဟူသော်ကား အတိတ်နွတ္ထိတည်း။ အာမန္တာ သည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ဝတ္ထုနောင်ကား အဝတ္ထုကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား နိဂ္ဂဟ ဌပနာဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟံ တည်း။ ထိုနောင်ကား ဌပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား

အနုလောမဌပနာ ပဋိလောမဌပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အနုလောမ ဌပနာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ သုံးပါးတွင်သော် ဌပနာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ အနုလောမဌပနာ ဟူသော်ကား ဟဠိအတိတံ အတ္ထိတည်း။ အနုလောမပါပနာ ဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဗေ အတိတံ နတ္ထိတိတည်း။ အနုလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ ဝတ္တမ္ဗေခေါ အတိတံ အတ္ထိတိ ဝတ္တမ္ဗေခေါအတိတံ နတ္ထိတိ မိစ္ဆာတည်း။ အနုလောမ ဌပနာနောင်ကား ပဋိလောမဌပနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ သုံးပါးတွင်သော် ဌပနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဠိအတိတံနတ္ထိတိတည်း။ ပဋိလောမပါပနာဟူသော်ကား နော ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဗေ အတ္ထိတိတည်း။ ပဋိလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိဝတ္တမ္ဗေခေါ အတိတံ အတ္ထိတိ ဝတ္တမ္ဗေခေါ အတိတံနတ္ထိတိမိစ္ဆာတည်း။ ဤသို့လျှင် နိဂ္ဂဟ အနုလောမ၌လည်း ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာ ပဋိလောမ၌လည်း ပါပနာ ရောပနာ ဤငါးပါးအပေါင်းသည်လျှင် အနုလောမပဏ္ဍကတည်း။ အနုလောမပဏ္ဍက နောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား နဝတ္တမ္ဗံ အတိတံ အတ္ထိ အနာဂတံ အတ္ထိတိ အာမန္တာ။ နနုဝတ္တဗ္ဗံ ဘဂဝတာ။ပ။ အတ္ထေ ဝသုတ္တန္တေ အတိ အာမန္တာ။တေနဟိ အတိတံ အတ္ထိတည်း။ နိဂ္ဂဟစတုက္က ဥပနယနုစတုက္က နိဂ္ဂမစတုက္ကတို့ကိုလည်း ဘော်၍ဟောလေ။ အနုလောမ နောင်ကား ပဋိလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဏ္ဍကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဏ္ဍကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အတ္ထိအတိတန္တိ အာမန္တာ။ အတ္ထိနာတိတံတိ အာမန္တာ။ ဟဠိဝါပနအတ္ထိ နာတိတံ အတ္ထိ အတ္ထိအတိတန္တိ မိစ္ဆာတည်း။

အတိတသုဒ္ဓနောင်ကား အနာဂတ သုဒ္ဓကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ အတိတ

နှင့်အတူပင်။ သုဒ္ဓဖြစ်သော ဝစနသောဓနေ နောင်ကား သမ္ဘေဒ ဖြစ်သော ဝစနသောဓနကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ အနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နဖြစ်သော သမ္ဘေဒဝစနသောဓန ပစ္စုပ္ပန္နာတီတ ဖြစ်သော သမ္ဘေဒဝစန သောဓန အနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာတီတ ဖြစ်သော ဝစန သောဓန သမ္ဘေဒ ဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် အနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္န ဖြစ်သော သမ္ဘေဒ ဝစနသောဓန ကာလ သံသန္ဓနာကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား တညော အနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာ နုယောဂဟူ၍ လည်းကောင်း ဟုတ္တာဟောတိဟူ၍လည်းကောင်း နဟုတ္တာ နဟောတိဟူ၍ လည်းကောင်း သုံးပါးတွင်သော် အနာ ဂတ ပစ္စုပ္ပန္နဖြစ်သော သမ္ဘေဒကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနု လောမ ပဋ္ဌကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော် ကား အနာဂတံဟုတ္တာ ပစ္စုပ္ပန္နံဟောတိတိ အာမန္တာ။ တညော အနာဂတံ တံပစ္စုပ္ပန္နဉ္စ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ (ပဋိကမ္မ စတုက္ကကား အထက်မှာ ပရဝါဒီ ပဋ္ဌကိုပြုလေ)။

ထိုနောင်ကား ဟုတ္တာဟောတိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင် ကား နဟုတ္တာ နဟောတိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထို နောင်ကား ပစ္စုပ္ပန္နဖြစ်သော အတီတ်ဖြစ်သော ဝစနသောဓန သမ္ဘေဒကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝစနသောဓန သမ္ဘေဒသည်ကား တညော ပစ္စုပ္ပန္နာ တီတာနုယောဂဟူ၍ လည်းကောင်း ဟုတ္တာ ဟောတိ ဟုတ္တာဟောတိဟူ၍လည်းကောင်း နဟုတ္တာ နဟောတိ နဟုတ္တာနဟောတိဟူ၍ လည်းကောင်း သုံးပါး ၎င်းတည်း။ ထို နောင်ကား အနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္န အတီတာနုယောဂကို ဟောတော် မူ၏။ ထိုအနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္န အတီတာ နုယောဂ သည်ကား တညော အနာဂတံ ပစ္စုပ္ပန္နံအတီတံဟူ၍ လည်းကောင်း ဟုတ္တာ ဟောတိ ဟုတ္တာ ဟောတိ လည်းကောင်း နဟုတ္တာ နဟောတိ

နဟုတ္တာနဟောတိလည်းကောင်း သုံးပါးလည်းကောင်းတည်း။ထို နောင်ကား ပရဝါဒိပဋ္ဌကား အထက်မှနဝတ္တမ္ဘီစသည်ကို ယူလေ။ ထိုဝစနသောဓန နောင်ကား စက္ခု ရူပါဒိကိုဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား သုဒ္ဓဖြစ်သော ရူပါဒိသမ္ဗေဒဖြစ်သော စက္ခုရူပါဒိ ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသုဒ္ဓသည်ကား အတီတသုဒ္ဓ အနာဂတ သုဒ္ဓဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သော် အတီတသုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတီတစက္ခာဒိ အတီတသောတာဒိ အတီတဃာနာဒိ အတီတ ဇိဝှါဒိ အတီတကာယာဒိ အတီတမနာဒိဟူ၍ခြောက်ပါးတွင်သော် အတီတစက္ခာဒိကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနု လောမပဋ္ဌာနစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဋ္ဌာနကို ရှေး ဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား အတီတံ စက္ခုံ အတ္တိရူပါ အတ္တိစက္ခုဝိညာဏံ အတ္တိအာလောကော အတ္တိ မနသိကာရော အတ္တိတိအာမန္တာ။အတီတေနစက္ခုနာ အတီတံရူပံပဿတိနဟေဝံ ဝတ္တမ္ဘေတည်း။ ပဋ္ဌိကမ္မကား အထက်မှာနဝတ္တမ္ဘာဒိကိုပြုလေ။ ထို နောင်ကား အတီတသောတကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်လည်း အနုလောမပဋ္ဌာနစသောငါးပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား အတီတ ဃာနကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား အတီတဇိဝှါကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား အတီတကာယကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား အတီတမနကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာနစသော ငါးပါးတည်း။ သုဒ္ဓဖြစ်သော အတီတ စက္ခုရူပါဒိနောင်ကား အနာဂတဖြစ်သော စက္ခုရူပါဒိကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုဌာလည်း အနာဂတ စက္ခာဒိ အနာဂတသောတာဒိ အနာဂတဃာနာဒိ အနာဂတဇိဝှါဒိ အနာဂတ ကာယာဒိ အနာ ဂတမနာဒိဟူ၍ ခြောက်ပါးပြား၏။ ယခင်အတီတနှင့် အဟူပင်။ သုဒ္ဓဖြစ်သော စက္ခုရူပါဒိ နောင်ကား သမ္ဗေဒဖြစ်သော စက္ခု ရူပါဒိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စုပ္ပန္နမူလိရှိသော သုဒ္ဓ စက္ခုရူပါဒိ ပစ္စုပ္ပန္နမူလိရှိသော သမ္ဗေဒစက္ခု ရူပါဒိဟူ၍ နှစ်ပါး

ပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပစ္စုပ္ပန္နမူလိကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် အတီတမူလိရှိသော ပစ္စုပ္ပန္နမူလ အနာဂတမူလိရှိသော ပစ္စုပ္ပန္နမူလဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အတီတမူလိရှိသော ပစ္စုပ္ပန္နမူလကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အတီတစက္ခာဒိ အတီတသောတာဒိ အတီတဃာနာဒိ အတီတဇိဝှါဒိ အတီတကာယာဒိ အတီတမနာဒိဟူ၍ ခြောက်ပါးပြား၏။အနာဂတဌာလည်း ခြောက်ပါးတည်း။ ပစ္စုပ္ပန္န မူလ နောင်ကား ပစ္စုပ္ပန္န မူလိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပစ္စုပ္ပန္န မူလိသည်ကား အတီတမူလ အနာဂတမူလဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အတီတမူလကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စုပ္ပန္နစက္ခာဒိ ပစ္စုပ္ပန္နသောတာဒိ ပစ္စုပ္ပန္ဃာနာဒိ ပစ္စုပ္ပန္နဇိဝှါဒိ ပစ္စုပ္ပန္နကာယာဒိ ပစ္စုပ္ပန္နမနာဒိ ဟူ၍ ခြောက်ပါးပြား၏။ အနာဂတမူလိဌာလည်း ခြောက်ပါး။ စက္ခုရူပါဒိနောင်ကား အတီတဉာဏာဒိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓဖြစ်သော အတီတဉာဏာဒိ သမ္ဘေဒဖြစ်သော အတီတဉာဏာဒိဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတီတဖြစ်သော သုဒ္ဓ အနာဂတဖြစ်သော သုဒ္ဓဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အတီတသုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညအတီတ ဝိသေသအတီတဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညအတီတကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အတီတံဉာဏံ အတ္ထိတိအာမန္တာ။ တေနဉာဏေန ဉာဏကရဏီယံ ကရောတိတိနဟေတုတ္တမ္ဘေဟည်း။ သာမညနောင်ကား ဝိသေသကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခသစ္စဝိသေသ သမุဒယသစ္စဝိသေသ နိရောဓသစ္စဝိသေသ မဂ္ဂသစ္စဝိသေသဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် ဒုက္ခသစ္စဝိသေသကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား တေနဉာဏေန ဉာဏကရဏီယံ ကရောတိတိ အာမန္တာ။ တေနဉာဏေနဒုက္ခံ ပရိဇာနာတိတိ နဟေတုတ္တမ္ဘေတည်း။ ထိုနောင်သမုဒယသစ္စာကို ဟောတော်မူ၏။ တေနဉာဏေ

နဉ္ဇာကရဏီယံ ကရောတိတိ။အာမန္တာ။ တေနဉ္ဇာဏေန သမုဒယ သစ္စံပဇဟတိတိ နဟေတုံဝတ္တမ္ဘေတည်း။ (နိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာ ကိုလည်း သွင်းမြဲသွင်းဟောလေ)။

ဒုတိတသုဒ္ဓနောင်ကား အနာဂတသုဒ္ဓကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနာဂတ သုဒ္ဓသည်ကား သာမညဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အနာဂတံ ဉာဏံအတ္ထိတိ။ အာမန္တာ။ပ။ နဟေတုံဝတ္တမ္ဘေတည်း။ သာမညနောင်ကား ဝိသေသကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာ နိရောဓသစ္စာမဂ္ဂသစ္စာဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါးတွင် ဒုက္ခသစ္စာကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား တေန ဉာဏေန ဉာဏကရဏီယံ ကရောတိတိ။အာမန္တာ။ တေန ဉာဏေနဒုက္ခံ ပရိဇာနာတိတိ။ နဟေတုံဝတ္တမ္ဘေတည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

သုဒ္ဓဖြစ်သောအတိတ ဉာဏနောင်ကားသမ္ဗေဒဉာဏကိုဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စုပ္ပန္နမူလရှိသော သမ္ဗေဒ ပစ္စုပ္ပန္န မူလိရှိသော သမ္ဗေဒဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စုပ္ပန္နမူလရှိသော သမ္ဗေဒကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတိတ မူလိရှိသော ပစ္စုပ္ပန္နမူလ အနာဂတမူလိရှိသော ပစ္စုပ္ပန္န မူလဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သော်အတိတမူလိရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုအတိ တမူလိသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာ မညကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ပစ္စုပ္ပန္နံ ဉာဏံအတ္ထိအတိတေန ဉာဏေန ဉာဏကရဏီယံ ကရောတိတိ။ အာမန္တာ။ နဟေတုံဝတ္တမ္ဘေတည်း။ ထိုနောင် ဝိသေသကိုဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာနိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် ဒုက္ခသစ္စာကိုရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ပစ္စုပ္ပန္နံ ဉာဏံ အတ္ထိတေန ဉာဏေနဒုက္ခံပရိဇာနာတိ သမုဒယံပဇဟတိ နိရောဓံသစ္ဆိကရော

တိ မဂ္ဂံဘာဝေတိတိ အာမန္တာ။ အတိတံဥာဏံအတ္ထိ တေနဥာဏေန နဒုက္ခံပရိဇာနာတိ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ (ဤအတူချည်းဟော လေ)။

အတီတမူလိရှိသော ပစ္စုပ္ပန္နမူလနောင်ကား အနာဂတမူလိရှိ သော ပစ္စုပ္ပန္နမူလကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကိုရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ပစ္စုပ္ပန်ဥာဏအတ္ထိ တေန ဥာဏေန ဥာဏကရဏီယံ ကရောတိတိ။ အာမန္တာ။ အနာဂတံဥာဏံ အတ္ထိ တေန ဥာဏေန ဥာဏကရဏီယံ ကရောတိတိ။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ တည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိသေသကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုဝိသေသ သည်ကား ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာ နိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာ ဟူ၍လေးပါးတည်း။

ပစ္စုပ္ပန္နမူလသမ္ဗန္ဓဒ ဥာဏာဒိနောင်ကား ပစ္စုပ္ပန္နမူလိရှိသော သမ္ဗန္ဓဒဥာဏာဒိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတီတမူလ ရှိသော ပစ္စုပ္ပန္နမူလိ အနာဂတမူလရှိသော ပစ္စုပ္ပန္နမူလိဟူ၍ နှစ် ပါးတွင်သော် အတီတမူလကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုအ တီတမူလသည်ကား သာမညအတီတမူလ ဝိသေသ အတီတမူလ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အတီတံဥာဏံ အတ္ထိနုစတေနဥာဏေန ဥာ ဏကရဏီယံ ကရောတိတိ။အာမန္တာ။ ပစ္စုပ္ပန္နံ ဥာဏံအတ္ထိနုစတေ နဥာဏေန ဥာဏကရဏီယံ ကရောတိတိ။နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေတည်း။ သာမညနောင်ကား ဝိသေသကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာ နိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာဟူ၍ လေးပါး တည်း။ ထိုနောင်ကား အနာဂတမူလကို ဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား သာမညဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ သာမညဟူသော် ကား အနာဂတံဥာဏံ 'အတ္ထိ နုစတေနဥာဏေန စသည်တည်း။ သာမညနောင် ဝိသေသကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခ သစ္စာ သမုဒယသစ္စာ နိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာဟူ၍လေးပါးပြား

၏။ ထိုလေးပါးတွင်သော် ဒုက္ခသစ္စာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အနာဂတံ ဉာဏံအတ္ထိ နစ တေနဉ္ဉာဏေန ဒုက္ခံပရိဇာနာတိ သမုဒယံ ပဇဟတိ နိရောဓံသစ္ဆိကရောတိ မဂ္ဂံ ဘာဝေတိတိ။အာမန္တာ။ ပစ္စုပ္ပန္နံဉာဏံအတ္ထိနစတေနဉာဏေနဒုက္ခံ ပရိဇာနာတိ။နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ပဋိကမ္မကား အထက်မှာ နဝတ္တမ္ဗံစသည်ကို ယူ၍ဟော။ ဤကားအတီတဉာဏကာလသံသန္ဒနာတည်း။ စက္ခုရူပါဒိနောင် အရဟတ္တာဒိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် သုဒ္ဓဖြစ်သော ကာလသံသန္ဒနာ မိဿကဖြစ်သောကာလသံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသုဒ္ဓသည်ကား အရဟတ္တမူလ အနာဂါမိမူလ သကဒါဂါမိမူလ သောတာပန္နမူလဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါးတွင် အရဟန္တမူလကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂ ဒေါသ မောဟ မာန ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ ထိန ဥဒ္ဓစ္စ အဟိရိက အနောတ္တပ္ပဟူ၍ဆယ်ပါးပြား၏။ထိုဆယ်ပါးတွင် ရာဂါနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား အရဟတော အတီတောရာဂေါအတ္ထိတိ။အာမန္တာ။အရဟာတေနရာဂေနသရာဂေါတိ။နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေတည်း။ (ပဋိကမ္မစတုက္ကကား အထက်မှာနဝတ္တမ္ဗံစသည်ကိုပြုလေ။ အနောတ္တပ္ပတိုင်ရုံအတူချည်းပင်)။

အရဟန္တသည်ကား ကိလေသာ ဆယ်ပါးကို ပယ်၏။ အရဟန္တမူလနောင်ကား အနာဂါမိ မူလကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုကား ဒိဋ္ဌိအနုယောဂ ဝိစိကိစ္ဆာနုယောဂ သီလဗ္ဗတ ပရာမာသာနုယောဂ အကုသဟဂတ ကာမရာဂါနုယောဂ အကုသဟဂတ ဗျာပါဒါနုယောဂတည်း ဟူသော ကိလေသာငါးပါးကို ပယ်၏။ ထိုငါးပါးတို့တွင် ဒိဋ္ဌိအနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။

ဟောဟန်ကား အနာဂါမိသ အတိတာ သဏ္ဌာယဒိဋ္ဌိ အတ္ထိတိ။ အာမန္တာ။ အနာဂါမိတာယ ဒိဋ္ဌိယာ သဒိဋ္ဌိကောတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိစိကိစ္ဆာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ဟောဟန်ကား အနာဂါမိသ အတိတာဝိစိကိစ္ဆာ အတ္ထိတိ။ အာမန္တာ။ အနာဂါမိတာယ ဝိစိကိစ္ဆာယ သဝိစိကိစ္ဆောတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား သီလမ္ဗတပရာမာသကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား အဏုသဟဂတ ကာမရာဂါနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား အဏုသဟဂတ ဗျာပါဒါနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား အနာဂါမိသအတိတော အဏုသဟဂတောဗျာပါဒေါ အတ္ထိတိအာမန္တာ။ အနာဂါမိကေန ဗျာပါဒေန ဗျာပန္နစိတ္တောတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ငါးပါးသော ကိလေသာကိုကား အနာဂါမိ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပယ်၏။ အနာဂါမိ မူလနောင်ကား သကဒါဂါမိ မူလကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည် ဒိဋ္ဌိအနုယောဂ ဝိစိကိစ္ဆာနုယောဂ သီလမ္ဗတပရာမာသာနုယောဂ ဩဠာရိက ကာမရာဂါနုယောဂ ဩဠာရိက ဗျာပါဒါနုယောဂဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ယခင်အောက်ကဘော်၍ ဟောသကဲ့သို့ပင် ဟောလေ။ သကဒါဂါမိ မူလနောင်ကား သောတာပန္နမူလကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒိဋ္ဌိအနုယောဂ ဝိစိကိစ္ဆာနုယောဂ သီလမ္ဗတပရာမာသာ နုယောဂ အပါယဂမနိယကာမ ရာဂါနုယောဂ အပါယဂမနိယ ဒေါသာနုယောဂ အပါယဂမနိယ မောဟာ နုယောဂဟူ၍ ခြောက်ပါးအပြားရှိ၏။ အောက်ကဲ့သို့ ဘော်၍ ဟောလေ။ သုဒ္ဓအရိယပုဂ္ဂလဖြစ်သော အရဟတ္တ ကာလ သံသန္ဓနာနောင်ကား မိသကဖြစ်သော ကာလ သံသန္ဓနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုမိသကဖြစ်သော ကာလသံသန္ဓာ သည်ကား ပုထုဇဉ်နမူလရှိသည် ပုထုဇဉ်နမူလိရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် ပုထုဇဉ်နမူလရှိသည်ကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အရဟတ္တမူလိရှိသော ပုထုဇဉ်နမူလ အနာဂါမိမူလိ ရှိသော ပုထုဇဉ်နမူလ

သကဒါဂါမိမူလိရှိသော ပုထုဇဉ်နမူလ သောတာပန် မူလိရှိသော ပုထုဇဉ်နမူလဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် အရဟတ္တမူလိရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂါနုယောဂ ဒေါသာနုယောဂ မောဟာနုယောဂ မာနာ နုယောဂ ဒိဋ္ဌာနုယောဂ ဝိစိကိစ္ဆာနုယောဂ ထိနာနုယောဂ မိဒ္ဓါနုယောဂ အဟိရိကာနုယောဂ အနောတ္တပ္ပါနုယောဂဟူ၍ ဆယ်ပါးပြား၏။ အောက်မှာနှင့်အတူပင် ဘော်၍ ဟောလေ။ ဤကိလေသာ ဆယ်ပါးကို ကား အရဟတ္တဖိုလ် ပယ်သတည်း။

ထိုနောင်ကား အနာဂါမိ မူလိရှိသော ပုထုဇဉ်နမူလကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒိဋ္ဌာနုယောဂ ဝိစိကိစ္ဆာ နုယောဂ သီလဗ္ဗတပရာ မာသာ နုယောဂ အဏုသဟဂတ ကာမရာဂါနုယောဂ အဏုသဟဂတ ဗျာပါဒါနုယောဂဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား သကဒါဂါမိ မူလိရှိသော ပုထုဇဉ်နမူလကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဒ္ဒ ဒိဋ္ဌ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတ ပရာမာသ သြဠာရိက ကာမရာဂ သြဠာရိက ဗျာပါဒဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထိုနောင်ကား သောတာပန် မူလိရှိသော ပုထုဇဉ်နမူလကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသောတာပန် မူလိရှိသည်ကား ဒိဋ္ဌ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရာမာသ အပါယ ဂမနိယရာဂ အပါယဂမနိယဒေါသ အပါယဂမနိယမောဟဟူ၍ ခြောက်ပါးပြား၏။ ပုထုဇဉ်နမူလနောင်ကား ပုထုဇဉ်နမူလိရှိသည်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပုထုဇဉ်နမူလိရှိသည်ကား အရဟတ္တ မူလရှိသည် အနာဂါမိမူလရှိသည် သကဒါဂါမိမူလရှိသည် သောတာပန်မူလရှိသည်ဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ အရဟတ္တမူလဒ္ဒကား ကိလေသာဆယ်ပါး။ အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်အားကား ကိလေသာငါးပါးကို ပယ်၏။ သကဒါဂါမိ ပုဂ္ဂိုလ်အားကား ကိလေသာငါးပါးကိုပယ်၏။သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား ကိလေသာ ခြောက်ပါးကိုပယ်၏။ အောက်နှင့် အတူပင်ဘော်၍ ဟောလေ။ အရဟတ္တာဒိကာလ သံသန္ဒနာတည်း။ ထိုနောင်ကား ဟတ္ထာဒိ

ကာလသံသန္ဓနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဟတ္ထပါဒပဗ္ဗ ကုဋ္ဌိကာယာနုယောဂ ဝိသံကမေယျ အဒ္ဒုဗန္ဓန အာပေါတေဇော ဝါယောဟူ၍ ရှစ်ပါးပြား၏။သိကောင်းပြီ။ ထိုနောင်ကား ခန္ဓာဒိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ခန္ဓအနုယောဂ စက္ခာဒိ အနုယောဂ စက္ခုဓာတ္တာဒိ အနုယောဂ စက္ခုန္ဒြိယာဒိ အနုယောဂဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါးတွင်သော် ခန္ဓအံနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရူပက္ခန္ဓာနုယောဂ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ နုယောဂ သညာက္ခန္ဓာ နုယောဂ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ နုယောဂ ဝိညာဏက္ခန္ဓာနုယောဂဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ခန္ဓာဒိ အနုယောဂ နောင်ကား စက္ခုဝတ္ထာဒိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား စက္ခုဝတ္ထု နုယောဂ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓါ နုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ စက္ခုဝတ္ထာဒိ အနုယောဂနောင်ကား ဥဘတော ဘာဂါဒိကာလ သံသန္ဓနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတီတာနုယောဂ အနာဂတာနုယောဂ ပစ္စုပ္ပန္နာ နုယောဂ နိဗ္ဗာနာနုယောဂဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါးတွင် အတီတာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌာကစသောအားဖြင့် ငါးပါးပြား၏။ ထိုငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားဝတ္ထုအဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော်ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌိဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ဝိသဇ္ဇနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုဝိသဇ္ဇနာ ဟူသော်ကား အတ္ထိသိယာအတိတံ သိယာနွာတိတန္တိ တည်း။ ထိုနောင်ကား အဝတ္ထုကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကားနိဂ္ဂဟ ဌပနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် နိဂ္ဂဟကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟံတည်း။ ထိုနောင်ကား ဌပနာကိုဟော

တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ဌပနာ ပဋ္ဌိလောမ ဌပနာ ဟူ၍နှစ်ပါးတွင် အနုလောမ ဌပနာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဌပနာ ပါဝနာရောပနာဟူ၍ သုံးပါးတွင် ဌပနာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဒ္ဒိအတိတံ အတ္ထိတည်း။ အနုလောမပါဝနာ ဟူသော်ကား အတ္ထိအတိတန္တိ တည်း။ အနုလောမ ရောပနာ ဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝေဒေသိ။ ဝတ္ထုမ္ဘေခေါ် အတိတံအတ္ထိအတ္ထိသိယာ။ပ။ မိန္ဆာတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋ္ဌိလောမ ဌပနာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဌပနာ ပါဝနာ ရောပနာဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ထိုသုံးပါးတွင် ပဋ္ဌိလောမ ဌပနာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဌပနာဟူသော်ကား နောစပန အတိတံ နွာတိတံတည်း။ ပါဝနာဟူသော်ကား နောဝတရေ ဝတ္ထုမ္ဘေ အတိတံအတ္ထိ။ ပ။နွာတိတန္တိတည်း။ သိကောင်းပြီ။ အနာဂတာနုယောဂ ပစ္စုပ္ပန္နာ နုယောဂကိုကား အတိတ်နှင့် အတူသိလေ။ ဥဒ္ဒေသောဘာဝါဒိကာလ သံသန္ဒနာ နောင်ကား သုတ္တသာဓနကာလ သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတိတာနာဂတ မိဿကဖြစ်သော သုတ္တသာဓန ကာလသံသန္ဒနာ အတိတ်ဖြစ်သော သုတ္တသာဓန ကာလသံသန္ဒနာ အနာဂတဖြစ်သောသုတ္တ သာဓနကာလ သံသန္ဒနာဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် အတိတာနာဂတဖြစ်သော သုတ္တသာဓန ကာလသံသန္ဒနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒိပက္ခ သကဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္ထုမ္ဘေအတိတံအတ္ထိ အနာဂတံအတ္ထိတိ။အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ။ပ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိ။အာမန္တာ။ တေနဟိအတိတံ အတ္ထိတိ အနာဂတံ အတ္ထိတည်း။ ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကကိုကား သိကောင်းပြီ။ ပရဝါဒိ ပက္ခနောင်ကား သကဝါဒိပက္ခကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုအတိတာနာဂတ မိဿက သမ္ဘေဒဖြစ်သော သုတ္တသာဓနကာလ သံသန္ဒနာသည်လည်း အနုလောမ

ပဋ္ဌာနစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဋ္ဌာန်းကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အတိတံအတ္ထိအနာဂတံအတ္ထိတိ။အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံဘဂဝတာ တယောမေဘိက္ခဝေ နိရုတ္တိပထေ အဓိဝစနပထေ။ပ။အတ္ထေ ဝသုတ္တန္တောတိ။ အာမန္တာ။ တေနဟိ နဝတ္တဗ္ဗံ အတိတံ အတ္ထိ အနာဂတံ အတ္ထိတိတည်း။ အတိတာနာဂတ မိသကသမ္ဘေဒသုတ္တသ်ာဝနနောင်ကား အတိတသုတ္တသာဝနကာလသံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပဋ္ဌာဟဖြစ်သော အတိတသုတ္တသာဝနကာလသံသန္ဒနာ နိဋ္ဌာဟဖြစ်သော အတိတသုတ္တသာဝနကာလ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏ ပဋိကမ္မကား အောက်နှင့်အတူပင်။ထိုနောင်ကား အနာဂတသုတ္တသာဝနကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရုဝါဒိပက္ခ သကဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရုဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံအနာဂတံ အတ္ထိတိ။ အာမန္တာ၊ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ၊ ကဗဠီကာရေ စေတိက္ခဝေ အာဟာရေအတ္ထိရာဂေါ။ပ။ အတ္ထေ ဝ သုတ္တန္တောတိ။ အာမန္တာ။ တေနဟိ အနာဂတံ အတ္ထိတိတည်း။ ပရုဝါဒိ ပက္ခနောင်ကား သကဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ခသော်ကား အနာဂတံအတ္ထိတိ။အာမန္တာ အစရှိသည်ကည်း။

သဗ္ဗမတ္ထိဟိကထာနိဋ္ဌိတာ။

၆-အတိတကွန္ဓာဒိကထာ

၁-နုသုတ္တသာဝနု

၂၉၇။ ယံမ္ဟေ ဇာတံ၊ အကြင်တရား၏ ဥပါဒ် ခြင်းသည်။ အတိတံ၊ မည်၏။ တာဟမ္ဟေ ဇာတာ၊ တို့သည်။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာမည်ကုန်သလော။ ဧတိပုဗ္ဗာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာမန္တာ။ ယံမ္ဟေ ဇာတံ၊ သည်။ အတိတံ၊ ၏။ တံမ္ဟေ ဇာတံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဧတိပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။သတိ၊

ရှိသော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ငါပရဝါဒိသည်။ နတ္ထိ ဝတ္ထုမ္ဘေ-နတ္ထိဝတ္ထုဗ္ဘော၊ မဆိုအပ်။ (အနက်ကား သိလွယ်ပြီ)။

အမှာ သမ္ဘမတ္ထိတိ ကထာနောင်ကား အတိတခန္ဓာဒိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နသုတ္တ သာဝနအတိတခန္ဓာဒိကထာ သုတ္တသာဝန အတိတခန္ဓာဒိကထာ ဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် နသုတ္တသာဝန အတိတခန္ဓာဒိ ကထာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကားသာမည ဝိသေ သဟူ၍နှစ် ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသာမညသည်ကား အတိတသာမည အနာ ဂတသာမည ပစ္စုပ္ပန္နသံသန္ဒနာဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါး တွင်သော် အတိတသာမညကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား ဧကကဖြစ်သော အတိတ မိသက ဖြစ်သောအတိ တဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ဧကကကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ထိုဧကကသည်ကား ခန္ဓာ ဓာတု အာယတနဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိသုံးပါးတို့တွင် ခန္ဓာကိုရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကာ စသော အားဖြင့် ငါးပါးပြား၏။ထိုငါးပါးတွင် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေး ဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါး ပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝတ္ထုသည်ကား အနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါး ပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အတိတံ ခန္ဓာတိတည်း။ ထိုပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒီ ပုဗ္ဗာ ပရဝါဒီပုဗ္ဗာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီ ပုဗ္ဗာတည်း။ အောက် ကထာများမှာ သကဝါဒီသည်အဟော များသောကြောင့် ဤအတိတကထာကို ပရဝါဒီအစပြု၍ ဟော သတည်း။ အနုလောမပဋ္ဌာနနောင်ကား ပဋိကမ္မစတုက္ကကို ဟော

တော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကားနဝတ္တမ်အတိတာနာဂတာခန္ဓာ ဓာတုအာယတနံနတ္ထိစေတေတိ။ အာမန္တာ။ပ။အဗ္ဗောဝသုတ္တန္တောတိ။အာမန္တာ။ တေနဟိဝတ္တမ်ံ အတိတာနာဂတာခန္ဓာ ဓာတု အာယတနံ နတ္ထိစေတေတိတည်း။ ဤကား သကဝါဒိပါဠိတည်း။ နိဂ္ဂဟစတုက္ကာ ဥပနယနစတုက္ကာ နိဂ္ဂမစတုက္ကာတို့ကို တော်၍ဟောလေ။ခန္ဓအတိတ ဧကကနောင်ကား အာယတန အတိတ ဧကကကိုဟောတော်မူ၏။ အတိတံအာယတနန္တိ။ အာမန္တာ။ အတိတံ အတ္ထိတိ။နဟောဝံဝတ္တမ္ဗေတည်း၊ ထိုနောင်ကား အတိတဓာတုကို ဟောတော်မူ၏ ဟောဟန်သော်ကားအတိတံဓာတူတိ။အာမန္တာ အတိတံအတ္ထိတိ နဟောဝံဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ဧကက နောင်ကား မိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ဟောဟန်သော်ကားအတိတံခန္ဓာဓာတုအာယဟနန္တိ။အာမန္တာ။အတိတံအတ္ထိတိနဟောဝံဝတ္တမ္ဗေတည်း။ အတိတနောင်ကား အနာဂတကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဧကက မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဧကကကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ခန္ဓာ ဓာတု အာယတနဟူ၍သုံးပါးပြား၏။ အတိတနှင့်အတူပင်။ ထိုနောင်ကား ပစ္စုပ္ပန္နဿ သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စုပ္ပန္နမူလဋ္ဌိသည် ပစ္စုပ္ပန္နမူလိရှိသည်ဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စုပ္ပန္နမူလရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။အနုလောမ ပဋိလောမလည်းတူ၏။ ထိုပစ္စုပ္ပန္န မူလရှိသည်ကား အတိတမူလိရှိသော ပစ္စုပ္ပန္နမူလ အနာဂတ မူလိရှိသော ပစ္စုပ္ပန္နမူလရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အတိတ မူလိရှိသော ပစ္စုပ္ပန္နမူလကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဧကက မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ဧကကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုဧကကသည်ကား ခန္ဓာ ဓာတု အာယတနဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ အောက်နှင့်အတူပင်။ ထိုနောင်ကား အနာဂတမူလရှိသော ပစ္စုပ္ပန္နမူလိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဧကက မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော်ဧကကကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ခန္ဓာ ဓာတု အာယတနဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။

အောက်နှင့်အတူပင်။ ထိုပစ္စုပ္ပန္နမူလနောင်ကား ပစ္စုပ္ပန္နမူလိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတီတမူလရှိသော ပစ္စုပ္ပန္နမူလိ အနာဂတမူလရှိသော ပစ္စုပ္ပန္နမူလိဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော်အတီတ မူလကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအတီတ မူလသည်ကား ဧကက မိသကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဧကကကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ဧကကသည်ကား ခန္ဓာ ဓာတု အာယတနဟူ၍သုံးပါး ပြား၏။ ထိုနောင်ကား အနာဂတမူလကို ရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား ဧကကမိသကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဧကက ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုဧကကသည်ကား ခန္ဓာ ဓာတု အာယတနဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ဤသည်ကား နသုတ္တသာဓန တည်း။ နသုတ္တသာဓနနောင်ကား သုတ္တသာဓနကို ဟောတော်မူ ၏။ ထိုသုတ္တသာဓနသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပဋ္ဌကိုရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တမ္ဘံအတီတာနာဂတာ ခန္ဓာ ဓာတု အာယတနံနတ္ထိ စေတေတိ။အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံဘဂဝတာ တယောမေ ဘိက္ခဝေ နိရုတ္တိပထာ အဓိဝစနပထာပညတ္တိ၊ပ။ အတ္ထေ ဝ သုတ္တန္တောတိ။အာမန္တာ။ တေနဟိနဝတ္တမ္ဘံ အတီတာ နာဂတာ ခန္ဓာ ဓာတု အာယတနံ နတ္ထိစေတေတိတည်း။ ထိုသက ဝါဒိပဋ္ဌသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌက ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကစသော ငါး ပါးတည်း။ ထိုငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အနုလောမပဋ္ဌကနောင်ကား ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား နဝတ္တမ္ဘံ အတီတာနာဂတာ ခန္ဓာဓာတု အာယတနံ နတ္ထိစေတေတိ။အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံဘဂဝ တာ ယံကိဉ္စိဘိက္ခဝေ ရူပံ အတီတာနာဂတာ ပစ္စုပ္ပန္နံ အဇ္ဈတ္တံ ဗဟိဒ္ဓါဝါအစရှိသည်တည်း။ သကဝါဒိပဋ္ဌနောင်ကား ပရဝါဒိ ပဋ္ဌကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုပရဝါဒိ ပဋ္ဌသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌ၊ ပဋ္ဌိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတည်း။ သိကောင်းပြီ။ ။

အတီတခန္ဓာဒိကထာနိဋ္ဌိတာ

၇-ကေစ္ဆံအတ္ထိတိကထာ
၁-အတိတာဒိကေစ္ဆကထာ

၂၉၉။ အတိတံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊လော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ကေစ္ဆံ၊ အချိုသော။အတိတံ၊ အတိတ်သည်ကား။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ကေစ္ဆံ၊ အချိုသော။အတိတံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဣတိအယံဝိသဇ္ဇနာ၊ ဤသို့သောအဖြေသည်။ဟောတိ၊ ၏။ပ။

အဝိပက္ကဝိပါကာ၊ မရင့်သေးသောအကျိုးကို ပေးတတ်သည် မဟုတ်ကုန်သော။ အတိတာ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မတို့သည်။ ကေစ္ဆေ၊ အချိုကုန်သော အဝိပက္ကဝိပါကတို့သည်။အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သလော။ ကေ ဆွေ၊အချိုကုန်သော အဝိပက္ကဝိပါကတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်သလော။ပ။ ကိံ၊ အဘယ်မည်သော အတိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း။ ကိံ၊ အဘယ်မည်သော အတိတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အတိတာ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော။ အဝိပက္ကဝိပါကာ၊ မရင့်သေးသော ကျိုးကို ပေးတတ်သည်လည်း မဟုတ်ကုန်သော။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်ဓမ္မတို့သည်။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ တေဓမ္မာ၊ ထိုဓမ္မတို့သည်။ အတ္ထိ၊ရှိကုန်၏။ အတိတာ၊ အတိတ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိပက္ကဝိပါကာ၊ ရင့်စေပြီးသော အကျိုးပေးတတ်ကုန်သော။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်ဓမ္မတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဓမ္မာ၊ထိုဓမ္မတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ပ။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်ဓမ္မတို့သည်။ နိရုဒ္ဓါ၊ ကုန်၏။ တေဓမ္မာ၊ ထိုဓမ္မတို့သည်။ အတ္ထိ၊ရှိကုန်သလော။ပ။

ဝိပစ္စိဿန္တိနနု၊ အကျိုးကိုပေးလတ္တံ့ကုန်သည် မဟုတ်လော။ အာမန္တာ။ပ။ ဝိပစ္စိဿန္တိ၊ အကျိုးကိုပေးလတ္တံ့ကုန်အုံ့။ ဣတိမနသိကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးဥာဏ်ပြုခြင်းကြောင့်။ တေ၊ ထိုအဝိပက္ကဝိပါကတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်သလော။ အာမန္တာ။ပ။

၂–အနာဂတာဒိကေစ္စကထာ

၃၀၀။ ဥပ္ပါဒိနော၊ အကြောင်းတစိတ်ဖြစ်ပြီးကုန်သော။ဓမ္မာ၊ ဓမ္မတို့သည်။ ကေစ္စေ၊အချို့ကုန်သော။ အနာဂတာ၊ အနာဂတ်တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်သလော။ ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ အနာဂတာ၊တို့သည်။ နတ္ထိ၊ ကုန်သလော။ ဧုတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ဧဝံ၊ဤသို့သော်ကား။မယာ၊ ဝါပရဝါဒိသည်။နဟိဝတ္တမ္ဗေ နဟိဝတ္တမ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ပ။ အနုပ္ပါဒိနော၊ အကြောင်းတစိတ်မဖြစ်ပြီးကုန်သေးသော။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ အတိတခန္ဓာဒိနှောင်ကား ကေစ္စံအတ္ထိတိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတီတာဒိ ကေစ္စ ကထာ အနာဂတာဒိ ကေစ္စကထာ ဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ထိုနှစ်ပါးတွင် အတီတာဒိကေစ္စကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကဲ့သို့ ပုဗ္ဗာပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အဘေဒ ဘေဒ ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် အဘေဒကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌက ပဋိကမ္မစတုက္ကအစရှိသော အပြားအားဖြင့် ငါးပါးပြား၏။ ထိုငါးပါးတွင် အနုလောမပဋ္ဌကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဤကား အဘေဒ တည်း။ ထိုအဘေဒ နှောင်ကား ဘေဒကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နုနိရုဒ္ဓါဒိဘေဒ နိရုဒ္ဓါဒိဘေဒ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နုနိရုဒ္ဓါဒိဘေဒကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အဝိပက္ခ ဝိပါကမူလိ ရှိသည် ဝိပါကမူလိရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အဝိပက္ခဝိပါက မူလိရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌက ပဋိကမ္မစတုက္ကအစရှိသော ငါးပါးတွင်

သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထုအဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကာရဏာဖြစ်သောဝတ္ထု ဖလဖြစ်သော ဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ကာရဏာဖြစ်သောဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌာနနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင် သော်ပုဗ္ဗာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏ ။ပုဗ္ဗာဟူသော်ကားအတိ တံ ကေစ္ဆံအတ္ထိ ကေစ္ဆံနတ္ထိတိတည်း။အာမန္တာ သည်ကား ပရဝါဒိ ပဋ္ဌာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ဝိသဇ္ဇနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ကိုအတ္ထိတိတည်း။ ဝိသဇ္ဇနာဟူသော်ကား အတိတာအဝိပဏ္ဏ ဝိပါကာဓမ္မာ တေအတ္ထိ အတိတာ ဝိပဏ္ဏဝိပါကာဓမ္မာ တေနတ္ထိတိတည်း။ ထိုနောင်ကား ဖလ ဖြစ်သောဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုယောဂ ဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုယောဂဝတ္ထု ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌာနနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား အတိတာအဝိပဏ္ဏဝိပါ ကာဓမ္မာတေအတ္ထိတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋ္ဌာနနာ တည်း။ အနုယောဂ ဝတ္ထုသည်ကား ပုဗ္ဗာ အဝဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ နဟေတုဝတ္ထုမ္ပေသည်ကား အဝဇာနနာတည်း။ ဝတ္ထုနောင်ကား အဝတ္ထုကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နိဂ္ဂ ဟ ဌပနာဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟံတည်း။ ထိုနောင်ကား ဌပနာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည် ကား အနုလောမဌပနာ ပဋ္ဌိလောမဌပနာဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ အနု လောမဌပနာ၌ တုံသည်လည်း ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍ သုံးပါးတွင် ဌပနာဟူသော်ကား ဟဒ္ဒိအတိတာ အဝိပဏ္ဏဝိပါကာ ဓမ္မာ တေအတ္ထိတည်း။ အနုလောမပါပနာဟူသော်ကား တေန

ဝတရေဝတ္တမ္ဘေ အတိတာ အဝိပက္ကဝိပါကာမမ္မာ တေအတ္ထိတည်း။ သိကောင်းပြီ။ သဝိပါကမှာလည်း သိကောင်းပြီ။ အနုလောမ နောင်ကား ပဋိလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝိပက္ကဝိပါကမူလိရှိသည် ဝိပါကမူလိရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ နှိုရဒ္ဓါ၌ အနုယောဇဖြစ်သော ဘေဒနောင်ကား နိုရဒ္ဓါ၌ အနုယောဇဖြစ်သော ဘေဒကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ သာမညကား တပါးသာ။ ဝိသေသတွင်မှသုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးခွဲလေ။ ဝိပက္ကဝိပါကမူလိရှိသည် အဝိပါကမူလိရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝိပက္ကဝိပါကမူလိရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အတိတာ အဝိပက္ကဝိပါကာမမ္မာ တေအတ္ထိတိ။အာမန္တာ။ အတိတာ အဝိပက္ကဝိပါကာ ဓမ္မာနိုရဒ္ဓါ ထိုနောင်ကား အဝိပါကမူလိကို ဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌာနအစရှိသော ငါးပါးတည်း။ အနုလောမနောင်ကား ပဋိကမ္မကို ဟောတော်မူ၏။ တေနအတ္ထိတိ နဝတ္တမ္ဘေတည်း။ ထိုသည်ကား ဝိပက္ကဝိပါကမူလိရှိသည် အဝိပါကမူလိရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးလည်းကောင်းတည်း။ သုဒ္ဓနောင်ကား မိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အတိတာအဝိပက္ကဝိပါကာမမ္မာ နိုရဒ္ဓါတေအတ္ထိတိ အတိတာ အဝိပက္ကဝိပါကာမမ္မာ ဧကဒေသံ။ ပ။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဘေ တည်း။နဝတ္တမ္ဘေတိစသည်ကား ပရဝါဒိပက္ခတည်း။ ပုဗ္ဗာနောင်ကား ပဋိပုဗ္ဗာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပက္ခသည်ကား အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သက ဝါဒိ ပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စုပ္ပန္နာနုယောဂ ပစ္စုပ္ပန္ဒ အဘိဓျာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးပြားရ၏။ အတိတနောင် အနာဂတ

ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါး တွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌပရဝါဒိပဋ္ဌဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပဋ္ဌ ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အဘေဒ ဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အဘေဒကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ဇာတာနုယောဂ ဥပ္ပါဒါနုယောဂ အနုပ္ပါဒါယောဂဟူ၍ အဘေဒသုံးပါး။ ဘေဒ၌ကား ဥပ္ပါဒါနုယောဂ အနုပ္ပါဒါနုယော ဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဥပ္ပါဒါနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ အနုလောမ၌ကား ဥပ္ပါဒါမူလရှိသည် အနုပ္ပါဒါမူလရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါး။ ပဋိလောမ၌ကား ဥပ္ပါဒါမူလရှိသည် အနုပ္ပါဒါမူလ ရှိသည်ဟူ၍နှစ်ပါး။ပဋိလောမ၌ကဲ့ား ဥပ္ပါဒါမူလိရှိသည် အနုပ္ပါဒါ မူလိရှိသည် ဟူ၍ နှစ်ပါး တည်း။ သိကောင်းပြီ။ ။ပဋိပုဗ္ဗာ မူလ ပစ္စုပ္ပန္နာနုယောဂ ပစ္စုပ္ပန္နအာဘိဏ္ဍာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး လည်းကောင်းတည်း။ ။ကေစ္ဆံအတ္ထိတိကထာနိဋ္ဌိတာ။

၈-သတိပဋ္ဌာနကထာ

၃၀၁။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သတိ ပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန် မည်ကုန်သလော။ အာမန္တာ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သတိ၊ သတိမည်သည်ချည်း လော။ သဗ္ဗေခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မတို့သည်။ သတိန္ဒြေယံ၊ သတိနေ့မည်သည် ချည်းလော။ သတိဗလံ၊ သတိဗိုလ်မည်သည် ချည်းလော။ သမ္မာသတိ၊သမ္မာသတိ မည်သည်ချည်းလော။ သတိ သမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်မည်သည် ချည်းလော။ ကောယ နု မဂ္ဂေါ၊ တည်ကြောင်းတည်းသော ခရီးဖြစ်သော အရိယာမဂ် သည်။ ခယဂါမိ၊ ကိလေသာ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံ ပြုသောအားဖြင့် သွားတတ်သလော။ ဗျာပဂါမိ၊ သစ္စာလေးပါး တို့ကို သိလျက် နိဗ္ဗာန်သို့ သွားတတ်သလော။ အပစယဂါမိ၊

သံသရာဝဋ္ဋကို ဖျက်ဆီးလျက် နိဗ္ဗာန်သို့ သွားတတ် သလော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မတို့သည်။ အနာသဝါ၊ အာသဝေါ၏ အာရုံမဖြစ်သည် ချည်းလော။ အသညောဇနိယာ၊ သံယောဇဉ်၏ အာရုံမမည်သည် ချည်းလော။ပ။ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မတို့သည်။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိမည် သည်ချည်းလော။ပ။

စက္ခာယတနံ၊ စက္ခာယတနသည်။ သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိပဋ္ဌာန် မည်သည်ချည်းလော။ပ။

သတိ၊သတိသည်။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်မည်၏။ သာစ၊ ထိုသတိပဋ္ဌာန်သည်လည်း။ သတိ၊ သတိမည်သည် ချည်းလော။ အာမန္တာ။ စက္ခာယတနံ၊ စက္ခာယတန မည်သည်။ သတိပဋ္ဌာနံ၊ မည်၏။ တဿ၊ ထိုစက္ခာယတနသည်။ သတိ၊ သတိမည်သည်ချည်း လော။ နဟေတံဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

သဗ္ဗေ၊ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊တို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ပြု၍။ သတိ၊ သတိ သည်။ သန္ဓိဋ္ဌတိ၊ သလော။ အာမန္တာ။ပ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဥပဋ္ဌိတသတိနော၊ ကပ်၍ ထင်ကုန် သလော။ သတိယာ၊သတိနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သလော။ သတိယာ၊ သတိနှင့်။ သမာဟိတာ၊ တကွတည် ကုန်သလော။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ သတိ၊ သတိသည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ၊ တဘန်ထင်သလော။ပ။

ဒုဝဒု။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယေ၊အကြင်သူတို့သည်။ ကာယ ဂတံ၊ ကာယဋ္ဌဖြစ်သော။ သတိ ံ၊ သတိကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ပရဘုတ် ကုန်၏။ တေ၊ထိုသူတို့သည်။ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ပရဘုတ်ကုန်၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ- ယံဏဒံ ယေဏမေသတိ ပဋ္ဌာနာ၊ အကြင် သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏။ဝိသုဒ္ဓိယာ၊စင်ခြင်းငှါ။ သောကပရိဒေဝါ နံ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ပူပန်ခြင်းတို့ကို။သမတိက္ကမာယ၊ လွန်ခြင်းငှါ။ ဒုက္ခ

ဒေါမနဿာနံ၊တို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ဉာယဿ၊ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ ဧကာယနော၊ တကြောင်းတည်းသော။ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ သခင်ဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဇုတိအယံသုတ္တန္တော၊ ဤသို့သော သုတ္တန်သည်။ အတ္ထောဝနေ၊ ရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ပြောဟုတ်၏။ သမ္ဘော၊ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဟောယနမဂ္ဂေါ၊ တကြောင်းတည်းသော ခရီးရှိသည်ချည်းလော။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဘေ။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စက္ခုဝတ္ထိဿ၊ စက္ခုဝတ္ထိအမည်ရှိသော။ ရညော၊မင်း၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သတ္တန္နံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ရတနာနံ၊ရတနာတို့၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်းဟူမူကား။ စက္ကရတနဿ၊ စကြာရတနာ၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဟတ္ထိရတနဿ၊ဆင်ရတနာ၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ အဿရတနဿ၊မြင်းရတနာ၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ မဏိရတနဿ၊ ပတ္တမြားရတနာ၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣတ္ထိရတနဿ၊ မိန်းမရတနာ၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂဟပတိရတနဿ၊ သူကြွယ် ရတနာ၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ ပရိဏာယိကရတနဿ၊ အမှူးဖြစ်သော ရတနာ၏။ (သားကြီး ရတနာ၏လည်းဟု)။ ပါတုဘာဝေါ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ စက္ကဝတ္ထိဿ၊သော။ ရညော၊၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ကြောင့်။ သတ္တန္နံ၊ခုနစ်ပါးကုန်ဘော။ ဣမေသံ ရတနာနံ၊တို့၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရဟတော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံထိုက်ထ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ အလိုလိုခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိ တတ်ထသော။ တထာဂတဿ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာတတ် ထသော။ တနည်းကား။ တထာဂတဿ၊ နှစ်ခွန်းသောစကားကို ဆိုတတ်ထသော သခင်ဘုရားအား။ သတ္တန္နံ ဗောဇ္ဈင်္ဂရတနာနံ၊ ခုနှစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင် ရတနာတို့၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကတမေသံ၊ အဘယ် မည်ကုန်သော။ သတ္တန္နံ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနံ၊ ခုနှစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တို့၏။ ပါတုဘာဝေါ၊သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း ဟူမူကား။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ ဧကစ္စံ အတ္ထိတိ ကထာနောင်းကား သတိပဋ္ဌာန ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အဘေဒ ဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အဘေဒကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအဘေဒ သည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌက ပဋ္ဌိ ကမ္မစတုက္ကာ နိဂ္ဂဟစတုက္ကာ ဥပနယနစတုက္ကာ နိဂ္ဂမစတုက္ကာ ဟူ၍ ငါးပါးတည်း။ အဘေဒနောင်းကား ဘေဒကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌိပုဗ္ဗာ သုတ္တသာဓန ဗောဓိပက္ခိယဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါးတွင် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ ဟူ၍နှစ် ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုသကဝါဒိပက္ခသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အသောဓန သောဓနဟူ၍ နှစ်ပါးပြား ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် အသောဓနကို ရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား စက္ခာဒိအနုယောဂ ရာဂါဒိ အနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် စက္ခာဒိ အနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ထိုသည်ကား စက္ခာယတန သောတာယတန ဃာနာ ယတန အစရှိသောအားဖြင့် ဆယ်ပါးပြား၏။ ထိုအသောဓန နောင်းကား သောဓနကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသောဓနသည်

ကား စက္ခာဒိအနုယောဂ ရာဂါဒိအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် စက္ခာဒိအနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကားစက္ခာယတနအစရှိသောဆယ်ပါးတည်း။ စက္ခာယတန အနုယောဂနောင်ကား ရာဂါဒိအစရှိသည် ဆယ်ပါးကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား စက္ခာယတန အစရှိသောဆယ်ပါး။ ရာဂအစရှိသော ဆယ်ပါးတည်း။ နဝတ္တမ်သည်ကား ပရဝါဒိပက္ခတည်း။ ပုဗ္ဗာနောင်ကား ပဋိပုဗ္ဗာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဗဟုသုယောဂ ဝေဒနာနုယောဂ သညာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ။ထိုနောင်ကား ဗောဓိပက္ခိယာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သမ္မပ္ပဓာန ဣဒ္ဓိပါဒ ဣန္ဒြိယ ဗလ မဂ္ဂ ဗောဇ္ဈင်ဟူ၍ ခြောက်ပါး။

သတိပဋ္ဌာနကထာနိဒ္ဒေသ။

၉-ဟေဝတ္ထိကထာ

၃၀၄။ အတိတံ၊ အတိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ ပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အတိတံ၊ အတိတ်သည်ကား။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ အတိတံ၊ အတိတ်သည်ကား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိအယံဝိသဇ္ဇနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောဧဝ၊ ထိုသို့မရှိသော။ အတိတံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ သောဧဝ၊ ထိုသို့မရှိသော။ အတိတံ၊သည်။ နတ္ထိ၊ လော။ ဣတိ ပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။ သတိ၊သော်။ ဧဝံ၊ သော်ကား။ မယာ၊ ဝါပရ ဝါဒိသည်။ နဟိဝတ္တမ္ဗေ။ပ။ သောဧဝ၊ ထိုသို့မရှိသော အတိတ်သည်သာလျှင်။ အတ္ထိ၊လော။ သောဧဝ၊ သော။ အတိတံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ လော။ ဣတိပုဗ္ဗာယံ၊သည်။ သတိ:သော်။ အာမန္တာ၊ဟုတ်၏။ အတ္ထဒ္ဓော၊ ရှိသောအတိတ်သည်ရှိသလော။ နတ္ထဒ္ဓော၊မရှိသောအတိတ်သည် မရှိသလော။ နတ္ထဒ္ဓော၊ မရှိသော အတိတ်သည်မရှိလော။ အတ္ထဒ္ဓော၊ ရှိသောအတိတ်သည် ရှိသလော။ အတ္ထိဘာဝေ၊ အတ္ထိဘော မည်သလော။ နတ္ထိဘာဝေ၊ မည်

သလော။ နတ္ထိဘာဝေါ၊ မည်သလော။ အတ္ထိဘာဝေါ၊ လော။ အတ္ထိတိ၀ါ၊ အတ္ထိဟူ၍လည်းကောင်း။ နတ္ထိတိ၀ါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ နတ္ထိတိ၀ါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ အတ္ထိတိ၀ါ၊ အတ္ထိဟူ၍လည်းကောင်း။ သေသေ သောသော သောအတ္ထိ၊ သည်။ သောနတ္ထိ၊ မည်သလော။ သော၀၊ ထိုနတ္ထိသည်ပင်လျှင်။ အတ္ထိ၊ လော။ ။(အောက်မှာနှင့် အတူပင်။ အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်လည်း အတိတ်နှင့်အတူပင်)။ ။ကိန္တိ၊အသို့ဟူ၍ကား။ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း။ ကိန္တိ၊ အသို့ဟူ၍ကား။ နတ္ထိ၊ မရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သော၀၊ ထိုအတိတ်မမည် အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်မည်သောဓမ္မသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ သော၀၊ ထိုအနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်မည်၍ အတိတ်မမည်သောဓမ္မသည်။ နတ္ထိ၊ အတိတဘောအဖြစ်ဖြင့် မရှိသလော။ နဟေ၀ံ ၀တ္ထေ။ (သည်နည်းချည်းပေးလေ)။

ဥပလဇ္ဈော၊ ဥပလဇ္ဈတိကထာဝုင်း။ ပရိဟာနံ၊ ပရိဟာနိကထာဝုင်း။ ဗြဟ္မစရိယ၀ါသော၊ ဗြဟ္မစရိယ ၀ါသကထာဝုင်း။ သြ၀ိသော၊ သြ၀ိသော ကထာဝုင်း။ ပရိညာကာမရာဂပ္ပဟာနံ၊ ဝိုင်းခြားမှ ကာမရာဂ၏ပယ်ခြင်းကို ဟောသော ဇဟတိကထာဝုင်း။ သမ္ဘမတ္ထိ၀ါဒေါ၊ သမ္ဘမတ္ထိတိကထာဝုင်း။ အာယတနံ၊အာယတနစသည်ဟောသော အတိတခန္ဓာဒိကထာဝုင်း။ အတိတာနာဂတော၊ အတိတ်အနာဂတ်ကို။ သုဘဂေါ၊ ဝေဘန်၍ပြသော ကထာဝုင်း။ သမ္ဘေမမ္မာသတိပဋ္ဌာနာ၊ သမ္ဘေမမ္မာ သတိပဋ္ဌာနာ အစပြု၍ ဟောအပ်သော သတိပဋ္ဌာနကထာဝုင်း။ ဟေ၀တ္ထိဟေ၀နတ္ထိ၊ ဟေ၀တ္ထိဟေ၀နတ္ထိကထာဝုင်းတည်း။

အမှာ သတိပဋ္ဌာန ကထာနောင်ကား ဟေ၀တ္ထိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကာလဖြစ်သောဟေ၀တ္ထိကထာ ခန္ဓာဖြစ်သော ဟေ၀တ္ထိကထာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါး တွင်သော် ကာလဖြစ်သော ဟေ၀တ္ထိ

ကထာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိ ပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌန်စပါးတွင်သော် သကဝါဒိပဋ္ဌကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သာမည ဖြစ်သော သကဝါဒိပဋ္ဌ ဝိသေသဖြစ်သော သကဝါဒိပဋ္ဌဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမည ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ထိုသုံးပါးတွင် အတိတ်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုအတိတ်သည်ကား အတီတသာမညာနုယောဂ အတီတဝိသေသာနုယောဂ ဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် အတီတ သာမညာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အ်တီတံ အတ္ထိတိဟေဝတ္ထိတိ ဟေဝနတ္ထိ။ပ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ထိုအတီဘသာမ်ညာနုယောဂနောင်ကား အတီ တ ဝိသေသာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော် ကား သေဝတ္ထိသေဝနတ္ထိတိ။အာမန္တာ။ပ။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေတည်း။ အတိတ်နောင်ကား အနာဂတ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးလည်းကောင်းတည်း။ အနာ ဂတ်နောင်ကား ပစ္စုပ္ပန်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပစ္စုပ္ပန်သည် ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးလည်းကောင်းတည်း။ ဤ ကားသာမညတည်း။ သာမညနောင်ကား ဝိသေသကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတီတဝိသေသ အနာဂတ ဝိသေသ ပစ္စုပ္ပန္နဝိသေသဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် အတီတဝိသေသကို ရှေး ဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညအတိတ်ဖြစ်သော ဝိသေသ ဝိသေသ အတိတ်ဖြစ်သော ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သော် သာမညအတိတ်ဖြစ်သော ဝိသေသကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အတီတံဟေဝတ္ထိ ဟေဝနတ္ထိ တိ အာမန္တာ။ ကိန္တတ္ထိကိန္တိနတ္ထိတိ အတီတံအတီတန္တိ။ပ။နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိသေသအတိတ်ဖြစ်သော ဝိသေ သကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား သေဝတ္ထိ သေဝ နတ္ထိတိ အာမန္တာ။ အတ္ထဋ္ဌောနတ္ထဋ္ဌော။ပ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ

တည်း။ အတိတ်နောင်ကား အနာဂတ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား သာမည ဝိသေသနှစ်ပါးတည်း။ထိုနောင်ကား ပစ္စုပ္ပန္န ဝိသေသကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးတည်း။နဝတ္တမ်စသည်ကား ပရဝါဒီ ပကၠတည်း။ ထိုသည် ကား သာမညဝိသေသနှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ရူပကၠန္ဓာ သာမည ဝေဒနာကၠန္ဓာ သာမည သညာကၠန္ဓာ သာမည သင်္ခါရကၠန္ဓာသာမည ဝိညာ ဏကၠန္ဓာ သာမညဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် ရူပကၠန္ဓာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညဖြစ်သောရူပကၠန္ဓာဝိသေ သဖြစ်သောရူပကၠန္ဓာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန စသော ငါးပါး တွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည် ကားဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ထိုသည်ကား အနုယောဂဝတ္ထုအနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ် ပါးတွင်သော် အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာဝိသဇ္ဇနာ ဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကားရူပံအတ္ထိတိတည်း။ ဝိသဇ္ဇနာဟူသော်ကား ဟေဝတ္ထိ ဟေဝနတ္ထိတိတည်း။ ထိုနောင် ကားအနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ အဝ ဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကားသေဝတ္ထိသေဝနတ္ထိတိတည်း။ ဝတ္ထုနောင်ကား အဂတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နိဂ္ဂဟဌပနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော်နိဂ္ဂဟကို ရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ နိဂ္ဂဟဟူသော်ကား အာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟံတည်း။ ထိုနောင် ကား ဌပနာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမဌပနာ ပဋိလောမ၊ ဌပနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမ ဌပနာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဌပနာပါ၊ပနာရောပနာ ဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် ဌပနာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။

ဌပနာဟူသော်ကား. ဟိဠိရုံပံအတ္ထိတိတည်း။ပါပနာဟူသော်ကား တေနဝတရေ ဝတ္တမ္ဘေသေဝတ္ထိ သေဝနတ္ထိတည်း။ အနုလောမ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထဝေဒသိ ဝတ္တမ္ဘေခေါ် ရူပံအတ္ထိတိ နောစဝတ္တမ္ဘေ သေဝတ္ထိ သေဝနတ္ထိတိတည်း။ အနုလောမ ဌပနာ နောင်ကား ပဋိလောမ ဌပနာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဌပနာ ပါပနာ ရောပနာဟူ၍သုံးပါးတွင်သော်ဌပနာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပဋိလောမ ဌပနာ ဟူသော်ကား နောစေပန ဝတ္တမ္ဘေသေဝတ္ထိသေဝနတ္ထိတိတည်း။ ပဋိလောမပါပနာဟူသော်ကား နောဝတရေဝတ္တမ္ဘေရူပံအတ္ထိတိတည်း။ပဋိကမ္မစတုက္ကကား အထက်မှာနဝတ္တမ္ဘံစသည်တည်း။

ရူပကွန္ဓာသာမညနောင်ကား ရူပကွန္ဓာဝိသေသကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာကစသော ငါးပါးဟွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား သေဝတ္ထိသေဝနတ္ထိ။ပါ။နဟေတုံ ဝတ္တမ္ဘေတည်း။ဝေဒနာ သညာသင်္ခါရ ဝိညာဏ်တို့မှာကား အတူချည်း။ ဤကားသာမညတည်း။ထိုနောင်ကားဝိသေသကိုဟောတော်မူ၏။ထိုဝိသေသသည်ကားဝေဒနာကွန္ဓာမူလိရှိသောရူပကွန္ဓာမူလဂိ၊သေသသညာကွန္ဓာမူလိရှိသော ရူပကွန္ဓာမူလ ဝိသေသ သင်္ခါရကွန္ဓာမူလိ ရှိသော ရူပကွန္ဓာမူလဝိသေသ ဝိညာဏကွန္ဓာ မူလိရှိသော ရူပကွန္ဓာမူလ ဝိသေသဟူ၍ လေးပါးဟွင်သော် ဝေဒနာကွန္ဓာ မူလိရှိသော ရူပကွန္ဓာမူလဝိသေသကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသနှစ်ပါးတည်း။ သိကောင်းပြီ။ ။သကဝါဒိပဋ္ဌာ နောင်ကား ပရဝါဒိပဋ္ဌာကို ဟောတော်မူ၏။ သကဝါဒိပဋ္ဌာနှင့် အတူချည်း။

ဟေဝတ္ထိကထာနိဋ္ဌိတာ။ မဟာဝဂ္ဂေါ။

ဒုတိယဝဂ္ဂ

၁-ပရိပဟာရကထာ

✉ ၃၀၇။ အရဟတော၊အရဟန္တာအား။ အသုစိ၊ မစင်သော။ သုဏ္ဍရိသင်္ခ၊ သုက်၏လွတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ။ (သိကောင်းပြု)။

ကေနဋ္ဌေန၊ အသို့သောကြောင်းဖြင့်။ အရဟတော၊ အရဟန္တာ အား။ အသုစိ၊မစင်သော။ သုဏ္ဍရိသင်္ခ၊ သုက်၏လွတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊နည်း။ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။သတိ၊ရှိသော်။မာရကာယိကာ၊ မာရ်အပေါင်း၏အသင်းအပင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊တို့သည်။ အရဟတော၊ အား။ အသုစိ၊ သော။သုဏ္ဍရိသင်္ခ၊သုက်၏လွတ် ခြင်းကို။ ဥပသံဟရန္တိ၊ ကပ်၍ဆောင်ကုန်၏။ ဣတိဝိသဇ္ဇနာ၊ဤသို့ သောအဖြေသည်။ဟောတိ၊ ၏။မာရကာယိကာ၊မာရ်အပေါင်း၏ အသင်းအပင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ အရဟ တော၊အရဟန္တာအား။အသုစိ၊မစင်သော။သုဏ္ဍရိသင်္ခ၊သုက်၏ လွတ်ခြင်းကို။ဥပသံဟရန္တိ၊ကပ်၍ဆောင်ကုန်သလော။ ။ဣတိပုစ္ဆာ ယံ၊ သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ အာမန္တာ။ သြော်ကပ်၍ဆောင်၏။ (သိကောင်းပြု)။

မာရကာယိကာ၊ မာရ်အပေါင်း၏ အပင်းအသင်း ဖြစ်ကုန် သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။အတ္တာနော၊မိမိ၏။ အသုစိ၊မစင်သော။ သုဏ္ဍရိသင်္ခ၊ ကို။ဥပသံဟရန္တိ၊ကပ်၍ဆောင်ကုန်၏။ အညေသံ၊ ရဟန္တာ နတ်မှတပါး တို့သည်။ အသုစိ၊သော။ သုဏ္ဍရိသင်္ခ၊ သုတ်၏လွတ်ခြင်းကို။ ဥပသံဟရန္တိ၊ကပ်၍ဆောင်ကုန်သလော။ပ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ပ။

လောမကူပေဟိ၊ အမွေးတွင်းတို့ဖြင့်။ အသုစိ၊ မစင်သော။ သုဏ္ဍရိသင်္ခ၊ ကို။ ဥပသံဟရန္တိ၊ ကပ်၍ဆောင်ကုန် သလော။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ။

၃၀၀။ မာရုကာယိကာ၊ ကုန်သေား ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ အရဟတောဲ၊အား။အသုစိ၊သော။သုက္ကဝိသဒ္ဒိ၊ကို။ဥပသံဟရန်၊ လော။ ဧုတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ။ ကိုကာရ ဏာ၊ အသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ အရဟန္တာ၊သည်။အသုစိ၊ သော။ သုက္ကဝိသဒ္ဒိ၊ကို။ဥပသံဟရန်၊ ကပ်၍ဆောင်ကုန်သနည်း။ ဧုတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။သတိ၊ရှိသော်။ အဟံ၊ ဝါကား။အရဟန္တော၊ ရဟန္တာကဲ့သို့သော။ နောအရဟန္တော၊ ရဟန္တာ မဟုတ်လော။ ဧုတိ၊ သို့။ဝိမတ်ုယုံမှားခြင်းကို။ ဂါဟယိသောမ၊ကုန်အံ့။ အယံ ဝိသဒ္ဒနော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ အရဟတောဲ၊ ရဟန္တာအား။ပ။ တသ္မာ၊ထိုပုထုဇဉ်အား။သတ္တရိ၊ဘုရား၌။ ဝိမတိ၊ယုံမှားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ပ။

အရဟတောဲ၊အား။အသုစိ၊သော။ သုက္ကဝိသဒ္ဒိ၊သည်။ကိသ၊ အဘယ်၏။ နိသန္နော၊ အကျိုးဆက်နည်း။အသိတ၊စားခြင်း။ပိတ၊ သောက်ခြင်း။ ခါယိတ၊ ခြင်း။ သာယိတသ၊ လျက်ခြင်း၏။ နိသန္နော၊ အကျိုးဆက်တည်း။ ဧုတိအယံဝိသဒ္ဒနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ယေကေစိ၊အလုံးစုံသောသူတို့သည်။ အသန်္တိ၊ စား တတ်ကုန်၏။ပိဝန်္တိ၊ သောက်တတ်ကုန်၏။ခါယန်္တိ၊ခဲတတ်ကုန်၏။ သာယန်္တိ၊လျက်တတ်ကုန်၏။သမ္ဗေသညော၊ ထိုခပ်သိမ်းတို့သည်။ အသုစိ၊ သော။ သုက္ကဝိသဒ္ဒိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ လော။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ပ။

ဒါရုကာ၊ တဆဲ့ငါးနှစ်သို့ မရောက်သေးသော သူငယ်တို့သည်။ အသန်္တိ၊ စားတတ်ကုန်၏။ပ။ ဒါရုကာနံ၊တို့အား။ အသုစိ၊ မစင် သော။ သုက္ကဝိသဒ္ဒိ၊သည်။ အတ္ထိ၊ သလော။နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ။

ပဏ္ဍကာ၊ ပဏ္ဍုက်တို့သည်ကား။ အသန်္တိ၊ကုန်၏။ပ။ ဒေဝ၊ တို့သည်။ အသန်္တိ၊ ကုန်၏။ ပိဝန်္တိ၊ ကုန်၏။ ခါယန်္တိ၊ ကုန်၏။ သာယန်္တိ၊ကုန်၏။ ဒေဝတာနံ၊ တို့အား။ အသုစိ၊ သော။ သုက္ကဝိသဒ္ဒိ၊သည်။ အတ္ထိ၊လော။ပ။

၃၀၉။ တဿ၊အာ။အာသယော၊တည်ရာသည်။အတ္ထိ၊လော။ နဟေတုဝတ္ထုမ္ဟေ။ အရဟတော၊ အာ။ ဥစ္ဆာရပသာဝေါ၊ သည်။ အသိတပိတခါယိတသာယိတသ၊စားခြင်းသောက်ခြင်းလျက်ခြင်း၏။ နိဿနွှော၊ အကျိုးဆက်လော။ တဿ၊ထိုရဟန္တာအာ။အာသယော၊ တည်ရာသည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။အာမန္တာ။ပ။

အရဟတော၊ ရဟန္တာအာ။ ဥစ္ဆာရပသာဝေါ၊ ကျင်ကြိုးကျင်ငယ်သည်။ အသိတပိတခါယိတ သာယိတသ၊ စားခြင်းသောက်ခြင်း လျက်ခြင်း၏။ နိဿနွှော၊ တည်း။တဿ၊ထိုရဟန္တာအာ။ . အာသယော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။ နဟေတုဝတ္ထုမ္ဟေ။ပ။

၃၁၀။ ပုတ္တသမ္မာဓသယနံ၊ သားသမီးတို့နှင့် ကျဉ်းမြောင်းသောနေခြင်းသည်။ အစ္ဆာဝဝသေယျ၊ နေရာသလော။ ကာသိကစန္ဒနံ၊ ကာသိကရာဇ်တိုင်းဌ်ဖြစ်ကုန်သော ပုဆိုးစန္ဒကူးတို့ကို။ ပစ္စနုဘဝေယျ၊ ခံစားရာသလော။ မာလာဂန္ဓဝိလေပနံ၊ ပန်းနံ့သာပျောင်းတို့ကို။ ဓာရေယျ၊ ဆောင်သလော။ (သိကောင်းပြီ)။

ဥစ္ဆိန္နမူလောနု၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသောမူလရှိသည်မဟုတ်လော။ တာလာဝတ္ထုကတော၊ ထန်းရာကဲ့သို့ပြုအပ်သည် မဟုတ်လော။ အနုဘာဝံကတော၊ မဖြစ်သေးသောဖြစ်ခြင်းရှိသည်မဟုတ်လော။ အာယတိ၊ နောင်သောအခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ မဖြစ်သေးသောသဘောရှိသည်မဟုတ်လော။ (သိကောင်းပြီ)။

၃၁၂။ သဓမ္မကုသလသ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဓမ္မနှင့် တကွသောကုသိုလ်သည်။ အရဟတော၊ အာ။ပ။

ပရဓမ္မ ကုသလသ၊ သမာပတ်ရှစ်ပါးနှင့်တကွသောဓမ္မသည်။ အရဟတော၊ အာ။ အသုစိ၊ မစင်သော။ သုက္ကဝိသဒ္ဓိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ပ။

၃၁၃။ သီလသမ္ပန္နာ၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည် ဖြစ်၍။ သတာ၊ အောက်မေ့တတ်သော သတိရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ သမ္မဇာနာ၊ အဆင်အခြင်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဒ္ဒံ၊သို့။ သြက္ကမန္တိ၊ သက်

ကုန်၏။ တေသံ၊ထိုသူတို့အား။ အသုစိ၊မစင်သော။ သုက္ကဝိသဒ္ဒိ သည်။ နမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ပ။ အဌာနံ၊ ဇနကအကြောင်း မဟုတ်။ အနဝကာသော၊ ဥပဏ္ဍကက အကြောင်းမဟုတ်။ပ။

အမှာ ဟောဝတ္ထိကထာနောင်ကား ပရိပဟာရ ကထာကို ဟော်တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌာနနှာ ဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟော်တော်မူ၏။ သက ဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေး ဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂါဒိအနုယောဂ ကေန ဌေနာဒိအနုယောဂ ကိုကာရဏာဒိအနုယောဂ ကိသနိသန္ဓာဒိ အနုယောဂ မေထုနာဒိ အနုယောဂ ရာဂပဟာနာဒိ အနုယောဂ ဗောဇ္ဈင်္ဂါဒိ အနုယောဂ ဝိတရာဂါဒိအနုယောဂ သဓမ္မကုသလာဒိ အနုယောဂ သုတ္တသာဓနဟူ၍ ဆယ်ပါးပြား၏။ ထိုဆယ်ပါးတွင် ရာဂါဒိအနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓအရဟန္တာနုယောဂ မိသကပုထုဇဉာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး ပြား၏။ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓအရဟန္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနု လောမပဋ္ဌာန စသောအားဖြင့် ငါးပါးတည်း။ အနုလောမ နောင် ကား ပဋိလောမကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထု နှစ်ပါး တွင်သော်အနုယောဂဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည် ကား ပုဗ္ဗာပဋ္ဌာနနှာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား အတ္ထိအရဟတော အသုစိ သုက္ကဝိ သဒ္ဒိတိတည်း။ သကဝါဒိ ပုဗ္ဗာတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋ္ဌာနနှာတည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား ပုထုဇဉနမိသကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား အနုလောမ ပဋိလောမ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို

ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ရာဂါဒိအနုယောဂနောင်ကား ကေနဋ္ဌေနာဒိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓဖြစ်သော မာရကာယိကာနုယောဂ မိသကဖြစ်သော မာရကာယိကာနုယောဂ လောမကူပါနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတွင်သော် သုဒ္ဓဖြစ်သော မာရကာယိကာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလုံ ပဋိလုံနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလုံကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကာရဏဝတ္ထု ဖလဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် ကာရဏဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ဝိသဇ္ဇနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာ ဟူသော်ကား ကေနဋ္ဌေန အရဟန္တာတိတည်း။ ဝိသဇ္ဇနာဟူသော်ကား မာရကာယိကာ ဒေဝတာ။ပ။ ဥပသံဟရန္တိတည်း။ ကာရဏအနုယောဂ နောင်ကား ဖလအနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုနုယောဂ အနုယောဂ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား မာရကာယိကာဒေဝတာ ဥပသံဟရန္တိတိတည်း။ အာမန္တာ သည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ အနုယောဂ ဝတ္ထုဟူသော်ကား အတ္ထိမာရကာယိကာ ဒေဝတာ။ပ။နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေတည်း။ အနုလုံ နောင်ကား ပဋိလုံကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား မာရကာယိကာဒေဝတာ။ပ။ ဥပသံဟရန္တိတိ။ အာမန္တာ။ နတ္ထိမာရကာယိကာနံ ဒေဝတာနံ အသုစိသုက္ကပိသဒ္ဒိတိ။ အာမန္တာ။ ဟဋ္ဌိနတ္ထိ။ပ။ ဥပသံဟရန္တိတိတည်း။ သုဒ္ဓဖြစ်သော မာရကာယိက နောင်ကား မိသကဖြစ်သော မာရကာယိကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ နှစ်ပါးတည်း။ လောမကူပါနုယောဂ တချက်သာ ကေနဋ္ဌေနာဒိ အနုယောဂနောင်ကားကို ကာရဏာဒိ

အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အရဟန္တာ နုယောဂ ပုထုဇဉ်နာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အရဟန္တာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညာနုယောဂ ဝိသေသာနုယောဂ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသာမညနှောင်ကား ဝိသေသကို ဟောတော်မူ၏။ဤနှစ်ချက်ကား အနုလုံတည်း။ အနုလုံနှောင်ကား ပဋိလုံကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အရဟတော ဝိမတိတိအာမန္တာ။ နတ္ထိအရဟတောပေ။ ဓမ္မေသုဝိမတိတိ။ အာမန္တာ။ ဟဋ္ဌိနတ္ထိ အရဟတောပေ။သတ္တရိဝိမတိတိတည်း။ အရဟန္တာ နုယောဂနှောင်ကား ပုထုဇဉ်နာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။သိကောင်းပြီ။ ဤကား ကိုံကာရဏာဒိ အနုယောဂတည်း။ထိုနှောင်ကား ကိသဓိသန္ဓာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သဗ္ဗေ သညောဝါနုယောဂ ဒါရကာနုယောဂပဏ္ဍုကာနုယောဂဒေဝတာ နုယောဂ အာသယာနုယောဂ ဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် သဗ္ဗေ သညောဝါ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌာနစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုနုယောဂဝတ္ထုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သာမညဖြစ်သော အနုနုယောဂဝတ္ထု ဝိသေသဖြစ်သော အနုနုယောဂဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ ဝိသေသ၌လည်း ပုဗ္ဗာ ဝိသဇ္ဇနာတည်း။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား အရဟတော အသုစိသုက္ကဝိသယ ကိသနိသန္ဓောတိတည်း။ ဝိသဇ္ဇနာ ဟူသော်ကား

အသိတ ဝိတခါယိတသးယိတ သးကိ သ နိသးနွှောတိတည်း၊ အနုယောဂ ဝတ္ထုနှောင်ကား အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကာရဏာ ဖလနှစ်ပါးတည်း။ ကာရဏာ၌လည်း ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌာနနှာနှစ်ပါးတည်း။ (ဒါရကာနုယောဂ ပဏ္ဍုကာနုယောဂ ဒေဝတာနုယောဂတို့ကိုကား သိကောင်းပြီ)။

အာသယသည်ကား သုဒ္ဓ မိသကဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ သုဒ္ဓကား တချက်သာတည်း။ မိသကဘ၌ကား အနုလုံ ပဋ္ဌိလုံဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ဤကား ကိသနိသနှာ နုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား မေထုနာဒိ အနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ မိသက နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အနုလောမ ပဋ္ဌက အစရှိသော ငါးပါးတည်း။ ပဋ္ဌိကမ္မ စတုက္ကကား နဝတ္တမ္ဘီစသည်တည်း။ ထိုနောင်ကား မိသကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုသုံးချက်သည်ကား မေထုနာဒိအနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား ရာဂပဟာနာဒိအနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂပဟာနာနုယောဂ ဒေါသပဟာနာ နုယောဂ မောဟပဟာနာနုယောဂ။ပ။အနောတ္တပဟာနာနုယောဂ စသော အားဖြင့် ဆယ်ပါးပြား၏။ ဤကား ရာဂပဟာနာနုယောဂတည်း။ ထိုနောင် ဗောဇ္ဈင်္ဂါနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂပဟာန ဒေါသပဟာနစသော ဆယ်ပါးတွင် ရာဂပဟာနကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား မဂ္ဂမူလိရှိသော ရာဂပဟာန သတိပဋ္ဌာနမူလိရှိသော ရာဂပဟာန သမ္မပ္ပဓာနမူလိရှိသော ရာဂပဟာန ဣဒ္ဓိပါဒမူလိရှိသော ရာဂပဟာနမူလ ဣန္ဒြိယမူလိရှိသော ရာဂပဟာနမူလ ဗလမူလိရှိသော ရာဂပဟာနမူလ ဗောဇ္ဈင်္ဂမူလိရှိသော ရာဂပဟာနမူလဟူ၍ ခုနှစ်ပါးတွင်သော် မဂ္ဂမူလိရှိသော ရာဂပဟာနမူလကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော် အတ္ထိအရဟတော။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား ဒေါသမူလရှိသည်ကို ဟောတော်မူ၏။ ဤ၌ မဂ္ဂ သတိပဋ္ဌာန သမ္မပ္ပဓာန ဣဒ္ဓိပါဒ ဣန္ဒြိယ ဗလ ဗောဇ္ဈင်ဟူ၍ ခုနစ်ပါးမူလီထည့်၍ ဟောရာ၌ မဂ္ဂမူလီထည့်သော ဒေါသပဟာန မူလကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ။)

ကြင်းသောမောဟပဟာန အစရှိသောရှစ်ပါးတွင် တပါးပါး၌ ခုနစ်ပါး ခုနစ်ပါးစီချည်းထည့်၍ ဟောလေ။ ဤကား ဗောဇ္ဈင်ဒီ အနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိတရာဂါဒိအနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဝိတရာဂ ဝိတဒေါသ ဝိတမောဟ ဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် ဝိတရာဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ရုံးမ်ထားလေသည် ခွဲ၍ဟောလေ။ ဤကား ဝိတရာဂါဒိအနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား သမ္မက္ခသလာဒိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား. သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမတချက် ပဋိလောမတချက်တည်း။ အနုလောမသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါး တွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုယောဂ ဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကာရဏဖြစ်သော အနုယောဂ ဝတ္ထု ဖလဖြစ်သော အနုယောဂ ဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ကာရဏဖြစ်သော အနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ဝိသဇ္ဇနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား အတ္ထိအရဟတော အသုစိသုက္ကဝိသဒ္ဒိတည်း။ ဝိသဇ္ဇနာဟူသော်ကား သမ္မက္ခသလသအရဟတော အတ္ထိအသုစိသုက္ကဝိသဒ္ဒိတိတည်း။ ပရမ္မက္ခသလသ အရဟတောနတ္ထိ အသုစိသုက္ကဝိသဒ္ဒိတိတည်း။ ထိုနောင်ကား ဖလကို ဟောတော်မူ၏။ ဖလဟူသော်ကား သမ္မက္ခသလသအရတော အတ္ထိ အသုစိသုက္ကဝိသဒ္ဒိတိအာမန္တာတည်း။ အနုယောဂ ဝတ္ထု နောင်ကား

အနုယောဂ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ အဝဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

ဤနှစ်ချက်သည်ကား သုဒ္ဓတည်း။ ထိုသုဒ္ဓနှောင်ကား မိသကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂပဗဟာနာဒိအနုယောဂ ဗောဇ္ဈင်္ဂါဒိ အနုယောဂ ဝိတရာဂါဒိအနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် ရာဂပဗဟာနာဒိ အနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂ ဒေါသ အစရှိသောအားဖြင့် ဆယ်ပါးပြား၏။ ထို ဆယ်ပါးတွင်သော် ရာဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနှောင်ကား ဗောဓိပက္ခိယာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂအစရှိသော ဆယ်ပါးတွင် တပါးပါးဌ မဂ္ဂမူလိ ရှိသည် သတိပဋ္ဌာနမူလိရှိသည် သမ္မပ္ပဓာနမူလိရှိသည် ဣဒ္ဓိပါဒ မူလိရှိသည် ဣန္ဒြိယမူလိရှိသည် ဗလမူလိရှိသည် ဗောဇ္ဈင်္ဂမူလိ ရှိသည်ဟူ၍ ခုနှစ်ပါးတွင်သော် မဂ္ဂမူလိရှိသော ရာဂပဗဟာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ။ထိုနှောင်ကား ဝိတရာဂါ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂ ဒေါသ မောဟဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

ဤသုံးပါးသည်ကား မိသကတွင် အနုလုံတည်း။ အနုလုံ နှောင်ကား ပဋိလုံကိုဟောတော်မူ၏။ အနုလုံနှင့်အတူပင်။ ဤ ကား အထက်ကုသလာဒိအနုယောဂတည်း။ထိုနှောင်ကား သုတ္တ သာဓနကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန အစရှိ သောအားဖြင့် ငါးပါးပြား၏။ ထိုနှောင်ကား ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာနစသော ငါးပါး တည်း။ ပုဗ္ဗာနှောင်ကား ပဋိပုဗ္ဗာကို ဟောတော်မူ၏။ (သိ ကောင်းပြီ)။

ပရူပဟာရကထာနိဋ္ဌိတာ။

၂-အညာဏကထာ

၃၁၄။ အရဟတောဲအား။ အညာဏံ၊ မသိသောဉာဏ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ။ပ။

သန္ဓိ၊ အိမ်ခြေစပ်ကို။ ဆိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်ရာသလော။ နိလ္လောပံ၊ လုယက်ခြင်းသို့။ ဟရေယျ၊ ဆောင်သလော။ ဧကာဂါရိယံ၊ တအိမ်တည်းဌ ဂုဟာစားခြင်းကို။ ကရေယျ၊ ပြုသလော။ ပရိပန္ထေ၊ ခရီးဆုံ၌၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်သလော။ ပရိပန္ထေ တိဋ္ဌေယျ၊ ရန်သူကို သည် သတ်သလော်။ ပရဒါရံ၊ သူတပါး သားမယားသို့လည်း။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားသလော။ ဂါမဃာတံ၊ ရွာ၌ လုယက်ခြင်းကို။ ကရေယျ၊ လော။ နိဂမဃာတံ၊ နိဂုံး၌လုယက်ခြင်းကို။ ကရေယျ၊ လော။ နဟောဝံဝတ္ဘဗ္ဗေ။ ပ။

၃၁၅။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။အဟာ၊သည်။ဇာနတောဲ၊သိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပဿတောဲ၊ မြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းကို။ ဝဒါမိ၊ ၏။ အဇာနတောဲ၊ မသိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အပဿတောဲ၊ မမြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းကို။ နောဝဒါမိ၊ မဆို။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့။ ကိန္တု၊ အသို့။ ဇာနတောဲ၊ သိအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကိံ၊ အသို့။ ပဿတောဲ၊ မြင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယော၊ ကုန်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ရူပံ၊ ရုပ်တည်း။ ပ။ ရူပဿ၊ ရုပ်၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ပ။ ရူပဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ချုပ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနတောဲ၊ သိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ (စသည်ပြန်လေ) ပ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံကို။ အနဘိဇာနံ၊မသိ။ အပရိဇာနံ၊ မပိုင်းခြား။ အဝိရာဇယံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမြို့နှင့်မကင်း။ အပ္ပဇဟံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော - မြို့ကိုမစွန့်။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဒုက္ခ၏ကုန်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ အဘဗ္ဗောမတ္ထိ။ ပ။

သဒ္ဓသန သမ္ပဒါယ၊ သောတာပတ္တိမဂ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။ သဟာ၀၊ တကွလျှင်။ အသ၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်အား။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ဓမ္မတို့ကို။ ဇဟိတာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သည်။ ဘ၀န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေ၊ ထိုဓမ္မတို့သည်။ အသ္သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ၀ိစိကိစ္ဆ တဿ ပိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ၀ိစိကိစ္ဆာ သည်လည်းကောင်း။ သီလဗ္ဗတံ ၀ါ ပိ၊ ဂေါသီလ ဂေါ၀တအားဖြင့် အကျင့်ရှိသော ဓမ္မသည်လည်းကောင်း။ ယံကိဉ္စိ၊ ခပ်သိမ်းသော ဓမ္မသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတေ၊ ထိုတရားတို့ကို။ ဇဟိတာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သည်။ ဘ၀န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ အပါယေဟိ စ၊ တို့မှ။ ၀ိပ္ပမုတ္တော၊ ၏။ ဆစ်ကုန်သော။ အဘိဌာနာနိ၊ မာတုဃာတက ပိတုဃာတက အရဟန္တဃာတက သံဃဘေဒက ဗုဒ္ဓလောဟိတကဟူ၍ ပဉ္စာနန္တရိယကံ အညသတ္ထာရုဒေသ တို့ကို။ ကာ၀ တုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။

အမှာ အညသတ္ထာရုဒေသ ဟူသည် မိန္ဆာဒိဋ္ဌိကိုသာဆရာဟူ၍ ဘုရားမြတ်စွာကို ပဋိပက္ခ မှတ်လေသည်ကိုလျှင် အညသတ္ထာရုဒေသဟူသတည်း။ပ။

ဘိက္ခ၀ေ၀တို့။ ယသ္မိं သမယေ၊ အကြင် ရောအခါ၌။ အရိယသာ၀ကသ၊ အရိယာတပည့်သား၏။ ၀ိရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြေကင်းထသော။ ၀ိတမလံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေး ကင်းထသော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ ဓမ္မစက္ခုသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ ယံကိဉ္စိ၊ ခပ်သိမ်းသော ဓမ္မသည်။ သမုဒယ ဓမ္မံ၊ ဖြစ်သော သဘောရှိ၏။ သမ္ပံ၊ ခပ်သိမ်းသော။ တံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ဓမ္မသည်။ နိရောဓ ဓမ္မံ၊ နိရောဓ ဓမ္မမည်၏။ ဘိက္ခ၀ေ၀တို့။ ဒဿနုပ္ပါဒါ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏ ဖြစ်ခြင်းနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အရိယသာ၀ကသ၊ ၏။ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ သညောဇနာနိ၊ သညောဇဉ်တို့ကို။ ပဟီယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ပ။

အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ ဇုတ္တိပုရိသာနံ၊ တို့၏။ နာမဂေါတ္တံ၊ အမည်အမျိုးကို။ နဇာနေယျ၊ မသိသည် မဟုတ်လော။ မဂ္ဂါမဂ္ဂံ၊

အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို။ နဇာနေယျနနု၊ မသိသည် မဟုတ်လော။ပ။

အမှာ ပရူပဟာရကထာ နောင်ကား အညာဏ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိပုဗ္ဗာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ထိုနှစ်ပါးတွင် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂ ပရဝါဒိပဂ္ဂဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပဂ္ဂကို ရှေးဦးစွာတောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အဝိဇ္ဇာဒိဖြစ်သော သကဝါဒိပဂ္ဂ အညာဏပကတိဖြစ်သော သကဝါဒိပဂ္ဂသတ္တာရာဒိ ဖြစ်သော သကဝါဒိပဂ္ဂ ရာဂပဋိဃာဒိ ဖြစ်သော သကဝါဒိပဂ္ဂ ဗောဓိပဂ္ဂိယဖြစ်သော သကဝါဒိပဂ္ဂ ဝိတရာဂါဒိဖြစ်သော သကဝါဒိပဂ္ဂ သမ္မဂုသလာဒိ ဖြစ်သော သကဝါဒိပဂ္ဂ-သုတ္တာဟရဏဖြစ်သော သကဝါဒိပဂ္ဂဟူ၍ ရှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် အဝိဇ္ဇာဒိ အနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သုဒ္ဓမိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသုဒ္ဓတွင်သော် အနုလုံတချက်ပဋိလုံတချက်မိဿကဌ် အနုလုံတချက် ပဋိလုံတချက် ၎င်းမလေးချက်သည်ကား အဝိဇ္ဇာဒိအနုယောဂတည်း။ထိုနောင်အညာဏပကတိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သုဒ္ဓမိဿကနှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မ စတုက္ကစသော ငါးပါးတည်း။မိဿကဌ် သော်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ဤကား အညာဏပကတိ အနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား သတ္တာရာဒိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓမိဿက နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမတချက် ပဋိလောမ တချက်တည်း။ ဤကား သုဒ္ဓတည်း။ ထိုသုဒ္ဓနောင်ကား မိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလုံတချက် ပဋိလုံတချက် ဤသုဒ္ဓနှစ်ချက်

မိသကနှစ်ချက် ဤလေးချက်သည်ကား သတ္တာရာဒိ အနုယောဂ မည်၏။ ထိုနောင်ကား ရာဂပဟာနာဒိအနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂပဟာနာဒိအနုယောဂအစရှိသောအားဖြင့် ဆယ်ပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ထိုနောင်ကား မောဓိပက္ခိယ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား မဂ္ဂမူလိရှိသော ရာဂပဟာနမူလ သတိပဋ္ဌာနမူလိရှိသော ရာဂပဟာနမူလ သမ္မပ္ပဓာနမူလိရှိသော ရာဂပဟာနမူလ ဣဒ္ဓိပါဒမူလိရှိသော ရာဂပဟာနမူလ ဣန္ဒြိယ မူလိရှိသော ရာဂပဟာန မူလ ဗလမူလိ ရှိသော ရာဂပဟာနမူလ မောဇ္ဈင်္ဂမူလိရှိသော ရာဂပဟာနမူလဟူ၍ ရာဂမူလိရှိရာဌာလည်း ခုနစ်ချက် ဟောရ၏။ ဒေါသမူလိ အစရှိသည်ဌာ တချက်ချက်တွင် ခုနစ်ချက် ခုနစ်ချက်စီချည်း ဟောလေ။ ထိုနောင်ကား ဝိတရာဂကို ဟောတော်မူ၏။ လောဘ ဒေါသ မောဟ သုံးပါးလုံးကို တချက်တည်းဟောလေ။ ထိုနောင်ကား သဝမ္ဘကုသလာဒိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ မိသက နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ သုဒ္ဓသည်ကား အနုလုံတချက် ပဋိလုံတချက်တည်း။ မိသကဌ်သော်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ နှစ်ပါးတွင် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အနုလောမတုံသည်လည်း ရာဂပဟာနာဒိအနုယောဂ မောဓိပက္ခိယ ဝိတရာဂဟူ၍ သုံးပါး။ရာဂပဟာနာဒိသည်လည်း ရာဂ ဒေါသ မောဟ အစရှိသောအားဖြင့် ဆယ်ပါးတည်း။မောဓိပက္ခိယဌ်လည်း ရာဂ ဒေါသ မောဟ အစရှိသော ဆယ်ပါးတည်း။ တပါးပါးဌ်မဂ္ဂ သတိပဋ္ဌာန အစရှိသော ခုနစ်ပါး ခုနစ်ပါးစီချည်း ဟောတော်မူ၏။ ဝိတရာဂဌ်သော်ကား လောဘ ဒေါသ မောဟတို့ကို တချက်တည်း ဟောတော်မူ၏။ ဤကား မိသကဌ်အနုလုံတည်း။ထိုနောင်ကား ပဋိလုံကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂပဟာနာဒိအနုယောဂ မောဓိပက္ခိယ အနုယောဂ ဝိတရာဂဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ အနုလုံနှင့်အတူပင်ချည်း။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာ ဟရဏကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်

ကား ခန္ဓာဖြစ်သောသုံ့တွာဟရဏ သမ္ဘဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏ ရတနဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏ ဓမ္မစက္ခုဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏ ဟူ၍ ငါးပါးပြားတည်။ (သိကောင်းပြီ)။

သကဝါဒီ ပဂ္ဂိုလ်နှောင်ကား ပရဝါဒီပဂ္ဂိုလ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တမ်အတ္ထိအရဟတောအညာဏန္တိ အာမ ခန္ဓာ။ နနုအရဟာ ဇုတ္ထိပုရိသာနံ နာမဂေါတ္တံနဇာနေယျ။ ပ။ အရဟတော အညာဏံတည်း။ ဤကားပုစ္ဆာတည်း။ ပုစ္ဆာနှောင်ကား ပဋိပုစ္ဆာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သကဝါဒီပဂ္ဂိုလ် ပရဝါဒီပဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပဂ္ဂိုလ်ကား အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။သကဝါဒီပဂ္ဂိုလ်ကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အရဟာဇုတ္ထိပုရိသာနံ အစရှိသည်တည်း။

အညာဏကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-ကဒ်ါကထာ

☞ ၃၂ ၁။ ယဒါ-ယသ္မိံကာလေ၊ အကြင်ရောအခါ၌။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်ထသော။ အာတာပိနော၊ သမ္မပ္ပဓာန် တည်းဟူသော ဝီရိယရှိထသော။ ဗျာယတော၊ အာရမ္မဏာ လက္ခဏာအားဖြင့် ပြင်းစွာ ရှုပြီး ထသော။ ပြာဟူဏာသ၊ မကောင်းမှုကို အပယ်ပြုပြီးထသော။ ဒီဃာသဝဿ'ရဟန္တာအား။ ဓမ္မာ၊ အနုလုံဖြစ်သော ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်ကို သိတတ် သော ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မတို့သည်။ ဓမ္မာ၊ အနုလုံဖြစ်သော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို သိခြင်း အကြောင်း ဖြစ်သော သစ္စာဓမ္မ တို့သည်။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ အယ၊ ထိုရောအခါ၌။ အသ္သတာဒိသဿ၊ ထိုသို့သဘော ရှိထသော။ အာတာပိနော၊ သော။ ဗျာယတော၊ သော။ ပြာဟူဏာသ။ သော။ ဒီဃာသဝဿ၊ အား။ သမ္ဘာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ကဒ်ါ၊ ယုံမှားခြင်းတို့သည်။ ဝပယန္တိ၊ ပျောက်ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်ဟူမူ

ကား။ သဟေတုဝမ္မံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ထသော အဝိဇ္ဇာ အစရှိသောဝမ္မတို့၏ သဒ္ဒါရအစရှိသော အကျိုးတရားကို။ယဟေ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ပဇာနာတိ၊အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဒုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကမ္မာ၊ ယုံမှားခြင်းတို့သည်။ ဝပယန္တိ၊ ပျောက်ကုန်၏။ပ။

ပစ္စယာနံ၊အဝိဇ္ဇာအစရှိသော အကြောင်းတို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ရာ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ အဝေဒိ၊သိပြီ။ (အောက်က အနက်အတိုင်းပေးလေ)။

သူရိယော၊ နေသည်။ အ'န္ဓလိကံ၊ ကောင်းကင်ကို။ ဩဘာ သယံ-ဩဘာသယန္တော၊ ထွန်းပသည်ဖြစ်၍။ တမံ၊ အမှိုက်ကို။ ဝိဓူပယံ-ဝိဓူပယန္တော၊ ဖျောက်သည်ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌတိ ဒုဝေ၊ တည်တိ သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ လည်းကောင်း။ မာရသေနံ၊ မာရ်နတ်တည်းဟူ သော စစ်သည်ကို။ ဝိဓူပယံ-ဝိဓူပယန္တော၊ဖျောက်သည် ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။

ဗျာယိနော၊ အာရမ္မဏလက္ခဏအားဖြင့်ပြင်းစွာရှုပြီးထသော။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်ထသော။ ဗြဟ္မစရိ ယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရန္တော၊ ကျင့်သော။ ခီဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာသည်။ ဒုဝေါ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ လည်းကောင်း။ ဟူရုံဝါ၊ နဂါးဂဠုန် အစရှိသော တမလွန်ဘဝ၌ လည်းကောင်း၊ သက ဝေဒိယာဝါ၊ မိမိမူလည်း ခံစားအပ်ထသော။ ပရဝေဒိယာဝါ၊ တပါးသောသူသည်မူလည်း ခံစားအပ်ထသော။ ယာကာစိ၊ ခပ် သိမ်းသော။ ကမ္မာ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သမ္ဘာ၊ခပ်သိမ်း ကုန်သော။တာကမ္မာ၊ ထိုသို့ယုံမှားခြင်းတို့ကို။ ဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်ပြီ။

ကမ္မာဘူတေသု၊ ယုံမှားခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်ထသော။ ပါဏီသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ယေ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ကမ္မာ'ယုံမှား ခြင်းတို့ကို။ သမတိက္ကန္တာ၊ လွန်မြောက် ကုန်၏။ အသံသယာ၊ ယုံမှားကင်းကုန်၏။. ဝိသံယုတ္တာ၊ အထူးသဖြင့် ယုံမှားကင်းကုန်

၏။ တေသု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော အလှူသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ များသောအကျိုးရှိ၏။

ဇနိန္ဒ၊ လူတို့ကိုအစိုးရသောမင်းဖြတ်။ ဣဿ သာဝ ကေသု၊ တို့တွင်။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ သာဝကော၊ သာဝကသည်။ တောဒိသိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဓမ္မပ္ပကာသနော၊ ဓမ္မပ္ပကာသနကို ပြုခြင်းသည်။ ကိံနုဣဿ၊ အဘယ်ကြောင့် မရှိသနည်း။ အဣဿ ရှိသလျင်ကတည်း။တဣ၊ ထိုပကာသနကိုပြုခြင်း၌။ ကိံကမ်တိ၊ အဘယ်ကြောင့် ယုံမှားအံ့နည်း။ နကမ်တိ၊ မယုံမှား။ နိတိဏ္ဏာ သြဃံ၊ ကူးမြောက်ပြီးသော သြဃရှိထသော။ ဝိစိကိစ္ဆာဆိန္နံ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာ ရှိထသော။ ဇိနံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော မာရ်နတ်ကို အောင်ပြီးထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ဣတိအယံသုတ္တန္တော၊ ဤသို့သောသုတ္တန်သည်။ အဣဿ ဝနနု၊ ရှိသည် မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ရှိသည်ဟုတ်၏။

အမှာ အညာဏ ကထာနောင်ကား ကမ္မိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုကမ္မိ ကထာသည်ကားပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌာနနှာ ဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်ပုဗ္ဗာကိုမှားဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဝိစိကိစ္ဆာဒိ အနုယောဂသကဝါဒိပက္ခ သဏ္ဌရိကမ္မိဒိအနုယောဂ သကဝါဒိပက္ခ ရာဂပ္ပဟီနာဒိ အနုယောဂ သကဝါဒိပက္ခ ဗောဓိပက္ခိယ အနုယောဂ သကဝါဒိပက္ခ ဝိတရာဂ အနုယောဂ သကဝါဒိပက္ခ သဗ္ဗကုသလာဒိ အနုယောဂ သက ဝါဒိပက္ခ သုတ္တာဟရဏ ဟူ၍ ခုနစ်ပါး ပြား၏။ ထိုခုနစ်ပါးတွင် ဝိစိကိစ္ဆာဒိ အနုယောဂကို ရှေးဦးဟု ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ မိသကဟူ၍ နှစ်ပါး။ သုဒ္ဓသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ မိသကဒ္ဒွိလည်း

အနုလောမတချက်။ ပဋိလောမတချက်တည်း။ သတ္တာရာဒိကခါနှ ယောဂသည်ကား သုဒ္ဓ မိဿကနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမနှစ်ပါး။ မိဿကသည်ကား အနုလောမ ဝဋ္ဋ လောမဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ ရာဂါဒိအနုယောဂ သည်ကား ရာဂ ဒေါသ မောဟ အစရှိသော အားဖြင့်ဆယ်ပါး လည်းကောင်း ဘော်၍ဟောလေ။ ဗောဓိပက္ခိယ သည်ကား ရာဂအစရှိသည် ဆယ်ပါးတွင် တပါးပါးဌ် မဂ္ဂဘာဝိတ သတိပဋ္ဌာန ဘာဝိတ သမ္မပ္ပဓာန ဣဒ္ဓိပါဒ ဣန္ဒြိယ ဗလဗောဇ္ဈင်ဟူ၍ ခုနှစ်ပါးခုနှစ်ပါးစီ ချည်းထည့်၍ဟောလေ။ ဝိတရာဂကိုကား သိကောင်းပြီ။ သဓမ္မ ကုသလာဒိ အနုယောဂသည်ကား ရာဂပွဟာ ဖြစ်သော သဓမ္မ ကုသလ ဗောဓိပက္ခိယဖြစ်သော သဓမ္မကုသလဝိတရာဂဖြစ်သော သဓမ္မကုသလဟူ၍သုံးပါး အနုလောမတချက်။ ပဋိလောမ၌လည်း တချက်။ အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍လည်းနှစ်ပါး ကုသလဟူ၍ သုံးပါးပြားတည်း။ အောက်မှာနှင့်အတူပင်။ပဋိလောမ၌လည်းသုံးပါး လည်းကောင်း သုတ္တာဟရဏသည်ကား ခန္ဓာဖြစ်သော သုတ္တာ ဟရဏ သဠဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏ ရတနဖြစ်သော သုတ္တာဟ ရဏ ဓမ္မစက္ခုဥဒပါဒိဖြစ်သောသုတ္တာဟရဏ ယဒါဟေတုသော သုတ္တာဟရဏဟူ၍ ခြောက်ပါးတည်း။ သကဝါဒိပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ စသည်တည်း။ ဤရှေသည်ကား ပုဗ္ဗာ။ပုဗ္ဗာနောင်ကား ပဋိပုဗ္ဗာ ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ် ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပက္ခသည်ကား အထူး မရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား အနုလောမပဋ္ဌာကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဋ္ဌာကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အရဟာဒုတ္တိပုရိသာနံ နာမဂေါတ္တံကခ်ေယျ။ ပ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ တည်း။

ကခ်ိကထာနိဒ္ဒေသ။

၄-ပရိတာရဏကထာ

၃၂၂။ အရဟတော၊ အာ။ ပရိတာရဏာ၊ တပါးသောသူသည်သိစေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ သလော။ အာမန္တာ။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ ပရနေယျော၊ တပါးသောသူသည် သိစေအပ်သလော။ ပရပတ္တိယော၊ တပါးသောသူသည်ယုံမှားစေအပ်သလော။ ပရပစ္စယော၊ တပါးသောသူသည် အကြောင်းရှိသလော။ ပရပဋိ ဗဒ္ဓာ၊ တပါးသောသူနှင့် စပ်၍သိသလော။ သံမုဋ္ဌော၊ တွေဝေသည်ဖြစ်၍။ အသမ္ဘဝနော၊ အဆင်အခြင်မရှိသည်ဖြစ်၍။ နဇာနာတိ၊ မသိသလော။ နပဿတိ၊ မမြင်သလော။ ဇုတိပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊ ဝါပရဝါဒီ သည်။ နဟိဝတ္ကမ္ဘေ–နဟိဝတ္ကမ္ဘော။ မဆိုအပ်။ (အောက်နှင့် အတူချည်း)။

၃၂၃။ ကေနကာ၊ အိုကေနက။ လောကော၊ ဤ။ ကိဿ၊ ဟစုံတခု သော။ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော။ ဓမ္မဿ၊ တရားကိုလည်း။ အဘိဇာနမာ နော၊ ပိုင်းခြားမှတ်သိအပ်ပြီလော။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ကထံ ကထိ၊ သို့ လောသို့လော ဟူ၍ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပမောစနာယ၊ လွတ်ခြင်းငှါ။ နဂမိဿာမိ ယထာ၊ မလာသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤဘုရားလည်းကောင်း။ တုဝံ၊ သင်သည်။ ဒုမ်ပြေသံ၊ ဤပြဿနာကို။ တာရေသိ၊ ကူးခပ်စေ လော။

အမှာ ထိုပရိတာရဏကထာသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌာနနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ သကဝါဒီပက္ခသည်ကား ပရနေ ယျာဒိဖြစ်သော သကဝါဒီပက္ခ သတ္တရိပရိတာရဏာဒိသကဝါ ဒီပက္ခ ရာဂပ္ပဟီန ဗောဓိပက္ခိယ ဝိဝဋ္ဋရာဂသမ္မ ကုသလာဒိ အနု ယောဂသုတ္တာဟရဏဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ အတူပင်။ သုတ္တာဟရ ဏ စက္ခုအနုယောဂမှာကား ခန္ဓာသုတ္တာဟရဏ သစ္စသုတ္တာဟ ရဏ သမ္ဘဝနာဒိသုတ္တာဟရဏ ရတနသုတ္တာဟရဏ ဓမ္မစက္ကဥ

ပါဒိသုတ္တာဟရဏကေဏသုတ္တာဟရဏဟူ၍ ခြောက်ပါးတည်း။ ထိုကား ပရဝါဒိပက္ခကိုဟောတော်မူ၏။ ဤကားပုဏ္ဏာတည်း။ ထိုပုဏ္ဏာနှောင်ကားပဋိပုဏ္ဏာကို ဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ပရိတာရဏကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-ဝစီဘေဒကထာ

၃၂၆။ ။ပ။သမ္ဘတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောဘဝ၌။ သမာပန္နာနံ၊ သမာပတ်ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊လည်း။ ဝစီဘေဒေါ၊နှုတ်မြွက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊သလော။ပ။ သမ္ဘဒါ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောကာလ၌။ ပ။ သမ္ဘေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သမာပန္နာနံ၊ သမာပတ်ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ပ။ သမ္ဘသမာပတ္တိသု၊ ခပ်သိမ်းသော သမာပတ်ကို ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဝစီဘေဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ပ။

၃၂၇။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူ၍။ ဇာနန္တော၊ သိသော သူသည်။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူ၍။ဝါစံ၊ကို။ ဘာသတိ၊ ဆိုသလော။ပ။

၃၂၈။ ဥဏ္ဏံ၊ ဥဏ္ဏော်သည်။ ကိုဂေါစရံ၊ အဘယ်အာရုံ ရှိသနည်း။ ဇုတိပုဏ္ဏာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဥဏ္ဏံ၊ သည်။ သစ္ဆဂေါစရံ၊ သစ္စာ၁လျှင်အာရုံရှိ၏။ ဇုတိအယံ ဝိသဇ္ဇနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။

၃၂၉။ ပထဝီကသိဏံ၊ ပထဝီ ကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ဈာနံ၊ဈာန်ကို။သမာပန္နဿ၊ သမာပတ်ကို ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊သည်။အတ္ထိနု၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ တဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝစီဘေဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ သလော။ပ။

၃၃၂။ ဝိတက္ကသမုဋ္ဌာနာ၊ ဝိတက်လျှင် အကြောင်းရှိသော။ ဝါစာ၊ ကို။ဘဝဝတာ၊ ဘုရားသည်။ ဝုတ္တာ၊ဟော၁တော်မူ၏။ပ။ ပဌမံဈာနံ၊ ကို။ သမာပန္နဿ၊ သမာပတ်ကို ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်

အား။ဝါစာ၊ စကားသည်။ နိရုဒ္ဓါ၊ချုပ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣတိ အယံသုတ္တန္တော၊ သည်။ အတ္ထေဝနု၊ ရှိသည် မဟုတ်လော။ အာမန္တာ။ပ။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ သိဒိသ၊သိဒိအမည်ရှိသော။ ဘဂဝတော၊ မျှားသောဘုန်းရှိသော။ အရဟတော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံထိုက်ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။အဘိဘူနာမ၊ သော။သာဝကော၊ တပည့်သားသည်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။

ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဘုရားမြတ်စွာသာသနာ၌။ အာရဇ္ဇထ၊ အားထုတ်ကုန်လော့။ နိက္ကမထ။ ထွက်မြောက်ကုန်လော့။ ယုဇ္ဇထ၊ အဘန်တလဲလဲ ယှဉ်ကုန်လော့။ ကုဗ္ဗရော၊ ဆင်သည်။ နဠာဂါရံ၊ ကျ။ဖြင့်ပြီးသော အိမ်ကို။ ဓုနာတိ ဣဝ၊ ထွားထွားညက်ညက် ဖျက်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ဤအတူလည်းကောင်း။ မစ္စုနော၊ သေမင်း၏။ သေနံ၊စစ်သည်ကို။ ဓုနာထ၊ ဖျက်ဆီးကုန်လော့။

ယော။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဣမသ္မိံ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း၌။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရိဿတိ၊ တပါးသော ဒုရိယာပုထ်ဖြင့် နှိပ်စက်၍ တပါးသော ဒုရိယာပုထ်ဖြင့် ပိုင်းခြားသော ကိုယ်ကို ဆောင်လတ္တံ့။ ဇာတိသံသာရံ၊ ဇာတိသံသရာကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဒုက္ခဿ၊၏။အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သော နေရဗာန်ကို။ ကရိဿတိ၊ မျက်မှောက်ပြုစေလတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ဒဿသဟဿိ လောကဓာတုံ၊ တသောင်းသောလောကဓာတ်ကို။သရေန၊အသံဖြင့်။ဝိညာပေသိ၊ သိစေ၏။ ဣတိအယံသုတ္တန္တော၊ သည်။ အတ္ထေဝနု၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ။တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ သမာပန္နဿ၊ အား။ဝစိဘေဒေါ၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။

အမှာ ဝစိဘေဒ ကထာသည် ကေတော သုတ္တသာဓန၊ ဥဘတော သုတ္တသာဓန ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ကေတော သုတ္တသာဓနကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခ

ကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ မိသကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သဗ္ဗတ္ထ သမ္ဗဒုါ သမ္ဗေသံ သမ္ဗသမာပတ္တိဟူ၍လေးပါး။ တပါးပါးဌ အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးစီချည်း ပြား၏။ ပဋိကမ္မကား နဝတ္တမ်စသည်တည်း။ သုဒ္ဓနောင်ကား မိသကကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကားကာယဘေဒါဒိမိသက သစ္စာဒိဂေါ စရမိသက ပထဝီ ကသိဏာဒိမိသက လောကိယ သမာပန္ဓ မိသက လောကုတ္တရာဒိ မိသုက ဟူ၍ခြောက်ပါး တွင်သော် ကာယဘေဒါဒိမိသကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကာယ ကာယဘေဒဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော်ကာယကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုလောမတချက် ပဋိလောမတချက်။ ကာယဘေဒဌာလည်း အနုလောမတချက် ပဋိလောမတချက်။ ဤလေးချက်သည်ကားကာယဘေဒါဒိတည်း။ ထိုနောင်ကားမိသကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားအနုလောမပဋိလောမနှစ်ပါးတွင်သော်အနုလောမကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သမုဒယမူလိရှိသော ဒုက္ခသစ္စာမူလ နိရောဓသစ္စာမူလိရှိသော ဒုက္ခသစ္စာမူလ မဂ္ဂသစ္စာမူလိရှိသော ဒုက္ခသစ္စာမူလ ဟူ၍အနုလုံ၌သုံးပါး။ သမုဒယမူလ နိရောဓမူလ မဂ္ဂမူလဟူ၍ ပဋိလောမ၌လည်းသုံးပါး။ ဤခြောက်ချက်သည်လျှင် သစ္စာဒိမိသကတည်း။ ထိုနောင်ကား ဂေါစရာဒိ အနုယောဂမိသကကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကားသုဒ္ဓမိသကနှစ်ပါးတွင်သော်သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သစ္စာဂေါစရာဒိယောဂသုဒ္ဓ ဂေါစရာဒိ ယောဂဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား မိသကကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဂေါစရသုဒ္ဓ ဂေါစရာဒိယောဂဒိန္ဓ ဖလာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ဤကား ဂေါစရာဒိ နုယောဂတည်း။ထိုနောင်ကားပထဝီကသိဏာဒိအနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားအနုလောမ ပဋိလောမ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပထဝီကသိ

ဏာဒိနုအယောဂ အာပေါကသိုဏ်း တေဇောကသိုဏ်း ဝါယောကသိုဏ်း နီလကသိုဏ်း ပီတကသိုဏ်း လောဟိတ ကသိုဏ်း ဩဒါတကသိုဏ်း အာကာသာ နဉ္စာယတန ဝိညာဏဉ္စာယတန အာကိဉ္စညာယတန နေဝသညာနာ သညာယတနဟူ၍ တဆယ့် တပါးပြား၏။ ဤကား အနုလုံတည်း။ ပဋိလုံ၌လည်း တဆယ့် တပါးလည်းကောင်းတည်း။ဤကားပထဝီကသိဏာဒိအနုယောဂ တည်း။ ထိုနောင်ကား လောကိယာဒိအနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလုံ ပဋိလုံဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။အနုလုံသည် ကား အဘေဒ ဘေဒဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ အဘေဒကား တပါး သာ။ ဘေဒသည်ကား ပဌမဈာန် ဒုတိယဈာန် တတိယဈာန် စတုတ္ထဈာန်ဟူ၍ လေးပါးတည်း။ ဤလေးပါးသည်ကား အနုလုံ တည်း။ ပဋိလုံမှာလည်း အဘေဒ ဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ အဘေဒကား တပါးသာ။ ဘေဒသည်ကား ပဌမဈာန် ဒုတိယ ဈာန် တတိယဈာန် စတုတ္ထဈာန် လေးပါးလည်းကောင်းတည်း။ ဤဆယ်ချက်သည်ကား လောကိယသမာပတ္တိ အနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား လောကုတ္တရာဒိ အနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား လောကိနှင့်ရောသော လောကုတ္တရ မိဿက သုဒ္ဓ ဖြစ်သော လောကုတ္တရ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် လောကီ နှင့်ရောသော လောကုတ္တရမိဿကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋိလောမ နှစ်ပါးတွင်သော်အနုလောမ ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား လောကိပဌမဈာန် မူလရှိသော လောကုတ္တရာပဌမဈာန်မူလ လောကီ ဒုတိယဈာန် မူလရှိသော လောကုတ္တရာပဌမဈာန်မူလ လောကိတတိယ ဈာန် မူလရှိသော လောကုတ္တရာပဌမဈာန်မူလလောကီ စတုတ္ထဈာန် မူလရှိသော လောကုတ္တရာ ပဌမဈာန်မူလဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါးတွင် လောကိပဌမဈာန်မူလရှိသော လောကုတ္တရာ ပဌမဈာန်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနု

လောမပဋ္ဌာန ပဋ္ဌာနမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

အနုလောမ နောင်ကား ပဋ္ဌာလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား လောကိပဌမဈာန်မူလရှိသည် လောကိ ဒုတိယဈာန်မူလရှိသည် လောကိတတိယဈာန် မူလရှိသည် လောကိစတုတ္ထဈာန်မူလရှိသည် လောကုတ္တရာပဌမဈာန်မူလိရှိသည်ဟူ၍ လေးပါးပြားတည်း။ အနုလောမလေးချက် ပဋ္ဌာလောမလေးချက် ဤရှစ်ချက်သည်လျှင် လောကိနှင့် ရောသော လောကုတ္တရာ မိဿကတည်း။ ထိုနောင်ကား သုဒ္ဓဖြစ်သော လောကုတ္တရာမိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် အနုလောမ ပဋ္ဌာလောမ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား လောကုတ္တရာ ဒုတိယဈာန် မူလိရှိသည် လောကုတ္တရာ တတိယဈာန်မူလိရှိသည် စတုတ္ထဈာန်မူလိရှိသော လောကုတ္တရာ ပဌမဈာန်မူလဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ အနုလုံနောင်ကား ပဋ္ဌာလုံကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား လောကုတ္တရာ ဒုတိယဈာန် မူလိရှိသော လောကုတ္တရာ ပဌမဈာန်မူလ လောကုတ္တရာတတိယဈာန်မူလိရှိသော လောကုတ္တရာ ပဌမဈာန်မူလ လောကုတ္တရာစတုတ္ထဈာန်မူလိရှိသော လောကုတ္တရာပဌမဈာန်မူလဟူ၍ သုံးပါး။ ဤသုံးချက်သည်လျှင် ပဋ္ဌာလောမ မည်၏။ ဤကား အနုလုံသုံးချက်။ ဤခြောက်ချက်သည် သုဒ္ဓဖြစ်သော လောကုတ္တရာ မိဿကတည်း။ သကဝါဒီ ပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ဤကား ဧကတော သုတ္တသာဓနတည်း။ ထိုနောင်ကား ဥဘတော သုတ္တသာဓနကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝိတက္ကဝိစာရာဝစီသမ္ပါရာဥဘတောသုတ္တသာဓန ဝိတက္ကသမုဋ္ဌာနဝါစာဖြစ်သော ဥဘတောသုတ္တသာဓန သုက္ကကဏ္ဍဖြစ်သော ဥဘတောသုတ္တသာဓနဟူ၍သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတွင် ဝိတက္ကဝိစာရာဝစီသမ္ပါရဖြစ်သော ဥဘတော သုတ္တသာဓနကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင်

သော် သကဝါဒိပဂ္ဂိုဂ္ဂလကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ပထဝီကသိုဏ်း အာပေါကသိုဏ်း တေဇောကသိုဏ်း ဝါယောကသိုဏ်း နီလကသိုဏ်း ပီတကသိုဏ်း လောဟိတကသိုဏ်း သြဒါတကသိုဏ်း ဟူ၍ရှစ်ပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ။သကဝါဒိပဂ္ဂိုဂ္ဂလ နောင်ကား ပရဝါဒိပဂ္ဂိုဂ္ဂလကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တမ္ဗံ သမာပန္နသ ဝစီဘေဒေါတိ။ အာမန္တာ။ နနု ဝိတက္ကသသမုဋ္ဌာနာစသည်တည်း။ ဤကား ဝိတက္က ဝိစာရဝစီသမ္ဘိရ ဥဘတောသုတ္တသာဓနတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိတက္ကသမုဋ္ဌာန ဝါစာဖြစ်သော ဥဘတောသုတ္တသာဓနကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂိုဂ္ဂလ ပရဝါဒိပဂ္ဂိုဂ္ဂလ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပဂ္ဂိုဂ္ဂလကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနိရုဒ္ဓါနုယောဂ နိရုဒ္ဓါနုယောဂ ဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် အနိရုဒ္ဓါနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုတိယဈာန်မူလိရှိသော ပဌမဈာန်မူလ တတိယဈာန် မူလိရှိသည် စတုတ္ထဈာန်မူလိရှိသည်အာကာသာနဉ္စာယတနမူလိရှိသည်ဝိညာဏဉ္စာ ယတန မူလိရှိသည် အာကိဉ္စညာယတန မူလိရှိသည် ဟူ၍ခြောက်ပါးပြား၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ဤကားအနိရုဒ္ဓါနုယောဂတည်း။ထိုနောင်ကား နိရုဒ္ဓါနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝါစာနိရုဒ္ဓါ ဝိတက္ကဝိစာရနိရုဒ္ဓါ ပီတိနိရုဒ္ဓါ အဿသာသ ပဿာသနိရုဒ္ဓါ ရူပသညာနိရုဒ္ဓါ အာကာသာနဉ္စာယတန သညာနိရုဒ္ဓါ ဝိညာဏဉ္စာယတနသညာနိရုဒ္ဓါ အာကိဉ္စညာယတန သညာနိရုဒ္ဓါ နေဝသညာ နာသညာယတနသညာနိရုဒ္ဓါ သညာစ ဝေဒနာစဟူ၍ ကိုးပါးပြား၏။ (ထိုကိုးပါးတို့တွင် ဝါစာနိရုဒ္ဓါနှင့် ဝိတက္က ဝိစာရ နိရုဒ္ဓါ ကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကားပီတိနိရုဒ္ဓါကိုဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား သမာပန္နသ အတ္ထိဝစီဘေဒေါတိ။ အာမန္တာ။ ပဌမံဈာနံ သမာပန္နသ ဝါစာနိရုဒ္ဓါဟောတိ အဏ္ဍေဝသုတ္တန္တောတိ။ အတ္ထိ

တဿဝစီဘေဒေါတိ။ အာမန္တာ။ တတိယဈာနံ သမာပန္နဿ ပီတိနိရုဒ္ဓါဟောတိ။ အတ္ထေဝနိရုဒ္ဓါ သုတ္တန္တောတိ။ အတ္ထိတဿ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား အဿာသ ပဿာသ နိရုဒ္ဓါကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ပဌမံဈာနံသမာ ပန္နဿ နိရုဒ္ဓါဟောတိတိ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိ။ အတ္ထိတဿ ဝစီဘေဒေါတိ။ အာမန္တာ။ စတုတ္ထံဈာနံသမာပန္နဿ အဿာသ ပဿာသ နိရုဒ္ဓါဟောတိ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိ။ အတ္ထိတဿ ဝစီဘေဒေါတိ အဿာသ ပဿာသာတိ။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား ရူပသညာနိရုဒ္ဓါကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန် သော်ကား ပဌမံဈာနံ သမာပန္နဿ ဝါစာနိရုဒ္ဓါ ဟောတိတိ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိ။ အတ္ထိတဿ ဝစီဘေဒေါတိ။ အာမန္တာ။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ သမာပန္နဿ ရူပသညာ နိရုဒ္ဓါဟော တိတိ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိ။ အတ္ထိတဿ ဝစီဘေဒေါတိ။ အာ မန္တာ။

ထိုနောင်ကား အာကာသာနဉ္စာယတန သညာနိရုဒ္ဓါကိုဟော တော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ပဌမံဈာနံ သမာပန္နဿဝါစာ နိရုဒ္ဓါဟောတိ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိ။အတ္ထိတဿ ဝစီဘေဒေါတိ အာမန္တာ။ အာကာသာနဉ္စာယတန သညာနိရုဒ္ဓါ ဟောတိတိ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တော အတ္ထိတဿ အာကာသာနဉ္စာယတန သညာ တိ။နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ထိုနောင် ဝိညာဏဉ္စာယတန သညာ နိရုဒ္ဓါကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ပဌမံဈာနံ သမာ ပန္နဿ နိရုဒ္ဓါတိ။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား အာကိဉ္စ ညာယတန သညာနိရုဒ္ဓါကို ဟောဟော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား အနုယောဂ ဝတ္ထု အနုယောဂ ဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာဟ္ဟသော်ကား သမာပန္နဿ အတ္ထိ ဝစီဘေဒေါတိ။ အာမန္တာ။ထိုသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။

ထိုနောင်ကား အနုယောဂ ဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကာရဏာဖြစ်သောအနုယောဂ ဖလဖြစ်သော အနုယောဂ ဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် ကာရဏာဖြစ်သော အနုယောဂ ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုယောဂ ဝတ္ထုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနာနှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား ပဌမံဈာနံ သမာပန္နဿ ဝါစာ နိရုဒ္ဓါဟောတိတိ အတ္ထော သုတ္တန္တောတိ အတ္ထိ တဿ ဝစီဘေဒေါတိတည်း။ အာမန္တာသည်ကား ပဋိဇာနနာတည်း။ ထိုနောင်ကား ကာရဏာ ဖြစ်သော အနုယောဂဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာအဝဇာနနာ နှစ်ပါးတည်း။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား နေဝသညာ နာသညာယတနံ သမာပန္နဿ အာကိဉ္စညာယတနသညာ ဒိုရုဒ္ဓါဟောတိတိ။ အတ္ထော သုတ္တန္တောတိ။ အတ္ထိတဿ အာကိဉ္စညာယတန သညာတိတည်း။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေသည် အဝဇာနနာတည်း။ ဌပနာဟူသော်ကား ဟဒ္ဒိ သမာပန္နဿအတ္ထိ ဝစီ ဘေဒေါတိဟူ၍ထား။ ကြင်းသရွှေကိုကား ပါပနာပြုလေ။ ရောပနာဟူသော်ကား ယံတတ္ထ ဝဒေသိ။ ဝတ္တမ္ဗေခေါ သမာပန္နဿ အတ္ထိ ဝစီဘေဒေါတိ။ ဝတ္တမ္ဗေခေါ ပဌမံဈာနံ သမာပန္နဿ ဝါစာနိရုဒ္ဓါ ဟောတိ အတ္ထော သုတ္တန္တောတိ။ အတ္ထိ တဿဝစီဘေဒေါတိ။ အာကိဉ္စညာယတနသညာ နိရုဒ္ဓါဟောတိ။ အတ္ထော သုန္တောတိ အတ္ထိတဿ အာကိဉ္စညာ ယတနာတိတည်း။ ပါပနာ နှစ်ချက်မှာကား နောစဝတ ရေဝတ္တမ္ဗေဟူ၍ထည့်၍ဟောလေ။ သညာစဝေဒနာစ နိရုဒ္ဓါကိုလည်း နည်းတူပင် ဘော်၍ဟောလေ။ သကဝါဒီ ပဂ္ဂနောင်ကား ပရဝါဒီပဂ္ဂကိုဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တမ္ဗံ သမာပန္နဿ အတ္ထိဝစီဘေဒေါတိ။ အာမန္တာ။ နနု ပဌမဿ ဈာနဿ သဒ္ဒေါ ကဏ္ဏကော ဝုတ္တောဘဂဝတာတိ။ အာမန္တာ။ ဟဒ္ဒိ ပဌမဿ ဈာနဿသဒ္ဒေါ ကဏ္ဏကော ဝုတ္တောဘဂဝတာ တေန ဝတ ရေ ဝတ္တမ္ဗေ။ သမာပန္နဿ အတ္ထိဝစီဘေဒေါတိတည်း။ ဤကား ဝိတက္ကသမုဒ္ဒာနဝါစာ နိရုဒ္ဓါ နုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား သုတ္တ ကဏ္ဏကာ

နုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂ ၁ရဝါဒိ ပဂ္ဂနှစ်ပါးတွင်သော်သကဝါဒိပဂ္ဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝိတက္က ဝိစာရကင္ကာ နုယောဂ ဝိတိ ကင္ကာ နုယောဂ အသောသပဿသောသောကင္ကာ နုယောဂ ရူပသညာ ကင္ကာနုယောဂ အာကာသာနဉ္စာယတန သညာကင္ကာ နုယောဂ ဝိညာဏဉ္စာယတန သညာကင္ကာနုယောဂ အာကိဉ္စ ညာယတန သညာကင္ကာနုယောဂ သညာဝေဒနာဝ ကင္ကာနုယောဂဟူ၍ရှစ်ပါးပြား၏။ ထိုရှစ်ပါးတို့တွင် ဝိတက္က ဝိစာရ ကင္ကာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား သမာပန္နသ အတ္ထိ ဝစီဘေဒေါ။ အာမန္တာ။ ပဌမသ ဈာနသ သဒ္ဒေါကင္ကာ ဝုတ္တော ဘဂဝတာ။ သမာပန္နသ အတ္ထိ ဝစီဘေဒေါ။ အာမန္တာ။ ဒုတိယ ဈာနသ ဝိတက္ကဝိစာရာ ကင္ကာ ဝုတ္တောဘဂဝတာ အတ္ထိ တသ ဝိတက္ကဝိစာရာ။ နဟေ၀ံ ဝတ္တမ္ဗေ။ ဤနည်းကိုဘော်၍ ဟောလေ။ သကဝါဒိ ပဂ္ဂနောင်ကား ပရဝါဒိပဂ္ဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား နဝတ္တမ္ဗံ သမာပန္နသ အတ္ထိ ဝစီဘေဒေါ။ အာမန္တာ။ နနု ဝုတ္တော ဘဂဝတာ သိခိသ အာနန္ဒ ဘဂဝတော အစရိသည်တည်း။

ဝစီဘေဒ ကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆–ဒုက္ခဟာရကထာ

၃၃၄။ ဒုက္ခဟာရော၊ ဒုက္ခကို ဆောင်ခြင်းသည်။ မဂ္ဂင်ံ၊မဂ္ဂင် မည်သလော။ မဂ္ဂပရိယာပန္နံ၊ မဂ်၌ အကျုံး ဝင်သလော။ အာမန္တာ။ ယေကေစိ၊ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်။ ဒုက္ခန္တိ၊ဒုက္ခဟူ၍။ ဝါစံ၊ကို။ ဘာသန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မဂ္ဂံ၊ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ပွါးစေ ကုန်လော။ နဟေ၀ံ ဝတ္တမ္ဗေ။ပ။

အမှာ ဝစီဘေဒကထာ နောင်ကား ဒုက္ခာဟာရကထာ ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂ

ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မမူ။ ပရဝါဒိပက္ခကိုသာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သဗ္ဗာနုယောဂ ဗာလပုထုဇ္ဇနာ နုယောဂ မာတုဃာတကာနုယောဂ ပိတုဃာတကာနုယောဂ အရဟန္တဃာတကာ နုယောဂ ရုဟိတုပ္ပါဒါ နုယောဂ သံဃဘေဒကာ နုယောဂဟူ၍ ခုနှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် သဗ္ဗာနုယောဂကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာကပဋိကမ္မစတုက္ကစသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဒုက္ခာဟာရောမဂ္ဂင်္ဂ မဂ္ဂပရိယာပန္နန္တိ။ အာမန္တာ။ ယေကေစိ ဒုက္ခန္တိ ဝါစံဘာသန္တိ။ သဗ္ဗေတေမဂ္ဂင်္ဂ ဘာဝေန္တိတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ အနုလောမပဋ္ဌာက နောင်ကား ပဋိကမ္မ စတုက္ကကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တမ္ဗံ ဒုက္ခာဟာရော မဂ္ဂင်္ဂ မဂ္ဂပရိယာပန္နန္တိ။ အာမန္တာ။ ယေကေစိ ဒုက္ခန္တိ ဝါစံ ဘာသန္တိ။ သဗ္ဗေတေမဂ္ဂံ နဘာဝေန္တိတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ဤသို့လျှင် ပရဝါဒိပက္ခကိုသာ ဟောလိသည်။ ထိုနောင်ကား ဗာလပုထုဇ္ဇနာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ယေကေစိ ဒုက္ခန္တိ ဝါစံဘာသန္တိ။သဗ္ဗေတေမဂ္ဂံဘာဝေန္တိတိ အာမန္တာ။ဗာလ ပုထုဇ္ဇနာဒုက္ခန္တိ။ ဗာလပုတုဇ္ဇနာ မဂ္ဂံဘာဝေန္တိတိနဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ တည်း။ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မကိုဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော် ကားနဝတ္တမ္ဗံ ယေကေစိ ဒုက္ခန္တိ ဘာဝေန္တိတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ တည်း။ ထိုနောင်ကား မာတုဃာတကာ နုယောဂကို ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌာက ပဋိကမ္မစတုက္က စသော ငါးပါးတွင်သော် အနုလောမပဋ္ဌာကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ယေကေစိ ဒုက္ခန္တိ ဝါစံဘာသန္တိ သဗ္ဗေတေ မဂ္ဂံဘာဝေန္တိတိ။အာမန္တာ။ မာတုဃာတကော ဒုက္ခန္တိ ဝါစံ ဘာ သတိ။ မာတုဃာတကောမဂ္ဂံ ဘာဝေတိတိ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ တည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိကမ္မ စတုက္ကကိုဟောတော်မူ၏။ ဟော ဟန်သော်ကား နဝတ္တမ္ဗံ ယေကေစိ ဒုက္ခန္တိ ဝါစံဘာသန္တိ သဗ္ဗေ

တေမဂ္ဂံ ဘာဝေန္တိတိ။ အာမန္တာ။ မာတုဃာတကော ဒုက္ခန္တိ ဝါစံ ဘာသတိ မာတုဃာတကော မဂ္ဂံ ဘာဝေတိတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ တည်း။ (ဤနည်းအတူချည်း ဟောလေ)။

ဒုက္ခဟာရကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇–စိတ္တ ဋ္ဌိတိကထာ

၃၃၅။ ဧကံ၊တခုသော။ စိတ္တံ၊သည်။ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ တိဋ္ဌတိ၊တည်သလော။ အာမန္တာ။ ဥပ္ပါဒက္ခဏော၊ ဥပ္ပါဒက္ခဏနှင့် ယှဉ်ခြင်းသည်။ ဥပနုဒိဝသော၊ နေ့တို့၏ ထက်ဝက်မည်သလော။ ဝယက္ခဏော၊ ဘင်ခဏသည်။ ဥပနုဒိဝသော၊ နေ့တို့၏ထက်ဝက် မည်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ပ။

ယေဓမ္မာ၊ အကြင်ဓမ္မတို့သည်။ ဧကာဟံ၊ တရက်ပတ်လုံး။ ဗဟုမ္ပိ၊များစွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသို့ သဘောရှိကုန်သော။ အညေ၊ စိတ်မှတပါးသော။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မတို့ သည်။ အတ္ထိ၊ရှိကုန်သလော။ အာမန္တာ။ တေဓမ္မာ၊ထိုဓမ္မတို့သည်။ စိတ္တေန၊ စိတ်နှင့်။ လဟုပရိဝတ္တာ၊ လူင်သော အပြန်ရှိကုန် သလော။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝ၊ အကြင် မျှလောက်သော အဝိုင်း အခြားဖြင့်။ ဇုဒိစိတ္တံ၊ သည်။ လဟုပရိဝတ္တံယထာ၊ လူင်သော အပြန်ရှိသကဲ့သို့။ ဧवံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ အညံ၊စိတ်မှတပါး သော။ ဧက၊တခုသော။ဓမ္မံပိ၊ဓမ္မကိုလည်း။အဟံ၊သည်။နပဿာမိ၊ မမြင်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယာဝ၊အကြင်မျှလောက်သောအဝိုင်းအခြား အားဖြင့်။ ဇုဒိစိတ္တံ၊ သည်။ လဟုပရိဝတ္တံ၊ လူင်သောအပြန်ရှိ၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဥပမာဝိ၊ဥပမာကို။ နသုကရာ၊မပြုလွယ်။ ဇုတိ၊သို့။ ဘဝ ဝတာ၊သည်။ ဝုတ္တံ၊၏။ ဇုတိအယံ သုတ္တန္တော၊ သည်။ အတ္ထေ ဝနနု၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အရညေ ပဝနေ၊ တောကြီးတွင်း၌။ စရမာနော၊ ကျက်စားသော။ မဂ္ဂေ၊ မျောက်သည်။ သာခံ၊ သစ်ခက်ကို။

ဂဏ္ဌာတိ၊ ကိုင်၏။ တံ၊ ထိုသစ်ခက်ကို။ မုဋ္ဌိတ္ဝာ၊ လွှတ်၍။ အညံ၊ တပါးသောသစ်ခက်ကို။ ဂဏ္ဌာတိသေယျထာ၊ ကိုင်သကဲ့သို့။ ဧဝ မေဝ၊ ဤအတူ လည်းကောင်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယဒိဒံ-ယံဒုဒံဝမ္မ ဇာတံ၊ အကြင်ဝမ္မဇာတကို။ စိတ္တံဒုတိပိ၊ စိတ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ မနောဒုတိပိ၊ မနုဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဝိညာဏံဒုတိပိ၊ ဝိညာဉ် ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊၏။ တံ၊သည်။ ရတ္တိယာစ၊ညဉ့်၌လည်း ကောင်း။ ဒိဝသဿစ၊ နေ့အဘို့၌ လည်းကောင်း။ အညဒေဝ၊ တပါးသာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ဖြစ်ဦး၍။ အညံ၊တပါးသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ပ။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ရာဂသဟဂတံ၊ ရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်သလော။ ဒေါသသဟဂတံ၊ ဒေါသနှင့်တကွ ဖြစ်သလော၊ပ။

ယေနေဝ၊ အကြင်သို့သော သဘောရှိသော။ စိတ္တေန၊ဖြင့်။ စက္ခုနာ၊ဖြင့်။ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ တေနေဝ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ သောတေန၊ ဖြင့်။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ သုဏာတိ၊ ကြားသလော။ (သည်နည်းချည်းဆိုလေ)။ ယေနေဝ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ စိတ္တေန၊ဖြင့်။ အဘိက္ကမတိ၊ ရှေ့သို့ တက်၏။ တေနေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ စိတ္တေန၊ဖြင့်။ ပဋိက္ကမတိ၊ နောက်သို့ ဆုတ်သလော။ ယေနေဝ၊ အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ စိတ္တေန၊ဖြင့်။ ပဋိက္ကမတိ၊ နောက်သို့ဆုတ်၏။ တေနေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ စိတ္တေန၊စိတ်ဖြင့်။ အဘိက္ကမတိ၊ ရှေ့သို့တက် သလော။ပ။ အာကာသာနဉ္စာယတနုပဂါနံ၊ အာကာသာနဉ္စာ ယတနသို့ ကပ်ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ကေ၊ တခုသော။ စိတ္တံ၊သည်။ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ တိဋ္ဌတိ၊ တည် သလော။ အာမန္တာ။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ ထိုနောင်ကား စိတ္တကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မမူ။ သက ဝါဒိပက္ခသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဥပမုဒိဝသာဒိ အနု ယောဂ လဟုပရိဝတ္တာနုယောဂ ဝိညာဏာ နုယောဂ ပဿတ္ဗျာ

နုယောဂ အဘိက္ကမာ နုယောဂ အာကာသာနုဿာယတန မဂ္ဂါ နုယောဂ ဟူ၍ ခြောက်ပါး တွင်သော် ဥပဓုဒိဝသာဒိ အနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား ဥပဓုဒိဝသ အနုယောဂ ကောဒိဝသာ နုယောဂ ဒွေဒိဝသာနုယောဂ စတ္တာရိဒိဝသာ နုယောဂ ပဉ္စဒိဝသာ နုယောဂ ဒသဒိဝသာ နုယောဂ ကေမာသာ နုယောဂ ဒွေမာသာ နုယောဂ စတ္တာရိမာသာနုယောဂ ပဉ္စမာသာနုယောဂ နှေတွင်တဝက် နှစ်နှေတွင်တနှေ့ လေးနှေတွင်နှစ်နှေ့ ရှစ်နှေတွင်လေးနှေ့ ဆယ်နှေတွင် ၁ါးနှေ့ အရက်နှစ်ဆယ်တွင် တဆယ် တဝက် တဝက်စီချည်း ဘွဲ့လေ။ ကေဝဿာနုယောဂ ဒွေဝဿာနုယော စတ္တာရိဝဿာနုယောဂ ပဉ္စဝဿာ နုယောဂ ဒသဝဿာ နုယောဂ ပန္နရသဝဿာ နုယောဂ ဝီသတိဝဿာနုယောဂ ပဉ္စဝီသတိ ဝဿာနုယောဂ ကေဝဿသတာ နုယောဂ ဒွေဝဿသတာနုယောဂ စတ္တာရိဝဿသတာနုယောဂ အဋ္ဌတိံသ ဝဿသတာ နုယောဂ ဧကဝဿသဟဿာနုယောဂ ဒွေဝဿ သဟဿာနုယောဂ စတ္တာရိဝဿ သဟဿာနုယောဂ အဋ္ဌဝဿ သဟဿာနုယောဂ ဧကကပ္ပါနုယောဂ ဒွေကပ္ပါ နုယောဂ စတ္တာရိကပ္ပါ နုယောဂ ပဉ္စကပ္ပါနုယောဂ အဋ္ဌကပ္ပါနုယောဂ သောဠသကပ္ပါနုယောဂဒွတ္တိံသကပ္ပါနုယောဂ စတုသဋ္ဌိကပ္ပါနုယောဂပဉ္စကပ္ပသတာနုယောဂ ဧကကပ္ပါသဟဿာနုယောဂ ဒွေကပ္ပသဟဿာနုယောဂ စတ္တာရိကပ္ပသဟဿာနုယောဂ အဋ္ဌကပ္ပါသဟဿာနုယောဂဒသကပ္ပါ သဟဿာနုယောဂ ဝီကတိကပ္ပါသဟဿာနုယောဂ တိံသကပ္ပါ သဟဿာနုယောဂ ဒွေစတ္တာရိကပ္ပါ သဟဿာ နုယောဂဟူ၍ မျှားစွာပြားရ၏။ ထိုအပြားတို့တွင် ဥပဓုဒိဝသာ နုယောဂကိုဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌာန ပဋိကမ္မစတုက္ကစ သောင်းပါးတွင်သော် အနုလောမ ပဋ္ဌာန်ကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ကေံစိတ္တံဒိဝသံတိဋ္ဌတိတိ။ အာမန္တာ။ ဥပဓုဒိဝသော ဥပ္ပါဒကွဏောဥပဓုဒိဝသော'ယကွဏော

တိ။ နဟေတုဝတ္တမ္ဘေတည်း။ အနုလောမပဋ္ဌာနနောင်ကား ပဋ္ဌာန်းမှ ကိုဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တမ္ဗံကေစိတ္တံဒိဝသံ တိဋ္ဌတိတိ။ အာမန္တာ။ သမာပတ္တိ စိတ္တဿေဝ ဘင်္ဂစိတ္တဿကေမေဝ စိတ္တံစိရံတိဋ္ဌတိ။နဟေတုဝတ္တမ္ဘေ။ ဤသည်လျှင် ပရဝါဒီပဏ္ဍိတကို ပြုပြင်၍ ဟောလေ။ ဥပဓိဒိဝသာ နုယောဂနောင်ကား ကေဒိဝသာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ကေစိတ္တံဒွေ ဝသံတိဋ္ဌတိတိ။အာမန္တာ ။ကေဒိဝသော ဥပ္ပါဒက္ခဏော ကေဒိဝ သော ဝယက္ခဏောတိ။ နဟေတုဝတ္တမ္ဘေတည်း။ ဤကားအနုလော မပဋ္ဌာနတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋ္ဌာန်းမှစတုက္ကကိုဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တမ္ဗံကေစိတ္တံ ဥပဓိဒိဝသေ တိဋ္ဌတိတိ။ အာမန္တာ ။သမာတ္တိစိတ္တဿေဝဘင်္ဂစိတ္တဿကေမေဝ စိတ္တံစိရံတိဋ္ဌ တိတိ။ နဟေတုဝတ္တမ္ဘေတည်း။ ဤနည်း အတူချည်းသိလေ။ ထို နောင်ကား ဗဟုတ္တာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓမိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကိုရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ကေစိတ္တံဒိဝသံ တိဋ္ဌတိတိ။အာမန္တာ။ အတ္ထည္ဝေ ဓမ္မာကောဟံ ဗဟုမ္ပိအစရှိသည်တည်း။ ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု၊အနုယောဂဝတ္ထုနှစ်ပါးတွင်သော် အနနုယော ဂဝတ္ထုသည်ကား သာမညအနနုယောဂ ဝိသေသအနနုယောဂ ဟူ၍ဆိုလေ။ သုဒ္ဓနောင်ကား မိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား ဥပမာသုကရာနုယောဂ သုတ္တာဟရဏမိဿက. မဏ္ဍ ဠောသုတ္တာဟရဏမိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ပရဝါဒီပဏ္ဍိတ ကား အောက်နှင့်အတူဟောလေ။ ထိုနောင်ကား ဝိညာဏာဒိ အနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝိညာဏာနုယောဂ စိတ္တာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ဝိညာဏာ နုယောဂဌ်ကား စက္ခုဝိညာဏာနုယောဂ သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယဝိညာဏာ နုယောဂဟူ၍ ငါးပါးပြားမ်။ ထိုငါးပါးတွင် သိကောင်းပြီ။ ။ အောက်နှင့်အတူပင်။

ထိုနောင်ကား စိတ္တာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အကုသလာစိတ္တာနုယောဂ ရာဂသဟဂတာ နုယောဂ ဒေါသသဟဂတာနုယောဂ။ပ။အနောတ္တပ္ပသဟဂတာ နုယောဂ ဟူ၍တဆဲ့တပါးပြား၏။ ထိုတွင်အကုသလစိတ္တာနုယောဂကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ဟောဟန်သော်ကား ဧကံစိတ္တံ ဒိဝသံတိဋ္ဌတိတိ။အာမန္တာ။ အကုသလစိတ္တံဒိဝသံတိဋ္ဌတိတိ။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ဤနည်းအတူချည်းသိလေ။ ထိုနောင်ကား ပဿဒ္ဓာနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပဿတိမူတွင် သုဏာတိထည့်သော အနုယောဂ၊ ဃာယတိထည့်သည်၊ သာယတိထည့်သည်၊ ဖုသတိထည့်သည်၊ ဝိဇာနာတိထည့်သည်ဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ထိုနောင်ကား အတိဏ္ဍမာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အတိဏ္ဍမာနုယောဂ ပဋိဏ္ဍမာနုယောဂ အာလောကိကာနုယောဂ ဝိလောကိကာ နုယောဂ သမိဉ္ဇိတာနုယောဂ ပဿာရိတာ နုယောဂဟူ၍ ခြောက်ပါး တွင်သော် အတိဏ္ဍမာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန် သော်ကား ဧကံစိတ္တဒိဝသံတိဋ္ဌတိတိ။ အာမန္တာ။ယေနေဝစိတ္တေနအတိဏ္ဍမတိ တေနေဝစိတ္တေနပဋိဏ္ဍမ တိတိ။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ဤနည်းအတိုင်း ဟောလေ။ ထိုနောင်ကား အာကာသာနဉ္စာယတနုပဂါနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ယာဝတကာနုယောဂအာယုပ္ပမာဏာနုယောဂ ဗဟုတ္တာနုယောဂ ဟူ၍သုံးပါး ပြား၏။ ထိုသုံးပါးတွင်ယာဝတကာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကားမနုဿာနုယောဂ စာတုမဟာရာဇိကာနုယောဂ တာဝတိံသာနုယောဂ ယာမာ တုသိတာ နိမ္မာရတိ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇ ဗြဟ္မပုရောဟိတအစရှိသောအားဖြင့် နှစ်ဆယ့်နှစ်ဘုံတည်း။ သိကောင်းပြီ။ထိုနောင်ကား အာယုပ္ပမာဏာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားမနုဿာနံ ဝဿသတာနုယောဂ ဟူ၍လည်းကောင်း ပဏ္ဍဝဿသတာနံ အာယုပ္ပမာဏစာတုမဟာရာဇိကာနုယောဂ အစရှိသောအားဖြင့် များစွာပြား၏။ ထိုအ

ပြားတို့တွင် သတ္တဝေါ အာယုပ္ပမာဏာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကားအာကာသာနုဿ ယတ္ထ ပဂါဒေဝါနံ။ပ။ တိဋ္ဌတိနဟေဝံ ဝတ္တမ္ဘေတည်း။ ဤနည်းအတူချည်း ဟောလေ။ထိုနောင်ကားမဟုတ္တာနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ထို သည်ကား သာမညဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။(သိကောင်းပြီ)။

စိတ္တဋ္ဌိတိကထာနိဋ္ဌိတာ။

၈–ကုက္ကုဋ္ဌကထာ

၃၃၈။ သမ္ဘေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ အနောမိ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ကုက္ကုဋ္ဌာ၊ ပြာပုံနှင့်တူကုန်သလော။ အာမန္တာ။ သုခါ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒ နာ၊ သည်။ အတ္ထိနု၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ ကာယိကံ၊ ကိုယ်၌ မှီလော။ သုခံ၊ သည်။ စေတသိကံ၊ စိတ်၌မှီသော။ သုခံ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌံ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော။ သုခံ၊ သည်။ မာနုသကံ၊ လူ့ပြည်၌ ဖြစ်သော။ သုခံ၊သုခသည်။ လာဘသုခံ၊ လာဘ်၌ချမ်းသာသည်။ သက္ကာရသုခံ၊ ပူဇော်သကာ၌သုခသည်။ ယာနသုခံ၊ယာဉ်၌သုခ သည်။ သယနသုခံ၊ အိပ်ရာ၌သုခသည်။ ဇုဏရိယသုခံ၊ အဖိုးရ ခြင်း၌သုခသည်။ အာမိပစ္စသုခံ၊ အုပ်ချုပ်ခြင်း၌သုခသည်။ ဂိဟိ သုခံ၊ လူ၏ချမ်းသာသည်။ သာမညသုခံ၊ ရဟန်း၏ ချမ်းသာ သည်။ သာသဝံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ အာရုံဖြစ်သော။ သုခံ၊ သုခသည်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏အာရုံမဟုတ်သော။ သုခံ၊ သည်။ ဥပဓိသုခံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဥပဓိချမ်း သာသည်။ နိရုပဓိသုခံ၊ ကင်းသော ကိလေသာ ကည်းဟူသော ဥပဓိ သုခသည်။ သာမိသံ၊ အာမိသနှင့် တကွ ဖြစ်သော။ သုခံ၊ သည်။ နိရာမိသံ၊ ကင်းသော အာမိသရှိသော။ သုခံ၊ သည်။ သပ္ပီ တိကံ၊ ပီတိနှင့်တကွဖြစ်သော။ သုခံ၊သည်။ နိပ္ပီတိကံ၊ ပီတိမရှိ သော။ သုခံ၊ သည်။ ဈာနံ၊ ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော။ သုခံ၊ သည်။ ဝိမုတ္တိ သုခံ၊ ဝိမုတ္တိသုခသည်။ ကာမသုခံ၊ ကာမ ချမ်းသာသည်။

နေကွမသုခံ၊ပဌမစျာန်၌ သုခသည်။ ဝိဝေကသုခံ၊ ဝိဝေကသုခ သည်။ ဥပသမာသုခံ၊ နိဗ္ဗာနသုခသည်။ သမ္ဗောဓသုခံ၊ မဂ္ဂင်၏ ချမ်းသာသည်။ အတ္ထိနု၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ (သိကောင်းပြု)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သင်္ခမ္မဇာတံ၊ခပ်သိမ်းသောဓမ္မ ဇာတသည်။ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲဥြီး၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကိဉ္စ၊ အသို့။ သင်္ခမ္မဇာတံ၊ သည်။ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲဥြီးသနည်း။ ဣတိပုဗ္ဗောယံ၊ ဤသို့သောအမေး သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စက္ခုံ၊ စက္ခုသည်။ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲဥြီး၏။ပ။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲဥြီး၏။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ စက္ခုတွေ့ခြင်းသည်။ အာဒိတ္တော၊ ရဲရဲဥြီး၏၊ စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ စက္ခုသမ္ဖဿ၏ အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒ ယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ယံဣဒံသုခံ၀ါ၊ အကြင်သုခသည် လည်း ကောင်း။ ယံဣဒံဒုက္ခံ၀ါ၊ အကြင်ဒုက္ခသည်လည်းကောင်း။ ယံ အဒုက္ခမသုခံ၀ါ၊ အကြင်အဒုက္ခမသုခသည်လည်းကောင်း။ တံပိ၊ ထိုသို့သောသဘောရှိသော ဓမ္မဇာတသည်။ အာဒိတ္တံ၊၏။ကေန၊ အာဟယ်သည်။ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲဥြီးသနည်း။ ရာဂဂ္ဂိနာ၊ ရာဂဟူသော မီးသည်လည်းကောင်း။ ဒေါသဂ္ဂိနာ၊ ဒေါသဟူသော မီးသည် လည်းကောင်း။ မောဟဂ္ဂိနာ၊ မောဟဟူသော မီးသည်လည်း ကောင်း။ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲဥြီး၏။ဇာတိယာ၊ ဇာတိဟူသော မီးသည် လည်းကောင်း။ ဇရာယ၊ ဇရာဟူသော မီးသည်လည်းကောင်း။ မရဏေန၊ မရဏဟူသောမီးသည်လည်းကောင်း။ သောကေဟိ၊ သောကဟူသော မီးတို့သည်လည်းကောင်း။ ပရိဒေဝေဟိ၊ ပရိ ဒေဝဟူသော မီးတို့သည်လည်း ကောင်း။ ဒုက္ခေဟိ၊ ဒုက္ခဟူ သောမီးတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒေါမနဿေဟိ၊ ဒေါမနဿဟူ သောမီးတို့ သည်လည်းကောင်း။ ဥပါယာသေဟိ၊ ဥပါယာသ ဟူသော မီးတို့သည်လည်းကောင်း။အာဒိတ္တံ၊၏။ဣတိ၊ သို့။မယာ၊ ဝါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ဤသို့သောဘောရှိကုန်သော။ ကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ပဉ္စ၊ငါးပါးတို့တည်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော

ကာမဂုဏ်တို့ဟူသည်ကား။ ကတမေ၊အာဘယ်သည်တို့နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ စက္ခုဝိညေယ္ယာ၊ စက္ခုဝိညာဉ် ဖြင့်သိအပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ တို့ကို။ ဣဋ္ဌာ၊လိုအပ်ကုန်၏။ကန္တာ၊ နှစ်လိုအပ်ကုန်၏။ မနာပါ၊ နှလုံးကို ပွါးစေကုန်၏။ ပိယရူပါ၊ ချစ်ဖွယ်သော ရုပ်ရှိကုန်၏။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ကုန်၏။ ရဇနိယာ၊ တပ်အပ်ကုန်၏။ပ။ ဣမေခေါ၊ ဤသည် တို့သည်။ ပဋ္ဌ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်မည် ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဝတော၊သည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ် ကုန်၏။ ဣတိအယံသုတ္တန္တော၊ သည်။ အတ္ထိနု၊ မဟုတ်လော။ အာမန္တာ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့သည်။ လာဘာ၊ ရတော်စွတကား။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာ ရအပ်စွ တ်ကား။ ပြဟ္မစရိယဝါသာယ၊ ဌ၊။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ခဏော၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒဖြစ်သော နဝမခဏကို။ ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓေါ၊ သိအပ်ကြ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိရယာ၊ ငရဲဖြစ်ကုန်သော။ ဆ၊ ခြောက်ပါး ကုန်သော။ ဗဿာယတန နိကာနာမ၊ ဗဿာယတန တို့ကိုကား။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုခြောက်ပါးတို့တွင်။ ယံကိဉ္စိ၊ ခပ်သိမ်းစုံကို။ စက္ခုနာ၊စက္ခုဖြင့်။ ရူပံ၊ရူပါရုံကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အနိဋ္ဌရူပညေဝ၊ မလိုအပ်သော ရုပ်ကိုသာလျှင်။ ပဿ တိ၊ မြင်၏။ ဣဋ္ဌရူပံ၊ လိုအပ်သောရုပ်ကို။ နောပဿတိ၊ မမြင်။ အကန္တရူပညေဝ၊ မနှစ်လိုအပ်သော ရုပ်ကိုသာလျှင်။ ပဿတ်၊ မြင်၏။ ကန္တရူပံ၊ နှစ်လိုအပ်သောရုပ်ကို။ နောပဿတိ၊ မမြင်။ အမနာပရူပညေဝ၊ နှလုံးကိုမပွါးစေတတ်သော ရုပ်ကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊မြင်၏။ မနာပရူပံ၊ နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သော ရုပ်ကို။ နောပဿတိ၊ မမြင်။ပ။

ဣဋ္ဌရူပညေဝ၊ လိုအပ်သောရုပ်ကိုသာလျှင်။ ဝိဇာနာတိ၊သိ၏။ အနိဋ္ဌရူပံ၊ မလိုအပ်သော ရုပ်ကို။ နောဝိဇာနာတိ၊ မသိ။ (သိ ကောင်းပြီ)။ ။ဒါနံ၊ စင်ကြယ်စွာ ပေးလှူအပ်သော ကုသိုလ်

သည်။ အနိဋ္ဌဖလံ၊ မလိုအပ်သောအကျိုးရှိသလော။ အကန္တဖလံ၊ မနှစ်သက်လိုသောအကျိုးရှိသလော။ အမနုညဖလံ၊ နှလုံးကိုမပွါးစေအပ်သောအကျိုးရှိသလော။အသေစနကဖလံ၊ကိုယ်လေးသာသည် မသွန်းလောင်းအပ်သော အကျိုးရှိသလော။ ဒုက္ခဒြယံ၊ ဒုက္ခပွါးသော အကျိုးရှိသလော။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဒုက္ခ၏ အကျိုးရှိသလော။ နဟေတံဝတ္ဘေ။ သီလံ၊ သည်လည်းကောင်း။ပ။ ဥပေါသထော၊ သည်လည်းကောင်း။ပ။ဘာဝနာ၊သည်လည်းကောင်း။ပ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ လည်းကောင်း။အနိဋ္ဌဖလံ၊မလိုအပ်သော အကျိုးရှိသလော။ (သိကောင်းပြီ)။ ။ဒါနံ၊ ဒါနသည်။ဣဋ္ဌဖလံနု၊ လိုအပ်သော အကျိုးရှိသည်မဟုတ်လော။ (သိကောင်းပြီ)။

တုဋ္ဌသ၊ နှစ်သက်ထသော။ သုတမ္မသ၊ ကြားအပ်သော ဓမ္မရှိသော။ အဗျာပဇ္ဇံ၊ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိသော။ သုခံ၊ သုခကို။ လောကေ၊ လောကင်္ဘ။ ပသ္သတော-ပသန္နသ၊ မြင်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ယောဝိဒေကော၊အကြင်ဝိဝေကသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော ဝိဝေကော၊ သည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာစွတကား။ ပါဏာဘူတေသု၊ ဖြစ်ဆဲသောသတ္တဝါ ဖြစ်ပြီးသောသတ္တဝါတို့၌။ ယောသံယမော၊ အကြင်ညှဉ်းဆဲခြင်းမှ ကြဉ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သောသံယမော၊ ထိုညှဉ်းဆဲခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်းသည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာစွတကား။

လောကေ၊ ၌။ ယောဝိရာဂေါ၊ အကြင်ရာဂ၏ကင်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောဝိရာဂတာ၊ ထိုရာဂ၏ကင်းခြင်းသည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာစွတကား။ လောကေ၊ ၌။ အသ္မိမာနသ၊ ငါဟူသောမာန်၏။ ဝိနယော၊ အကြင်ဖျောက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝိနယသန္နိတံ၊ ဝိနယဟုဆိုအပ်သော။ ဧတံမမ္ဟာတံ၊ ထိုမမ္ဟာတသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ပရမံ၊ ပညာရှိတို့သည် မြွေလျော်ရာဖြစ်သော။ သုခံ၊ သုခတည်း။

တံ၊ ထိုတရားသဘောသို့။ သုခေန-သုခေါဟုတ္တာ၊ ချမ်းသာသည်ဖြစ်၍။ ပတ္ထံ၊ ရောက်အပ်၏။ တံ၊ ထိုသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ အစ္ဆန္တသုခမေဝ၊ စင်စစ်သုခ သည်လျှင်တည်း။ တိသော၊ သုံး

ပါးကုန်သော။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့သို့။ ယံ-ယသ္မာ၊ အကြောင့်ကြောင့်။ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်အပ်ကုန်ပြီ။ တံတေံ၊ ထိုသို့ရောက်ခြင်းသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ပရမံ၊ ပညာရှိတို့၏ နှလုံး မွေ့လျော်ရာ ဖြစ်သော။ သုခံ၊ သုခတည်း။ပ။

အမှာ စိတ္တကထာ နှောင်ကား ကုက္ကုဋ္ဌာဒိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကေတောသုတ္တာ ဟရဏာဖြစ်သော ကုက္ကုဋ္ဌာဒိကထာ ဥဘတောသုတ္တာ ဟရဏာ ကုက္ကုဋ္ဌာဒိကထာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ကေတော သုတ္တာ ဟရဏာ ကုက္ကုဋ္ဌာဒိ ကထာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုက္ကဖြစ်သော သကဝါဒိပက္ခ ကဏ္ဍဖြစ်သောသကဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သုက္ကဖြစ်သော သကဝါဒိ ပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုခါဝေဒနာ ကာယိကံ သုခံ ဟူ၍လည်းကောင်း။ စေတသိကံ သုခံဟူ၍လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌိ သုခံအစရှိသောအားဖြင့်မျှားစွာပြား၏။သိကောင်းပြီ။သုက္ကနှောင်ကား ကဏ္ဍကို ဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ကောင်းသည်ကို စိစစ်သည်ကား သုက္ကမကောင်းသည်ကို စိစစ်သည်ကား ကဏ္ဍဟူသတည်း။ သကဝါဒိပက္ခနှောင်ကားပရဝါဒိပက္ခကိုဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ဤကားကေတော သုတ္တသာဓနတည်း။ ထိုနှောင်ကား ဥဘတောသုတ္တသာဓနကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကာမဂုဏာနုယောဂ လာဘာဒိအနုယောဂ ဒါနာဒိအနုယောဂဟူ၍သုံးပါးတည်း။ ကာမဂုဏာဒိဌလည်း သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတည်း။ လာဘာဒိဌလည်း သကဝါဒိပက္ခ ပရ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ဒါနာဒိသည်ကား ပရဝါဒိပက္ခ မရှိ။ အောက်မှာပရဝါဒိ ပက္ခနှင့်အတူပင်။ သကဝါဒိပက္ခသည်ကား စုဏ္ဏိယဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏာ သကဝါဒိပက္ခ ဂါထာဖြစ်သောသုတ္တာဟရဏာသကဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် စုဏ္ဏိယဖြစ်

သော သုတ္တာဟရဏ သဂ္ဂါဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကဏ္ဍ သုက္ကဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ကဏ္ဍကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒါန သီလ ဥပေါသထ ဘာဝနာ ဗြဟ္မစရိယဝါသဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ကဏ္ဍနောင်ကား သုက္ကကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒါန သီလ ဥပေါသထ ဘာဝနာ ဗြဟ္မစရိယဝါသဟူ၍ ငါးပါ လည်းကောင်းတည်း။ စုဏ္ဏိယသုတ္တာဟရဏနောင်ကား ဂါထာသုတ္တာဟရဏကိုဟောတော်မူ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ကုက္ကုဋ္ဌကထာနိဋ္ဌိတာ။

၉-အနုပုဗ္ဗာဘိသမယကထာ

၃၃၉။ အနုပုဗ္ဗာဘိသမယော၊ အစဉ်အားဖြင့် သိသလော။ အာမန္တာ။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွါးစေသလော။နုဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ပ။

၃၄၀။ ဒုက္ခဒဿနေန၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုမြင်သဖြင့်။ ကိံ၊အာဘယ်မည်သောကိလေသာကို။ ဇဟတိ၊ စွန့်သနည်း။ ဇုတိပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။ သတိ၊သော်။ပ။ တဒေကဋ္ဌေ၊ ထိုသက္ကာယဒိဋ္ဌိ အစရှိသည်ပဟာနေကဋ္ဌအားဖြင့် တည်သော။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကိုလည်းကောင်း။ စတုဘာဝံ၊ လေးပါးသော အဘို့ကို။ ကတ္ဘာ၊၍။ ဇဟတိ၊၏။ ဇုတိဝိသဇ္ဇနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ စတုဘာဝံ၊ လေးဘို့ကို။ ကတ္ဘာ၊၍။ သောတာပန္နော၊ မည်သလော။ စတုဘာဝံ၊ ကို။ကတ္ဘာ၊၍။ နသောတာပန္နော၊ မမည်သလော။ စတုဘာဝံ၊ ကို။ကတ္ဘာ၊ ၍။သောတာပတ္တိဖလပ္ပတ္တော၊ ရောက်သလော။ ပဋိလဒ္ဓေ၊ ရအပ်သလော။ အဓိဂတော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ရောက်သလော။ သစ္ဆိကတော၊ မျက်မှောက်ပြုသလော။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ဝိဟရတိ၊ တပါးသောဇုရိယာပုထ်ဖြင့် နှိပ်စက်သည်ကို တပါးသော ဇုရိယာပုထ်ဖြင့် မကျသောကိုယ်ကို ဆောင်သလော။ပ။ သတ္တက္ခတ္တုပရမော၊ ခုနစ်ကြိမ်လျှင် အလွန်ရှိသော။

ကောလံကောလော၊ အမျိုးတပါးမှ အမျိုးတပါးသို့ ပြောင်းရွှေ့ ပဋိသန္ဓေနေသလော။ ကေဒိဇီ၊ တကြိမ်သာ ပဋိသန္ဓေနေသလော။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဌ။အဝေစ္ဆပသာဒေန၊ သက်ဝင်ရှိကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသလော။ ဓမ္မေ၊အား။ပ။ သံဃေ၊ အား။ပ။ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည် နှစ်လိုအပ်ကုန်သော။ သီလေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သလော။ စတုဘာဝံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်လိုအပ်ကုန်သော။ သီလေဟိ၊ တို့နှင့်။ နသမန္နာဂတော၊ မပြည့်စုံသလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိ၊ အသက်၏တဝက်၌ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသလော။ပ။ ✉ ၃၄၂။ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယိ၊ အသက်၏အဆုံး၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသလော။ပ။

၃၄၄။ သောတာပတ္တိသဗ္ဗညုတရိယာယ၊ ၄၂။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို။ ဒက္ခေန္တော၊ စောင့်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိပန္နကောတိ၊ ကျင့်ဆဲသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်သလော။ပ။ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို။ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ ဖလေ၊ဖိုလ်၌။ ဋ္ဌိတော၊ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်သလော။ပ။

ဒုက္ခဒဿနံ၊ ဒုက္ခကိုမြင်သလော။ နိဒတ္ထိယံ၊အကျိုးရှိသလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

၃၄၅။ ဒုက္ခေ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်သဖြင့်။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ သစ္စာနိ၊တို့ကို။ ဒိဋ္ဌာနိ၊ မြင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သလော။ပ။ ဒုက္ခသစ္စံ၊သည်။စတ္တာရိသစ္စာနိ၊ လေးပါးသောသစ္စာမည်ကုန်သလော။ ဣတိပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။ သတိ၊သော်။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

၃၄၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ တန္တြကား။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊သည်။ အနုပုဗ္ဗနိန္နော၊ အစဉ်အတိုင်းရှိင်း၏။ အနုပုဗ္ဗ ပေါဏော၊ အစဉ်အတိုင်းရှိင်း၏။ အနုပုဗ္ဗပဗ္ဗာရော၊အစဉ်အတိုင်း ၇မ်းလေ၏။ အာယတကေနေव၊ စိုက်စိုက်သောအားဖြင့်သာလျှင်။

ပါပတော၊ ကမ်းပြတ်သည်။ နဟောတိသေယျထာပိ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣမသ္မိံ မမ္မပိနယေ၊ သည်။ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာ၊ အစဉ်အတိုင်းသောသိက္ခာမည်၏။ အနုပုဗ္ဗကိရိယာ၊ အစဉ်အတိုင်းသောကိရိယာတည်း။ အနုပုဗ္ဗပဋိပဒါ၊ အစဉ်အတိုင်းသောပဋိပဒါတည်း။ အာယတကေနေဝ၊တိုက်ရိုက်အားဖြင့်။ ပဋိဝေဓော၊ ပဋိဝေဓကို။ အညာ၊ သိခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။

ကမ္မာရော၊ ငွေမှုတ်သည်။ ရဇတဿ၊ ငွေ၏။ မလံ၊ အညစ်အကြေးကို။ ထောက်ထောက်၊ စဉ်းငယ်စဉ်းငယ်။ ခဏေခဏော၊ သွတ်ချည်းသွတ်ချည်း။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ နိဒ္ဓမေဗ္ဗဝ၊ ဖျောက်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ မေဓာဝိ၊ ပညာရှိသည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ အတ္တနော၊ ၏။မလံ၊ အညစ်အကြေးကို။ နိဒ္ဓမေ၊ဖျောက်ပေ၏။ပ။

အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ ဂဝံပတိထေရော၊ ထေရ်သည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဧဝံ၊ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ အရှင်တို့။ ဘဂဝတော၊သခင်ဘုရား၏။ တေဝ ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ သံမုခါ၊မျက်မှောက်။ မေ၊ ဝါသည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်၏။ သံမုခါ၊ မျက်မှောက်။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ယူအပ်ပြီ။ ယော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ပဿတိ၊မြင်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမုဒယံပိ၊ သမုဒယကိုလည်း။ ပဿတိ။ မြင်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နိရောဓံပိ၊ နိရောဓကိုလည်း။ ပဿတိ၊၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒံပိ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်းသို့ ရောက်တတ်သော အကြောင်းကိုလည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ (သည်ရှေတက်)။ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓမ္ပိ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်းကိုလည်း။ ပဿတိ ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုက္ခမ္ပိ၊ ဒုက္ခကိုလည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ (ဤအတူချည်းဆိုလေ)။

သဒ္ဒသန သမ္ဘဒါယ၊ သောတာပတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသည်နှင့်။ သဟာဝ၊ တက္ကလျှင်။ အသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ တယော၊ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မတို့ကို။ ဇဟိတာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဓမ္မတို့သည်။ အသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ အရိယသာဝကသ၊ တပည့်သားအား။ ဝိတရုံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြေကင်းသော။ ဝိတမလံ၊ ကိလေသာဟူသော အညစ်အကြေးမရှိထသော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ သည်း ဥဒပါဒि၊ ဖြစ်၏။ ယံကိဉ္စि၊ခပ်သိမ်းသောဓမ္မသည်။ သမุဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်တတ်သောသဘောရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊ခပ်သိမ်းသော။ တံ၊ ထိုဓမ္မဇာတသည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်သောသဘောရှိ၏။ ဒ်သာနုပ္ပါ၇ါ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏ဖြစ်ခြင်းနှင့်။ သဟ၊ တက္ကာ။ အရိယသာဝကသ၊ အရိယာ၏ တပည့်သားသည်။ (သိကောင်းပြု)။

အမှာ ဤအနုပုဗ္ဗာဘိသမယကထာသည်ကား နသုတ္တာ ဟရဏာ သုတ္တာဟရဏာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နသုတ္တာဟရဏာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား မဂ္ဂဖလာ နုယောဂ သစ္စာနုယောဂ ဒုက္ခဒက္ခန္ဓာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါပြား၏။ ထိုသုံးပါးတွင် သောတာပတ္တိ မဂ္ဂဖလာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားသောတာပတ္တိ မဂ္ဂါနုယောဂသောတာပတ္တိ ဖလာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂဖလာနုယောဂ မှာလည်းမဂ္ဂါနုယောဂဖလာနုယောဂ ဟူ၍နှစ်ပါးရှိတည်း။ အနာဂါမိမှာလည်း နှစ်ပါးလည်းကောင်းတည်း။ အရဟတ္တမဂ္ဂ ဖလာနုယောဂမှာလည်း နှစ်ပါးလည်းကောင်းတည်း။ ပရဝါဒိပက္ခသော်ကား ဒုက္ခေဒိဋ္ဌေစတ္တာရိသစ္စာနိ ဒိဋ္ဌာနိ ဟောန္တိ။ အာမန္တာ။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ စတ္တာရိသစ္စာနိတိနုဟေတုံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ဤကား သုတ္တာဟရဏာတွင် ပရဝါဒိပက္ခတည်း။ မဂ္ဂဖလာနုယောဂ နောင်ကား သစ္စာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား

သောတာပတ္တိဖလ သစ္ဆိ ကိရိယာယ ပဋိပန္န သစ္စာနုယောဂ သကဒါဂါမိ ဖလ သစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္န သစ္စာ နုယောဂ အနာဂါမိ ဖလသစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္န သစ္စာနုယောဂ အရဟတ္တဖလ သစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္နသစ္စာနုယောဂဟူ၍ လေးပါး ပြား၏။ ထိုလေးပါးတွင် သောတာပတ္တိဖလ သစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္နသစ္စာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခဒဿနာနုယောဂ သမุဒယဒဿနာနုယောဂ နိရောဓဒဿနာနုယောဂ မဂ္ဂဒဿနာနုယောဂ ဟူ၍ လေးပါး၊ သကဒါဂါမိတွင်လည်း ဒုက္ခ သမุဒယ နိရောဓ မဂ္ဂဒဿနာ နုယောဂ ဟူ၍ လေးပါးလည်းကောင်း အနာဂါမိတွင် လေးပါး လည်းကောင်း အရဟတ္တတွင် လေးပါးလည်းကောင်းတည်း။သိကောင်းပြီ။ ထိုနောင်ကား ဒုက္ခဒက္ခနာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခသစ္စဒက္ခနာ နုယောဂ သမุဒယ သစ္စဒက္ခနာ နုယောဂ နိရောဓသစ္စဒက္ခနာနုယောဂ မဂ္ဂသစ္စဒက္ခနာနုယောဂ ဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် ဒုက္ခသစ္စဒက္ခနာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား သမุဒယသစ္စဒက္ခနာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား နိရောဓသစ္စဒက္ခနာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား မဂ္ဂသစ္စဒက္ခနာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခသစ္စာမူလိရှိသည် သမုဒယသစ္စာမူလိရှိသည် နိရောဓ သစ္စာ မူလိရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ အနုလောမ နောင်ကား ပဋိလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခသစ္စာမူလိရှိသည် သမုဒယသစ္စာ မူလိရှိသည် နိရောဓသစ္စာမူလိရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ထိုနောင်ကား နိရုတ္တိယာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာ နိရောဓ သစ္စာဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ (သိကောင်းပြီ။ဤကား သုတ္တာဟရဏ သကဝါဒီပက္ခတည်း)။

ထိုနောင်ကား နသုတ္တာဟရဏာ ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန် သော်ကား ဒုက္ခေဒိဋ္ဌေစတ္တာရိ သစ္စာနိဒ္ဒေသနိ ဟောန္တိတိ အာမန္တာ။ ဒုက္ခသစ္စံ စတ္တာရိသစ္စာနိတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ဤကား နသုတ္တာ ဟရဏာနယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာဟရဏာနယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဧကတောသုတ္တာ ဟရဏာ နယောဂ ဥဘတော သုတ္တာ ဟရဏာနယောဂဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ဧကတော သုတ္တာဟရဏာ နယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ခန္ဓာဖြစ်သော သကဝါဒိပက္ခ အာယတန ဖြစ်သော သကဝါဒိက္ခ ဓာတုအနုယောဂဖြစ်သော သကဝါဒိပက္ခ ဉာဏာနုယောဂဖြစ်သော သကဝါဒိပက္ခဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ (ထိုတွင် လေးပါး ကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား ဉာဏာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား စတ္တာရိဉာဏာ နုယောဂ အဒ္ဓဉာဏာ နုယောဂ ဒ္ဌါဒသ ဉာဏာနုယောဂ စတုစတ္တာရိသ ဉာဏာနုယောဂ သတ္တသတ္တတိ ဉာဏာနုယောဂဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထိုတွင် စတ္တာရိ ဉာဏာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုလေးပါး ဟူသော်ကား သစ္စာ လေးပါးကိုယူ။ ထိုနောင်ကား အဒ္ဓဉာဏာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။အဒ္ဓဟူသော်ကား သစ္စာလေးပါး ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး ဤရှစ်ပါးတည်း။ ဒ္ဌါဒသဟူသည်ကား ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါတဆယ့်နှစ်ပါးတည်း။ စတုစတ္တာရိသ ဟူသော်ကား သမ္မာရ အစရှိသော ဆယ်ပါးသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကိုယ်တပါးပါး၌ အကိုယ်ကိုတပါး။ အကြောင်းကိုတပါး။ အကျိုးကိုတပါး။ သုံးပါး သုံးပါးစီ ချည်းရသောကြောင့် သုံးဆယ်။ အဝိဇ္ဇာသည်ကား အကိုယ်နှင့် အကျိုးရှိသောကြောင့် အကိုယ်နှင့် အကျိုးကိုသာယူ။ ဇရာမရဏာ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသ တို့သည်ကား

အကိုယ်နှင့် အကြောင်းကား ရှိ၏။ အကျိုး မရှိသောကြောင့် အကိုယ်နှင့် အကြောင်းကိုယူ။ ဤသို့လျှင် ပေါင်းသောကြောင့် လေးဆယ့်လေးခု ပြား၏။ ဤသည်လျှင် စတုစတ္တာရိသ တည်း။ သတ္တသတ္တတိ ဟူသည်ကား အဝိဇ္ဇာမှ တပါးသော သင်္ခါရ အစ ရှိသော ဇရာမရဏတိုင်ရုံသော တဆယ့်တပါးတွင် သင်္ခါရဌာလည်း အနိစ္စ သင်္ခတ ပဋိစ္စသมุปบန္န ခယဓမ္မ ဝယဓမ္မ ဝိရာဂဓမ္မ နိရောဓ ဓမ္မထည့်၍ ခုနစ်ပါး။ ဝိညာဏ်ဌာလည်းအနိစ္စ သင်္ခတ ပဋိစ္စသมุปบန္န ခယဓမ္မ ဝယဓမ္မ ဝိရာဂဓမ္မ နိရောဓဓမ္မ ဤခုနစ်ပါး ထည့်၍ရင်း။ ကြွင်းသော ကိုပါးတို့ဌာ ခုနစ်ပါးစီချည်းထည့်၍ ခုနစ်ဆယ့်ခုနစ်ပါး ဖြစ်သတည်း။ သကဝါဒီ ပဂ္ဂိုလ်နောင်ကား ပရဝါဒီပဂ္ဂိုလ်ကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သမုဒ္ဒါနုယောဂ မေဓာဝီနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ကေတော သုတ္တာဟရဏ အနု ယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား ဥဒါတော သုတ္တာဟရဏ အနု ယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီဂ္ဂ ပရဝါဒီ ပဂ္ဂိုနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒီပဂ္ဂိုသည်ကား ကေတော ပရဝါဒီ ပဂ္ဂိုနှင့်အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပဂ္ဂိုကို သာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားဂဝံပတိထေရာနုယောဂ ရတနာ ကဝါဒီပဂ္ဂ သုတ္တာနုယောဂ ဓမ္မစက္ကု ဥဒပါဒိ အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။

အနုပုဗ္ဗာဘိသမယ ကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀–ဝေါဟာရကထာ

၃၄၇။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းရှိသော။ ဘဂဝတော၊ဘုံသုံးပါးဌာ အနှံပြီးသော တဏှာရှိသော။ဘဂဝတော၊ မာရ၏ငါးပါးကို ချိုးပြီး ထသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သခင်ဘုရား၏။ ဝေါဟာရော၊ ခေါ်ဝေါ် ခြင်းသည်။ လောကုတ္တရော၊ လောကုတ္တရာ မည်သ်လော။ အာမန္တာ။လောကုတ္တရေ၊ ဖြစ်သော။ သောတော၊ သောတဌ်။ ပဋိ ဟညတိ၊ ခတ်သလော။ လောကိယော၊ လောကီဖြစ်သော။ သော

တေ၊သောတ၌။ နောပဋိဟညတိ၊ မခတ်သလော။ လောကုတ္တရေန၊လောကုတ္တရာဖြစ်သော။ ဝိညာဏေန၊ ဝိညာဉ်ဖြင့်။ ပဋိဝေဓနန္တိ၊ သိကုန်သလော။ လောကိယေန၊ လောကီဖြစ်သော။ ဝိညာဏေန၊ ဝိညာဉ်ဖြင့်။ နောပဋိဝေဓနန္တိ၊ မသိကုန်သလော။ သာဝကာ၊သာဝကတို့သည် သာလျှင်။ ပဋိဝေဓနန္တိ၊ သိကုန်သလော။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်တို့သည်။ နောပဋိဝေဓနန္တိ၊ မသိကုန်သလော။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော်ကား။ မယာ၊သည်။ နဟိဝတ္တမ္ဘေ-နဟိဝတ္တမ္ဘော၊ အပ်။ပ။

ဥ၄၈။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်မည်သလော။ ဖလံ၊ ဖိုလ်မည်သလော။ နိဗ္ဗာနံ၊ မည်သလော။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂေါ၊ မည်သလော။ပ။

ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ၊ အကြင် သူတို့သည်။ ဘဂဝတော၊သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊၏။ ဝေါဟာရံ၊ကို။ သုဏန္တိ၊ ၏။ တေ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊လော။ အာမန္တာ။လောကုတ္တရော၊ဖြစ်သော။ ဗျော၊ ဓမ္မကို။ သောတဝိညေယ္ယော၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သလော။ သောတသ္မိံ၊ သောတ၌။ ပဋိဟညတိ၊ သလော။ သောတဿ၊ သောတ၏။အာပါထံ၊ထင်ခြင်းသို့။အာဂစ္ဆတိ၊ရောက်သလော။ပ။

ဥ၄၉။ ရဇ္ဇေယ္ယုံ၊ တပ်ကုန်ရာသလော။ပ။ ရာဂဋ္ဌာနိယော၊ သလော။ရဇနိယော၊ တပ်ခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသလော။ ကမနိယော၊ နှစ်လိုအပ်သလော။ မဒနိယော၊ ယစ်သလော။ဗန္ဓနိယော၊ ဖွဲ့အပ်သလော။ မုယ္ဟနိယော၊ မိန်းမောရာသလော။ပ။

ဒုဿေယ္ယုံ၊ ပြစ်မှားကုန်ရာ သလော။ပ။ ဒေါသဋ္ဌာနိယော၊ ဒေါသလျှင်အကြောင်းရှိသလော။ ကောပဋ္ဌာနိယော၊ ကောပလျှင်အကြောင်း ရှိသလော။ ပဋိဃဋ္ဌာနိယော၊ ထိပါးခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသလော။ပ။

မုယ္ယေယ္ယုံ၊ တွေဝေကုန်ရာသလော။ပ။ အညာဏကရဏော၊ မသိခြင်းကိုပြုတတ်သလော။ အစက္ခုကရဏော၊မျက်စိမမြင်ခြင်းကိုပြုတတ်သလော။ ပညာနိရောဓိကော၊ ပညာဖြင့် ချုပ်သလော။

ဝိဿာတပက္ခေကော၊ ပင်ပန်းခြင်း အဘို့ရှိသလော။ နိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကော၊ နိဗ္ဗာန်ကို ဖြစ်စေတတ်သည်မဟုတ်သလော။ပ။

၃၅၁။ သောဝဏ္ဏမယာယ၊သော။ လဒ္ဓိယာ၊တောင်ခြေးဖြင့်။ ဓညပုဏ္ဏောပိ၊ စပါးစုကိုလည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏပုဏ္ဏောပိ၊ကိုလည်းကောင်း။ အာစိက္ခိတုံ၊ ညွှန်အံ့သောငှါ။ လဗ္ဘာ၊ ရအပ်သလော။ ဗုတိပုဏ္ဏာယံ၊သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ အာမန္တာ။ ဧဝမေဝံ၊ဤနည်းအတူကိုလည်းကောင်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ လောကုတ္တရေန၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော။ ဝေါဟာရေန၊ ဖြင့်။ လောကိယံ၊ ဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ကိုလည်းကောင်း။လောကုတ္တရံပိ၊လောကုတ္တရာဖြစ်သော။ဓမ္မံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝေါဟရတိ၊ ခေါ်ဝေါ်သည် မဟုတ်လော။ ဧလဏ္ဍိယာယ၊ ကြက်ဆူဖြင့်ပြီးသော။ လဒ္ဓိယာ၊ တောင်ခြေးဖြင့် လည်းကောင်း။ ဓညပုဏ္ဏောပိ၊ စပါးစုကိုလည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏပုဏ္ဏောပိ၊ ရွှေစုကိုလည်းကောင်း။ အာစိက္ခိတုံ၊ ညွှန်အံ့သောငှါ။ လဗ္ဘာ၊ ရအပ်သလော။ အာမန္တာ။ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ (သိကောင်းပြီ)။

၃၅၂။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းရှိသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သခင်ဘုရား၏။ ဝေါဟာရော၊ သည်။ လောကိယံ၊ လောကီမည်သလော။ လောကိယံ၊ကို။ ဝေါဟရန္တိဿ၊ ခေါ်ဝေါ်ထသော။ ဘဂဝတော၊ဘုန်းရှိသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊သခင်ဘုရား၏။ ဝေါဟာရော၊ သည်။ လောကိယော၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊သလော။ ‌လောကုတ္တရံ၊ကို။ ဝေါဟရန္တိဿ၊ ထသော။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းရှိသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ ဝေါဟာရော၊သည်။ လောကုတ္တရော၊ မည်သလော။ အာမန္တာ။ (သိကောင်းပြီ)။

မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဝေါဟရန္တိဿ၊ ထသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊၏။ ဝေါဟာရော၊ သည်။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ အမဂ္ဂံ၊ မဂ်မဟုတ်သည်ကို။ ဝေါဟရန္တိဿ၊ ထသော။ ဘဂဝတော၊ သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ ဝေါဟာရော၊ သည်။ အမဂ္ဂေါ၊ မဂ်မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ အနုပုဗ္ဗာဘိ သမယကထာ. နောင်ကားဝေါဟာရ ကထာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပဋ္ဌိဟည်တာနုယောဂ လေဏ္ဍိယာနုယောဂ မဂ္ဂဖလာနုယောဂ ဟူ၍သုံးပါးပြား၏။ ထိုတွင် ပဋ္ဌိဟည်တာနုယောဂသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပဋ္ဌိဟည်တာ နုယောဂ မဂ္ဂဖလာနုယောဂ သောတဝိညေယျာနုယောဂ ' အကုသလာနုယောဂ မဂ္ဂဘာဝနာနုယောဂ ဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထိုသော် ပဋ္ဌိဟည်တာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား မိသကသုဒ္ဓဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် မိသကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုမိသကသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌက ပဋ္ဌိကမူစတုက္ကာ စသော ငါးပါးတည်း။ ထိုမိသကနောင်ကား သုဒ္ဓကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသုဒ္ဓသည်ကား သောတာဒိ ပဋ္ဌိဟည်တာ နုယောဂ ဝိညာဏ ပဋ္ဌိဝိဇာနနာ နုယောဂ ပုထုဇ္ဇနာပဋ္ဌိဝိဇာနနာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား မဂ္ဂဖလာနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသအားဖြင့် နှစ်ပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ထိုနောင်ကား သောတဝိညေယျာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမပဋ္ဌိလောမနှစ်ပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား အကုသလာ နုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂဒ္ဒါနိယာနုယောဂဒေါသဒ္ဒါနိယာနုယောဂ မောဟဒ္ဒါနိယာနုယောဂဟူ၍သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင်ရာဂဒ္ဒါနိယာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌိလောမ ဟူ၍နှစ်ပါး၊ဒေါသမှာလည်းနှစ်ပါး။မောဟဒ္ဒါနိယာနုယောဂမှာ အနုလောမ ပဋ္ဌိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ထိုနောင်ကား မဂ္ဂဘာဝနာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါး။ သာမညကား တပါးသာ။ ဝိသေသသည်ကား ဗာလပုထုဇ္ဇနာနုယောဂ မာတုဃာတက

ဝိတုဃာတက အရဟန္တဃာတက ရုဟိတုပ္ပါဒ်က သံဃဘေဒက ဟူ၍ ခြောက်ပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။

ထိုသကဝါဒိပဂ္ဂိုဟောင်းကား ပရဝါဒိပဂ္ဂိုကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား လဗ္ဘ သောဝဏ္ဏ မယာယ လဒ္ဓိယာဒည ပုဗ္ဗောဝိသုဝဏ္ဏပုဗ္ဗောဝိအာစိက္ခိတုန္တိ။ အာမန္တာ။ဝေမေဝံဘဂဝါ လောကုတ္တရေန ဝေါဟာရေန လောကိယံဝိ လောကုတ္တရံဝိ ဓမ္မံ ဝေါဟရတိ။ ဤကား ပဋိဟညတာနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား ဧလဏ္ဍိယာနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂိုပရဝါဒိပဂ္ဂိုဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပဂ္ဂိုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဧလဏ္ဍိယာနုယောဂဟူ၍လည်းကောင်း။ လောကိယာ လောကုတ္တရာပဋိဇာနနာနုယောဂဟူ၍ လည်းကောင်း နှစ်ပါးပြား၏။ သကဝါဒိပဂ္ဂိုနောင်ကားပရဝါဒိပဂ္ဂိုကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တမ္ဘုဗုဒ္ဓသ အစရှိသည်တည်း။ ထိုနောင်ကား မဂ္ဂဖလာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂိုပရဝါဒိပဂ္ဂိုနှစ်ပါးပြား၏။ ပရဝါဒိပဂ္ဂိုသည်ကား ဧလဏ္ဍိယာဒိဖြစ်သော ပရဝါဒိပဂ္ဂိုနှင့် အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပဂ္ဂိုကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား မဂ္ဂါနုယောဂ ဖလာနုယောဂ နိဗ္ဗာနာနုယောဂ သစ်တာ နုယောဂ အရဟတ္တာနုယောဂ ဝေဒနာနုယောဂ သညာနုယောဂ သင်္ခါရာနုယောဂ ဝိညာဏာ နုယောဂဟူ၍ကိုးပါးတွင်သော်မဂ္ဂါနုယောဂကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဗုဒ္ဓသ ဘဂဝတော ဝေါဟာရော လောကိယံ ဝေါဟရန္တသ လောကိယောဟောတိ။ လောကုတ္တရံ ဝေါဟရန္တသ လောကုတ္တရော ဟောတိတိ။အာမန္တာ။ မဂ္ဂံဝေါဟရန္တသမဂ္ဂေါဟောတိ။ အမဂ္ဂံ ဝေါဟရန္တသ အမဂ္ဂေါဟောတိတိ။ပ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဤနည်းအတူချည်းဟောလေ။

ဝေါဟာရကထာနိဋ္ဌိတာ။

၁၁ နိရောဓကထာ

၃၂၅။ ။ပ။ဒ္ဌိန္ဒ်၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ နိဗ္ဗာနာနှင့်၊ တို့၏။ဥစ္ဆေဒနိစ္စတာ၊ မြင့်သည်၏အဖြစ်နိမ့်သည်၏အဖြစ်သည်။အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဟိနပဏီတတာ၊ ယုတ်သည်၏အဖြစ် မြတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဥက္ကံသာဝကသော၊ လွန်သောအတို့ ယုတ်သောအတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ သိမာဝါ၊ အဝိုင်းအခြားသည်မူလည်း။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ဘေဒေါ၊ အပြားသည်မူလည်း။ အတ္ထိ! ရှိသလော။ ရာဇိ၊ အရေးသည်မူလည်း။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ အန္ဓကာရိကာ၊ အခြားသည်မူလည်း။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ပ။ အပ္ပဋိသမ္ဘိ–အပ္ပဋိသမ္ဘိယ၊ အဆင်အခြင် မရှိသည်ဖြစ်၍။ နိရုဒ္ဓေ၊ ချုပ်ကုန်သော။ သမ္ဘိရေ၊ သမ္ဘိရတို့ကို။ ပဋိသမ္ဘိ-ပဋိသမ္ဘိယ၊ ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍၊ နိရောဓေန္တိ၊ ချုပ်ကုန်သလော။ အာမန္တာ။ပ။ အပ္ပဋိသမ္ဘိ- အ္ပဋိသမ္ဘိယ၊၍။ နိရုဒ္ဓါပိ၊ ချုပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ သမ္ဘိရာ၊ သမ္ဘိရတို့ကို။ အစ္ဆန္ဒာဘဂ္ဂါ၊ စင်စစ်လျှင် ဖျက်အပ်ကုန် သလော။ပ။ နိရောဓကထာ။ ဒုတိယော ဝဂ္ဂေါ။

ပရ္ဝပဟာရော၊ ပရ္ဝပဟာရ ကထာလည်းကောင်း။ အညာဏံ၊ အညာဏကထာလည်းကောင်း။ ကမ္မိ၊ကမ္မိကထာလည်းကောင်း။ ပရိတ်ာရဏာ၊ ပရိတ်ာရဏ ကထာလည်းကောင်း။ သမ္ဘိဟာရ ကထာ၊ ဝစီဘေဒ ကထာလည်းကောင်း။ မဂ္ဂေါ၊ ဒုက္ခဟာရ ကထာလည်းကောင်း။ စိတ္တဋ္ဌိတိ၊ စိတ္တဋ္ဌိတိကထာလည်းကောင်း။ ကုက္ကုဋ္ဌာ၊ ကုက္ကုဋ္ဌကထာလည်းကောင်း။ကောဘိသမယောစ၊ ကောဘိသမယလည်းကောင်း။ ဝေါဟာရောစ၊ ဝေါဟာရကထာ လည်းကောင်း။ နိရောဓကော၊နိရောဓကထာလည်းကောင်းတည်း။

အမှာ ထိုဝေါဟာရကထာနောင်ကား နိရောဓကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဏ္ဏာပဋိဇာနုနှာ ဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပုဏ္ဏာကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌနှစ်ပါးတွင် သက

ဝါဒိပဂ္ဂဿကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သစ္စာနုယောဂ အသစ္စာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင်သစ္စာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခနိရောဓာနုယောဂ နိရောဓသစ္စာနုယောဂ ဒုက္ခသစ္စာနုယောဂ သမုဒယသစ္စာနုယောဂ မဂ္ဂသစ္စာ နုယောဂ ဟူ၍ငါးပါး ပြား၏။ ။ သိကောင်းပြီ။

ထိုနောင်ကား အသစ္စာနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား တာဏာနိအနုယောဂ လေဏာနိအနုယောဂသရဏာနိအနုယောဂ ပရာယနာနိအနုယောဂအစ္ဆရတာနိအနုယောဂ အမတာနိအနုယောဂ ဥစ္ဆဏိစတာအနုယောဂ ဟိနပဏီတာနုယောဂ ဥက္ကံသာ ဝကံသာ နုယောဂ သမိမာဝါနုယောဂ ဘေဒါဝါနုယောဂ ရာဇိဝါ နုယောဂ အန္တရိကာဝါနုယောဂဟူ၍များစွာ ပြား၏။ ထိုအများတို့တွင် တာဏာနိ အနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌက ပဋိကမ္မ စတုက္ကစသော ငါးပါးတွင် အနုလောမ ပဋ္ဌကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဒွေနိရောဓသစ္စာနိတိ။အာမန္တာ။ ဒွေတာဏာနိတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ သိကောင်းပြီ။ သကဝါဒိပဂ္ဂနောင်ကား ပရဝါဒိပဂ္ဂကိုဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တမ္ဗံ ဒွေနိရောဓာတိ။ အာမန္တာ။ နနုပဋိသမ္ဘိ နိရုဒ္ဓါပိ သမ္ဘိရာအစ္ဆန္တာဘဂ္ဂါ ပဋိသမ္ဘိနိရုဒ္ဓါပိ အစ္ဆန္တာဘဂ္ဂါတိ။ အာမန္တာ။ ဟဉ္စိအပ္ပဋိသမ္ဘိနိရုဒ္ဓါပိ သမ္ဘိရာအစ္ဆန္ဒံဘဂ္ဂါ။ပဋိသမ္ဘိနိရုဒ္ဓါပိ သမ္ဘိရာ အစ္ဆန္ဒံဘဂ္ဂါ တေန ဝတ ရေဝတ္တမ္ဗေ။ဒွေနိရောဓာတိတည်း။ ပုဒ္ဓာနောင်ကား ပဋိပုဒ္ဓာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂ ပရဝါဒိပဂ္ဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဗရဝါဒိပဂ္ဂကိုကား အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိ ပဂ္ဂကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နိရုဒ္ဓါနုယောဂ ဥပဋ္ဌာနာနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ (သိကောင်းပြီ)။

နိရောဓကထာ နိဋ္ဌိတာ။

တတိယဝဂ္ဂ

၁-ဗလကထာ

၃၅၄။ တထာဂတဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အားတော်သည်။ သာဝကသာဓာရဏံ၊ တပည့်သားတို့နှင့် ဆက်ဆံ သလော။ အာမန္တာ။ပ။ တထာဂတဗလံ၊ သခင်ဘုရား၏ အားတော်သည်။ ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိ၏။ သာဝကဗလံ၊ သာဝကအား သည်။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသလော။ သာဝကဗလံ၊ သာ ဝကအားသည်။ ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိ၏။ တထာဂတ ဗလံ၊ သခင်ဘုရားအားတော်သည်။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိ သလော။ နဟောဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ပ။

တထာဂတဿ၊သခင်ဘုရား၏ပုဗ္ဗယောဂေါ၊ ရှေလုံ့လသည်။ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့သဘောရှိ၏။ သာဝကဿ၊၏။ ပုဗ္ဗယော ဂေါ၊သည်။ တာဒိသော၊ထိုသို့သဘောရှိသလော။တထာဂတဿ၊ ၏။ ပုဗ္ဗစရိယာ၊ရှေးဘဝအကျင့်သည်။ ယာဒိသာ၊အကြင်သို့သဘော ရှိ၏။ သာဝကဿ၊၏။ ပုဗ္ဗစရိယာ၊ သည်။ တာဒိသာ၊ သလော။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ဓမ္မကွန္ဒနံ၊ ဓမ္မကွန္ဒနာတို့ကို။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မကိုကြားခြင်းသည်။ ယာဒိသာ၊ အကြင်သို့သဘောရှိ၏။ သာ ဝကဿ၊၏။ ဓမ္မကွန္ဒနံ၊ဓမ္မကွန္ဒနာတို့ကို။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားကို ကြားခြင်းသည်။ တာဒိသာ၊ ထိုသို့ သဘော ရှိသလော။ (သိ ကောင်းပြီ)။

တထာဂတော၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဝိနေါ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်သလော။ တထာဂတော၊ သည်။ သတ္ထာ၊ လူနတ်တို့ကို ဆုံးမတတ်သလော။ တထာဂတော၊ သည်။ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာ အလိုလိုခပ်သိမ်းသော တရားကို သိတတ်သလော။ တထာဂတော၊သည်။ သမ္ဗညု၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိ တတ်သောအလေ့ရှိသလော။ တထာဂတော၊သည်။ သမ္ဗဒဿာဝီ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မြင်တတ်သော အလေ့ရှိသလော။

တထာဂတောသည်။ ဓမ္မသာမိ၊တရားကြောင့် လူနတ်တို့၏အရှင် ဖြစ်သလော။ တထာဂတော သည်။ ဓမ္မပွဋိသရဏော၊ တရား ကြောင့်လူနတ်တို့ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သလော။ပ။

တထာဂတောသည်။ အနုပွန္နသ၊ မဖြစ်သေးသော။ မဂ္ဂသ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတာ၊ ဖြစ်စေတတ်သလော။ အသဉ္ဇာတသ၊ မဖြစ်စေ အပ်သော။ မဂ္ဂသ၊ မဂ်ကို။ သဉ္ဇာနေတာ၊ဖြစ်စေတတ်သလော။ အနက္ခာတသ၊ မဟောအပ်သော။ မဂ္ဂသ၊ကို။ အက္ခာတာ၊ဟော သလော။ မဂ္ဂညူ၊ မဂ်ကိုသိသော အလေ့ရှိသလော။ မဂ္ဂဝိဒူ၊မဂ်ကို အထူးသဖြင့် သိသော အလေ့ရှိသလော။ မဂ္ဂကောဝိဒေါ၊ မဂ်၌ လိမ္မာသလော။ပ။

ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တံ၊ ဣန္ဒြေ၏ ယုတ်ခြင်းမြတ်ခြင်းကို။ ယထာ ဘူတံ၊ဟုတ်မှန်တိုင်း။ ညာဏံ၊သိသော။ တထာဂတဗလံ၊သည်။ သာ ဝက သာဓာရဏံ၊သာဝကတို့နှင့် ဆက်ဆံသဲ့လော။ အာမန္တာ။ပ။

၃၅၅။ သာဝကော၊ သည်။ ဌာနာဌာနံ၊ အကြောင်းဟုတ် သည် မဟုတ်သည်ကို။ ဟဠိဇာနာတိ၊ အကယ်၍သိ၏။ပ။

အတီတာ နာဂတပစ္စုပ္ပန္နာနံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ် ကုန်သော။ ကမ္မသမာဒါနာနံ၊ဆောက်တည်သောကံတို့၏။ ဌာန သော၊ ဥပတ္ထမ္ဘက အကြောင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဟေတု သော၊ ဇနက အကြောင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝိပါကံ၊ ဝိပါက်ကို။ ဇာနာတိ၊လော။ပ။

သာဝကော။သည်။ သမ္ဘတ္တဂါမိနိပဋိပဒံ၊ ခပ်သိမ်းသော အား တို့သို့ ရောက်စေ တတ်သော အကျင့်ကို။ ဇာနာတိ၊ လော။ အာမန္တာ။ပ။

သာဝကော၊ သည်။ အနေကဓာတုံ၊ များသောဓာတ် ဖြစ် သော။ နာနာဓာတုံ၊ အထူးထူးသော ဓာတ်ဖြစ်သော။ လောကံ၊ ကို။ ဇာနာတိ၊လော။ပ။ သာဝကော၊သည်။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ နာ နာဓိမုတ္တိကတံ၊ ခြင်းကို။ ဇာနာတိ၊လော။ အာမန္တာ။ပ။

သာဝကောဿသည်။ ချာနုဝိမောက္ခသမာဓိ သမာပတ္တိနှုံ၊ ချာနုဝိမောက္ခ သမာဓိ သမာပတ္တိတို့၏။ သံကိလေသံ၊ ညစ်ညူးခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဝေါဒါနံ၊ ဖြူစင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ကို လည်းကောင်း။ ဇာနာတိ၊လော။ အာမန္တာ။ပ။

သာဝကောဿသည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ၊ ရှေးဘ၀ နေခဲ့ဘူး သော ခန္ဓာအစဉ်ကို အောက်မေ့ခြင်းကို။ ဇာနာတိ၊သိသလော။ပ။

သာဝကောဿသည်။သတ္တာနံ၊တို့၏။ စုတုပပါတံ၊ကို။ ဇာနာတိ၊ လော။ပ။ တထာဂတသဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ သာဝကသဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ အာသဝက္ခ ယေနဝါ၊ နှင့်လည်းကောင်း။ အာသဝက္ခယံ၊သည်။ ဝိမုတ္တိယာဝါ၊ နှင့်လည်းကောင်း။ ဝိမုတ္တိ၊ သည်။ပ။ ကိဠိ၊ တစုံတခုသော။ နာနာကရဏံ၊ အထူးကို ပြုခြင်း သည်။ အတ္ထိ၊လော။ ဇုတိပုဗ္ဗာယံ၊သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ ဤကား ဗလကထာသည် သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိ ပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား တထာဂတဗလံ သာဝကဗလာဒိ အနုယောဂ တညေဝတထာဂတဗလံ သာဝက ဗလာဒိ အနု ယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ယာဒိသံတထာဂတဗလံ တာဒိသံ သာဝကဗလာဒိ အနုယောဂ ပုဗ္ဗယောဂ ပုဗ္ဗစရိယာဒိ အနု ယောဂ တထာဂတာဘိနောတျာဒိ အနုယောဂ အနုပ္ပန္နသ မဂ္ဂသဉ္ဇပ္ပါဒေတာဒိ အနုယောဂ သာဝကော သမ္ဘည္ဟသမ္ဘဒသာ ဝိတျာဒိ အနုယောဂဟူ၍ ခုနှစ်ပါးပြား၏။ သကဝါဒိ ပက္ခနောင် ကား ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဌာနာဌာန ဇာနာဒိ အနုယောဂ အာသဝက္ခယဉာဏ သံသန္ဒနာနုယောဂ ဌာနာဌာန သံသန္ဒနာ နုယောဂ ပရောပရိယတ္တိ ဉာဏသံသန္ဒနာ နုယောဂ ဌာနာဌာန ဣန္ဒြိယ ပရောပရိယတ္တိ သံသန္ဒနာနုယောဂ ဟူ၍ ငါးပါးတွင်သော် ဌာနာဌာန ဇာနာဒိ အနုယောဂကို

ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဌာနာဌာနာ နုယောဂ အတိတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာနံ ကမ္မသမာဒါနာ နုယောဂ အနေက ဓာတု နာနာဓာတု လောက အနုယောဂ နာနာဝိမုတ္တိ ဇာနာ နုယောဂ ဗျာနုဝိမောက္ခသမာဓိသမာပန္နာနံသံ ကိလေသံ ဝေါဒါန ဝုဋ္ဌာနဇာနာနုယောဂ စုတုပပါတဇာနာ နုယောဂ အသဝက္ခယာ နုယောဂဟူ၍ ကိုးပါးပြား၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား အာသဝက္ခယာဒိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဌာနာဌာန သမာဒါန ဝိပါက သမ္ဘတ္တဂါမိနိ ပဋိပဒါ အနေကဓာတု နာနာဓာတု နာနာ ဝိမုတ္တိကတ ဗျာနုဝိမောက္ခ သမာဓိ သမာပတ္တိ သံကိလေသ ဝေါဒါန ဝုဋ္ဌေနိဝါ သာနုသတိ စုတုပပါတဟူ၍ ရှစ်ပါးတွင်သော် ဌာနာဌာနဇာနာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား အာသ ဝါနံ ခယေ ယထာ ဘူတံ ဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝကသာ ဓာရဏန္တိ။ အာမန္တာ။ ဌာနာ' ဌာနေ ယထာဘူတံ တထာဂတ ဗလံ သာဝက သာဓာရဏန္တိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ အာသဝါနံ ခယေ ယထာဘူတံ ဉာဏံတထာဂတဗလံ သာဝကသာဓာရဏန္တိ။ အာမန္တာ။ အတိတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာနံ ကမ္မသမာဒါနာနံ ဌာန သောဟေတုသော ဝိပါကံယထာဘူတံဉာဏံ တထာဂတဗလံသာ ဝကသာဓာရဏန္တိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။အာသာဝါနံ ခယေ ယထာ ဘူတံဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝကသာဓာရဏန္တိ။အာမန္တာ။ သမ္ဘတ္တဂါမိနိပဋိပဒံ ယထာဘူတံဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝက သာဓာရဏန္တိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဤကားသာဝကကို မူလ် တည်၍ ရှစ်ပါးထည့်သည်။ ထိုနောင်ကား ဌာနာဌာန ယထာ ဘူတဉာဏကို ဟောတော်မူ၏။ ယခင်ကိုမူလတည်ပြန်။ ဟော ဟန်ကား ဌာနဌာနေ ယထာဘူတံ ဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝ ကသာဓာရဏန္တိ။ အာမန္တာ။ အာသဝါနံ ခယေ ယထာဘူတံ ဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝကသာဓာရဏန္တိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ အတိတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာနံ ကမ္မသမာဒါနာနံ ဌာနသော

ဟေတုသော ဝိပါကံ ယထာဘူတံ ဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝကသာဓာရဏန္တိ။ အာမန္တာ။ အာသဝါနံ ခယေ ယထာဘူတံ ဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝက သာဓာရဏန္တိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ သမ္ဘတ္တ ဂါမိနိ ပဋိပဒါ ယထာဘူတံ ဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝကသာဓာရဏန္တိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ အနေကဓာတု နာနာဓာတုလောကံ ယထာဘူတံ ဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝက သာဓာရဏန္တိ။ အာမန္တာ။ အပြားတင်မြဲပင်။ နာနာဝိမုတ္တိကတံ ယထာဘူတံ ဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝကသာဓာရဏန္တိ။ အာမန္တာ။ အာသဝါနံ ခယေ ယထာဘူတံ ဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝကသာဓာရဏန္တိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ (စုတုပပါတကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိ ယထာဘူတ ဉာဏာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဣန္ဒြိယတချက်တွင် ဌာနာဌာနာနုယောဂ သမာဒါနုဝိပါက အနုယောဂ။ပ။ အာသဝက္ခယတိုင်အောင် ကိုးပါးတွင်သော် ဌာနာဌာနာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိ ယထာဘူတံ ဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝက သာဓာရဏန္တိ။ အာမန္တာ။ ဌာနာဌာနေ ယထာဘူတံ ဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝကသာဓာရဏန္တိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား ဌာနာဌာန ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိ သံသာရနာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ယခင်မူလိကိုးပါးကို မူလတည်၍ ဣန္ဒြေကိုမူလိပြုပြန်။ ဟောဟန်သော်ကား ဌာနာဌာနေ ယထာဘူတံ ဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝကသာဓာရဏန္တိ။ အာမန္တာ။ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိ ယထာဘူတံ ဉာဏံ တထာဂတဗလံ သာဝကသာဓာရဏန္တိတည်း။ (ကြွင်းသမျှကို သိကောင်းပြီ)။

ဗလကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-အရိယန္တိကထာ

အမှာ အရိယန္တိကထာကား အနက်လွယ်၏။ ထိုအရိယကထာသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌပရဝါဒိပဋ္ဌနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပဋ္ဌကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဌာနာဌာန ယထာဘူတဉာဏာနုယောဂ ကမ္မသမာဒါနာနုယောဂ သမ္ဘတ္တဝါမိနိ ပဋိပဒါနုယောဂ အနေကမာတု နာနာဓာတုလောက အနုယောဂ နာနာဝိမုတ္တိကတာ နုယောဂ ဗျာနုဝိမောက္ခသမာမိသမာပတ္တိနံ သံကိလေသဝေါဒါနုဝုဋ္ဌာနာနုယောဂ ပုမ္ဗေနိဝါသာ နုဿတိအနုယောဂ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိ ယထာဘူတဉာဏာနုယောဂ စုတူပပါတယထာဘူတဉာဏာ နုယောဂ ဟူ၍ ကိုးပါးပြား၏။ သာသဝကိုကား အသီးဟောလေပြီးသောကြောင့် ကိုးပါးကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုကိုးပါးတို့တွင် ဌာနာဌာနာ နုယောဂကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ အာရုမ္မဏမိဿက ဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဌာနာဌာနေ။ပ။ဣန္ဒြိယ ဗလံ ဗောဇ္ဈင်္ဂါတိ။ နဟေတုံဝတ္ထုမ္ဗေတည်း။ သုဒ္ဓနောင်ကား အာရုမ္မဏမိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အာရုမ္မဏမတ္တမိဿက ဗောဓိပက္ခိယ အာရုမ္မဏမိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အာရုမ္မဏမတ္တမိဿကကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဌာနာဌာနယထာဘူတ ဉာဏာနုယောဂ အနိမိတ္တ အာရုမ္မဏာနုယောဂ အပ္ပဏိဟိတာ ရုမ္မဏာနုယောဂ ဟူ၍သုံးပါးပြား၏။ထိုသုံးပါးတွင် ဌာနာဌာန အာရုမ္မဏမိဿကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုညတာရုမ္မဏာနုယောဂ မနသိကာရာ နုယောဂ သမာဓိ အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် သုညတာရုမ္မဏာ နုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဌာနာဌာနေ ယထာဘူတံ ဉာဏံ တထာဂတဗလံ အရိယန္တိ။အာမန္တာ။ သုညတာရုမ္မဏန္တိ။နဟေတုံ ဝတ္ထုမ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား မနသိကာရာ နုယောဂကို ဟော

တော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဌာနာဌာနေ ယထာဘူတံ ဉာဏံ တထာဂတဗလန္တိ။အာမန္တာ။သုညတာရမ္မဏန္တိ။အာမန္တာ။ ဌာနာဌာနဿ မနသိကရောတိ သုညတဿမနသိ ကရောတိတိ။နဟေ ဝံဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား သမာဓိအနုယောဂကို ဟော တော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဌာနာဌာနဿ မနသိကရော တိတိ သုညတဿ မနသိကရောတိတိ။အာမန္တာ။ ဒွိန္နံဗသာနံဒွိန္နံ စိတ္တာနံသမေါဓာနံ ဟောတိတိ။နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ဤကား ဌာနာဌာန အာရုမ္မဏမတ္တ မိသကတည်း။ ထိုနောင်ကား အနိမိတ္တအာရုမ္မဏ မတ္တမိသကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား သုဒ္ဓနိမိတ္တာ ရုမ္မဏာနုယောဂ မနသိကာရာနုယောဂ သမောဓာနာ နုယောဂ ဟူ၍သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတွင် သိကောင်းပြီ။ အနိမိတ္တာရုမ္မဏ နောင်ကား အပ္ပဏိဟိတာရုမ္မဏ မတ္တမိသကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနိမိတ္တာ ရုမ္မဏာ နုယောဂ မနသိကာရာနုယောဂ သမောဓာနာနုယော ဂဟူ၍သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတွင် (သိကောင်းပြီ)။

အာရုမ္မဏမတ္တမိသက ခနောင်ကား ဗောဓိပက္ခိယအာရုမ္မဏ မိသကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိ လောမဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုအနုလောမသည်ကား သတိပဋ္ဌာန သမ္မပ္ပဓာန ဣဒ္ဓိပါဒ ဣန္ဒြေယ ဗလ ဗောဇ္ဈင်ဟူ၍ခြောက်ပါးပြား ၏။ ထိုတွင်သတိပဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား သုညတာရုမ္မဏ အနိမိတ္တာရုမ္မဏ အပ္ပဏိဟိတာရုမ္မဏ ဟူ၍သုံးပါးတွင်သော် သုညတာရုမ္မဏကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ဟောဟန်ကား သတိပဋ္ဌာနာအရိယာ သုညတာရုမ္မဏာ တိ။အာမန္တာ။ ဌာနာဌာနေယထာဘူတံ ဉာဏံတထာဂတဗလံ အရိယံသုညတာ ရုမ္မဏန္တိ။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေတည်း။ သတိပဋ္ဌာနာ အရိယာ အနိမိတ္တာ ရုမ္မဏာတိ။အာမန္တာ။ ဌာနာဌာနေ ယထာ

ဘူတံ ဥဏ္ဏံတထာဂတဗလံ အရိယံ အနိမိတ္တာရမ္မဏန္တိ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ သတိပဋ္ဌာနာအရိယာ အပ္ပဏိဟိတာရမ္မဏာတိ။နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ ဌာနာဌာနေယထာဘူတံ ဥဏ္ဏံတထာဂတဗလံအရိယံ အပ္ပဏိဟိတာရမ္မဏန္တိ။နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ။သတိပဋ္ဌာန သုံးပါးနောင်ကား သမ္မပ္ပဓာန်သုံးပါး ဣဒ္ဓိပါဒ်သုံးပါး ဣန္ဒြိယသုံးပါး ဗလသုံးပါး ဗောဇ္ဈင်သုံးပါးကိုဟောတော်မူ၏။ (သတိပဋ္ဌာန်နှင့် အတူပင်ဟောလေ)။

ထိုအနုလောမ နောင်ကား ပဋိလောမကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သတိပဋ္ဌာန သမ္မပ္ပဓာန ဣဒ္ဓိပါဒ ဣန္ဒြိယ ဗလ ဗောဇ္ဈင် ဟူ၍ ခြောက်ပါးပြား၏။ တပါးပါးဌ သုညတာရမ္မဏအနိမိတ္တာရမ္မဏ အပ္ပဏိဟိတာရမ္မဏဟူ၍ သုံးပါးပြားရကား တဆဲ့နှစ်ပါးပြား၏။အနုလုံ ပဋိလုံနှစ်ပါးပေါင်းသော်သုံးဆယ့်ခြောက်ခုဖြစ်၏။ ဤကား ဌာနာဌာန ယထာဘူတဥာဏ အာရမ္မဏ မိဿကတည်း။ထိုနောင်ကား ကမ္မသမာဒါနာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားသုဒ္ဓ အာရမ္မဏမိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ဟောဟန်ကား၊ကမ္မသမာဒါနာနုဝိပါကောယထာဘူတံ ဥဏ် တထာဂတဗလံ အရိယန္တိ မဂ္ဂေါ၀ဖလံ နိဗ္ဗာနံသောတာ၀ပတ္တိမဂ္ဂေါ သောတာ၀ပတ္တိဖလံ။ပ။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါတိ။ နဟေဝံ၀တ္တမ္ဗေတည်း။သုဒ္ဓနောင်ကား အာရမ္မဏမိဿကကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အာရမ္မဏမတ္တ မိဿက ဗောဓိပက္ခိယ အာရမ္မဏ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုသည်ကား ဌာနာဌာန ယထာဘူတဥာဏနှင့် အတူပင်ဆိုမလေ။ ထိုနောင်ကား သဗ္ဗတ္ထ ဂါမိနိပဋိပဒါ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား နာနာဓာတု ဌာနာဌာနာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား နာနာမိမုတ္တိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ဈာန ဝိမောက္ခသမာဓိ သမာပတ္တိနှံ သံကိလေသ၀ေါဒါနကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ပုဗ္ဗေနိ၀ါသာနုဿတိကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိကို ဟောတော်မူ၏။

ထိုနောင်ကား စုတူပပါကို ဟောတော်မူ၏။ ဌာနာဌာနနှင့်အတူ ပင်ဟောလေ။ ဤကား သကဝါဒီ ပဋ္ဌာန်းတည်း။ ထိုနောင်ကား ပရဝါဒိပဋ္ဌာန်းကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ အာရမ္မဏ မိသကဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုအနုလောမသည်ကား ဌာနာဌာန အစရှိသောအားဖြင့် ကိုးပါးပြား၏။ အနုလုံမှာလည်း ကိုးပါးလည်း ကောင်းတည်း။ အာသဝ အစရှိသည် ထည့်လေ။ ဤကား သုဒ္ဓဘို့။ထိုနောင်ကားမိသကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဌာနာဌာနကမ္မ သမာဒါနအစရှိသောအားဖြင့် ကိုးပါးပြား၏။ ထိုတွင် တပါးပါးဌ သုညတာရမ္မဏ အနိမိတ္တာရမ္မဏ အပ္ပဏိဟိတာ ရမ္မဏဟူ၍ သုံးပါးပြားရကား နှစ်ဆဲရှစ်ခုဖြစ်၏။ ပဋိလောမမှာလည်း နှစ်ဆဲရှစ်ခုလည်းကောင်း။ နှစ်ပါးပေါင်းသော်။ ငါးဆဲခြောက်ခုဖြစ်၏။

အရိယန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-ဝိမုတ္တိကထာ

အမှာ အရိယန္တိကထာ နောင်ကား ဝိမုတ္တိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပဋ္ဌာ ပရဝါဒီပဋ္ဌာနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပဋ္ဌာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရာဂ ဒေါသ မောဟဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် ရာဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ မိသကဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ဟောဟန်သော်ကား သရာဂံစိတ္တံဝိမုစ္စတိတိ။အာမန္တာ။ ရာဂသဟဂတံ။ ပ။ ဥပါဒါနိယံသံကိလေသိယံစိတ္တံ ဝိမုစ္စတိတိ။နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ သုဒ္ဓနောင်ကား မိသကကိုဟောတော်မူ၏။ထိုမိသကသည်ကား သဖသာဒိစိတ္တမိသက သဖသရာဂါဒိစိတ္တမိသကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သဖသာဒိစိတ္တမိသကကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။

ထိုသည်ကား သဖဿစိတ္တမိသက သဝေဒနာစိတ္တ မိသက သညာစိတ္တမိသက သစေတနာ စိတ္တမိသက အသညာစိတ္တ မိသကဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ထိုနောင်ကား သဖဿရာဂါဒိစိတ္တမိသကကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည် ကား ၊သဖဿသရာဂစိတ္တမိသကသဝေဒနာသရာဂ စိတ္တမိသက သသညာ သရာဂစိတ္တမိသက သစေတနာသရာဂစိတ္တ မိသက အသညာသရာဂစိတ္တမိသကဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ထိုသဖဿာဒိစိတ္တ မိသကနောင်ကား သဒေါသာဒိစိတ္တမိသက ကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ မိသကဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ။သုဒ္ဓ နောင်ကား မိသကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုမိသကသည်ကား သဖဿာဒိ စိတ္တမိသက သဖဿဒေါသာဒိ စိတ္တမိသကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သဖဿာဒိ စိတ္တမိသကကို ရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား သဖဿ သဝေဒနာ သသညာ အဝေဒနာ အသညာဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ။ထိုနောင်ကား သဖဿသဒေါသာဒိကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သဖဿ သဒေါသ သဝေဒနာသဒေါသ သသညာသဒေါသ သစေ တနာသဒေါသ သသညာစိတ္တမိသကဟူ၍ ငါးပါးလည်းပြား ၏။ မောဟလည်း ဤအတူလည်းကောင်း ခွဲ၍ဟောလေ။ သက ဝါဒိပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒိပက္ခကိုဟောတော်မူ၏။ ဟော်ဟန် သော်ကား နဝတ္တမ္ဘံ သရာဂံသဒေါသံသမောဟံစိတ္တံ ဝိမုစ္စတိတိ။ အာမန္တာ။ ဝိတရာဂံ ဝိတဒေါသံ ဝိတမောဟံ နိက္ကိလေသံစိတ္တံ ဝိမုစ္စတိတိ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေတည်း။ (အကျယ်ဟောလေ)။

ဝိမုတ္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-ဝိမုစ္စမာန ကထာ

၃၆၆။ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်ပြီးသောစိတ်သည်။ ဝိမုစ္စမာနံ၊ လွတ်ဆဲ လော။ အာမန္တာပေါ။

၃၆၇။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဇာနတော- ဇာနန္တသ၊ သိသော။ တသ၊ ၏။ ဧဝံ ဤသို့။ ပဿတော-ပဿန္တသ၊ မြင်သော။ တသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်လည်းကောင်း။ ကာမာသဝါပိ၊ ကာမာသဝမ္ပလည်း။ ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဘဝါ သဝါပိ၊ ဘဝါသဝမ္ပလည်း။ ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ စိတ္တံ၊သည်။အဝိဇ္ဇာ သဝါပိ၊ မ္ပလည်း။ ဝိမုစ္စတိ၊၏။ပ။

သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအပြားဖြင့်။ စိတ္တေ၊ သည်။ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်ပြီးသော်။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ ထက်ဝန်း ကျင်မှစင်ပြီးသော်။ ပရိယောဒါတေ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဖြူစင်ပြီး သော်။ အနင်္ဂဏေ၊ ကိလေသာမရှိပြီးသော်။ ဝိဂတူပက္ကိလေသေ၊ ညစ်ညူးခြင်းကင်းလတ်သော်။ မုဒုဘူတေ၊ နူးညံ့ပြီးသော်။ ကမ္မ နိယေ၊ အမှုဌာနခံပြီးသော်။ဌိတေ၊ တည်ပြီးသော်။ အာနေဉ္ဇပ္ပတ္တေ၊ အာနေဉ္ဇသို့ရောက်ပြီးသော်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယ ဉာဏာယ၊ ၄ ။ စိတ္တံ၊ကို။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ညွှတ်စေ၏။ပ။ ရဇ္ဇ မာနံ၊ တပ်သော။ စိတ္တံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဒုဿမာနံ၊ ပြစ်မှားသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ လော။ မုယ္ဟမာနံ၊ တွေဝေသော။ စိတ္တံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ လော။ကိလိဿမာနံ၊ ညစ်ညူး သော။ စိတ္တံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ သလော။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

ရတ္တဿေဝနု၊ တပ်အပ်သည်မဟုတ်လော။ အရတ္တဿနု၊ မတပ် အပ်သည်မဟုတ်လော။ ဒုဋ္ဌဿေဝ၊ ပြစ်မှားအပ်သလော။ အဒုဋ္ဌဿ၊ မပြစ်မှားအပ်သလော။ မုဋ္ဌဿေဝ၊ တွေဝေအပ်သလော။ အမုဋ္ဌဿ၊ မတွေဝေအပ်သလော။ ဆိန္နဿေဝ၊ ဖြတ်အပ်သလော။ အဆိန္နဿ၊ မဖြတ်အပ်သလော။ ဘိန္နဿေဝ၊ဖျက်ဆီးအပ်သလော။အဘိန္နဿေဝ၊ မဖျက်ဆီးအပ်သလော။ ကတဿေဝနု၊ ပြုအပ်သလော။ အက တဿနု၊ မပြုအပ်သလော၊ အာမန္တာ။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ ဤဝိမုစ္စမာနကထာသည် ပုဿာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် ပုဿာကိုရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါး

တွင်သော် သကဝါဒိကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသကဝါဒိ ပက္ခသည်ကား သာမည ဝိသေသနှစ်ပါးပြား၏။ထိုတွင်သာမည ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဝိမုတ္တိုဝိမုစ္စ မာနန္တိ။အာမန္တာ။ ကေဒေသံ ဝိမုတ္တိကေဒေသံဝိမုတ္တန္တိ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဘေတည်း။ သာမညနှောင်ကား ဝိသေသကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုဝိသေသသည်ကား သောတာပန္နာ နုယောဂ သကဒါဂါမိ အနုယောဂ အနာဂါမိအနုယောဂ အရဟတ္တ အနုယောဂ လက္ခ ဏာ နုယောဂဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ (သိကောင်းပြီ)။

သကဝါဒိပက္ခနှောင်ကား ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တမ္ဘံ ဝိမုတ္တိ ဝိမုစ္စမာနန္တိ အာမန္တာ။ နနုဝတ္တိ ဘဂဝတာ။ပ။ အတ္ထေ'ဝ သုတ္တန္တောတိ အာမန္တာ။ တေနဟိ ပဋ္ဌိဝိမုတ္တိဝိမုစ္စမာနန္တိ တည်း။ ဤကား ပုစ္ဆာတည်း။ ပုစ္ဆာ နှောင်ကား ပဋ္ဌိပုစ္ဆာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ပရဝါဒိပက္ခသည်ကား အောက်နှင့် အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုတ္တာဟရဏ နသုတ္တာဟရဏ နှစ်ပါးတွင်သော် သုတ္တာဟရဏကိုကား သိကောင်းပြီ။ နသုတ္တာ ဟရဏသည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးပြား၏။ (သိကောင်း ပြီ)။

ဝိမုစ္စမာနကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-အဌမကကထာ

အမှာ [1] အဌမကကား အနက်လွယ်၏။ ဤအဌမကကထာ သည်ကား ပုစ္ဆာ ပဋ္ဌိဇာနနှာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် ပုစ္ဆာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသကဝါဒိပက္ခ

သည်ကား သောတာပန္နာဒိ အနုယောဂ အနုသယာဒိ အနုယောဂ ဗောဓိပက္ခိယာဒိအနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုတွင် သောတာပန္နာဒိ အနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာနပဟာန အနုယောဂ မူလ ရှိသည်။ ဝိစိကိစ္ဆာ ပရိယုဋ္ဌာနပဟာန မူလရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါး ပြား၏။ ထိုကား အနုသယာဒိအနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုယောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာန ပဟာနမူလ ရှိသည် ဝိစိကိစ္ဆာပရိယုဋ္ဌာနမူလရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာနမူလကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဒိဋ္ဌာနုသယာနုယောဂ ဝိစိကိစ္ဆာနုသယာနုယောဂ သီလဗ္ဗတ ပရာမာသာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား ဝိစိကိစ္ဆာနုသယမူလပရိယုဋ္ဌာနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝိစိကိစ္ဆာနုသယ မူလိရှိသည်။ ဒိဋ္ဌာနုသယ မူလိရှိသည် သီလဗ္ဗတ ပရာမာသမူလိရှိသည် ဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ဤကား အနုလောမတည်း။ ထိုနောင်ကား ပဋိလောမ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလုံကို ပြန်၍ ဟောသည်ကား အတူပင်။ ထိုအနုသယာ နုယောဂ နောင်ကား ဗောဓိပက္ခိယအနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမနှစ်ပါးတည်း။ထိုတွင် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား မဂ္ဂဘာဝိတ သတိပဋ္ဌာန သမ္မပ္ပဓာန ဣဒ္ဓိပါဒ ဣန္ဒြိယ ဗလ ဗောဇ္ဈင်္ဘာဝိတဟူ၍ ခုနစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် မဂ္ဂဘာဝိတကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာနမူလ ရှိသည် ဝိစိကိစ္ဆာပရိယုဋ္ဌာန မူလရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါး၊ ဟောဟန်သော်ကား အဌမကသ ပုဂ္ဂလသ ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာနံ ပဟီနန္တိ အာမန္တာ။ အဌမကသ

ပုဂ္ဂလသ ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာနံ ပဟာနာယမဂ္ဂေါ ဘာဝိတောတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ အဋ္ဌမဂ္ဂသ ပုဂ္ဂလသ ဝိစိကိစ္ဆာ ပရိယုဋ္ဌာနံ ပဟီနန္တိ။အာမန္တာ။အဋ္ဌမဂ္ဂသ ဝိစိကိစ္ဆာ ပရိယုဋ္ဌာနံ ပဟာနာယ မဂ္ဂေါ ဘာဝိတောတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ဤအတူချည်း ဘော်၍ ဟောလေ။ ပဋိလောမ၌လည်း ဤအတူလည်းကောင်း ဘော်၍ ဟောလေ။ သကဝါဒီပက္ခ နောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာနပ္ပဟီန ဝိစိကိစ္ဆာ ပရိယုဋ္ဌာနပ္ပဟီန ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ဒိဋ္ဌိ ပရိယုဋ္ဌာနပ္ပဟီနကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထု နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုနယောဂ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး ပြား၏။ ထိုတွင် အနုနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနုနာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ (သိကောင်း ပြီ)။

ထိုနောင်ကား အနုယောဂဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ အဝဇာနုနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ပုဗ္ဗာဟူသော်ကား သဉ္ဇပ္ပဇ္ဇတိတိတည်း။ အဝဇာနုနာဟူသော် ကားနိပ္ပဇ္ဇတိတိ တည်း။သိကောင်းပြီ။ထိုနောင်ကား ပဋိပုဗ္ဗာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိပုဗ္ဗာသည်ကား အနုသယ အနုယောဂ ဂေါတြဘူအနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် အနုသယ အနု ယောဂသည်ကား ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာနမူလိရှိသည်။ဝိစိကိစ္ဆာပရိယုဋ္ဌာန် မူလိရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာန သည်ကား ဒိဋ္ဌာနုသယာ နုယောဂ ဝိစိကိစ္ဆာနုသယာနုယောဂ သိလဗ္ဗတပရာမာသာနုယောဂ ဟူ၍သုံးပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ဝိစိကိစ္ဆာပရိယုဋ္ဌာနကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝိစိကိစ္ဆာ နုသယာ နုယောဂ သိလဗ္ဗတပရာမာသာ နုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါး ပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ထိုနောင်ကား ဂေါတြဘူ အနုယောဂကို

ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာန ဝိစိကိစ္ဆာပရိယုဋ္ဌာန ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ (သိကောင်းပြီ)။

အဌမက ကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-အဌမကသဒ္ဓြိယကထာ

၃၇၁။ အဌမကသ၊ ရှစ်ခုပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော။ အဌမကသ၊ ရှစ်ခုမြောက်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလသ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဒ္ဓြိယံ၊ သဒ္ဓါဟူသော ဌာနေသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ပြော၏ မရှိ။ပ။

အဌမကော၊ ရှစ်ခုမြောက်ရှိသော။ပုဂ္ဂလော၊သည်။ကုသိတော၊ ပျင်းသသော။ ပဟီနဝီရိယော၊ ယုတ်သော လုံ့လရှိသလော။ လေမူဝေါ၊ ပါးစောင်နှစ်ဘက်မှ အရိယိသလော။ပ။

သာစသဒ္ဓါ၊ သည်။ နိယျာနိကာ၊ သံသရာမှ ထွက်ကြောင်း ဖြစ်သလော။ အာမန္တာ၊ပြော၏ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဌ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဌာနာနိ၊ ဤသို့သဘော ရှိကုန်သော။ ဌာနိယာနိ၊ ဌာနေတို့သည်။ပ။ ကတမာနိ၊ အဘယ် သည်တို့နည်း။ပ။ ပဌမံ၊ ကုန်သော။ ဌာမေသံ ဌာနိယာနံ၊ တို့၏။ သမတ္တာ၊ ခြင်း။ ပရိပုဏ္ဏတ္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်ခြင်း။ (သိကောင်းပြီ)။ ဟေ၊ ထိုဌာနေတို့သည်ကား။ မုဒုတရေဟိ၊ အထူးသဖြင့် နှုးညံ့ခြင်းကြောင့်။ အရဟတ္တ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ ခြင်းငှါ။ ဟောတိ၊၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ပဌမေ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဌာမာနိ၊ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ပဌ၊ ငါးပါးကုန် သော။ဌာနိယာနိ၊တို့သည်။ သဗ္ဗေနသမ္ဘံ၊အချင်းခပ်သိမ်း။သမ္ဘထာ-သမ္ဘံ၊ ခပ်သိမ်းသော အချင်းဖြင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တံ၊ ထိုဌာနေကို။ အဟံ၊ သည်။ ဗဟိရော၊ အပ်၌ ဖြင်သော။ ပုထုဇ္ဇနပက္ခေ၊ ဌ်။ ဌိတောတိ၊ တည်သည်ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဌတိ၊ ဤသို့။

ဘဝဝတာ၊ သည်။ ဝတ္ထုံ၊ ဆိုး၏။ ဒုတိအယံသုတ္တန္တော၊ သည်။ အတ္ထိနု၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ။ပ။

အဌမကသဒ္ဒ ဒုန္ဒြိယ ကထာ။

အမှာ အဌမက ကထာ နောင်ကား အဌမကသဒ္ဒ ဒုန္ဒြိယ ကထာကို ဟောတော်မူအပ်၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌနှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပဋ္ဌသည်ကား အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပဋ္ဌကိုသာ ဟောတော်၏။ ထိုသည်ကား နသုတ္တာဟရဏ သုတ္တာဟရဏ နှစ်ပါးတွင်သော် နသုတ္တာဟရဏကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ မိဿက ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပစ္စနီက အနုလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပစ္စနီကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သဒ္ဒါနှင့် ဝိရိယိနှင့် သတိနှင့် သမာဓိနှင့် ပညာနှင့် မူလ ရှိသည် ငါးပါးအပြားရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား အနုလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သဒ္ဓါနှင့်မူလ ရှိသည်။ ဝိရိယိနှင့် သတိနှင့် သမာဓိနှင့် ပညာနှင့်ဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ပရဝါဒိပဋ္ဌကိုသာ ဟောသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ၊ အဌမကသဒ္ဒ ပုဂ္ဂလသဒ္ဒ နတ္ထိ သဒ္ဓိန္ဒြိယန္တိ အာမန္တာ။ အဌမကသဒ္ဒ ပုဂ္ဂလသဒ္ဒ ပဋိသဒ္ဓိန္ဒြိယန္တိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ အနက်ပေးသော်ကား။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ ကို။ ပဋိလဒ္ဓံ၊ အပ်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ သုဒ္ဓနောင်ကား မိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား မနိန္ဒြိယာဒိအနုယောဂ အသဒ္ဓါဒိအနုယောဂ နိယျာနိကာဒိ အနုယောဂ သကဒါဂါမိဖလ သစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္နာဒိအနုယောဂ ဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုတွင် မနိန္ဒြိယသည် အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် အနုလောမသည် မနိန္ဒြိယမူလ သည် သောမနဿိန္ဒြိယမူလ ရှိသည်၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယမူလရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးတွင် မနိန္ဒြိယမူလ၌သဒ္ဓိန္ဒြိယမူလိ၊ ဝိရိယိန္ဒြိယမူလိ၊ သတိန္ဒြိယ

မူလိ သမာဓိန္ဒြိယမူလိ ပညိန္ဒြိယမူလိ ရှိသည်ဟူ၍ ငါးပါး ပြား၏။ ထိုနောင်ကား သောမနဿိန္ဒြိယ အနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုယောဂ သည်ကား သဒ္ဓါန္ဒြေ မူလိရှိသည် ဝီရိယိန္ဒြေ သတိန္ဒြေ သမာဓိန္ဒြေ ပညိန္ဒြေ မူလိရှိသည် ဟူ၍ ငါးပါး လည်းကောင်း ပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ အနုလုံ နောင်ကား ပဋိလုံကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား မနိန္ဒြေမူလ ရှိသည်၊ သောမနဿိန္ဒြေမူလ ရှိသည်၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ မူလရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါး ပြား၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် တပါးပါးဌ သဒ္ဓါန္ဒြေ ဝီရိယိန္ဒြေ သတိန္ဒြေ သမာဓိန္ဒြေ ပညိန္ဒြေဟူ၍မူလငါးပါးပြားရကား တဆယ့် ငါးပါးပြား၏။ ဤကား မနိန္ဒြိယာဒိ အနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား အသဒ္ဓါဒိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အသဒ္ဓါအနုယောဂ ကုသိတာဟိန ဝီရိယ အနုယောဂ မုဋ္ဌသတိ အသမ္ဘေဇ္ဇာနာနုယောဂ အသမာဟိတ ဝိဇ္ဇန် စိတ္တာနုယောဂ ဒုပ္ပညဉ္ဇေမူဂ အနုယောဂဟူ၍ငါးပါးပြား၏။ သိကောင်းပြီ။ ထိုနောင်ကား နိယျာနိကာဒိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သဒ္ဓါနုယောဂ ဝီရိယာနုယောဂ သတိအနုယောဂ သမာဓိအနုယောဂ ပညာအနုယောဂဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထိုနောင်ကား သကဒါဂါမိဖလ သစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္နာဒိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အနုလောမကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုလောမ သည်ကား သကဒါဂါမိ ဖလ သစ္ဆိကိရိယာယ အနုယောဂ အနာဂါမိဖလ သစ္ဆိကိရိယာယအနုယောဂ အရဟတ္တဖလ သစ္ဆိကိရိယာယ အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါး ပြား၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် သကဒါဂါမိ ဖလသစ္ဆိကိရိယာယမူလ အနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သဒ္ဓါန္ဒြေ မူလိရှိသည် ဝီရိယိန္ဒြေမူလိရှိသည် သတိန္ဒြေမူလိရှိသည် သမာဓိန္ဒြေ မူလိရှိသည် ပညိန္ဒြေမူလိ ရှိသည်ဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ အနာဂါမိ ဖလမူလရှိရာ၌လည်း ဗုဒ္ဓေ့ငါးပါးမူလိရှိသည်။ အရဟတ္တမူလရှိရာ

ဌ်လည်း ဣန္ဒြေငါးပါးမူလိရှိသည်ကို ဟောတော်မူ၏။ ဤကား အနုလောမတည်း။ အနုလောမ နောင်ကား ပဋိလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိလောမ သည်ကား သဒ္ဓါဂါမိ မူလိရှိသည် အနာဂါမိမူလိရှိသည် အရဟတ္တမူလိရှိသည် ဟူ၍ သုံးပါးအပြား ရှိ၏။ တပါးတပါးသော မူလိဌ် သဒ္ဓိန္ဒြေမူလ ဝိရိယိန္ဒြေမူလ သတိန္ဒြေမူလ သမာဓိန္ဒြေမူလ ပညိန္ဒြေမူလ ရှိသည်ဟူ၍ ငါးပါးသောမူလကို ဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ဤကား သဒ္ဓါဂါမိ ဖလသစ္ဆိကိရိယာယ ပရိယာပန္နာဒိ အနုယောဂတည်း။ ဤသည်လျှင် နသုတ္တာဟရဏ အနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာဟရဏ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သဒ္ဓါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပဋ္ဌကို ဟောတော်မမူ။ သဒ္ဓါဒိပဋ္ဌကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အဋ္ဌမကသော ပုဂ္ဂလသဿနတို့ ပညာရှိယန်း။ အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ ပဋိမာနိ ဘိက္ခဝေ ဣန္ဒြိယာနိကတမာနိ။ပ။ နဟေတံ ဝတ္တမ္ဗေ။တေနတိ အဋ္ဌမကသော ပုဂ္ဂလသော အတ္ထိပဋိဒ္ဓြိ ယာနိတည်း။ ပရဝါဒိပဋ္ဌကိုကား ပါဠိပြင်၍ ဟော၎လေ။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တမ္ဗံ အဋ္ဌမကသော ပုဂ္ဂလသော နတ္ထိပဋိဒ္ဓြိယာနိတိ။အာမန္တာ။အဋ္ဌမကသော ပုဂ္ဂလသော ပဋိလဒ္ဓါနိ ပဋိဒ္ဓြိယာနိတိ။ နဟေတံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ဤသို့လျှင် ပါဠိပြင်၍ ဟော၎လေ။

အဋ္ဌမကသော ဣန္ဒြိယကထာနိဋ္ဌိတာ။

၇–ဒိဋ္ဌစက္ခုကထာ

၃၇၃။ ဓမ္မပဒဋ္ဌဋ္ဌ၊ စတုတ္ထဗျာန်သည် ခိုင်စေအပ်သော။ မံသစက္ခုံ၊ မံသစက္ခုသည်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာမန္တာ။ပ။ မံသစက္ခုံ၊ သည်။ ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့ သဘော ရှိ၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခုံ၊ သည်။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသလော။ပ။ တညောဝ၊ ထိုမံသစက္ခုလည်းကောင်းလျှင်။ မံသစက္ခုံ၊လော။ တံ၊ထိုမံသစက္ခုသည်။ ဒိဗ္ဗ

စက္ခုံ၊သလော။ တံ၊ထိုဒိဋ္ဌစက္ခုသည်။ ဒိဋ္ဌစက္ခုံ၊သလော။ တံ၊ ထို သည်။ မံသစက္ခုံ၊ မည်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ပ။ ဥပါဒိဏ္ဏံ၊ ကံသည်အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍ အနုပါ ဒိဏ္ဏံ၊ ကံသည်အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့်ကပ်၍မယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ (သိကောင်းပြီ)။

ပုရိသုတ္တမော၊ ယောက်ျားတကာတို့ထက် မြတ်သော။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မံသစက္ခုံ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌစက္ခုံ၊ သည်လည်းကောင်း။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိထသော။ စက္ခုံ၊ စက္ခုဟု ဆိုအပ်ထသော။ ပညာ၊ ပညာသည်လည်းကောင်း။ ဇောနိ၊ ကုန်သော။ တိဏ်၊သုံးပါးသော။ စက္ခုနိ၊တို့ကို။ အက္ခာသိ၊ ဟော တော်မူ၏။ မံသစက္ခုသား၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊သည်။ ဒိဋ္ဌသ၊ နတ်ခ္ခဖြစ် သကဲ့သို့သော။ စက္ခုနော၊၏။ မဂ္ဂေါ၊အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယဒါ၊ဟု။ အနုတ္တရံ၊ထသော။ ပညာ၊စက္ခုံ၊ အပ်ထသော။ ဥဒပါဒိ၊သည်။ ဥဒပါဒိ၊၏။ တဒါ၊ ဟု။ တဿစက္ခုသ၊ ၏။ ပဋိ လာဘာ၊ ကြောင့်။ သမ္ဘဒုက္ခာ၊မှ။ပမုစ္စတိ၊၏။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ အဌမကဿ ဒုန္နိယကထာ နောင်ကား ဒိဋ္ဌစက္ခု ကထာကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သကဝါဒိ ပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပက္ခကို သမ္ဘဝေဒဖြစ် သောကြောင့်ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပက္ခကိုသာ ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား နသုတ္တာဟရဏ သုတ္တာဟရဏဟူ၍ နှစ်ပါး တွင်သော် နသုတ္တာဟရဏကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား အညမညအနုယောဂ ယာဒိသာဒိအနုယောဂ တညောဝါဒိ အနုယောဂ ဝိသယာဒိအနုယောဂ ဥပါဒိန္နာဒိ အနုယောဂ ကာမာဝစရာဒိအနုယောဂ ရူပါဝစရာဒိ အနုယောဂ အရူပါ ဝစရာဒိအနုယောဂ ပရိယာပန္နာဒိ အနုယောဂ မံသစက္ခု အနု ယောဂ ပညာစက္ခုအနုယောဂ ဒွေဝစက္ခုအနုယောဂ တိဏ်စက္ခု အနုယောဂဟူ၍တဆယ်သုံးပါးပြား၏။ဤကား နသုတ္တာဟရဏာ

နုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား သုတ္တာဟရဏ နုယောဂကို ဟော တော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဒွေဝစက္ခုနိတိ။ အာမန္တာ အစ ရှိသည်တည်း။ ပရဝါဒိပက္ခကိုကား နဝတ္တမ္ပံ မံသစက္ခုံ ဓမ္မုပတ္တဒိ ဒိဗ္ဗစက္ခုံဟောတိတိ။အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ၊ မံသစက္ခုဿ ဥပ္ပါဒေါ မဂ္ဂါဒိဗ္ဗဿစက္ခုနော အဏ္ဍေဝသုတ္တန္တောတိ။ အာမန္တာ။ တေနဟိ ဝတ္တမ္ပံ မံသစက္ခုတိ။

ဒိဗ္ဗစက္ခုကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၈-ဒိဗ္ဗသောတ ကထာ

၃၇၅။ ဓမ္မုပတ္ထဒ္ဓံ၊ စတုတ္ထဈာန်သည် ခိုင်စေအပ်သော။ မံသ သောတံ၊ မံသ သောတသည်။ ဒိဗ္ဗသောတံ၊ ဒိဗ္ဗသောတသည်။ ဟောတိ၊သလော။ (သိကောင်းပြီ)။

၉-ယထာကမ္မုပဂတ ဉာဏ ကထာ

၃၇၆။ ယထာကမ္မုပဂတံ၊ အကြင်အကြင် အပြုံးဖြင့် ကပ် ကြောင်းဖြစ်သောကကို။ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုမည်သလော။ အာမန္တာ၊ သြော်မည်သည်ဟုတ်၏။ ယထာ ကမ္မုပဂတဿ၊ အကြင်အကြင်သော အားဖြင့် ကပ်ကြောင်း ဖြစ် သော ကကိုလည်း။ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးဌ ပြုသလော။ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်ဌဖြစ်သကဲ့သို့သော။ စက္ခုနာ၊စက္ခုဖြင့်။ ရူပံ၊ရုပ်ကို။ ပဿတိ၊ မြင်သလော။ (သိကောင်းပြီ)။

ဘောန္တော၊ အချင်းတို့။ ဒုမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ဒုတိ၊ သို့။ မနသိ၊ နှလုံးဌ။ ကရောတိ၊ ပြုသလော။ ကာယ ဒုစ္စရိ တေန၊ ကာယဒုစရိုက်နှင့်။ သမန္နာဂတောဝတ၊ ပြည့်စုံစွတကား။ ဒုတိ၊ သို့။ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးပြုသလော။ပ။ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့ကို။ ဥပဝါဒကာဝတ၊ စွပ်စွဲကုန်စွတကား။ ဒုတိစ၊ ဤသို့လည်း။ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးပြုသလော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မှားသောအမြင် ရှိကုန်စွတကား။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မ သမာဒါနာ၊

မိန္ဓာဒိဋ္ဌိ ကံအလျောက်ယူကုန်စွတကား။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း။ မနုသိကရောတိ၀တ၊ တကား။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ မရဏာ၊ စုတိကာလမှ။ ပရံ၊ ပဋိသန္ဓေ ကာလ၌။ အပါယံ၊ချမ်းသာကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတိ ံ၊ မခံကောင်းသော အသားရှိသော။ ဝိနိပါတံ၊ ဖရိဖရဲကျရာဖြစ်သော သဘောရှိသော။ နိရယံ၊ ၌။ဥပပန္နာ၊ပဋိသန္ဓေနေကုန်သလော။ ဣတိစ၊ဤသို့လည်း။ မနုသိကရောတိ၊ ၏။ ဘောန္တော၊ အချင်းတို့။ ဣမေ ၀ါ ပနသတ္တာ၊ ဤသတ္တ၀ါတို့သည်။ (သိကောင်းပြီ)။

၃၇၇။ အဒိဋ္ဌစက္ခုကော၊ မရှိသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက် သောသူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ)။ ။အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ (သိကောင်းပြီ)။

နေ၀ပုဗ္ဗေနိ၀ါသာယ။ပ။ အတ္ထေ၀ သုတ္တန္တောတိ။ အာမန္တာ။ (သိကောင်းပြီ)။ ။ပုဗ္ဗေနိ၀ါသာယ၊ ပုဗ္ဗေနိ၀ါသအမည်ရှိသော။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ၄ါ။ မေ၊ ၀ါ၏။ ပဏိဓိ၊တောင့်တခြင်းသည်။ နေ၀ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဒိဗ္ဗသောတေ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုနော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၏။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ၄ါ။ မေ ၀ါ၏။ ပဏိဓိ၊ တောင့်တခြင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ။ စေတောပရိယာယ၊ စေတော ပရိယ၏။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ၄ါ။ မေ၊ ၀ါ၏။ ပဏိဓိ၊ တောင့်တခြင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ သောတဓာတုဝိသုဒ္ဓိယာ၊ သောတဓာတ်၏စင်ခြင်း ၄ါ။ မေ၊ ၀ါ၏။ ပဏိဓိ၊ တောင့်တခြင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ စုတိယာ၊ ခြင်း၄ါ။ မေ၊ ၀ါ၏။ ပဏိဓိ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဥပပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း၄ါ။ မေ၊ ၀ါ၏။ ပဏိဓိ၊တောင့်တခြင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ။ ဣတိ၀စနံ၊ကို။ အ၀ေါစ၊ ၏။ ။ဒိဗ္ဗသောတကထာ၊ ယထာကမ္မုပဂတ ဉာဏကထာအနက်တည်း။

အမှာ ဒိဗ္ဗစက္ခုကထာ နောင်ကား ဒိဗ္ဗသောတကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရ၀ါဒိပဋ္ဌနှစ်ပါးတွင်သော် ပရ၀ါဒိပဋ္ဌကိုကား အထူး မရှိ သောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပဋ္ဌကိုသာ ဟောတော်

မူ၏။ ထိုသည်ကား အညမညာနုယောဂ ယာဒိသာဒိ အနုယောဂ တညောဝါဒိအနုယောဂ ဝိသယာဒိ အနုယောဂ ဥပါဒိန္နာဒိအနုယောဂ ကာမာဝစရာဒိအနုယောဂ ရူပါဝစရာဒိ အနုယောဂ အရူပါဝစရာဒိအနုယောဂ ပရိယာပန္နာဒိအနုယောဂ ဒိဋ္ဌသောတအနုယောဂ ဧကသောတအနုယောဂ ဒွေသောတ အနုယောဂဟူ၍ တဆဲ့တပါးပြား၏။သိကောင်းပြီ။ ။ဒိဋ္ဌသောတ ကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ဒိဋ္ဌသောတ ကထာ နောင်ကား ယထာကမ္မုပဂတ ဉာဏ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဏ္ဍ ပရဝါဒိ ပဏ္ဍဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပဏ္ဍကိုကား အပြားမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပဏ္ဍကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုတ္တာဟရဏ အနုယောဂ ပုဂ္ဂလာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် သုတ္တာဟရဏာနုယောဂသည် ကဏ္ဍပဏ္ဍ သုတ္တဟရဏာ နုယောဂ သုဏ္ဍပဏ္ဍ သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ကဏ္ဍပဏ္ဍ သုတ္တာ ဟရဏာသည်ကား ယထာကမ္မုပဂတ အနုယောဂ ဇုမေဝတ ဘောဇ္ဇော သတ္တာနုယောဂ ကာယဒုစ္စရိတေန သမန္နာဂတာနုယောဂ ဝစီဒုစ္စရိတေန သမန္နာဂတာနုယောဂ မနောဒုစ္စရိတေန သမန္နာဂတာ နုယောဂ အရိယာနံဥပဝါဒက အနုယောဂ မိစ္ဆာကမ္မ သမာဒါနာ နုယောဂ ကာယသသဘောဒါပရံ မရဏာနုယောဂဟူ၍ ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုရှစ်ပါးတို့တွင် ယထာကမ္မုပဂတအနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုယောဂသည်ကား ယထာကမ္မုပဂတကထာနုယောဂ ဒွိဖသာဒိအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား ဇုမေဝတ ဘောဇ္ဇော သတ္တ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဇုမေဝတ ဘောဇ္ဇောသတ္တ အနုယောဂ ဒွိဖသာဒိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဇုမေဝတ ဘောဇ္ဇော သတ္တအနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။

ဟောဟန်သော်ကား ယထာကမ္မုပဂတံ ဉာဏံ ဒိဋ္ဌစက္ခုန္တိ။အာ
မန္တာ။ ဋ္ဌမေဝတဘောန္တော သတ္တာတိစ မနသိကရောတိ။ ဒိဗ္ဗေန
စက္ခုနာရူပံ ပဿတိတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တုမ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား
ဒွိဗသော နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ဟောဟန်ကား ဋ္ဌမေဝတ
ဘောန္တော သတ္တာတိစ မနသိကရောတိ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ ရူပံ ပဿ
တိတိ။ အာမန္တာ။ ဒွိန္နံဗသောနံစိတ္တာနံ သမောဓာနံ ဟောတိတိ။
နဟေဝံဝတ္တုမ္ဗေတည်း။ ဤနှစ်ပါးသည်လျှင် ဋ္ဌမဝတ ဘောန္တော
သတ္တာအနုယောဂတည်း။ထိုနောင်ကား ယထာဒုစ္စရိတေန သမန္နာ
ဂတာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ကာယဒုစ္စရိတ
သမန္နာဂတာ နုယောဂ ဗသောနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။
ထိုနှစ်ပါးတွင် ကာယဒုစ္စရိတ။ပ။ ယောဂကို ဟောတော်မူ၏။
ဟောဟန်ကား ယထာကမ္မုပဂတံဉာဏံ ဒိဗ္ဗစက္ခုန္တိ အာမန္တာ။
ကာယေန ဒုစ္စရိတေန သမန္နာ ဂတောတိစ မနသိကရောတိတိ
ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ ရူပံပဿတိတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တုမ္ဗေ။ကာယဒုစ္စရိတေန
သမန္နာဂတောတိစ မနသိကရောတိတိ။အာမန္တာ။ဒွိန္နံဗသောနံ ဒွိန္နံ
စိတ္တာနံ သမော ဓာနံ ဟောတိတိ နဟေဝံ ဝတ္တုမ္ဗေ တည်း။
ဤနှစ်ပါးသည်လျှင် ကာယဒုစ္စရိတေန သမန္နာဂတာ နုယောဂ
တည်း။ ထိုနောင်ကား ဝစီဒုစ္စရိတေန သမန္နာဂတ အနုယောဂကို
ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝစီဒုစ္စရိတ ဒွိဗသောနုယောဂ
မနောဒုစ္စရိတေန အနုယောဂ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝစီ ဒုစ္စရိတ
ဒွိဗသောနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား
ယထာကမ္မုပဂတံ ဉာဏံ ဒိဗ္ဗစက္ခုန္တိ။ အာမန္တာ။ ဝစီ ဒုစ္စရိတေန
သမန္နာဂတောတိစ မနသိကရောတိ။ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ ရူပံပဿတိတိ။
နဟေဝံ ဝတ္တုမ္ဗေ။ဝစီဒုစ္စရိတေန သမန္နာဂတောတိစ မနသိကရောတိ
ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ ရူပံပဿတိတိ။ အာမန္တာ။ ဒွိန္နံစိတ္တာနံ သမောဓာနံ
ဟောတိတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တုမ္ဗေ တည်း။ ဤနှစ်ချက်သည်လျှင်
ဝစီဒုစ္စရိတေန အနုယောဂ တည်း။ မနော ဒုစ္စရိတ ဗသော
နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် မနော။ပ။ ကို ရှေးဦးစွာ

ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား မနော ဒုစ္စရိတေန သမန္နာဂတာတိ မနသိကရောတိ ဒိဋ္ဌေန စက္ခုနာ ရူပံ ပဿတီတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ မနော ဒုစ္စရိတေန သမန္နာဂတာတိစ မနသိကရောတိ ဒိဋ္ဌေနစက္ခုနာ ရူပံပဿတီတိ။ အာမန္တာ။ ဒ္ဝိန္နံဖဿာနံ ဒ္ဝိန္နံစိတ္တာနံ သမောဓာနံ ဟောတိတိ။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ဤ နှစ်ချက်ကား မနောဒုစ္စရိတေန အနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား အရိယာနံ ဥပဝါဒက အနုယောဂကို ရှေ့ဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ယထာကမ္မုပဂတံ ဉာဏံဒိဋ္ဌစက္ခုန္တိ။ အာမန္တာ။ အရိယာနံ ဥပဝါဒကာတိစ မနသိကရောတိ ဒိဋ္ဌေန စက္ခုနာ ရူပံ ပဿတီတိ။နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ။ အရိယာနံ ဥပဝါဒကာတိစ မနသိကရောတိ ဒိဋ္ဌေန စက္ခုနာရူပံ ပဿတီတိ။အာမန္တာ။ ဒ္ဝိန္နံဖဿာနံ ဒ္ဝိန္နံစိတ္တာနံ သမောဓာနံ ဟောတိတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကထာနုယောဂ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာနုယောဂကိုလည်း မှိ၍သိဧလ။ ထိုနောင်ကား ကာယဘေဒါ ပရံမရဏာ နှစ်ပါးကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ယတာကမ္မုပဂတံဉာဏံ ဒိဋ္ဌစက္ခုန္တိ။အာမန္တာ။ တေကာယသဘေဒါ ပရံမရဏာအပါယံ ဒုဂ္ဂတိ ဝိနိပါတံ နိရယံ ဥပပန္နာတိစ မနသိကရောတိ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ ကာယသဘေဒါ ပရံမရဏာ ဥပပန္နာတိ မနသိကရောတိ ဒိဋ္ဌေနစက္ခုနာရူပံပဿတိ ဒ္ဝိန္နံ စိတ္တာနံ သမောဓာနံ ဟောတိတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ဤသည်ကား ကဏ္ဍာနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား သုဏ္ဍအနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ယထာ ကမ္မုပဂတအနုယောဂ ဇုမေဝတ ဘောဇ္ဇောသတ္တာ အနုယောဂ ကာယသုစရိတ အနုယောဂ ဝစီသုစရိတအနုယောဂ မနောသုစရိတအနုယောဂ အရိယာနံအနုပ ဝါဒကအနုယောဂ သမ္မာဒိဋ္ဌိကထာနုယောဂ ကမ္မာဒိဋ္ဌိသမာဒါနအနုယောဂ ကာယသဘေဒါ ပရံမရဏာသုဂတိ အနုယောဂ ဟူ၍ကိုးပါးအပြားရှိ၏။ တပါးတပါးဌ နှစ်ပါးစီချည်းဟောတော်မူသောကြောင့် တဆယ့်ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ကဏ္ဍာမှာနှင့်အတူ

ကဏ္ဍနှင့်သုက္ကကိုပေါင်းသော် သုံးဆယ့်ခြောက်ဖြစ်၏။ ဤကား သုက္ကအနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား ပုဂ္ဂလာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ယထာကမ္မုပဂတံဉာဏံ ဒိဋ္ဌစက္ခုန္တိ။ အာမန္တာ ။အတ္ထိကောစိ ဒိဋ္ဌစက္ခု ကောစိဒိဋ္ဌစက္ခု အပ္ပဋိလဒ္ဓေါအဓိ ဂတောပ။ ဒိဋ္ဌစက္ခုန္တိတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိသေသကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာရိပုတ္တာအနုယောဂ ဒိဋ္ဌစက္ခုအနု ယောဂ ဂါထာဖြစ်သော အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ သိကောင်းပြီ။ ။ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောသော်ကား နဝတ္တမ္ပံ ယထာကမ္မုပဂတံ ဉာဏံ ဒိဋ္ဌစက္ခုန္တိ။အာမန္တာ။ ဒိဋ္ဌေနစက္ခုနာ ဝိသုဒ္ဓေန စက္ခုနာ အတိက္ကန္တ မာနုဿကေန ယထာကမ္မုပဂတေ သတ္တေပဿာနာတိတိ။အာမန္တာ။ တေနဟိ ယထာကမ္မုပဂတံဉာဏံ ဒိဋ္ဌစက္ခုန္တိတည်း။ ဤသို့လျှင်ပြင်၍ ဟောလေ။ ။ယထာကမ္မုပ ဂတဉာဏကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀-သံဝရကထာ

၃၇၉။ ဒေဝေသု၊ တိုဋ္ဌ။ သံဝရော၊ စောဒ်ခြင်းသည်။အတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ။ပ။ ယမ္မာအသံဝရာ၊ အကြင်မ စောဒ်ခြင်းမှ။ သံဝရော၊ စောဒ်ခြင်း၊သည်။ သီလံ၊ သီလမည်၏။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ။ (အနက်ပေးလွယ်၏)။

အမှာ ထိုယထာကမ္မုပဂတ ဉာဏကထာနောင်ကား သံဝရ ကထာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသံဝရကထာသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိ ပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အဘေဒ ဘေဒ ဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အဘေဒသည်ကား သုဒ္ဓ အဘေဒ မိဿက အဘေဒဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သုဒ္ဓ အဘေဒကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အကာရ

ဏာနုယောဂသုဒ္ဓအဘေဒ သကာရဏာနုယောဂ သုဒ္ဓအဘေဒ ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် အကာရဏာနုယောဂ သုဒ္ဓကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အကာရဏာ နုယောဂသည်ကား တချက်သာ။ သုဒ္ဓနောင်ကား မိဿကကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုမိဿကသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဤသုဒ္ဓမိဿကနှစ်ပါးပေါင်းသော် ၎င်းချက်ဖြစ်၏။ ဤကား အဘေဒတည်း။ ဘေဒသည်ကား သုဒ္ဓမိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သုဒ္ဓဒ္ဒတုံသည်လည်း အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနုလောမဒ္ဒတုံသည်လည်း ပါဏာတိပါတ အဒိန္နာဒါန ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ မုသာဝါဒ သုရာမေရယဟူ၍ ၎င်းပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမဒ္ဒလည်း ၎င်းပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား သုဒ္ဓတည်း။ ဘေဒမိဿကသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနုလောမဒ္ဒ တုံသည်လည်း ပါဏာတိပါတ အစရှိသော အားဖြင့် ၎င်းပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမဒ္ဒလည်း ၎င်းပါး။ သုဒ္ဓမိဿက နှစ်ပါးပေါင်းသော် ဘေဒဒ္ဒကား နှစ်ဆယ်ဖြစ်သတည်း။ အဘေဒမှာ ၎င်းချက်နှစ်ပါးပေါင်းသော် သကဝါဒိပဏ္ဍနှစ်ဆယ်ခေါ်ချက်ဖြစ်၏။ ဤသည်ကား သကဝါဒိပဏ္ဍတည်း။ ထိုနောင်ကား ပရဝါဒိပဏ္ဍကိုဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နတ္ထိဒေဝေသု သံဝရောတိ။ အာမန္တာ။ သမ္ဗေဒေဝါပါဏာတိပါတိနော အဒိန္နာဒါယိနောကာမေသုမိစ္ဆာစာရိနော မုသာဝါဒိနော သုရာမေရယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနိနောတိ။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ။ တေနဟိအတ္ထိ ဒေဝေသုသံဝရောတိတည်း။ (တာဝတိံသာကစ္ဆ အထက်ကိုယူလေ)။ ။သံဝရကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၁-ဒုသည ကထာ

၃၀၁။ အသညသတ္တေသု၊ တိဋ္ဌ။ သညာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ သလော။ အာမန္တာ၊၏။ (အနက်လွယ်၏)။

💬 **အမှာ** သံဝရကထာနောင် အသညကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဏ္ဏာ ပဠိဇာနနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဏ္ဏာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် သကဝါဒိပဋ္ဌကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား ဘဝါဒိ အနုယောဂ ဝေါကာရာဒိ အနုယောဂ ကရဏီယ အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ဘဝါဒိ အနုယောဂ သည်ကား အနုလုံတချက်သာ။ ဝေါကာရာဒိ အနုယောဂ သည်ကား ပဏ္ဍဝေါကာရ ကေဝေါကာရဟူ၍ နှစ်ပါးရှိ၏။ ကရဏီယ အနုယောဂ သည်ကား တချက်သာ။ ဤကား သုဒ္ဓတည်း။ မိဿကသည်ကား မနုဿမူလရှိသည် မနုဿမူလိရှိသည်ဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ မနုဿမူလိရှိရာ၌ တုံသည်လည်း ဘဝါနုယောဂ ဝေါကာရာနုယောဂ ကရဏီယာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမ၌တုံသည်လည်း ဘဝါနုယောဂ ဝေါကာရာနုယောဂ ကရဏီယာနုယောဂဟူ၍သုံးပါးလည်းကောင်းတည်း။သုဒ္ဓနှင့်မိဿကနှစ်ပါးပေါင်းသော် တဆယ့်တပါးဖြစ်၏။ ဤကား သကဝါဒိပဋ္ဌတည်း။ ပရဝါဒိပဋ္ဌကို ဟောသော်ကားနဝတ္တမ္ဘံအသညသတ္တေသု သညာအတ္ထိတိ။ အာမန္တာ။ နနုဝတ္တံ ဘဂဝတာ။ပ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တော တိ။ အာမန္တာ။ တေနဟိ အသညသတ္တေသုသညာအတ္ထိတိတည်း။ ဤကား ပုဏ္ဏာတည်း။ ပဋိပုဏ္ဏာသည်ကား ပရဝါဒိပဋ္ဌကိုကား အထူး မရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပဋ္ဌကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ကာလအနုယောဂ ခဏအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။

အသညကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၂-နေဝသညာ နာသညာယတနကထာ

💬 အမှာ

အသညကထာ နောင်ကား နေဝ သညာ နာ သညာကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဿ ပဋိပုဿဟူ၍ နှစ်ပါး။ ပုဿသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍နှစ်ပါး။ သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ သည်ကား အသည ဘဝါနုယောဂ ဝေါကာရာနုယောဂ အတ္ထိနတ္ထိဒိ အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ အသညဘဝါ နုယောဂသည်ကား သုဒ္ဓမိသကဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။သုဒ္ဓသည်ကား အသညဘဝါနုယောဂ ဝေါကာရာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ အသညဘဝါနုယောဂသည်ကား ပစ္စနီကာနုယောဂ အနုလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပစ္စနီကကိုရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နေဝသညာနာသညာယတနေ နဝတ္တမ္ပံ သညာ အတ္ထိတိ။ အာမန္တာ။ သညာဘဝေါ။ပ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ထိုနောင်ကား အနုလောမကိုဟောတော်မူ၏။ဟောဟန်သော်ကား အနုအသညာဘဝေါအသညဂတိအသညသတ္တာ ဝါသော။ပ။ သညာအတ္ထိတိတည်း။ ဤကား အသညဘဝါဒိ အနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝေါကာရာနုယောဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုအနုယောဂ သည်ကားကေဝေါကာရစတု ဝေါကာရဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဤလေးပါးသည်ကား သုဒ္ဓတည်း။ ထိုနောင်ကား မိသကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အသညသတ္တ မူလရှိသည် အသညသတ္တ မူလိ ရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါး။ အသညသတ္တမူလိ ရှိသည်ကား အသညဘဝါနုယောဂ ဝေါကာရာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အသညဘဝါနုယောဂ ဟူသော်ကား အသညသတ္တောသု နဝတ္တမ္ပံ သညာအတ္ထိ။ သောစ အသညဘဝေါ။ အသညဂတိ။ပ။ အသညသတ္တာဘဝေါတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝေါကာရာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဧက ဝေါကာရာနုယောဂ အသညစတုဝေါကာရာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး

ပြား၏။ ဤသုံးချက်သည်ကား အသညသတ္တမူလရှိသတည်း။ ထို အသညသတ္တမူလ နောင်ကား အသညသတ္တမူလိရှိသည်ကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အသညသတ္တဘဝါနုယောဂ ဝေါကာရာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ဤဆယ်ချက် သည်လျှင် အသညသတ္တဘဝါ နုယောဂ တည်း။ ထိုနောင်ကား ဝေါကာရာဒိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓဟူသော်ကား နေဝသညာ နာသညာယတနေ နဝတ္တမ္ပိ။ သညာအတ္ထိတိ။ အာမန္တာ။ နနု နေဝသညာနာသညာ ယတနံ စတုဝေါကာရ ဘဝေါတိ၊ အာမန္တာ။ ဟဉ္စိ နေဝသညာနာ သညာယတနံ စတုဝေါကာရဘဝေါ နော ဝတ ရေ ဝတ္တေ။ နေဝသညာ နာသညာယတနေနဝတ္တမ္ပိ။ သညာအတ္ထိတိတည်း။ သုဒ္ဓနောင်ကား မိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နေဝ သညာ နာသညာယတန မူလရှိသည် နေဝသညာ နာသညာ ယတနမူလိရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် နေဝ သညာ နာသညာယတန မူလရှိသည်ကား အာကာသာနဉ္စာ ယတန မူလိရှိသည် ဝိညာဏဉ္စာယတန မူလိရှိသည် အာကိဉ္စ ညာယတန မူလိရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနောင်ကား နေဝသညာ နာသညာယတန မူလိရှိသည်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အာကာသာနဉ္စာယတန မူလိရှိသည် ဝိညာဏဉ္စာ ယတန မူလိရှိသည် အာကိဉ္စညာယတန မူလိရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနောင်ကား နေဝသညာ နာသညာယတနမူလိ ရှိသည်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အာကာသာနဉ္စာယ တနမူလရှိသည် ဝိညာဏဉ္စာယတန မူလိရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ သိကောင်းပြီ။ ဤခုနစ်ချက်သည်ကား ဝေါကာရာဒိ အနုယောဂတည်း။ ထိုနောင်ကား အတ္ထိနတ္ထာဒိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါး။ သုဒ္ဓ ဟူသော်ကား နေဝသညာ နာသညာယတနေ နဝတ္တမ္ပိ သညာ

အတ္ထိတိ နတ္ထိတိဝါ။ အာမန္တာ။ နနုနေဝသညာ နာသညာယတနံ စတုဝေါကာရ ဘဝေါတိ။ အာမန္တာ။ ဟဒ္ဓိ။ပ။အတ္ထိတိဝါနတ္ထိတိ ဝါတည်း။ ထိုနောင် မိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုမိဿက သည်ကား နေဝသညာ နာသညာ ယတန မူလရှိသည် နေဝ သညာယတနမူလိရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သိကောင်းပြီ။ ဤကား သကဝါဒိပက္ခတည်း။ သကဝါဒိပဟ္ဆနောင်ကား ပရ ဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နေဝသညာ နာသညာ ယတနေ နဝတ္တမ္ဗံ သညာ အတ္ထိတိဝါ နတ္ထိတိဝါတိ။ အာမန္တာ၊ နနုနေဝသညာနာသညာယတနန္တိ။ အာမန္တာ။ ဟဒ္ဓိ နေဝသညာနာသညာယတနာနံ နောဝတရေ ဝတ္တမ္ဗေ။ သညာ အတ္ထိတိဝါနတ္ထိတိဝါတည်း။ ဤကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးသည်လျှင် ပုစ္ဆာတည်း။ ပုစ္ဆာ နောင်ကား ပဋိပုစ္ဆာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပဋိပုစ္ဆာသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိ ပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပက္ခကိုကား အထူးမရှိသော ကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ။နေဝသညာနာသညာယတနကထာ နိဋ္ဌိတာ။ ။

ဗလံသာဓာရဏံ၊ ဗလကထာလည်းကောင်း။ အရိယံ၊ အရိယ ကထာ လည်းကောင်း။ သရာဂံ စိတ္တန္တိ ဝိမုစ္စတိ၊ ဝိမုတ္တိ ကထာ လည်းကောင်း။ ဝိမုစ္စမာနံ အတ္ထိစိတ္တံ ဝိမုစ္စမာနံ၊ ဝိမုစ္စ ကထာ လည်းကောင်း။ အဌမကသ ပုဂ္ဂလသ ဒိဋ္ဌိ ပရိယုဋ္ဌာနံ ပဟီနံ၊ အဌမကသ ကထာ လည်းကောင်း။အဌမကသ ပုဂ္ဂလသ နတ္ထိ ပဋိဗြိယာနိ အဌမကဗ္ဗြိယကထာ လည်းကောင်း။ စက္ခုံသောတံ ဓမ္မပုတ္ထဒ္ဓံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု ကထာ လည်းကောင်း ။ဒိဗ္ဗ သောတ ကထာ လည်းကောင်း။ ယထာကမ္မုပဂတံဉာဏံ၊ ယထာ ကမ္မုပဂတ ဉာဏ ကထာ လည်းကောင်း။ ဒေဝေသုသံဝရော၊ သံဝရကထာ လည်းကောင်း။ အသညသတ္တေသု သညာ၊ အသညသတ် ကထာ လည်းကောင်း။ ဇဝမေဝံ၊ ဤအတူ။ဘဝဂ္ဂံ၊ နေဝသညာနာသညာ ကထာ လည်းကောင်း။ ။တတိယောဝဂ္ဂေါ နိဋ္ဌိတော။

စတုဏ္ဍဝဂ္ဂ

၁-ဂိဟိသ အရဟာတိ ကထာ

အမှာ ။ တတိယဝဂ်နောင်ကား စတုတ္ထဝဂ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုစတုတ္ထဝဂ်သည်ကား ဂိဟိသ အရဟာ အစရှိသော အများးတွင်သော် ဂိဟိသကထာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပဋ္ဌကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အရဟတ္တသံယောဇနာနုယောဂ၊ အရဟဂိဟိ သညောဇနပဟီနာနုယောဂ၊ ဂိဟိသညောဇန အပ္ပဟာယ ဒိဋ္ဌေ၀ ဓမ္မာနုယောဂ အရဟမေထုနဓမ္မာနုယောဂဟူ၍ ၎င်းပါးအပြားရှိ၏။ ထို၎င်းပါးတွင် ဂိဟိသညောဇနာနုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ။ ။ပရဝါဒိပဋ္ဌကိုလည်း သိကောင်းပြီ)။

ဂိဟိသအရဟကထာနိဋ္ဌိတာ။

၂-ဥပပတ္တိကထာ

၃၀၀။ ဥပပတ္တိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနှင့်။ သဟ၊ ကဋ္ဌ။ အရဟာ၊ ရဟန္တာမည်သလော။ အာမန္တာ၊ ဩော်မည်၏။ပ။ ဥပပတ္တေ သိယေန၊ ပဋိသန္ဓေကိုရှာသောကြောင့်ဖြစ်သော။ ဧကွေန စိတ်ဖြင့်။ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခသစ္စာကို။ ပဋိဇာနာတိ၊ပိုင်းခြားမြင်သိသလော။ (အနက်လွယ်၏)။

အမှာ ။ ဂိဟိသအရဟကထားနောင်ကား ဥပပတ္တိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပဋ္ဌကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သောတာပန္နာဒိအနုယောဂ သာရိပုတ္တ ထေရာဒိ အနုယောဂ ဥပပတ္တေ သိယာ နုယောဂ နိယျာနိကာနုယောဂ ပဇဟတာ နုယောဂ ဗောဓိ ပဋ္ဌိယာ

နုယောဂ သစ္စာနုယောဂ စုတိစိတ္တာနုယောဂဟူ၍ ရှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ။ပရဝါဒိပက္ခသည်ကား သုတ်အသီးမရသော ကြောင့်ဟောတော်မမူ)။

ဥပပတ္တိကထာနိဋ္ဌိတာ။

၃–အနာသဝကထာ

အမှာ ဥပပတ္တိ နောင်ကား အနာသဝ ကထာ ကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိ ပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား မဂ္ဂါဒိအနုယောဂ ဖလာနုယောဂ ပစ္စယာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထို သုံးပါးတွင်သော် မဂ္ဂါဒိ အနုယောဂကို ဟော တော် မူ ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ပဿတာနုယောဂ သည်ကား စက္ခာနုယောဂ သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယာနုယောဂဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ထိုငါးပါး တို့တွင် စက္ခုနုယောဂသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ သောတတွင် နှစ်ပါး ဃာန ဇိဝှါ ကာယတွင်လည်း နှစ်ပါးစီချည်းပေါင်းသော် တဆယ်ဖြစ်၏။ ဝိသေသသည်ကား မဂ္ဂါဒိအနုယောဂ ပဋ္ဌာနိဋ္ဌဟူပဋိနုယောဂ သဏ္ဌာကမေယျာ နုယောဂ အဂ္ဂိကမေယျာနုယောဂ အဒ္ဓုဗန္ဓနာ နုယောဂ ဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုငါးပါးတွင် မဂ္ဂါဒိအနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုမဂ္ဂါဒိအနုယောဂ သည်ကား ပဋ္ဌာနိဋ္ဌဟူပဋိ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝတ္ထု အဝတ္ထုဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနနုယောဂဝတ္ထု အနုယောဂဝတ္ထု နှစ်ပါးတွင်သော် အန နုယောဂဝတ္ထုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ဤကား ပဿတာနုယောဂတည်း။ ပစ္စုပ္ပန္နာ နုယောဂ သည်ကား အရဟာနုယောဂ ပုထုဇနာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အရဟာနုယောဂသည်ကား စိဝရဇာတာနုယောဂ ပိဏ္ဍပါတ ဇာတာနုယောဂ သေနာသန ဇာတာနုယောဂ ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနုယောဂဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် စိဝရဇာတာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ဝိသေသသည်ကား တည္ထေါ နုယောဂ မဂ္ဂါဒိအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ကြွင်းသည်ကို သိကောင်းပြီ။ပုထုဇနာနုယောဂသည်ကား စိဝရဒါနာနုယောဂ ပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။တိုလေးပါးတို့တွင် စိဝရဒါနာနုယောဂသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါး။ ဝိသေသကား တည္ထေါ နုယောဂ ရာဂါနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

အနာသဝကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-သမန္နာဂတကထာ

အမှာ အနာသဝကထာ နောင်ကား သမန္နာဂတကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိပုဗ္ဗာ နှစ်ပါးတွင် ပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား သမန္နာဂတာနုယောဂ ဝိတိဝတ္တာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုတွင် သမန္နာဂတာနုယောဂသည်ကား သာမညာနုယောဂ ဝိသေသာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး။ သာမည သည်ကား အရဟာနုယောဂ အနာဂါမိအနုယောဂ ဝိတိဝတ္တသကဒါဂါမိ အနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် အရဟာနုယောဂ သည်ကား ဖဿာနုယောဂ သဒ္ဓါ ဝိရိယ သတိ သမာဓိ ပညာ ဟူ၍ ဆယ်ပါး အပြားရှိ၏။ အတူပင်ချည်း။ ဝိသေသ သည်ကား အရဟာဒိမူလ ရှိသည်

အရဟာဒိမူလိရှိသည် နှစ်ပါးတွင်သော် အရဟာဒိမူလ ရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အရဟာဒိမူလိရှိသည် အနာဂါမိမူလိရှိသည် သကဒါမိမူလိရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် အရဟမူလ၌ သောတာပတ္တိ မူလိရှိသည် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်မူလိ ရှိသည် ဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ အနာဂါမိမူလ၌လည်း သောတာပန္နမူလိထည့်သည်။သကဒါဂါမိ မူလိထည့်သည်ဟူ၍ နှစ်ပါး။သကဒါဂါမိမူလ၌သော်ကား သောတာပန္နမူလိထည့်သည်ဟူ၍ တပါးသာ။ ဤကားအရဟတ္တာဒိမူလိ ရှိသည်တည်း။ ထိုနောင်အရဟတ္တာဒိ မူလရှိသည်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အရဟတ္တမူလိရှိသည်အနာဂါမိမူလိရှိသည် သကဒါဂါမိမူလိ ရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် အရဟတ္တမူလိရှိသည်ကား သောတာပတ္တိဖိုလ်မူလ ရှိသည် သကဒါဂါမိ ဖိုလ်မူလ ရှိသည် အနာဂါမိဖိုလ် မူလ ရှိသည် ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ အနာဂါမိဖိုလ်မူလ၌လည်း သောတာပန် သကဒါဂါမ်မူလရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သကဒါဂါမ်မူလ ဟူသော်ကား သောတာပန္နမူလ တချက်သာ ရှိသည်တည်း။ ဤကား သမန္နာဂတာနုယောဂတည်း၊ ထိုနောင်ကား ဝိတိဝတ္တာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အရဟန္တမူလရှိသည် သကဒါဂါမိ မူလရှိသည် အနာဂါမိ မူလ ရှိသည် ဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ ထို သုံးပါးတွင် အရဟန္တ မူလိ ရှိသည်ကား သောတာပန္နမူလိရှိသည် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်မူလရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် သောတာပန္န မူလိရှိရာ၌လည်း သောတာပတ္တိဖိုလ်မူလိ ထည့်သည် သောတာပတ္တိမဂ်မူလိ ထည့်သည်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။သိကောင်းပြီ။ဤကားသကဝါဒိပဋ္ဌတည်း။ ပရဝါဒိပဋ္ဌသည်ကား အရဟန္တာနုယောဂ သကဒါဂါမိ အနုယောဂ အနာဂါမိအနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ သိကောင်းပြီ။ ဤကားပုစ္ဆာတည်း။ ပဋိပုစ္ဆာသည်ကားပရဝါဒိပဋ္ဌကို အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။သကဝါဒိပဋ္ဌကိုသာ

ဟောတော်မူ၏။ထိုသကဝါဒိပက္ခသည်ကား အရဟန္တာနုယောဂ အနာဂါမိ အနုယောဂ သကဒါဂါမိ အနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါး အပြား ရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

သမန္နာဂတာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-ဥပေက္ခာသမန္နာဂတကထာ

သမန္နာဂတ ကထာနှောင်ကား ဥပေက္ခာ သမန္နာဂတကထာ ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ ဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား ဖဿာဒိ အနုယောဂ စက္ခာဒိအနုယောဂ သတ္တ အနုယောဂ ဟူ၍သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် ဖဿာဒိ အနုယောဂ သည်ကား ဖဿဝေဒနာအစရှိသောအားဖြင့် ဆယ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုဆယ်ပါးတွင် ဖဿာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ သိကောင်းပြီ။ ဥပေက္ခာခြောက်ပါး ဟူသော်ကား စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယ မန ဤသည်တည်း။ ဖဿ ခြောက်ပါးဟူသော်ကား စက္ခုသမ္ဖဿ။ပ။ မနောသမ္ဖဿတည်း။ဤကား ဖဿာဒိ အနုယောဂတည်း။ စက္ခာဒိ အနုယောဂသည်ကား စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယ မန ဤသည်တည်း။ ဖဿ ခြောက်ပါးတွင် စက္ခုကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား စက္ခုမူလရှိသည် သောတမူလ ရှိသည်ဟူ၍ ခြောက်ပါးတွင်သော် စက္ခုမူလရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သောတမူလိရှိသည် ဃာန မူလိရှိသည် ဇိဝှါမူလိရှိသည် ကာယ မနမူလိရှိသည်ဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ သောတ မူလဌာလည်း ငါးပါးသောမူလိ ရှိသည်။ မနမူလဌာလည်း မူလိငါးပါးလည်း ကောင်းတည်း။ပေါင်းသော်ဆယ်ပါးချည်းဖြစ်၏။ (အတ္တာနုယောဂကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ဥပေက္ခာသမန္နာဂတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-ဗောဓိယာ ဗုဒ္ဓါတိကထာ

ထိုနောင်ကား ဗောဓိယာ ဗုဒ္ဓကထားကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဏ္ဏာ ပဋိပုဏ္ဏာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဏ္ဏာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား အနာပတ္တာနုယောဂ အာပတ္တာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနာပတ္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဗောဓိယာ ဗုဒ္ဓေါတိ။အာမန္တာ။ ဗောဓိယာ နိရုဒ္ဓါဝိဂတာယ ပဋိပသ္သဒ္ဓါယ ဗုဒ္ဓေါဟောတိတိ။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေတည်း။ အနာပတ္တာ နုယောဂနောင်ကား အာပတ္တာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓသည်ကား အတိတာနုယောဂ အနာဂတာ နုယောဂ ပစ္စုပ္ပန္နာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် အတိတာ နုယောဂသည်ကား အနာဂတာနုယောဂ ကရဏီယာနုယောဂ သစ္စာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ အနာဂတာနုယောဂမှာလည်း အတူပင်။ ပစ္စုပ္ပန္နာနုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမသည်ကား အတိတမူလိရှိသည် အနာဂတမူလိရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အတိတမူလိသည်ကား ကရဏီယာ နုယောဂ သစ္စာနုယောဂ်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနုလုံနှင့်အတူပင်။ ဤကားသုဒ္ဓတည်း။ မိဿကသည်ကား ဗုဒ္ဓါနုယောဂ သတာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ဗောဓိယာဗုဒ္ဓကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-လက္ခဏကထာ

၄၀၀။ လက္ခဏ သမန္နာဂတော၊ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ပွင့်လောင်းသတ္တဝါမည်သည်ချည်းလော။ ဇုတိပုဏ္ဏာယံ၊ ဤသို့သောအမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။

အာမန္တာ၊ ညြှောရှိ၏။ ပဒေသလက္ခဏောဟိ၊ အစိတ်သောလက္ခဏာတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဒေသ ဗောဓိသတ္တော၊ အစိတ်သောပွင့်လောင်းသတ္တဝါ မည်သည်ချည်းလော။ နဟေတံဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

တိဘာဂလက္ခဏောဟိ၊ သုံးပါးသောအဘို့ရှိသော လက္ခဏာတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပ။ ဥပဓုလက္ခဏောဟိ၊ တို့နှင့်။ပ။ စက္ကဝတ္တိသတ္တော၊ စကြာကို ရသော သတ္တဝါသည်။ လက္ခဏာသမန္နာဂတော၊ ၏။ပ။ဗေဒဓိသတ္တသ၊ ပွင့်လောင်း သတ္တဝါ၏။ ·ပုဗ္ဗယောဂေါ၊ ရှေးဦး ယှဉ်ခြင်းသည်။ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့သဘောရှိသလော။ပ။ စက္ကဝတ္တိပတ္တသ၊ ၏။ ပုဗ္ဗယောဂေါ၊ သည်။ တာဒိသော၊ လော။ (သည်နည်းချည်း ဟောလေ)။

၄၀ဘ။ ဇာယမာနသ၊ ဖွါးဆဲဆဲသော။ ဗောဓိ သတ္တသ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ ခံကုန်သလော။ ပဋ္ဌာ၊ နောက်၌။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ လော။ပ။ ဗောဓိသတ္တသ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဇာယမာနသ၊ ဖွါးစဉ်။ နံ၊ကို။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဒေဝပုတ္တာ၊ နတ်သားတို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဟေတ္တွာ၊၍။ မာတု၊ အမိ၏။ ပုရတော၊ မှ။ ထပေန္တိ၊ ထားကုန်၏။ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်။ အတ္တမနာ၊ နှလုံးသာယာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဒေဝိ၊ မိဖုရား။ တေ၊ ၏။ မဟေသက္ခော၊ ကြီးသောတန်းခိုးရှိသော။ ပုတ္တော၊ သားတော်သည်။ ဥပပန္နောယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ (သိလေ)။

ဗောဓိသတ္တသ၊ကို။ ဇာယမာနသ၊ဖွါးစဉ်။ သီတသ၊သော။ ဥဒကသ၊ ၏။ ကောဓာရာ၊ တခုသော အယဉ်လည်းကောင်း၊ ဥဏှသ၊ နွေးသော။ ဥဒကသ၊ ၏။ ကောဓာရာ၊ တခုသော အယဉ်လည်းကောင်း။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဥဒကသ၊ ရေ၏။ ဓာရာ၊ အယဉ်တို့သည်။ အန္တလိက္ခာ၊ ကောင်းကင်မှ။

ပါတု၊ ထင်စွာ။ ဘဝန္တို၊ ကုန်၏။ ယေန၊ ဖြင့်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်းအား။ ဥဒကကိစ္စံ၊ ရေချိုးသောကိစ္စကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ မာတုစ၊ အမိအားလည်း။ ဥဒကကိစ္စံ၊ ကို။ ကရောတိ ယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ လည်းကောင်း။ (စက္ကဝတ္တိ သမ္မာလည်းသိလေ)။

သမ္ပတိဇာတော၊ ဖွားစဉ်ဖြစ်သော။ ဗောဓိဘာက္ကော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သမေဟိ၊ ညီညွတ်ကုန်သော။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်။ ပထဝိဗ္ဗဟိတွာ၊ ထား၍။ ဥတ္တရေန၊ မြောက်အဘို့ တို့သို့။ မုခေါ ဟုတွာ၊ မျက်နှာမူ၍။ သတ္တပဒဝီတိဟာ၊ ရေန၊ ခုနစ်ဘဝါးလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ သေတမှိ၊ ဖြူသော။ ဆတ္တေ၊ ထီးကို။ အနုဓာရိယ မာနေ၊ ဆောင်းသည်ရှိသော်။ သမ္ဘာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒိသာ၊ အရပ်တို့ကို။ ဝိလောကေတိ၊ ငဲ့၍ကြည့်၏။ အဟံ၊ ဝါသည်။ လောကဿ၊ လောကထက်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ပ။ ဇေဋ္ဌော၊ ကြီးသည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ပ။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ ဇာတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ အန္တိမာ၊ အဆုံးဖြစ်သော။ ဇာတိ၊ အဖြစ်တည်း။ ဒါနိ-ဒုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ တဘန်သောဘဝ၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပ။ အာသဒ္ဒီ၊ မရှိ့မရှားသော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသတိ ယထာ၊ ဆိုသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ စက္ကဝတ္တိ သတ္တောမှာလည်းသိလေ။ ဇာယမာနဿ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဖွင့်လောင်းသတ္တဝါအား။ မဟတော၊ ကြီးသော။ အာလောကဿ၊ အလင်း၏ လည်းကောင်း။ မဟတော၊ သော။ ဩဘာသဿ၊ အရောင်၏ လည်းကောင်း။ မဟတော၊ သည်းစွာသော။ ဘူမိစာလဿ၊ မြေလည်ခြင်း၏လည်းကောင်း။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူ လည်းကောင်း။ (သိလေ)။ ပ။

ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ ပကတိကာယော၊ ပြကတေ့သောကိုယ်သည်။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဗျာမံ၊ တလံ

မျှလောက်သောအရပ်သို့။ ဩဘာသတိယထာ၊ တောက်ပသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ (သိလေ)။၀။

ဗောဓိသတ္တာ၊ဘုရားအလောင်းသည်၊ မဟာသုပိနံ ဟိမဝန္တာတောင်ကို ဆင်းတက်ခြင်းအစရှိသော အိပ်မက်ကို။ ပဿတိ ယထာ၊ မြင်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူ လည်း ကောင်း။ (သိလေ)။၀။

၄၀၂။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ပေဟိ၊ အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော။ မဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ မဟာပုရိသလက္ခဏာတို့နှင့်။ သမန္နာဂတသ၊ ပြည့်စုံသော။ မဟာပုရိသဿ၊ ယောက်ျားမြတ်၏။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဂတိယော၊ ဂတိတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။တာနိ၊ထိုသို့သော်သဘောရှိကုန်သော။ဒွေ ဘဝန္တိ သ သုံးဆဲနှစ်ပါးကုန်သော။ ဧုမာနိမဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ ဤမဟာ ပုရိသလက္ခဏာတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။အညာ၊ တပါးတို့သည်။ နဘဝန္တိ၊မဖြစ်ကုန်။ အဂါရံ၊အိမ်၌။သစေအဇ္ဈာဝသတိ၊အဂၢယ်၌နေအုံ့။ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာကိုလည် စေတတ်သော။ မွေ့ကော၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော တရားကြောင့် နတ် လူတို့၏ အရှင်ဖြစ်သော။ စာတုရန္တာ၊သမုဒ္ဒရာ လေးစင်းကို အစိုးရသော။ မြေကြီး အရှင်ဖြစ်သော။ ဝိဇိတာ၊ဝီ၊ နိုင်ငံကို အစိုးရသော၊ဇနပဒတ္တာ၊ဝ၊ ရယပဋ္ဌော၊ ဇနပုဒ်ကို မြဲခြင်းသို့ ရောက်သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ သတ္တရတန သမန္နာဂတော၊ ခုနှစ်ပါးသော ရတနာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ တဿ၊ထိုမင်းအား။ ဧုမာနိသတ္တရတနာနိ၊ ဤခုနှစ်ပါးသော ရတနာတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ သေယ္ယထိဒံ-သေယျထာ ဧုဒံ၊ ဧုဒံ၊ဤခုနှစ်ပါးသော ရတနာ ဟူသည်။သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာ လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိရတနံ။ ဆင်ရတနာလည်းကောင်း။ အဿရတနံ၊ မြင်းရတနာ လည်းကောင်း။ မဏိရတနံ၊ ပတ္တမြား ရတနာလည်းကောင်း။ ဣတ္ထိရတနံ၊မိန်းမ ရတနာလည်းကောင်း။ ဂဟပတိရတနံ၊သူကြွယ်ရတနာလည်းကောင်း။ ပရိနာယကရတန မေ၀၊ သားကြီးရတနာ

သာလျှင်။ သတ္တမံ ခုနစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ရတနာသည်။ ဟောတိ၊၏။ အသ၊ ထိုစကြာမင်း၏။ ပုတ္တာ၊ တို့သည်။ ပရောသဟဿံ၊ တထောင်ထက် အလွန်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သူရာ၊ရဲရင့်ကုန်၏။ ဝိရက်ရူပါ၊ အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ပရသေနပ္ပမဒ္ဒနာ၊ တပါးသောရန်သူတို့ကိုလည်း နှိပ်နင်းကုန်၏။ သေစတ္တဝတ္တိ၊ ထိုစကြာမင်းသည်။ သာဂရပရိယန္တံ၊ လျှင်အဆုံးရှိသော။ ဇမ္ဗုမဏ္ဍပဝိ၊ ဤမြေကြီးကို။ အဒဏ္ဍေန၊ ဒဏ်မရှိသဖြင့် လည်းကောင်း။ အသတ္ထေန၊ ဓားလက်နက် မရှိသဖြင့် လည်းကောင်း။ ဓမ္မေန၊ အကြောင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း။ အဘိဝိဇိယ၊ အောင်သည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဈာဝသတိ၊နေ၏။ အဂါရသ္မာ၊အိမ်မှ။ အနာဂါရိယံ၊ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့။ သစေပဗ္ဗဇတိ၊ အကယ်၍ ကပ်အုံ့။ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာ အလိုလို သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိသော။ လောကော၌။ ဝိဂတစ္ဆဒေါ၊ ကင်းသောကိလေသာတည်းဟူသော အမိုးရှိသည် ဖြစ်၍။ အရဟံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံထိုက်သည်။ ဟောတိ၊၏။

အမှာ ဗောဓိဗုဒ္ဓကထာ.နှောင်ကား လက္ခဏာ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုလက္ခဏာ သည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ လက္ခဏာနုယောဂ ဥပမာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် လက္ခဏာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုလက္ခဏာ နုယောဂသည်ကား ပဒေသလက္ခဏ တိဘာဂလက္ခဏ ဥပမုလက္ခဏဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ပဒေသလက္ခဏာ ဟူသော်ကား လက္ခဏာသုံးဆယ့်နှစ်ပါးတွင် တပါးပါးမျှကို ပဒေသဟူသည်။ တိဘာဂဟူသည်ကား သုံးဆယ်နှစ်ပါးသော လက္ခဏာတွင် သုံးစုစု၍တစုမျှကိုတိဘာဂ လက္ခဏာဟူသည်။ ဥပမုဟူသော်ကား ထက်ဝက်ကို ဥပမုဟူသည်တည်း။ ဥပမာနုယောဂကား စက္ကဝတ္တိ အနုယောဂ ပဋိဂဏ္ဍာနုယောဂ ယာဒိသာနုယောဂ ဌပေန္တာ နုယောဂ

ဥဒကသမာရာနုယောဂ သမ္ဘတိဇာတာနုယောဂ လောကသ်သာနုယောဂ ဗျာမအနုယောဂ သုပိနာနုယောဂဟူ၍ ကိုးပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒိပက္ခကိုကား (သိကောင်းပြီ)။

လက္ခဏကထာနိဋ္ဌိတာ။

၈-နိယာမောက္ကန္တိ ကထာ

၄၀၃။ ဗောဓိသတ္တောသည်။ ကသပသား သော။ ဘဝ၀တော၊ သခင်ဘုရား၏။ ပါ၀စနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဩက္ကန္တိနိယာမော၊ သက်သောမဂ်လည်းကောင်း။ စရိတဗြဟ္မစရိယော၊ ကျင့်အပ်သော မဂ်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ၊ သြော်ရှိ၏။ပ။ အနုသယိယော၊ အထူးသဖြင့် သိအပ်သလော။ပ။ အပရန္တပံ၊တပါးသောသူကို ပူပန်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ပြုသလော။ပ။

၄၀၅။ အဟံ၊သည်။ သမ္ဘာဝိဘူ၊ ခပ်သိမ်းစုံ နှိပ်စက်တတ်သော အလွေ့ရှိထသော။ သမ္ဘဝိဒူ၊ ခပ်သိမ်းစုံကို သိတတ်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္ဘေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ ဓမ္မတို့၌။ အနုပလိတ္တော၊ မလိမ်းကျံအပ်သည်ဖြစ်၍။ သမ္ဘဒ္ဒဟော၊ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာကို စွန့်သည်ဖြစ်၍။တဏှာက္ခယေ၊ တဏှာ၏ ကုန်ခြင်းကို။ အဓိမုတ္တော၊ နှလုံးသွင်းသည် ဖြစ်၍။ သယံ၊ အလိုလို။ အဘိညာယ၊သိ၍။ ကံ၊အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ မေ၊၏။ အာစရိယော၊ဆရာတည်းဟူ၍။ ဥဒ္ဒိသေယုံ၊ညွှန်ရအံ့နည်း။

ဥပက၊ ဥပက။ သဒေ၀ကသ္မိံ၊ နတ်လူနှင့် တကွသော။ လောကသ္မိံ၌။ မေ၊၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ နအတ္ထိ၊မရှိ။ မေ၊ ငါနှင့်။ သဒိသော။ တူသောသူသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ။ မေ၊နှင့်။ ပဋိပုဂ္ဂလော၊ပြိုင်သော သူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဟိ၊ထိုစကားသင့်စွ။ အဟံ၊သည်၊ လောကေ၌။ အရဟာ၊ မြတ်သောအလွှားကို ခံထိုက်သော သူသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဧကော၊တူသောသူမရှိသည် ဖြစ်၍။ အနုတ္တရော၊ အကယ်မရှိသည်ဖြစ်၍။ သတ္ထာ၊လူနတ်တို့ကိုဆုံးမတတ်သည်။ အမှိ၊ဖြစ်၏။

အဟံ၊သည်။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓေါ၊ ကောင်းစွာ အလိုလိုလျှင် ခပ်သိမ်းသော တရားကို သိသည်ဖြစ်၍။ သိတိဘူတော၊ချမ်းမြေ့သည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗုတော၊ငြိမ်းသည်။ အမှိ၊ဖြစ်၏။

ဥပက၊ဥပက။ အန္ဓိဘူတသို့၊ မှိုက်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ထသော။ လောကသို့၊ လောကမှ။ ကာသိနုံ၊ ကာသိကရာဇ် ပြည်သူတို့၏။ ပုရံ၊ပြည်သို့။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစက္ကြာတရားကို။ ပဝတ္တေတုံ၊ဖြစ်စိမ့်သောငါ။ ဂစ္ဆာမိ၊သွား၏။ သော၊ ထိုစကားသည်သင့်စွ။ အဟံ၊သည်။ အမတဒုန္ဒြဘိ၊ အမြိုက်တည်းဟူသော စည်ကို။ ပဝတ္တေတုံ၊ငါ။ ဂစ္ဆာမိ၊၏။

အာဝုသောမဟာလွက၊ သင်မင်းကြီး။ တုံ့၊ သင်သည်။ ယထာ ခေါ၊ အကြင် အချင်းဖြင့်။ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံသည်မဟုတ်သော။ အနုဇာနေ၊ အနုဇာနဟူသော အမည်သည်။ အရဟတိ၊ ထိုက်သည်မဟုတ်လော။

ဥပက၊ဥပက။ ယဒိသာ၊အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော။ ယေ ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်ဘုရားတို့သည်။ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတို့၏ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ရောက်ကုန်၏။ တေဗုဒ္ဓါ၊ ထိုဘုရားတို့သည်။ ဇိနာ၊ ဇိနမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ မေ၊အား။ ပါပကာ၊ယုတ်မာကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ဓမ္မတို့သည်။ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်။ ဇိတာ၊ ဇိတမည်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ အဟံ၊သည်။ ဇိနောတိ၊ ဇိနော ဟူသောအမည်ရှိသည်။အရဟတိ၊ထိုက်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝတာ၊ သခင်ဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူ၏။ ဣတိအယံသုတ္တန္တော၊ သည်။ အတ္ထောဝနေ၊လော။ပ။

ဣဒံဓမ္မဇာတံ၊သည်။ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊မည်၏။ ဣတိ၊သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ မေ၊သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးခဏ။ အနုဿုတေသု၊ မကြားစဖူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့ဌာ။ပ။ တံခေါပနိဒံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယာသစ္စာကို။ ပရိညေယျံ၊ပိုင်းခြားမှ သိအပ်၏။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ လက္ခဏကထာနောင်းကား နိယာမောက္ကန္တိကထာ ကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌိ ဇာနနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာဝကာနုယောဂ ဗုဒ္ဓါနုယောဂ အနုသယိယာနုယောဂ အဘိသမ္ဘုဒ္ဓါနုယောဂ ဒုက္ခရကရိယာ နုယောဂ ဥဒ္ဒိသေယျာနုယောဂ အာနန္ဒာနုယောဂဟူ၍ ခုနှစ်ပါးတွင်သော် အဘိသမ္ဘုဒ္ဓါ နုယောဂသည် တိဏောဝအနုယောဂ စတ္တာရိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးခဲ့လေ။ အာနန္ဒာဒိ အနုယောဂ မှာကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အနုလောမသည်ကား အာနန္ဒာနုယောဂ စိတ္တလတာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး။ ပဋိလောမ မှာလည်း အာနန္ဒာနုယောဂ စိတ္တလတာနုယောဂ ဝိတိဝတ္တာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ။ ပဋိပုဗ္ဗာမှာကား ဂါထာနုယောဂ စုဏ္ဏိယာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။

နိယာမောက္ကန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-အပရာပိ သမန္နာဂတ ကထာ

အမှာ နိယာမောက္ကန္တိ ကထာ နောင်ကား အပရာပိ သမန္နာ ဂတကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌိပုဗ္ဗာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ဂရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သမန္နာဂတာနုယောဂ ဝိတိဝတ္တာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး။ သမန္နာဂတာ နုယောဂသည်ကား ဖဿာဒိအနုယောဂ ပုဂ္ဂလာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ဖဿာဒိအနုယောဂသည်ကား အရဟတ္တာနုယောဂ အနာဂါမိအနုယောဂ သကဒါဂါမိ

အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ပုဂ္ဂလာနုယောဂသည်ကား အရဟတ္တမူလရှိသည်။ အရဟတ္တမူလိ ရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုတွင် အရဟတ္တမူလရှိသည်ကား အရဟတ္တမူလိရှိသည် အနာဂါမိမူလိရှိသည် သကဒါဂါမိမူလိ ရှိသည် ဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ အရဟတ္တမူလိရှိရာ၌လည်း သောတာပန္နမူလရှိသည် သကဒါဂါမိမူလရှိသည် အနာဂါမိ မူလရှိသည် ဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ အနာဂါမိ မူလရှိရာ၌ သောတာပန္န မူလိ ရှိသည် သကဒါဂါမိမူလိရှိသည်ဟူ၍နှစ်ပါး။သကဒါဂါမိမူလိရှိရာမှာကား သောတာပန္န မူလိ ရှိသည် ဟူ၍ တပါးသာတည်း။ ဤကား အရဟတ္တာဒိမူလ ရှိသည်တည်း။အရဟတ္တာဒိမူလိ အနာဂါမိမူလိ သကဒါဂါမိမူလိရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ အောက်သမန္တာ ဂတကထာမှာနှင့် အတူပင်ဖြစ်သောကြောင့် (သိကောင်းပြီ)။

အပရာပိသမန္တာဂတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀-သမ္ဘသံယောဇနပ္ပဟာနကထာ

အပရာပိသမန္တာဂတ ကထာနောင်ကား သညောဇန ပဟိန ကထာကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂိုဂ္ဂလ ဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုတွင် သကဝါဒိပဂ္ဂိုဂ္ဂလသည်ကား သာမညဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား သတ္တသညောဇနာ။ပ။နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ဝိသေသသည်ကား သောတာပတ္တိမဂ္ဂပဟာတမ္ဘာ နုယောဂ သကဒါဂါမိ အနာဂါမိ အရဟတ္တ မဂ္ဂ ပဟာတမ္ဘာ နုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။တပါးပါး၌ နသုတ္တာဟရဏာ နုယောဂ သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးနှစ်ပါးဖိုချည်း ပြားသော ကြောင့် ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒိပဂ္ဂ ကိုကား သိကောင်းပြီ။ ။သညောဇနပ္ပဟာနကထာနိဋ္ဌိတာ။

စတုတ္ထောဝဂ္ဂေါ။

ဂိဟိသအရဟာ၊ ဂိဟိသအရဟတ္တကထာလည်းကောင်း။ သဟဥပပတ္တိယာ၊ ဥပပတ္တိကထာလည်းကောင်း။ အရဟတော သံဒ္ဓေ ဓမ္မာ အနာသဝါ၊အနာသဝကထာဌင်း။ အရဟာစတူဟိ ဖလေဟိ သမန္နာဂတော၊ သမန္နာဂတ ကထာ လည်းကောင်း။ ဧဝမေဝံ ဆဟိ ဥပေက္ခာဟိ၊ ဥပေက္ခာသမန္နာဂတ ကထာ လည်းကောင်း။ ဗောဓိယာဗုဒ္ဓေါ၊ဗောဓိယာဗုဒ္ဓကထာ လည်းကောင်း။သလက္ခဏ သမန္နာဂတော၊ လက္ခဏကထာလည်းကောင်း။ ဗောဓိသတ္တော ဩက္ကန္တိနိယာမော စရိတ ဗြဟ္မစရိယော၊ ဩက္ကန္တိနိယာမ ကထာ လည်းကောင်း။ ပဋိပန္နကောဖလေန သမန္နာဂတော၊ အပရာပိ သမန္နာဂတကထာ လည်းကောင်း။ သမ္ဘသည္ဓောဇနာနံ ပဟာနံ အရဟတ္တံ၊ သမ္ဘသည္ဓောဇာပ္ပဟာနကထာ လည်းကောင်း တည်း။

ပဌမဝဂ္ဂ

၁-ဝိမုတ္တိ ကထာ

အမှာ ၁ စတုတ္ထဝဂ္ဂနောင်ကား ပဌမဝဂ္ဂကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကထာအများတွင် ဝိမုတ္တိ ကထာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သာမညကို ဟောသော်ကား ဝိမုတ္တိဥာဏံ ဝိမုတ္တန္တိ။အာမန္တာ။ ယံကိဉ္စိ။ပ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဝိသေသသည်ကား ပစ္စဝေက္ခနာနုယောဂ ဂေါတြဘူအနုယောဂ အရဟတ္တာ နုယောဂဟူ၍သုံးပါးအပြားရှိ၏။ထိုတွင် ပစ္စဝေက္ခနာနှင့် ဂေါတြဘူကိုသော်ကား သိကောင်းပြီ။ အရဟတ္တာ နုယောဂ မှာသော်ကား အရဟတ္တဥာဏာနုယောဂ မဂ္ဂဥာဏာ နုယောဂ တဇ္ဇဖလဥာဏာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါး။ တပါးတပါးဌ သောတာပန္နသကဒါဂါမိ အနာဂါမိ အရဟတ္တဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသို့ရှိသောကြောင့် တဆဲ့နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ပရဝါဒိပက္ခကိုဟောတော်မူသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ ဝိမုတ္တိဥာဏံ ဝိမုတ္တန္တိ အာမန္တာ။

ယံကိုဋ္ဌ ဝိမုတ္တိဉာဏံ သမ္ဘန္ဓံ ဝိမုတ္တန္တိ။နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဘေတည်း။ဤသို့ လျှင် ဘော်၍ ဟောလေ။

ဝိမုတ္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-အသေခဉာဏကထာ

၄၂၁။ သေခဿ၊ သေခမည်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အသေခံဉာဏံ၊ အသေခဉာဏ်မည်သည်။အတ္ထိ၊ရှိသလော။ အာမန္တာ၊၏။သေခေါ၊ သေခသည်။ အသေခံ၊ အသေခမည်သော သူ၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဝမ်း၊ မြွေကို။ ဇာနာတိ၊ သိသလော။ ပဿတိ၊ မြင်သလော။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သော။ ဝိဒိတံ၊ သိအပ်သော။ သစ္ဆိကတံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သောတရားကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ သေခေါ၊ သေခ အမည်ရှိသော။ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဥဒ္ဒါရော၊ ပြန့်ပြော၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနာတိနဋ္ဌ၊ သိသည်မဟုတ်လော။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ ဝိမုတ္တိကထာနောင်းကား အသေခဉာဏ ကုထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်းကား သကဝါဒိပဂ္ဂိ ပရဝါဒိပဂ္ဂနှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပဂ္ဂ ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်းကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သာမညကား သေခါနုယောဂ အသေခါ နုယောဂဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် သေခမည်သည်းကား အနုလောမ ပဋိလောမ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ အသေခမှာလည်း အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား သာမညတည်း။ ဝိသေသ သည်းကား သောတာပန္န သကဒါဂါမိ အနာဂါမိ အရဟတ္တဟူ၍လေးပါးအပြားရှိ၏။ထိုလေးပါးတွင် တပါးတပါးဌ မဂ္ဂ ဗလဟူ၍နှစ်ပါးစီ ပြားသောကြောင့် ရှစ်ပါးဖြစ်၏။ (ပရဝါဒိ ပဂ္ဂကိုကား သိကောင်းပြီ)။

အသေခ ဉာဏကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-ဝိပရိတကထာ

အမှာ အသေခဏ္ဍကထာနောင်ကား ဝိပရိတကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာပဋိပုဗ္ဗာဟု၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင်ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပဋ္ဌပရဝါဒီပဋ္ဌဟု၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီ ပဋ္ဌသည်ကား ဝိပရိ ယေသာနုယောဂ အကုသလာဒိ အနုယောဂ အရဟတ္တာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင်ဝိပရိယေသာ နုယောဂသည်ကား နိစ္စာနုယောဂ သုခါနုယောဂ အတ္တာနုယောဂ သုဘာနုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုလေးပါးတွင် အကုသလာဒိ အနုယောဂသည် သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။သာမညသည်ကား အကုသလသာမည ကုသလသာမညဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ဝိသေသသည်ကားအကုသိုလ်ကုသိုလ်ဟူ၍ နှစ်ပါး။ အကုသိုလ်သည်ကား နိစ္စ သုခ အတ္တ သုဘာနုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ကုသလာနုယောဂမှာလည်း နိစ္စ သုခ အတ္တသုဘာနုယောဂဟူ၍ လေးပါး လည်းခံကာင်းတည်း။ ဤကားအကုသလာနုယောဂ တည်း။ အရဟတ္တာ နုယောဂသည်ကားသာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော်သာမညသည်ကား သမာပတ္တာ နုယောဂ ဝိပရိယေသာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ဝိသေသဠသော်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါး အနုလောမသည်ကား သညာဝိပရိယေသ စိတ္တဝိပရိယေသ ဒိဋ္ဌိဝိပရိယေသဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမ၌လည်း သညာဝိပရိယေသ စိတ္တဝိပရိယေသ ဒိဋ္ဌိဝိပရိယေသဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒီပဋ္ဌကိုကား သိကောင်းပြီ။ ပဋိပုဗ္ဗာသည်ကား သမာပတ္တာနုယောဂ နိဗ္ဗာနာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။

ဝိပရိတကထာ နိဋ္ဌိတာ

၄-နိယာမကထာ

၄၂၇။ အနိယတသ၊ မမ္မြသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ နိယာမဂမနာယ၊ မဂ်ဟူသော နိယာမသို့ သွားခြင်းငှါ။ ဥဿုံ၊ ဥဿာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ။ ဩော်ရှိသည်ဟုတ်၏။ (အနက်လွယ်၏)။

အမှာ ဝိပရိတကထာနောင်နိယတကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ ဟူ၍နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနိယတနိယတဉာဏာနုယောဂဗောဓိပက္ခိယာနုယောဂအပတ္တာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် အနိယတနိယတဉာဏာနုယောဂသည်ကား ဝိပရိတဉာဏာနုယောဂ အဝိပရိတဉာဏာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ဝိပရိတဉာဏာနုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဝိပရိတသည်ကား နိယတနိယာမ ဉာဏာနုယောဂ အနိယတအနိယာမ ဉာဏာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် နိယတနိယာမဉာဏာ နုယောဂသည်ကားအနုလောမတချက်။ အနိယတ အနိယာမဉာဏာ နုယောဂသည်ကား အနုလောမတချက် ပဋိလောမတချက်တည်း။အနိယတဟူသော်တား ပုထုဇဉ်ကိုယူ။ နိယတဟူသော်ကား အရိယာကိုယူ။ အနိယတဟူသော်ကား ဝိပရိတတည်း။ နိယတဟူသည်ကားအဝိပရိတတည်း။ နိယတဉာဏာ နုယောဂ နောင်ကား ဗောဓိပက္ခိယာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနုလောမသည်ကား မဂ္ဂါနုယောဂ သတိပဋ္ဌာန သမ္မပ္ပဓာန ဣဒ္ဓိပါဒ ဣန္ဒြေယ ဗလ ဗောဇ္ဈင်ဟူ၍ ခုနစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမ၌လည်း ခုနစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အပတ္တာနုယောဂသည်ကားသောတာပန္န သကဒါဂါမိ အနာဂါမိအရဟတ္တဟူ၍လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင်တပါးပါး၌ မဂ္ဂါနုယောဂဖလာ

နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသို့ရှိသောကြောင့် ရှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒိပက္ခကို သိကောင်းပြီ)။

နိယာမကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါကထာ

[1] ၄၃၂။ နိယာမကထာနောင်ကား ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါကထာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား သမ္မုတျာနုယောဂ စေတောပရိယာနုယောဂ သမ္ဘပညာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် သမ္မုတျာနုယောဂသည်ကား ဉာဏသမ္မုတျာနုယောဂ ပုဂ္ဂလာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ စေတောပရိယာ နုယောဂသည်ကား ဉာဏာနုယောဂ ပုဂ္ဂလာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သမ္ဘပညာနုယောဂသည် သာမည ဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါး။ သာမညကို သိကောင်းပြီ။ ဝိသေသသည်ကား သမာပတ္တာနုယောဂ ပစ္စယာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး သမာပတ္တာနုယောဂသည်ကား ပထဝီအာပေါတေဇောဝါယော နီလ ပီတ လောဟိတ သြဒါတ အာကာသာနဉ္စာ ယတန် ဝိညာဏဉ္စာယတန အာကိဉ္စညာယတန နေဝသညာ နာသညာယတနဟူ၍ တဆဲ့နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပစ္စယာနုယောဂသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါး။ သာမညဟူသည်ကား သမ္ဘပညာပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါတိ။ အာမန္တာ။ဒါနံဒဒန္တသ အတ္ထိပညာ သာပညာ ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ဝိသေသသည်ကား စိဝံရုံ ဒဒန္တသ ဝိဏ္ဏ်ပါတံဒဒန္တသ သေနာသနံဒဒန္တသ ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရံ ဒဒန္တသာနုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-သမ္မုတိဉာဏကထာ

အမှာ ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါကထာနောင်ကား သမ္မုတိဉာဏကထာ ကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကားသကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော်။ပ။ ပရဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သမာပတ္တာနုယောဂ ပစ္စယာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သမာပတ္တာ နုယောဂသည်ကား ပထဝီကသိုဏ်း အာပေါကသိုဏ်း တေဇောကသိုဏ်း ဝါယောကသိုဏ်းနီလကသိုဏ်းပီတကသိုဏ်းလောဟိတကသိုဏ်း ဩဒါတကသိုဏ်း အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန် ဝိညာနဉ္စာယတန အာကိဉ္စညာယတန နေဝသညာ နာသညာယတနဟူ၍ တဆဲနှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ပစ္စယာနုယောဂသည်ကားသာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သာမညဟူသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ သမ္မုတိဉာဏံ သစ္စာရမ္မဏညေဝ နအညာရမ္မဏန္တိ။ အာမန္တာ။ ဒါနံဒဒန္တသ အတ္ထိဉာဏံ သမ္မုတိသစ္စမ္ပိတိ။ အာမန္တာ။ ဟဠိဒါနံ ဒဒန္တသ အတ္ထိဉာဏံ သမ္မုတိ သစ္စမ္ပိတိ။တေန ဝတ ရေ ဝတ္တဗ္ဗေ။ သမ္မုတိ ဉာဏံ သစ္စာရမ္မဏညေဝ အညာရမ္မဏန္တိတိတည်း။ ဝိသေသသည်ကား စိဝရံဒဒန္တသ ဝိဏ္ဏပါတံ ဒဒန္တသ သေနာသနံ ဒဒန္တသ ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရံ ဒဒန္တသာ နုယောဂဟူ၍လေးပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒိပက္ခနောင်ကား သကဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခသစ္စာ နိရောဓ သစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာ သမုဒယသစ္စာဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။

သမ္မုတိဉာဏ ကထာနိဋ္ဌိတာ။

၇-စိတ္တာရမ္မဏကထာ

၄၃၆။ စိတ္တာရမ္မဏ ကထာကား အနက် လွယ်၏။ အနာဂတေ၎။ ဉာဏံ၊သည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ပ။ အနာဂတံ၊ကို။ မူလ တော၊တည်ရာအားဖြင့်။ ဇာနာတိ၊ သိသလော။ ဟေဋ္ဌတော၊

အကြောင်းအားဖြင့်။ ဇာနာကိ၊သိသလော။ နိဒါနတော၊ နိဒါန အားဖြင့်။ပ။ သမ္ဘဝတော၊ ဖြစ်ကြောင်းအားဖြင့်။ပ။ ပဘဝတော၊ အမွန်အားဖြင့်။ပ။ သမုဒယတော၊ ဖြစ်ကြောင်း အားဖြင့်။ပ။ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။ ပါဠိလို ပုတ္တသ၊ ပေါက်သစ်သော သန္ဓတ် ပင်လျှင် ပဝတ္တနိမိတ်ရှိသောမြို့၌။ တယော၊ ကုန်သော။ အန္တရာ ယာ၊ အန္တရာယ်တို့သည်။ ဘဝိသန္တိ၊ ကုန်အုံ့။ အဂ္ဂိတောဝါ၊ မီး ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥဒကတောဝါ၊ရေကြောင့်လည်းကောင်း။ မိထုဘေဒါဝါ၊ အချစ်ပျက်သည် ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ပ။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတော၊သခင်ဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊၏။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ သမ္ပတိ ဉာဏကထာ နောင်ကား စိတ္တာရမ္မဏ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သက ဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား သရာဂါဒိ အနုယောဂ ဖဿာရမ္မဏာဒိ အနုယောဂ ဖဿပရိယာဒိ အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် သရာဂါဒိ အနုယောဂသည်ကား သရာဂ အနု ယောဂ ဒိတရာဂ သဒေါသ ဒိတဒေါသ သမောဟ ဒိတမောဟ သံခိတ္တ ဝိခိတ္တ မဟဂ္ဂတ အမဟဂ္ဂတ သဥတ္တရ အနုတ္တရ သမာဟိတ အသမာဟိတ. ဝိမုတ္တ အဝိမုတ္တဟူ၍ တဆဲ့ခြောက်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုတဆဲ့ခြောက်ပါးတွင် ဖဿာရမ္မဏာဒိ. အနုယောဂ သည်ကား ဖဿာရမ္မဏဝေဒနာ သညာ စေတနာ စိတ္တ သဒ္ဓါ ဝိရိယ သတိ သမာဓိ ပညာ ရာဂ ဒေါသ မောဟ မာန ဒိट္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ ထိန မိဒ္ဓ အဟိရိက အနောတ္တပ္ပဟူ၍ နှစ်ဆယ်အပြားရှိ၏။ ဖဿပရိယာဒိ အနုယောဂမှာလည်းကောင်းတည်း။

စိတ္တာရမ္မဏကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၈-အနာဂတ ဉာဏကထာ

အမှာ စိတ္တာရမ္မဏ ကထာနောင်ကား အနာဂတ ဉာဏ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား မူလာ

နုယောဂ ဟေတုအနုယောဂ နိဒါနာနုယောဂ သမ္ဘဝါနုယောဂ ပဘဝါနုယောဂ သမုဋ္ဌာနာနုယောဂ အာဟာရာနုယောဂ အာရမ္မဏာနုယောဂ ပစ္စယာနုယောဂ သမုဒယာ နုယောဂဟူ၍ ဆယ်ပါးပြား၏။ ပစ္စယာနုယောဂ သည်ကား သောတာပန္နာနုယောဂ ဟေတုပစ္စယာနုယောဂ အစရှိသော အားဖြင့် မူလိနှစ်ဆယ်ပြား၏။ ပုရေဇာတပစ္စည်း ကမ္မပစ္စည်း အာဟာရပစ္စည်း ဈာနပစ္စည်းဟူ၍ လေးပစ္စည်းကိုသာကြည့် နှစ်ဆယ်ရ၏။ အတ္ထာနုယောဂ သည်ကား သောတာပန္နာနုယောဂ သကဒါဂါမိ အနာဂါမိ အရဟတ္တဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် တပါးတပါးဌ မဂ္ဂါဒိအနုယောဂ ဖလာဒိအနုယောဂ နှစ်ပါးစီချည်း ပြားသောကြောင့် ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒိပဏ္ဍိုကားသိကောင်းပြီ)။

အနာဂတဉ္ဇာဏကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-ပဋ္ဌာန်ကထာ

၄၄ခ။ ။ပ။ တေနခဏေန၊ ထို သန်လျက်ဖြင့်။ တံခဏံ၊ ထိုသန်လျက်ကို။ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်သလော။ တေန ဖရသုနာ၊ ထိုပေါက်ဆိန်ဖြင့်။ တံဖရသုံ၊ ထိုပေါက်ဆိန်ကို။ တစ္ဆတိ၊ ပေါက်သလော။ တာယ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ကုဒါရိယာ၊ဝေးမဖြင့်။ တံကုဒါရိုံ၊ထိုဝေးမကို။ တစ္ဆတိ၊ ဖြတ်သလော။ တာယ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဝါသိယာ၊ တစည်းဖြင့်။ တံဝါသိုံ၊ထိုတစည်းကို။ တစ္ဆတိ၊ ဖြတ်သလော။ တာယ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ သုစိယာ၊အပ်ဖြင့်။ တံသုစိုံ၊ ထိုအပ်ကို။ သိဗ္ဗေတိ၊ချုပ်သလော။ တေန၊ထိုသို့သဘောရှိသော။ အင်္ဂုလဂ္ဂေန၊ လက်ချောင်းဖျားဖြင့်။ တံအင်္ဂုလဂ္ဂံ၊ ထိုလက်ချောင်းဖျားကို။ ပရာမသတိ၊သုံးသပ်သလော။ပ။ ဂုဏေန၊ဘင်ပုပ်ဖြင့်။ပ။ မုဒ္ဓေန၊ ကျင်ငယ်ဖြင့်။ပ။ ခဇ္ဇေန၊တံတွေးဖြင့်။ပ။ ပုဗ္ဗေန၊ ပြည်ဖြင့်။ပ။ လောဟိတေန၊သွေးဖြင့်။ တံလောဟိတံ၊ ထိုသွေးကို။ ဓောဝတိ၊ ဆေးသလော။ပ။ သဗ္ဗသမ္ဘိဒါရော၊ ခပ်သိမ်းသော သမ်ိုရတို့ကို။ အနိစ္စတောဝ၊အနိစ္စအားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌေ၊မြင်သည်ရှိသော်။ တံပိ၊

ထိုသို့သိသဘောရှိသော။ ဥဏှံ၊ ဥဏှကို။ အနိစ္စတော၊ အားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌိ၊မြင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ပ။

အမှာ အနာဂတဉာဏ ကထာနောင်းကား ပစ္စုပ္ပန္နကထာ ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပဋ္ဌ သည်ကား ဉာဏာနုယောဂ ဖဿာဒိအနုယောဂ သဏ္ဌာဒိ အနုယောဂ အဂ်ါနုယောဂ အနိစ္စာနုယောဂဟူ၍ ငါးပါးတည်း။ ထို ငါးပါးတွင် ဉာဏာနုယောဂသည်ကား ဉာဏာနုယောဂ အာရမ္မဏာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ဉာဏာနုယောဂ သည်ကား ဉာဏဇာနုနာနုယောဂ ဉာဏာဒိဇာနုနာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး။ ထိုဉာဏာနုယောဂ နောင်းကား အာရမ္မဏာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဤသုံးချက်သည်ကား ဉာဏာနုယောဂတည်း။ ဖဿာဒိအနုယောဂသည်ကား ဖဿ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ စိတ္တ ဝိတက္ကဝိစာရ ဝိတိ သတိ ပညာဟူ၍ဆယ်ပါးပြား၏။ ဤကား ဖဿာဒိ အနုယောဂတည်း။ သဏ္ဌာဒိ အနုယောဂ သည်ကား ခဏ္ဌိနုယောဂ ဖရသုအနုယောဂ ဝါသိအနုယောဂ သုစိ အနုယောဂ ဟူ၍ ငါးပါး။ ဤကား သဏ္ဌာဒိ အနုယောဂ တည်း။ အဂ်ါ နုယောဂ သည်ကား အဂ်ုလဂ္ဂါ နုယောဂ နာသိကဂ္ဂါ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား အဂ်ါနုယောဂတည်း။ နိစ္စာနုယောဂ သည်ကား ဂုထာနုယောဂ မုတ္တာနုယောဂ ခေဠာ နုယောဂ ပုဗ္ဗာနုယောဂ လောဟိတာ နုယောဂဟူ၍ ငါးပါး။ (ပရဝါဒိပဋ္ဌကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ပဋ္ဌပ္ပန္နကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀-ဖလညာဏ ကထာ

ပဋ္ဌပ္ပန္နကထာနောင်းကားဖလညာဏကထာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပဋ္ဌသည်ကား ဖလသမညာ နုယောဂ

ဖလ ပရောပရိယတ္တိအနုယောဂ သစ္စာဒိ အနုယောဂ ဇိနာဒိအနုယောဂဟူ၍ ငါးပါး။ (ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ဖလညာဏကထာ- နိဋ္ဌိတာ။

ပဌမောဝဂ္ဂေါ။

သတ္တုပလဒ္ဓိ၊- ပဌမဝဂ်တွင်အစ။ ဥပဟာရတော၊ ဒုတိယဝဂ်တွင်အစ။ ဗလံဂိဟိသ၊ တတိယဝဂ်တွင်အစ။ အရဟာ၊ စတုတ္ထဝဂ်တွင်အစ။ ဝိမုတ္တိ၊ ပဉ္စမဝဂ်တွင်အစ။ (ဤသည်ကား အစဉ်တည်သောကထာတို့ကို ထားသတည်း)။ ပဌမံဝိမုတ္တိဉာဏံ၊ဝိမုတ်ကိုလည်းကောင်း။ သေခသ အသေခေဉာဏံ၊ အသေခ ဉာဏကထာကို လည်းကောင်း။ ဝိပရိတေဉာဏံ၊ ဝိပရိတ ကထာကို လည်းကောင်း။ အနိယမတဿ နိယာမဂမနာယ၊ နိယာမ ကထာ လည်းကောင်း။ အတ္ထိဉာဏံ သမ္ဘံဉာဏံ ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါ ကထာ လည်းကောင်း။ သမ္မုတိ ဉာဏံ၊ သမ္မုတိ ကထာ လည်းကောင်း။ စေတောပရိယေဉာဏံ၊ စိတ္တာရမ္မဏ ကထာ လည်းကောင်း။ အနာဂတေဉာဏံ၊ အနာဂတ ကထာ လည်းကောင်း။ ပဋ္ဌုပ္ပန္နေဉာဏံ၊ ပစ္စုပ္ပန္နကထာ လည်းကောင်း။ သာဝက စတုတ္ထ ဖလေဉာဏံ၊ ဖလညာဏကထာလည်းကောင်းတည်း။

မဟာပဏ္ဏာသကော။

ဆဋ္ဌဝဂ္ဂ

၁-နိယာမ ကထာ

အမှာ ပဌမဝဂ် နောင်ကား ဆဋ္ဌဝဂ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးတွင် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဓမ္မာနုယောဂ ပုဂ္ဂလာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဓမ္မာနုယောဂသည်ကား နိဗ္ဗာနာဒိအနုယောဂ အသင်္ခတာ နုယောဂ ဒွေတာ

ဏာဒိ အနုယောဂ ဥစ္ဆေဒနိစ္စတာဒိ အနုယောဂဟူ၍ လေးပါးတွင် နိဗ္ဗာနာဒိအနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဓမ္မာနုယောဂ တည်း။ ပုဂ္ဂလာနုယောဂသည်ကား တချက်သာ တည်း။ ဤကား သာမည တည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိသေသကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အသမ္ဘိဒါ နုယောဂ သမ္ဘိဒါ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အသမ္ဘိဒါအနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဧကာ နုယောဂ ပဠုကာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဧကာ နုယောဂ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ပဠုကသည်ကား သောတာပန္နာ နုယောဂ သကဒါဂါမိ အနုယောဂ အနာဂါမိ အနုယောဂ အရဟတ္တာနုယောဂ အသမ်ကာ နုယောဂ ဟူ၍ ငါးပါးတွင် တပါးပါးခဲ့ အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါး ပြားသောကြောင့် ဆယ်ပါးဖြစ်၏။ ဤကား အသမ္ဘိဒါ နုယောဂ တည်း။ ထိုနောင်ကား သမ္ဘိဒါ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား တာဏာနိ အနုယောဂ လေဏာနိ အနုယောဂ ပရာယနာနုယောဂ အစ္ဆရိတာနုယောဂ နိဗ္ဗာနာ နုယောဂ ဥစ္ဆေဒနိစ္စတာ နုယောဂ ပဏီတာ နုယောဂ ဥက္ကံသာဝကံသာ နုယောဂ ဘေဒါ နုယောဂ ရာဇိ အနုယောဂ အနုန္တရိကာ နုယောဂ မိဿကနိယတာ နုယောဂ ဟူ၍ တဆဲခြောက်ပါး အပြားရှိ၏။ သိကောင်းပြီ။ သကဝါဒိပက္ခ နောင်ကား ပရဝါဒိ ပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားနိယာမာနုယောဂ စိတ္တာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

နိယာမကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂–ပဋ္ဌိစ္စ သမုပ္ပါဒ ကထာ

၄၄၀။ ပရာယနာနိ၊ လားရာတို့သည်ကား။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့ လော။ပ။ ဥစ္ဆေဒနိစ္စတာ၊ မြင့်သည်နိမ့်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိသလော။ပ။ ဥက္ကံသာဝကံသော၊ လွန်သည်ယုတ်သည်၏အဖြစ်

သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ပ။ ရာဇိဝါ၊ အရေးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အနန္တရိကာဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ပ။

၄၅၁ဝ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဇာတိပစ္စယာ၊ ဇာတိ တည်းဟူ သော အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ တထာဂတာနံ၊ တို့အား။ ဥပ္ပါဒါဝါ၊ ဖြစ်သော်လည်းကောင်း။ တထာဂတာနံ၊ တို့အား။ အနုပ္ပါဒါဝါ၊ မဖြစ်သော်လည်းကောင်း။ ယာဝတာ၊ သည်။ ဌိတာဝ၊ တည်သည်သာလျှင်တည်း။ သာဝတာ၊ ထိုသည် ကား။ ဓမ္မဋ္ဌိတတာ၊ ဓမ္မ၏အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်၏။ သာဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မနိယာမတာ၊ ဓမ္မ၏အကြောင်းအဖြစ်ဖြင့်မြဲ၏။ ဣဒပ္ပစ္စယ တာ၊ အဝိဇ္ဇာ စသည် သင်္ခါရ စသည်၏ အကြောင်းအဖြစ်ကို။ တထာဂတော၊ သည်။ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈတိ၊ ၏။ အဘိသမေတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိ၏။ပ။ဇရာမရဏံ၊ကို။ ပဿတိ၊ရှုကုန်လော့။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း။ အာဟ၊ ဆို၏။ တတြ၊ ထိုသင်္ခါရ၌။ တထတာ၊ မလွဲ သည်၏အဖြစ်သည် လည်းကောင်း။ အဝိတထတာ၊ မချွတ်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ အနညထတာ၊ တပါးမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသည်ကို။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊အပ်၏။ပ။

၄၅၁။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာတိ။ တတ္ထပိ၊ ဒ္ဒ။ ယာ၊ သည်။ ဓမ္မဋ္ဌိတတာ၊ ဓမ္မ၏အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သလော။ပ။

အမှာ နိယာမကထာနောင်ကား ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိဇာနနှာ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကားသကဝါဒိပဋ္ဌာပရဝါဒိပဋ္ဌဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိ ပဋ္ဌကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ထိုသည်ကား နိဗ္ဗာနာဒိအနုယောဂ အသင်္ခတာဒိအနုယောဂ တာဏာဒိ အနုယောဂ ဥစ္ဆေဒိစတာ နုယောဂ ဟူ၍ လေးပါး

တည်း။ ထိုနောင် ဝိသေသကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရာ ဝိညာဏံ နာမရူပံ သဠာယတနံ ဖဿ ဝေဒနာ တဏှာ ဥပါဒါနံ ဘဝ ဇာတိ ဇရာမရဏံဟူ၍ တဆဲ့နှစ်ပါးတွင် တပါးပါး၌ အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးစီချည်းပြားသော ကြောင့် နှစ်ဆဲ့လေးပါးဖြစ်၏။သကဝါဒိပက္ခနောင် ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ။ ဘဝ ပစ္စယာဇာတိ။ ဥပါဒါနပစ္စယာဘဝေါ တဏှာပစ္စယာဥပါဒါနံ။ ဝေဒနာ ပစ္စယာ တဏှာ။ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ။ သဠာယတန ပစ္စယာ ဖဿော။ နာမရူပပစ္စယာသဠာယတနံ။ ဝိညာဏပစ္စယာ နာမရူပံ။ သင်္ခါရပစ္စယာဝိညာဏံ။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာ။ အဝိဇ္ဇာ ဟူသော်ကား တဆဲ့နှစ်ပါးတည်း။ ပဋိလုံ။ ဤကား ပုဏ္ဏာတည်း။ ပုဏ္ဏာနောင်ကား ပဋိပုဏ္ဏာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် အဝိဇ္ဇာ အစရှိသော အပြားအားဖြင့် တဆဲ့နှစ်ပါးဟူ၍ တပါးပါး၌ အနု လောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိသောကြောင့် နှစ်ဆဲ့ လေးပါးဖြစ်၏။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃–သစ္စကထာ

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကထာနောင်ကား သစ္စကထာကို ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိ ပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား တာဏာဒိအနုယောဂ ဥစ္ဆေဒတာနိစ တာဒိ အနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုဝိသေသသည်ကား သုဒ္ဓ သမ္မေါဒ ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိ လောမ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခ သမုဒယ မဂ္ဂ သစ္စာ ဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် ဒုက္ခသည်ကား သာမည ဒုက္ခ

ဝိသေသ ဒုက္ခ နှစ်ပါးတည်း။ သမုဒယလည်း နှစ်ပါး။ မဂ္ဂလည်း နှစ်ပါးလည်းကောင်းတည်း။ ဤကား အနုလုံတည်း။ ပဋိလောမ သည်ကား ဒုက္ခ သမုဒယ မဂ္ဂဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ တပါးပါးလျှင် သာမည ဝိသေသနှစ်ပါးတည်း။ သုဒ္ဓနောင်ကား သမ္ဗေဒကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နိရောဓသစ္စာ မူလရှိသည် မဂ္ဂ သစ္စာမူလ ရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နိရောဓသစ္စာ မူလ ရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခသစ္စာ မူလရှိသည် သမုဒယသစ္စာမူလရှိသည် မဂ္ဂသစ္စာမူလရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ ထိုနောင်ကား နိရောဓသစ္စာမူလိရှိသည်ကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒုက္ခသစ္စာမူလရှိသည် သမုဒယသစ္စာ မူလရှိသည်, မဂ္ဂသစ္စာမူလရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ (ပရဝါဒိ ပက္ခကိုကားသိကောင်းပြီ)။

သစ္စကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-အာရုပ္ပကထာ

၄၅၅။ ပ။အာရုပ္ပါ၊ အရူပတို့ကို။ အနေဇာ၊ မတုန်လှုပ်တတ် ကုန်သည်ဟူ၍။ ဘဝဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ် သလော။ပ။

အမှာ သစ္စကထာနောင်ကား အာရုပ္ပကထာကို ဟော တော်မူ၏။ထိုသည်ကားသကဝါဒိပက္ခပရဝါဒိပက္ခ ဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိ ပက္ခသည်ကား အာကာသာ နဉ္စာယတန ဝိညာဏဉ္စာယတန အာကိဉ္စညာယတန နေဝသညာ နာသညာယတနဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် အာကာသာနဉ္စာယတ နသည်ကား နိဗ္ဗာနာဒိအနုယောဂ အသင်္ခတအနုယောဂ တာဏာ ဒိအနုယောဂ ဘဝါဒိအနုယောဂ,ကမ္မာနုယောဂ သတ္တာနုယောဂ ဇာယန္တာအနုယောဂ ဝေဒနာဒိအနုယောဂ စတုဝေါကာရ နုယောဂဟူ၍ ကိုးပါးတည်း။ အာကာသာ နဉ္စာယတနအရာ တွင် ဝိညာဏဉ္စာယတန အစရှိသော သုံးပါးကိုလည်း ဟော

တော်မူ၏။ ကိုးပါးစီချည်း။ သကဝါဒိပဂ္ဂိုလ်နောင်ကား ပရဝါဒိပဂ္ဂိုလ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အာကာသာနဉ္စာယတနစသောလေးပါးလည်းကောင်း ဟောလိုသည်။

အာရုပ္ပကထာနိဋ္ဌိတာ။

၅-နိရောဓသမာပတ္တိကထာ

(ပ) ၄၅၇။ ပ။ဝေါဒါနံ၊ အနာဂါမိဖိုလ် အရဟတ္တဖိုလ်မှ။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထခြင်းကို။အသမ်တာ၊ အသမ်တဟူ၍။ပညာယတိ၊ထင်သလော။ ပ။ နိရောဓာ၊ အနာဂါမိဖိုလ်အရဟတ္တဖိုလ်မှ။ ဝုဋ္ဌိတသ၊ ထသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝိဝေကနိန္နံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ညွတ်သော။ စိတ္တံ၊သည်။ ဟောတိ၊သလော။ ဝိဝေကပေါဏံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ရှိုင်းသော။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ လော။ ဝိဝေကပဗ္ဘာရံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကိုင်းသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်သလော။ပ။ (ဝုဋ္ဌိတသ၊ ထသောပုဂ္ဂိုလ်သည်ဟူ၍ လည်းပေး)။

အမှာ ရူပကထာနောင်ကား နိရောဓသမာပတ္တိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂိုလ် ပရဝါဒိပဂ္ဂိုလ် နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပဂ္ဂိုလ်သည်ကား နိဗ္ဗာနာဒိအနုယောဂ အသမ်တာနုယောဂ တာဏာဒိ အနုယောဂ သမာပဇ္ဇနာနုယောဂ ဝေါဒါနာဒိ အနုယောဂ နိရုဒ္ဓမာနာနုယောဂ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ နုယောဂ ဖဿာနုယောဂ နိန္နာဒိအနုယောဂ ဟူ၍ကိုးပါးတွင်သော် နိဗ္ဗာနာဒိအနုယောဂကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား အနာဂါမိဖိုလ် အရဟတ္တဖိုလ်သည် အသမ်တမည်သလောဟုမေးသည်ကို ပရဝါဒိကအာမန္တာ ဟူ၍ဝန်ခံချေရကား နိရောဓသမာပတ်သည် နိဗ္ဗာန်မည်သလော ဟူ၍ အရှင် သကဝါဒိမေးရကား နိဗ္ဗာန်စစ်မဟုတ် ပဋိဘာဂ အသမ်တသာဖြစ်သောကြောင့် အာမန္တာ မခံသည်တည်း။ ပဋိ

ဘာဝဟူသည်ကား ရုပ်နှင့်မကင်းရှိသေး၏ ဟူသည်တည်း။ (ပရ ဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

နိရောဓ သမာပတ္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-အာကာသကထာ

၄၆ဝ။ ပ။ အနာကာသံ၊ ကောင်းကင် မဟုတ်သည်ကို။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်ဟူ၍။ ယေ၊အကြင်သူတို့သည်။ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သလော။ ပ။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပက္ခိယော၊ ငှက်တို့သည်။ပ။ ပါဏိုဿ၊ လက်ဝါးကို။ပ။ လဂုဠံ၊ လင်းလေးအစ ရှိသည်ကို။ပ။ ဥသုံ၊မြှားကို။ပ။ ကောဋ္ဌာနိ၊ကျိုကျတို့ကို။ပ။ဥဒပါနေ၊ ရေတွင်းကို။ ခညမာနေ၊ တူးခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ပ။ တုစ္ဆကောဋ္ဌေ၊ အချည်းစည်းသောကျိုကျကို။ပ။ တုစ္ဆဥဒပါနေ၊ အချည်းစည်းသော ရေတွင်းကို။ ပူရိယမာနေ၊ ပြည့်စေသည်။ သတိ၊ သော်။ပ။ အာကာသော၊ ကောင်းကင်သည်။ အန္တရဓာ ယတိ၊ ကွယ်သလော။ ပ။ အန္တရံ၊ အကြားကိုလည်းကောင်း။ တာဒဋ္ဌိဒ္ဒံ၊ သံကောက်အပေါက်ကိုလည်းကောင်း။ဝါတာပနဋ္ဌိဒ္ဒံ၊ လေသာနန်းတံခါးပေါက် ကိုလည်းကောင်း။ပဿသိနေ၊မြင်သည် မဟုတ်လော။ပ။

အမှာ နိရောဓသမာပတ္တိ ကထာနောင်ကား အာကာသ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သက ဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိ ပက္ခသည် ကား နိဗ္ဗာနာဒိအနုယောဂ အသခ်တာဒိ အနုယောဂ တာဏာဒိ အနုယောဂ အသခ်တကရဏာဒိ အနုယောဂ ဂဠန္ဓာဒိအနု ယောဂ ဃရာဒိအနုယောဂ ဥဒပါနာနုယောဂ အန္တရဓာနာ နုယောဂဟူ၍ ကိုးပါးတည်း။ (ပရဝါဒိပက္ခကိုသိကောင်းပြီ)။

အာကာသကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-အာကာသောသနိဒဿနာတိကထာ

ထိုအာကာသကထာနေ၏ကား အာကာသနိဒဿန ကထာ ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ. ပရဝါဒိပဋ္ဌ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိ ပဋ္ဌသည်ကား ရူပါဒိအနုယောဂ စက္ခုဂိုဿာဒိ အနုယောဂ သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးတွင်အော် နှစ်ပါးကို သိကောင်းပြီ။ ။သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂမှာကား ပဋ္ဌိသေဓသုတ္တာဟရဏာ နုယောဂ ပဋ္ဌိဝိဇာ နနာသုတ္တာဟရဏာနုယောဂ ဟူ၍နှစ်ပါးခွဲ။ (ပရဝါဒိပဋ္ဌကို ကားသိကောင်းပြီ)။

အာကာသသနိဒဿနကထာနိဋ္ဌိတာ။

၈-ပထဝီဓာတုသနိဒဿနာတိအာဒိကထာ

၄၆၅။ ပ။ ဝါတေန၊ လေသည်။ သဠာလိယမာနေ၊ လှုပ်စေ အပ်ကုန်သော။ ရုက္ခေ၊ တို့ကို။ ပဿသိနေ၊ မြင်သည်မ ဟုတ် လော။ပ။

အမှာ အာကာသသနိဒဿန ကထာနောင်ကား ပထဝီ ဓာတုသနိဒဿနကထာကိုလည်းကောင်း စက္ခုဒ္ဒြ ယကထာကိုလည်းကောင်း ကာယကမ္မသနိဒဿနာနိ ကထာကို လည်းကောင်း ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပဋ္ဌကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပထဝီ အာပေါ တေဇော ဝါယော လေးပါးတွင် ပထဝီသည်ကား စက္ခုဓာတ်။ပ။ ကာယဓာတ်ဟူ၍ ငါးပါးတွင် စက္ခုဓာတ် သည်ကား ရူပါဒိအနုယောဂ ဥပဓိနာ နုယောဂ သုတ္တာဟရဏ ဟူ၍သုံးပါးတွင်နှစ်ပါးကို သိလွယ်၏။ သုတ္တာဟရဏသည်ကား ပဋ္ဌိသေဓေ၌ ဝိသဒနာနုယောဂပဋ္ဌိ သဒ္ဓနာနုယောဂဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ ပရဝါဒိပဋ္ဌသည်ကား ပထဝီ အာပေါ တေဇောဝါယောဟူ၍ လေးပါးလည်းကောင်းတည်း။

သနိဒဿနသနိဒဿနကထာသည်ကား စကၠုလေးပါးတည်း။ဗုဒ္ဓိ ယကာယကမ္မသည်ကား စကၠု။ပ။ ကာယဟူ၍ငါးပါးတွင် တပါး တပါး၌။ ရူပါဒိအနုယောဂ အစရှိသောအားဖြင့် သုံးပါးလည်း ကောင်းတည်း။ပရဝါဒိပက္ခမှာသော်လည်း စကၠု။ပ။ ကာယဟူ၍ ငါးပါးလည်းကောင်းတည်း။ ကာယကမ္မသနိဒဿနကထာသည် ကားစကၠု။ပ။ ကာယဟူ၍ငါးပါးတွင် တပါးတပါး၌။ ရူပါဒိအနု ယောဂ။ပ။သုတ္တာဟရဏဟူ၍ သုံးပါးလည်း ကောင်းတည်း။ (ပရ ဝါဒိပက္ခကား တချက်သာ)။

ပရိယောသာနကထာ နိဋ္ဌိတာ။ ဆဋ္ဌောဝဂ္ဂေါ။

နိယာမောအသခ်ံတော၊ နိယာမကထာ လည်းကောင်း။ ပဋ္ဌိစ္စ သမုပ္ပါဒေါ အသခ်ံတော၊ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒကထာ လည်းကောင်း။ စတ္တာရိသစ္စာနိအသခ်ံတာနိ၊ သစ္စာကထာလည်းကောင်း။ စတ္တာ ရောအာရုပ္ပါအသခ်ံဘာ၊ အာရုပ္ပါကထာလည်းကောင်း။ နိရောဓ သမာပတ္တိအသခ်ံတာ၊ နိရောဓသမာပတ္တိ ကထာလည်းကောင်း။ (သိ၃ကောင်းပြီ)။

သတ္တမဝဂ္ဂ

၁-သင်္ဂီတကထာ

၄၇၁။ ပ။ ဒွေ၊ကုန်သော။ ဗလိဗဒ္ဓါ၊ နွားလားတို့ကို။ ဒါမေ နဝါ၊ ကြိုးဖြင့် လည်းကောင်း။ ယောတ္တေနဝါ၊ လွန်ဖြင့်လည်း ကောင်း။ သင်ဟိတာယထာ၊ တကွနှောင်၍ ယူသကဲ့သို့လည်း ကောင်း။ ပိဏ္ဍာပါတော၊သပိတ်ခ္ခဏ္ဍာအပ်သောအစဉ်ကို။ (ဆွမ်းကို လည်းဟူလေ)။သိက္ခာယ၊အိတ်ဖြင့်။ သင်ဟိတာယထာ၊ သဂြိဟ် အပ်သကဲ့သို့။ (ထည့်၍ ဆောင်၍ ယူသကဲ့သို့ လည်းကောင်းဟူ)။ သာ၊ခွေးကို။ ဂဠုလေနု၊တောက်ဖြင့်။ သင်ဟိတောယထာ၊ခေါ် ဆောင်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ တေမမ္မာ၊ တို့ကို။ တေဟိ၊ ထိုသို့ သဘောရှိကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သင်ဟိတာ၊ ကုန်၏။ပ။

အမှာ ။ ။ ဆဋ္ဌဝဂ်နောင်ကား သတ္တမဝဂ်ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဏ္ဏာ ပဋ္ဌိပုဏ္ဏာဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဏ္ဏာသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကား တချက်သာ။ ဝိသေသသည်ကား ရူပက္ခန္ဓာဂဏနာ နုယောဂ ဝေဒနာက္ခန္ဓာဂဏနာနုယောဂ သညာက္ခန္ဓာဂဏနာနုယောဂ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဂဏနာနုယောဂ ဝိညာဏက္ခန္ဓာဂဏနာ နုယောဂဟူ၍ငါးပါးတို့တွင် ရူပက္ခန္ဓာဂဏနာ နုယောဂ သည်ကား စက္ခုယတန ရူပက္ခန္ဓာဂဏနာနုယောဂ။ပ။ ကာယာယတန ရူပက္ခန္ဓာဂဏနာနုယောဂ ရူပါယတန ရူပက္ခန္ဓာဂဏနာ နုယောဂ။ပ။ ဖောट္ဌဗ္ဗာ ယတန ရူပက္ခန္ဓာဂဏနာနုယောဂဟူ၍ ဆယ်ပါးတည်း။ ဟောဟန်ကား (သိကောင်းပြီ)။

ထိုနောင်ကား ဝေဒနာက္ခန္ဓာဂဏနာ နုယောဂ သည်ကား သုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ အဒုက္ခမသုခ ဝေဒနာဟူ၍ သုံးပါး။ ထိုနောင်ကား သညာက္ခန္ဓာဂဏနာ နုယောဂသည်ကား စက္ခုသမ္ဖဿဇာ သညာက္ခန္ဓာဂဏနာ နုယောဂ ဟောဟန်ကား (သိကောင်းပြီ)။ပ။မနောသမ္ဖဿဇာ သညာက္ခန္ဓာဂဏနာနုယောဂဟူ၍ ခြောက်ပါးတည်း။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ဂဏာနာနုယောဂ သည်ကား စက္ခုသမ္ဖဿဇာ စေတနာ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဂဏနာ နုယောဂ ။ပ။ မနောသမ္ဖဿဇာ စေတနာသင်္ခါရက္ခန္ဓာဂဏနာ နုယောဂဟူ၍ခြောက်မျိုးလည်းကောင်းတည်း။ ဟောဟန်ကား သိကောင်းပြီ။ ထိုနောင်ကား ဝိညာဏက္ခန္ဓာဂဏနာ နုယောဂ သည်ကား စက္ခုဝိညာဏာ နုယောဂ။ပ။ မနောဝိညာဏာ နုယောဂဟူ၍ ခြောက်ပါးတည်း။ သကဝါဒီ ပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ယဏာ ဒါမေနဝါ ယောဇ္ဇေနဝါ ဒွေ ဗလိဗဒ္ဓါ စသည်ကို ဟောလေ။ ပုဏ္ဏာနောင်ကား ပဋ္ဌိပုဏ္ဏာ

ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒါမေနဝါ ယောဇွေနဝါ ဂဒ္ဒုလေန သင်္ဂီဟိတော ဟဋ္ဌိဒါမေနဝါ ယောဇွေနဝါ။ပ။ သင်္ဂီ. တောတိတည်း။

သင်္ဂီဟိတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-သမ္ပယုတ္တကထာ

၄၇၄။ ။ပ။ သဟဂတာ၊တကွရောက်သလော။ သဟဇာတာ၊ တကွဖြစ်သလော။ သံသဋ္ဌာ၊နှီးနှောသလော။ ဧကုပ္ပါဒါ၊ တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိသလော။ကေနိရောဓာ၊တူသောချုပ်ခြင်းရှိသလော။ကေ ဝတ္ထု၊ကာ၊ တူသော အမှီတည်ရာရှိသလော။ ကောရုမ္မဏာ၊ တူ သော အာရုံရှိသလော။ (အနက်လွယ်၏)။

အမှာ သင်္ဂဟကထာ နောင်ကား သမ္ပယုတ္တကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရ ဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝေဒနာကွန္ဓာမူလရှိသည် သညာကွန္ဓာ မူလရှိသည် သင်္ခါရကွန္ဓာမူလရှိသည် ဝိညာဏကွန္ဓာ မူလရှိသည် ဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုလေးပါးတွင် ဝေဒနာကွန္ဓာ မူလ ရှိရာ၌ကား သညာကွန္ဓာ မူလိရှိသည် သင်္ခါရကွန္ဓာ မူလိရှိသည် ဝိညာဏကွန္ဓာမူလိ ရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား သက ဝါဒိပက္ခတည်း။ ပရဝါဒိ ပက္ခသည်ကား ဟောဟန်သော်ကား ယထာတိလမ္ပိတေလံ အနုဂတံ အစရှိသည်တည်း။ တိလ မ္ပိ၊ ၌။ တေလံ၊ဆီသည်။ အနုဂတံယထာ၊အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့။ အနုပရိဋ္ဌံ၊ အစဉ်ဝင်သကဲ့သို့။ ဥဒ္ဓုမ္ပိ၊ကြိုး၌။ ရသော၊အရေသည်။ အနုဂတော အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့။ (သိကောင်းပြီ)။

သမ္ပယုတ္တကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-စေတသိက ကထာ

၄၇၅။ သဟဇာတာ၊ တက္ကဖြစ်၏။ ဒုတိမနသိကတ္တာ၊ ဤသို့ နှလုံးပြုခြင်းကြောင့်။ပ။ ဟိနပဏီတံ၊ ယုတ်သော မြတ်သော အဖြစ်ကို။ အနတ္တတော၊ အနတ္တအားဖြင့်။ သံဝိဒိတံ၊သိအပ်သော။ စိတ္တဿ၊ စိတ်သည်လည်းကောင်း။ စေတသိကာ၊ စေတသိက်ဖြစ် ကုန်သော။ ဓမ္မာစ၊ တရားတို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ် ကုန်သလော။ တဒုဘယေ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံတို့ကို။ ဝိဒိတ္တာ၊သိ၍။ သမ္မဒ္ဓ သော၊ မြင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပလောကဓမ္မံ၊ ပျက်တတ်သော သဘောကို။ အဝေဒိ၊သိပြီ။ပ။ ဒုဓ၊ ဤသတ္တလောကဌ်။ ကေဝဋ္ဋ၊ ကေဝဋ္ဋ။ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်။ ပရသတ္တာနံ၊ တပါးသော သတ္တဝါ တို့အား။ပရပုဂ္ဂလာနံ၊တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ စိတ္တံ၊ကိုလည်း။ အာဝဇ္ဇတိ၊ ညွှန်လတ္တံ့။ပ။တေ၊သင်၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ ဧဝံပိ၊ ဤသို့အပြားရှိ၏။ တေ၊သင်၏။ မနော၊စိတ်သည်။ ဒုတ္ထံပိ၊ ဤသို့ အပြားရှိ၏။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံပိ၊ စိတ်သည်။ ဒုတိပိ၊ ဤသို့ သဘောရှိ၏။ပ။ ။

အမှာ သမ္မယုတ္တကထာနောင်းကား စေတသိက ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်းကား ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌိပုဗ္ဗာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်းကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင် သက ဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်းကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သာမညကား တချက်သာ။ ဝိသေသသည်းကား ဖဿ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သဒ္ဓါ သတိ ဝိရိယ သမာဓိ ပညာ ရာဂအစရှိသောအားဖြင့် တဆဲ ခြောက်ပါး အပြားရှိ၏။ ဤကား သကဝါဒိပက္ခတည်း။ သက ဝါဒိပက္ခနောင်းကား ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ဖဿ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သဒ္ဓါ သတိ ဝိရိယ သမာဓိ ပညာ ရာဂ ဒေါသ မောဟ အစရှိသောအားဖြင့်တဆဲခြောက်ပါး

အပြားရှိ၏။ ဤပုဗ္ဗာနောင်ကား ပဋိပုဗ္ဗာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား လက္ခဏသုတ္တာ ဟရဏာနုယောဂ ကေဝဋ္ဋသုတ္တာ ဟရဏာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။

စေတသိကကထာနိဋ္ဌိတာ။

၄-ဒါန ကထာ

၄၇၈။ ။ပ။ စေတသိကော၊ စေတသိက်ဖြစ်သော။ ဓမ္မောဓမ္မသည်။ ပရေသံ၊တပါးသော သူတို့အား။ ဒါတုံ၊ ပေးအံ့သောငှါ။ လဗ္ဘာ၊ရအပ်သလော။ပ။ ဒါနံ၊ ဒါနသည်။ အနိဋ္ဌဖလံ၊ မလိုအပ်သော အကျိုးရှိသလော။ အကန္တဖလံ၊မနှစ်လိုအပ်သော အကျိုးရှိသလော။ အမနုညံ၊ မလိုအပ်သော အကျိုးရှိသလော။ သေစနကဖလံ၊ ကိလေသာသည် သွန်းအပ်သော အကျိုးရှိသလော။ပ။

၄၇၀။ ယာသဒ္ဓါ၊ အကြင်သဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း။ ယံဟိရိယံ၊ အကြင်ဟိရိ သည်လည်းကောင်း။ ယံကုသလံ၊ အကြင်ကုသိုလ်သည် လည်းကောင်း။ ဒါနံ၊မည်၏။ ဧတေ၊ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ဓမ္မတို့သည်။ သပ္ပုရိသာနုယာတာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည် အစဉ်လိုက်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ၊ထိုစကားသင့်စွ။ တေသံ၊ ထိုခရီးကို။ ဒိဋ္ဌိ၊နတ်၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ ဟိ၊သင့်စွ။ ဓတေနမဂ္ဂေန၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်။ ဒေဝလောကံ၊ နတ်၏ပြည်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊သွား၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ပဠု၊ငါးပါးကုန်သော။ ဣမာနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဒါနာနိ၊ကောင်းမှုတို့သည်။ မဟာဒါနာနိ၊ မျှားစွာသော ဒါနမည်ကုန်၏။ ဣမာနိဒါနာနိ၊ တို့ကို။ အဂ္ဂညာနိ၊ မြတ်၏ဟူ၍ သိအပ်ကုန်၏။ ရတ္တညာနိ၊ ရှည်သောအခါဟူ၍ သိအပ်ကုန်၏။ ဝံသညာနိ၊ အမျိုးအနွယ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏ ဟူ၍ သိအပ်ကုန်၏။ ပေါရာဏာနိ၊ ရှေးဟု ဖြစ်ကုန်၏။ အသံကိဏ္ဏာနိ၊ ပွါးများကုန်၏။ အသံကိဏ္ဏပုဗ္ဗာနိ၊ရှေးဟုပြွမ်းကုန်၏။နသံကိယန္တိ၊ ပြွမ်းဆဲမဖြစ်ကုန်။ နံသံကိယိဿန္တိ၊ မပြွမ်းကုန်လတ္တံ့။ ဝိညူဟိ၊

ပညာရှိကုန်သော။ သမဏောဟိ၊ ရဟန်းတို့ သည်လည်းကောင်း။ ပြာဟ္မဏောဟိ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အပ္ပဋိကုဋ္ဌာနိ၊ မစက်ဆုပ်အပ်ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣမ၊ဤသတ္တလောကဌ်။ပဋ္ဌ၊တို့သည်ကား။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ စေတသိက ကထာ နောင်ကား ဒါနကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိပုဗ္ဗာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ပုဗ္ဗာ ဟူသည်ကား စေတနာနုယောဂ ပစ္စယာနုယောဂ အနုဒေယျာဒိအနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးတွင် စေတနာနုယောဂသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂ ပရဝါဒိပဂ္ဂ နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပဂ္ဂသည်ကား သာမည ဝိသေသနှစ်ပါး။ သာမညသည်ကား ဖဿ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သဒ္ဓါ သတိ ဝိရိယ သမာဓိ ပညာဟူ၍ ကိုးပါးတည်း။ သကဝါဒိပဂ္ဂနောင်ကား ပရဝါဒိပဂ္ဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးသာတည်း။ သိကောင်းပြီ။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား ပရဝါဒိပဂ္ဂကား ဒါနစေတနာ ဝိရတိစေတနာ ဤနှစ်ပါးကို သာလျှင် ဒါနဟူလို၏။ ဒေယျမ္မကို ဒါန.မဟူလို။ သို့ဟူ၍ဆို၏။ အရှင်သကဝါဒိသည်ကား သုံးပါးသောစေတနာကိုပင် ဒါနဟူ၍ ဆိုလို၏ ဟူ၍ ဆိုသတည်း။ စေတနာ နုယောဂ နောင်ကား ပစ္စယာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂ ပရဝါဒိပဂ္ဂ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပဂ္ဂသည်ကား စိဝရ နုယောဂ ပိဏ္ဍပါတာနုယောဂ သေနာသနာနုယောဂ ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာ နုယောဂ ဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ သကဝါဒိပဂ္ဂ နောင်ကား ပရဝါဒိပဂ္ဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပရဝါဒိပဂ္ဂသည်ကား စေတနာ ဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂ ဝိရတိဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနောင်ကား အနုဒေယျာဒိအနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂ ပရဝါဒိပဂ္ဂနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပဂ္ဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်

ကား နဝတ္တမ္ဘံ ဒေယျဓမ္မောဒါနန္တိ။ အာမန္တာ အစရှိသည်တည်း။ သက္ကဝါဒိပက္ခ နောင်ကား ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ဒေယျဓမ္မော ဒါနန္တိ။ အာမန္တာ။ ဒေယျဓမ္မော ဒုဋ္ဌဖလောကန္တဖလောမနုညဖလော စသည်တည်း။ ပုစ္ဆာ နောင်ကား ပဋိပုစ္ဆာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား စိဝရာနုယောဂ ပိဏ္ဍပါတာနုယောဂ သေနာသနာနုယောဂ ဂိလာနုပဋ္ဌာယ ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာ နုယောဂ ဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။

ဒါနကထာနိဋ္ဌိတာ။

၅-ပရိဘောဂမယပုညကထာ

၄၀၃။ ။ပ။လတာဝိယ၊ နွယ်ကဲ့သို့။ ဝနုတိ၊ ပွါးသလော။ မာလုဝါဝိယ၊ မာလောနွယ်ကဲ့သို့။ ဝနုတိ၊သလော။ ရုက္ခောဝိယ၊ သစ်ပင်ကဲ့သို့။ပ။ တိဏံဝိယ၊မြက်ကဲ့သို့။ပ။ မုဠုပုဠောဝိယ၊ဖြူဆံမြက်ကဲ့သို့။ပ။ ဒါယကော၊ ဒါယကာသည်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ နသမန္နာဟရတိ၊ နှလုံးမသွင်း။ ပုညံ၊ ကုသိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သလော။ အာမန္တာ။ အနာဝဇ္ဇဿ၊ မလွှဲစေ သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပုညံ၊ ကုသိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ အနာဘောဂဿ၊ နှလုံးမသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပုညံ၊ ကုသိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ လော။ အသမန္နာ ဟရဿ၊ နှလုံးမသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ပ။ အမနသိကရောန္တဿ၊ အားလည်းကောင်း။ပ။ အစေတယန္တဿ၊ အားလည်းကောင်း။ပ။ အပတ္ထယန္တဿ၊ အားလည်းကောင်း။ပ။ အပဏိဒဟန္တဿ၊ သမာဓိဖြင့် တည်ကြည်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ ပုညံ၊ကုသိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ပ။

၄၀၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုဝိဒူရဝိဒူရာနိ၊ အလွန်ဝေးတတ်ကုန်သော။ ဇုမာနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သောသူတို့သည်။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတို့သည်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ နဘဗ္ဗ၊ နေဝသညာ နာသညာ ယတနအထက်ဖြစ်သော ကောင်းကင်လည်းကောင်း။

ပထဝီစ၊ မြေကြီးသည်လည်းကောင်း။အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ဣဒံ၊သည်ကား။ ပဌမံ၊ စွာသော။ သုဝိဒူရဝိဒူရံ၊မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။သမုဒ္ဒဿ၊ ၏။ဩရိမံ၊ဤမှာဘက်ဖြစ်သော။ တီရဉ္စ၊ကမ်းသည်လည်းကောင်း။ ပါရိမံ၊ ထိုမှာဘက်ဖြစ်သော။ တီရဉ္စ၊ ကမ်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣဒံ၊ဤသည်ကား။ ဒုတိယံ၊နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ သုဝိဒူရဝိဒူရံ၊ အလွန်ဝေးမြတ်သည်မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယတော၊ အကြင်ရွှေမျက်နှာ၌ဖြစ်သော တောင်မှ။ ဝေရောစနော၊ နေမင်းသည်။ အဇ္ဇ၊ဒေတိ၊ ထွက်၏။ ယတ္ထ၊အကြင်အရှေမျက်နှာ၌ ဖြစ်သောတောင်မှ။ ဝေရော စနော၊နေမင်းသည်။အတ္ထံ၊ချုပ်သည် ဖြစ်၍။ တေ၊ ဝင်၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ တတိယံ၊ သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော။ သုဝိဒူရဝိဒူရံ၊ အလွန်ဝေးသည် မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓမ္မာစ၊တို့သည်လည်းကောင်း။ အသတံ၊ သူတော် မဟုတ်သော သူတို့၏။ ဓမ္မာစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော။ သုဝိဒူရ ဝိဒူရံ နာမ၊အလွန်ဝေးမြတ်သည်မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣမ်ဘာနိ ခေါ၊ ဤသူတို့သည်ကား။ စတ္တာရိ၊ လေးပါး ကုန်သော။ သုဝိဒူရ ဝိဒူရာနိနာမ၊ ကုန်၏။ နဘဉ္စ၊ အထက်ဖြစ်သော ကောင်းကင်သည်လည်း။ ဒူရေ၊ ၏။ ပထဝီစ၊ သည်လည်း။ ဒူရေ၊ ၏။ သမုဒ္ဒဿ၊ ၏။ ပါရံ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းသည် လည်းကောင်း။ ဩရိမံ၊ ဤမှာ ဘက်ကမ်းသည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊၏။ ဘံ၊ ထိုသို့သော ကမ်းသည်။ ဒူရေ၊ ဝေး၏ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ယတော၊ အကြင်အရှေမှောက်နှာ၌ ဖြစ်သော တောင်မှ။ ဝေရောစ နော၊နေမင်းသည်။ အဇ္ဇ၊ဒေတိ၊ထွက်၏။ ယတ္ထ၊၌။ ပဘက်ရော၊ နေမင်းသည်။ အတ္ထံ၊ချုပ်သည် ဖြစ်၍။ တေ၊ဝင်၏။

တတော၊ထိုထက်။သတံ၊တို့၏။ ဓမ္မာ၊လည်းကောင်း။ အသတံ၊ တို့၏။ ဓမ္မာ၊ လည်းကောင်း။ ဟဝေ၊စင်စစ်လျှင်။ ဒူရတရံ၊အထူး သဖြင့် ဝေး၏ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သတံ၊ သူတော်ကောင်း

တို့နှင့်။ သမာဂမော၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းသည်။ အဗျာယိကော၊ မဘောက်ပြန်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ယာဝမ္မိ လျှင်။ တိဋ္ဌေယျ၊ရာ၏။ တထေဝ၊ ထိုမျှလောက်လျှင်။ ဟောတိ၊၏။

အသတံ၊တို့နှင့်။ သမာဂမော၊ ခြင်းသည်။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဒိပ္ပံ၊လျင်စွာ။ ဝေတိ၊ ပျက်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတံ၊ သူတော်ကောင်း တို့၏။ မမ္မော၊ သည်။ အသပ္ပိအာရကာနာမ၊ အလွန်ဝေးသည် မည်၏။ပ။ ယေဇနာ၊အကြင်သူတို့သည်။ အာရာ မရောပါ၊ ကောင်းစွာဥယျာဉ်ကို စိုက်ကုန်၏။ ဝနရောပါ၊ကျောင်းပြင်ဥယျာဉ်ကို စိုက်ကုန်၏။ ယေဇနာ၊တို့သည်။ သေတုကာရုကာ၊ တံတားကို ပြုကုန်၏။ ယေဇနာ၊တို့သည်။ ပပဉ္စ၊ ရေကန်ရေတွင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥဒပါနဉ္စ၊ ရေနှင့်တကွ တွင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒဒန္တိ၊ကုန်၏။ ဥပသယံ၊ အိပ်ရာနေရာနှင့်တကွသော ကျောင်းကို။ ဒဒန္တိ၊ကုန်၏။

(၄၇ဝ)။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ ဒိဝါစ၊ နေ့၌ လည်းကောင်း။ ရတ္တောစ၊ညဉ့်၌လည်းကောင်း။ သဒါ၊သိမ်း။ ပုညံ၊သည်။ ပဝဍ္ဎတိ၊ ပွါး၏။ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဓမ္မဌာ၊ တရားဌာနတည်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ သီလသမ္ပန္နာ၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သဂ္ဂဂါမိနော၊ နတ်ရွာသို့ သွားရကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ပ။ ပရိဘောဂ မယံ၊ ပရဘုတ်သောအားဖြင့် ပြီးသော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ ဝဍ္ဎတိ၊ပွါးသလော။ အာမန္တာ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သုခဿ၊ ချမ်းသာ၏။ အာဟာရာ၊အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ သောဝဂ္ဂိကာ၊ ကောင်းသော အဘို့ရှိကုန်သော။ သုခဝိပါကာ၊ ကောင်းသော အကျိုးရှိကုန်သော။ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကာ၊ နတ်ပြည်သို့ လားတတ်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေပုညာဘိသန္ဒာ၊ ဤကောင်းမှု အပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ ဣမေကုသလာဘိသန္ဒာ၊ဤကုသိုလ် အပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣဋ္ဌာယ၊ပြည့်စုံခြင်းငှါ။ကန္တာယ၊နှစ်လိုခြင်းငှါ။ မနာပါယ၊နှလုံးကိုပွါးစေခြင်းငှါ။ ဟိတာယ၊ အစီး အပွါးငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ သံ

ဝတ္ထုနှိုး၊ကောင်းစွာ ဖြစ်ကုန်၏။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့ ဟူသော် ကား။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ ဣတိပုဗ္ဗေ ယံ၊သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယသ၊အကြင်ဒါယကာ၏။ စိဝရံ၊သင်္ကန်းကို။ ပရိ ဘုဉ္ဇမာနော၊ ပရိဘုတ်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်း မသိသော။ စေတောသမာဓိံ၊ စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်းကို။ ဥပ သမ္ပဇ္ဇ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ တသ၊ထိုဒါယကာ၏။ သုခသ၊ ချမ်းသာ၏။ အာဟာရော၊အကြောင်းဖြစ်သော။ သောဝဏ္ဏကော၊ ကောင်းသော အဘို့ရှိသော။ သုခဝိပါကော၊ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသော။ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကော၊နတ်ပြည်သို့ လားတတ်သော။ အပ္ပမာဏော၊အတိုင်းမသိသော။ ပုညာဘိသန္ဒော၊ ကောင်းမှု၏ အပေါင်း သည်လည်းကောင်း။ ကုသလာဘိသန္ဒော၊ ကုသိုလ်၏ အပေါင်းသည် လည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓေ၊ယ၊ ပြည့်စုံခြင်းငှါ (သိ ကောင်းပြီ)။ ဒါယကော။ ဒါယကာသည်။ ဒါနံ၊အလှူကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ပဋိဂ္ဂါဟကော၊ အလှူခံသည်။ ပဋိဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊ခံ၍။ နုပရိ ဘုဉ္ဇတိ၊မစား။ ဆဒ္ဒေတိ၊စွန့်၏။ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ လွှတ်၏။ တသ၊ထို ဒါယကာ၏။ ပုညံ၊သည်။ ဟောတိ၊ သလော။ အာမန္တာ။ (သိ ကောင်းပြီ)။ ပဋိဂ္ဂါဟကေ၊ အလှူခံတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဟိ တေ၊ လှူအပ်သော ဝတ္ထုတို့ကိုလည်းကောင်း။ ရာဇာနောဝါ၊မင်း တို့သည်မူလည်း။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ စောရာဝါ၊ ခိုးသူတို့ မူလည်း! ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ အဂ္ဂိဝါ၊ မူလည်း။ ဒဟတိ၊ လောင်၏။ ဥဒကံဝါ၊ ရေသည်မူလည်း။ ဝဟတိ၊ မျှောလို့။ အပ္ပိ ယာဝါ၊ မချစ်အပ်ကုန်သော။ ဒါယာဒါ၊ အမွေခံတို့သည်။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တသ၊ ထိုဒါယကာ၏။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ဖြစ်၏။

အမှာ ဒါနကထာ နောင်ကား ပရိဘောဂမယ ပုညကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိပုဗ္ဗာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော်

သကဝါဒိပဂ္ဂ သည်ကား ဝဗုာနုယောဂ အနာ ဝဇ္ဇနွှဲသာ နုယောဂသမောဓာနာနုယောဂသမုဒါဘာဝ သုတ္တန္တာ နုယောဂ ဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ထိုငါးပါးတွင် ဝဗုာနုယောဂ သည်ကား သုဒ္ဓ ဥပမာ နုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား အကြင် ဒါယကာ သည် အလှူပေး၏။ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ် သည် ပရိဘုတ်လေတကား ကုသိုလ်ပွါး၏ဟူ၍ နှလုံးသွင်း၍ အာမန္တာ ခံသတည်း။ သကဝါဒီ အလိုသော်ကား မပရိဘုတ်လိုသည် မပရိဘုတ်စေ၊ ပရိဘုတ် လိုသည် ပရိဘုတ်စေ လှူစေသော စေတနာကို အဘန်တလဲလဲ နှလုံးသွင်းမျှားကလျှင် ကုသိုလ်ပွါး၏။ နွားအစရှိသည် သစ်ပင် အစရှိသည် ပွါးသကဲ့သို့ မဟုတ်။ စေတနာ အသစ်အသစ်ဥပါဒ်သည်ကိုလျှင် ပွါး၏ဟူလိုသတည်း။ ဝဗုာနုယောဂနောင်ကား အနာဝဇ္ဇနွှဲသာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ သမောဓာနာ နုယောဂ သည်ကား တချက်သာ။ သမုဒါဘာဝါနုယောဂလည်း တချက်သာ။ အဓိပ္ပါယ်ကား အလှူပေးဆုံးပြီးသော ငါကား အလှူပေး၍ ပစ္စည်း ပရိကွရာကုန်ခဲ့၏ဟူ၍ ကြီလတ်သော အဓါကား ဝိတက် စသည်ဖြစ်၏။ ဒွိန္ဒံဖဿာနံ အဓိပ္ပါယ်ကား ဧကဘဝ်လည်း ဖဿတခု။ ဒါယကာ၌ ဖဿတခုကို ရှေးဦးစွာ ရည်၍ ဆိုသတည်း။သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂလည်း တချက်သာ။ သကဝါဒီပဂ္ဂ နောင်ကား ပရဝါဒီပဂ္ဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အာရာမရောပါနုယောဂ ပုညာဘိသန္ဒာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး။ သိကောင်းပြီ။ ပုစ္ဆာနောင်ကား ပဋိပုစ္ဆာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရိဘုဇ္ဇမာနာနုယောဂ နပရိဘုဇ္ဇနာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

ပရိဘောဂမယပုညကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆–ဇူတောဒိန္နကထာ

၄၈၈။ ဇူတောဟု ဤပစ္စုပ္ပန္နဘဝမှ။ ဒိန္နေန၊ ပေးသောဝတ္ထု ဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုသံသရာဘဝ၌။ ယာဝေန္တိ၊ မျှကုန်သလော။ပ။ ဇူတောမှ။ စီဝရံ၊ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ တံစီဝရံ၊ ကို။ တတ္ထ၊၌။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်သလော။ပ။

၄၉၀။ ဥန္နမေ၊ မြင့်ရာအရပ်၌။ ဝုဋ္ဌံ၊ ရွာသော။ ဥဒကံ၊ မိုးရေသည်။ နိန္နံ၊ ချိုင့်ရာအရပ်သို့။ ပဝတ္တတိ၊ လျှောစီးလာသကဲ့သို့။ ဧဝမေव၊ လည်းကောင်း။ ဇူတော၊ မှ။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သောဒါနလှူသည်။ ပေတာနံ၊ သေသောသူတို့သို့။ ဥပကပ္ပတိ၊ အနိုးသို့ကပ်၏။

ပူရာ၊ ရေပြည့်ကုန်သော။ ဝါရိဝဟာ၊မြစ်ကြီးတို့သည်။သာဂရံ၊ သမုद्ဒြာကို။ ပူရေန္တိ ယထာ၊ ပြည့်စေကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေव၊ လည်းကောင်း။ ဇူတော၊မှ။ဒိန္နံ၊သည်။ပေတာနံ၊တို့သို့။ ဥပကပ္ပတိ၊ အနိုးသို့ကပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုတမလွန်၌။ ကသိ၊ လယ်လုပ်ခြင်းသည်လည်း။ နဟိ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧတ္ထ၊ ထိုသံသရာဘဝ၌။ ဂေါရက္ခံ။ နွားမွေးခြင်းလည်းကောင်း။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ တာဒိသီ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဝါဏိဇာ၊ကုန်စလယ်သွယ်ခြင်းသည်လည်း။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဟိရညေန၊ ငွေဖြင့်လည်း။ ကယာကယံ၊ အဝယ်အရောင်း ပြုခြင်းသည်လည်း။ နတ္ထိ၊မရှိ။ပ။

၄၉၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ပ။ ကုန်သော။ ဇူမာနိဌာနာနိ၊ ဤအကြောင်းတို့ကို။ သမ္မသန္တာ၊ မြင်ကုန်သော။ (မြင်ကုန်သည် ဖြစ်၍လည်းဟု)။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ကုလေ၊ မြတ်သောအမျိုး၌။ ဇာယမာနံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဇုဋ္ဌန္တိ၊ ဝေါဟာရ်တကုန်၏။ ဂတမာနိပဋ္ဌေ၊ တို့နည်း ဟူမူကား။ ဘဒ္ဒေ၊ မွေးအပ်ပြီးသော။ ပုတ္တော၊ သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ (ငါတို့ကို လည်းဟု)။ ဘရိဿတိ၊ မွေးတုံ့ မွေးလတ္တံ့ သတည်း။ ကိန္တု၊

စာရေးသိုခြင်း အစရှိသော ကိစ္စကိုလည်း။ နော၊ ငါတို့အား။ ကရိသတိ၊ မူလတ္တံ့သတည်း။ နော၊ ငါတို့၏။ ကုလဝံသော၊ အမျိုး၏ အနွယ်ကိုလည်း။ စိရံ၊ မြင့်စွာ။ ဌသတိ၊ စည်ဆက်တည့်စေလတ္တံ့သတည်း။ မေ၊ ၏။ ဒါယဇ္ဇံ၊ အမွေကိုလည်း။ ပဋိပဇ္ဇိသတိ၊ ခံလတ္တံ့သတည်း။ အထ ဝါပန၊ ထိုမှတပါးတုံလည်း။ ပေတာနံကာလကတာနံ၊ သေသောတိုအမိအဘတို့အား။ဒက္ခိဏံ၊ အလှူရေစက်ကို။ အနုပ္ပဒဿတိ၊ ပေးလတ္တံ့သတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဣမာနိပဏ္ဍ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဌာနာနိ၊ အကြောင်းတို့ကို။ သမ္ပသဿန္တာ၊ မြင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ မာတာ ပိတရော၊ တို့သည်။ ကုလေ၊ ၌။ ဇာယမာနံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဣဒ္ဓိနာ၊ တောင့်တကုန်၏။ (ဂါထာကို သိကောင်းပြီ)။

ပဏ္ဍ၊ ကုန်သော။ ဇောနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဌာနာနိ၊ အကြောင်းတို့ကို။ သမ္ပသံ-သမ္ပ သန္တာ၊ ကုန်သော။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ပုတ္တံ၊ သားကို။ ယဿ၊ ကြောင့်။ ဣဒ္ဓိနာ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တဿ၊ကြောင့်။ ပုဗ္ဗကာရီ၊ ရှေးဦး မေးသောကိစ္စကို ပြုတတ်သော အလေ့ ရှိကုန်သော။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ တေ၊ ထိုသားတို့ကို။ ဘရန္တိ၊ ယထာ၊ မွေးကုန်သကဲ့သို့။ တေသံ၊ ထိုအမိ အဘတို့အား။ ကိစ္စာနိ၊ကိစ္စတို့ကို။ ကရောန္တိ ယထာ၊ သို့။ တထာ၊ ထိုအတူလည်းကောင်း။ သပ္ပုရိသာ၊ တို့သည်။ သန္တော၊ ၍။ ကတညူ၊ သူ၏ကျေးဇူးကိုသိသောအလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကတဝေဒိ နော၊ မိမိအား ပြုအပ်ပြီးသောသူ၏ ကျေးဇူးကို သိတတ်သည် ဖြစ်၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး။ ကတံ၊ ပြုဘူးသော ငါတို့၏ ကျေးဇူးကို။ အနုဿရန္တာ၊ အစဉ် အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို။ ဘရန္တိ၊ မွေးကုန်၏။ ပုဗ္ဗေကာရိနံ၊ ရှေးဦးပြုဘူး ကုန်သော။ တေသ၊ ထိုအမိအဘတို့၏။ အားလည်းကောင်း။ ကိစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ သြဝါဒကာရီ၊ အဆုံးအမ ကို ပြုသော အလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဋ္ဌပေါသီ၊ ပြုအပ်သောမွေးတုံ့

ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကုလဝံသံ၊ ကို။ အဟာပယံ-အဟာပယန္တော၊ မယုတ်စေသည်ဖြစ်၍။ သဒ္ဓေါ၊ သော။ သိလေန၊ သီတင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ပုဗ္ဗော၊ သားသည်။ပသံသိယော၊ ချီးမွမ်းအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။

အမှာ ပရိဘောဂမယ ပုညကထာနောင်ကား ဇုတောဒိန္နကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား စီဝရာနုယောဂ ပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာနုပစ္စယ ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာ ခါဒနီယ ဘောဇနီယ အညောအညဿ ကာရကာနုယောဂ ဟူ၍ ရှစ်ပါးတည်း။ ဟောဟန်သော်ကား သိကောင်းပြီ။ အဓိပ္ပါယ် သော်ကား ဤဘဝက ပေးသော အလှူဝတ္ထုသည်ပင်လျှင် တမလွန်သို့ ပါလေ၏။ ပရဘုတ်သည်ဟူ၍ အမှတ်ရှိရကား အာမန္တာဟူ၍ ပရဝါဒိခံသတည်း။ ယင်းသို့မူကားမဟုတ်။ သကဝါဒိပက္ခနောင်ကား ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နသုတ္တာဟရဏာ သုတ္တာ ဟရဏာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုတ္တာဟရဏာမှာ သော်ကား ဥန္နမေ ဥဒကံဝုဋ္ဌံသုတ္တာဟရဏာ ပဋ္ဌိမာနိ သုတ္တာဟရဏာဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။

ဇုတောဒိန္နကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-ပထဝိကမ္မ ဝိပါကောတိကထာ

☰ ၄၉၂။ ပထဝိ၊သည်။ ကမ္မဝိပါကော၊ ကံ၏ အကျိုးလော။ပ။ ပထဝိ၊ သည်။ သုခဝေဒနိယာ၊ သုခ ခံစား အပ်သလော၊ပ။ ပထဝိ၊သည်။ သုခါယ၊သော။ပ။ သမ္မယုတ္တာ၊ ယှဉ်သလော။ပ။ ပထဝိ၊သည်။ သာရမ္မဏာ၊ အာရုံနှင့် တကွဖြစ်သလော။ တာယ၊ ထိုပထဝီသည်။ အာဝဇ္ဇနံ၊အာဝဇ္ဇန်းကို ပေးခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာဘောဂေါ၊နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။အတ္ထိ၊ရှိသလော။

သမန္နာဟာရော၊ တက္ကဆောင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ပ။ ပဏိဓိ၊ တောင့်တခြင်းသည်။ အတ္ထိရှိသလော။ပ။

ပဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟူပဂါ၊ ချီးမြှောက်ခြင်း နှိပ်စက်ခြင်းသည်။ ဆေဒနဘေဒနုပဂါ၊ ဖြတ်ခြင်းဖျက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ပ။ ပထဝီ၊ ကို။ ကေတုံ ၊ဝယ်အံ့သောငှါ လည်းကောင်း။ ဝိက္ကေတုံ၊ရောင်းအံ့သောငှါလည်းကောင်း။ အာဒဗ္ဗပေတုံ၊ တူရွယားခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ (ပေါ်ခြင်းလည်းဟု)။ ဩစိနိတုံ၊ ခူးခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ ဝိစိနိတုံ၊ဆွတ်အံ့သောငှါ လည်းကောင်း။ လဗ္ဘာ၊ထိုက်သလော။ပ။. ပရေသံ၊တို့နှင့်။ (ပေးလေ)။

၄၉၃။ ပထဝီ၊ သည်။ အညေသံ၊နှင့်။ သာဓာရဏံ၊ ဆက်ဆံသလော။ အစောရဟရဏာ၊ ခိုးသူမဟုတ်သော သူသည်။ နိဓိ၊ ရှေးနှင့် တူသော။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ယောမစ္ဆော၊သတ္တဝါသည်။ ကယိရာထ၊ ပြုပြောအံ့။ သော၊ ထိုသူသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သုစရိတံ၊ ကောင်းသော အကျင့်ကို။ စရေ-စရေယျ၊ ကျင့်သည် မည်ရာ၏။ပ။ပထဝီ၊သည်။ ပဌမံ၊စွာ။ သဏ္ဌာတိ၊တည်သလော။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်သလော။ပ။ ကေစိ၊အချို့သောသူတို့သည်။အတ္ထိ၊ရှိသလော။တေ၊ထိုသူတို့သည်။ ပထဝီ ၊ကို။ အပရိဘုဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ မုကုန်သလော။ပ။ အခေပေတ္ဝာ၊ မကုန်စေမူ၍။ပ။

၄၉၄။ ဒုဿရိယသံဝတ္တနိယံ၊ များစွာသော စပါး ဆန် အစရှိသောသူကို အစိုးရတတ်သော။ ကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ သလော။ အာဓိပစ္စသံဝတ္တနိယံ၊ များစွာသော ဆင် မြင်း အစရှိ သည်ကို အစိုးရသော။ ကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိနု၊ ရှိသည် မဟုတ်လော။ပ။ (အဓိပ္ပါယ်ကား ဤမြေသည်ကား ကြမ္မာအကျိုးဟူ၍ နှလုံးသွင်းမှာ၍ အာမန္တာမခံလေသည်။ ထိုသို့တမူကား မဟုတ်ပေတည်း။ သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးဆက်သာတည်း။ ဝိပါက်ဟူလိုသတည်း)။

၁။ ပရေသံ (ဆဋ္ဌ)

အမှာ ဤတောဒိန္ဒ ကထာနောင်းကား ပထဝီ ကမ္မဝိပါက ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိ ပက္ခသည်ကား သုခဝေဒနာနုယောဂ ဖဿ သံသန္ဒနာနုယောဂ ပဋိဃနိဋ္ဌာ ဟူပဂါဒိအနုယောဂ ကယဝိဋ္ဌယာဒိအနုယောဂ သာမာရဏာဒိအနုယောဂ သုတ္တာဟရဏာဒိအနုယောဂ ဝိပါကာ အနုယောဂ ဝိပါကာပရိဘုဥ္ဇနာနုယောဂ နိဗ္ဗာနပရိဘုဥ္ဇနာနုယောဂ စက္ခာဒိအနုယောဂဟူ၍ ကိုးပါးတွင်သော် သုခဝေဒနာ နုယောဂ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ဖဿ သံသန္ဒနာ နုယောဂ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ပဋိဃနိဋ္ဌာဟူ ပဂါဒိအနုယောဂ သည်ကား စက္ခဝတ္ထု သတ္တသဝိပါက ပရိဘုဥ္ဇနာ နုယောဂ ဖဿ ပရိဘုဥ္ဇနာ အနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ (ပရဝါဒိ ပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ပထဝီကမ္မ ဝိပါကကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၈-ဇရာမရဏံ ဝိပါကောတိ ကထာ

၄၉၅။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ ဝိပါကော၊ ဝိပါက်လော။ပ။ အဓိပ္ပါယ်ကား ဒုဗ္ဗဏ္ဏသည်ကား ဇရာမည်၏။ အပ္ပါယုကသည်ကား မရဏ မည်၏ဟူ၍ ပရဝါဒိမှတ်မှား ချေသောကြောင့် ထိုအမေးကို အာမန္တာဟူ၍ ခံမှားချေသည် ယင်းသို့ မူကား မဟုတ်။ ဇရာမရဏသည်ကား အာနိသင်အကျိုးဆက်သာ။ ဝိပါက် မမည်တပြီးကား ဇရာမရဏသည် သုခဝေဒနာကို ခံစားရခဲ့လောဟူ၍ မေးသော် ခံစားရသည်ကို မမြင်ရကား ပယ်သတည်း။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏ သံဝတ္တနိယံ၊ မကောင်းသော အဆင်းကိုဖြစ်စေအပ်သော။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ အတ္ထိနုဃ်ရှိသည်မဟုတ်လော။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ ပထဝိကမ္မဝိပါက ကထာနောင်ကား ဇရာမရဏာ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သက ဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား သုခဝေဒနာနုယောဂ ဖဿ သံသန္ဒနာ နုယောဂ ကုသလာ နုယောဂ အညမညာနုယောဂ မိဿကာ နုယောဂဟူ၍ ငါးပါး တွင်သော် တပါးပါးဌာ်အနုလောမပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါးပြားသော ကြောင့် ဆယ်ပါး ဖြစ်၏။ (ပရဝါဒိပက္ခ ကိုကား သိ ဇရာမရဏာ ဝိပါက ကထာ နိဒ္ဒိတာ။ ကောင်းပြီ)။

၉—အရိယဓမ္မဝိပါက ကထာ

[illegible] ၄၉၇။ ။ပ။ သာမည်ုသာမည်၏ အဖြစ်သည်။ မဟပ္ဖလံနနု၊ မြတ်သော အကျိုးရှိသည် မဟုတ်လော။ ဗြဟ္မည်ုဗြဟ္မာ၏ အဖြစ် သည်။ပ။

အမှာ ဇရာမရဏာကထာနောင်ကား အရိယဓမ္မ ဝိပါက ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သက ဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍နှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညကား တပါးသာ။ ဝိသေသသော်ကား သောတာပတ္တိဖလာနုယောဂ သကဒါဂါမိ အနာဂါမိ အရဟတ္တ ဖလာနုယောဂဟူ၍ လေးပါးတည်း။ သုဒ္ဓနောင်ကား မိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဒါနဖလာနုယောဂ ကာမာဝစရာ ကုသလဝိပါကာဒိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ဒါနဖလာဒိအနု ယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အနု လောမသည်ကား သောတာပန္နဖလမူလရှိသည် သကဒါဂါမိ ဖလမူလရှိသည် ဒါန သီလ ဘာဝနာ မူလရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါး တည်း။ သကဒါဂါမိ မူလရှိရာ၌လည်း ဒါန သီလ ဘာဝနာဟူ၍ သုံးပါးလည်းကောင်း။ အနာဂါမိဖလ မူလရှိရာမှာလည်း ဒါန

သီလ ဘာဝနာဟူ၍ သုံးပါးလည်းကောင်းတည်း။ အရဟတ္တဖလ မူလရှိရာမှာလည်း ဒါန သီလ ဘာဝနာမူလိရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ ပေါင်းအနုလုံ တဆယ့်နှစ်ပါးဖြစ်၏။ ပဋိလောမ၌ လည်း တဆယ့်နှစ်ပါးလည်းကောင်းတည်း။ ထိုနောင်ကာမာဝစ ရကုသလဝိပါကာဒိ မိဿကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါးတွင် အနုလောမ သည်ကား ကာမာဝစရ ကုသလမူလရှိသည် ရူပါဝစရကုသလ မူလရှိသည် အရူပါဝစရ ကုသလမူလရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ ပဋိလောမ မှာလည်း ဤသုံးပါးလည်းကောင်းတည်း။ ဤကား သကဝါဒိ ပဋ္ဌာန်တည်း။ ပရဝါဒိပဋ္ဌာန်သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အနုလောမသည်ကား ကာမာဝစရ ကုသလမူလိရှိ သည် ရူပါဝစရ ကုသလမူလိရှိသည် အရူပါဝစရကုသလ မူလိ ရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ ပဋိလောမ၌လည်း သုံးပါးလည်း ကောင်းတည်း။

အရိယခမ္မဝိပါကကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀-ဝိပါကော ဝိပါက ခမ္မခမ္မောတိကထာ

၅၀၁။ ။ပ။တသ္မိဝိပါကသ္မိ၊ ထိုဝိပါက၏။ ဝိပါကောဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ဝိပါကခမ္မခမ္မော၊ ရင့်ကြောင်း ဖြစ်သလော။ပ။ တသ္မိ တသ္မိဝိပါကသ္မိ၊ ထိုဝိပါက်၏သာလျှင်။ ဝိပါက ခမ္မခမ္မော၊ သည်။ ဒုက္ခသ္မိ၊ ၏။အန္ဓကဝိရိယာ၊ အဆုံးကိုပြုတတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။ ဝဋ္ဋုပဒ္ဒေဒေါ၊ ဝဋ်၏ပြတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ သလော။ပ။ တညေဝအကုသလံ၊ သည်။ သော အကုသလဝိပါ ကော၊လော။ပ။ ယေနေဝစိတ္တေန၊ဖြင့်။ ပါဏံ၊ သူ၏အသက်ကို။ ဟနတိ၊ သတ်၏။ပ။

ဒုမ္မာ

အရိယကထာနောင်ကား ဝိပါကကထာကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌာ ပရဝါဒိ ပဋ္ဌာန်နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပဋ္ဌာသည်ကား တသ္မိဝိပါကာ

နုယောဂ တသ္သတသ္သေဝါနုယောဂ အညမညာနုယောဂ အဝိပါ
ကာနုယောဂ တည္ဆေဝါနုယောဂ ဟနတ္ထာနုယောဂ သဂ္ဂမောဒ
တ္ထာနုယောဂ ဟူ၍ခုနစ်ပါးတည်း။ ဟေဝဟန်သော်ကား သိ
ကောင်းပြီ။ ပရဝါဒိပဂ္ဂဂိုလည်း သိကောင်းပြီ။ ။ဝိပါကဓမ္မ
ဓမ္မောတိ ကထာနိဋ္ဌိတာ။သတ္တမောဝဂ္ဂေါ။

သံဂဟော၊ သင်္ဂဟကထာ လည်းကောင်း။ သမ္ပယောဂေါ၊
သမ္ပယုတ္တကထာလည်းကောင်း။ စေတသိကော ဓမ္မော၊ စေတ
သိကကထာလည်းကောင်း။ စေတသိကံဒါနံ၊ ဒါနကထာလည်း
ကောင်း။ ပရိဘောဂမယံ ပုညံဝနုတိ၊ ပရိဘောဂမယပုညကထာ
လည်းကောင်း။ ဣတောဒိန္နေန တတ္ထယာပေန္တိ၊ ဣတောဒိန္နေန
ကထာလည်းကောင်း။ ပထဝီကမ္မဝိပါကော၊ ပထဝီကမ္မ ဝိပါက
ကထာလည်းကောင်း။ ဇရာမရဏံဝိပါကော၊ ဇရာမရဏ ဝိပါက
ကထာလည်းကောင်း။ နတ္ထိအရိယဓမ္မဝိပါကော၊ အရိယဓမ္မဝိပါ
ကကထာလည်းကောင်း။ ဝိပါက ဓမ္မဓမ္မော၊ ဝိပါကဓမ္မဓမ္မကထာ
လည်းကောင်းတည်း။

အဋ္ဌမဝဂ္ဂ

၁-ဆဂတိကထာ

၅၀၄။ ဂတိယော၊ ဂတိတ္ထိသည်။ ဆ၊ ခြောက်ပါးတို့လော။
ဣတိပုစ္ဆာဃံ၊ သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ အာမန္တာ၊ပဋ္ဌ၊ ကုန်ယော။
ဂတိယော၊ ဂတိတ္ထိကို။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဝုတ္တာနုနု၊ဟောတော်မူ
အပ်သည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ဩော် ဟောတော်မူအပ်
သည်ဟုတ်၏။ နိရယော၊ နိရယဂတိလည်းကောင်း။ တိရစ္ဆာန
ယောနိ၊ လည်းကောင်း။ပိတ္တိဝိသယော၊ လည်းကောင်း။မနုဿာ၊
မနုဿာဂတိလည်းကောင်း။ ဒေဝါ၊ ဒေဝါဂတိ လည်းကောင်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂတိယော၊ ဂတိတ္ထိသည်။ ပဋ္ဌ၊ တို့လော။အာမန္တာ။
ဩော် ဝါးပါးဟုတ်၏။ပ။

ကာလကဋ္ဌိကာ၊ ကာလကဋ္ဌိကအမည်ရှိကုန်သော။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်။ ပေတာနှံ၊သူသေတို့၏။ သမာနဝဏ္ဏာနု၊ တူသောအဆင်းရှိကုန်သည်မဟုတ်လော။သမာနဘောဂါ၊ တူသောခံစားခြင်းရှိသည်မဟုတ်လော။ သမာနာဟာရာ၊ တူသောဆောင်ခြင်းရှိသည်မဟုတ်လော။ပ။ အာဝါဟဝိဝါဟံ၊ သို့မဟုတ်ယူသမက်ပိုက်သို့။ဂစ္ဆန္တိ၊ သလော။ပ။ ဝေပစိတ္တိသပရိသာ၊ဝေပစိတ္တိအသုရာ၏ပရိသတ်တို့သည်။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့နှင့်။ သမာနဝဏ္ဏာ၊ တူသောအဆင်းရှိကုန်သည်မဟုတ်လော။ပ။ ပုဗ္ဗေဒေဝါနု၊ ကမ္ဘာဦးနတ်တို့မဟုတ်လော။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ဂတိခြောက်ပါးဟူသည်ကိုအာမန္တာဟု၍ ပရဝါဒိဝန်ခံသည်ကား နိရယဂတိ တိရစ္ဆာနဂတိ ပိတ္တိဝိသယဂတိ မနုဿာဂတိ ဒေဝါဂတိ အသုရာဂတိဟူ၍ ခြောက်ပါးကို လိုက်၍ဝန်ခံသတည်း။ သကဝါဒိပက္ခအလိုသော်ကား အသုရာသည်ကားနှစ်ပါး။ ပိတ္တာနှင့်ယှဉ်သော အသုရာကိုကား ပိတ္တာတွင်သွင်း။ နတ်နှင့်ယှဉ်သောအသုရာကိုကား တာဝတိံသာတွင်သွင်းသည်ကို နှလုံးသွင်းချေမူ၍ အသုရာကိုမသိပါချေ သတည်း။ သတ္တမဝဂ်နောင်ကား အဋ္ဌမဝဂ်ကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဂတိကထာ၊အန္တရာဘဝကထာ၊ ကာမကထာ၊ ကာမဂုဏကထာ၊ ရူပဓာတုကထာ၊ အရူပဓာတုကထာ၊ ရူပဓာတုယာ၊ အာယတနကထာ၊ အာရုပ္ပေရူပကထာ အစရှိသောအများတွင်ဂတိကထာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုဂတိကထာသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခသည်ကား ပဋ္ဌဂတျာနုယောဂ ကာလကဋ္ဌိကာနုယောဂ ဝေပစိတ္တိပရိသာနုယောဂ ဟူ၍သုံးပါးတွင် ပဋ္ဌဂတျာနုယောဂ ကာလကဋ္ဌိကာ နုယောဂ နှစ်ပါးကိုကား သိကောင်းပြီ။ ဝေပစိတ္တိ ပရိသာနုယောဂသည်ကား ဝေပစိတ္တိနုယောဂ ဝေပစိတ္တိ ပရိသာနုယောဂ ပုဗ္ဗေဒေဝါနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ (ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ဆဂတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂–အန္တရာဘဝကထာ

(ပ)

၅၀၅။ ။ပ။ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိ၊ စုတိ၏အခြားမဲ့ကာလ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္ထိနု၊ သလော။ပ။ ဥပဟစ္စ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ အသက်၏အဝက်၏ နောင်အဝက်သို့ကပ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ အရှင် သကဝါဒီသည် အန္တရာဘဝသည် ရှိသလောဟု မေးသည်ကို ပရဝါဒီရှိ၏ ဟူ၍ ဝန်ခံချေရကား အရှင်သကဝါဒီ မေးပြန်တုံ၏။ ထိုအန္တရာဘဝသည်ကား ကာမဘဝလော ရူပဘဝလော အရူပဘဝလောဟု မေးရကား ကာမဘဝစသည်ကို မထင်ရကား နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေဟု ပယ်သတည်း။ အရှင် ပရဝါဒီ အမှတ်သော်ကား စုတိသောအခါ သတ္တဝါသည် ပဋိသန္ဓေမနေဦးဘဲ အမိအဘတို့၏ သံဝါသကို လည်းကောင်း ဥတုစသည်ကို လည်းကောင်း ငံ့၍ နေလေသည်လျှင် အန္တရာဘဝ ဟူ၍ မှတ်လေသတည်း။ ထိုသို့မူကားမနေ စုတေလျှင် ပဋိသန္ဓေ ယူလေသတည်း။ ။ဂတိကထာနောင်ကား အန္တရာဘဝကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိပုဗ္ဗာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား ဘဝါနုယောဂ အန္တရာနုယောဂ ပဋ္ဌမျာဒိအနုယောဂ ဂတျာဒိ အနုယောဂ ကမ္မာနုယောဂ သတ္တာနုယောဂ ဇာယန္တာဒိ အနုယောဂ ရူပါဒိအနုယောဂ ဝေါကာရာနုယောဂဟူ၍ ကိုးပါးတည်း။ ထိုတွင် ဘဝါနုယောဂသည်ကား ကာမဘဝါနုယောဂ ရူပဘဝါနုယောဂ အရူပဘဝါနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ အန္တရာ နုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ နှစ်ပါးတွင် အနုလောမသည်ကား ကာမဘဝါနုယောဂ ရူပဘဝါနုယောဂ အရူပဘဝါနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ ပဋိလောမမှာ လည်းကောင်း။ ခုနှစ်ပါးမှာကိုကား တချက်စီသာ။ ဤကား သုဒ္ဓတည်း။ ထိုနောင် သံသန္ဒနာ နုယောဂကို ဟော

တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဘဝသံသန္ဓနာ နုယောဂ သတ္တ သံသန္ဓနာနုယောဂ အနုန္တရိယ သံသန္ဓနာ နုယောဓ နိရယုပဂ သံသန္ဓနာနုယောဂ အသညသတ္တုပဂသံသန္ဓနာနုယောဂ အရူပ ဘဝသံသန္ဓနာနုယောဂဟူ၍ ခြောက်ပါးတွင် ဘဝါနုယောဂသည် ကား ကာမဘဝသံသန္ဓနာနုယောဂ ရူပဘဝသံသန္ဓနာနုယောဂ အရူပဘဝသံသန္ဓနာ နုယောဂ အနုန္တရိယ သံသန္ဓနာ နုယောဂ ဟူ၍ လေးပါးတွင် ကာမဘဝါ နုယောဂ သည်ကား ဂတျာဒိ သံသန္ဓနာ သတ္တာနုယောဂ ဇာယန္တာဒိ အနုယောဂရူပါဒိ အနု ယောဂ အရူပါဒိအနုယောဂဝေါကာရာ နုယောဂဟူ၍ခြောက်ပါး တည်း။ရူပဘဝသံသန္ဓနာနုယောဂ မှာလည်း ဂတျာဒိအနုယောဂ ကမ္မာနုယောဂ သတ္တာနုယောဂ ဇာယန္တာဒိ အနုယောဂ ရူပါဒိ အနုယောဂ ဝေါကာရာနုယောဂဟူ၍ ခြောက်ပါးတည်း။ အရူပ ဘဝသံသန္ဓနာ နုယောဂ မှာလည်း ခြောက်ပါး လည်းကောင်း တည်း။ ဤကား ဘဝါနုယောဂ သံသန္ဓနာတည်း။ ထိုနောင်ကား သတ္တသံသန္ဓနာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနု လောမတချက် ပဋိလောမ တချက်သာ တည်း။ အနုန္တရိယ သံသန္ဓနာသည် အနုန္တရိယသံသန္ဓနာ နအနုန္တရိယသံသန္ဓနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အနုန္တရိယသည်ကား အနုလောမတချက် ပဋိလောမ တချက်တည်း။ နအနုန္တရိယ သံသန္ဓနာမှာလည်း အနုလောမ တချက် ပဋိလောမတချက်တည်း။ နိရယုပဂမှာလည်း နိရယုပဂ နနိရယုပဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် နိရယုပဂမှာလည်း အနုလောမ ပဋိ လောမနှစ်ပါးတည်း။ နနိရယုပဂမှာလည်း အနုလုံပဋိလုံဟူ၍ နှစ် ပါးတည်း။အသညသတ္တုပဂမှာလည်းအသညတ္တုပဂနအသညတ္တု ပဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် တပါးတပါး၌ အနုလုံ ပဋိလုံ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။အရူပဘဝက နအရူပဘဝကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် တပါးတပါး၌ အနုလုံ ပဋိလုံဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ပရဝါဒိပက္ခကို ကား သိကောင်းပြီ။ ပဋိပုဒ္ဓာသည်ကား ပရဝါဒိပက္ခနှင့်တူပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပက္ခကိုသာ ဟော

တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာနာနုယောဂ သမ်ိရာနုယောဂ အသမ်ိရာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးဖြား၏။

အနန္တရာဘာဝကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-ကာမဂုဏကထာ

၅၁၀။ ပဠေ၀၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ကာမဓာတု၊ မည်သလော။ အာမန္တာ၊ မည်၏။ အပ္ပဋိသညုတ္တော၊ သော။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒသည်။ အတ္ထိနု၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာ

မန္တာ၊ ပြောင်ရှိသည်ဟုတ်၏။ပ။မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ စက္ခု၊ စက္ခု သည်။ နကာမဓာတု၊ မမည်သလော။ပ။

လောကေ၊ ၌။ ပဠေ၀၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏာ၊ကာမဂုဏ် တို့သည်။ မနောဇ္ဇာ၊ မနုလျှင် ခြောက်ခုမြောက်ရှိ၏ဟူ၍။ပ။ဝေဒိ တာ၊ ကြားအပ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်၌။ ဆန်ဒံ၊ကို။ ဝိရာဇေတ္မာ၊ ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဒုက္ခာ၊ မှ။ ပမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ပ။ ကာမဂုဏောဿ၊ သည်။ ဘ၀ေါ၊ ဘ၀မည်သလော။ ကာမဂုဏော၊ သည်။ ဂတိ၊ မည်သလော။ပ။ ကာမဂုဏောပဂံ၊ ကာမဂုဏ်သို့ ကပ်သော။ ကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ပ။ သာ၀ကယုဂံ၊တပည့်သား၏ အစုံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သလော။ပ။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ ပဠေ၊ကုန်သော။ ဇုမေကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ပဠေ၊ ဟူသည်ကား။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဇုဋ္ဌာ၊ လိုအပ်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်လိုအပ်သော။ မနာပါ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သော။ ဝိယရူပါ၊ ချစ်အပ်သောရူပ်ရှိသော။ ကာမူပ သံဟိတာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ် သော။ ရဇနိယာ၊ တပ်အပ်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဉ် သည် သိအပ်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံသည်လည်းကောင်း။ပ။

အမှာ သောတ ဃာန ဇိဝှါကာယ ၌အတူချည်း အနက် ပေးလေ။ အဓိပ္ပါယ်ကား ရူပါရုံ သဒ္ဒါရုံ ဂန္ဓာရုံ ရသာရုံ ဖေါ၇ဗ္ဗာရုံ ၌အာရုံငါးပါးသာလျှင် ကာမဓာတ်မည်၏ ဟူ၍ နှလုံးသွင်း၍ အာမန္တာခံသတည်း။ကာမဂုဏ်နှင့် ယှဉ်သော

ဆန္ဒ ရာဂ သက်ပ္ပ အစရှိသည် မဟုတ်လောဟူ၍ သကဝါဒီမေး သည်ကို အာမန္တာဟူ၍ ခံချေရကား ယင်းသို့တည်း။ ဆန္ဒ ရာဂ အစရှိသည်တည်း။ ရှိတပြီးကား ကာမဓာတ်မည်၏။ မဆိုကောင်း ရကား ဟူ၍ သကဝါဒီပက္ခကို ဆိုသတည်း။ ဆန္ဒ ဟူသော်ကား ရာဂကို ယူလေ။ ရူပါရုံအစရှိသည်ကား အာရုံ။ ဆန္ဒရာဂ အစရှိ သည်ကား အာရမ္မဏိကတည်း။ အန္တရာဘဝ ကထာနှောင်ကား ကာမဂုဏကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုကာမဂုဏကထာသည် ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီ ပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓသည်ကား ဆန္ဒာဒိအနုယောဂ စက္ခာဒိ အနုယောဂ ဘဝါဒိအနုယောဂ ကမ္မာဒိအနုယောဂ သတ္တာ နုယောဂ ဇာယန္တာဒိ အနုယောဂ ဝေါကာရာ နုယောဂ ဥပ္ပဇ္ဇနာ နုယောဂဟူ၍ ကိုးပါးတွင်သော် ဆန္ဒာဒိ အနုယောဂ သည် ကား ဆန္ဒရာဂါနုယောဂ သက်ပ္ပါနုယောဂ ရာဂါနုယောဂ သက်ပ္ပရာဂါ နုယောဂ ဝိတိအနုယောဂ သောမနဿာနုယောဂ ဝိတိသောမနဿာနုယောဂဟူ၍ ခုနစ်ပါးတည်း။ ထိုနှောင်ကား စက္ခာဒိအနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယဟူ၍ ငါးပါးတည်း။ ကြွင်းသော ခြောက်ပါးကိုကား သိကောင်းပြီ။ ဥပ္ပဇ္ဇနာနုယောဂ သည်ကား သမ္ဘာသမ္ဘဒ္ဒ ဥပ္ပဇ္ဇနာ နုယောဂ ပစ္ဆေက ဗုဒ္ဓ ဥပ္ပဇ္ဇနာ နုယောဂ သာဝကယုဂ ဥပ္ပဇ္ဇနာနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ ဤကား သုဒ္ဓတည်း။ သုဒ္ဓနှောင်ကား သံသန္ဒနာနုယောဂကို ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား ဘဝါဒိ အနုယောဂ ကမ္မာနုယောဂ သတ္တာ နုယောဂ ဇာယန္တာဒိအနုယောဂ ရူပါဒိအနုယောဂ ဝေါကာရာ နုယောဂ ဥပ္ပဇ္ဇနာနုယောဂဟူ၍ ခုနစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒီ ပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ကာမဂုဏကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-ကာမကထာ

၅၁၃။ ပဠေဝ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အာယတနာ၊ တို့သည်။ ကာမာ၊ ကာမမည်ကုန်သလော။ပ။တပ္ပဋိသံယုတ္တောဟု၊ ထိုကာမနှင့် ယှဉ်သော။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒသည်။ အတ္ထိနု၊ လော။ပ။ အပိစ၊ ဆိုဘွယ်ရှိသေး၏။ တေ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ကာမဂုဏာ၊ တို့ကို။ အရိယသဿ၊ အရိယာ၏။ ဝိနယေ၊ ဗျောက်ခြင်း၌။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ လောကေ၊ ၌။ သက်ပွားရာဂေါ၊လည်းကောင်း။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ကာမေ၊ လည်းကောင်း။ ယာနိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မဇာတာနိ၊ တို့သည်။ စိတ္တြာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်၏။ သက်ပွားရာဂေါ၊ လည်း ကောင်း။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ကာမေ၊ သည်လည်း၊ကောင်း။ တေ၊ ထိုဓမ္မဇာတတို့သည်။ နတိဋ္ဌန္တိ၊ မတည်ကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုသို့မတည် ရာ၌။ တထေဝ၊ ထိုအတူလည်းကောင်း။ ယာနိဓမ္မဇာတာနိ၊ တို့သည်။ လောကေ၊ ၌။ စိတ္တြာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလောက၌ တည်ကုန်သော ဓမ္မဇာတ တို့၌။ ဆန္ဒံ၊ ကို။ မိရာ၊ပညာရှိတို့သည်။ဝိနယန္တိ၊ ဗျောက်ကုန်၏။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ရူပါရုံစသော ငါးပါးသော အာယတနသာ လျှင် ကာမမည်သလောဟု သကဝါဒီ မေးသည်ကို ပရဝါဒီသည် အာမန္တာဟူ၍ ဝန်ခံချေသောကြောင့် တဘန် ထိုအာယတနနှင့် ယှဉ်သော ဆန္ဒသည်ရှိသလောဟူ၍ မေးမြန်းသော်လည်း အာ မန္တာဟူ၍ ဝန်ခံရကား ယင်းသို့တည်း ဆန္ဒရာဂအစရှိသည်တည်း ရှိတပြီးကား ငါးပါးသာလျှင် ကာမမည်၏ဟုဆိုသည်ကို ပရဝါဒီ အာမန္တာဟု ခံချေသောကြောင့် တဘန်ဆိုအပ်စွတကား ငါးပါး ကိုသာ ဝန်ခံသင့်သော အဖြစ်ရောက်ခဲ့၏။ ကာမဂုဏ ကထာ နောင်ကား ကာမအာယတနကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗဒ ပဋိပုဗ္ဗဒဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ပုဗ္ဗဒသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား ဆန္ဒရာဂ

သက်ပွဏ္ဏာဂ ပီတိသောမနဿဟူ၍ သုံးပါးတည်း။ (ပရဝါဒိပက္ခ ကိုကား သိကောင်းပြီ။ ပဋ္ဌိပုဏ္ဏာလည်း တချက် လည်းကောင်း)။ ကာမကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-ရူပဓာတုကထာ

၅၁၅။ ရူပိနော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ကို့သည်။ ရူပဓာတု၊ လော။ပ။ 💬

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ရုပ်ဖြစ်သော ဓမ္မသည် ရူပဓာတ်မည် သလောဟုမေးသည်ကား ပရဝါဒိသည် ဝန်ခံချေသောကြောင့် ရုပ်သည်ရူပဓာတ်မည်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဓာတ်နှင့်တူသည် အတူ ဖြစ်သော်ကား ရူပတုံမည်သလောဟု မေးပြန်သည်ရှိသော်မည်ချေ ရကား ပယ်သတည်း။ ထိုကာမဓာတ် ရူပဓာတ်မည်သလောဟု သကဝါဒိမေးသည်ကို ပရဝါဒိသည် ဆန္ဒဖြစ်ပါကောင်း၏ဟူ၍ မိမိအလိုလိုအားဖြင့် ဝန်ခံသတည်း။ ဖြစ်မူ မဖြစ်ကောင်းခဲ့။ယင်း သို့တပြီးကား ကာမဌာဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကာမဘဝနှင့်လည်း ပြည့်စုံလိုလတ်အံ့သည် ရူပဘဝနှင့်လည်း ပြည့်စုံလိုလတ်အံ့သည် လောဟု မေးသည်ရှိသော် ဘဝချင်းစပ်၍ မဖြစ်ကောင်းချေရကား ဝန်မခံပယ်သတည်း၊ ကာမကထာ နောင်ကား ရူပကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒိပက္ခကိုကား ဟောတော် မမူ။ သကဝါဒိကိုသာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓသည်ကား ဘဝါဒိအနုယောဂ ကမ္မာနုယောဂ သဏ္ဌာနုယောဂ ဇာယန္တာဒိအနုယောဂ ရူပါဒိ အနုယောဂ ဝေါကာရာဒိအနုယောဂဟူ၍ ခြောက်ပြားအပြားရှိ၏။ဤကားသုဒ္ဓတည်း။သံသန္ဒနာသည်ကားဘဝါဒိကမ္မာဒိ သဏ္ဌာ ဒိ ဇာယန္တာဒိ ရူပါဒိ ဝေါကာရမိသကဟူ၍ခုနှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ မိသကမှာသော်ကား သာစ ကာမဓာတုအနုယောဂ သမန္နာ ဂတာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ပရဝါဒိပက္ခသော် နဝတ္တဗ္ဗံ

ရူပိနောဓမ္မာ ရူပဓာတုတိ။အာမန္တာ။ ရူပဓာတုယာနတ္ထိရူပါတိ။ နဟေတံဝတ္တုမ္မေဟူ၍သော် ဟောလေ။

ရူပဓာတုကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-အရူပဓာတုကထာ

အမှာ ရူပကထာနောင်ကား အရူပကထာကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီ ပဂ္ဂဂိုလ်သာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒာနာဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား ဘဝါဒိ ကမ္မ သတ္တ ဇာယန္တာဒိ ဝေဒနာဒိ ဝေါကာရာဒိဟူ၍ ခြောက်ပါးတည်း။ သံသန္ဒနာမှာသော်ကား မိဿကထည့်၍ခုနစ်ပါး။ မိဿကသည်ကား အရူပဓာတုကာမဓာတုယာဒိ အနုယောဂ ရူပဓာတုအရူပဓာတုကာမဓာတု အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုနှစ်ပါးတွင် အရူပဓာတုကာမဓာတုယာဒိ အနုယောဂသည်ကား အရူပဓာတုကာမ ဓာတုအနုယောဂ သမန္နာဂတာနုယောဂဟူ၍နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနောင်ကားအရူပရူပကာမဘဝါဒိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အရူပရူပကာမဘဝါဒိအနုယောဂ သမန္နာဂတာနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒိပဂ္ဂဂိုဟောသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံအရူပိနောဓမ္မာ အရူပဓာတုတိ။ အာမန္တာ။ အရူပဓာတုယာနတ္ထိ ရူပါတိ။နဟေတံ ဝတ္တဗ္ဗေဟူ၍ ဟောလေ။

အရူပဓာတုကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-ရူပဓာတုယာအာယတနကထာ

၅၁၉။ ရူပဓာတုယာ၊ ဌ။ သဠာယတနိကော၊ ခြောက်ပါးသောအာယတနနှင့် ပြည့်စုံသော။ အတ္ထိ၊ ဘာဝေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ၊၏။ တတ္ထ၊ ဌ။ ဃာနာယတနံ၊သည်။အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ပ။ တတ္ထ၊ ထိုရူပဓာတ်ဌ။ ဂန္ဓာယတနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊

လော။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဘေ။ပ။ တတ္ထ၊ ထိုရူပဓာတ်၌။ ဃာနာယတနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပ။ -တေနဃာနေန၊ ဖြင့်။ တံဂန္ဓံ၊ ထိုအနံ့ကို။ ဃာယတိ၊လော။ အာမန္တာ။

၅၂၂။ တတ္ထ၊၌။ မူလဂန္ဓော၊ အမြစ်အနံ့သည်လည်းကောင်း။ သာရဂန္ဓော၊ ပင်စည်၏အနံ့ သည်လည်းကောင်း။ တစဂန္ဓော၊ အခွံ၏အနံ့သည်လည်းကောင်း။ ပတ္တဂန္ဓော၊ အရွက်၏အနံ့သည် လည်းကောင်း။ ပုပ္ဖဂန္ဓော၊ အပွင့်၏အနံ့ သည်လည်းကောင်း။ ဖလဂန္ဓော၊ အသီး၏အနံ့ သည်လည်းကောင်း။ အာမဂန္ဓော၊ စိမ်းသောအနံ့ သည်လည်း ကောင်း။ ဝိဿဂန္ဓော၊ အဆိပ်အနံ့ သည်လည်း ကောင်း။ သုဂန္ဓော၊ ကောင်းသောအနံ့ သည် လည်းကောင်း။ဒုဂ္ဂန္ဓော၊မကောင်းသောအနံ့သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ လော။ပ။

မူလရသော၊အမြစ်ဟူသောအရသာသည်လည်းကောင်း။ ခန္ဓရသော၊ပင်စည်တည်းဟူသော အရသာသည်လည်းကောင်း။တစရသော၊ အခေါက်တည်းဟူသော အရသာ သည်လည်းကောင်း။ ပတ္တရသော၊ အရွက်တည်းဟူသော အရသာသည်လည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖရသော၊ အပွင့်တည်းဟူသော အရသာသည်လည်းကောင်း။ ဖလရသော၊ အသီးတည်းဟူသော အရသာ သည်လည်းကောင်း။ အမ္ဗိလံ၊ ပုန်းရည်စသောအချဉ်သည်လည်းကောင်း။ မဓုရံ၊အချို သည်လည်းကောင်း။ တိတ္တကံ၊ အခါးသည်လည်းကောင်း။ကဋုကံ၊ အစပ်သည်လည်းကောင်း။ လောဏိယံ၊ အငန်သည်လည်း ကောင်း။ ခါရိယံ၊ အငန် သည်လည်းကောင်း။လမ္ဗိလံ၊အချဉ် သည်လည်း ကောင်း။ ကသာဝေါ၊ အဖန် သည်လည်းကောင်း။ သာဒု၊ ကောင်းသော အရသာ သည်လည်းကောင်း။ အသာဒု၊ မကောင်းသော အရသာ သည်လည်းကောင်း။

ကက္ခဠံ၊ ကြမ်းသော သဘော သည်လည်းကောင်း။ မုဒုကံ၊ နူးညံ့သော သဘောသည်လည်းကောင်း။ သဏှကံ၊သိမ်မွေ့သော သဘော သည်လည်းကောင်း၊ ဖရုသံ၊ ကြမ်းသော သဘော

သည်လည်းကောင်း။ သုခသမ္ဘယသံ၊ ချမ်းသာသောအတွေ့ သည်လည်းကောင်း။ ဒုက္ခသမ္ဘယသံ၊ ဆင်းရဲသောအတွေ့ သည်လည်းကောင်း။ ဂရုကံ၊ လေးသော သဘော သည်လည်းကောင်း။ လဟုကံ၊ ပေါ့သောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုရူပဓာတ်၌ ခြောက်ပါးသော အာယတနတို့သည် ရှိသလောဟူ၍ သကဝါဒီ မေးသည်ကိုရှိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံချေရကား ထိုရူပဓာတ်၌ ဃာနာယတနဓာတ်သည် ရှိသလောဟူ၍ မေးပြန်သည်ရှိသော် ရှိ၏ဟူ၍ ဝန်ခံချေရကား ဃာနာယတနနှင့် ဖြစ်ဘက်ဖြစ်သော ဂန္ဓာယတနသည် ရှိသလော ဟူ၍ မေးရကား ဝန်မခံဘဲ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေဟု ပယ်သတည်း။ ပရဝါဒီ အယူကား ဒမ္ဘသမ္ဘာရ မျှကိုလိုရ၍ အာမန္တာ ခံသတည်း။ သကဝါဒီသည်ကား ပသာဒဖြစ်စကောင်းသည်ကိုသာ ဃာနာယတနဟူ၍နှလုံးသွင်းပေသတည်း။ပရဝါဒီ အမှတ်ကား နိမိတ်မျှရှိသည်ကိုလိုက်၍ အာမန္တာခံသတည်း။ အရူပကထာနောင်ကား ရူပကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုတွင် အနုလောမ ပဋိလောမ နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမသည်ကား ဂန္ဓာယတနာနုယောဂ ရသာယတနာနုယောဂ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ထိုနောင်ကားပဋိလုံကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဃာနာယတန ဇိဝှါယတနကာယာ ယတနဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဤကားသုဒ္ဓတည်း။ထိုနောင်ကား သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အဘေဒ ဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုတွင် အဘေဒသည်ကား စက္ခာဒိအနုယောဂ သံသန္ဒနာတေနစက္ခာဒိ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ စက္ခာဒိ အနုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် အနုလောမသည်ကား စက္ခုမူလရှိသည် သောတမူလရှိသည် မနမူလရှိသ ည်

ဟူ၍ သုံးပါးတွင် စက္ခု မူလရှိသည်ကား ဃာနမူလိ ရှိသည် ဇိဝှါမူလိရှိသည် ကာယမူလိ ရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ သောတမူလ ရှိသည်လည်း ဃာနမူလိ ရှိသည် ဇိဝှါမူလိရှိသည် ကာယမူလိ ရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ မနာယတနမူလဉ်လည်း ဃာနမူလိရှိသည် ဇိဝှါမူလိရှိသည် ကာယမူလိ ရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဤကားအနုလောမတည်း။ ပဋိလောမသည်ကား ဃာနမူလိရှိသည် ဇိဝှါမူလိရှိသည် ကာယမူလိရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ တပါးတပါးဉ် စက္ခုမူလရှိသည် သောတမူလရှိသည် မနာယတနမူလရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးဟောတော်မူသောကြောင့် ကိုးပါးအပြားရှိ၏။ ဤကားစက္ခာဒိ အနုယောဂ သံသန္ဒနာတည်း။ ထိုနောင်ကား တေနစက္ခာဒိ သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမနှစ်ပါးတွင် အနုလောမသည်ကား စက္ခုမူလရှိသည် သောတမူလ ရှိသည် မနမူလရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ တပါးတပါးဉ် ဃာနမူလိ ရှိသည် ဇိဝှါမူလိရှိသည် ကာယမူလိရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးစီချည်း ဟောသောကြောင့် ကိုးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမဉ်ပြန်၍ ဟောသည်ကား အတူတူပင်။ အဘေဒနောင်ကား ဘေဒကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုအဘေဒ သည်ကား မူလဝန္ဓာနုယောဂ မူလရသာနုယောဂ ဖေါ်ဌမ္ဘာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ရူပဓာတုယာ အာယတနကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၈-အရူပေ ရူပကထာ

(၅၅) ၄။ အရူပေသု၊ အရူပဘုံတို့၌။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ရှိ၏။ (အနက်လွယ်၏)။

အမှာ ရူပဓာတု အာယတန ကထာနောင်ကား အရူပေ ရူပကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သက ဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် ပရဝါဒိပက္ခကိုဟော

တော်မမူ။ သကဝါဒိပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓသည်ကား ဘဝါဒိ အနုယောဂ ဝေါကာရာဒိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ဘဝါဒိအနုယောဂသည်ကား အနုလောမပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ဝေါကာရာနုယောဂ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား သုဒ္ဓတည်း။ သံသန္ဒနာ သည်ကား ရူပဓာတု မူလရှိသည် ဘဝါဒိအနုယောဂ ဝေါကာရာဒိအနုယောဂ နိဿရဏာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် ဘဝါဒိ အနုယောဂ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါး။ ဝေါကာရာနုယောဂမှာလည်း အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍နှစ်ပါး။ နိဿရဏာ နုယောဂမှာကား ရူပနိဿရဏ ကာမ နိဿရဏ အာသဝါ နိဿရဏ ပရိယာပန္န နိဿရဏ ဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။

အရူပေရူပကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-ရူပံကမ္မဉ် ကထာ

☰ ၅၂၇။ ကုသလေနစိတ္တေန၊ ကုသိုလ်စိတ်သည်။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်ဖြစ်စေအပ်သော။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်မည်သလော။ အာမန္တာ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ သာရမ္မဏံ၊ အာရုံနှင့်တကွလော။ပ။

အသုစိ၊ မစင်သည်။ အသု၊မျက်ရည်သည်။ လောဟိတံ၊ သွေးသည်။ သေဒေါ၊ ချွေးသည်။ အကုသလော၊ အကုသိုလ်လော။ပ။

၅၃၉။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ အဟံ၊သည်။ စေတနာ၊ကို။ ကမ္မံ၊ ကံဟူ၍။ ဝဒါမိ။ဆို၏။ ကာယေနဝါ၊ ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝါစာယဝါ၊ ဝါစာဖြင့် လည်းကောင်း။ မနသာဝါ၊ နှလုံးဖြင့် လည်းကောင်း။ စေတယိတ္တာ၊စေ့ဆော်ဦး၍။ ကမ္မံ၊ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ပ။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကာယေဝါ၊ ကာယသည်။ သတိ၊ရှိသော်။ ကာယ သဠေ့တနာ ဟေတု၊ ကာယ၏ စေ့ဆော် ခြင်းကြောင့်။ အဏ္ဍတ္ထံ၊အတွင်းခံ့ ဖြစ်သော်။ သုခဒုက္ခံ၊ သုခဒုက္ခသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။ ဝါစာယ၊စကားသည်။ သတိ၊ရှိသော်၊ ဝစီ သဠေ့တနာဟေတု၊ ဝစီ၏ စေ့ဆော်ခြင်းကြောင့်။ အဏ္ဍတ္ထံ၊ အတွင်းခံ့ဖြစ်သော။ သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ မနောဝါ၊ မနသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ မနောသဠေ့ တနာဟေတု၊ နှလုံးဖြင့် စေ့ဆော်ခြင်းကြောင့်။ အဏ္ဍတ္ထံ၊ သော။ သုခဒုက္ခံ၊သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တိဝိဓာ၊ သုံးပါး အပြားရှိသော။ ကာယသဠေ့တနာ၊သည်။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ သည်။ ဒုက္ခဒြယံ၊ ဒုက္ခ၏ အကြောင်းဖြစ်၏။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဒုက္ခတည်းဟူသော ဇာတအကျိုး ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ စတုဗ္ဗိဓာ၊ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ဝစီသဠေ့ တနာ၊သည်။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သော။ ဝစီကမ္မံ၊ သည်။ ဒုက္ခဒြယံ၊ ဒုက္ခ၏ အကြောင်းဖြစ်၏။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဒုက္ခတည်း ဟူသော ဇာတအကျိုးရှိ၏။ (မနောက်မှာလည်းအတူပင်။ ကုသိုလ် မှာလည်း အတူပင်)။

အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။ သမိဒ္ဓိ၊ သမိဒ္ဓိအမည်ရှိသော။ အယံမောဃ ပုရိသော၊ ဤမဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းစည်းသော ယောကျ်ားသည်။ ပါဠေလိပုတ္တသ၊ ပါဠေလိအမည်ရှိသော်။ ပရိဗ္ဗာဇကသ၊ ပရိဗိုဇ် အား။ ဧဝံ၊သို့။ ပုဗ္ဗေ၊ မေးသည်ရှိသော်။ ဧဝံ၊သို့။ ဗျာကရေယျ၊ ကြားရာ၏။ အာဝုသော ပါဠေလိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်ပါဠေလိပုတ္တ။ သဠေ့တ နိယံ၊ စေ့ဆော်အပ်သော။ ကမ္မံ၊ကံကို။ ကတ္တာ၊ပြု၍။ ကာယေနဝါ၊ ကာယဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါစာယဝါ၊ကောင်း။ မနသာ၊ နှလုံး ဖြင့်လည်းကောင်း။ သုခဝေဒနိယံ၊ သုခဝေဒနာသည် ခံစားအပ် သော။သုခံ၊သုခကို။ သော၊ထိုသူသည်။ဝေဒယိ၊ခံစား၏။ (ဒုက္ခမှာ လည်းအတူပင်)။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ အရှင် သကဝါဒီသည် ကားကာယအရကို ကားနိမိတ်ကမ္မအရကိုကား စေတနာ၌နှစ်ပါးကိုခွဲ၍ယူသတည်း။ ပရဝါဒီသော်ကား ကာယ ကမ္မလုံးကိုပင် ကုသိုလ်ဟူ၍ ယူဘိရကား မသင့်သတည်း။ အရူပကထာနောင်ကား ရူပကမ္မကထာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ပုဗ္ဗာ ပဋိပုဗ္ဗာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် ပုဗ္ဗာဟူသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကုသလာ နုယောဂ အကုသလာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး။ ကုသလာနုယောဂသည်ကား ကာယဂတ် ဝစီဂတ်ဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ကာယဂတ်သည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သုဒ္ဓသည်ကား အနုလောမတချက်။ ပဋိလောမတချက်သာတည်း။ သံသန္ဒနာသည်ကား နာမသံသန္ဒနာ ရူပသံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ နာမ သံသန္ဒနာ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ နှစ်ပါး။ အနုလောမသည်ကား ဖဿ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သဒ္ဓါ သတိ ဝိရိယ သမာဓိ ပညာဟူ၍ ကိုးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမမှာလည်း ကိုးပါးလည်းကောင်း။ဤကားသံသန္ဒနာတည်း။ ရူပသံသန္ဒနာ သည်ကား သံဓိတ္တ ပဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သံဓိတ္တကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ကုသလေန စိတ္တေန။ပ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ပဘေဒ သည်ကား အနာရမ္မဏ ဖဿ ဝိပ္ပယုတ္တ အသံမိဿ အနာရမ္မဏ ဖဿ ဝိပ္ပယုတ္တသံမိဿဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနာရမ္မဏ ဖဿ ဝိပ္ပယုတ္တ အသံမိဿသည်ကား ကုသိုလ် အဗျာကတဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ကုသိုလ်သည် ရူပ သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ ဖေါ၇ဗ္ဗာ ရမ္မဏဟူ၍ ၎င်းပါးတည်း။ ပထဝီဓာတု အာပေါဓာတု တေဇောဓာတု ဝါယောဓာတုဟူ၍ကိုးပါးအပြားရှိ၏။အဗျာကတမှာလည်းအတူပင်။ ဤကားအနာရမ္မဏ ဖဿဝိပ္ပယုတ္တ အသံမိဿတည်း။အနာရမ္မဏ ဖဿဝိပ္ပယုတ္တသံမိဿသည်ကား အနာရမ္မဏ သံမိဿာနုယောဂ ဖဿဝိပ္ပယုတ္တ သံမိဿာနုယောဂ အနာရမ္မဏ

ဖဿဝိပ္ပယုတ္တ သံမိဿာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ ထိုသုံးပါးတွင် အနာရမ္မဏသံမိဿ သည်ကား ကုသိုလ် အဗျာကတဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ကုသိုလ်၌လည်း ရူပ သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ ပထဝီ အာပေါ တေဇော ဝါယော ဟူ၍ ကိုးပါးအပြားရှိ၏။ အဗျာကတ၌လည်း ကိုးပါးလည်းကောင်း။ ဤကား အနာရမ္မဏသံမိဿတည်း။ ဖဿဝိပ္ပယုတ္တ သံမိဿ သည်ကား အကုသိုလ် အဗျာကတနှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အောက်နှင့် အတူပင်။ ဤကား ဖဿဝိပ္ပယုတ္တသံမိဿတည်း။ အနာရမ္မဏ ဖဿဝိပ္ပယုတ္တသံမိဿ သည်ကား ကုသိုလ် အဗျာကတဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ကုသိုလ်၌လည်း ရူပ သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ ပထဝီ အာပေါ တေဇော ဝါယောဟူ၍ ကိုးပါး အပြားရှိ၏။ အဗျာကတ၌လည်း ကိုးပါးလည်းကောင်း။ ဤရှေ့ကား ကာယကံ တည်း။ ဝစီကံ တည်း။ သမုဋ္ဌာနိက ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဝစီသမုဋ္ဌာန်ဟူသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓ သည်ကား အနုလောမ တချက် ပဋိလောမ တချက်သာတည်း။ သံသန္ဒနာသည်ကား နာမသံသန္ဒနာ ရူပသံသန္ဒနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင် နာမသံသန္ဒနာသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အနုလောမသည်ကား ဖဿ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သဒ္ဓါ သတိ ဝိရိယ သမာဓိ ပညာဟူ၍ ကိုးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမ၌လည်း ကိုးပါးလည်းကောင်း။ ဤကား နာမသံသန္ဒနာတည်း။ ရူပသံသန္ဒနာသည်လည်း သံဓိတ္တ ပဘေဒ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သံဓိတ္တသည်တချက်သာ။ ပဘေဒ သည်ကား အနာရမ္မဏ ဖဿဝိပ္ပယုတ္တအသံမိဿ အနာရမ္မဏ ဖဿဝိပ္ပယုတ္တ သံမိဿဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုတွင် အနာရမ္မဏဖဿဝိပ္ပယုတ္တ အသံမိဿသည်ကား အကုသိုလ် အဗျာကတ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ကုသိုလ်သည်ကား ရူပ သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ ပထဝီ အာပေါ တေဇော ဝါယော ဟူ၍ ကိုးပါးတည်း။ အဗျာကတ ၌လည်း

ကိုးပါးလည်းကောင်း။ ဤကား အနာရမ္မဏဖဿ ဝိပ္ပယုတ္တ အသံမိသတည်း။ အနာရမ္မဏဖဿနောင်ကား အနာရမ္မဏ ဖဿ ဝိပ္ပယုတ္တသံမိသကိုဟောတော်မူ၏။ထိုအနာရမ္မဏဖဿ ဝိပ္ပယုတ္တ သံမိသသည်ကား အနာရမ္မဏသံမိသာနုယောဂ ဖဿဝိပ္ပယုတ္တ သံမိသာနုယောဂ အနာရမ္မဏဖဿဝိပ္ပယုတ္တ သံမိသာနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ သိကောင်းပြီ။ ကုသိုလ်ကား ကာယကံ နှင့်အတူပင်။ ကုသိုလ်ကမ္မပထလည်းအတူပင်။ ဝစီကံမှာလည်း အတူပင်။ တဖက်ပြထားလေသည်။ ဤကား သကဝါဒိပဋ္ဌာန်တည်း။ ထိုသကဝါဒိပဋ္ဌာနောင်ကား ပရဝါဒိပဋ္ဌာန်ကို ဟောတော်မူ၏။ ပရဝါဒိပဋ္ဌာန်ကိုကား သိကောင်းပြီ။ ဤကား ပုဒ္ဓာ တည်း။ပုဒ္ဓာ နောင်ကား ပဋ္ဌိပုဒ္ဓာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နသုတ္တာ ဟရဏ သုတ္တာဟရဏဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် နသုတ္တာဟရဏ သည်ကား သုဒ္ဓ မိသက နှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား စက္ခာယတန သောတာယတန ဃာနာယတန ဇိဝှါယတန ကာယ ရူပ သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ ဖောဋ္ဌပ္ပ ပထဝီ အာပေါ တေဇော ဝါယော အသုစိ အသု လောဟိတ သေဒဟူ၍ တဆဲ့ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား သုဒ္ဓတည်း။ သုဒ္ဓနောင်ကား မိသကကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ကာယဂတမ္မရူပမူလရှိသည် မနောဂတမ္မ အရူပ မူလရှိသည် ဝိညာဏာဟာရဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် ကာယဂတမ္မ မူလရှိသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာနှစ်ပါး။ သုဒ္ဓသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။သံသန္ဒနာသည်ကား တချက်သာ။ မနောဂတမ္မမူလလည်း တချက်သာ။ ဝိညာဏာဟာရာ နုယောဂသည်ကား စက္ခုဝိညာဏ သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယ ဝိညာဏဟူ၍ ငါးပါး အပြားရှိ၏။ ဤကား နသုတ္တာဟရဏာ နုယောဂ တည်း။ ဤနသုတ္တာဟရဏာ နုယောဂ နောင်ကား သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဧတယိတ္ထာ သုတ္တာဟရဏာနုယောဂ အာနန္ဒသုတ္တာဟရဏာ

နုယောဂ ကမ္မပထ သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂ သမ်ပ္ဒါသုတ္တာ ဟရဏာ နုယောဂ ဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။

ရူပံကမ္မန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀–ဇိုဝိတိန္ဒြိယကထာ

၅၄၀။ ရူပံဇိုဝိတိန္ဒြိယံ၊ ရုပ်၏ အသက်သည်။ နတ္ထိ၊ လော။ အာမန္တာ၊ ပြော်မရှိသည်ဟုတ်၏။ ရူပီနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အာယု၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ လော။ ဋ္ဌိတိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ လော။ ယပနာ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ယာပနာ၊ မျှကြောင်းသည်။ ဇုရိယနာ၊ လည်ကြောင်းသည်။ ဝတ္တနာ၊ ဥပါဒ်ကြောင်းသည်။ ပါလနာ၊ စောင့်ကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ လော။ နဟေဝံဝတ္တေ။ပ။

၅၄၄။ ဥပပတ္တေသိယေန၊ ပဋိသန္ဓေကိုရှာကြောင်းဖြစ်သော။ စိတ္တေန၊ စိတ်သည်။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ပ။ ဥပပတ္တေ သိယေ၊ ပဋိသန္ဓေကို ရှာကြောင်းဖြစ်သော။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ ဘိဇ္ဇမာနေ၊ ပျက်သည်ရှိသော်။ ဧကဒေသံ၊ အစိတ်သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်သလော။ အာမန္တာ။ပ။ အနုဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ပ။ ဒ္ဒိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဇိုဝိတေဟိ၊ ဇိုဝိတတို့ဖြင့်။ ဇိုဝတိ၊ ရှင်သလော။ ဒ္ဒိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ မရဏေဟိ၊ မရဏတို့ဖြင့်။ မိယျတိ၊ သေ သလော။ အာမန္တာ၊ တည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ သကဝါဒီသည် ရုပ်၏ အသက် ရှိသည် မဟုတ်လော ဟူ၍ မေးသည်ကို အာမန္တာ ခံသည်ကား ပုဂ္ဂိုလ် တပါးတွင် ဇိုဝိတိန္ဒြေသည် နှစ်ပါးမရှိဟူ၍ အမှတ်ရှိ၍ အာမန္တာ ခံသတည်း။ ရုပ်၏ဖြစ်ကြောင်းသည် မရှိလောဟု မေး၏။ အနာ ရမ္မဏာ သံမိသ ဖဿဝိပ္ပယုတ္တသံမိသ အနာရမ္မဏဖဿဝိပ္ပယုတ္တ သံမိသဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် အာရမ္မဏဖဿ ဝိပ္ပယုတ္တ သံမိသသည်ကား ကုသိုလ် အဗျာကတဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ကုသိုလ်သည်ကား ရူပ သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ

ဖေါ်ဌမ္ဘ ပထဝီ အာပေါ် တေဇော ဝါယောဟူ၍ ကိုးပါးအပြား ရှိ၏။ အဗျာကတသည်ကား ရူပ သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ ဖေါ်ဌမ္ဘ ပထဝီ အာပေါ် တေဇော ဝါယော ဟူ၍ ကိုးပါးအပြားရှိ၏။ ဖဿ ဝိပ္ပယုတ္တ သံမိဿအနာရမ္မဏာ ဖဿဝိပ္ပယုတ္တ သံမိဿ ဤနှစ်ပါး သည်ကား အနာရမ္မဏာသံမိဿနှင့် အတူပင်။ ဤကား ဝစီကံ တည်း။ ဤကာယကံ ဝစီကံနှစ်ပါးသည်ကား ကုသလ သမุဋ္ဌာန တည်း။ ကာယကမ္မာဒိ ကုသိုလ်နှောင်ကား အကုသိုလ်ကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုအကုသိုလ်သည်ကား ကာယကံဝစီကံ ဟူ၍နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ကာယကံကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါး တွင် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသုဒ္ဓသည်ကား အနု လောမတချက် ပဋိလောမတချက်သာတည်း။ သုဒ္ဓ နှောင်ကား သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသံသန္ဒနာ သည်ကား နာမသံ သန္ဒနာ ရူပသံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် နာမသံသန္ဒနာသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ထိုနှစ်ပါးတွင် အနုလောမသည်ကား ဖဿာနုယောဂ ဝေဒနာနုယောဂ သညာနုယောဂ စေတနာနုယောဂ ဗာဂါ နုယောဂ ဒေါသ မောဟ မာန ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ ထိန မိဒ္ဓ ဥဒ္ဓစ္စ အဟိရိက အနောတ္တပ္ပဟူ၍ တဆဲ့ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမ၌ လည်းတဆဲ့ငါးပါးလည်းကောင်း။ ဤကား နာမသံသန္ဒနာတည်း။ နာမသံသန္ဒနာ နှောင်ကား ရူပသံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထို ရူပသံသန္ဒနာ သည်ကား သံခိတ္တ ပဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သံခိတ္တကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန် သော်ကား အကုသလေန စိတ္တေန သမုဋ္ဌိတံ ကာယကမ္မံ ရူပံ အကုသလန္တိ။ အာမန္တာ။ ယံကိဉ္စိ အကုသလေန စိတ္တေန သမုဋ္ဌိတံ ရူပံသဒ္ဒံတံ အကုသလန္တိ။ နဟေဝံ ဝတ္တေတေတည်း။ဤကား သံခိတ္တ တည်း။ ပဘေဒသည်ကား အနာရမ္မဏာ ဖဿ ဝိပ္ပယုတ္တအသံမိဿ အနာရမ္မဏဖဿ ဝိပ္ပယုတ္တ သံမိဿ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။

ထိုနှစ်ပါးတွင် အနာရမ္မဏဖဿဝိပွယုတ္တ အသံမိသ သည်ကား အကုသိုလ် အဗျာကတ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အကုသိုလ်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအကုသိုလ် သည်ကား ရူပါယတန သဒ္ဒါယတန ဂန္ဓာယတန ရသာယတန ဖေါ်ဋ္ဌဗ္ဗာယတန ပထဝီ အာပေါ တေဇော ဝါယော အသုစိ အသု လောဟိတ သေဒဟူ၍ တဆဲ့သုံးပါးအပြားရှိ၏။အဗျာကတ ဌာလည်း တဆဲ့သုံးပါးလည်းကောင်း။ အနာရမ္မဏဖဿ ဝိပွယုတ္တ အသံမိသ မေးသည်ရှိသော် ထိုရှိကြောင်းကိုမြင်ရကား နဟေတုဝတ္ထုမေ့ဟူ၍ ပယ်သတည်း။ ရူပကမ္မကထာနောင်ကား ရူပဇီဝိတိန္ဒြိယ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပဋ္ဌကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာနှစ်ပါး။ သုဒ္ဓသည်ကား အနုလောမတချက် ပဋိလောမတချက်။ ဤသည်ကား သုဒ္ဓတည်း။ ထို သုဒ္ဓ နောင်ကား သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဇီဝိတိန္ဒြိယာ နုယောဂ အသညသတ္တာနုယောဂ ဥပပတ္တေ သိယာ နုယောဂ နုနိရောဓာ နုယောဂ ဟူ၍ လေးပါး။ ထို လေးပါးတွင် ဇီဝိတိန္ဒြိယာ နုယောဂသည် အာယုဋ္ဌိတာဒိ အနုယောဂ အရူပ ဇီဝိတိန္ဒြိယာ နုယောဂ အညမညာ နုယောဂ ရူပ အရူပါ နုယောဂ ဟူ၍ လေးပါး။ တပါးပါးဌ အနုလုံ ပဋိလုံ ဟူ၍ နှစ်ပါးစီချည်း ဟောတော် မူသောကြောင့် ရှစ်ပါးတည်း။ ဤကား ဇီဝိတိန္ဒြိယာ နုယောဂတည်း။ နုနိရောဓာ နုယောဂသည်ကား ဇီဝိတိန္ဒြိယာနုယောဂ နာမကွန္ဓာနုယောဂ နုနိရောဓာနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးတွင် ဇီဝိတိန္ဒြိယာ နုယောဂ သည်ကား အနုလုံ တချက် ပဋိလုံ တချက်သာတည်း။ နာမကွန္ဓာ နုယောဂ သည်ကား သခ်ါရကွန္ဓာ ဝေဒနာကွန္ဓာ သညာကွန္ဓာ ဝိညာဏကွန္ဓာဟူ၍ လေးပါး အပြား ရှိ၏။ နုနိရောဓာ နုယောဂကား တချက်သာတည်း။ အသည သတ္တာ နုယောဂ သည်ကား ဇီဝိတိန္ဒြိယာ နုယောဂ ခန္ဓာ နုယောဂ

ပဋ္ဌဝေါကာရာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါး။ ဇိုဝိတိန္ဒြိယာနုယောဂ သည်ကား အနုလုံ ပဋိလုံဟူ၍ နှစ်ပါး။ နာမ်ကွန္ဓာနုယောဂ သည်ကားသမ္ပါရကွန္ဓာ ဝေဒနာကွန္ဓာ သညာကွန္ဓာ ဝိညာဏ်ကွန္ဓာ ဟူ၍လေးပါး။ ပဋ္ဌဝေါကာရကား တချက်သာတည်း။ ဥပပတ္တေသိ ယာဒိ အနုယောဂ သည်ကား ဥပပတ္တေသိယ ဇိုဝိတိန္ဒြိယဟူ၍ နှစ်ပါး။ ဥပပတ္တေသိယ သည်ကား ကေဒေသာနုယောဂ ဗဟု နုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါး။ ဇိုဝိတိန္ဒြိယကိုကားသိကောင်းပြီ။ သက ဝါဒိ ပကွနောင်ကား ပရဝါဒိပကွကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန် သော်ကား ဒွေဇိုဝိတိန္ဒြိယ ကိုကား သိကောင်းပြီ။ သကဝါဒိ ပကွနောင်ကား ပရဝါဒိပကွကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန် သော်ကား ဒွေဇိုဝိတိန္ဒြိယာနိတိ။ အာမန္တာ အစရှိသည်တည်း။

ဇိုဝိတိန္ဒြိယကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၁-ကမ္မဟေတုကထာ

၅၄၆။ ကမ္မဟေတု၊ ကံကြောင့်။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ အရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်မှ။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်သလော။ ဇုတိ ပုဗ္ဗာယံ၊သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ အာမန္တာ၊ပြော်ရှိသည်ဟုတ်၏။ ပ။ ကတမသ၊ အဘယ်မည်သော။ ကမ္မသဟေတု၊ ကံကြောင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဇုတိပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာတို့ကို။ အဇ္ဈာစိကွတိ၊ စွပ်စွဲ၏။

အရဟန္တာနံ၊တို့ကို။ အဇ္ဈာစိကွိတ ကမ္မသဟေတု၊စွပ်စွဲသော ကံကြောင့်။ အရဟာ၊သည်။ အရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်မှ။ ပရိ ဟာယတိ၊ ယုတ်သလော။ အာမန္တာ။ ယေကေစိ၊ အချို့သောသူ တို့သည်။ အရဟန္တာနံ၊တို့ကို။ အဇ္ဈာစိကွန္တိ၊ စွပ်စွဲကုန်၏။ သမ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ကို။ သစ္ဆိ ကရောန္တိ၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်သလော။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ရဟန္တာသည် အာယ်ကြောင့် အရဟတ္တ ဖိုလ်မှ ယုတ်သနည်း ဟူ၍ မေးသည်ကို အာမန္တာဟူ၍ ဝန်ခံချေ

ရကား သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်မှ ယုတ်သလောဟူ၍ မေးရကား နှဟေတုဝတ္ထုမ္ဟေဟူ၍ ပယ်သတည်း။ ပရဝါဒီအယူသော်ကား ရဟန္တာမဖြစ်မီက ယုတ်သည်ကိုရည်၍မေးသတည်း။ ရဟန္တာမဟုတ်ဘဲ ရဟန္တာဟူ၍ မိမိကိုယ်ကိုမှတ်သော သူသည်သာလျှင် ယုတ်အုံ့သည်။ ဒိဋ္ဌိတိန္ဒြိယကထာနှောင်ကား ကမ္မဟေတုကထာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခကိုကား ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အရဟန္တာနုယောဂ ကမ္မပထာနုယောဂ ပဋိပုဒ္ဓာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် အရဟန္တာနုယောဂ သည်ကား အရဟန္တ မူလရှိသည် အရဟန္တမူလီ ရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ သိကောင်းပြီ။ ကမ္မပထာနုယောဂ သည်ကား ပါဏာတိပါတ အဒိန္နာဒါနှ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ မုသာဝါဒါ ပိသုဏဝါစာ ဖရုသဝါစာ သမ္ဖပ္ပလာပ မာတုဃာတက ပိတုဃာတက အရဟန္တဃာတက ရုဟိရုပ္ပါဒကသံဃဘေဒကဟူ၍တဆဲ့နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ပဋိပုဒ္ဓာဟူသော်ကားကမ္မသကတသဒ္ဓါစသည်တည်း။ ကမ္မဟေတု ကထာ နိဋ္ဌိတာ အဋ္ဌမောဝဂ္ဂေါ။

ဆဂတိယော၊ ဂတိကထာ လည်းကောင်း။ အန္တရာဘဝေါ၊ အန္တရာဘဝကထာလည်းကောင်း။ ပဌေဝကာမဂုဏာကာမဓာတု၊ ကာမဂုဏ ကထာလည်းကောင်း။ ပဌေဝ အာယတနာကာမာ၊ ကာမကထာလည်းကောင်း။ ရူပိနောဓမ္မာရူပဓာတု၊ ရူပကထာ လည်းကောင်း။ အရူပိနောဓမ္မာ အရူပဓာတု၊ အရူပကထာလည်းကောင်း။ သဠာယတနိကော အတ္တဘာဝေါ ရူပဓာတုယာ၊ ရူပဓာတုယာ အာယတန ကထာလည်းကောင်း။ အတ္ထိရူပံ အရူပေသု၊ အရူပေရူပကထာလည်းကောင်း။ ရူပံကမ္မံ၊ ရူပကမ္မကထာလည်းကောင်း။ ရူပံဇိဝိတံ၊ ရူပဇီဝိတိန္ဒြိယကထာ လည်းကောင်း။ ကမ္မဟေတုကာပရိဟာယတိ ကမ္မဟေတုကထာလည်းကောင်းတည်း။

နဝမဝဂ္ဂ

၁-အာနိသံသ ဒဿာဝိကထာ

၅၄၇။ အာနိသံသာ ဒဿာဝိသ၊ အကျိုးကိုမြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သညောဇနာနံ၊သံယောဇဉ်တို့ကို။ ပဟာနံ၊ပယ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊သလော။ အာမန္တာ။ သခိရေ၊ သခိရတို့ကို။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စအားဖြင့်။ မနသိကရောတော-မနသိကရောန္တသ၊ နှလုံးသွင်းပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သညောဇနာ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို။ ပဟိယန္တိ၊ပယ်ကုန်သလော။ အာမန္တာ။ပ။

ရောဂတော၊ အနာအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဂဏ္ဍတော၊ ထွတ်အိုင်းအစရှိသည် အားဖြင့်လည်းကောင်း။ သလ္လတော၊ ငြှောင့်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ အဃတော၊ သည်းမခံသော အားဖြင့်လည်းကောင်း။ အာဗာဓတော၊ ပြင်းသော အနာအားဖြင့်လည်းလည်းကောင်း။ ပရတော၊ ရန်သူအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပလောကတော၊ ပျက်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဘီတိတော၊ ဘေးအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပဒ္ဒဝတော၊ နှိပ်စက်သော အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဘယတော၊ ကြောက်သော အားဖြင့်လည်းလည်းကောင်း။ ဥပသဂ္ဂတော၊ ကပ်၍ နှိပ်သော အားဖြင့်လည်းကောင်း။ စလတော၊ လှုပ်သဖြင့် လည်းကောင်း။ ပဘင်္ဂတော၊ ပျက်စီးသဖြင့် လည်းကောင်း။ အဓုဝတော၊ မမြဲသဖြင့် လည်းကောင်း။ အတာဏတော၊ ကိုးကွယ်ရာ မဟုတ်သဖြင့် လည်းကောင်း။ အလေဏတော၊ ပုန်းအောင်းရာ မဟုတ်သဖြင့် လည်းကောင်း။ အသရဏတော၊ မအောက်မေ့သဖြင့် လည်းကောင်း။ အသရဏီဘူတော၊ မအောက်မေ့သော အဖြစ်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ရိတ္တတော၊ အချည်းစည်း အားဖြင့် လည်းကောင်း။ တုစ္ဆတော၊ ဟင်းလင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း။ သုညတော၊ ဆိတ်သဖြင့် လည်းကောင်း။ အနတ္တတော၊ အတ္တ မဟုတ်သဖြင့် လည်းကောင်း။ အာဒီနဝတော၊ အပြစ်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ အဌမဝဂ်နောင်ကား နဝမဝဂ်ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပဋ္ဌကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သုဒ္ဓသည်ကား အနိစ္စာနုယောဂ ဒုက္ခာနုယောဂ ရောဂါနုယောဂ ဂဏ္ဍသလ္လ အဃ အာဗာဓ ပရိပလောက ဤတျာနုယောဂ ဥပဒ္ဒဝါနုယောဂ ဘယာနုယောဂ ဥပဒ္ဒဝဂ္ဂါ နုယောဂ စလာနုယောဂ ပဘင်္ဂါနုယောဂ အဓုဝါနုယောဂ အတာဏာနုယောဂ အလေဏာနုယောဂ အသရဏာနုယောဂ အသရဏီဘူတာ နုယောဂ ရိတ္တာနုယောဂ တုစ္ဆာ နုယောဂ သုညာ နုယောဂ အနတ္တာ နုယောဂ အာဒီနဝါ နုယောဂ ဝိပရိဏာမဓမ္မာ နုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ဆဲ့ခြောက်ပါး အပြားရှိ၏။ ဤကား သုဒ္ဓတည်း။ သုဒ္ဓနောင်ကား သံသန္ဒနာကို ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား အနိစ္စာနုယောဂ ဒုက္ခာ နုယောဂ ဝေါကာရ နုယောဂ ဂဏ္ဍာနုယောဂ အစရှိသော အားဖြင့် နှစ်ဆဲ့ခြောက်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုတွင် အနိစ္စာနုယောဂသည်ကား ဧကက ဒုကဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ဧကကကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန် သော်ကား အာနိသံသဒဿာဝိဿ သညောဇနာနံ ပဟာနဋ္ဌာနံ။အာမန္တာ။သမ္မိ ရေစ အနိစ္စတော မနသိကရောတိ နိဗ္ဗာနေစ အာနိသံသ ဒဿာ ဝိဟောတိတိနဟေတုံ ဝတ္တမ္ဘေတည်း။ ထိုနောင်ကား ဒုက္ခာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား သမ္မိရေစ အနိစ္စတော မနသိကရောတိ နိဗ္ဗာနေစ အာနိသံသ ဒဿာဝီ ဟောတိတိ။ အာမန္တာ။ ဒ္ဝိန္နံဖဿာနံ။ပ။ ဒ္ဝိန္နံစိတ္တာနံ သမောဓာနံ ဟောတိတိ။ နဟေတုံ ဝတ္တမ္ဘေတည်း။ ထိုအတူ ဒုက္ခာနုယောဂမှာ ဧကက ဒုကဟူ၍နှစ်ပါး။ ရောဂါနုယောဂမှာလည်း ဧကက ဒုကဟူ၍နှစ်ပါး။ နှစ်ဆဲ့ ခြောက်ပါးလုံးသည် ဧကက ဒုကဟူ၍ နှစ်ပါးစီချည်းခွဲလေ။ (ပရဝါဒိပဋ္ဌကိုကား သိကောင်းပြီ)။

အာနိသံသဒဿာဝိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-အမတာရမ္မဏကထာ

၅၄၉။ သညောဇနံ၊ သညောဇဉ်သည်။အမတာရမ္မဏံ၊သုဒ္ဓါ ဘုတ်တည်းဟူသော နိဗ္ဗာန်၏ အာရုံလော။ အာမန္တာ၊ သြော် အာရုံဟုတ်၏။ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ သညောဇနိယံ၊ သညောဇဉ် ၏အာရုံလော။ပ။

အမတံ၊ သည်။ ရာဂဋ္ဌာနိယံ၊ ရာဂဖြစ်ကြောင်းလော။ ရုဇနိယံ၊ တပ်ရာလော။ ကမနိယံ၊ နှစ်လိုရာလော။ မဒနိယံ၊ ယစ်ရာလော။ ဗန္ဓနိယံ၊ ဖွဲ့ရာလော။ မုဋ္ဌနိယံ၊ မိန်းမောရာလော။ပ။

ဒေါသဋ္ဌာနိယံ၊ ဒေါသ၏ဖြစ်ကြောင်းလော။ ကောပဋ္ဌာနိယံ၊ အမျက်၏ ဖြစ်ကြောင်းလော။ ပဋိဃဋ္ဌာနိယံ၊ အာဃာတ၏ဖြစ် ကြောင်းလော။ပ။

အမတံ၊ သည်။ မောဟဋ္ဌာနိယံ၊ မိုက်မဲခြင်းအကြောင်းလော။ အညာဏကရဏံ၊ မောဟကိုပြုသလော။ အစက္ခုကရဏံ၊ ပညာ မျက်စိမရှိသည်ကိုပြုသလော။ ပညာနိရောဓိယံ၊ ပညာ၏ ချုပ်ရာ လော။ ဝိဃာတပက္ခိယံ၊ ပင်ပန်းခြင်း၏အပင်းအသင်းလော။ပ။

၅၅၁။ နိဗ္ဗာနတော၊ နိဗ္ဗာန်အားဖြင့်။သဠာနိတ္တာ၊၍။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ မညတိ၊ မြတ်နိုး၏။ နိဗ္ဗာနသ္မိံ၊ ၌။ မညတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနတော၊ အားဖြင့်။ မညတိ၊၏။ မေ၊၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ တည်း။ ဣတိ၊သို့။ မညတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ကို။ အဘိနန္ဒတိ၊၏။ပ။

အမှာ အာနိသံသကထာနောင် အမတာရမ္မဏကထာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရ ဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါး တွင် သုဒ္ဓသည်ကား သညောဇနာ နုယောဂ ရာဂဋ္ဌာနိယာ နုယောဂဒေါသဋ္ဌာနိယာနုယောဂ မောဟဋ္ဌာနိယာနုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုလေးပါးတွင် သညောဇနာ နုယောဂ သည်ကား အနုလောမတချက် ပဋိလောမတချက် ရာဂမှာလည်း

အနုလုံတချက်။ ပဋ္ဌိလုံတချက်။ ဒေါသမှာလည်း အနုလုံတချက် ပဋ္ဌိလုံတချက်။မောဟမှာလည်း အနုလုံတချက်။ ပဋ္ဌိလုံတချက်ဟူ၍ နှစ်ပါးစီချည်း။ ဤရှစ်ပါးသည်ကား သုဒ္ဓမည်၏။ သံသန္ဒနာသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်အနုလုံသည်ကား သညောဇနာ နုယောဂ ရာဂါနုယောဂ ဒေါသာနုယောဂ မောဟာနုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋ္ဌိလောမမှာလည်း လေးပါးလည်းကောင်း (ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

အမတာရမ္ဘကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃–ရူပံသာရမ္ဘကထာ

(၅၅၂)။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ သာရမ္ဘံ၊အာရုံနှင့်တကွဖြစ်သလော။ (ရူပအာရမ္ဘ ကထာကား အနက်လွယ်၏)။

အမှာ အမတာရမ္ဘ ကထာနောင်ကား ရူပသာရမ္ဘ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါး။ သုဒ္ဓသည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌိလောမဟူ၍နှစ်ပါး။ မိဿကသည်လည်း အနုလောမ ပဋ္ဌိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အနုလောမသည်ကား ဖဿ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ စိတ္တံ သဒ္ဓါ သတိ ဝိရိယ သမာဓိ ပညာ ရာဂ ဒေါသ မောဟ မာန ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ ထိန ဥဒ္ဓစ္စ အဟိရိက အနောတ္တပ္ပဟူ၍ နှစ်ဆယ်အပြားရှိ၏။ (ပဋ္ဌိလောမမှာလည်း နှစ်ဆယ်လည်းကောင်း)။

ရူပံသာရမ္ဘကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-အနုသယာအနာရမ္မဏကထာ

☰ ၅၁၄။ အနုသယာ၊ အနုသယတို့သည်။ အနာရမ္မဏာ၊ အာရုံနှင့်တကွမဖြစ်ကုန်သလော။ အာမန္တာ။အနုသယာ၊ အနုသယတို့သည်။ ရူပံ၊ ရူပ်မည်သလော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်မည်သလော။ (အနက်လွယ်၏)။

အဗ္ဘာ ရူပသာရမ္မဏ ကထာနောင်ကား အနုသယအနာရမ္မဏ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဿာ ပဋိပုဿာဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်ပုဿာသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသနှစ်ပါးတွင် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အနုသယာအနာရမ္မဏာတိ။အာမန္တာ။ရူပံနိဗ္ဗာနံစကွာ ယတနံ။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနန္တိ။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေတည်း။ သာမညနောင်ကား ဝိသေသကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကာမရာဂါနုသယ ပဋိဃာနုသယ မာနာနုသယ ဒိဋ္ဌာနုသယ ဝိစိကိစ္ဆာနုသယ ဘဝရာဂါနုသယ အဝိဇ္ဇာနုသယဟူ၍ ခုနှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုခုနှစ်ပါးတွင် ကာမရာဂါနုသယသည်ကား သုဒ္ဓသံသန္ဒနာနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား ကာမရာဂ ပရိယုဋ္ဌာနာ နုယောဂ ခန္ဓာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ကာမရာဂ ပရိယုဋ္ဌာနာနုယောဂ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမနှစ်ပါး။ ခန္ဓာနုယောဂသည် သဒ္ဓါရက္ခန္ဓာ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သညာက္ခန္ဓာ ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ သံသန္ဒနာသည်ကား နဂေဒေသ သံသန္ဒနာ၊နုယောဂ ဂေတော သံသန္ဒနာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် နဂေဒေသ သံသန္ဒနာ နုယောဂသည်ကား အနုလောမတချက် ပဋိလောမတချက်။ ဤနှစ်ချက်သည်ကား နဂေဒေသသံသန္ဒနာတည်း။ ဂေဒေသနောင်ကား ဂေတော သံသန္ဒနာနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်

ကား သဒ္ဓါရက္ခန္ဓာ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သညာက္ခန္ဓာ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ ဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋ္ဌာနသယ အစရှိသော ခြောက်ပါးတည်း။ ကာမရာဂါနုသယနှင့်အတူပင်။ ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ။ (ပဋ္ဌိပုဒ္ဓိကာကိုသိကောင်းပြီ)။

အနုသယအနာရမ္မဏကထာနိဋ္ဌိတာ။

၅-ဉာဏံအနာရမ္မဏန္တိကထာ

၅၅၇။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ အနာရမ္မဏံ၊ အနာရမ္မဏမည်သလော။ အာမန္တာ။ပ။ ပညာ၊သည်။ အနာရမ္မဏံ၊ အနာရမ္မဏမည်သလော။ ပညိန္ဒြိယံ၊ သည်။ အနာရမ္မဏံ၊ အနာရမ္မဏမည်သလော။ ပညာဗလံ၊ သည်။ အနာရမ္မဏံ၊လော။ (အာမန္တာ။ ချည်းခံလော။ အနက်လွယ်၏)။

အမှာ အနုသယ အနာရမ္မဏကထာနောင်ကား ဉာဏ အနာရမ္မဏကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဒ္ဓာ ပဋ္ဌိပုဒ္ဓာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုနှစ်ပါးတွင် ပုဒ္ဓာသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား ရူပါဒိအနုယောဂ နာမအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် နာမအနုယောဂသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား ပညာဒိအနုယောဂ ခန္ဓာနုယောဂနှစ်ပါး။ ပညာဒိအနုယောဂသည်ကား အနုလုံ ပဋ္ဌလုံ။ ခန္ဓာ နုယောဂ သည်ကား သဒ္ဓါရက္ခန္ဓာ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သညာက္ခန္ဓာ ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟူ၍ လေးပါး။ သံသန္ဒနာသည်ကား အနေကဒေသာနုယောဂ ဧကဒေသာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အနေကဒေသာ နုယောဂ သည်ကား အနုလောမ ပဋ္ဌိလောမ။ ဧကဒေသာ နုယောဂ သည်ကား သဒ္ဓါရက္ခန္ဓာ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သညာက္ခန္ဓာ ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒိပက္ခနှင့် ပဋ္ဌိပုဒ္ဓာကို သိကောင်းပြီ)။

ဉာဏံအနာရမ္မဏန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-အတီတာနာဂတာရမ္မဏကထာ

၅၅၉။ အတီတာရမ္မဏံ၊ အတီတ်၏ အာရုံရှိသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အနာဂရမ္မဏံ၊ အာရုံနှင့်တကွမဖြစ်သလော။ အာမန္တာ၊ ဩော်မဖြစ်သည်ဟုတ်၏။ (အနက်လွယ်၏)။

၅၆၀။ အနာဂတာရမ္မဏံ၊ အနာဂတ်အာရုံရှိသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အနာရမ္မဏံ၊ အာရုံနှင့်တကွမဖြစ်သလော။ အာမန္တာ။ ပ။ အနာဂတာရမ္မဏံ၊ အနာဂတ် အာရုံရှိသော။ စိတ္တံ၊ သည်။ အနာရမ္မဏံ၊ အာရုံနှင့်တကွမဖြစ်။ ဧကတိ၊ သို့။ တယာ၊ သင်ပရဝါဒီသည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုသင်ပရဝါဒီ ဆိုသောစကား သည်။ မိဿာ-သပရာဓာ၊ အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟဠိဝါပနအာရမ္မဏံ၊ အကယ်၍ အာရုံနှင့်တကွ မဖြစ်အုံ။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ ဤဏာအနာရမ္မဏ ကထာ နောင်ကား အတီတာ နာဂတအနာရမ္မဏ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား သုဒ္ဓ သမ္ဘေဒ နှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား အတီတာရမ္မဏာနုယောဂ အနာဂတာ ရမ္မဏာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အတီတာ ရမ္မဏာနုယောဂ သည်ကား အတီတ အနုယောဂ အာဝဇ္ဇနာဒိ အနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အတီတကို ရှေးဦးစွာ ဟော်တော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အတီတာရမ္မဏံစိတ္တံအနာရမ္မဏန္တိ။အာမန္တာ။ပ။ မိဿာတိုင်ရုံတည်း။ အတီတာဒိ အနုယောဂနောင်ကား အနာဂတာဒိ အနုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနာဂတာနုယောဂ အာဝဇ္ဇနာဒိအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား သုဒ္ဓတည်း။ ထိုနောင် သမ္ဘေဒကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အတီတမူလိ အနာဂတမုလိ အတီတမူလ အနာဂတမူလရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါး။ ထိုနှစ်ပါး

တွင် အတိတာနာဂတမူလိရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။
(သိကောင်းပြီ။ ။ပရဝါဒိပက္ခကိုလည်း သိကောင်းပြီ)။
အတိတာနာဂတာရမ္မဏကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-ဝိတက္ကာနုပတိတကထာ

၅၆၂။ သမ္ဘံ၊ခပ်သိမ်းသော။ စိတ္တံ၊စိတ်သည်။ ဝိတက္ကာနုပတိတံ၊ ဝိတက်အားဖြင့်သာလျှင် ပြန်ခြင်းရှိသည်ချည်းလော။ ဝိတက်ကြောင့် ဖြစ်သလော။အာမန္တာ။ပ။ ဝိစာရာနုပတိတံ၊ ဝိစာရသာလျှင် ပြန်ခြင်းရှိသည်ချည်းလော။ ဝိစာရကြောင့် ဖြစ်သလော။ ဝိတာ နုပတိတံ၊ ဝိတိ သာလျှင် ပြန်ခြင်းရှိသလော။ ဝိတိကြောင့် ဖြစ်သလော။ (အတူချည်းပေးလေ)။ အဝိတက္ကော၊ ဝိတက်ကား မရှိ။ ဝိစာရမတ္တော၊ ဝိစာရမျှသာရှိသော။ သမာဓိ၊ သမာဓိသည်။ အတ္ထိ နု၊ ရှိသည် မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ရှိ၏။ပ။ သဝိတက္ကော၊ ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဝိစာရော၊ ဝိစာရနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ သမာဓိ၊ လည်းကောင်း။ အဝိတက္ကော၊ ဝိတက်ကား မရှိ။ ဝိစာရမတ္တော၊ ဝိစာရမျှသာရှိသော။ သမာဓိ၊ လည်းကောင်း။အဝိတက္ကော၊ဝိတက်လည်း မရှိသော။အဝိစာရော၊ဝိစာရလည်းမရှိသော။ သမာဓိ၊လည်းကောင်း။ ဧတိ၊ဤသို့။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။သမာဓိ၊သမာဓိတို့ကို။ ဘဂဝတာ၊ သခင်ဘုရားသည်။ ဝုတ္တာနု၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်သည် မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ပြော် ဟောတော်မူသည် ဟုတ်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ အာရုံမျှကိုကား နှလုံးမသွင်း အလုံးစုံသော စိတ်သည် ဝိတက်ကြောင့် ဖြစ်သည်ချည်းဟူ၍ နှလုံးသွင်း၍ အာမန္တာဟူ၍ ပရဝါဒီ ခံသတည်း။ ယင်းသို့တည်း စိတ်အလုံးစုံသည် ဝိတက်ကြောင့်ဖြစ်သော်ကား ဝိစာရ ဝိတိသုခ ဒုက္ခ အစရှိသည်တို့သည် မဖြစ်သလောဟု မေးသည်ရှိသော် မဖြစ်ခဲ့ရကား နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေဟူ၍ ပယ်သတည်း။ အတိတာ နာဂတာ ရမ္မဏကထာ

နောင်ကား ဝိတက္ကာနုပတိတ်ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂ ပရဝါဒိပဂ္ဂန္စ်ပါးတွင် ပရဝါဒိပဂ္ဂကိုကား ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပဂ္ဂကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဝိစာရာ နုပတိတာ နုယောဂ သမာဓိအနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ သမာဓိမှာကား အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တ အဝိတက္ကဝိစာရာ နုယောဂ သဝိတက္က သဝိစာရာဒိအနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။

ဝိတက္ကာနုပတိတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၈–ဝိတက္ကဝိပ္ပါရသဒ္ဒကထာ

အမှာ ထိုနောင်ကား ဝိတက္ကဝိပ္ပါရကထာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုဝိတက္က ဝိပ္ပါရကထာသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂသာ ရှိသောကြောင့် ဟောတော်မူ၏။ ပရဝါဒိပဂ္ဂ ကိုကား မရှိဖြစ်သောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ ထိုသည်ကား ဗဟုဒိအနုယောဂ သောတဝိညေယျာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ဗဟုဒိအနုယောဂသည်ကား ဗဟုနုယောဂ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ စိတ္တံ သတိ ပညာဟူ၍ ခုနစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုတွင် သောတဝိညေယျာ နုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။

ဝိတက္ကဝိပ္ပါရသဒ္ဒကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉–နယထာစိတ္တသမ္ပယုတ္တ ကထာ

၅၆၄။ နယထာစိတ္တသယ၊ အကြင် စိတ်မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝါစာ၊ စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ။ပ။ နဘဏိတုကာမော၊မဆိုလိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘဏတိ၊သလော။နကထေတုကာမော၊ ဆိုခြင်းကို အလိုမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကထေတိ၊ ဆိုသလော။ နအာလပိတုကာမော၊ ပြောဟောခြင်းငှါ အလိုမရှိ

သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာလပတိ၊ပြောဟောသလော။ပ။ အညံ၊ ကို။ ဘဏိသာမိတိ၊ ဆိုအံ့ဟူ၍ကြိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညံ၊တပါးကို။ ဘဏတိ၊ ဆိုသလော။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ ဝိတက္ကဝိမွှါရ သဒ္ဒကထာ နောင်ကား နယထာစိတ္တသ ဝါစာတိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂ ပရဝါဒိပဂ္ဂနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပဂ္ဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အဖသကသာဒိအနုယောဂ အနာဝဇ္ဇနှင့်သာဒိအနုယောဂ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာဒိ အနုယောဂ နဘက်တုကာမာဒိအနုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် စိတ္တသမုဋ္ဌာနသည်ကား တချက်သာ။သုံးပါးသည်ကား အနုလုံ ပဋိလုံ နှစ်ပါးစီချည်း ဟောတော်မူသော ကြောင့် ခြောက်ပါးဖြစ်၏။ (ပရဝါဒိပဂ္ဂကိုကား သိကောင်းပြီ)

နယထာစိတ္တသဝါစာတိ ကထာ။

၁၀-နယထာစိတ္တသကာယကမ္မဋ္ဌိ ကထာ

အမှာ နယထာစိတ္တသ ဝါစာတိ ကထာနောင် နယထာစိတ္တသ ကာယကမ္မကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂ ပရဝါဒိပဂ္ဂနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပဂ္ဂသည်ကား အဖသကသာဒိအနုယောဂ အနာဝဇ္ဇနှင့်သာဒိအနုယောဂ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာနုယောဂ အဘိက္ကမတျာဒိအနုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ထိုတွင် သုံးပါးသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ပရဝါဒိပဂ္ဂကိုကား သိကောင်းပြီ။

နယထာစိတ္တသ ကာယကမ္မကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၁-အတီတာနာဂတသမန္နာဂတကထာ

၅၆၈။ ။ပ။ အနာဂတံ၊ မရောက်သေးသလော။ အစ္စာတံ၊ မဥပါဒ်သေးသလော။ အဘူတံ၊ မဖြစ်သေးသလော။ အသင်္ခတာတံ၊ ပြင်းစွာ မဖြစ်သေးသလော။ အနိဗ္ဗတ္တံ၊ မဖြစ်သေးသလော။ အနုဘိနိဗ္ဗတ္တံ၊ အသစ်မဖြစ်သေးသလော။ အပါတုဘူတံ၊ ထင်ရှား မဖြစ်သေးသလော။ အာမန္တာ၊ ဩ၊ မဖြစ်သေး။ ပ။ အဋ္ဌဝိမောက္ခဿာယံ၊ ရှစ်ပါးသော ဝိမောက္ခဿာန်ကို ရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ နု၊ လော။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဗျာနာနံ၊ ဗျာန်တို့ကို။ နိုက္ကာမ လာဘီ၊ လျော်စွာရခြင်းသည်။ အတ္ထိ နု၊ လော။ နဝန္နံ၊ ကိုးပါး ကုန်သော။ အနုပုဗ္ဗဝိဟာရသမာပတ္တိနံ၊ ရှေးဦးအစဉ်နေရာဖြစ်သော သမာပတ်တို့ကို။ လာဘီ၊ ရသည်။ အတ္ထိ နု၊ လော။ အာမန္တာ။ ပ။

အမှာ ထိုနောင်ကား အတီတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌနှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သကဝါဒိပဋ္ဌ သည်ကား သာမည ဝိသေသ နှစ်ပါးတည်း။ သာမညသည်ကား အတီတ သာမည အနာဂတ သာမညဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဝိသေသ သည်ကား ခန္ဓဝိသေသ ဓာတုဝိသေသ အာယတန ဝိသေသ ဣန္ဒြိယဝိသေသဟူ၍ လေးပါးတွင်သော် ခန္ဓဝိသေသကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဘေဒဖြစ်သော ခန္ဓဝိသေသ အဘေဒဖြစ်သောခန္ဓဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ဘေဒကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရူပက္ခန္ဓာ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သညာ က္ခန္ဓာ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ ဟူ၍ ငါးပါး အပြားရှိ၏။ အဘေဒခန္ဓာဝိသေသကား တချက်သာ။ သုံးပါးမှာလည်း ဘေဒ အဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါးနှစ်ပါးစီချည်းပင်။ (ပရဝါဒိပဋ္ဌကိုကား သိကောင်းပြီ)။

အတီတာ နာဂတပစ္စုပ္ပန္နကထာ နိဋ္ဌိတာ။

နဝမော ဝဂ္ဂေါ။

အာနိသံသဒဿာဝိသ သညောဇနာနံပဟာနံ၊ အာနိသံသ ဒဿာ ဝိကထာဝင်း။ အမတာရမ္မဏံသညောဇနံ၊ အမတာရမ္မ ဏကထာဝင်း။ ရူပံသာရမ္မဏံ၊ ရူပံသာရမ္မဏကထာဝင်း။ အနု သယာအနာရမ္မဏာ၊ အနုသယ အနာရမ္မဏ ကထာဝင်း။ ဧဝ မေဝံဥာဏံ၊ ဥာဏအနာရမ္မဏ ကထာဝင်း။ အတီတာနာဂတာ ရမ္မဏံစိတ္တံ၊ အတီတာနာဂတာရမ္မဏ ကထာဝင်း။ သမ္ဖဿစိတ္တံ ဝိတက္ကာနုပတိတံ၊ ဝိတက္ကာနုပတိတကထာဝင်း။သဗ္ဗသော ဝိတက္ကာ ယတော ဝိစာရယတော ဝိတက္ကဝိပ္ပါရောသဒ္ဒေါ၊ ဝိတက္ကံဝိပ္ပါရသဒ္ဒ ကထာဝင်း။ နယထာစိတ္တဿ ဝ၀ါစာ၊ နယထာစိတ္တဿ ဝ၀ါစာတိ ကထာဝင်း။ တထေ၀ကာယကမ္မံ၊ နယထာစိတ္တဿကာယကမ္မ ကထာဝင်း။ အတီတာနာဂတေတိ သမန္နာဂတော၊ အတီတာ နာဂတပစ္စုပ္ပန္နေ ကထာဝင်းတည်း။

ဒသမဝဂ္ဂ

၁-နိရောဓကထာ

၅၇၁။ ဥပပတ္တေသိယေ။ ပဋိသန္ဓေကိုရှာကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋ္ဌာနေ၊ သည်။ အနိရုဒ္ဓေ၊ မချုပ်မိလျှင်။ ကိရိယာ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကိရိယာစိတ္တဇရူပ်ဖြစ်ကုန်သော။ ပဋ္ဌာနာ၊ တို့သည်။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သလော။ အာမန္တာ။

အမှာ ဘင်ခဏ၌လည်း ခန္ဓာ၀ါးပါး။ ဥပါဒ်၌လည်းခန္ဓာ ၀ါးပါးပေါင်းသော် ခန္ဓာဆယ်ပါး။ နုဝအရမှာ ကား ရုပ်ကိုရှာလေ။ ဆမှာကားခန္ဓာ၀ါးပါးလည်း အခြားမဂ္ဂင် ၌ဖြစ်သောဥာဏ်ကို သမ္ပိရက္ခန္ဓာဟူ၍ဆယ်။ နုဝမဝဂ်နောင် ဒသမ ဝဂ်ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရ၀ါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သက၀ါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒသကွန်ရာနုယောဂ နုဝကွန်ရာနုယောဂ ဆကွန်ရာ နုယောဂ ဟူ၍သုံးပါး။ တပါးပါး၌ သမုဒိဘာ၀ါနုယောဂ ဌိန်

ဖဿာဒိအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးစပြားရကား ခြောက်ပါးဖြစ်၏။ သကဝါဒီ ပဂ္ဂဒိုဝ်ကား ပရဝါဒီပဂ္ဂဒိုကို ဟောတော်တော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ဥပပတ္တေသိယေပဏ္ဍကဒွေ နိရုဒ္ဓေမဂ္ဂေါ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ။ အာမန္တာ။ မတောမဂ္ဂ ဘာဝေတိ။ ကာလင်္ကတော မဂ္ဂံ ဘာဝေတိတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တေမ္ဗေတည်း။

နိရောဓကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-ရူပ်မဂ္ဂေါ်ကထာ

အမ္မာ နိရောဓကထာနောင်ကား ရူပ်မဂ္ဂေါ်တိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပဂ္ဂ ပရဝါဒီပဂ္ဂနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပဂ္ဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် သာမညသည်ကား အနုလုံတချက်။ ပဋိလုံလည်းတချက်သာ။ ဝိသေသသည်ကား သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တ သမ္မာအာဇီဝဟူ၍သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင်တပါးပါး၌အနုလုံ ပဋိလုံဟူ၍ နှစ်ပါးစီချည်းဟောတော်မူသောကြောင့် ခြောက်ပါး။ ဤကားသုဒ္ဓတည်း။ သံသန္ဒနာသည်ကား သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပ သမ္မာဝါယာမ သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိဟူ၍ ၎င်းပါးမူလရှိသည် သမ္မာဒိဋ္ဌိအစရှိသော ၎င်းပါးသောမူလရှိသည်ဟူ၍နှစ်ပါးရှိ၏။ ထိနှစ်ပါးတွင်သော် သမ္မာဒိဋ္ဌိမူလအစရှိသော ၎င်းပါးကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထို၎င်းပါးတွင် တပါးပါး၌ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တ သမ္မာအာဇီဝဟူ၍ သုံးပါးစီချည်း ဟောတော်မူ၏။ ဟောတော်မူသောကြောင့် ဆယ်ပါးအပြားရှိ၏။ပ။ အနုလောမနောင်ကား ပဋိလောမကို ဟောတော်မူ၏။ ပဋိလောမသည်ကား သမ္မဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တ သမ္မာအာဇီဝဟူ၍ သုံးပါးသောမူလ၌ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပ သမ္မာဝါယာမ သမ္မာ

သတိ သမ္မာသမာဓိဟူ၍ မူလငါးပါးစီချည်း ဟောတော်မူသော ကြောင့်တဆဲ့ငါးပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒိပက္ခကိုကားသိကောင်း ပြီ)။

ရူပံမဂ္ဂေါတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-ပဋ္ဌိဋ္ဌာဏသမဏိသမဂ္ဂကထာ

အမှာ ရူပံမဂ္ဂေါတိ ကထာ နောင်ကား ပဋ္ဌိဋ္ဌာဏ သမဏိသကထာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခ ကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသ ဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် သာမညသည်ကား ဥပဋ္ဌာနဝတ္ထုကဥပဋ္ဌာဒရမ္မဏာနုယောဂ ပုရေဇာတ ပုရေဇာတာ ရမ္မဏာနုယောဂ အဗ္ဗတ္တိကဝတ္ထုက ဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏ အသမ္ဘိန္နဝတ္ထုကအသမ္ဘိန္နာရမ္မဏ နာနာဝတ္ထုက နာနာရမ္မဏ နအညမညသေဝါစရဝိသယပစ္စနုဘောန် အနုယောဂ နအသမန္နာဟာရာနုယောဂ နအမနသိကာရာ နုယောဂ အဗ္ဘောကိဏ္ဏာ နုယောဂ အပုမ္ဗဲအစရိမာ နုယောဂ နအညမညသ သမနန္တရာ နုယောဂ အနာဘောဂါ နုယောဂ ဟူ၍တဆဲ့နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဤကားသာမညတည်း။ ထိုနောင်ကား ဝိသေသကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုဝိသေသသည်ကား စက္ခုသမဏိ သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယသမဏိဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုငါးပါးတွင် စက္ခုသည်ကား သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား သုညတာ ရမ္မဏာနုယောဂ ပဋိစ္စသုညတာ ရမ္မဏာ နုယောဂ သုတ္တာဟရဏာနုယောဂ အတီတာရမ္မဏာနာဂတာ ရမ္မဏာ နုယောဂ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ စိတ္တ စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယ ရူပသော်ကားမရှိ။ သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရမ္မဏဟူ၍ တဆဲ့ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဤကားသုဒ္ဓတည်း။ သုဒ္ဓနောင်ကား မိဿကကိုဟောတော်မူ၏။ထိုမိဿကသည်ကား

သုညတာရမ္မဏာ နုယောဂ မိဿက ဖဿကအတိတာ မိဿက ဝေဒနာ သညာ စေတနာ စိတ္တ စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဗှါ ကာယ ရူပ သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဟူ၍ တဆဲ့နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒိပဋ္ဌကိုကား သိကောင်းပြီ)

ပဋ္ဌာဝိညာဏသမဂ္ဂိသမဂ္ဂကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-ပဋ္ဌာဝိညာဏာ ကုသလာဒိ အကုသလာဒိတိကထာ

အမှာ ထိုနောင်ကား ပဋ္ဌာဝိညာဏအကုသလာဒိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပဋ္ဌကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသကဝါဒိပဋ္ဌသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သာမည သည်ကား အောက်မှာ သာမညနှင့် အတူပင်။ ဝိသေသသည်ကား စက္ခု ဝိညာဉ် သောတဝိညာဉ် ဃာနဝိညာဉ် ဇိဗှါဝိညာဉ် ကာယဝိညာဉ် ဟူ၍ငါးပါးအပြားတွင် စက္ခု ဝိညာဉ်သည်ကား သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သုဒ္ဓသည်ကား စက္ခုအစရှိသော အားဖြင့် တဆဲ့နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သုတ္တာဟရဏမှာသော်ကား အသံမိဿသုတ္တာဟရဏ သံမိဿသုတ္တာဟရဏ ဟူ၍ နှစ်ပါးခွဲလေ။ ပဋ္ဌာဝိညာဏာသင်္ဂဟကထာနှင့် အတူပင်။ (ပရဝါဒိပဋ္ဌကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ပဋ္ဌာဝိညာဏာကုသလန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-သာဘောဝါတိကထာ

၅၁၄။ ပဋ္ဌာဝိညာဏာ၊ ပဋ္ဌာဝိညာဉ်တို့သည်။ သာဘောဝါ၊ ကုသိုလ်နှင့်တကွဖြစ်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ဖြစ်၏။ (အနက်သွယ်၏)။

အမှာ ပဗ္ဗဇိညာဏကုသလကထာနောင် သာဘောဝါတိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသကဝါဒိပက္ခ သည်ကား သာမညဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သာမညသည်ကား အောက်မှာနှင့်အတူပင်။ ဝိသေသသည်ကား စက္ခုဝိညာဏအာဘောဝ သောတဝိညာဏ အာဘောဝ ဃာနဝိညာဏ အာဘောဝ ဇိဝှါဝိညာဏ အာဘောဝ ကာယဝိညာဏအာဘောဝဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ သုဒ္ဓမိဿကဟူ၍ဟောလေ။ (ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

သာဘောဝါတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-ဒ္ဒိဟိသီလေဟိကထာ

၅၀၇။ မဂ္ဂသမင်္ဂီ၊ မဂ်နှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒ္ဒိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သီလေဟိ၊ လောကီလောကုတ္တရာသီလတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ပြည့်စုံ၏။ (အနက်လွယ်၏)။

အမှာ သာဘောဝါတိ ကထာနောင်ကား ဒ္ဒိဟိသီလေဟိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒ္ဒိဟိ ဖဿာဒိ သမန္နာဂတာ နုယောဝ-လောကိယ ဖဿာဒိ အနုယောဝ လောကိယ လောကုတ္တရဖဿာဒိ အနုယောဝ ပုထုဇ္ဇနာ နုယောဝ မဂ္ဂဋ္ဌိနုယောဝ ဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုငါးပါးတွင် ဒ္ဒိဖဿာဒိ အနုယောဝ သည်ကား ဒ္ဒေဖဿာနုယောဝ ဒ္ဒေဝေဒနာနုယောဝ ဒ္ဒေသညာ နုယောဝ ဒ္ဒေစေတနာနုယောဝ ဒ္ဒေစိတ္တာ နုယောဝ ဒ္ဒေသဒ္ဓါ နုယောဝ ဒ္ဒေဝိရိယာနုယောဝ ဒ္ဒေသမာဓိ အနုယောဝ ဒ္ဒေပညာ နုဟောဝဟူ၍ ကိုးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ဒ္ဒေဖဿာ နုယောဝ

သည်ကား လောကိယဖဿာဒိ အနုယောဂ အစရှိသော အားဖြင့် ကိုးပါးအပြားရှိ၏။ လောကိယလောကုတ္တရဖဿာဒိ အနုယောဂ မှာလည်း ဖဿ အစရှိသောအားဖြင့်ကိုးပါးအပြားရှိ၏။ပုထုဇဉ်နှာ နုယောဂ သည်ကား တချက်သာ။ မဂ္ဂင်္ဂါ နုယောဂ သည်ကား သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တ သမ္မာအာဇီဝ မူလရှိသည် မူလိရှိသည် ဟူ၍လည်း နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သမ္မာဝါစာ သမ္မာ ကမ္မန္တသမ္မာအာဇီဝ မူလရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် တပါးပါးဌ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပ သမ္မာဝါယာမ သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိ မူလိရှိသည်ဟူ၍ ငါးပါး အပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒိပဏ္ဍကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ဒွိဟိသိလေဟိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-သီလံ အစေတသိကန္တိကထာ

အမှာ ဒွိဟိသိလေဟိ ကထာ နောင်ကား သီလံအစေ တသိက ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဏ္ဍ ပရဝါဒိပဏ္ဍဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပဏ္ဍ ကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသကဝါဒိပဏ္ဍသည်ကား ရူပါဒိ အနုယောဂ ဗုဒ္ဓဖလာနုယောဂ အဝိပါကာနုယောဂ သဝိပါက ဖလာနုယောဂ မဂ္ဂင်္ဂါနုယောဂ ဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ရူပါဒိ အနုယောဂသည်ကား ရူပအနုယောဂ နိဗ္ဗာနာနုယောဂ. စက္ခာ ယတနသောတ ဃာန ဇိဝှါကာယ ရူပါယတန သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဟူ၍ တဆဲ့နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဖဿာဒိ အနုယောဂသည် ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနုလောမ ဌာ်လည်း ဖဿအစရှိသောအားဖြင့် ကိုးပါးအပြားရှိ၏။ပဋိလောမ ဌာ်လည်း ဖဿ အစရှိသော အားဖြင့် ကိုးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ် ပါးတွင် ပဋိလောမကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင်ကား ဗုဒ္ဓဖလာ နုယောဂကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဗုဒ္ဓဖလာ နုယောဂ သည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာ ဟူ၍ နှစ်ပါး အပြား ရှိ၏။

ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓ သည်ကား အနုလုံတချက် ပဋိလုံတချက် သာတည်း။ သံသန္ဒနာသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမနှစ်ပါး။ အနုလောမသည် သဒ္ဓါ သတိ ဝိရိယ သမာဓိ ပညာဟူ၍ ငါးပါး အပြားရှိ၏။ ပဋိလောမ၌လည်း ငါးပါး လည်းကောင်းတည်း။ အဝိပါက သဝိပါက ဖလာနုယောဂ မှာလည်း အတူပင်။ မဂ္ဂင်္ဂါ နုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် အနုလောမသည်ကား သမ္မာဝါစာ မူလရှိသည် သမ္မာကမ္မန္တ မူလရှိသည် သမ္မာအာဇီဝမူလရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ။ ပရဝါဒိပက္ခလည်း သိကောင်းပြီ)။

သီလံအစေတသိက ကထာနိဋ္ဌိတား။

၈-သီလံ နစ္စိတ္ကာ နုပရိဝတ္တိတိ ကထာ

အမှာ ထိုနောင်ကား သီလံနစ္စိတ္ကာနု ပရိဝတ္တိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရူပါဒိအနုယောဂ ဖဿာဒိအနုယောဂ မဂ္ဂါဒိ အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ သိကောင်းပြီ။ (ပရဝါဒိပက္ခလည်းသိကောင်းပြီ)။

သီလံနစ္စိတ္ကာနုပရိဝတ္တိတိ ကထာနိဋ္ဌိတာ။

၉-သမာဒါန ဟေတုကထာ

၅၉၇။ သမာဒါန ဟေတုကံ၊ ဆောက်တည်ခြင်း အကြောင်းရှိသော။ သီလံ၊သီလည်း။ ဝနုတိ၊ ပွါးသလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ပွါးသည်ဟုတ်၏။ပ။ လတ္တာဝိလ၊ မိကျောင်းနွယ် အစရှိသည်ဘီလာပွါးသကဲ့သို့။ ဝနုတိ၊ ပွါးသလော။ မာလုဝါဝိယ၊ ကညင်ပင် ထင်းရှူးပင်တို့သည် အထက်သို့ ပွါးသကဲ့သို့။ ဝနုတိ၊ လော။ ရုက္ခောဝိယ၊ ပညောင်ပင်တို့သည် ဘီလာလည်းပွါး အထက်သို့ လည်း ပွါးသကဲ့သို့။ ဝနုတိ၊ ပွါးသလော။ တိဏံဝိယ၊ မြက်သည်

အမြစ်ထင်သကဲ့သို့။ ဝနုတိ၊ပွါးသလော။ မုဆွေပုဏ္ဏောဝိယ၊ ဖြူဆံမြက်တို့သည် အမြစ် အခက် အလက် အထွေထွေ ရှက်သကဲ့သို့။ ဝနုတိ၊ လော။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဘေ။ပ။ ကာမဝိတက္ကံ၊ သားမယားအစရှိသည် ကြောင့်ဖြစ်သော ဝိတက်ကို။ ဝိတက္ကေန္တသ၊ ကြံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပ။ ဝိဟိံသာ ဝိတက္ကံ၊ ညှင်းဆဲခြင်း ဟူသော ဝိတက်ကို။ ဝိ တက္ကေန္တသ၊ ကြံသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ သီလံ၊သည်။ ဝနုတိ၊လော။ပ။ အာရုံမရောပါ၊ အရံတွင်းဌ် ဥယျာဉ်ကို စိုက်ကုန်၏။ ဝနရောပါ၊ ပရိဝုဏ်ခြားရာဌ် ဥယျာဉ်ကိုစိုက်ကုန်၏။ ဓမ္မဌာ၊ တရားဌ်တည်ကုန် ၏။ သီလသမ္ပန္နာ၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့ သည်။ သဂ္ဂဂါမိနော၊နတ်ရွာသို့လားကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန် ၏။ပ။

အမှာ သီလံ နစိတ္တာနုဝရိဝတ္တိကထာနောင်းကား သမာ ဒါနဟေတုကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား သကဝါဒိပဋ္ဌာ ပရဝါဒိပဋ္ဌာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ် ပါးတွင် သကဝါဒိပဋ္ဌာသည်ကား ဖဿဝေါဒိ အနုယောဂ လတာဝိယဝေါဒိအနုယောဂ ဒ္ဒိဖဿဝါဒိ အနုယောဂ ကုသလာ ကုသလာဒိ အနုယောဂ သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂဟူ၍ ငါးပါး အပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒိပဋ္ဌာကိုကား သိကောင်းပြီ)။

သမာဒါန ဟေတုကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃၀-ဝိညတ္တိ သီလန္တိကထာ

၆၀ဝ။ ဝိညတ္တိ၊ ဝိညတ်သည်။ သီလံ၊ သီလမည်သလော။ အာမန္တာ၊ပြော်မည်၏။ပ။အာဘိဝါဒနံ၊ရှိခိုးခြင်းသည်။ သီလံ၊သီလ မည်သလော။ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းသည်။ပ။ အဉ္ဇလိကမ္မံ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။ပ။ သာမီစိကမ္မံ၊ အရိုအသေပြု ခြင်းသည်။ပ။ အာသနာဘိဟာရော၊ နေရာကို ဆောင်ခြင်းသည်။ ပ။ သေယျာဘိဟာရော၊ အိပ်ရာကိုဆောင်ခြင်းသည်။ပ။ပါဒေါဒ ကာဘိဟာရော ခြေဆေးရေဆောင်ခြင်းသည်။ပ။ ပါဒကထလိယာ

ဘိဟာရော၊ခြေဆေးစရာပျဉ်ကိုဆောင်ခြင်းသည်။ပ။ နှာနေ၊ရေချိုးရာ၌။ ဝိဋ္ဌပရိကမ္မံ၊ကသည် မှုန့်ဖြင့်ချေးတွန်းခြင်းသည်။ သီလံ၊သီလမည်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်မည်၏။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဝိညတ်ကိုပင် သီလဟူ၍ မှတ်ရကား အာမန္တာဟူ၍ ပရဝါဒီ ခံသတည်း။ သကဝါဒီသည် ထင်အောက်မေ့ပြန်ရကား ပါဏာတိပါတကို ကြဉ်ခြင်းသည် သီလလောဟူ၍ မေးပြန်ရကား နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဘေဟူ၍ ပယ်သတည်း။ ဒမ္မသမ္ဘာရမ္ပကားဟုတ်၏။ သီလမင်မဟုတ်။ သမာဒါနဟေတုကထာ နောင်ကား ဝိညတ္တိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပဋ္ဌ ပရဝါဒီပဋ္ဌဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပဋ္ဌသည်ကား သာမညာနုယောဂ ဝိသေသာနုယောဂ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သာမညာနုယောဂသည်ကား ပါဏာတိပါတ အစရှိသောအားဖြင့် ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ဝိသေသမှာလည်း ပါဏာတိပါတ အစရှိသောအားဖြင့် ငါးပါးရှိ၏။

ဝိညတ္တိသီလန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၁-အဝိညတ္တိ ဒုသီလျန္တိကထာ

၆၀၃။ အဝိညတ္တိ၊ ဝိညတ်မဟုတ်သည်လည်း။ ဒုသီလံ၊သီလမရှိသလော။ အာမန္တာ။ အဝိညတ္တိ၊ ဝိညတ်မဟုတ်သည်။ ပါဏာတိပါတေ၊ ပါဏာတိပါတ်လော။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဘေ။ပ။ ပါပကမ္မံ၊မကောင်းမှုကို။ သမာဒိယိတ္တာ၊ ဆောက်တည်၍။ ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဒဒန္တသ၊ ပေးသောသူ၏။ ပုညဿ၊ ကုသိုလ်လည်းကောင်း။ အပုညဿ၊ အကုသိုလ်လည်းကောင်း။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးတို့သည်။ ဝစနီ၊ပွါးကုန်သလော။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဝိညတ်မရှိက သီလမရှိဟူ၍ ပရဝါဒီမှတ်၍ အာမန္တာခံသတည်း။ ဝိညတ္တိသီလကထာ နောင်ကား အဝိညတ္တိ ဒုသီလျကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပဋ္ဌ ပရဝါဒီပဋ္ဌဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီ

ပက္ခသည်ကား ပါဏာတိပါတာ နုယောဂ ဝေဒနာနုယောဂ ဒိဋ္ဌိသာနုယောဂ ကုသလာကုသလာဒိ အနုယောဂ သုတ္တာ ဟရဏာနုယောဂ ဟူ၍ ငါးပါး အပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒိ ကိုကား သိကောင်းပြီ)။

အဝိညတ္တိဒုဿိလျန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ဒုမှာ နိယမကသည်ကား ဆဋ္ဌမဝဂ်တွင်အစ သတ္တမဝဂ်တွင်ကား သင်္ဂဟကထာလျှင်အစ အဋ္ဌမဝဂ်တွင်ကား ဂတိကထာလျှင် အစတည်း။ နဝမဝဂ်တွင်ကား အာဇာနိသံသ ကထာလျှင် အစတည်း။ ဒသမဝဂ်တွင်ကား နိရောဓကထာ လျှင် အစတည်း။ အောက်မှာ ငါးဝဂ်ကို အစထားသည်။ အထက်မှာ ငါးဝက်ကိုလည်း အစထားသည်။ ကထာအစဉ်ကိုကား သိကောင်းပြီ။

ဒသမောဝဂ္ဂေါ။

ဒုတိယပဏ္ဏာသကောတိ။

ဇကာဒသမဝဂ္ဂ

၁-၃-တိသောဝိအနုသယ ကထာ

၆.၀၅။ အနုသယာ၊ အနုသယတို့သည်။ အဗျာကတာ၊ အဗျာကတမည်ကုန်သလော။ အာမန္တာ။အနုသယာ၊ အနုသယတို့သည်။ ဝိပါကာဗျာကတာ၊ ဝိပါကာဗျာကတမည်ကုန်သလော။ ကိရိယာဗျာကတာ၊ကိရိယာဗျာကတမည်ကုန်သလော။(အနက်လွယ်၏)။

အမှာ ဒသမဝဂ် နောင်ကား ဇကာဒသမဝဂ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကထာ အများတွင် တိသောဝိ အနုသယ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနုသယအဗျာကတကထာ အနုသယအဟေတုကကထာ အနုသယ စိတ္တဝိပ္ပယုတ္တကထာဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင်

အနုသယအဗျာကတ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဿာ ပဠိပုဿာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပုဿာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိ ပဋ္ဌဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပဋ္ဌကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကာမရာဂါနုသယ ပဋိဃာနုသယ မာနာနုသယ ဒိဋ္ဌာနုသယ ဝိစိကိစ္ဆာနုသယ ဘဝ ရာဂါနုသယ အဝိဇ္ဇာနုသယဟူ၍ ခုနစ်ပါးအပြားရှိ၏။တပါးပါး၌ အဗျာကတာနုယောဂ် အကုသလာနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ပရဝါဒိပဋ္ဌကို သိကောင်းပြီ။

ပုဿာနောင်ကား ပဠိပုဿာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ပရဝါဒိပဋ္ဌကိုကား အထူး မရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိ ပဋ္ဌကို ဟောဟန် ကား ပုထုဇဉ်နောကုသလာ ဗျာကတေစိတ္တေ ဝတ္တမာနေသရာဂေါ ဝတ္တမ္ဘောတိ။ အာမန္တာ။ ကုသလာကုသလ ဓမ္မာ သံမုခီဘာဝံ အာဂစ္ဆန္တိတိ။နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဘေတည်း။

အနုသယအဗျာကတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ထိုနောင်ကား အနုသယအဟေတုက ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုတွင် သကဝါဒိပဋ္ဌသည်ကား ကာမရာဂါနုသယ အစရှိ သောအားဖြင့် ခုနစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တပါးတပါး၌ ,အဟေတုက သဟေတုက ဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒိပဋ္ဌကိုကား သိကောင်းပြီ)။ (ပဠိပုဿာကိုလည်း သိကောင်းပြီ)။

အနုသယအဟေတုကကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ထိုအနုသယ အဟေတုက ကထာနောင်ကား အနုသယ စိတ္တ ဝိပ္ပယုတ္တကထာကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ပုဿာ ပဠိပုဿာ

ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌဟူ၍နှစ်ပါး။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိ ပဋ္ဌသည်ကား ကာမရာဂါနုသယ အစရှိသောအားဖြင့် ခုနှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ကာမရာဂါနုသယကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား စိတ္တဝိပ္ပယုတ္တာနုယောဂ ခန္ဓာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ခန္ဓာနုယောဂသည်ကား သုဒ္ဓ မိဿက ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား သမ္မိရဂ္ဂနှာ ဝေဒနာဂ္ဂနှာ သညာဂ္ဂနှာဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ မိဿကသည်ကား စိတ္တဝိပ္ပယုတ္တာနုယောဂ ဧကဒေသာနုယောဂ သမ္မိရဂ္ဂနှာ နုယောဂ ဝေဒနာဂ္ဂနှာနုယောဂ သညာဂ္ဂနှာ နုယောဂဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ (ကြွင်းသော ခြောက်ပါးသည်ကား အတူပင်)။

တိသောဝိအနုသယကထာနိဋ္ဌိတာ။

၄-ဉာဏကထာ

ဒေ၀ဒတ္တ။ အညာဏော၊ မောဟသည်။ ဝိဂတေ၊ကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တော၊ ဉာဏ်နှင့်မယှဉ်သော။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ ဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဉာဏီတိ၊ဉာဏ်ရှိသော သူဟူ၍။ နဝတ္တွေ့ မဆိုအပ်သလော။ အာမန္တာ၊ ဟုတ်၏။ ရာဂေ၊ ရာဂသည်။ ဝိဂတေ၊ ကင်းသည် ဖြစ်၍။ ဝိတရာဂေါတိ၊ ကင်းသော ရာဂရှိသော သူဟူ၍။ နဝတ္တွေ့ မဆိုအပ်သလော။ နဟေ၀ံ ဝတ္တမ္ဘေ၊ မဆိုအပ်။ပ။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာသည်။ ဝိဂတေ၊ ကင်းသည်ရှိသော်။ နိက္ကိလေသောတိ၊ ကိလေသာမရှိသောသူဟူ၍။ နဝတ္တွေ့ မဆိုအပ်သလော။ နဟေ၀ံ ဝတ္တမ္ဘေ၊ ငါ ပရဝါဒီသည် မဆိုအပ်။ပ။ အတိတေန၊ သော။ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်။ပ။

အမှာ

တိသောပိ အနုသယကထာနောင်ကား အညာဏ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သက ဝါဒိပဂ္ဂ ပရဝါဒိပဂ္ဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သကဝါဒိ ပဂ္ဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် အနုလောမသည်ကား .ရာဂ ဒေါသ မောဟ ကိလေသာ ဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမ လေးပါး လည်းကောင်း။ သကဝါဒိပဂ္ဂနောင်ကား ပရဝါဒိပဂ္ဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဟော ဟန်ကား အညာဏော ဝိဂတေ ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တ စိတ္တေဝတ္တမာနေ ဉာဏန္တိ၊ အာမန္တာ။ အတိတေန ဉာဏေန ဉာဏနိရုဒ္ဓေနဝိဂတေန ပဋိပသဒ္ဓေန ဉာဏေနဉာဏီတိ။ နဟေတ်ဝတ္တမ္ဘေတည်း။

ဉာဏကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-ဝိဇ္ဇာဝိပ္ပယုတ္တန်ကထာ

ဉာဏကထာနောင်ကား ဉာဏံစိတ္တဝိပ္ပယုတ္တန် ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗော ပဋိပုဗ္ဗောဟူ၍နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုတွင် ပုဗ္ဗောသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂ ပရဝါဒိပဂ္ဂဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါး။ သာ မည်ကိုကား သိကောင်းပြီ။ ဝိသေသသည်ကား ဝိပ္ပယုတ္တာနုယောဂ သမ္ပယုတ္တာနုယောဂ ခန္ဓာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ခန္ဓာနုယောဂမှာ သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (အောက် မှာနှင့်အတူပင်)။ ။ဉာဏံစိတ္တဝိပ္ပယုတ္တန်ကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-ဇုဒ်ဒုက္ခန်ကထာ

၆၁၀။ ဇုဒ်ဓမ္မာတံ၊ ဤသဘောတရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခမည် ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသတော- ဘာသန္တသ၊ ဆိုသောယောဂါဝစရ၏။ ဇုဒ်ဒုက္ခန်ဉာဏံ၊ သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်

သလော။ အာမန္တာ၊ ဖြစ်၏။ အယံမမ္ဘောတိ၊သည်။ သမုဒယော၊ မည်၏။ ဒုတိ၊သို့။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသဒေတာ- ဘာသန္တိသ၊ ဆိုသောသူ၏။ အယံသမုဒယောတိ၊ အယံသမုဒယောဟု၍ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သလော။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ နစအယံ သမုဒယောတိ၊ နစအယံသမုဒယောဟု၍ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သလော။ပ။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ ပညာဖြင့်မကပ် အပ်။ ဒုတိ၊ဤသို့။ ဝါစံ၊စကားကို။ ဘာသတော- ဘာသန္တိသ၊ ဆိုသောသူ၏။ ရူပံအနိစ္စံတိ၊ ရူပံအနိစ္စံဟု၍။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သလော။ပ။ ရူပံ၊ရူပ်သည်။ အနတ္တာ၊ ကိုယ်မဟုတ်။ ပ။ ဒုတိစ၊ ဒုဟု၍လည်းကောင်း။ ဒန္ဓိစ၊ ဒံဟု၍လည်းကောင်း။ ဒုတိစ၊ ဒုဟု၍လည်းကောင်း။ ကွန္ဓိစ၊ကွံဟု၍ လည်းကောင်း။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ လော။နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

အမှာ ဉာဏစိတ္တဝိပ္ပယုတ္တ ကထာနှောင်ကား ဒုဒံဒုကွန္ဓိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဒုဒံဒုကွန္ဓိ ကထာ သည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂဂိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ပရဝါဒိပဂ္ဂဂို ကားဟောတော်မမူ။ ထိုသည်ကား သစ္စာနုယောဂ လက္ခဏာ နုယောဂ အကွေရာနုယောဂဟု၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ထိုတွင်သစ္စာ နုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟု၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ သိကောင်းပြီ။ လက္ခဏာနုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ။ အနုလောမသည်ကား အနိစ္စ အနတ္တဟု၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ပဋိလောမမှာလည်းအနိစ္စ အနတ္တဟု၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ သိကောင်းပြီ။ ထိုနှောင်ကား အကွေရာနုယောဂကို ဟော တော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား ဒုဒံဒုကွန္ဓိ ဝါစံ ဘာသတော ဒုဒံဒုကွန္ဓိဉာဏံ ပဝတ္တတိတိ။ အာမန္တာ။ ဒုတိစ ဒန္ဓိစ ဒုတိစကွန္ဓိ စ ဉာဏံ ပဝတ္တတိတိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဤကား သကဝါဒိ ပဂ္ဂဂတည်း။ ပရဝါဒိပဂ္ဂဂိုသော်ကား နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေ။ဒုဒံဒုကွန္ဓိ ဝါစံဘာသတော ဒုဒံဒုကွန္ဓိဉာဏံ ပဝတ္တတိတိ အာမန္တာ ဒုဒံ

ဒုက္ခန္တိ ဝါစံဘာသတော. ဥဏ္ဏံနု ပဝတ္တတိတိ။ နဟေဝံဝတ္တေဗ္ဗဟု ၍ဟောလေ။

ဇုဒ်ဒုက္ခန္ဓိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-ဇုန္ဓိမလကထာ

၆၂၁။ ဇုန္ဓိမလေန၊ တန်ခိုးအစွမ်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကပ္ပံ၊ ဘဝပ်ပတ်လုံး။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာသလော။ အာမန္တာ။ သောအာယု၊ ထိုအသက်သည်။ ဇုန္ဓိမယိကော၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသလော။ သာဂတိ၊ ထိုဂတိသည်။ ဇုန္ဓိမယိကာ၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးဘိသလော။ အတ္ထာဘာဝပဋိလာဘော၊ အတ္ထဘော ကိုရခြင်းသည်။ ဇုန္ဓိမယိကော၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသလော။ပ။

ဇိုဝိတေ၊ အသက်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဇိုဝိတာဝသေသော၊ အသက်၏အကြွင်းဌာ။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာသလော။ ဇိုဝိတေ၊ အသက်သည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဇိုဝိတာဝသေသော၊ အသက်၏အကြွင်းဌာ။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာသလော။ ဇုတိပုဗ္ဗဏ္ဏေ၊ ဤသို့အမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဇိုဝိတေ၊ အသက်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဇိုဝိတာဝသေသော၊ အသက်၏အကြွင်းဌာ။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာသလော။ပ။ မတော၊ သေသောသူသည်၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာသလော။ ကာလက်တော၊ စုတိကာလကို ပြုသောသူသည်။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာသလော။ပ။

၆၂၂။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီးသော။ ဖသော၊ ဖသာသည်။ မာနိရဇ္ဇ တိ၊ မချုပ်စေသတည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဇုန္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ပဂ္ဂဟေ တုံ၊ ချီးမြှောက်အံ့သောငါ။ လဗ္ဘာ၊ ရထိုက်သလော။ပ။

ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဇုန္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ပဂ္ဂဟေဝုံ၊ ချီးမြှောက်အံ့သောငါ။ လဗ္ဘာ၊ ရထိုက်သလော။ပ။

ဇာတိမမ္မာ၊ ဖြစ်တတ်သော သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ မာဇာယိ သူ၊ မဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်းခိုးဖြင့်။ ပဂ္ဂဟေတုံ၊ ချီးမြှောက် အံ့သောငှါ။ လဇ္ဇာ၊ ရထိုက်သလော။ ပ။ ဇရာဓမ္မာ၊ အိုတတ်သော သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ မာဇိရိ သူ၊ မအိုစေကုန်သတည်း။ ပ။ ဗျာဓိဓမ္မာ၊ နာတတ်သောသဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ မာဗျာဓိယိ သူ၊ မနာစေကုန်သတည်း။ ပ။

၆၂ ၃။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယသကသိ၊ အမှတ်မဲ့သောသူသည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို။ ဘာဝိတာ၊ ပွါးစေအပ်ကုန်၏။ ဗဟုလီကတာ၊ အလေ့အလာပြု အပ်ကုန်၏။ ယာနီကတာ၊ ယာဉ်မဟုတ်သော်လည်း ယာဉ်ကဲ့သို့ ကျင့်ကုန်၏။ ဝတ္ထုကတာ၊ ရာမဟုတ်သော်လည်းရာကဲ့သို့ပြုကုန်၏။ အနုट्ठိတာ၊ အဘန်တလဲလဲ ဆောက်တည်အပ်ကုန်၏။ ပရိစိတာ၊ ဆည်းပူးအပ်ကုန်၏။ သုသမာရद္ဓာ၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်အပ်ကုန်၏။ အားကခ်မားနှော၊ တောင့်တသော။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကပ္ပံဝါ၊ တကပ်ပုတ်လုံးလည်း။ တိဋ္ဌေယျ၊ ရာ၏။ ကပ္ပါဝသေသံဝါ၊ တကပ်ထက်အလွန်မူလည်း။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏။ ဣတိ သို့။ ဘဂဝတာ၊ သခင်ဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ အယံသုတ္တန္တော၊ ဤသို့သောသုတ္တန်သည်။ အတ္ထေ ဝနရှိ၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ပြောရှိသည်ဟုတ်၏။ ပ။

၆၂ ၄။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော ဓမ္မတို့ကို။ လောကသ္မိံ၊ လောကဌ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ သမဏော ဝါ၊ ရဟန်းသည် လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည် လည်းကောင်း။ ဒေဝေါ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ မာရော ဝါ၊ မာရ်သည် လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မာ ဝါ၊ ဗြဟ္မာသည် လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ကတမေသံ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ ဓမ္မ တို့ကို။ လောကသ္မိံ၊

လောကဋ္ဌ။ ကောစိ၊ တစုံ တယောက်သော။ သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည် လည်းကောင်း။ပ။ ပါဠိဘောဂေါဝါ၊ အသီးခံစား ခြင်းသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။ ဇုတိ ပုဗ္ဗာယံ၊ သည် သတိ၊ သော်။ ဇရာ ဓမ္မော၊ အိုတတ်သော သဘောသည်။ မာဇိရိ၊ မအိုစေသတည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ လောကသ္မိံ၊ ဋ္ဌ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ သမဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ပ။ ပါဠိဘောဂေါဝါ၊ အသီးခံစားခြင်း သည်လည်း။ နတ္ထိ၊မရှိ။(ဤ အတူချည်း ဆိုလေ)။ ပုဗ္ဗေ၊ဋ္ဌ။ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သော။ ပါပ ကာနိ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ သံကိလေသိကာနိ၊ ညစ်ညူးကုန် သော။ ပေါနောဘဝိကာနိ၊ အသစ်ဖြစ်ကုန်သော။ (အောက်မှာ နှင့်အနက် အတူပင်)။ ဒုက္ခာနိ၊ ဒုက္ခဖြစ်ကုန်သော။ ဝိပါကာနိ၊ ဝိပါက်တို့သည်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ ဇာတိဇရာ မရဏီ ယာနိ၊ ဇာတိဇရာမရဏ ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိခေါပနတာနိ ကမ္မာနိ၊ အကြင်ကံတို့သည်။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ထိုကံတို့၏။ ဝိပါကော၊ ဝိပါက်သည်။ မာနိဗ္ဗတ္တိ၊ မဖြစ်စေသတည်း။ (သိ ကောင်းပြီ)။

အမှာ ဇုဒံဒုက္ခန္တိကထာ နောင်ကား ဇုဒ္ဓိမလ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိပုဗ္ဗာ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပုဗ္ဗာကိုရှေးဦးစွာ ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခ သည်ကား တိဋ္ဌေယျာ နုယောဂ ကာလကထာနုယောဂ နိရုဒ္ဓမာနာနုယောဂ ဇာတိ ဓမ္မာဒိ အနုယောဂ ဇရာဒိအနုယောဂ ဗျာဓိဓမ္မာနုယောဂ မရဏ ဓမ္မာနုယောဂ ဟူ၍ ခြောက်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုခြောက်ပါးတို့တွင် တိဋ္ဌေယျာနုယောဂ သည်ကား အာယာနုယောဂ အတီတာနာ ဂတာနုယောဂ ဒွေဘပ္ပါဒိ အနုယောဂ ဒိဋ္ဌိဘာဒိ အနုယောဂ ဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုလေးပါးတို့တွင် အာယာနုယောဂ

သည်ကား ဇုဠိမယာနုယောဂ ဂတာနုယောဂ အတ္ထဘာဝ ပဋိ
လာဘာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ)။
ဇုဠိမလကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ဂ-သမာဓိ ကထာ

၆၂၅။ စိတ္တသန္တတိ၊ စိတ်၏ အစဉ်သည်။ သမာဓိ၊ သမာဓိ
မည်သလော။ အာမန္တာ။ပ။ စက္ခုဝိညာဏသမဓိ၊စက္ခုဝိညာဉ်နှင့်
ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမာပန္နော၊ သမာပတ်ကို ဝင်စား
သလော။ပ။

အာဝုသောနိဂဏ္ဌ၊ ငါ့ရှင် နိဂဏ္ဌ။ ကာယေန၊ ကာယဖြင့်။
အနိဋ္ဌမာနော၊ မလှပ်စေသည်ဖြစ်၍။ ဝါစံ စကားကို။ အဘာ
သမာနော၊ မဆိုသည်ဖြစ်၍။ သတ္တရတ္တိဒိဝါနိ၊ ခုနစ်ညဉ့်ပတ်လုံး။
ဧကန္တသုခ ပဋိသံဝေဒိ၊ စင်စစ်လျှင် ချမ်းသာကို ခံစားသည်ဖြစ်၍။
ဝိဟရိတုံ၊နေအံ့သောငါ။ အဟံ၊ငါသည်။ ပဟောမိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ပ။
ဓမ္မဋ္ဌိတတာ၊ တရားဌိတည်ခြင်းသည်။ ပရိနိပ္ဖန္နာ၊ ပြီးသလော။ပ။
တာယဋ္ဌိတာယ၊ ထိုတည်ကြည်ခြင်းဖြင့်။ ဋ္ဌိတတာ၊တည်ခြင်းသည်။
ပရိနိပ္ဖန္နာ၊ ပြီးသလော။ အာမန္တာ။ တာယဋ္ဌိတာယ၊ဖြင့်။ ဋ္ဌိတ
တာ၊သည်။ ယဒိပရိနိပ္ဖန္နာ၊ အကယ်၍ ပြီး၏။ ခုက္ခသ၊ ခုက္ခ၏။
အန္တကိရိယာ၊ အဆုံးကို ပြုခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဝဋ္ဋုပစ္ဆေဒေါ၊
ဝဋ်ဆက်ပြတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံ၊သည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ ဇုဠိမလကထာနောင်ကား သမာဓိကထာကို ဟော
တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိပုဗ္ဗာ ဟူ၍
နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒိ
ပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခ
ကိုရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အတီတာနုယောဂ
အနာဂတာ နုယောဂ နိရုဒ္ဓါနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။

ပရဝါဒိပဂ္ဂသည်ကား စက္ခု ဝိညာဏာ နုယောဂ အကုသလာ နုယောဂ ကိလေသာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား ပုဗ္ဗာတည်း။ ပဋိပုဗ္ဗာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂ ပရဝါဒိပဂ္ဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပဂ္ဂသည်ကား အကုသလာ နုယောဂ ကိလေသာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒိပဂ္ဂကိုကား သိကောင်းပြီ)။

သမာဓိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-ဓမ္မဋ္ဌိတတာ ကထာ

ဓမ္မဋ္ဌိတတာကထာနှောင်ကား ဓမ္မဋ္ဌိတတာကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂကို ဟောတော်မူ၏။ ပရဝါဒိပဂ္ဂကိုကား ဟောတော်မမူ။ ထိုသကဝါဒိ ပဂ္ဂသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သာမည သည်ကား ပရိနိပ္ဖန္နာနုယောဂ နတ္ထိဒုက္ခသ အန္တကိရိယာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဝိသေသသည် ရူပက္ခန္ဓာ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သညာက္ခန္ဓာ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုငါးပါးတွင်တပါးတပါးဌ ပရိနိပ္ဖန္နာနုယောဂ နတ္ထိဒုက္ခသ အန္တကိရိယာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ပရဝါဒိပဂ္ဂကို ဘော်၍ ဟောသော်ကား နဝတ္တွေ့ ဓမ္မဋ္ဌိတတာ ပရိနိပ္ဖန္နာတိ။အာမန္တာ။ တာယ ဓမ္မဋ္ဌိတတာ နတ္ထိတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တွေ့တည်း။

ဓမ္မဋ္ဌိတတာကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀-အနိစ္စတာ ကထာ

ဒုတိ၊ အနိစ္စတာ၊သည်။ ပရိနိပ္ဖန္နာ၊ ပြီးသလော။ (အနက်လွယ်၏)။ ဓမ္မဋ္ဌိတတာ ကထာနှောင်ကား အနိစ္စတာကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာ နှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်

သည်ကား အနိစ္စတာ ဇရာမရဏဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ တပါးပါးဌ ပရိနိပ္ဖန္နာနုယောဂ နတ္ထိဒုက္ခသဿတ္ထကိရိယာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိရကား ခြောက်ပါးဖြစ်၏။သံသန္ဒနာသည်ကား ရူပကွန္ဓာအစရှိသောအားဖြင့် ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုငါးပါးတွင် တပါးတပါးဌ အနိစ္စတာ ဇရာမရဏဟူ၍ သုံးပါးစီပြားရကား တဆဲ့ငါးပါး အပြားရှိ၏။ ပရဝါဒိ· ပကွကိုသော်ကား နဝတ္တွေ့ အနိစ္စတာ ပရိနိပ္ဖန္နာတိ။ အာမန္တာ။ တာယအနိစ္စတာယ အနိစ္စ တာနတ္ထိတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တေတည်းဟူ၍ ဟောလေ။

အနိစ္စတာကထာ နိဋ္ဌိတာ။ ॥ဝဏ္ဏေါကောဒသမော။

(ဥဒါန်းကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ဒွါဒသမဝဂ္ဂ

၁-သံဝရကမ္မဋ္ဌာနကထာ

အမှာ သံဝရကထာ အနက်လွယ်၏။ ॥ကောဒသမဝဂ်နောင်ကား ဒွါဒသမဝဂ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဒွါဒသမဝဂ်ဌကား အများတွင်သော် သံဝရကထာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပကွ ပရဝါဒိပကွဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပကွကိုကား သံဝရနုယောဂ အသံဝရနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သံဝရနုယောဂ သည်ကား သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သုဒ္ဓသည်ကား စက္ခုန္ဒြေယ။ပ။ ကာယိန္ဒြေယဟူ၍ငါးပါးအပြားရှိ၏။ မိဿကသည်ကား ကာယိန္ဒြေယမူလရှိသည် မနိန္ဒြေယမူလရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ကာယိန္ဒြေယမူလဌကား စက္ခုန္ဒြေယမူလိ ဃာနိန္ဒြေယမူလိ။ပ။ မနိန္ဒြေယမူလိရှိသည်ဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ မနိန္ဒြေယမူလမှာလည်း စက္ခုန္ဒြေယမူလိ အစရှိသော ငါးပါးလည်းကောင်းအပြားရှိ၏။အသံဝရနုယောဂ

သည်ကား သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ သံဝရာ နုယောဂမှာအံ့တူပင်။ (ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

သံဝရောကမ္မန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-ကမ္မကထာ

အမှာ သံဝရကထာနောင်ကား ကမ္မကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုကမ္မကထာ သည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သာမညသည်ကားတချက်သာ။ ဝိသေသသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အနုလောမသည်ကား ဇာတျာနုယောဂ ဘူမိဇာတျာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ဇာတျာနုယောဂသည်ကား ဝိပါက် ကိရိယာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဘူမိဇာတျာနုယောဂသည်လည်း ဝိပါက် ကိရိယာဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင်ဝိပါက်သည်ကား ကာမဝိပါက် ရူပဝိပါက် အရူပဝိပါက် လောကုတ္တရာဝိပါက်ဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ကြိယာသည်ကား ကာမကြိယာ ရူပကြိယာ အရူပကြိယာဟူ၍သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမသည်ကား ဇာတျာနုယောဂ ဘူမိဇာတျာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။အနုလုံနှင့်အတူပင်။ (ပရဝါဒိပက္ခကိုကားသိကောင်းပြီ)။

ကမ္မကထာနိဋ္ဌိတာ။

၃-သဒ္ဓေါ်ဝိပါကောတိကထာ

၆၃၆။ သဒ္ဓေါ် သဒ္ဓသည်။ ဝိပါကော၊ ဝိပါက်မည်သလော။ အာမန္တာ၊ မည်၏။ သဒ္ဓေါ်သည်။ သုခဝေဒနိယော၊ သုခသည် ခံစားအပ်သလော။ ပ။ သဝ်ရမ္မဏော၊ အာရုံနှင့် တကွလော။ တဿသဒ္ဓသ၊ ထိုသဒ္ဓ၏။ အာဝဇ္ဇနာ၊ လည်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊

ရှိသလော။ တဿသဒ္ဒဿ၊ ထိုသဒ္ဒ၏။ အာဘောဂေါ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊သလော။ပ။ သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။တဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ကမ္မဿ၊ ကံကို။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပ္ပစိတတ္တာ၊ ဆည်းပူး အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥဿန္နတ္တာ၊ ပြန့်ပြောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိပုလတ္တာ၊ အထူးသဖြင့် ပြန့်ပြောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဗြဟ္မဿရော၊ဗြဟ္မာကဲ့သို့ချိုစွာသောအသံရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ကရဝိကဘာဏီ၊ ကရဝိက်ငှက်၏အသံကဲ့သို့ သာယာသောအသံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ သဒ္ဒသည် ဝိပါက်ပင်ဟူ၍ အမှတ်ရှိ၍ အာမန္တာ ခံသတည်း။ ထိုသို့တမူကား ဝိပါက်မဟုတ် အကျိုးဆက်မျှသာ။ ဝေဒနာတို့တွင်လည်း ရှုပ်မထင်။ ကမ္မကထာ နောင်ကား သဒ္ဒေါဝိပါကောတိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂ ပရဝါဒိပဂ္ဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိ ပဂ္ဂသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာနှစ်ပါး။ သုဒ္ဓသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သံသန္ဒနာမှာလည်းအနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါးအပြား၏။ (ပရဝါဒိကိုကား သိကောင်းပြီ)။

သဒ္ဒေါ ဝိပါကောတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄—သဠာယတနကထာ

အမှာ သဠာယတနကထာကိုကား အနက်လွယ်၏။အဓိပ္ပါယ်ကိုအောက်မှာနှင့် အတူပင်။ ။သဒ္ဒေါ ဝိပါကောတိ ကထာနောင်ကား သဠာယတနကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂ ပရဝါဒိပဂ္ဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပဂ္ဂကိုကား စက္ခာယတန သောတာယတန ဃာနာယတန ဇိဝှါယတန ကာယာယတန ဟူ၍ငါးပါး

အပြားရှိ၏။ထိုင်းပါးတွင် တပါးတပါးဌ သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာ။ သုဒ္ဓ သည်ကား အနုလောမပဋိလောမ ဟူ၍အပြားရှိ၏။ သံသန္ဒနာ မှာလည်း အနုလော ပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါးနှစ်ပါးလည်းကောင်း။ (ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

သဠာယတနကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅–သတ္တကွတ္တုပရမကထာ

ဖြေဌ။ သတ္တကွတ္တုပရမော၊ ခုနစ်ကြိမ်လျှင် အလွန်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ အပါယ်သို့ လားပြီးသောသတ္တဝါသည်။ သတ္တကွတ္တုပရမတာ၊ ခုနစ်ကြိမ်လျှင် အလွန်ရှိသည် အဖြစ်ဌ။ နိယတော၊ မြဲသလော။ အာမန္တာ။ မာတာ၊ အမိကို။ ဇိဂိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပိတာ၊ ချအပ်သလော။ပ။ ခုဌေန၊ ဒေါသသည်ဖြစ်မှုး အပ်သလော။ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ တထာဂတသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ လောဟိတံ၊ သွေးကို။ ဥပ္ပါဒိတံ၊ ထုတ်စေ အပ်သလော။ သံဃော၊ သံဃာကို။ ဘိန္နော၊ ဖျက်အပ်သလော။ ပ။ အန္တရာ၊ အကြားဌ။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာဓမ္မကို။ အဘိသမေတ္တုံ၊ ရအံ့သောငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်သလော။ပ။

ဖြေ၂။ ယေနနိယ မေန၊ အကြင် သောတာပတ္တိ မဂ်ဖြင့်။ သတ္တကွတ္တုပရမော၊ ခုနစ်ကြိမ်အလွန်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊အပါယ်သို့လားပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သတ္တကွတ္တုပရမတာ၊ ခုနစ်ကြိမ်လျှင် အလွန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဌ။ နိယတော၊ မြဲ၏။ သောနိယ မော၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ပ။ ယေဟိသတိပဋ္ဌာနေဟိ၊ အကြင်သတိပဋ္ဌာန်တို့ဖြင့်။ သတ္တကွတ္တုပရမတာ၊ ဌ။ နိယတော၊ မြဲ၏။ တေသတိပဋ္ဌာနာ၊ ထိုသတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ပ။ (သမ္ဘပ္ပဓာန်အစရှိသည်ကိုလည်း ဤအတူချည်းပင်ဆိုလေ)။

၆၄၄။ ကတမေနု၊ အဘယ်မည်တော။ နိယမေန၊ မဂ်ဖြင့်။ နိယတော၊ မြဲသနည်း။ ဣတိပုဗ္ဗာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သောတာပတ္တိနိယမေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်။ နိယတော၊ မြဲ၏။ပ။ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိနိယမံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သို့။ ဩက္ကမန္တိ၊ သက်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သတ္တက္ခတ္တုပရမတာ၊ ခုနစ်ကြိမ်အလွန်ရှိသည်၏အဖြစ်၌။ နိယတာ၊ မြဲသည်ချည်းလော။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ မိန္ဆတ္တနိယမ သမ္မတ္တ နိယမ နှစ်ပါးတွင် မိန္ဆတ္တနိယမဟုမှတ်၍ အာမန္တာဟူ၍ ပရဝါဒီခံသတည်း။ မိန္ဆတ္တနိယမအရကို သကဝါဒီသည် စိတ်ချည်းပြန်သနည်းဟု မေးလတ်သည်ရှိသော် မာတာဇီဝိတလော ပိတာဇီဝိတလော အရဟန္တဇီဝိတ အစရှိသည်ကို ပြုသလောဟု မေးသည်ရှိသော် မဟုတ်ချေ ရကား နဟေဝံ ဝတ္တေဗ္ဗောဟူ၍ ပယ်သတည်း။ သဒ္ဒါယတနနှောင်ကား သက္ခတ္တုပရမ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခပရဝါဒီပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပဠာနန္တရိယ အနုယောဂ အဘိသမေတာ နုယောဂ သံသဒ္ဒါ နုယောဂ နိယတာဒိအနုယောဂ သကဒါဂါမိ အနုယောဂ အနာဂါမိ အနုယောဂ အရဟတ္တာနုယောဂ သဗ္ဗေသတ္တာနုယောဂ ကထာဟူ၍ ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ နိယတာဒိ အနုယောဂ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနုလောမ သည်ကား နိယမာ နုယောဂ သတိပဋ္ဌာနာနုယောဂ သမ္မပ္ပဓာနာနုယောဂ ဣဒ္ဓိပါဒါနုယောဂ ဣန္ဒြိယ ဗလ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနုယောဂဟူ၍ ခုနစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

သတ္တက္ခတ္တုပရမကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-ကောလံကောလ ကထာ

၆၄၆။ ကောလံ ကောလော၊ မနုဿကုလ အစရှိသည်မှ သည် ဒေဝကုလ အစရှိသည်သို့ ဖြစ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကောလံကောလတာ၊ မနုဿကုလမှသည် ဒေဝကုလသို့ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်၌။ နိယတောပြဿလော။ (အနက်လွယ်၏)။

၈-ဇီဝိတာ ဝေါရောပနကထာ

၆၄၈။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သောတာ ပတ္တိမဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဠေ့စ၊စေတနာဖြင့်။ စေ့ဆော်သည်ဖြစ်၍။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေယျ၊ ချရာသလော။ အာမန္တာ၊၏။ပ။

၆၄၉။ သတ္တိ၊ ဘုရား၌။ အဂါရဝေါ၊ မကျိုးနွံသလော။ပ။ သဂါရဝေါနု၊ ကျိုးနွံခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ပ။ ဗုဒ္ဓတူပေါ၊ဘုရားစည်းခုံ၌။ ဩဟာနေယျ၊ အလေး စွန့်ရာသလော။ ဩမုဋ္ဌေယျ၊ အပေါ်စွန့်ရာသလော။ နိဋ္ဌုပေယျ၊ တံတွေးထွေးရာသလော။ပ။ အဗျာ သကတော၊ မယုံမကြည်သော အားဖြင့်။ ကရေယျ၊ ပြုရာသလော။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သမုဒ္ဒေါ၊ သမုद्रာသည်။ မဟာဝေလံ၊ ကမ်းကို။ နာတိဝတ္တတိသေယျထာပိ၊မလွန်နိုင်သကဲ့သို့။ ဧဝမေव၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတို့၏။ ယံသိက္ခာပဒံ၊ အကြင်သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညတ္တံ၊ ထားအပ်၏။ တံသိက္ခာပဒံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို။ မမ၊ငါ၏။သာဝကာ၊ သာဝကတို့သည်။ ဇီဝိတဟေတုပိ၊ အသက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်မူလည်း။ နာတိက္ကမတိ၊ မလွန်။ပ။

အမှာ သတ္တက္ခတ္တု ပရမ ကထာ နောင်ကား ကောလံ ကောလကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ နှစ်ပါးတွင်

သကဝါဒိပဋ္ဌာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပဗ္ဗာနန္တရိကာနုယောဂ အဘိသမယတာနုယောဂ သံမိဿာနုယောဂ နိယမာဒိအနုယောဂ သကဒါဂါမိ အနုယောဂ အနာဂါမိအနုယောဂ အရဟတ္တအနုယောဂ သမ္ဘသဒ္ဓါနုယောဂဟူ၍ ရှစ်ပါး အပြားရှိ၏။သတ္တဝတ္ထုပရမကထာနှင့်အတူပင်။ သတ္တဝတ္ထုအရာတွင် ကောလံ ကောလ ဟူ၍ ဟောသည်သာထူးသည်။ သကဝါဒိပဋ္ဌနောင်ကား ပရဝါဒိပဋ္ဌကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တမ္ပံ ကောလံကောလော ပုဂ္ဂလော ကောလံ ကောလ တာနိယတောတိ။ အာမန္တာ။ နနုသော ကောလံ ကောလောတိ။ အာမန္တာ။ဤသို့အစရှိသည်တည်း။ ပရဝါဒိပဋ္ဌကိုသာဟောတော်မူခဲ့သည်။ ကေဝိဇကထာလည်း သကဝါဒိပဋ္ဌကိုကား အတူဖြစ်သောကြောင့်ဟောတော်မမူ။ ပရဝါဒိပဋ္ဌကို ဟောတော်မူသည်။ ကောလံ ကောလကထာနှင့် ကေဝိဇ္ဇကထာကား ပြီး၏။

ထိုနောင်ကား ဇိဝိတာ ဝေါရောပနာ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိ ပဋ္ဌကိုသာ ဟောတော် မူ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား သောတာပတ္တိမဂ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာကိုကားပယ်၏။ ဒေါသကို မပယ်လေသေးဖြစ်သောကြောင့် သူ၏အသက်ကို သတ်လေသေး၏ ဟူ၍ ပရဝါဒိ အာမန္တာ ခံသတည်း။ဒေါသဟူသော အမွေဒါယာဒကိုသာဆိုလိုသည်။

ဇိဝိတာ ဝေါရောပနာကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-ဒုဋ္ဌတိ ကထာ

၆၅၀။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နသော၊ အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ပုဂ္ဂလသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုဋ္ဌတိ၊မကောင်းသော အလားကို။ ပဟီနာ၊ပယ်ပြီလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ပယ်ပြီ။ပ။ အာပါယိကော၊ အပါယ်ဘဝ ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပေ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ရဇ္ဇေယျ၊ တပ်ရာ သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်တပ်ရာ၏။ပ။

အမနုဿိတ္ထိယာ၊ လူမိန်းမ မဟုတ်သော။ တိရစ္ဆာနဂတိတ္ထိယာ၊ တိရစ္ဆာန်မဖြစ်သော။ နာဂကညာယ၊နဂါးသျှီးဌ်။ မေထုနံ၊ အချင်းချင်းတူသောသူ၏ အမှုဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊အသဒ္ဓမ္မကို။ ပဋိသေ-ဝေယျ၊ မှီဝဲရာသလော။ အဇေဋ္ဌကံ၊ဆိတ်မြန်မာ ဆိတ်ကုလားကို။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ၊ ခံရာသလော။ပ။ ဟတ္ထိဂဝဿဝဠဝံ၊ ဆင် မြင်း မြည်း။ပ။ တိတ္တိရဝဋ္ဋကံ၊ ခါငုံး။ မောရ၊ ဥဒေါင်း။ ကပိဉ္ဇရံ၊ ယစ်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ၊ ခံသလော။ပ။

၆၅၁။ အရဟတော၊ ရဟန္တာသည်။ ဒုဂ္ဂတိ၊မကောင်းသော အလားကို။ ပဟီနာ၊ပြီ။ အရဟာ၊ရဟန္တာသည်။ အာပါယိကော၊ အပါယ်ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပေ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ရဇ္ဇေယ္ယုံ၊ တပ်ရာသလော။ပ။ နိရုယံ၊ဌ်။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ပဋိသန္ဓေ နေရာသလော။ပ။ တိရစ္ဆာနယောနိ၊ တိရစ္ဆာန်ဌ်။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ပဋိသန္ဓေနေရာသလော။ပ။ ပိတ္တိဝိသယံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ပဋိသန္ဓေနေရာသလော။ပ။

အမှာ ဇိုဝိတာဝေါရောပန ကထာ နောင်ကား ဒုဂ္ဂတိကထာကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂိုပရဝါဒိပဂ္ဂိုဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပဂ္ဂိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်သုဒ္ဓသည်ကား ရဇ္ဇေယျာနုယောဂ ပဋိသေဝေယျာနုယောဂ ပဋိဂ္ဂဏှေယျာနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏၊ ထိုသုံးပါးတွင် ရဇ္ဇေယျာနုယောဂ သည်ကား ရူပ သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဟူ၍ ငါးပါး အပြားရှိ၏။ ထိုပဋိသေဝေယျာ နုယောဂ သည်ကား တပါးသာ၊ ပဋိဂ္ဂဏှေယျာ နုယောဂ သည်ကား အဇေ္ဇက ပဋိဂ္ဂဏှေယျာ နုယောဂ ကုက္ကုဋာနုယောဂ သူကရ နုယောဂ ဟတ္ထိအနုယောဂ ဂဝဿ အနုယောဂ အဿာနုယောဂ ဝဠဝ အနုယောဂ တိတ္တိရအနုယောဂ ဝဋ္ဋကအနုယောဂ မောရ အနုယောဂ ကပိဉ္ဇရအနုယောဂဟူ၍ တဆဲတပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား သုဒ္ဓတည်း။ သံသန္ဒနာသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍

နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနုလောမ သည်ကား ရဇ္ဇေယျာ အနုယောဂ ပဋိသေဝေယျာနုယောဂ ပဋိဂ္ဂဏှေယျာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ ပဋိလောမမှာလည်း သုံးပါးလည်းကောင်း သုဒ္ဓနှင့် အတူပင်။ (ပရဝါဒိ ပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ဒုဋ္ဌတိကထာ နိဋ္ဌိတာ.

၁၀-သတ္တမ ဘရိက် ကထာ။

၆၅၃။ သတ္တမ ဘရိကဿ၊ ခုနှစ်ကြိမ်မြောက်လျှင် ဘဝရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုဋ္ဌတိ၊ မကောင်းသော အလားကို။ ပဟီနာ၊ ပယ်ပြီးလော။ အာမန္တာ။ ဩပယ်ပြီ။ပ။

အမှာ ဒုဋ္ဌတိ ကထာ နောင်ကား သတ္တမ ဘရိကဿ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သက ဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သက ဝါဒိပက္ခသည်ကား ဒုဋ္ဌတိကထာမှ သက ဝါဒိပက္ခဟူလေ ပြီးသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ ပရဝါဒိ ပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူသတည်း။ ။သတ္တမ ဘရိကကထာနိဋ္ဌိတာ။ ။ဝဏ္ဏေ ဗာရသမော။

သံဝရောကမ္မံ တထေဝ အသံဝရော၊ သံဝရောကမ္မန္တိကထာ လည်းကောင်း။ သဗ္ဗကမ္မံ သဝိပါကံ၊ ကမ္မကထာလည်းကောင်း။ သဒ္ဓေါဝိပါကော၊ သဒ္ဓေါဝိပါကောတိ ကထာ လည်းကောင်း။ သဌာယတနံ ဝိပါကော၊ သဌာယတန ကထာ လည်းကောင်း။ သတ္တက္ခတ္တု ပရမောပုဂ္ဂလော သတ္တက္ခတ္တုပရမတာ နိယတော၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမကထာလည်းကောင်း။ ကောလံကောလပုဂ္ဂလော ကောလံ ကောလတာနိယတော ဧကဗီဇိပုဂ္ဂလော ဧကဗီဇိတာ နိယတော၊ ကောလံကောလဧကဗီဇိကထာ လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌိ သမ္ပန္နော ပုဂ္ဂလော သဒ္ဓိစ္စပါဏိဗီဇိတာ ဝေါရောပေယျ၊ ဗီဇိတာ ဝေါရောပနကထာလည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌသမ္ပန္နသဿ ပုဂ္ဂလဿ ပဟီနာ ဒုဋ္ဌတိ၊ ဒုဋ္ဌတိကထာလည်းကောင်း။ တတ္ထေဝ သတ္တဘရိကဿ၊ သတ္တဘရိကကထာလည်းကောင်းတည်း။

တေရသမဝဂ္ဂ

၁–ကပ္ပဋ္ဌကထာ

၆၅၄။ ကပ္ပဋ္ဌော၊ ကမ္မာဒ္ဓိတည်သော သူသည်။ ကပ်၊ တကမ္မာပတ်လုံး။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာသလော။ အာမန္တာ။ ကပ္ပေါစ၊ ကမ္မာသည်လည်း။ သဏ္ဌာတိ၊ တည်၏။ ဗုဒ္ဓေါစ၊ဘုရား သည်လည်း။ လောကေ၊ လောကဒ္ဓါ၏ပ္ပဋ္ဌတိ၊ဖြစ်သလော။နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဘေ။ပ။ သံဃောစ၊ သင်္ဃာသည်လည်း။ ဘိဒ္ဓတိ၊ပျက်သ လော။ပ။

၆၅၆။ ကပ္ပဋ္ဌော၊ ကမ္မာဒ္ဓိတည်သောသူသည်။ ကပ္ပေ၊ကမ္မာ ကို။ ဒုယ္ဟန္တေ၊ လောင်သည်ရှိသော်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားလေသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သောအမေး သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ အညံ၊ တပါးသော။ လောကဓာတုံ၊လော ကဓာတ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊သွားလေ၏။ ဣတိအယံဝိသဇ္ဇနာ၊ ဤသို့သော အဖြေသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ မတော၊ သေသောသူသည်။ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊သွား၏။ပ။ ကပ္ပ ဋ္ဌိယံ၊ ကမ္မာဒ္ဓိတည်သော။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ အပရာ ပရိယဝေ ပဏ္ဏမန္တိ၊ အပရာအပရိယကံ မည်သလော။ပ။ ကပ္ပဋ္ဌော၊ ကမ္မာဒ္ဓိ တည်သောသူသည်။ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်းခိုးရှိသလော။ပ။ 💬

အဋ္ဌိပ္ပါယ်ကား။ ကမ္မာဒ္ဓိဖြစ်သော တည်သော သူသည် တကမ္မာပတ်လုံးပင် တည်၏ဟူ၍ ဝန်ခံချေသည်။ သကဝါဒီမေး ပြန်၏။ ကမ္မာလည်းတည်၏ ဘုရားလည်းဖြစ်သလောဟု မေးရ ကား နဟေဝံဝတ္တမ္ဘေဟူ၍ပရဝါဒီပယ်လေ၏။ဘုရားဖြစ်မှသင်္ဃာ ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ဘုရားသင်္ဃာဖြစ်မှတည်း တကမ္မာလုံး တည်၏ဟု ဆိုအံ့ မဖြစ်ပါသော် မဆိုသင့်။

အမှာ ဒွါဒသမဝဂ် နောင်ကား တေရသမဝဂ်ကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုတေရသမဝဂ်သည်ကား ကထာ အပြားတွင် ကပ္ပဋ္ဌကထာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်

ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဥပပဇ္ဇနာနုယောဂ ဘိဇ္ဇနာနုယောဂ ကမ္မကရာနုယောဂ ကာလကရာနုယောဂ တိဋ္ဌေယျာနုယောဂ ဒုယဉ္ဇာနုယောဂ ဝေဟာသာနုယောဂ ဗုဒ္ဓိပါဒါနုယောဟူ၍ ရှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ကပ္ပကထာနိဋ္ဌိတာ။

၂-ကုသလပဋ္ဌိလာဘကထာ

၆၅၇။ ကပ္ပဋ္ဌော၊ ကမ္မာဒ္ဒီ တည်သော်သူသည်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ခဲသော်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ နပဋ္ဌိလဘေယျ၊ မရသလော၊ပ။ စေတိယံ၊ စေတီကို။ ဝန္ဒေယျ၊ ရှိခိုးသလော။ စေတိယေ၊ စေတီ၌။ မာလံ၊ ပန်းကို။ အာရောပေယျ၊ တင်သလော။ ဂန္ဓံ၊ နံ့သာကို။ပ။ ဝိလေပနံ၊ နံ့သာပျောင်းကို။ပ။ အဘိဒက္ခိဏံ၊ အလှူရေစက်ကို။ ကရေယျ၊ ပြုသလော။ပ။ တတော၊ ကမ္မာဒ္ဒီ။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထသော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဋ္ဌိလဘေယျ၊ ရသလော။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပရဝါဒိ အမှတ်ကား ကမ္မာဒ္ဒီတည်သော အစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ပင် မရဟူ၍ အမှတ်မှား၍အာမန္တာခံချေရကား သကဝါဒိပက္ခမေးပြန်သတည်း။ ကမ္မာဒ္ဒီတည်သော်သူသည် အလှူပေးသလောဟူ၍မေးရကား အာမန္တာ ခံပြန်ချေသတည်း။ ထိုသို့မေးတုံသော်ကား ကုသိုလ်ရ၏ဟူ၍သော်လည်း ဆိုရာ၏။ မရဟူ၍သင်ပရဝါဒိမဆိုတန်။အနန္တရိယကံကိုဖျက်တတ်သောမဟာဂ္ဂုတ်လောကုတ္တရာ ကုသိုလ် မရတကား ကာမကုသိုလ်ဇောကိုပင် ရ၏ဟူ၍သော်လည်းသကဝါဒိမှတ်သတည်း။ ကပ္ပဋ္ဌကထာနှောင် ကုသလပဋ္ဌိလာဘ ကထာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားသကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော်သကဝါဒိပက္ခကိုရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဒဒေယျာနုယောဂ ဝန္ဒေယျာနု

ယောဂ အာရောပေယျာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ သက ဝါဒိပဋ္ဌနောင်ကား ပရဝါဒိပဋ္ဌကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ဟော ဟန်ကား ကပ္ပဋ္ဌေကုသလံစိတ္တံ ပဋိလဘေယျာတိ။ အာမန္တာ။ တတောဝုဋ္ဌာနံကုသလံ စိတ္တံပဋိလဘေယျ၊ ရူပါဝစရံ။ပ။ အရူပါ ဝစရံ။ ပ။ လောကုတ္တရံ ကုသလံ စိတ္တံပဋိလဘေယျာတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဘေတည်း။

ကုသလပဋိလာဘကထာနိဋ္ဌိတာ။

၃–အနန္တရ ပယုတ္တကထာ

ဒေ၀ ၀။ အနန္တရာပယုတ္တောဘာ၊ အနန္တရိယကံနှင့် ယှဉ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သမ္မတ္တနိယာမံ၊ မဂ်တည်းဟူသော သမ္မတ္တ နိယာ မည်ရှိ။ သြဋ္ဌမေယျ၊သက်ရာသလော။ အာမန္တာ။ပ။ တံကမ္မံ၊သည်။ ပယုတ္တံနနု၊ ယှဉ်အပ်သည်မဟုတ်လော။ ကုက္ကုစ္စံ၊ ကုက္ကုစ္စကို။ ဥပ္ပါဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သလော။ ဝိပ္ပဋိသာရိယံ၊ နှလုံး မသာယာ ခြင်းကို။ ဇနိတံနနု၊ ဖြစ်စေအပ်သည်မဟုတ်သလော၊ပ။ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်။ ဟဒ္ဒိပယုတ္တံ၊အကယ်၍ယှဉ်အံ့။ (အနက်ပေးလွယ်၏)။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ အနန္တရိယကံနှင့် ယှဉ်ကပ်ယှင်း မဂ်သို့ မသက် ဟူ၍ နှလုံးသွင်းရကား မဂ်သို့သက်ခြင်းငှါ အိုက်သလော ဟူ၍ မေးသတည်း။ သကဝါဒီသည်ကား အကြင်သူ တယောက်ကို သတ်အံ့ ကြံသတည်း။ အနန္တရိယကံမထိုက် သတ်လျှင်းမှလျှင် အနန္တရိယကံ ထိုက်သတည်း။ ထိုသို့သော်မှလျှင် မဂ်သို့ရောက် သတည်း။ မသတ်သော် မရောက်သည်ကို လိုက်၍ အာမန္တာဟူ၍ သကဝါဒီခံသည်တည်း။ မိစ္ဆတ္တနိယာမဌ သမ္မတ္တနိယာမဌဟူ၍ ပရဝါဒီမေးရကား နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဘေ ဟူ၍ပယ်သည်ကား ပြိုင်၍ မဖြစ် သည်ကို ပယ်သတည်း။ အသီး အသီး သော်ကား ဖြစ်ကောင်း၏။

အမှာ ကုသလပဋိလာဘ ကထာနောင်ကား အနန္တရ ပယုတ္တကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား

သမ္မတ္တနိယာမာနုယောဂ မိစ္ဆတ္တနိယာမာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် နိယာမာနုယောဂသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိပုဗ္ဗာဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌဟူ၍ နှစ်ပါး။ ပရဝါဒိပဋ္ဌသည်ကား ဥပဏ္ဏမေယျာနုယောဂ ပယုတ္တာနုယောဂဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒိပဋ္ဌနောင်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သမ္မတ္တနိယာမာနုယောဂ ပရိသံဟရိတ္တာနုယောဂ ပဋိသံဟရာ နုယောဂဟူ၍သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒိ ပဋ္ဌကို အထူးမရှိသောကြောင့် ဟောတော်မမူ။ ပရဝါဒိပဋ္ဌကိုသာ ဟောတော်မူ၏။

အနုနှာပယုတ္တကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄–နိယတဿနိယာမကထာ

၆၆၃။ နိယတော၊ မြဲသောသူသည်။ နိယာမံ၊ မဂ်တည်းဟူသောနိယာမသို့။ သြဂ္ဂမတိ၊ သက်သလော။ အာမန္တာ။ မိစ္ဆတ္တနိယတော၊ မှားသည်ဖြစ်၍ မြဲသောသူသည်။ သမ္မတ္တ နိယာမံ၊ ကောင်းသည်၏အဖြစ်သို့။ သြဂ္ဂမတိ၊လော။ပ။

အမှာ အနုနှာပယုတ္တကထာနောင်ကား နိယတဿ နိယာမကထာကိုသာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပဋ္ဌကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညာနုယောဂ ဝိသေသာနုယောဂဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သာမညာနုယောဂသည်ကား အညမညသြဂ္ဂမေဟျာနုယောဂ မဂ္ဂဘာဝနာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး အပြား ရှိ၏။ ဝိသေသသည်ကား သောတာပတ္တိယာနုယောဂ သကဒါဂါမိအနုယောဂ အနာဂါမိအနုယောဂ အရဟတ္တာနုယောဂ ဗောဓိပက္ခိယာ နုယောဂ်ဟူ၍ငါးပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒိပဋ္ဌကိုကား သိကောင်းပြီ)။

နိယတဿ နိယာမကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅–နိဝုတကထာ

☞ ၆၆၅။ နိဝုတောဝါ ကိလေသာကို မွေးတတ်သော သူသည်။ နိဝရဏံ၊ ကို။ ဇဟတိ၊ စွန့်သလော။ အာမန္တာ။ရတ္တော၊ တပ်သော သူသည်။ ရာဂံ၊ ရာဂကို။ ပဇဟတိ၊ စွန့်သလော။ ပ။ ကိလိဋ္ဌော၊ ညစ်ညူးတတ်သောသူသည်။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ဇဟတိ၊ ပယ်သလော။ပ။

အမှာ နိယတသ နိယာမကထာ နောင်ကား နိဝုတ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးအပြား၌ရှိ၏။ ထိုတွင် သကဝါဒိ ပက္ခသည်ကား ဇဟာတျာဒိအနုယောဂ သမုဒိဘာဝနာနုယောဂ သုတ္တာဟရဏာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြား၌ရှိ၏။ ထိုတွင် ဇဟ တျာဒိ အနုယောဂသည်ကား ရတျာဒိအနုယောဂ ရာဂေနုရာဂါ နုယောဂ ဒ္ဒေသာဒိအနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြား၌ရှိ၏။ သုတ္တာ ဟရဏာနုယောဂသည်ကား သုဝိဒူရသုတ္တာဟရဏာ နုယောဂ အဘိနိန္နသုတ္တာဟရဏာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား၌ရှိ၏။ (ပရ ဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

နိဝုတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆–သံမုခီဘူတကထာ

၆၆၆။ သံမုခီဘူတောဝါ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သောသူသည်။ သညောဇနံ၊ သံယောဇဉ်ကို။ ဇဟတိ၊ ပယ်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြောပယ်၏။ ရတ္တော၊တပ်သောသူသည်။ရာဂံ၊ ရာဂကို။ ဇဟတိ၊ လော။ ပ။ ။နိဝုတကထာနောင်ကား သံမုခီဘူတ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါး တွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ထို သည် ကား ဇာတျာဒိအနုယောဂ သံမုခီဘာဝါ နုယောဂ သုတ္တာဟရ ဏာ နုယောဂဟူ၍သုံးပါး။ (နိဝုတကထာနှင့်အတူပင်)။

သံမုခီဘူတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-သမာပန္နောအသာဒေတိကထာ

ဖြ၇၁။ သမာပန္နော၊ သမာပတ်ဝင်သောသူသည်။ အသာဒေတိ၊ သာယာ၏။ ဗျာနုနိကန္တိ၊ ဗျာန်ကိုတပ်သောတဏှာသည်။ ဗျာနာရမ္မဏာ၊ ဗျာန်၏အာရုံလော။ အာမန္တာ၊ ညြော်ဗျာန်၏အာရုံဟုတ်၏။ တံဗျာနံ၊ ထိုဗျာန်သည်။ တသ္မိဗျာနသ္မိ၊ ၏။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံလော။ပ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တံဗျာနံ၊ ထိုဗျာန်ကို။ အသာဒေတိ၊ သာယာ၏။ တံဗျာနံ၊ ထိုဗျာန်ကို။ နိကာမေတိ၊ အလိုရှိ၏။ တေနဗျာနေန၊ ထိုဗျာန်ဖြင့်။ ဝိတ္တိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ပ။

အမှာ သံမုခီဘူတကထာနောင်ကား သမာပန္နောအသာဒေတိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား ဗျာနာရမ္မဏာနုယောဂ ဖဿာဒိ အနုယောဂ ဒွိဖဿာဒိအနုယောဂ သုတ္တာဟရဏာနုယောဂ ဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

သမာပန္နောအသာဒေတိကထာနိဋ္ဌိတာ။

၈-အသာတရာဂကထာ

ဖြ၇၄။ အသာတရာဂေါ၊ ဒုက္ခဋ္ဌတပ်သောရာဂသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။အာမန္တာ၊၏။ ဒုက္ခာဘိနန္ဒိနော၊ဒုက္ခဋ္ဌနှစ်လိုကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ကေစိ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခကို။ ပတ္ထေန္တိ၊ တောင့်တကုန်သလော။ ကေစိ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ဝိဟေန္တိ၊ ချစ်ကုန်သလော။သေန္တိ၊ ရှာကုန်သလော။ ဂဝေသန္တိ၊ အထူးသဖြင့် ရှာကုန်သလော။ ပရိယေသန္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင် ရှာကုန်သလော။ပ။ သော၊ထိုသူသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနုရောဓဝိရောဓံ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းနှင့်။ သမာပန္နော၊ တကွဖြစ်သော။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မဲ့သော။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။

ဝေဒယတိ၊ ခံစားသလော။ပ။ သော၊ ထိသ္ဟသည်။ တံဝေဒနံ၊ ထို ဝေဒနာကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်လို၏။ အဘိဝဒတိ၊ ဆို၏။ အဇ္ဈော သာယ၊ နှလုံးသွင်း၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ပ။

အမှာ သမာပန္နော အသ္သာဒေတိ ကထာနောင်းကား အသ္သာတရာဂကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂ ပရဝါဒိပဂ္ဂဟူ၍ နှစ်ပါး။ သကဝါဒိပဂ္ဂ သည်ကား ပဏ္ဍိတဒိအနုယောဂ အနုသယာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပဏ္ဍိတဒိ အနုယောဂသည်ကား ဒုက္ခပဏ္ဍိတဒိ အနုယောဂ သုခပဏ္ဍိတဒိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနုသယသည်ကား ဒုက္ခအနုသယ သုခအနုသယဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ။ ပရဝါဒိ ပဂ္ဂကိုကား သိကောင်းပြီ)။

အသ္သာတရာဂကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-ဓမ္မတဏှာအဗျာကတာတိကထာ

☰ ၆၇၆။ ဓမ္မတဏှာ၊ ဓမ္မတဏှာသည်။ အဗျာကတာ၊ အဗျာကတမည်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်မည်၏။ပ။ ယာယံတဏှာ၊ သည်။ ပေါနောဗ္ဘဝိကာ၊ တဘန်သောဘဝသစ်ကို ဖြစ်စေ၏။ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ၊ နှစ်လိုသောရာဂနှင့်တကွဖြစ်၏။ တတြတတြ၊ ထိုထိုဘဝကို။ အဘိနန္ဒိနီ၊ နှစ်လို၏။ ဧဒံသာတဏှာ၊ ထိုတဏှာ သည်။ သေယျထာပိ၊ အဘယ်နည်း။ ဧတိပုဏ္ဏာယံ၊ ဤသို့သော် အမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော် (သိကောင်းပြီ)။

အမှာ အသ္သာတရာဂ ကထာ နောင်းကား ဓမ္မတဏှာ အဗျာကတကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂပရဝါဒိပဂ္ဂဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိ ပဂ္ဂသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓ ကား နှစ်ချက်သာ။ သံသန္ဒနာ သည်ကား နသုတ္တာဟရဏသုတ္တာ

ဟရဏဟူ၍နှစ်ပါး။ နုသုတ္တာဟရဏ သည်ကား ဓမ္မတဏှာမူလ ရှိသည် ဓမ္မတဏှာ မူလိရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သုတ္တာ ဟရဏသည်ကား အယံတဝသုတ္တာ ဟရဏာနုယောဂ ယထာဝါ သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အယံတဝ သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂသည် တဏှာအကုသလာ နုယောဂ လောဘာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ယထာဝါ နုယောဂ သည်ကား မိဿကာ နုယောဂ ပေါနောဇ္ဇဝိကာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ မိဿကသည်ကား ဓမ္မတဏှာ မူလရှိသည် ဓမ္မတဏှာမူလိရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (ပရ ဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ဓမ္မတဏှာအဗျာကတာတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀-ဓမ္မတဏှာနု ဒုက္ခသမုဒယောတိကထာ

၆၈၁။ ဓမ္မတဏှာ၊ သည်။ နုဒုက္ခ သမုဒယော၊ ဒုက္ခ၏မဖြစ်ကြောင်းလော။ အာမန္တာ၊ ပြော် ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ဟုတ်၏။ (အနက်လွယ်၏)။ ☰

အဗျာ ဓမ္မတဏှာ အဗျာကတ ကထာနောင်ကား ဓမ္မတဏှာ ဒုက္ခသမုဒယကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိ ပက္ခသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား ဓမ္မ တဏှာ မူလရှိသည် ဓမ္မတဏှာမူလိရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ဓမ္မတဏှာမူလရှိသည်ကား ရူပတဏှာ မူလိရှိသည် သဒ္ဒတဏှာ မူလိရှိသည် ဂန္ဓတဏှာမူလိရှိသည် ရသတဏှာမူလိ ရှိသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာ မူလိရှိသည်ဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ဓမ္မ တဏှာမူလိ ရှိသည်ဖြစ်လည်း ငါးပါးလည်းကောင်း။ သုဒ္ဓနောင် ကား သံသန္ဒနာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား တဏှာဒုက္ခ

သမုဒယာနုယောဂ လောကဒုက္ခသမုဒယာ နုယောဂ ရူပမိသကာ နုယောဂ ပေါ်နောဇ္ဇာ ဝိကာ နုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ရူပမိသကကို အနုလောမ ပဋ္ဌိလောမဟူ၍ဆိုလေ။ (ပရ ဝါဒီ ပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။ ။ဓမ္မတဏှာ နဒုက္ခ သမုဒယောတိ ကထာနိဋ္ဌိတာ။ ။ဝဋ္ဋေါတေရသမော နိဋ္ဌိတော။ (ဥဒါန်းကိုကား သိကောင်းပြီ)။

စုဒ္ဓသမဝဂ္ဂ

၁-ကုသလာ ကုသလ ပဋ္ဌိသန္ဓဟနကထာ

☞ ၆၇၆။ အကုသလ မူလံ၊ အကုသိုလ် မူလသည်။ ကုသလ မူလေန၊ ကုသိုလ်မူလနှင့်။ ပဋ္ဌိသန္ဓဟတိ၊စေ့စပ်သလော။ ကုသလ မူလံ၊သည်။ အကုသလမူလေန၊ အကုသိုလ်မူလနှင့်။ ပဋ္ဌိသန္ဓဟတိ၊ စေ့စပ်သလော။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ။ အကုသလသ၊ အကုသိုလ်၏။ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ် ခြင်းငှါ။ အာဝဇ္ဇနာ၊ အာဝဇ္ဇန်းကို လည်စေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ပ။ ကုသလသ၊ ကုသိုလ်၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ သာစအာဝဇ္ဇနာ၊ ထိုဇော စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုလည်စေခြင်းသည်။ အတ္ထိ ရှိသလော။ပ။ ယသ္မိညေဝ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ အကြင် ဝတ္ထု၌။ ရဇ္ဇတိ နု၊ တပ်သည်မဟုတ်သလော။ တသ္မိညေဝ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ထိုဝတ္ထု၌။ ဝိရဇ္ဇ တိ နု၊မတပ်သည်မဟုတ်။ (အတူချည်းပင်)။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ အကုသိုလ်နှင့် ကုသိုလ်သည် အာဝဇ္ဇန်း မခြားဘဲပင် စိတ္တုပ္ပါဒ် တချက်ထည်းတွင် ပြိုင်၍ ဖြစ်၏ဟု နှလုံး သွင်း၍ အာမန္တာ ခံမှားချေသတည်း။ အရှင်သကဝါဒီ အမှတ် သော်ကား ခြားမ်ဖြစ်၏ဟု မှတ်သတည်း။ ထိုသို့ဆိုသည် အလို ကား အာဝဇ္ဇန်းမရှိလျှင် ဆိုသည်မဟုတ်။ အကြင် ဝတ္ထုကိုလျှင် ဆိုလို၏။ ထိုသို့ဆိုခြင်းသည်ကား အကုသိုလ်ဖြစ်၏။ထိုအကုသိုလ် သည်ကား အာဝဇ္ဇန်းနှင့်မကင်း ဆင်ခြင်သော အခါ ကုသိုလ်

ဖြစ်၏။ ထိုကုသိုလ်သည်ကား အာဝဇ္ဇန်းနှင့် မကင်း။ ဤသို့လျှင် အကုသိုလ်ဖြစ်ခါလည်း အကုသိုလ်သည် အာဝဇ္ဇန်းနှင့် မကင်း။ ကုသိုလ်ဖြစ်သော်ကား အာဝဇ္ဇန်းနှင့် တကွဖြစ်၍ သကဝါဒိဆိုသတည်း။

တေရသမ ဝဂ်နောင်ကား စုဒ္ဓသမဝဂ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားကထာအများတွင်သော် ကုသလာကုသလ ပဋိသန္ဓဟန ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အကုသလ မူလ ပဋိသန္ဓဟတိ ကုသလမူလ ကထာ ကုသလမူလ ပဋိသန္ဓဟတိ အကုသလမူလ ကထာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် အကုသလမူလ ပဋိသန္ဓဟတိ ကုသလမူလကထာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အာဝဇ္ဇနာ နုယောဂ အနာဝဇ္ဇန္တိသော နုယောဂ အာဝဇ္ဇန္တိသော နုယောဂ အယောနိသော မနသိကာရာ နုယောဂ ယောနိသော မနသိကာရာ နုယောဂ ကာမသညာ နုယောဂဟူ၍ ခြောက်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ကုသလမူလ ပဋိသန္ဓဟတိ အကုသလမူလ ပဋိသန္ဓဟတိ အကုသလကထာမှာလည်း အတူပင်။ (ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ကုသလာကုသလပဋိသန္ဓဟနကထာ နိဋ္ဌိတာ

၂-သဠာယတနုပ္ပတ္တိကထာ

၆၉၁။ သဠာယတနံ၊ သဠာယတနသည်။ အပုဗ္ဗံ အစ်ရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း။ မာတုကုစ္ဆိသ္မိံ၊ အမိဝမ်းဗ။ သဏ္ဌာတိ၊ တည်သလော။ အာမန္တာ။ သမ္ဘက်ပစ္စက်အဟိနိန္ဒြိယော၊ ခပ်သိမ်းသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့် မယုတ်သော ဣန္ဒြေရှိသည် ဖြစ်၍။ မာတုကုစ္ဆိသ္မိံ၊ အမိဝမ်းသို့။ ဩက္ကမတိ၊သက်သလော။ နဟေ၀ံ ဝတ္ထုမ္ဘေ

။ပ။ မာတုကုစ္ဆိဂတသ၊ အမိဝမ်ားဌ် ကိန်းသော သတ္တဝါ၏။ ပစ္ဆာ၊နောက်သော ကာလ၌။ စက္ခာယတနံ၊သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သလော။ အာမန္တာ။ပ။

(၆၉၂)။ ပဌမံ၊ လက်ဦးစွာ။ ကလလံ၊ရေကြည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကလလော၊ ရေကြည်မှ။ အဗ္ဗုဒံ၊ အမြှေ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဗ္ဗုဒေါ၊ အမြှေ်မှ။ ပေသိ၊ သံဝေတ်သည်။ ဇာယတေ၊ ၏။ ပေသိ၊ သံဝေတ်မှ။ ဃနော၊ တခဲနက်သည်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဃနော၊ တခဲနက်မှ။ ပသာခါ၊ ခက်မင်းဖြောတို့သည်ရင်း။ ကေသာ စ၊ ဆံတို့သည်ရင်း။ လောမာစ၊ မွေးညှင်း တို့သည်ရင်း။ နခါစ၊ ခြေသည်းလက်သည်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မာတုကုစ္ဆိဂတသ၊ အမိဝမ်ားဌ် ကိန်းသော။ အသ၊ ထို သတ္တိသား၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ယံအန္နဉ္စ၊ အကြင်ထမင်းကို လည်းကောင်း။ ယံပါနဉ္စ၊ အကြင် အဖျော်ကို လည်းကောင်း။ ယံဘောဇနဉ္စ၊ အကြင်ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း။ ဘုဉ္ဇတိ၊စား၏။ မာတုကုစ္ဆိဂတော၊ အမိဝမ်ားဌ် တည်သော။ သောနရော၊ ထိုသူ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအမိ၏ဝမ်

်။ တေနအန္နာဒိနာ၊ ထိုထမင်းအစရှိ သည်ဖြင့်။ ယာပေတိ၊ မှီ၏။ပ။

အမှာ ကုသလာကုသလ ပဋိသန္ဓဟနုကထာ နောင်ကား သင္ဌာယတနုကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိပုဗ္ဗာ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိ ပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညု ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သာမညုကို သိကောင်းပြီ။ ဝိသေသ သည်ကား စက္ခာယတန သောတာယတန ဃာနာယတန ဇိဝှါယတနဟူ၍လေးပါးအပြား ရှိ၏။ ဤသည်ကား သကဝါဒိပက္ခတည်း။ပရဝါဒိပက္ခ သည်လည်း စက္ခာယတန သောတာယတန ဃာနာယတန ဇိဝှါယတန ဟူ၍

လေးပါးလည်းကောင်း တည်း။ ပဋိပုဒ္ဓာ သည်ကား နသုတ္တာ ဟရဏာ သုတ္တာဟရဏာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။

သင်္ဌာယတနုပ္ပတ္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-အနန္တရပစ္စယ ကထာ

ဖြေဆို။ စက္ခုဝိညာဏသ၊ စက္ခုဝိညာဉ်၏။ အနန္တရာ၊ အခြားမဲ့၍။ သောတဝိညာဏံ၊ သောတ ဝိညာဉ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ လော။ အာမန္တာ၊၏။ပ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ နစ္ဆတိ၊ ကခြင်းသည်။ အတ္ထိနနု၊ လော။ ဝါယတိ၊ သိခြင်းသည်။ အတ္ထိနနု၊ လော။ ဝါဒေတိ၊ တီးမှုတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိနနု၊လော။ပ။

အမှာ သင်္ဌာယတနုပ္ပတ္တိ ကထာနောင်ကား အနန္တရပစ္စယ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌာ ပရဝါဒိပဋ္ဌာနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပဋ္ဌာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား စက္ခုဝိညာဏာ နန္တရာ နုယောဂ သောတာဝိညာဏာနန္တရာ နုယောဂ ဃာနုဝိညာဏာ နန္တရာနုယောဂ ဇိဝှါဝိညာဏာနန္တရာနုယောဂ ဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုလေးပါးတို့တွင် စက္ခုဝိညာဏာနန္တရာ နုယောဂ သည်ကား အာဝဇ္ဇနာ နုယောဂအနာဝဇ္ဇန်သာနုယောဂ အာဝဇ္ဇန်သာ နုယောဂ မနသိကာရာ နုယောဂ ရူပါရမ္မဏညော နအညာရမ္မဏာ နုယောဂ ပဋိစ္စရူပေစဥပ္ပဇ္ဇနာနုယောဂ သုတ္တာ ဟရဏာနုယောဂ တညော၊ နုယောဂဟူ၍ ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အကြင်းသုံးပါးလည်းအတူပင်။ပရဝါဒိပဋ္ဌာကိုကား သိကောင်းပြီ။

အနန္တရပစ္စယကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-အရိယရူပ ကထာ

ဖြေဆို။ အရိယရူပံ၊ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တသည်။ မဟာဘူတာနံ၊မဟာဘုတ်တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ သလော၊ အာမန္တာ၊ ၏။ (အနက်လွယ်၏)။

အမှာ အနန္တရပစ္စယကထာနောင်းကား အရိယရူပကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂ ပရဝါဒိပဂ္ဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပဂ္ဂ သည်ကား ကုသလာနုယောဂ အမျှကတာနုယောဂ အနာသဝါဒိအနုယောဂ သာသဝါဒိအနုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။

အရိယရူပကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-အညောအနုသယောတိ ကထာ

၆၉၉။ ကာမရာဂါနုသယော၊ ကာမရာဂါ နုသယ သည်။ အညော၊တပါး်လော။ ကာမရာဂပရိယုဋ္ဌာနံ၊ကာမရာဂပရိယုဋ္ဌာန သည်လည်း။ အညံ၊ တပါးလော။ အာမန္တာ၊ ကြောင်တပါး ဟုတ်၏။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပရဝါဒိ အမှတ်ကား အနုသယနှင့် ပရိယုဋ္ဌာနတို့၏ဟူ၍ အမှတ်ရှိရကား အာမန္တာဟူ၍ ခံသတည်း။ အခိုက်အတန့်မျှကား ဟုတ်၏။ အတူပင်။ပ။ အရိယရူပကထာနောင်းကား အညောအနုသယောတိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာပဋိပုဗ္ဗာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂ ပရဝါဒိပဂ္ဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပဂ္ဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကာမရာဂါနုသယ ပဋိဃာနုသယမာနာနုသယ ဒိဋ္ဌာနုသယဝိစိကိစ္ဆာနုသယ ဘဝရာဂါနုသယအဝိဇ္ဇာနုသယဟူ၍ ခုနှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုခုနှစ်ပါးတွင် တပါးတပါးခ်ဉ် အညာနုယောဂသော်ဝါနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးစီချည်း ပြားသောကြောင့် ပေါင်းသော် နှစ်ဆဲတပါးအပြားရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

အညောအနုသယောတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-ပရိယုဋ္ဌာန်စိတ္တဝိပ္ပယုတ္တန် ကထာ

အမှာ ထိုနောင်ကား ပရိယုဋ္ဌာန် စိတ္တဝိပ္ပယုတ္တန်ကထာ ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂ ကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရူပါဒိ အနုယောဂ သရာဂါဒိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သရာဂါဒိ အနုယောဂ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (ပရ ဝါဒိပဂ္ဂကို သော်ကား နဝတ္တမ် ပရိယုဋ္ဌာန် စိတ္တဝိပ္ပယုတ္တန်။ အာမန္တာ။ ပုထုဇ္ဇနော ကုသလာဗျာကတေ စိတ္တေစ ဝတ္တမာနေ ပရိယုဋ္ဌိတောတိ ဝတ္တမ္ဘောတိ။နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဘေဟူ၍ ဟောလေ)။

ပရိယုဋ္ဌာန် စိတ္တ ဝိပ္ပယုတ္တန် ကထာနိဋ္ဌိတာ။

၇-ပရိယာပန္န ကထာ

[1]၇၀၃။ ရူပရာဂေါ၊ ရူပရာဂသည်။ ရူပဓာတုံ၊ ရူပဓာတ်၌။ အနုသေတိ၊ လျှောက်ပတ်သောအကြောင်းကို ရသည်ရှိသော် ဖြစ်၏။ ရူပ ဓာတုပရိယာပန္နော၊ ရူပဓာတ်၌ အကျွမ်းဝင်သလော။ အာမန္တာ၊ ညြော်ဝင်၏။ ရူပရာဂေါ၊ ရူပရာဂသည်။ သမာပတ္တေ သိယော၊သမာပတ်ကိုရှာကြောင်းဖြစ်သလော။ ဥပပတ္တေသိယော၊ ပဋိသန္ဓေကို ရှာကြောင်းဖြစ်သလော။ ဒိဋ္ဌမမ္မသုခဝိဟာရော၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ် ချမ်းသာစွာနေကြောင်းဖြစ်သလော။ သမာပတ္တေသိယေန၊ သမာပတ်ကို ရှာကြောင်းဖြစ်သော်။စိတ္တေန၊ စိတ်နှင့်လည်း။ (သိကောင်းပြီ)။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ လောကဇ်ဖြစ်သော လောဘသည် ကာမ ဓာတ်၌ အကျွမ်းဝင်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ထိုလောဘသည် ရူပ ဓာတ်၌ အကျွမ်းဝင်၏ ဟူ၍ ပရဝါဒီ မှတ်ရကား အာမန္တာဟု ခံသတည်း။ ထိုသို့မူကား လောဘသည်ကာမ၌သော်ကား သဟ ဇာတဖြစ်သောကြောင့် အကျွမ်းဝင်၏။ရူပ အရူပ၌ လောဘသည် သဟဇာတ တရား မဟုတ်ရကား ရူပ အရူပ၌ အကျွမ်းမဝင် သတည်း။သမာပတ္တေသိယေဟူသော်ကား ရူပကုသိုလ်ပါးခုကိုယူ။

ဥပပတ္တေသိယေ ဟူသော်ကား ရူပဝိပါက် ငါးခုကိုယူ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မ သုခဝိဟာရဟူသော်ကား ရူပကိုရိယာငါးခုကိုယူ။ ။ပရိယုဋ္ဌာန စိတ္တဝိပ္ပယုတ္တကထာနောင်ကား ပရိယာပန္နကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂ ပရ၀ါဒိပဂ္ဂဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သော် သကဝါဒိပဂ္ဂကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ရူပါနုယောဂ အရူပါနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ရူပါနုယောဂသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သံသန္ဒနာသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ရူပါနုယောဂ သည်ကား သုဒ္ဓသံသန္ဒနာ ဟူ၍ နှစ်ပါး။ ရူပနှင့် အတူပင်။ ပရ၀ါဒိပဂ္ဂကိုကားသိကောင်းပြီ။

ပရိယာပန္နကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၈-အဗျာကတ ကထာ

၇၀၆။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ဒိဋ္ဌိသည်။ အဗျာကတံ၊ အဗျာကတလော။ အာမန္တာ။၀။ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ္တော၊ ဒိဋ္ဌိနှင့် ယှဉ်သော။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ အဗျာကတော၊ အဗျာကတလော။၀။

၇၀၇။ အဖလံ၊ အာနိသင်္သ အကျိုးမရှိသလော။ အဝိပါကံ၊ ဇညာအကျိုးမရှိသလော။၀။ ဘဂဝတာ၊သခင်ဘုရားသည်။ မိန္ဆာ ဒိဋ္ဌိပရမာနိ၊ မိန္ဆာဒိဋ္ဌိလျှင် အဝိုင်းအခြား ရှိကုန်သော။ ဝဋ္ဋာနိ၊ အပြစ်တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သည် မဟုတ်လော။ အာမန္တာ။၀။

ဝဋ္ဋ၊ ဝဋ္ဋ။ မိန္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိန္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။ အကုသလာဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်မည်သလော။ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်မည်၏။၀။

ပုဏ္ဏာ၊ ပုဏ္ဏာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ မိန္ဆာဒိဋ္ဌိယ၊ မှားသောအမြင် ရှိသောသူ၏။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဂတိနံ၊ ဂတိတို့တွင်။အည ဘရုံ၊ အမှတ်မဲ့သော။ ဂတိ၊ ဂတိကို။ ဝဒါမိ၊ ၏။ နိရယံ ၀ါ၊နိ၎

ယဖြစ်သော။ ဂတိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိ ဝါ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော။ ဂတိ၊ ဂတိကိုလည်း ကောင်း။ ဝဒါမိ၊ ၏။ပ။

၇ဝဂ။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။လောကော၊ လောကသည်။ သဿတော၊ မြဲ၏။ ဧတိတော်ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဗျာကတံ၊ မသိ အပ်။ပ။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ စုတေကာလမှ။ ပရံ၊ ပဋိသန္ဓေကာလ၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကဿ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်သော။ပုရိ သပုဂ္ဂလဿ၊ ယောက်ျားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ယထာဒိဋ္ဌိ၊ အယူ အားလျော်စွာ။ သမတ္တံ၊ ပြည့်စုံသော။ သမာဒိကွံ၊ ဆောက်တည် အပ်သော။ ယဿ ဝကာယကမ္မံ၊ အကြင် ကာယကံ သည်လည်း ကောင်း။ ယဿ ဝစီကမ္မံ၊ အကြင် ဝစီကံ သည်လည်းကောင်း။ (သိကောင်းပြ)။သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ သဿတလောကဟူသည်ကို ယောင်ချိန်ဒိဋ္ဌိ ကို အဗျာကတဟူ၍ ပရဝါဒိအမှတ်မှား၍ အာမန္တာခံသတည်း။ ထိုသို့တမူကား အဗျာကတမဟုတ် အကုသိုလ်တည်း။

အမှာ ပရိယာပန္နကထာနှောင်ကား အဗျာကတ ကထာ ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားပုဗ္ဗာ ပဋိပုဗ္ဗာ ဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပုဗ္ဗာကို ရှေးဦးစွာဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍နှစ်ပါး တွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား ဝိပါကာဗျာကတာနုယောဂ အဗျာကတာနုယောဂ အကု သလာနုယောဂ ဖလာနုယောဂ သုတ္တာဟရဏာနုယောဂဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂသည်ကား ဝစ္ဆသုတ္တာဟရဏာ နုယောဂ ပုဏ္ဏသုတ္တာဟရဏာ နုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။

အဗျာကတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉—အပရိယာပန္နကထာ

၇၀၉။ (အပရိယာ ပန္နကထာကိုကား သိကောင်းပြီ)။ ဒိဋ္ဌိဂတ ပရိယာပန္နကထာ နိဋ္ဌိတာ။ဝဏ္ဏေါစုဒ္ဒသမော။ (ဥဒါန်းကို လည်း သိကောင်းပြီ)။

ပန္နရသမဝဂ္ဂ

၁-ပစ္စယတာကထာ

၇၁၁။ ပစ္စယတာ၊ ပစ္စယတာသည်။ ဝဝတ္ထိတာ၊ ပိုင်းခြားအပ်သလော။ ပ။ ဝိမံသာ၊ဝိမံသသည်။ဟေတု၊ဟိတ်မည်၏။သော စဝိမံသာဟေတု၊ ထိုဝိမံသာဟေတုသည်။အဓိပတိနှင့်၊ အဓိပတိ ပစ္စည်းမည်သည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ပြော်အဓိပတိပစ္စည်း တပ်၏။ပ။ ဆန္ဒာဓိပတိ၊ဆန္ဒတပ်သည်ဟူသော အစိုးရခြင်းသည်။ သဟဇာတာနံ၊ သဟဇာတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ ဓမ္မတို့အား။ အဓိပတိ၊ အဓိပတိပစ္စည်း တပ်သည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ။ပ။ အဓိပတိပစ္စယေန၊ အဓိပတိအားဖြင့်။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြု၏။ သဟဇာတပစ္စယေနပိ၊ သဟဇာတသတ္တိဖြင့်လည်း။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြု၏။ပ။တဿ၊ ထိုဝိရိယာဓိပတိသည်။ဇုန္ဒြိယံ၊ ဇုန္ဒြိယပစ္စည်း တပ်သည်မဟုတ်လော။ ပ။ အာမန္တာ။ ပ။:တဿ၊ ထိုဝိရိယာဓိပတိ သည်။မဂ္ဂင် ၊ မဂ်၏အင်္ဂါ ရှိသည်မဟုတ်လော။အာမန္တာ၊ ပြော်ရှိ၏။ပ။

အမှာ စုဒ္ဒသမဝဂ်နောင်ကား ပန္နရသမဝဂ်ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌ ဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သကဝါဒိပဋ္ဌကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဟေတုပစ္စယသဘာဝါနုယောဂ အဓိပတိပစ္စယာ နုယောဂ အနန္တရပစ္စယာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ အဓိပတိ သည်ကား ဆန္ဒာဓိပတိ ဝိရိယာဓိပတိ

စိတ္တာဓိပတိ ဝိမံသာဓိပတိဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ဝိရိယာဓိပတိသည်ကား သဟဇာတပစ္စယသဘာဝါ နုယောဂ ဣန္ဒြိယသဘာဝါနုယောဂ မဂ္ဂင်ပစ္စယသဘာဝါနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ စိတ္တာဓိပတိသည်ကား သဟဇာတ ဣန္ဒြိယ အာဟာရဟူ၍ သုံးပါး။ ဝိမံသပစ္စယသဘာဝသည်ကား သဟဇာတ ဣန္ဒြိယ မဂ္ဂင် အာရမ္မဏဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ အနန္တရပစ္စယသဘာဝသည်ကား ကုသလာကုသလအဗျာကတဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒိပက္ခသည်ကား သိကောင်းပြီ)။

ပစ္စယတာကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂–အညမညပစ္စယကထာ

၇၁၈။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊သင်္ခါရတို့သည်။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သင်္ခါရပစ္စယာ၊ သင်္ခါရဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ အဝိဇ္ဇာ၊သည်။ သင်္ခါရေန၊နှင့်။သဟဇာတာ နုယောဂ၊ တကွဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ဖြစ်၏။ပ။

အမှာ ပစ္စယတာ ကထာနှောင်ကား အညမည ပစ္စယ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌိပုဗ္ဗာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင်ပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင်သကဝါဒိပက္ခသည်ကား အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရေန သဟဇာတာ နုယောဂ တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါနေန သဟဇာတာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒိပက္ခသော်ကား ဇရာမရဏပစ္စယာဘိက္ခဝေ ကသည်။ပ။ တဏှာတိတိုင်အောင်တည်း။ (ပဋ္ဌိပုဗ္ဗာ ကိုကား သိကောင်းပြီ)။

အညမညပစ္စယကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-အဒ္ဓါကထာ

၇၂၀။ အဒ္ဓါ၊ ကာလသည်။ ပရိနိပ္ဖန္နော၊ ကံ စိတ် ဥတု အာဟာရကြောင့် ပြီးသလော။အာမန္တာ၊ ပြောပြီး၏။ ပ။ အတီတောအဒ္ဓါ၊ အတိတ်ကာလသည်။ ပရိနိပ္ဖန္နော၊ ကံ စိတ် ဥတု အာဟာရကြောင့်ပြီးသလော။ပ။ အတီတာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို လွန်ပြီးသော။ရူပါ၊ရုပ်သည်။ အတီတောအဒ္ဓါ၊ အတိတ်ကာလလော။ပ။ အနာဂတာ၊ ပစ္စုပ္ပန်သို့မရောက်သေးသော။ရူပါ၊ ရုပ်သည်။အနာဂတောအဒ္ဓါ၊အနာဂတ်ကာလလော။ပ။အတီတာ၊အတိတ်သည်။ ပဋ္ဌာန္ဓာ၊လော။ ပ။ အနာဂတောအဒ္ဓါ၊အနာဂတ်ကာလသည်။ ပဋ္ဌာန္ဓာ၊ လော။ပ။ အတီတာနိ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော။ဒ္ဓါဒသာ ယတနာနိ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသော အာယတနတို့သည်။ အတီတောအဒ္ဓါ၊ လော။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမာနိကထာဝတ္ထူနိ၊ ဤကထာဝတ္ထု၊တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တိဏိ၊ ကုန်သော။ ကထာဝတ္ထူနိ၊ တို့သည်။ကဟမာနိ၊အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဣတိပုဗ္ဗောယံ၊ ဤသို့သောအမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတံ၀၊ အတိတ်ကို ဖြစ်သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ကင်းကားကို။ ကသေ ယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အတီတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ (အနာဂတမှာကား ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဟူ၍ ပေးလေ။သိကောင်းပြီ)။

အမှာ

အညမညပစ္စယ ကထာနောင်ကား အဒ္ဓါနပရိနိပ္ဖန္နကထာကို ဟောတော်မူ၏။ တိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သာမညသည်ကား ရူပ ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ဝိသေသသည်ကား အဘေဒါ နုယောဂ ဘေဒါနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏

ထိုတွင် အဘေဒသည်ကား အတိတ်အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဟူ၍သုံးပါး အပြားရှိ၏။ ဘေဒါနုယောဂ သည်ကား မိသကာ နုယောဂ အမိသကာ နုယောဂဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် မိသက သည်ကား အတီတမိသက အနာဂတမိသက ပစ္စုပ္ပန္နမိသက ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ အမိသကသည်ကား ခန္ဓာနုယောဂ အာယတနာနုယောဂ ဓာတုအနုယောဂ ဣန္ဒြိယအနုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒီကိုကားသိကောင်းပြီ)။

အဒ္ဓါနကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-ခဏလယမုဟုတ္တကထာ

၇၂၂။ ခဏော၊ ခဏသည်။ ပရိနိပ္ဖန္နော၊ ကံ စိတ် ဥတု အာဟာရကြောင့်ပြီးသလော။ အာမန္တာ၊၏။ပ။ (ဆယ်လက်ဖြစ် သည်ကား ခဏ၊ ဆယ်ခဏသည်ကား လယ။ ဆယ်လယသည် ကားမုဟုတ္တမည်၏။ အဒ္ဓါနကထာနှောင် ခဏလယမုဟုတ္တကထာ ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား ခဏအနု ယောဂ လယအနုယောဂ မုဟုတ္တအနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုတွင် တပါးတပါးဌ် ရူပ ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ ဟူ၍ ငါးပါးစီပြားရကား ပေါင်းသော် တဆဲ့ငါးပါးဖြစ်၏။ (ပရ ဝါဒီကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ခဏလယ မုဟုတ္တကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-အာသဝ ကထာ

၇၂၄။ (အာသဝကထာမှာလည်း သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီ ဟူ၍ သော်သိကောင်းပြီ)။

အာသဝကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-ဇရာမရဏ ကထာ

၇၂၆။ လောကုတ္တရာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ဓမ္မတို့၏။ ဇရာမရဏံ၊ဇရာမရဏသည်။လောကုတ္တရံ၊လောကုတ္တရာမည်သလော။ အာမန္တာ။ပ။

အာသဝကထာ နောင်ကား ဇရာမရဏကထာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ဇရာမရဏကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-သညာဝေဒယိတ ကထာ

၇၂၇။ သညာဝေဒယိတ နိရောဓ သမာပတ္တိ၊သညာဝေဒနာ၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော သမာပတ်သည်။လောကုတ္တရာ၊လောကုတ္တရာမည်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်မည်သည် ဟုတ်၏။ (သိကောင်းပြီ)။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ သညာ ဝေဒနာ ချုပ်ရာကို လောကုတ္တရာဟူ၍ .မှတ်ရကား အာမန္တာဟူ၍ ပရဝါဒီ ခံသတည်း။ ထိုသို့တမူကား လောကုတ္တရာမဟုတ် ထိုချုပ်ရာသည်ကား ပညတ်သာဖြစ်ခဲ့၏။ လောကသည်မဟုတ်၊ ဇရာမရဏ ကထာနောင်ကား သညာဝေဒနာကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ။ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။

သညာဝေဒယိတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၈-ဒုတိယသညာဝေဒယိတ ကထာ

၇၃၀။ ဒုတိယသညာဝေဒယိတ ကထာကိုလည်း သည်နည်းအတူပင် ဆိုလေ။

ဒုတိယသညာဝေဒယိတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-တတိယသညာဝေဒယိတ ကထာ

၇၃ ၂။ ။ပ။ သညာဝေဒယိတ နိရောဓံ၊ သညာ ဝေဒနာ၏ ချုပ်ခြင်းသို့။ သမာပန္နဿ၊ ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ယောဖသော၊ ၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ သဖဿကာယ၊ ဖဿရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကာလံ ကိရိယာ၊ စုတိကာလကို ပြုခြင်းသည်။ အတ္ထိ နု၊ သလော။ ။ပ။ ကာယော၊ ကာယဋ္ဌ။ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်။ ကမေယျ၊ သွင်းရာသလော။ သတ္ထံ၊ ကို။ ကမေယျ၊ သွင်းရာသလော။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ကမေယျ၊ သွင်းရာသလော။ပ။ ယေနနိယာမေန၊ အကြင်နိယာမဖြင့်။ နိယတော၊ မြဲသလော။ သောနိယာမော၊ ထိုနိယာမသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ပ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (အနက်လွယ်၏)။

အမှာ တတိယ သညာ ဝေဒယိတကထာသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌိပုဗ္ဗာ ဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သကဝါဒိပက္ခသည်ကား မရဏာနုယောဂ ဖဿာဒိအနုယောဂ အဖဿာဒိအနုယောဂ သဖဿကာယာဒိ အနုယောဂ ဝိသံကမေယျ အနုယောဂ နိရောဓာနုယောဂဟူ၍ခြောက်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုခြောက်ပါးတွင် မရဏာနုယောဂ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ဝိသံ ကမေယျာ နုယောဂသည် အနုလောမတချက် ပဋိလောမတချက်သာ။ သကဝါဒိပက္ခ နောင်ကား ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန် သော်ကား သညာဝေဒယိတနိရောဓံ သမာပန္နော ကာလံ ကရေယျာတိ။ အာမန္တာ။ အတ္ထိသောနိယာမော ယေန နိယာမေန နိယတော သညာဝေဒယိတနိရောဓံ သမာပန္နော နကာလံ ကရေယျာတိ။ နတ္ထိ။ ဟဉ္စိနတ္ထိသော နိယာမော ယေနနိယာမေန နိယတော။ပ။ ကာလံ ကရေယျာတိထည်း။ ပဋိပုဗ္ဗာသည်ကား စက္ခုဝိညာဏ သမဂ္ဂီအစရှိသည်ဟည်း။

တတိယသညာ ဝေဒယိတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀-အသညသတ္တုပိက ကထာ

၇၃၅။ ပ။ အသညသတ္တုပိကာ၊ အသညသတ်သို့ ကပ်သလော။ ပ။ အလောဘော၊ အလောဘဟု ဆိုအပ်သော။ ကုသလမူလံ၊ ကုသလမူလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ပ။ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းသူတို့သည်။ သညာဝေဒယိတ နိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာ၏ ချုပ်ခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ သမ္ဘေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ တို့သည်။ အသညသတ္တုပိကာ၊ အသညသတ်သို့ ကပ်ကုန်သလော။ ပ။ ဣဓ ဝါ၊ ဤမနုဿလောကဌာ။ အသညီနန္ဒ၊ အသညီမည်သည် မဟုတ်လော။ တတြ ဝါ၊ ထိုအရပ်ဌလည်း။ အသညီနန္ဒ၊ အသညီမည်သည်မဟုတ်လော။

အမှာ တတိယ သညာ ဝေဒယိတ ကထာ နောင်ကား အသညသတ္တုပိက ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိ ပဋ္ဌသည်ကား အလောဘာဒိ အနုယောဂ ဖဿာဒိအနုယောဂ သမာ ပဇ္ဇနာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် အလောဘာဒိ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဖဿာဒိ အနုယောဂသည်ကား ဖဿအနုယောဂ အဖဿအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။

အသညသတ္တုပိကကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၁-ကမ္မ||ပစယ ကထာ

၇၃၇။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ အညံ၊ တပါးလော။ ကမ္မ||ပစယော၊ ကံ၏ အကြောင်းသည်။ အညော၊ တပါးလော။ ပ။ ကမ္မမ္ပိ၊ ကံကြောင့်။ ကမ္မ||ပစယော၊ ကံ၏ အကြောင်းသည်။ သမ္ဘဝတိ၊ သလော။ အာမန္တာ၊ ၏။ အသညသတ္တုပိက ကထာနောင်ကား ကမ္မ||ပစယကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒိပဋ္ဌကိုဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပဋ္ဌကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထို

သည်ကား ဥပစယာနုယောဂ သဟစာတာနုယောဂ အာရုမ္ဘဏာ နုယောဂ ဘိဇ္ဇမာနာ နုယောဂ တညောဝါဒိ အနုယောဂ သုတ္တာ ဟရဏာနုယောဂဟူ၍ ခြောက်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ဥပစယာ နုယောဂ သည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါး။ သာမည သည်ကား ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဟူ၍ နှစ်ပါး။ ကုသိုလ်သည်ကား ကုသလမူလရှိသည် ကုသလမူလိရှိသည်ဟူ၍နှစ်ပါး။ ကုသလမူလ ရှိသည်ကား သုခါယ ဝေဒနာယ သမ္ပယုတ္တမူလိရှိသည် ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ သမ္ပယုတ္တမူလိရှိသည် အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ သမ္ပယုတ္တမူလိ ရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဤသို့ချည်း အတူ ပင်။ အာရုမ္ဘဏာသည်ကား အာရုမ္ဘဏ အနာရုမ္ဘဏာဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ဘိဇ္ဇမာနာသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တညောဝါဒိ အနုယောဂသည်ကား ကမ္မကမ္မ ပစ္စယာနုယောဂ ကမ္မကမ္မပစ္စယ ဝိပါကာနုယောဂ အာရုမ္ဘဏာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ သိကောင်းပြီ။ ကမ္မပစ္စယက ထာ နိဋ္ဌိတာ။ဝဏ္ဏေ ပန္နရသမောနိဋ္ဌိတော။ တတိယပဏ္ဏာသကော။ (ဥဒါန်းကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ဆယ်ဝဏ်အထက်ကား ငါးဝဏ်တွင် အနုသယကထာအစ ဒွါဒသမဝဏ်တွင်ကား သံဝရဝဏ်လျှင်အစ သံဝရဝဏ်တွင်ကား ကမ္မ ကထာလျှင် အစ စုဒ္ဓသမဝဏ်တွင်ကား ကုသလာ ကုသလ ပဋ္ဌိ သန္ဓဟနကထာလျှင်အစ ပန္နရသမဝဏ်တွင်ကား ပစ္စယတာကထာ လျှင် အစတည်း။ ငါးဝဏ်ငါးဝဏ်ဆုံးလျှင်အစကို ထားသည်တည်း။

သောဠသမဝဏ္ဏ

၁-နိဋ္ဌဟကထာ

၇၄၃။ ပရော၊ တပါးသော သူသည်။ ပရဿ၊ တပါးသော သူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ နိဋ္ဌဏာတိ၊ နှိပ်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်နှိပ်၏။ ပရော၊ တပါးသောသူသည်။ ပရဿ၊ တပါးသောသူ၏။

စိတ္တံ၊ကို။ မာရဇိ၊မတပ်စေတည်း။ မာဒုဿီ၊မပြစ်မှားစေသတည်း။ မာမုယှိ၊ မတွေဝေ စေသတည်း။ မာကိလိဿီ၊ မညစ်ညူးစေသတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ နိဋ္ဌဏ္ဍတိ၊ နှိပ်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ (နိဋ္ဌဟကထာကား အနက်လွယ်၏)။

ပန္နရသမဝဂ်နောင်ကား သောဠသမဝဂ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကထာအများတွင်သော် နိဋ္ဌဟကထာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပဋ္ဌကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား မာရဇွာဒိ အနုယောဂ မာနိရုဒ္ဓနာ နုယောဂ ပဇဟနာနုယောဂ ဘာဝနာ နုယောဂ ပဋိသံဝေဒေတိ အနုယောဂ သုတ္တာဟရဏာနုယောဂဟူ၍ ခြောက်ပါးအပြားရှိ၏။

နိဋ္ဌဟကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-ပဋ္ဌ ကထာ

၇၄၅။ ပရောတပါးသောသူသည်။ပရသ၊တပါးသောသူ၏။ စိတ္တံ၊ကို။ပဋ္ဌဏ္ဍာတိ၊ချိုးမြောက်သလော။ပ။အာမန္တာ၊၏။အညော၊ တပါးသောသူသည်။ အညဿ၊ တပါးသောသူကို။ ကာရကော၊ ပြုစေသလော။ ပရံကတံ၊ တပါးသောသူသည် ပြုအပ်သော။ သုခံ ဒုက္ခံ၊ကို။ အညော၊တပါးသောသူသည်။ ကရောတိ၊ပြုသလော။ပ။

အတ္တနာဝါ၊ မိမိသည်လျှင်။ ပါပံ၊မကောင်းမှုကို။ ကတံ၊ပြုအပ်၏။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကိလိဿတိ၊ ညစ်နွမ်း၏။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပါပံ၊ ကို။ အကတံ၊ မပြုအပ်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ ဝိသုဒ္ဓတိ၊ စင်ကြယ်၏။ သုဒ္ဓိ၊ ကုသိုလ်လည်းကောင်း။ အသုဒ္ဓိ၊ အကုသိုလ်လည်းကောင်း။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညော၊ သည်။ အညံ၊ တပါးကို။ နဝိသောဓယေ၊ မသုတ်သင်။ ပဋ္ဌဟကထာ အနက်လွယ်၏။ ။နိဋ္ဌဟကထာ နောင်ကား ပဋ္ဌဟကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒ

ပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ နိဂ္ဂဟကထာနှင့် အတူပင်။

ပဂ္ဂဟကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-သုခါနုပ္ပါဒနကထာ

၇၄၇။ ပ။ ပရော သည်။ ပရသ၊ ၏။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ သုခံ၊ သုခကို။ အနုပ္ပါဒေတိ၊ အဘာန်တလဲလဲဖြစ်စေသလော။ ပရော၊ သည်။ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့၏။ သုခံ၊ ကို။ အနုပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေသလော။ ပရော၊ သည်။ တသ္မပရသ၊ ထိုသူ၏။ သုခံ၊ ကို။ အနုပ္ပါဒေတိ၊ သလော။ ပ။ ပရော၊ သည်။ ပရသ၊ ၏။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ သုခံ၊ ကို။ နော အနုပ္ပါဒေတိ၊ မဖြစ်စေသလော။ ပ။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ ဥဒါယိ၊ ဥဒါယိသည်။ တေ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ နော၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသည်။ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သော။ ဒုက္ခမ္မာနံ၊ တို့ကို။ အပဟတ္တာဝတာ၊ မဆောင်ပေ။ နော၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဟုနံ၊ ကုန်သော။ သုခမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ဥပဟတ္တာဝတာ၊ ဆောင်ပေကုန်၏။ (သုခါနုပ္ပါဒနကထာအနက် လွယ်၏)။

ပဂ္ဂဟ ကထာ နောင်ကား သုခါနုပ္ပါဒန ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သာမည သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဝိသေသသည်ကား အညမညာနုယောဂ ပဋိသံဝေဒေတိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး။ အညမညာနုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ။

သုခါနုပ္ပါဒနကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄–အဓိဂယ္ဟ မနသိကာရ ကထာ

၇၄၉။ အဓိဂယ္ဟ၊အကြင်းအကျန်မဲ့။ မနသိ၊နှလုံး၌။ကရောတိ၊ လော။ အာမန္တာ၊ ပြောပြ၏။ပ။ 💬

သုခါနုပ္ပါဒနကထာနောင်းကား အဓိဂယ္ဟမနသိကရောတိ အနုယောဂ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပဋ္ဌကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သုဒ္ဓသည်ကား အနာရမ္မဏာနုယောဂ အာရမ္မဏာနုယောဂ ဖဿာဒိအနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြား ရှိ၏။ သမ္ဘေဒသည်ကား အတီတ မူလိရှိသည် အနာဂတမူလိ ရှိသည် ပစ္စုပ္ပန္နမူလိ ရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် အတီတမူလိရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနာဂတမူလိရှိသည် အနာဂတပစ္စုပ္ပန္နမူလိရှိသည် ပစ္စုပ္ပန္နမူလိ ရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် အတီတမူလိ ရှိသည်ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား အနာဂတ မူလိရှိသည် ပစ္စုပ္ပန္နမူလိရှိသည် အနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္န မူလိရှိသည် ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် အနာဂတမူလိ ရှိသည် ကား မနသိကာရာနုယောဂ တိဏ္ဏံဖဿာဒိ အနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ပစ္စုပ္ပန္နမူလိရှိသည်ကား မနသိကာရာနုယောဂ ဒွိဖဿာဒိအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနာဂတပစ္စုပ္ပန္န မူလိရှိသည်ကား မနသိကာရာ နုယောဂ တိဏ္ဏံဖဿာဒိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား အတီတမူလိရှိသည် တည်း။ (အနာဂတမူလိရှိသည်ပစ္စုပ္ပန္နမူလိရှိသည်လည်း အတီတ မူလိနှင့်အတူပင်ချည်း။ ပရဝါဒိပဋ္ဌကိုကား သိကောင်းပြီ)။

အဓိဂယ္ဟမနသိကာရကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-ရူပံဟေတူတိ ကထာ

(ရ) ၇၅၃။ ရူပံ၊ ရှိသည်။ ဟေတု၊ ဟိတ်မည်သလော။ အာမန္တာ။ အလောဘော၊ အလောဘ ဟုဆိုအပ်သော။ ဟေတု၊ ဟိတ်မည်သလော။ (အနက်လွယ်၏)။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပရဝါဒီသည် ရှိသည်ကား ဟိတ်ပင်မည်၏ ဟုမှတ်မှားရကား ရှိသည် ဟိတ် မည်သလော ဟူ၍ သကဝါဒီ မေးသည်ကို အာမန္တာ ခံသတည်း။ ထိုသို့တမူကား ရှိသည် ဟိတ်စစ် မဟုတ်။ အကြောင်းသာမန်သာ ဖြစ်သတည်း။ အဓိဂယ္ဟ မနုသိကာရကထာ နောင်ကား ရူပံဟေတူတိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါး တွင်သော် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား အလောဘာဒိ အနုယောဂ အာရမ္မဏာနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် အာရမ္မဏာနုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သံသန္ဒနာသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် အနုလောမသည်ကား အလောဘ အဒေါသ အမောဟ လောဘ ဒေါသ၊မောဟဟူ၍ခြောက်ပါးအပြားရှိ၏။ပဋိလောမမှာလည်း ၅၂ ခြောက်ပါးလည်းကောင်း။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ရူပံဟေတူတိ ကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-ရူပံသဟေတုကန္တိ ကထာ

၇၅၇။ ရူပံ၊ သည်။ သဟေတုကံ၊ သဟိတ်မည်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်မည်၏။ (အနက်လွယ်၏)။

ရူပံဟေတူတိကထာနောင်ကား ရူပံသဟေတုကန္တိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သကဝါဒီ ပက္ခသည်ကား သုဒ္ဓ

သံသန္ဒနာ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (ရူပံ ဟေတူတိ ကထာနှင့် အတူပင်။ ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ရူပံသဟေတုကန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇–ရူပံကုသလာကုသလန္တိ ကထာ

ကုဒ်ဝ။ ရူပံ၊သည်။ ကုသလံ၊ကုသိုလ်မည်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်မည်၏။ (အနက်လွယ်၏)။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကာယကံ ဝစီကံ ကို စေတနာဟူ၍ကား ကုသိုလ်အကုသိုလ်မည်၏ဟူ၍ကားမဆို။ကာယကံဝစီကံ၏အရေကို ကား ဝိညတ်ဟူ၍ ကုသိုလ်မည်၏ဟူ၍ အမှတ်မှား၍ ရှုပ်သည် ကုသိုလ်မည်သလောဟူ၍ သကဝါဒိမေးသည်ကို အာမန္တာဟူ၍ ပရဝါဒိ ခံမှားချေသတည်း။ ရူပံ သဟေတုကန္တိ ကထာနောင် ရူပံကုသလာ ကုသလန္တိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သက ဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ကုသိုလ်သည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာ ဟူ၍နှစ်ပါး။ သုဒ္ဓသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါး။ သံသန္ဒနာမှာလည်း အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါး။ အနု လောမ သံသန္ဒနာ သည်ကား အလောဘော အဒေါသော အမောဟော သဒ္ဓါ သတိ ဝိရိယ သမာဓိ ပညာဟူ၍ရှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ပဋိလောမမှာလည်း အတူပင်။ ကုသိုလ်သည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍နှစ်ပါး။ (ကုသိုလ်မှာလည်း အတူပင်။ ပရဝါဒိပက္ခ ကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ရူပံကုသလာကုသလန္တိ ကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၈–ရူပံဝိပါကောတိ ကထာ

ရူပံဝိပါကောတိ ကထာသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိ ပက္ခဟူ၍နှစ်ပါး။ သကဝါဒိပက္ခသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍

နှစ်ပါး။သုဒ္ဓသည်ကား အနုလောမတချက် ပဋိလောမတချက်သာ သံသန္ဒနာမှာလည်း အနုလောမတချက် ပဋိလောမ တချက်သာ တည်း။ (ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ရူပံဝိပါကောတိ ကထာနိဋ္ဌိတာ။

၉-ရူပံရူပါဝစရာရူပါဝစရန္တိ ကထာ

၇၆၈။ ရူပံ၊ရုပ်သည်။ ရူပါဝစရံ၊ ရူပါဝစရမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ဟောတ်ရှိ၏။ (အနုက်လွယ်၏)။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကာမာဝစရကံသည် ပြုသောရုပ်သည်ကား ကာမာဝစရမည်၏။ထိုသို့မည်သည် အတူလည်းကောင်း ရုပ်သည် ရူပါဝစရမည်၏ဟူ၍ ပရဝါဒီ အမှတ်မှား၍ ရုပ်သည် ရူပါဝစရ မည်သလောဟူ၍ သာလျှင် သကဝါဒီ မေးသည်ကို အာမန္တာ ဟူ၍ ပရဝါဒီခံသတည်း။ ထိုသို့မူကားမဟုတ်။ ကာမဌ ဖြစ်သော တဏှာသည်ကာမဌဖြစ်သော ဝတ္ထုကိုတပ်ခြင်းကြောင့်သာ ကာမ မမည်။ ကာမလည်း ကာမမည်ကောင်း၏။ တဏှာသည်လည်း ကာမမည်ကောင်း၏။ ထိုသို့မည်သည်ကားဟူ၍ တဏှာသည် ရူပ အရူပဌ ဖြစ်ပြားသော်လည်း ကာမဟူသော အမည်ကိုပင်ကား ရ၏။ ရူပအရူပဟူသောအမည်ကို မရဟူလိုသော်။ရူပံဝိပါကောတိ ကထာနောင်ကား ရူပံရူပါဝစရာ ရူပါဝစရန္တိ ကထာကို ဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား ရူပါဝစရ အရူပါဝစရဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ရူပါဝစရသည် ကား အနုလုံတချက် ပဋိလုံတချက်သာတည်း။ အရူပါဝစရမှာ လည်း ဤအတူပင် လည်းကောင်း။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိ ကောင်းပြီ)။

ရူပံ ရူပါဝစရာရူပါဝစရန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀-ရူပါရူပဓာတု ပရိယာပန္နကထာ

၇၇၁။ ရူပရာဂေါ၊သည်။ ရူပဓာတုပရိယာပန္နော၊ ရူပဓာတ်၌ အကျုံးဝင်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ဝင်၏။ပ။

သမာပတ္တေသိယ ဟူသော်ကား ကုသိုလ်ကိုယူလေ။ ဥပပတ္တေသိယဟူသော်ကား ဝိပါက်ကိုယူလေ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရဟူသော်ကား ကြိယာကိုယူ။ ရူပံရူပါဝစရာ ရူပါဝစရန်တို့ ကထာနောင်ကား ရူပရာဂေါ ရူပဓာတု ပရိယာပန္နော အရူပရာဂေါ အရူပဓာတု ပရိယာပန္နောတို့ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား ရူပရာဂ အရူပရာဂဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် ရူပရာဂသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍နှစ်ပါး။ သုဒ္ဓသည်ကား အနုလုံ ပဋိလုံဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သံသန္ဒနာသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနုလောမသည်ကား သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ ဖေါ်ဌဗ္ဗဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမမှာ လည်းကောင်းတည်း။ ရူပရာဂါနုယောဂလည်း ရူပရာဂနှင့် အတူပင်။ (ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။ ရူပရာဂေါ ရူပဓာတု ပရိယာပန္နော အရူပရာဂေါ အရူပဓာတု ပရိယာပန္နောတို့ ကထာနိဋ္ဌိတာ။ ။ဝဏ္ဏေါသော်ဌသမော။ ။(ဥဒါန်းကို လည်းသိကောင်းပြီ)။

သဗ္ဗရသမဝဋ္ဋ

၁-အရဟတော ပုဗ္ဗုပစယကထာ

၇၇၆။ အရဟတော၊ရဟန္တာအား။ ပုဗ္ဗုပစယော၊ ကောင်းမှုကိုဆည်းပူးခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ရှိ၏။ အရဟတော၊ ရဟန္တာသည်။ အပုဗ္ဗုပစယော၊ မကောင်းမှုကိုဆည်းပူးသ်လော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။ ဒေဝသောဘဂ္ဂသံဝတ္တနိယံ၊ နတ်တို့၏ တုန်လှုပ်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော။ ကမ္မ၊

ကံကို။ ကရောတိ၊ ပြုသလော။ (အနက်ကား အောက်မှာနှင့် အတူပင်)။

သောဠသမဝဂ် နောင်ကား သတ္တရသမဝဂ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌဟူ၍နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိ ပဋ္ဌသည်ကား အပုဗ္ဗူပစယာနုယောဂ အာဘိသမ်ရောဂျာဒိ အနုယောဂ အာစိနတျာဒိ အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် အပုဗ္ဗူပစယာနုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ အာစိနတျာနုယောဂသည်ကား အာစိနာနုယောဂ အပစိနာနုယောဂ ပဇဟနာနုယောဂ ဥပါဒိယတိ အနုယောဂ ဝိသိနေတိ အနုယောဂ ဥဿိနေတိ အနုယောဂ ဝိဓုပေတိအနုယောဂ သန္ဓုပေတိ အနုယောဂဟူ၍ ၅စ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမမှာလည်း အတူပင်။ ပရဝါဒိပဋ္ဌ သည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟော်ဟန်သော်ကား နတ္ထိအရဟတော ပုဗ္ဗူပစယောတိ။ အာမန္တာ။ အရဟာဒါနံ ဒဒေယျ။ပ။ ပုဗ္ဗူပစယောတိတည်း။သံသန္ဒနာကိုလည်း သိကောင်းပြီ။

အတ္ထိအရဟတော ပုဗ္ဗူပစယောတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-နတ္ထိ အရဟတော အကာလ မစ္စုတိကထာ

၇၇၀။ အရဟတော၊ အရဟန္တာ အား။ အကာလမစ္စု၊အခါမတန်ဘဲ သေခြင်းသည်။ ကံမကုန်ဘဲ သေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ယြော်ရှိသည် ဟုတ်၏။ အရဟန္တဃာတကော၊ ရဟန္တာကို သတ်သောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ။ပ။

ပရဝါဒိ အမှတ်ကား ရဟန္တာဟူသော် အခါမတန်ဘဲ မသေ။ အခါတန်မှ သေသည်ဟူ၍ အမှတ်မှား၍ အာမန္တာ ခံသတည်း။

သကဝါဒီဟူတုံ၏။ အကြင်သူသည် မာတုဃာတက အစရှိသော ပဉ္စာနန္တရိယကံပြုခဲ့၏။ ထိုသည်ကား ရဟန္တာဖြစ်၏။ ထိုရဟန္တာကို ရဟန္တာ အခိုက်ခ်ိန်ပြုဘူးသော ကံကြောင့် သတ်လေ၏။ ထိုသို့ သတ်လေသည်ကိုလျှင် အခါမတန်ဘဲ သေသည်မည်၏။ အဘယ်သူသည် ပြုဘူးသနည်း ဟူမူကား အရှင်မောဂ္ဂလာန် ကဲ့သို့တည်း။ အတ္ထိအရဟန္တ ဃာတကောတိ အာမန္တာ သည်ကား ဘုရားအစရှိသော ရဟန္တာကို ဆိုသတည်း။ ဘုရားအစရှိသော ရဟန္တာ စကြဝဠာတွေး တို့သော်ကား အခါတန်မှသေ၏။ အတ္ထိအရဟတောပုဗ္ဗုပစယောတိ ကထာနောင်ကား နတ္ထိအရဟတော အကာလ မစ္စု။တိကတာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပဂ္ဂိုလ်ဝါဒီပဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သကဝါဒီပဂ္ဂိုလ်သည်ကား အရဟန္တဃာတကာ နုယောဂ ပဋိပုဗ္ဗာနုယောဂ ဝိသံကမေယျာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးတွင်သော် အရဟန္တာနုယောဂကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပုဗ္ဗာသည်ကား ဇီဝိတာဝေါ ရောပနာနုယောဂ အရဟန္တဃာတကာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဝိသံကမေယျာနုယောဂသည်ကား အ နုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒီပဂ္ဂိုလ် ဟူသော်ကားအတ္ထိ အရဟတော အကာလ မစ္စု။တိ။အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ၊ နာယံဘိက္ခဝေ သဗ္ဗေတနိကာနံကမ္မာနံ ကတာနံ ဥပစိကာနံ အပ္ပဋိသံဝေဒိတ္ဝာ ဗျန္တီဘာဝံအစရှိသည်တည်း။

နတ္ထိအရဟတောအကာလ မစ္စု။တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-သမ္ဘမိဒံကမ္မတောတိ ကထာ

၇၀၃။ ကမ္မတော၊ ကံကြောင့်။ သမ္ဘံ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ဣဒံ၊ ဤသုံးပါးသောဝဋ္ဋသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ အာမန္တာ၊ သြော်ဖြစ်၏။ပ။ ကမ္မဝိပါကေန၊ ဝိပါက်ဖြင့်။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ ဟနေယျ၊ သတ်သလော။ပ။

၇၀၅။ ကမ္မုနာ၊ ကံကြောင့်။ လောကော၊ လောကသည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ကမ္မုနာ၊ ကြောင့်။ ပဇာ၊သတ္တဝါသည်။ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ကမ္မနိဗန္ဓနာ၊ ကံနှင့်စပ်ကုန်၏။ ယာယတော ယာယန္တိ၊ သွားထသော။ ရထသ၊ ရထား၏။ အာနိ၊ နပန်းစွန်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကမ္မေန၊ ကံကြောင့်။ ကိတ္တိ၊ ကျော်စောခြင်းကို။ လဘတေ၊ ရ၏။ ကမ္မေန၊ ကံကြောင့်။ ပသံသံ၊ ချီးမွမ်းခြင်းကို။ လဘတေ၊ ၏။ပ။

ပရဝါဒိပက္ခသော်ကား ကမ္မဝဋ် ဝိပါကဝဋ် ကိလေသဝဋ် ဤသုံးလုံးပါးသည်ပင်လျှင် ကံကြောင့်ဖြစ်သည်ဟူ၍နှလုံးသွင်းမှား၍ အာမန္တာခံသတည်း။သကဝါဒိသော်ကား ထိုသို့မဟုတ် ဝိပါကဝဋ်သည်ကား ကံကြောင့်ဖြစ်သည်ဟုတ်၏။ ကမ္မဝဋ် ကိလေသဝဋ်တို့သည် ကံကြောင့်ဖြစ်သည်ချည်းမဟုတ်။ ။နတ္ထိအရဟတော အကာလမစ္စု။တိ ကထားနောင်ကား သမ္ဘမိဒံကမ္မတောတိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခ သည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သုဒ္ဓ သည်ကား ကမ္မအနုယောဂ ကတဟေတုအနုယောဂ ဝိပါကတာ အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ သံသန္ဒနာသည်ကား ပါဏာတိပါတာနုယောဂ အဒိန္နာဒါနာ မုသာဝါဒါ ဝိသုဏဝေါစာ ဖရုသဝေါစာ သမ္ဖပ္ပလာပ သန္ဓိဆိန္ဒေယျ နိလ္လောပ ကောဂါရိက ပန္ထေ တိဋ္ဌေယျ ပရဒါရ ဂါမဃာတက နိဂမဃာတက ကမ္မဝိပါကဒါန စိဝရ ဝိဏ္ဏပါတ သေနာသန ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရဟူ၍ များစွာပြား၏။ တပါးတပါး၌ အဖလ သဖလဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ။

သမ္ဘမိဒံကမ္မတောတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-ဣန္ဒြိယမဒ္ဓ ကထာ

☰ ၇၀၆။ ဣန္ဒြိယ မဒ္ဓ ညေ၀၊ ဣန္ဒြိယနှင့် စပ်သောတရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခမည်သလော။အာမန္တာ၊ သြော်မည်၏။ပ။ ဣန္ဒြိယမဒ္ဓသ၊ ဣန္ဒြိယနှင့်စပ်သော။ ဒုက္ခသ၊ ဒုက္ခကို။ ပရိညာယ၊ ဝိုင်းခြားမှ သိ၍။ ဘဂ၀တိ၊ ဌ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုသတိ ယထာ၊သုံးသကဲ့သို့။ဧ၀မေ၀ံ၊ဤအတူလည်းကောင်း။ (သိကောင်း ပြီ)။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဝိပါက ခန္ဓာ၊ ကမ္မဇရူပ် တည်းဟူသော တေဘူမက တရားသာလျှင် ဒုက္ခမည်၏။ ဗာဟိရရူပ်တို့သည် ဒုက္ခ မမည်ဟူ၍ နှလုံးသွင်းရကား အာမန္တာခံသတည်း။ အရှင် သက ၀ါဒီသော်ကား တေဘူမက တရားသည်လည်း ဒုက္ခ မည်၏။ ဗာဟိရရူပ်တို့သည်လည်း ဒုက္ခမည်၏ဟူ၍ နှလုံးသွင်းသတည်း။ ပျက်သမျှလျှင် ဒုက္ခချည်း မည်၏။ ။သဗ္ဗမိဒံ ကမ္မတောတိ ကထာ နောင်ကား ဣန္ဒြိယမဒ္ဓကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရ၀ါဒိပက္ခ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား နသုတ္တာဟရဏာ နုယောဂ သုတ္တာ ဟရဏာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ။ထိုတွင် နသုတ္တာ ဟရဏာနုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုတွင် အနုလောမသည်ကား ဣန္ဒြိယာနုယောဂ အနိန္ဒြိယာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမမှာလည်း ဣန္ဒြိယာနုယောဂ အနိန္ဒြိယာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဤလေးချက်သည်ကား နသုတ္တာ ဟရဏာတည်း။ သုတ္တာဟရဏာ သည်ကား တချက်သာတည်း။ပရ၀ါဒိပက္ခသည်ကား ဗြဟ္မစရိယံ ဝုသတိအနုယောဂ ဥပ္ပဇ္ဇနာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။

ဣန္ဒြိယမဒ္ဓကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-ထပေတ္တာအရိယမဂ္ဂန္တိကထာ

(ဝ)၇၀၉။ ။ပ။တိဏော၀၊သုံးပါးတို့သည်သာလျှင်။အရိယသစ္စာနှီ၊ အရိယသစ္စာမည်သလော။ပ။ ကေနဋ္ဌေန၊ အသို့သော အကြောင်း ကြောင့်။ ဒုက္ခော၊ ဒုက္ခမည်သနည်း၊ ဇာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အနိစ္စဋ္ဌေန၊ အနိစ္စဟူသောအနက်ကြောင့်။အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယ မဂ်သည်။ အနိစ္စော၊ ပညာဖြင့် မကပ် အပ် သလော။ (သိကောင်းပြီ)။

ဤနိဒ္ဒေသပဒ္ဓကထာနောင်ကား ထပေတ္တာအရိယမဂ္ဂန္တိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရ၀ါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာ နှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား ဒုက္ခာနုယောဂ သစ္စာ နုယောဂ သစ္စာမှာကား တိဏော၀ အရိယသစ္စာနုယောဂ စတ္တာရိ အရိယ သစ္စာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ဤသုံးပါး သည်ကား သုဒ္ဓ တည်း။ သံသန္ဒနာသည်ကား ပဋိပုစ္ဆာနုယောဂ ပုစ္ဆာနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိပုစ္ဆာသည်ကား ဒုက္ခာနုယောဂ ဒုက္ခသမုဒယာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပုစ္ဆာကိုကား သိကောင်းပြီ။ ပရ၀ါဒိပက္ခကိုလည်း သိကောင်းပြီ။

ထပေတ္တာအရိယမဂ္ဂန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-နဝ ဟေတုဇံသံဃောဒကွိဏံ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ ကထာ

(ဝ)၇၁၁။ ။ပ။သံဃော၊ သင်္ဃာသည်။ အာဟုနေယျော၊ ပူဇော် ခြင်းငှါထိုက်သည်မဟုတ်လော။ ပါဟုနေယျောနနု၊ ညှဉ်းသည်အား ရည်၍ ထားသော ၀တ္ထုကို ပူဇော်ခြင်းငှါထိုက်သည်မဟုတ်လော။ ဒက္ခိဏေယျောနနု၊ မြတ်သောအလှူကို ခံခြင်းငှါ ထိုက်သည်မဟုတ် လော။ အဉ္ဇလိ ကရณီယောနနု၊ လက်အုပ်ချီခြင်းငှာ ထိုက်သည် မဟုတ်လော။ လောကဿ၊ ၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ပုညခေတ္တံ၊ ကောင်းမှု၏ လယ်မြေသဖွယ်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ အာ မန္တာ၊ ညြောဖြစ်သည်ဟုတ်၏။ပ။

ဇာတဝေဒေါ၊ မီးသည်။ အဟုတိ၊ ထောပတ်အစရှိသော ပူဇော်ကြောင်းကို။ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိဗျဝ၊ ခံသကဲ့သို့။ မေဒနီ၊ မြေကြီးသည်။ မဟာမေဃံ၊ များစွာသော မိုးရေကို။ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိဗျဝ၊ ခံသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ သံဃော၊ သင်္ဃာသည်။ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။ ဒက္ခိဏံ၊ကို။ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊၏။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပရဝါဒီ အမှတ်သည် သင်္ဃာ ဟုတ်က ပရမတ္ထ သင်္ဃာဟူ၍ အမှတ်မှားရကား အလှူခံသလောဟု မေးသည်ရှိသော် ခံသည်ဟုတ်၏ဟူ၍ ဆိုသတည်း။ သကဝါဒီသော်ကား သင်္ဃာသည်ကား ပရမတ္ထသံဃာ သမ္မုတိ သံဃာဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ပရမတ္ထသင်္ဃာသော်ကား မခံတတ်သည်ဟူ၍သမ္မုတိသင်္ဃာသည် ခံ၏ဟူ၍ဆို၏။ ပရမတ္ထသင်္ဃာဟူသော်ကား မဂ်ဖိုလ်ယူလေ။ ထပေတ္တာ အရိယမဂ္ဂန္တိ ကထာနောင်းကား နဝတ္တမ္ဗံ သံဃောဒက္ခိဏံ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိတိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခ သည်ကား ပဋိဂ္ဂါဟကာနုယောဂ ဒါယကာနုယောဂဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုနှစ်ပါးတွင် ပဋိဂ္ဂါဟကာ နုယောဂ သည်ကား အာဟုနေယျာနုယောဂ ပုရိသယုဂါဒိအနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးဘည်း။ ဒါယကာနုယောဂ သည်ကား သာမညဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ သာမညသည်ကား တချက်သာ။ ဝိသေသ သည်ကား စီဝရာနုယောဂ ပိဏ္ဍပါတအစရှိသော အားဖြင့် များစွာ အပြားရှိ၏။ ဒါယကာနုယောဂတွင် နသုတ္တာ ဟရဏာ သုတ္တာ ဟရဏာဟူ၍ ဆိုလေဦး။ ယင်းသို့မှ သာမညဝိသေသဟူ၍ ဆိုလေ။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

နဝတ္တမ္ဗံ သံဃော ဒက္ခိဏံ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-နဝတ္တမ္ပံ (ပ) ကထာ

နဝတ္တမ္ပံ သံဃောဒကွိဏံ ပဋိဂ္ဂဏှာတိတိ ကထာနှောင်ကား နဝတ္တမ္ပံ သံဃောဒကွိဏံ ဝိသောဝေတိတိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကားသကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိက္ခ . သည်ကား ပဋိဂ္ဂါ ဟုကာနုယောဂဒါယကာနုယောဂဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (အောက်နှင့် အတူပင်)။

နဝတ္တမ္ပံ သံဃောဒကွိဏံ ဝိသောဝေတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၈-နဝတ္တမ္ပံ သံဃောဘုဉ္ဇတိတိ ကထာ

နဝတ္တမ္ပံသံဃော ဘုဉ္ဇတိတိ ကထာသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခ သည်ကား ဘတ္တာနုယောဂ ဘောဇနာနုယောဂ ပါနာနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

နဝတ္တမ္ပံ သံဃောဘုဉ္ဇတိတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-နဝတ္တမ္ပံ (ပ) မဟဒ္ဓလဂ္ဂိကထာ

၇၉၇။ ပ။ ဂေါတမိ၊ ဂေါတမိ။ တွံ၊ သင်ဂေါတမီသည်။ သံဃ၊ သင်္ဃာအား။ သုဝဏ္ဏာဘုမ္မိစိဝရံ၊ ရွှေမြေ၌ ရွှေရည်ဖြင့် သွင်းသော ရွှေရည်ဖြင့် ပြီးသော သင်္ကန်းကို။ ဒေဟိ၊ လှူလော့။ တေ၊သင်ဂေါတမီသည်။ သံဃေ၊ သင်္ဃာအား။ ဒိန္နေ၊ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုသည်။အဟဗ္ဗော၀၊ဝါအားလည်းကောင်း။ သံဃော၀ါ၊ သင်္ဃာအားလည်းကောင်း။ ပူဇိတော၊ပူဇော်အပ်သည်။ ဘဝိဿာမိ၊အုံ့။ပ။ ဒေ၀ါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားသည်။ဘဂ၀နွံ၊ သခင်ဘုရားကို။ ဧတံ၊ဤသို့သော စကားကို။ အ၀ေ၀စ၊ဆိုတ်။

[1]ဩပစိတံ၊ အကုသိုလ်မှ စင်ထသော။ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကရောန္တောနံ၊ ပြုကုန်ထသော။ ပုညသေခါနံ၊ ကောင်းမှုကိုင်ဝဲတတ်ကုန်ထသော။ ယဇမာနာနံ၊ ပူဇော်တတ်ကုန်ထသော။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါဟု ဆိုအပ်ကုန်ထသော။ မနုဿာနံ၊လူတို့အား။ လူတို့၏။ ကတ္ထ၊ အဘယ်မည်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒိန္နံ၊ပေးအပ်သော ဝတ္ထု သည်။ မဟပ္ဖလံ၊ များသော အကျိုးရှိသနည်း။ ဧတိတေဝ ဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ဆိုစ၏။

စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ပဋိပန္နာစ၊ မဂ္ဂဌာန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်လည်းကောင်း။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန် ကုန်သော။ ဖလေဋ္ဌိတာ၊ ဖိုလ်ဌတည်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဥဇုဘူတော၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ဖြစ်သည် ဖြစ်၍ ဖြစ် ထသော။ ပညာသီလသမာဟိတော၊ ပညာသီလဌ တည်ထသော။ ပညာသီလနှင့် အားထုတ်ထသော။ သေ-ဧသော သမ္ဘဟော၊ ဤသို့သော အပေါင်းသည်။ သံဃော၊ သင်္ဃာမည်၏။ပ။ တသ္မိံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ သံဃေ၊ သံဃာတော်ဌ၊ ဒိန္နံ၊ပေးအပ်သော ဝတ္ထုသည်။ မဟပ္ဖလံ၊များသော အကျိုးရှိ၏။

ဧသော၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ သံဃော၊ သင်္ဃာသည်။ ဝိပုလော၊ အထူးသဖြင့်ဖြစ်၍ဖြစ်၏။ မဟဂ္ဂတော၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်၏။ ဥဒမိ၊ရေ၏ဘည်ရာဖြစ်သော။ သာဂရော၊ သာဂရသည်။ အပ္ပမေယျောဇ္ဈဝ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းမှ ကင်းသကဲ့သို့။ ဧသေသော သံဃော၊သည်။ အပ္ပမေယျော၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းမှကင်း၏။ သေဋ္ဌော၊ အထူးသဖြင့် မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ထသော။ ပဘက်ရာ၊ အရောင် အဝါကိုဖြစ်စေတတ်ထသော။ ဝိရိယသာဝကာ၊ ခြိုးခွဲကဲ့သို့သော ယောက်ျား မြတ်၏ တပည့်သား ဖြစ်ထသော။ ခြိုးခွဲကဲ့သို့ ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်၍ တပည့်သားဖြစ်သော။ ဧတေဟိ၊ ထိုသူတို့ သည်။ ဓမ္မံ၊တရားကို။ မုဒိရုယန္တိ၊ဟောကုန်လတ္တံ့။

၁။ ဩဝမိတ် (ဆဋ္ဌ)

ယေသံမနုဿာနံ၊ အကြင်လူတို့သည်။ သံဃံ၊ သင်္ဃာကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍။ ဒါနံ၊အလှူကို။ ဒေန္တိ၊လှူကုန်၏။ တေသံမနုဿာနံ၊ တို့၏။ ဒါနံ၊အလှူသည်။ သုဒိန္နံ၊ ကောင်းသဖြင့် ပေးအပ်သည် မည်၏။ သုဟုတံ၊ ကောင်းသဖြင့် ပူဇော်အပ်သည် မည်၏။ သုယိဋ္ဌံ၊ ကောင်းသော ယဇ်ပူဇော်သည် မည်၏။ သံဃဂတာ၊ သင်္ဃာသို့ ရောက်ထသော။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ သင်္ဃာ၌ တည်ထသော။ သာဒကွိဏာ၊ထိုအလှူကို။ မဟပ္ဖလာ၊များသော အကျိုးရှိ၏ဟူ၍။ လောကဝိဒုနာ၊ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းသည်။ ပဏ္ဍိတာ၊ ရှိုးမွမ်းအပ်ကုန်၏။

တောဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ယညံ၊ ယစ်ပူဇော်သည်၏ အကျိုးကို။ အနုဿရန္တာ၊ အောက်မေ့ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝေဒဇာတာ၊ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယော၊ အကြင် သူတို့သည်။ လောကေ၊ ၌။ သမူလံ၊ အကြောင်းနှင့် တကွသော။ မဇ္ဈေရမလံ၊ ဝန်တိုခြင်းဟူသော အညစ်အကြေးကို။ ဝိနေယ္ယ၊ ဖျောက်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ အနိန္ဒိတာ၊မကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သော။ ဘော၊ ထိုသူတို့သည်။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်ဖြစ်သော။ ဌာနံ၊ ဌာနကို။ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။

နဝတ္တမ္ဗံသံဃောဘုဇ္ဇတိတိကထာနောင်ကား နဝတ္တမ္ဗံသံဃသဒိန္နံ မဟပ္ဖလန္တိ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နသုတ္တာ ဟရဏာ နုယောဂ သုတ္တာ ဟရဏာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုနှစ်ပါးတွင် နသုတ္တာဟရဏာ နုယောဂသည်ကား ပါဟုနေယျာဒိ အနုယောဂ ပုရိသယုဂါ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် နသုတ္တာ ဟရဏာနုယောဂသည်ကား စုဏ္ဏိယ ဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏ ဂါထာဖြစ်သော သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ပရဝါဒိပက္ခကိုဟောသော်ကား သံဃောဘုဇ္ဇတိပိဝတိခါဒတိ သာယတိတိ။အာမန္တာ။မဂ္ဂေါဘုဇ္ဇတိပိဝတိ ခါဒတိ သာယတိဖလံ

ဘုဇ္ဇတိ၀ိ၀တိခါဒတိသာယတိတိ နဟေ၀ံ ၀တ္တမ္ဘေတည်း။ ဤသို့လျှင် အောက်က ပရ၀ါဒိပက္ခကိုယူ၍ ဟောလေ။

နဝတ္တမ္ဘံ သံဃသ ဒိန္နံမဟပ္ပလန္ဒိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀–နဝတ္တမ်ံ ဗုဒ္ဓသဒိန်နံမဟပ္ပလန်ဒိကထာ

၇၉၉။ ပေ။ ဘဂဝါ သခင်ဘုရားသည်။ ဒ္ဋ္ဌပဒါနံ၊ အခြေနှစ်ချောင်း ရှိသော သူတို့တွင်။ အဂ္ဂေါနနု၊ မြတ်သည်မဟုတ်လော။ ပေ။ သေဋ္ဌောနနု၊ ချီးမွမ်းအပ်သည်မဟုတ်လော။ ပေ။ ပါမောက္ခောနနု၊ အကြီးဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ ပေ။ ဥတ္တမောနနု၊ ကျော်စောသည် မဟုတ်လော။ ပေ။ ပဝရောနနု၊ အမြတ်သည် မဟုတ်လော။ အသမောနနု၊ တူသောသူမရှိသည်မဟုတ်လော။ အသမသမောနနု၊ အတူမရှိသော ရှေးဘုရားတို့နှင့် တူသည်မဟုတ်လော။ ပေ။ အပ္ပဋိဘာဂေါနနု၊ အတူမရှိခွဲခြမ်းခြင်းရှိသည်မဟုတ်လော။ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလောနနု၊ အတူမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် မရှိသည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ၏။ ပေ။

ဗုဒ္ဓေန၊ ဘုရားသခင်နှင့်။ သီလေန၊ သီလသည်လည်းကောင်း။ သမာဓိနာ၊ သမာဓိသည်လည်းကောင်း။ ပညာယ၊ ပညာသည်လည်းကောင်း။ သမသမော၊ တူသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပေ။ ပုညတ္ထိကာနံ၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိကုန်သော။ ဝိပုလ ဗလေသိနံ၊ အထူးသဖြင့် ဖြစ်၍ဖြစ်သော အကျိုးကို ရှာကုန်သော။ အာဟုနေယျာနံ၊ မြတ်သော အလှူကို ခံသော သူတို့ထက်။ ဘဂဝါ၊ သခင်ဘုရားသည်။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့၊ ဂတောဟောက်၏။ ဧကမ်ပိ လောကေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကဌ လည်းကောင်း။ ပုန၊ တဘာန်။ ပရမ္ပိ လောကေ ၀ါ၊ တမလွန်လောကဌ လည်းကောင်း။ တေန၊ ထိုသို့သော ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေန၊ သခင်ဘုရားထက်၊ သေဋ္ဌောစ၊ မြတ်သောသူသည် လည်းကောင်း။ သမောစ၊ တူသော သူသည် လည်းကောင်း။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ပေ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဘုရားမြတ်စွာသည် လောကသို့ လိုက်၍ မစားသော်လည်း စားသကဲ့သို့သာပြုတော်မူသည်။ဘုဉ်းပေးသည် မဟုတ်ဟူ၍ ပရဝါဒီအမှတ်မှား၍ အာမန္တာခံသတည်း။သကဝါဒီ ပက္ခ သော်ကား စား၏။ စားသောကြောင့် များစွာသော အကျိုး ရှိ၏။ မရှိသည်ရှိသော် အဂ္ဂေါဒ္ဓိပဒါနုံ အစရှိသောပါဠိကို ဟော တော်မမူတန်ပြီ။ ။နဝတ္တမ္ဗံ သံဃသဒ္ဒိန္နံ မဟပ္ဖလန္တိ ကထာ နောင်ကား နဝတ္တမ္ဗံဗုဒ္ဓသဒ္ဒိန္နံမဟပ္ဖလန္တိ ကထာကို ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒီ ပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နသုတ္တာဟရဏ သုတ္တာဟရဏ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် နသုတ္တာ ဟရဏသည်ကား အဂ္ဂါဒိအနုယောဂ အသမသမာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သုတ္တာဟရဏကိုကား သိကောင်းပြီ။ပရဝါဒီ ကိုသော်ကား အောက်ကနှင့်အတူပင်။

နဝတ္တမ္ဗံဗုဒ္ဓသဒ္ဒိန္နံမဟပ္ဖလန္တိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၁-ဒကွိဏာဝိသုဒ္ဓိ ကထာ

၈၀၀။ ဒါယကတောဝ၊ အလ္လပေးသော ဒါယကာအားသာ လျှင်။ ဒါနံ၊ အလ္လသည်။ ဝိသုဒ္ဓတိ၊ စင်၏။ ပဋိဂ္ဂါဟကတော၊ အလ္လခံသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ နောဝိသုဒ္ဓတိ မစင်သလော့။အာမန္တာ၊ ပြော်ပ် မစင်သည် ဟုတ်၏။ လောကဿ၊ လောက၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ပုညခေတ္တံ၊ ပုညခေတ္တကို။ ပဋိဂ္ဂါဟကာ၊ ခံတတ် ကုန်သော။ပ။ ကေစိ၊ တစုံတယောက်သောသူတို့သည်။ အတ္ထိနု၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ရှိ၏။ပ။

သောတာပန္နေ၊သောတာပန်အား။ဒါနံ၊အလ္လကို၊ဒတ္တာ၊ပေး၍။ ဒကွိဏံ၊ ကို။ အာရာဓေန္တိ၊ ပြီးစေတတ်ကုန်သော။ ကေစိ၊ တစုံ တယောက်သောသူတို့သည်။ အတ္ထိနု၊ မဟုတ်လော။ပ။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော။ ယာဒက္ခိ ဏာ၊ အကြင်အလှူတို့သည်။ ဝိသုဒ္ဓိယော၊ အထူးသဖြင့် စင်ကုန်၏။ ဣမာဒက္ခိဏာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ စတသော၊ လေးပါးတို့ ဟူသည်ကား။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယာ ဒက္ခိဏာ၊ အကြင် အလှူသည်။ ဒါယကတော၊ အလှူပေးသော ဒါယကာအား သာလျှင်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်၏။ ပဋိဂ္ဂါဟကတော၊ ခံတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ နော ဝိသုဇ္ဈတိ၊ မစင်။ သာဒက္ခိဏာ၊ ထိုအလှူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (ဤလည်းတချက်)။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယာဒက္ခိဏာ၊ အကြင်အလှူသည်။ ပဋိဂ္ဂါဟကတော၊ ခံတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်၏။ ဒါယကတော၊ အလှူပေးသော ဒါယကာအား။ နော ဝိသုဇ္ဈတိ၊ မစင်။ (ဤသည်လည်း တချက်)။ (သိကောင်းပြီ။ ကထာအစဉ်ထားသည်ကိုလည်း သိကောင်းပြီ)။

နဝတ္တမ် ဗုဒ္ဓသ ဒိန္နံ မဟပ္ဖလန္တိကထာနောင်ကား ဒက္ခိဏာ ဝိသုဒ္ဓိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိပုဗ္ဗာ ဟူ၍နှစ်ပါး။ ပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂ ပရဝါဒိပဂ္ဂဟူ၍ နှစ်ပါး။ သကဝါဒိပဂ္ဂသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါး။ သာမညသည်ကား အာဟုနေယျာနုယောဂ ပဋိသယုဂါနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ဝိသေသသည်ကား သောတာပန္န သကဒါ ဂါမိ အနာဂါမိ အရဟန္တာဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ သကဝါဒိ ပဂ္ဂနောင်ကား ပရဝါဒိပဂ္ဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟုန် သော်ကား ပဋိဂ္ဂါဟကတောဒါနံ ဝိသုဇ္ဈတိ။ အာမန္တာ။ အညော အညသကာရကော။ ပရကတံ သုခဒုက္ခံ အညောကရောတိ။ အညောဝိ ပဋိသံဝေဒေတိတိ။ နဟေဝံ ဝတ္တဗ္ဗေ တည်း။ ဤကား ပုဗ္ဗာတည်း။ ပဋိပုဗ္ဗာကိုကား သိကောင်းပြီ။ ။ဒက္ခိဏာ ဝိသုဒ္ဓိ ကထာ နိဋ္ဌိတာ။ ။ဝဏ္ဏေါ သတ္တရသမော နိဋ္ဌိတော။ ။(ဤဒါန်း ကိုကား သိကောင်းပြီ)။

အဋ္ဌာရသမဝဂ္ဂ

၁-မနုဿလောက ကထာ

၇၀၂။ ဘဂဝါ၊ ခြောက်ပါးသောဘုန်းတော်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သခင်ဘုရားသည်။ မနုဿလောကေ၊ လူ၏ပြည်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဝတ္တွမ်ပိ၊ မဆိုဒေါ်သလော။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာမန္တာ၊ အပ်။ ဗုဒ္ဓဝုတ္ထာနိ၊ ဘုရားတို့သည် နေရာဖြစ်သော။ စေတိယာနိ၊ စေတီတို့လည်းကောင်း။ အာရာမ ဝိဟာရ၊ အရံကျောင်းလည်းကောင်း။ ဂါမ၊ ရွာငယ်လည်းကောင်း။ နိဂမ၊ ရွာကြီးတို့လည်းကောင်း။ နဂရာနိ၊ မြို့ကြီးတို့လည်းကောင်း။ ရဋ္ဌာနိ၊တိုင်းတို့လည်းကောင်း။ဇနပဒါနိ၊ ဇနပုဒ်တို့လည်းကောင်း။ အတ္ထိနု၊ရှိသည်မဟုတ်လော။အာမန္တာ၊ ဩဝါရှိ၏။ပ။

ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဇာတောနု၊ ဖြစ်တော်မူသည် မဟုတ်လော။ဗောဓိယာမူလေ ဗောဓိပင်၏အနီး၌။အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသည်မဟုတ်လော။ ဗာရာဏသိယံ၊ မြောက်ဦးခေါင်းကဲ့သို့ ကျောက်ရှိသောပြည်၌။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစက်ကို။ ပဝတ္တိတံနု၊ ဖြစ်စေသည်မဟုတ်လော။ စာပါလေစေတိယေ၊ တောစိုးသစ်ပင်၌။ အာယုသင်္ခါရော၊အာယုသင်္ခါရကို။ သြဿဇ္ဇောနု၊ လွှတ်တော်မူသည် မဟုတ်လော။ ကုသိနာရာယံ၊ ကုသိနာရုံပြည်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်မဟုတ်လော။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ သည်။ ဧကံသမယံ၊ တပါးသော အခါ၌။ ဥက္ကဋ္ဌာယံ၊ ဥက္ကဋ္ဌမြို့၌။ သုဘဂဝနေ၊ သုဘဂတောဌ်။ သာလရာဇမူလေ၊သခွတ်ပင်၏အနီး၌။ ဝိဟရာမိ၊၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဟံ၊သည်။ပ။ဥရုဝေဠာယံ၊များသောသဲရှိသောပြည်၌။အဇပါလ နိဂြောဓေ၊ ဆိတ်တို့သည် စည်းဝေးရာဖြစ်သော ပုဏ္ဏားတို့သည် မန္တန်စပ်ရာ ဖြစ်သော ညောင်ပင်၌။ ပဌမာဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာ

လေးပါးကိုသိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊၏။ပ။ရာဇဂဟေ၊မန္ဒာတ်မင်း တို့သည်ယူရာဖြစ်သောတောင့် လည်းကောင်း။ဝေဠုဝနေ၊ကြာခတ် ရုံသောတောင့် လည်းကောင်း။ ကလန္ဒကနိ၀ါပေ။ ရှည့်နက် တို့အား အစာပေးရာ ဖြစ်သော တောင့်။ ဝိဟရာမိ ၏။ပ။ သာ ဝတ္ထိယံ၊ သာ၀တ္ထိရသော့၏ သခ်ိမ်းရာဖြစ်သော ပြည်၌ (ခပ်သိမ်း စုံ၏ တည်ရာဖြစ်သော ပြည်၌ လည်းဟု) ။ပ။ ဝေသာလိယံ၊ သုံးကြိမ်ချဲ့သောပြည်၌။ (တခါဖွားလျှင် နှစ်ယောက်သည် တဆဲ ခြောက်ကြိမ် ဖွားသော ပြည်၌လည်းဟု၏)။ပ။ ကူဋာ၀ါရသာ လာယံ၊ အထွတ်ရှိသောစရပ်၌။ ဝိဟရာမိ၊၏။ပ။ အနုပလိတော၊ မလိမ်းကျုံသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊၏။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပရ၀ါဒီ အမှတ်သည်ကား တုသိတာ၌ ဖြစ်သည် လူ၏ပြည်၌ မဖြစ်ဟူ၍ ဆိုသတည်း။ လူနှင့်မဆက်ဆံ ဟူသည်ကို နှလုံးသွင်း၍ အမှတ်မှားသတည်း။ သက၀ါဒီအမှတ် သော်ကား လူ၏ပြည်၌ဖြစ်လျက် အာလာ၀သလ္လာ၀မပြိုဟူ၍ကား ဆိုလိုသတည်း။ လူ့ပြည်၌မဖြစ်ဟူ၍ မဆိုအပ်။ လူ့ပြည်၌ဖြစ်သော ကြောင့်တည်း။ မည်သည့် ပြည်၌ နေတော်မူ၏။ မည်သည့်ပြည်၌ ၀ါဆိုတော်မူ၏။ ဤသို့အစရှိသည်ကို ဆိုခြင်းသည်လျှင် နေတော် မူသောကြောင့် ဆိုသည်မဟုတ်လော။

သတ္တရသမ ဝဂ်နှောင်ကား အဋ္ဌာရသမ ဝဂ်ကို ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကား သက၀ါဒီ၀ကို ပရ၀ါဒီ၀ကိုဟူ၍နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုတွင် သက၀ါဒီ၀ကိုသည်ကား နသုတ္တာဟရဏ သုတ္တာ ဟရဏဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုတွင် နသုတ္တာဟရဏသည်ကား စေတိယာဒိ အနုယောဂ လုမ္ဗိနိယာဒိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ သုတ္တာဟရဏကိုကား သိကောင်းပြီ။ သက၀ါဒီ၀ကို နှောင်ကား ပရ၀ါဒီ၀ကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဟော ဟန်ကား ဗုဒ္ဓေါဘာ၀ါ မနုဿလောကေ အဋ္ဌာသိတိ။ အာမန္တာ။ နနုဘ၀ါ လောကေ၀ါ လောကေ၀ါ။ လောကေသမ္ဘ၀ေါ။ လောကေ

အဘိဘုယ္ယဝိဟရတိ၊ အနုပလိတ္တောလောကေနာတိ။ အာမန္တာ။ ဟန္ဒိဘဂဝါအစရှိသည်တည်း။

မနုဿလောကကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-ဓမ္မဒေဿနာကထာ

၇၀၄။ ။ပ။ကေန၊ အသ္ဟသည်။ ဒေသိတော၊ သလော။ အဘိနိမ္မိတေန၊ အဘိနိမ္မိတ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒေသိတော၊ဟောတော်မူ၏။ အဘိနိမ္မိတော၊သည်။ ဗိနော၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်သလော။ သတ္ထာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လူကို ဆုံးမတတ်သလော။ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အလိုလိုလျှင် သစ္စာလေးပါးကို သိသလော။ သမ္ဗဿ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားကို သိတတ်သော အလေ့ရှိသလော။ သမ္ဗ ဒဿာဝီ၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့ကို မြင်တတ် သလော။ ဓမ္မ သာမိ၊ တရားကြောင့် လူနတ်တို့၏ အရှင်ဖြစ်သလော။ ဓမ္မပ္ပဋိ သရဏော၊ တရားလျှင် ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သလော။ပ။

အာယသ္မတာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ အာနန္ဒေန၊ အာနန္ဒာသည်။ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူ၏။ အာယသ္မာ အာ နန္ဒော၊သည်။ ဗိနော၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်သလော။ပ။

၇၀၅။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ အဟံ၊ သည်။ သံခိတ္တေ ✉နပိ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်လည်း။ပ။ ဒေသေယျံ၊၏။ သာရိပုတ္တ၊သာရိ ပုတ္တရာ။ အဟံ၊သည်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊တရား ကို။ ဒေသေယျံ၊ဟော၏။ပ။ သံခိတ္တဝိတ္ထာရေနပိ၊ အကျဉ်းအကျယ် အားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေယျံ၊ ဟော၏။ အညာတာရော စ ဆုံးမ တတ်သော သူကိုသာလျှင်။ ဒုလ္လဘာ၊ရခဲ၏ရှင့်။ပ။

၇၀၆။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ သည်။ အဘိညာယ၊၍။ ဓမ္မံ၊သစ္စာလေးပါး တရားကို။ ဒေသေမိ၊ဟော၏။ အနဘိညာယ၊ မသိမူ၍။ ဓမ္မံ၊တရားကို။ နောဒေသေမိ၊မဟော။ ဘိက္ခဝေ၊ ကို။ အဟံ၊သည်။ သနိဒါနံ၊ အကြောင်းနှင့် တကွသော။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေမိ၊ ၏။ အနိဒါနံ၊ အကြောင်းမရှိသော။ ဓမ္မံ၊ကို။ နော

ဒေသေမိ၊မဟော။ပ။ဩ၀ါဒေါ၊အဆုံးအမကို။ကရုဏာယော၊ပြုအပ်၏။ အနုသာသနီ၊ အဆုံးအမကို။ ကရုဏာယ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ တုဋ္ဌိယာ၊ နှစ်သက်ခြင်းငှါ။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏။ပ။ဘဂ၀ါ၊သခင်ဘုရားသည်ကား။ သမ္မာသမ္ဗုद्धော၀တ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတတ်စွတကား။ ဓမ္မော၊ဓမ္မသည်။ သွာချာ တော၀တ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်စွတကား။ သံဃော၊သည်ကား။ သုပ္ပဋိပန္နော၀တ၊ကောင်းစွာကျင့်စွတကား။ဤမသို့စပန် ဝေယျာ ကရဏသို့၊ဤသို့သော ဝေယျာကရဏား ကျမ်းကို။ ဘည္ဍမာနေ၊ သရဇ္ဈာယ်သည်ရှိဆဲว်။ ဒသသဟဿိလောကဓာတု၊တသောင်းသော လောကဓာတ်သည်။ အကမ္ပိတ္ထ၊ တုန်လှုပ်၏။ပ။

အမှာ မနုဿလောက ကထာနောင်ကား ဓမ္မဒေသနာ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရ၀ါဒိ ပက္ခကိုကား ဟောတော်မမူ။ သက၀ါဒိပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နာသုတ္တာဟရဏာ နုယောဂ သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂဟူ၍နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် နာသုတ္တာဟရဏာ နုယောဂ သည်ကား အဘိနိမ္မိတာ နုယောဂ အာနန္ဒာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂသည်ကား သံခိတ္တဝိကာရာ နုယောဂ အဘိညာယာဒိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပရ၀ါဒိပက္ခကို ဘော်၍ ဟောသော်ကား ဗုद्धနုဘဂ၀တာ ဓမ္မော ဒေသိတောတိ။ အာမန္တာ။ နအဘိနိမ္မိတောတိ။နဟေ၀ံ ဝတ္တမ္ဗေ တည်း။ ဤသို့လျှင်ဘော်၍ ဟောလေ။

ဓမ္မဒေသနာကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-ကရုဏာကထာ

၈၀၇။ ။ပ။အကာရုဏိကော၊သနားခြင်းမရှိသလော။ နဟေ၀ံ ဝတ္တမ္ဗေ။ပ။ကာရုဏိကောနု၊ သနားခြင်းနှင့် ယှဉ်သည် မဟုတ်လော။ လောကဟိတောနု၊ လောက၏ အစီးအပွားကို ပြုသည်

မဟုတ်လော။ လောကာ နုကမ္မကောဟုလောကၦ် အစီးအပွါးနှင့် ယှဉ်သည်မဟုတ်လော။ လောကတ္ထ စရိယောဟု လောကၦ် အစီး အပွါးကို ကျင့်အပ်သည်မဟုတ်လော။

အမှာ ပရဝါဒီအမှတ်ကား ကရဏာကို ရာဂဟူ၍ မှတ်ဘိ ရကား ကရဏာသည် မရှိလောဟူ၍ မေးသည် ရှိသော် အာမန္တာ ခံချေသတည်း။ ကရဏာသည် ရှိသော်ကား ကရဏာအဘက်မေတ္တာမုဒိတာ ဥပေက္ခာသည်မရှိလောဟူ၍ မေး သည်ရှိသော်မူကား မရှိသည်ကို မထင်ရကား နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ ဟူ၍ ပယ်သတည်း။ ဓမ္မဒေသနာ ကထာနှောင်ကား ကရဏာ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီ ပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီ ပက္ခသည် ကား အပွမညာ နုယောဂ ပုဂ္ဂလာနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အပွမညာနုယောဂသည်ကား ပဋ္ဌိလောမ အနုလောမဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပဋ္ဌိလောမသည်ကား မေတ္တာ မူလိရှိသည် မုဒိတာမူလိရှိသည် ဥပေက္ခာမူလိရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ အနုလောမသည်ကား မေတ္တာမူလိရှိသည် မုဒိတာ မူလိရှိသည် ဥပေက္ခာမူလိရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား အပွမညာ နုယောဂတည်း။ ပုဂ္ဂလာ နုယောဂ ဟူသော်ကား အကရဏီယာ နုယောဂ ကရဏီယာနုယောဂ မဟာကရဏာ သမာပတ္တိ အနုယောဂဟူ၍သုံးပါးအပြားရှိ၏။ဤကား သကဝါဒီ ပက္ခတည်း။ ထိုနှောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကိုဟောတော်မူ၏။ ဟော ဟန်သော်ကား အတ္ထိဗုဒ္ဓသဗ္ဗညုတေ ကရဏာတိ အာမန္တာ။ ဘဂဝါသရာဂေါတိနဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ တည်း။

ကရဏာကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-ဇန္ဓကာတိ ကထာ

၈ဝ၉။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းရှိသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သခင်ဘုရား၏။ ဥစ္စာရပဿာဒဝေါ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်သည်။ အတိုဝိယ၊ အတိုင်း

ထက်အလွန်။ အညှေ့၊ တပါးသော။ ဂန္ဓာတေ၊ နံ့သာအစ ရှိသော အနံ့တို့ကို။ အဓိဋ္ဌာတိ၊ လွှမ်းမိုးသလော။ အာမန္တာ၊ ပြောလွှမ်းမိုးသည်ဟုတ်၏။ ဘဂဝါ၊ သခင်ဘုရားသည်။ ဂန္ဓဘောဇီ၊ နံ့သာကိုစားသလော။၀။

ကေစိ၊အချို့သောသူတို့သည်။ဘဂဝတော၊ဘုန်းရှိသော။ဗုဒ္ဓသ၊ သခင်ဘုရား၏။ ဥစ္စာရပဿာဝံ၊ အလေးအပေါ့ကို။ နှာယန္တိ၊ ချိုးကုန်သလော။ ဝိလိပန္တိ၊ လိမ်းကျံ ကုန်သလော။ ဥစ္စာရေန္တိ၊ သလော။ ပေဠာယ၊ ပခြုပ်၌။ ပဋိသာမေန္တိ၊ သိုမြှိုးသလော။ ကရဏ္ဍာယ၊ကြုတ်၌။ နက္ခိပေန္တိ၊ထားကုန်သလော။ အာပဏော၊ ဈေး၌။ ပသာရေန္တိ၊ ကျင်းပကုန်သလော။ တေနစဂန္ဓေန၊ထိုနံ့သာ အစရှိသော အနံ့ဖြင့်။ ဂန္ဓကရဏီယံ၊ဂန္ဓ၏ ပြုဘွယ်ကို။ ကရောန္တိ၊ သလော။ နဟောဝံဝတ္တမ္ဘေ။

ကရုဏာကထာနောင်းကား ဂန္ဓာတိကထာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်းကား ပရဝါဒိပက္ခကိုကား ဟောတော်မူ။ သကဝါဒိ ပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်းကား ဂန္ဓာတာ နုယောဂ ဘုဇ္ဇမာနာနုယောဂ နှာယန္တာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ ပရဝါဒိပက္ခကို ဘော်၍ဟောသော်ကား နဝတ္တမ္ဘေ ဗုဒ္ဓသဘဂဝတောဥစ္စာရပဿာဝေါအတိဝိယ အညေဂန္ဓာတေ အဓိဋ္ဌာတိတိ။ အာမန္တာ။ ဘဂဝါ နအတူလောတိ။ နဟောဝံ ဝတ္တမ္ဘေတည်း။ ဤသို့လျှင်ဟောလေ။

ဂန္ဓာတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-ကေမဋ္ဌကထာ

ကေမဋ္ဌကထာကား အနက်လွယ်၏။ ။ဂန္ဓာတိ ကထာ နောင်းကား ကေမဋ္ဌကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်းကား ပုဗ္ဗာ ပဋိပုဗ္ဗာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင်ပုဗ္ဗာသည်းကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခသည်းကား သမောဓာနာနုယောဂ ပဇဟ

နာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပဇဟနာနုယောဂသည်ကား မဂ္ဂပဇဟန ကိလေသပဇဟနဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ မဂ္ဂပဇဟနသည်ကား သောတာပတ္တိမဂ္ဂါနုယောဂ သကဒါဂါမိမဂ္ဂါနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ကိလေသာနုယောဂသည်ကား ဒိဋ္ဌာနုယောဂ သြဠာရိကကာမရာဂါနုယောဂ အဏုသဟဂတာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင်တပါးတပါးဌ်နသုတ္တာဟရဏ သုတ္တာဟရဏဟူ၍ နှစ်ပါးစီ ရှိသောကြောင့် ခြောက်ပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒိပက္ခ သည်ကား သောတာပန် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်ဟူ၍သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သောတာပန်ကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား နဝတ္တဗ္ဗံ ဧကေနအရိယမဂ္ဂေန စတ္တာရိသာမညဖလာနိသ ဆ္ဆိကရောတိတိ။ အာမန္တာ။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ ဘာဝိတောတိအာမန္တာ။ဘဂဝါ သောတာပန္နောတိ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်ကိုလည်း ဤအတူပင်ဟောလေ။ပုဗ္ဗာနောင်ကား ပဋိပုဗ္ဗာကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား ဘဂဝါဧကေန အရိယမဂ္ဂေန စတ္တာရိသာမညဖလာနိ သ ဆ္ဆိကရောတိ။ သာဝကာစတ္တာဟိအရိယမဂ္ဂေဟိစသည်တည်း။

ဧကမဂ္ဂကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-ဗျာနသက်ဆိုကထာ

ဂဘဉ္ဘာ။ ဗျာနာ၊ ဗျာန်မှ။ ဗျာနံ၊ ဗျာန်သို့။ သက်မတိ၊ ပြောင်းသလော။ အာမန္တာ၊ ပြောပြောင်း၏။ပ။ ယာအာဝဋ္ဋနာ၊အကြင်အာဝဋ္ဋန်းကိုလည်စေသလော။ပ။ ယာပဏိမိ၊ အကြင်ဘဝင်စိတ်လည်သလော။ပ။ ကာမေ၊ ကိလေသကာမဝတ္ထု၊ကာမ၌။ အာဒီနဝတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ မနသိကရောတော၊ နှလုံး၌ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သလော။ပ။ တညေဝပဌမံ ဗျာနံ၊ ထိုပဌမဗျာန်ပင်ဘည်း။ တံဒုတိယဗျာနံ၊ ထိုဒုတိယဗျာန်လော။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပရဝါဒီ အမှတ်သည် ဗျာန်ဟူသည်ကား အာဝဇ္ဇနီးမခြားဘဲဖြစ်သကဲ့သို့ဖြစ်၏ဟူ၍အမှတ်မှား၍ အာမန္တာ ခံသတည်း။ ။ကေမဂ္ဂကထာနောင်းကား ဗျာနသင်္ခ်ိုကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား ဧကန္တရိက သက်မနာနုယောဂ အဏုသဟဂတ သက်မနာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ဧကန္တရိကသက်မနာ နုယောဂသည်ကား ပဌမတတိယသက်မနာနုယောဂ ဒုတိယစတုတ္ထသက်မနာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် အဏုသဟဂတသက်မနာ နုယောဂသည်ကား ပဌမဒုတိယ အဏုသဟဂတသက်မုန ဒုတိယ တတိယ အဏုသဟဂတသက်မုန တတိယ စတုတ္ထအဏုသဟဂတသက်မနဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ပဌမဒုတိယသည်ကား အာဝဇ္ဇနာဒိအနုယောဂ ပဟာနဂ်ါနုယောဂ သမ္မယောဂဂ်ါနုယောဂ တညောဂါနုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် အာဝဇ္ဇနာဒိ အနုယောဂသည်ကား သာမညဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သာမညသည်ကား တချက်သာ။ဝိသေသသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပဟာနဂ်ဟူသော်ကား အာဒိနဝတောစသည်တည်း။ သမ္မယောဂဂ်ဟူသော်ကား သဝိတက္ကသဝိစာရစသည်တည်း။ ဒုတိယတတိယမှာလည်းအတူပင်။ တတိယစတုတ္ထမှာလည်း ဤနည်းအတူပင်။ ပရဝါဒီပက္ခကား နဝတ္တဗ္ဗံအစရှိသည်တည်း။

ဗျာနသင်္ခ်ိုကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-ဗျာနန္ဒရိုကကထာ

၈၁၇။ ဗျာနန္ဒရိုကာ၊ ဗျာန်၏အကြားဌ ဖြစ်သော သမာဓိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ၏။ (အနက်လွယ်၏)။

☰ ဗျာနသက်နှိုက်ထားနောင်ကား ဗျာနန္ဒရိက ကထာကိုဟော တော်မူ၏။ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိပုဗ္ဗာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂ ပရဝါဒိပဂ္ဂဟူ၍နှစ်ပါး တွင် သကဝါဒိပဂ္ဂ သည်ကား ဖဿန္ဒရိကာဒိ အနုယောဂ သမောဓာနာ အနုယောဂ ဗျာနန္ဒရိကာ နုယောဂ ပဋ္ဌုပ္ပန္နာ နုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင်ဗျာနန္ဒရိကာနုယောဂ သည်ကား အမိသကာနုယောဂ မိသကာနုယောဂဟူ၍နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ထိုဟွင်အမိသကာနုယောဂ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမနှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုတွင်အနုလောမသည်ကားဒုတိယ တတိယာနုယောဂ တတိယ စတုတ္ထာနုယောဂ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမမှာလည်း ဒုတိယ တတိယာနုယောဂ တတိယစတုတ္ထာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးလည်းကောင်းတည်း။ ဤလေးချက်သည် ကား အမိသကတည်း။ မိသကသည်ကား အနုလောမ ပဋိ လောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အမိသကနှင့်အတူပင်။ သမော ဓာနာနုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုတွင် အနုလောမသည်ကား သဝိတက္ကသဝိစာရာ နုယောဂ အဝိတက္ကဝိစာရ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမသည်လည်း သဝိတက္ကသဝိစာရာနုယောဂ အဝိတက္ကဝိ အဝိစာရာနုယောဂဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ဒွိန္နံဗျာနာနံပဋ္ဌပ္ပန္နာနံ။ ၁၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်ကား ပဋ္ဌပ္ပန္နတည်း။ သကဝါဒိ ပဂ္ဂနောင် ကား ပရဝါဒိပဂ္ဂကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အဝိဘက္ကော ဝိစာရမတ္တော သမာဓိဗျာန္ဒရိကာတိ။ အာမန္တာ။ အဝိတက္ကော ဝိစာရမတ္တော သမာဓိပဌမံ ဗျာနံ ဒုတိယံဗျာနံ စတုတ္ထံ ဗျာနန္တိ။နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ။ တေနဟိ အဝိတက္ကော ဝိစာရ မတ္တော သမာဓိ ဗျာနန္ဒရိကာတိ တည်း။ ပဋိပုဗ္ဗာကိုကား သိကောင်းပြီ။

ဗျာနန္ဒရိကကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၈-သဒ္ဓံသုဏာတိတိကထာ

၈၂၃။ သမာပန္နော၊ သမာပတ်ကို ဝင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါရုံကို။ သုဏာတိ၊ ကြားသလော။ အာမန္တာ၊ သြော် ကြား၏။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဈာန်ဝင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် အသံကြားတုံ သော်ကား ဈာန်ဝင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် စက္ခုဖြင့်လည်း ရူပါရုံကို မြင်လိုလအံ့သည်။ ဃာနဖြင့်လည်း ဂန္ဓာရုံကိုနမ်းလိုလအံ့သည်။ လျှာဖြင့်လည်း ရသာရုံကို လျက်လိုလအံ့သည်။ ဤသို့သကဝါဒီ မေးသည်ကို ပရဝါဒီသည်မထင်ရကား နဟေတုဝတ္ထုမှေ့ဟူ၍ ပယ် သတည်း။ ပဌမဈာန်ကိုဝင်၏။ ဝင်လျက်အသံကြားလျင် ပျက်လေ သည်ဟူ၍ကား နှလုံးမသွင်းအံ့။ ဈာန်ကို ဝင်စဉ်ပင် အသံကို ကြား၏ဟူ၍ အမှတ်မှားရကား အာမန္တာ ဟူ၍ ပရဝါဒီခံမှား သတည်း။ မနောဝိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သမာဓိ မည်၏။ သောတ ဝိညာဉ် နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အသံကို ကြားသလောဟူ၍ သကဝါဒီမေးသည်ကိုပရဝါဒီသည် အာမန္တာ ခံချေရကား မနောဝိညာဉ် ဖြစ်ခိုက်လည်း ဖဿတခု သောတ ဝိညာဉ်ဖြစ်ခိုက်လည်း ဖဿတခုဖြစ်သလောဟူ၍ သကဝါဒီ မေး သည်ရှိသော်တမူကား ဖြစ်ခိုက်ကိုမထင်ရကား နဟေတုဝတ္ထုမှေ့ ဟူ၍ ပယ်သတည်း။ ။ဈာနန္တရိက ကထာနောင်ကား သဒ္ဓံ သုဏာတိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋ္ဌိ ပုဗ္ဗာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား စက္ခုရူပါဒိ အနုယောဟ ဝိညာဏာ နုယောဂ ဒွိဖဿာဒိအနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဝိညာ ဏာ နုယောဂသည်ကား သုဒ္ဓ မိဿကဟူ၍ နှစ်ပါး။ သုဒ္ဓသည် ကား သောတဝိညာဏ သမဂ္ဂီကာ နုယောဂ မနောဝိညာဏ သမဂ္ဂီကာနုယောဂဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။မိဿကတချက်သာတည်း။ ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ။ ပဋ္ဌိပုဗ္ဗာသည်ကား ဝိတက္ကာ

ဝိစာရကလ္လာကာ နုယောဂ ဝိတိကလ္လာကာနုယောဂ အသာသ ပဿာသ ကလ္လာကာနုယောဂ အာကာသာနဉ္စာယတနကလ္လာကာ နုယောဂ ဝိညာဏဉ္စာယတန ကလ္လာကာနုယောဂ အာကိဉ္စညာ ယတန ကလ္လာကာနုယောဂ နေဝသညာနာသညာယတန ကလ္လာ ကာ နုယောဂ သညာဝေဒနာ စ ကလ္လာကာနုယောဂဟူ၍ ရှစ်ပါး အပြားရှိ၏။

သဒ္ဒံသုဏာတိတိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-စက္ခုနာရူပံ ပဿတိတိ ကထာ

ဂ၃ ၆။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုဖြင့်။ ရူပံ၊ရုပ်ကို။ပဿတိ၊ မြင်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်မြင်၏။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ စက္ခု၏အရကို စက္ခုပသာဒကိုယူ၍ စက္ခု ပသာဒဟူ၍ အမှတ်မှား၍ ပရဝါဒီသည် အာမန္တာခံသတည်း။ ထိုသို့တမူကား စက္ခု၏အရသည် စက္ခုပသာဒ မဟုတ်။ စက္ခု ပသာဒသည် ရုပ်ကိုမမြင်။ စက္ခု၏အရကို ဝိညာဉ်ယူ၍ ဝိညာဉ် သည် မြင်သည်ဖြစ်ရာသတည်း။ ရူပေနရူပံပဿတိဟူ၍ သကဝါဒီ မေးသည်ကို အာမန္တာ ဟူ၍ ပရဝါဒီခံပြန်ပြီးသည်လည်း စက္ခု အရကို စက္ခုပသာဒပင်ယူ၍ အာမန္တာ ခံမှားသတည်း။ ယင်း သော်ကား ရုပ်သည် ရုပ်ကိုပင်သိသလောဟူ၍ ပရဝါဒီ မေးသည် ကို နှဟောဝံ ဝတ္ထုမ္ဘေဟူ၍ ပယ်သတည်း။ ရုပ်သည် ရုပ်ကိုပင်သိသည် မယင်သောကြောင့် ပယ်သတည်း။ ။သဒ္ဒံ သုဏာတိတိ ကထာ နောင်ကား စက္ခုနာရူပံ ပဿတိတိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သကဝါဒီပက္ခ သည်ကား စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုငါးပါးတွင် စက္ခုသည်ကား ရူပေနရူပံ ပဿတာနုယောဂ ရူပေနရူပံပဋိဝိဇာနနာ နုယောဂ မနောဝိညာဏာ နုယောဂ စက္ခုသ အာဝဇ္ဇနာနုယောဂတွင် အနုလောမ တချက် ပဋိလောမ တချက်။ သောတတွင်လည်း

လေးပါး။ ဃာနတွင်လည်း လေးပါး။ ဇိဝှါတွင်လည်း လေးပါး။ ကာယ တွင်လည်း လေး ပါး တည်း။ (ပရဝါဒီ ပက္ခ ကိုကား သိကောင်းပြီ)။ ။စက္ခုနာရူပံပဿတိတိ ကထာ နိဋ္ဌိတာ။ ဝဏ္ဏေါအဋ္ဌာရသမော။ ။(ဥဒါန်းကို သိကောင်းပြီ)။

ကျေနုဝိသတိမဝဂ္ဂ

၁-ကိလေသဇဟန ကထာ

၅၂၁။ အတိတေ၊ အတိတ်၌။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ဇဟတိ၊ ပယ်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြောပယ်၏။ နိရုဒ္ဓံ၊ ချုပ်ပြီးသော ကိလေသာကို။နိရောဓေတိ၊ချုပ်ပြန်စေသလော။ပ။ရတ္တော၊ တပ်တတ်သောသူသည်။ ရာဂံ၊ ရာဂကို။ ဇဟတိ၊ ပယ်သလော။ ဒုဋ္ဌော၊ ပြစ်မှားတတ်သောသူသည်။ (အနုတ်လွယ်၏)။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပရဝါဒီ အမှတ်လည်း အတိတ်၌ဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကိုလည်း အတိတ်၌ ပယ်၏။ အနာဂတ်၌ဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကိုလည်း အနာဂတ်၌ပယ်၏။ ပစ္စုပ္ပန်၌ ဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကိုလည်း ပစ္စုပ္ပန်၌ ပယ်၏ဟူ၍ အမှတ်မှား၍ အာမန္တာခံသတည်း။ သကဝါဒီသော်တမူကား ပယ်၏ ဟူသော် ပယ်လျှင်းသည်မဟုတ်။ မဂ်သည် ဥပါဒ်လေ၏။ မဂ်ဥပါဒ်လျှင် ကိလေသာ မဥပါဒ်နိုင်ဖြစ်သည်မျှကိုသော်ကား ဆိုလိုသတည်း။ ပယ်လျှင်းသည်မဟုတ်။

စက္ခုနာရူပံပဿတိတိ ကထာနောင်ကား ကိလေသဇဟန ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီ ပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် အတိတ်သည်ကား နိရုဒ္ဓနိရောဓေတာဒိ အနုယောဂ အတိတံနိရုဒ္ဓါနုယောဂ အတိတံနတ္ထာနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ အနာဂတ်သည်ကား အဇာတံအဇနေတာဒိ အနု

ယောဂ အနာဂတံအဇာတာနုယောဂ အနာဂတနတ္ထာနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ပစ္စုပ္ပန်သည်ကား နသုတ္တာဟရဏာ သုတ္တာဟရဏာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် နသုတ္တာဟရဏာသည်ကား ဇဟတျာနုယောဂ သမောဓာနာ နုယောဂ သမုဒ္ဓိဘာဝါနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် ဇဟတျာနုယောဂသည်ကား ရတ္တာဒိ အနုယောဂ ရာဂေနရာဂံ ဇဟတျာဒိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ကိလေသဇဟနကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-သုညတကထာ

ကိလေသဇဟနကထာနောင်ကား သုညတကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပဋ္ဌသည် အနိမိတ္တာဒိသံသန္ဒနာနုယောဂ အနိစ္စာဒိသံသန္ဒနာ နုယောဂ ခန္ဓမိသကာဒိသံသန္ဒနာနုယောဂ ဟူ၍သုံးပါးအပြားရှိ၏။ထိုသုံးပါးတို့တွင် အနိမိတ္တာဒိသံသန္ဒနာနုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုအနုလောမသည်ကား အနိမိတ္တာနုယောဂ အပ္ပဏိဟိတ အနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ပဋိလောမမှာလည်း နှစ်ပါးလည်းကောင်းတည်း။ အနိစ္စာဒိသံသန္ဒနာနုယောဂသည်ကား အနုလုံတချက် ပဋိလုံတချက်သာတည်း။ ခန္ဓမိသကသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနုလောမသည်ကား ရူပက္ခန္ဓာ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သညာက္ခန္ဓာ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟူ၍ ငါးပါး အပြားရှိ၏။ ပဋိလုံမှာလည်း ငါးပါးလည်းကောင်း တည်း။ (ပရဝါဒိပဋ္ဌ ကိုကား သိကောင်းပြီ)။

သုညတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-သာမညဖလကထာ

၈၃၅။ သာမညဖလံ၊ သာမညဖိုလ်သည်။ အသင်္ခတံ၊ လော။ အာမန္တာ၊ ပြောဟုတ်၏။ပ။ တာဏံ၊ လည်းလျှောင်းရာလော။ လေဏံ၊ ပုန်းကွယ်ရာလော။ (အနက်လွယ်၏)။ပ။ သာမညံ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်။ အသင်္ခတံ၊ အသင်္ခတလော။

သုညတ ဂထာနောင်ကား သာမညဖလကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌ နှစ်ပါးတွင် ပရဝါဒိပဋ္ဌကို ဟောတော်မမူ။ သကဝါဒိပဋ္ဌကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သာမညကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား နိဗ္ဗာနာဒိ အနုယောဂ ဒွိအသင်္ခတာနုယောဂ ဒွေတာဏာဒိ အနုယောဂ သာမညာနုယောဂဟူ၍ လေးပါး အပြားရှိ၏။ ထိုလေးပါးတွင် သာမညာနုယောဂသည်ကား အသင်္ခတ သင်္ခတဟူ၍နှစ်ပါး။ ဝိသေသသည်ကား ဘေဒဝိသေသာနုယောဂ အဘေဒါဝိသေသာ နုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ဘေဒဝိသေသာနုယောဂသည်ကား သောတာပန္နာနုယောဂ သကဒဂါမိအနုယောဂ အနာဂါမိ အနုယောဂ အရဟတ္တာနုယောဂ ဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုလေးပါးတွင် သောတာပန္နာနုယောဂ သည်ကား မဂ္ဂါနုယောဂ ဖလာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနာဂါမိ အနုယောဂ သည်ကား မဂ္ဂါနုယောဂ ဖလာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အရဟတ္တာ နုယောဂသည်ကား မဂ္ဂါနုယောဂ ဖလာနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ပေါင်းသော် ရှစ်ပါးအပြားရှိသော မဂ်ဖိုလ်တို့တွင် တပါးပါး၌ နိဗ္ဗာနာဒိ အနုယောဂ ဒွေသင်္ခတာဒိအနုယောဂ ဒွေတာဏာဒိ အနုယောဂဟူ၍သုံးပါးအပြားရှိ၏။ဤကား ဘေဒါနုယောဂတည်း။အဘေဒသည်ကား ပဋ္ဌမသင်္ခတာဒိ အနုယောဂ ပဋ္ဌတာဏာဒိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ဤကား သကဝါဒိ ပဋ္ဌတည်း။ ပရဝါဒိပဋ္ဌကို ဘော်၍ ဟောသော်ကား

နဝတ္တမ္ဘံ သာမညဖလံအသခ်တန္တိ။ အာမန္တာ။ ကိလေသပ္ပဟာနံ အသခ်တန္တိ။နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ဤ သို့လျှင် ဘော်၍ဟောလေ။

သာမညဖလကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-ပတ္တိကထာ

ဂ၃၇။ ပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ အသခ်တာ၊ အသခ်တမည်သလော။ အာမန္တာ၊ပြော်မည်၏။ပ။ စိဝရဿ၊ သက်နှံးကို။ ပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ အသခ်တာ၊အသခ်တမည်သလော။ အာမန္တာ၊ ၏။ (အနက်လွယ်၏)။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ လာဘသက္ကာရ စသည်ရောက်ခြင်းကိုလျှင် အသခ်တဟူ၍ ပရဝါဒီ အမှတ်မှား၍ အာမန္တာခံသည်။ ယင်းသို့ တမူကားမဟုတ်။ လောဘအစရှိသည်ကား ပညတ်သာ။ ပရမတ်မဟုတ်။ သာမညဖလ ကထာနှောင်ကား ပတ္တိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုပတ္တိကထာ သည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမညာနုယောဂ ဝိသေသာနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သာမညာနုယောဂ သည်ကား နိမ္မာနာဒိ အနုယောဂ ဒွေအသခ်တာဒိ အနုယောဂ ဒွေတာဏာဒိ အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဝိသေသာ နုယောဂသည်ကား ပစ္စယာနုယောဂ ဗျာနာနုယောဂ မဂ္ဂဖလာ နုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် ပစ္စယာနုယောဂ သည်ကား ဘေဒ အဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ဘေဒပစ္စယာ နုယောဂသည်ကား စိဝရ ပစ္စယာနုယောဂ ပိဏ္ဍပါတသေနာသန ဂိလာနပစ္စယာနုယောဂ ဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ထိုလေးပါးတွင် စိဝရပစ္စယာ နုယောဂ သည်ကား နိမ္မာနာဒိ အနုယောဂဒွေသခ်တာဒိနုယောဂ ဒွေတာဏာဒိ အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ပိဏ္ဍပါတမှာလည်း

သုံးပါး။ သေနာသနမှာလည်း သုံးပါး။ ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရမှာလည်း သုံးပါးလည်းကောင်း။ ဤကား ဘေဒတည်း။ အဘေဒသည်ကား စီဝရာနုယောဂ ပိဏ္ဍပါတာ နုယောဂ သေနာသန ဂိလာန ပစ္စယဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရာနုယောဂဟူ၍ လေးပါး အပြားရှိ၏။ ဤကား ဘေဒတည်း။ ဤနှစ်ပါးသည်လျှင် ပစ္စယာနုယောဂတည်း။ ဈာနာနုယောဂ သည်ကား ပဌမဈာန် ဒုတိယဈာန် တတိယဈာန် စတုတ္ထဈာန် အာကာသာနဉ္စာ ယတန ဝိညာဏဉ္စာယတန အာကိဉ္စညာယတန နေဝသညာနာသညာယတနဟူ၍ ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုရှစ်ပါးတို့တွင် တပါးတပါးဌ် နိဗ္ဗာနာဒိ အနုယောဂ ဒွေအသင်္ခတာဒိ အနုယောဂ ဒွေတာဏာဒိအနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား ဘေဒတည်း။ အဘေဒသော်ကား ရှစ်ပါးသာတည်း။ မဂ္ဂဖလာဒိ အနုယောဂသည်ကား ဘေဒ အဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ဘေဒသည်ကား သောတာပန် သကဒါဂါမိ အနာဂါမိ အရဟတ္တာ နုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ထိုလေးပါးသည်တပါးတပါးဌ် မဂ္ဂဖလဟူ၍ နှစ်ပါးစီပြားသောကြောင့် ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုရှစ်ပါးတို့တွင် တပါးတပါးဌ် နိဗ္ဗာနာဒိအနုယောဂ ဒွေအသင်္ခတာဒိအနုယောဂ ဒွေတာဏာဒိ အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဤသည်ကား ဘေဒတည်း။ အဘေဒသည်ကား နဝအသင်္ခတာဒိ အနုယောဂ နဝတာဏာဒိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒိပက္ခ ကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ပတ္ထိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅–တထတာကထာ

၇၄၁။ သမ္ဘဝမှာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့၏။ တထတာ၊ မှန်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အသင်္ခတာ၊ အသင်္ခတ မည်သလော။ အာမန္တာ၊ ချော်မည်၏။ပ။ ရူပသား၊ရုပ်၏။ ရူပတာ၊ရူပတာသည်။

နနုရူပတာ၊ ရူပတာမည်သည် မဟုတ်လော။ အာမန္တာ၊ ပြော်မည်သည်ဟုတ်၏။ (အနက်လွယ်၏)။

အဓိပ္ပါယ်သော်ကား။ ရုပ်၏လက္ခဏာ ဝေဒနာ၏ လက္ခဏာ သညာ၏ လက္ခဏာ သင်္ခါရ၏ လက္ခဏာ ဝိညာဉ်၏ လက္ခဏာမှ ကိုသာ နိဗ္ဗာန်ဟူ၍ အမှတ်မှားရကား ပရဝါဒီသည် အာမန္တာ ခံသတည်း။ သကဝါဒီသော်ကား ထိုလက္ခဏာကိုကား ပရမတ်လည်း မဟူရာဖြစ်ခဲ့သော် ထိုကြောင့် အသင်္ခတ မမည်ဟူ၍ ဆိုသတည်း။ ပဋ္ဌိကထာနှောင်ကားတထတာကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သာမညသည်ကား နိဗ္ဗာနာဒိ အနုယောဂ ဒွေအသင်္ခတာဒိ အနုယောဂ ဒွေတာဏာဒိ အနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဝိသေသသည်ကား ဘေဒအဘေဒဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုနှစ်ပါးတွင် ဘေဒသည်ကား ရူပ ဝေဒနာ သညာသင်္ခါရ ဝိညာဏာနုယောဂဟူ၍ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား ဘေဒတည်း။ အဘေဒသည်ကား ဆအသင်္ခတာဒိ အနုယောဂ ဆတာဏာဒိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒီပက္ခကိုကားသိကောင်းပြီ)။

တထတာကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-ကုသလကထာ

၇၄၄။ နိဗ္ဗာနခေတု၊ နိဗ္ဗာနခေတ်သည်။ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်မည်သလော။ အာမန္တာ၊မည်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ အနဝဇ္ဇ၏ အရကို ကုသိုလ်ဟူ၍သာ မှတ်၍ ပရဝါဒီ အာမန္တာခံသတည်း။သကဝါဒီ အယူသော်ကား ကုသိုလ်မဟုတ်တကား အကုသိုလ်မှကြင်းသော်ရှေ့အနဝဇ္ဇမည်၏။ တထတာကထာနှောင်ကား ကုသလကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်

ကား သကဝါဒိပဋ္ဌ ပရဝါဒိပဋ္ဌနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပဋ္ဌကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သာမည သည်ကား အနုလောမ တချက် ပဋိလောမတချက်သာတည်း။ ဝိသေသသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် အနုလောမသည်ကား အလောဘ အဒေါသ အမောဟ သဒ္ဓါ သတိ ဝိရိယ သမာဓိ ပညာဟူ၍ ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမမှာလည်း ရှစ်ပါးလည်းကောင်းတည်း။ (ပရဝါဒိပဋ္ဌကိုကားသိကောင်းပြီ)။

ကုသလကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-အစွန်နှိုယာမ ကထာ

၈၄၇။ ပုထုဇဉ်နသ၊ပုထုဇဉ်၏။အစွန်နှိုယာမတာ၊စင်စစ်လျှင် နိယာတမည်သည်။ အတ္ထိ၊သလော။ အာမန္တာ၊ရှိ၏။ မာတုဃာတ ကော၊သည်။ ,အစွန်နှိုယတော၊ စင်စစ်လျှင် မြဲသလော။ပ။

၈၄၈။ အစွန်နှိုယတသ၊ စင်စစ်လျှင် နိယတဖြစ်သော။ ပုဂ္ဂလသ၊ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာသလော။ အာမန္တာ၊သြော်ဖြစ်၏။ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာသည်။ နုပ္ပဇ္ဇေယျ၊မဖြစ်သလော။ အာမန္တာ၊ သြော်မဖြစ်။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ကို။ ပဟီနာ၊ပယ်ပြီးလော။နဟေတုတ္တာမ္ဘေ။ပ။ဝိစိကိစ္ဆာ၊ဝိစိကိစ္ဆာ၊ကို။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိ မဂ်ဖြင့်။ ပဟီနာ၊ ပယ်သလော။ နဟေတုတ္တာမ္ဘေ။ပ။

ကတမေန၊ အဘယ်မည်သော။ မဂ္ဂေန၊ဖြင့်။ ပဟီနာ၊ ပယ်သလော။ ဧကတိပုဏ္ဏာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊ရှိသော်။ အကုသလေန၊အကုသိုလ်ဖြစ်သော။ မဂ္ဂေန၊ဖြင့်။ ပဟီနာ၊၏။ ဧကတိ အယံဝိသဇ္ဇနာ၊သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အကုသလော၊ အကုသိုလ်သည်။ မဂ္ဂေါ၊မဂ်လော။ နိယျာနိကော၊ သံသရာမှထွက်ကြောင်းလော။ ခယဂါမိ၊ခယ၏ကုန်ကြောင်းလော။ပ။ သဿတဒိဋ္ဌိယာ၊

သသ၊တဒိဋ္ဌိ၌။ နိယတသ၊ နိယတဖြစ်သော။ ပုဂ္ဂလသ၊ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဥဿေဒဒိဋ္ဌိ၊ဥဿေဒဒိဋ္ဌိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ဖြစ်ရာသလော။ပ။

၈၅၂။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဇုဓသာသနေ၊၌။ ဧကစ္စော၊ တယောက်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကေန္ဓကာဌကေဟိ၊စင်စစ်လျှင်မည်းကုန်သော။ အကုသလေဟိ၊အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ ဓမ္မတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်။ နိမုဂ္ဂေါ၊ နှစ်သည်ဖြစ်၍။ နိမုဂ္ဂေါ၀၊ နှစ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ ဥမ္မုဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ပေါ်၍။ ဌိတော၊ တည်သည်။ဟောတိ၊လော။ပ။ဝိပဿတိ၊သလော။ဝိလောကေတိ၊ ငဲ့၍ကြည့်သလော။ပ။တရတိ၊ ကူးသလောပ။ ပတိဂါဓပ္ပတ္တော၊ ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်သလော။ပ။

အမှာ ပုထုဇဉ်နှနိယာမ၌ မြဲသည်ချည်းဟူ၍ မှတ်ရကား အာမန္တာ ဟူ၍ခံသတည်း။ သကဝါဒီ မေးပြန်တုံ၏။ အမိကိုသတ်သလော။ အဘကိုသတ်သလော။ ရဟန္တာကိုသတ်သလောဟူ၍ မေးသည်ကိုကား သတ်သည် မထင်သောကြောင့် နဟေဝံ၀ဏ္ဏေဟူ၍ ပယ်သတည်း။ သကဝါဒီမေးပြန်တုံ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာရှိသလောဟူ၍ မေးသည်ကို အာမန္တာဟူ၍ ဂရ၀ါဒီခံသတည်း။ ယင်းသို့တည်း။ ဝိစိကိစ္ဆာကိုသာ နိယာမ၌ မြဲသည်ဟူ၍မဆိုအပ်။ အဘယ်ကြောင့်ဟူမူကား ဝိစိကိစ္ဆာရှိကလျှင်အပ်သလော မအပ်သလော ဟုတ်သလော မဟုတ်သလောဟူ၍ တောင်ကြို မြောက်ကြို ဖြစ်ခဲ့ရာ၏။ ထိုကြောင့်မြဲ၏ဟူ၍မဆိုသင့်။ ပယ်၏ဟူ၍လည်းမဆိုအပ်။ ကုသလ ကထာနှောင်ကား အစ္ဆန္ဒနိယာမကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိပုဗ္ဗာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရ၀ါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား ပဠာနုနှာရိယာနုယောဂ ဝိစိကိစ္ဆာနုယောဂ ဒိဋ္ဌိယာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာနုယောဂသည်ကား ဥပ္ပဇ္ဇနာနုယောဂ ပဟီနာ နုယောဂ မဂ္ဂါ

နုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ မဂ္ဂါနုယောဂသည်ကား လောကုတ္တရာ နုယောဂ အကုသလမဂ္ဂါနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အကုသလမဂ္ဂါ နုယောဂသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဤကား ဝိစိကိစ္ဆာနုယောဂတည်း။ဒိဋ္ဌိယာနုယောဂသည်ကား သဿတဒိဋ္ဌိမူလရှိသည်ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိမူလရှိသည်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုတွင် သဿတဒိဋ္ဌိမူလရှိသည်ကား ဥပဓိနှင့် ပဟိန မဂ္ဂဟူ၍သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတွင် မဂ္ဂသည်ကား လောကုတ္တရမဂ္ဂအကုသလမဂ္ဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိသည်ကားဥပဓိနှင့် ပဟိနမဂ္ဂသုံးပါးအပြားရှိ၏။အတူပင်။သကဝါဒိပဂ္ဂနောင်ကားပရဝါဒိပဂ္ဂကိုဟောတော်မူ၏။ဟောဟန်သော်ကား နဝတ္တမ္ဘအတ္ထိ။ပ။ အတ္ထေဝသုတ္တန္တောတိ။ အာမန္တာ။ တေနဟိအတ္ထိ။ ပုထုဇနသ အစ္ဆန္နနိယာမ တာတိတည်း။ ဤကားပုစ္ဆာတည်း။ ပဋိပုစ္ဆာသည်ကား ဥမ္မုဇ္ဇနနိမုဇ္ဇနာနုယောဂ ဥမ္မုဇ္ဇနဒ္ဋိတာနုယောဂဥမ္မုဇ္ဇနဝိပဿနာနုယောဂ ဥမ္မုဇ္ဇန ဝိလောကနာ နုယောဂ ဥမ္မုဇ္ဇနပတာရတာ နုယောဂ ဥမ္မုဇ္ဇနပတိဂါမပ္ပတ္တာ နုယောဂ ဟူ၍ခြောက်ပါးအပြားရှိ၏။

အစ္ဆန္နနိယာမကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၈–ဣန္ဒြိယကထာ

ကဏ္ဍ ၈၅၃။ လောကိယံ၊ လောကိဗြစ်သော။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ဩော်မရှိ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဘုရားမျက်စိဖြင့်။လောကံ၊လောကကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်လတော်၊ အပွရဇက္ခေ၊ပညာမျက်စိ၌ နည်းသောကိလေသာမြှုပ်လည်း ရှိကုန်ထသော။ မဟာရဇက္ခေ၊ပညာမျက်စိ၌ များသောကိလေသာမြှုပ်လည်းရှိကုန်ထသော။ တိက္ခိန္ဒြိယေ၊ ထက်သောဣန္ဒြေလည်း ရှိကုန်ထသော။ မုဒိန္ဒြိယေ၊ နူးညံ့သော ဣန္ဒြေလည်း ရှိကုန်ထသော။ သ္သာကာရေ၊ ကောင်းသောအခြင်းအရာလည်း ရှိကုန်ထသော။ သုဝိညာပယေ၊ကောင်း

စွာသိကုန်ထသော။ ပရလောကဝဇ္ဇာဘယဒဿာဝိနော၊ တမလွန်လောကဌ် အပြစ်ကိုကြောက်သဖြင့် အဖန်တလဲလဲလည်း ရှုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရန္တေ၊ နေကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ အဒ္ဒသံခေါ၊ မြင်၏။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဗောဓိပက္ခိယ မြော်တ်ထိုက်သော လောကုတ္တရာမဂ်အား ဇုန္ဒြေရှိကောင်းသည်ဟူ၍ အမှတ်ရှိရကား အာမန္တာဟူ၍ ပရဝါဒီခံသတည်း။သကဝါဒီသော်ကား ဇုန္ဒြေမြောက်သည်ကိုသာ ဇုန္ဒြေမဟူလို။ ဇုန္ဒြေမမြောက်ထိုက်သည်လည်း ဇုန္ဒြေဟူလိုသောကြောင့် လောကီသည်ဇုန္ဒြေ မည်ကောင်း၏ဟူလိုသတည်း။ အစ္ဆန္ဒနိယာမကထာနောင်ကား ဇုန္ဒြိယကထာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုသုဒ္ဓသည်သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါး။ အနုလောမဌ် လည်းငါးပါး ပဋိလောမဌ်လည်းငါးပါး။ သံသန္ဒနာသည်ကား လောကီယသံသန္ဒနာ လောကုတ္တရသံသန္ဒနာ သုတ္တာဟရဏာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ လောကီယ သံသန္ဒနာသည်ကား မနိန္ဒြေမူလရှိသည် သောမနဿိန္ဒြေမူလရှိသည် ဇီဝိတိန္ဒြေမူလရှိသည်ဟူ၍သုံးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ထပါးတပါးဌ် သဒ္ဓါအစရှိသော အားဖြင့် ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမ ဌ်လည်း မနိန္ဒြေမူလရှိသည် သောမနဿိန္ဒြေမူလရှိသည် ဇီဝိတိန္ဒြေမူလရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ တပါးတပါးသောမူလိဌ် သဒ္ဓါအစရှိသောအားဖြင့် ငါးပါး အပြားရှိ၏။ ဤကားလောကီယသံသန္ဒနာတည်း။လောကုတ္တရသံသန္ဒနာသည်ကားအနုလောမပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနုလောမသည်ကား သဒ္ဓါအစရှိသောအားဖြင့် ငါးပါးအပြားရှိ၏။ (သိကောင်းပြီ)။

ဇုန္ဒြိယကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ဝဏ္ဏေါကေ့ကုနဝိသတိမော နိဋ္ဌိတော။

(ဥဒါန်းကိုလည်းသိကောင်းပြီ)။

ဝိသတိမဝဂ္ဂ

၁-အသဒ္ဓိစ္စကထာ

၈၅၇။ အသဒ္ဓိစ္စ၊စေတနာဖြင့်မစေ့ဆော်မှု၍။မာတရုံ၊အမိကို။ ဗိုဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေတွာ၊ ချ၍။ အနန္တရိကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ အာမန္တာ၊၏။ ပ။ ပါဏံ၊သတ္တဝါ ကို။ဟန္တွာ၊သတ်၍။ ပါဏာတိပါတိ၊အသက်သတ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ။ပ။ ဓမ္မသညီ၊ ဓမ္မဟူ၍ အမှတ်ရှိလျက်။ သံဃဘေဒကော၊ သည်။ အာနန္တရိကော၊ သလော။ ပ။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ သံဃဘေဒကော၊ သော။ အာပါယိကော။ အပါယ်နှင့် ယှဉ်သော။ နေရယိကော၊ ငရဲ သူဖြစ်သော။ ကပ္ပဋ္ဌော၊ အာယုကပ် ပတ်လုံး တည်သော။ တေကိဿ၊ ကုစား၍ မရသောသူသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ ဝဂ္ဂ ရတော၊ အစုဌတည်သော။ အဓမ္မဋ္ဌော၊ တရားမဟုတ်သည်ဌတည် သော။ ယောဂက္ခေမတော၊ ယောဂ၏ ကုန်ခြင်းကို။ ဓံသတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။သမဂ္ဂံ၊အညီအညွတ်။ သံဃံ၊ကို။ဘေတ္တွာန၊ဖျက်ဆီး၍။ နေရယမှိ၊ ငရဲ၌။ ကပ္ပံ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး။ ပစ္စတိ၊ ကျက်၏။ပ။

အဓိပ္ပါယ်သော်ကား။ ပရဝါဒီအမှတ်သည် သေစေလိုသော စိတ်မရှိဘဲအမိကိုသတ်၏။ထိုသတ်သောသူကားအနန္တရိယကံဟူ၍ မှတ်သတည်း။ သကဝါဒီသော်ကား ယင်းသို့မဟုတ်အပြစ်သော် ကား ကြီးသည်ဟုတ်၏။ အနန္တရိယကံမဟုတ်ဟူလိုတည်း။ ဓမ္မ သညီသံဃဘေဒကောတိ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ ပယ်သည်ကား ဓမ္မမတ္တ မျှကိုသာပယ်သည်။ ဓမ္မသညီ သံဃဘေဒကောတိ အာမန္တာဟူ သည်ကား ဓမ္မစစ်ကိုလိုက်၍ဆိုသတည်း။

ကျေနပ်သတိမဝဂ်နောင်ကား ဝိသတိမဝဂ်ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကထာအများတွင်သော် အသဒ္ဓိစ္စကထာကိုရှေးဦး စွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဂိပုဗ္ဗာဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခ

နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုတွင်သကဝါဒိပဂ္ဂသည်ကား မာတုဃာတ ကပိတုဃာတကအရဟန္တဃာတကဗုဒ္ဓလောဟိတဟူ၍လေးပါးအ ပြားရှိ၏။ထိုတွင်မာတုဃာတကသည်ကားနသုတ္တာဟရဏသုတ္တာ ဟရဏဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုတွင် နသုတ္တာဟရဏသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးဟုင်သော် အနုလောမသည် ကား ပါဏာတိပါတမူလရှိသည် အဒိန္နာဒါန မူလရှိသည် မုသာ ဝါဒမူလရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ပဋိလောမ၌လည်း ဤ သုံးပါးလည်းကောင်းတည်း။ သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂသည် ကားတချက်သာ။ ဤကားသကဝါဒီ ပဂ္ဂတည်း။ ပရဝါဒိပဂ္ဂ သည်ကား မာတုဃာတက ပိတုဃာတက အရဟန္တဃာတက ဗုဒ္ဓလောဟိတကဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ဤကား ပုဗ္ဗာတည်း။ ပဋိပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂ ပရဝါဒိပဂ္ဂနှစ်ပါး။သကဝါဒီ ပဂ္ဂသည်ကား သမ္ဘသံဃဘေဒကာနုယောဂ ဓမ္မသညိသံဃဘေဒ ကာနုယောဂ သုတ္တာဟရဏာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒိပဂ္ဂသည်ကား နဝတ္တမ္ဘံ သံဃ ဘေဒကောတိ။ အာမန္တာ။ နနုဝတ္တံ အစရှိသည်တည်း။

အသဒ္ဓိစ္စကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-ဉာဏကထာ

၈၆၃။ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ ပုထုဇ္ဇဉ်အား။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ အာမန္တာ၊ (ဉာဏကထာအနက်လွယ်၏။ ။အဓိပ္ပါယ် ကား သစ္စာကိုပယ်နိုင်မှသော်လည်း ဉာဏ်ရှိ၏ဟူ၍ ဆိုရတုံအုံ့။ မပယ်နိုင်ဘဲကို ဉာဏ်ရှိ၏မဆိုရဟူ၍ အမှတ်ရှိရကား အာမန္တာ ခံသတည်း။ သကဝါဒီအမှတ်သော်ကား ဉာဏ်ရှိကလျင်ပယ်သည် ချည်း မဟုတ်။ အရဟန္တာ သာတည်း။ သစ္စာကိုပယ်နိုင်၏ရှင့်။ ပုထုဇဉ်သည် မပယ်နိုင်ဟူ၍ ဆိုသတည်း။ ။အသဒ္ဓိစ္စ ကထာ နောင်ကား ဉာဏကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား

သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါး။သကဝါဒိပက္ခသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍နှစ်ပါး။ သာမည သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ချက်တည်း။ ဝိသေသသည်ကား သမ္မယုတ္တာ နုယောဂ ပစ္စယာနုယောဂ နှစ်ပါးတွင် သမ္မယုတ္တာ နုယောဂသည် ကား ပဌမဈာန် ဒုတိယဈာန် တတိယဈာန် စတုတ္ထဈာန် အာ ကာသာနဉ္စာယတန ဝိညာဏဉ္စာယတန အာကိဉ္စညာယတန နေဝသညာနာသညာယတနအားဖြင့် ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပစ္စယာ နုယောဂသည်ကား စိဝရ ဝိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ သကဝါဒီ ပက္ခ နောင်ကား ပရဝါဒီပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အတ္ထိ ပုထုဇ္ဇနသ ဉာဏန္တိ။ အာမန္တာ။ ပုထုဇ္ဇနောတေန ဉာဏေန ဒုက္ခံ ပဋိဇာနာတိ အစရှိသည်တည်း။

ဉာဏကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-နိရယပါလ ကထာ

၈၆၆။ နိရယေသု၊ ငရဲတို့၌။ နိရယပါလာ၊ ငရဲထိန်းတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ရှိ၏။ နိရယေသု၊ ငရဲတို့၌။ ကမ္မ ကာရဏာ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်း အကြောင်းတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ပ။ မနုဿေသု၊ တို့၌။ ကမ္မကာရဏာ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်း အကြောင်းတို့ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ ကာရဏာ၊ ပြုခြင်း၏အကြောင်းတို့သည်။ အတ္ထိ၊ သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော် ရှိ၏။ပ။

၈၆၇။ ဣတော၊ ဤမနုဿပြည်မှ။ ပဏ္ဍုလ္ကံ၊ စုတေထသော။ ပရလောကံ၊ တမလွန် လောကသို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်သောသူကို။ ဝဿဘူနောပိ၊ ဝဿဘူနအမည်ရှိသော။ ရာဇာစ၊ ငရဲမင်းသည် လည်းကောင်း။ ပေတ္တိရာဇာစ၊ ပေတ္တိအမည်ရှိသောငရဲမင်းသည် လည်းကောင်း။ သောမော၊ သောမအမည်ရှိသော ငရဲမင်းသည်

လည်းခကောင်း။ ယမော၊ ယမ အမည်ရှိသော ငရဲမင်းသည်လည်း ကောင်း။ ဝဿဝကောစ၊ ဝဿဝဏ်အမည်ရှိသော ငရဲမင်းသည် လည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ ထိုငရဲ၌။ နဟာနန္တိ၊မည့်ဉီးဆဲကုန်။ သကာနိ၊ မိမိဥစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့သာလျှင်။ ဟနန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲ ကုန်၏။ပ။

၇၆၇။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တမေနံ၊ ထိုငရဲသူကို။ နိရယ ပါလာ၊ ငရဲထိန်းတို့သည်။ ပဗ္ဗဝိမဗ္ဗနံနာမ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်း မည်သော။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထံ၊ ရဲရဲညိုသော။ အယောခိလံ၊ သံချောင်းကို။ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဂမေန္တိ၊နှက်ကုန်၏။ပ။ဒုတိယေဟတ္ထေ၊နှစ်ခုမြောက်သော လက်၌။ ဂမေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ပါဒေ၊ ခြေ၌။ ဂမေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဒုတိယေပါဒေ၊ ၌။ ဂမေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ မဏ္ဍေဥ္စရသ္မိံ၊ ရင်လယ်၌။ ဂမေန္တိ၊ နှက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုငရဲသူသည်။ တတ္ထ၊ ထိုငရဲ၌။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ထက်ကုန်သော။ ကဋုကာ၊ မခံသာကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ယာဝ၊အကြင်မျှလောက်။ တံပါပကမ္မံ၊ထိုမကောင်းမှုကံသည်။ဗျန္တိ၊ ပျက်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ကာလံ၊ စုတိကာလကိုလည်း။ နစကရောတိ၊ မပြု။ပ။

သံဝေသိတ္ဝာ၊ အိပ်စေ၍။ ကုဓာရိဟိ၊ ဓားမတို့ဖြင့်။ တဉ္စန္တိ၊ ရွှေကုန်၏။ပ။ ဥဒ္ဓံပါဒံ၊ ခြေကိုကား အထက်သို့။ အဓောသိရံ၊ ဦးခေါင်းကိုကား အောက်သို့။ ထပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ ဝါသိဟိ၊ တစည်းတို့ဖြင့်။ တဉ္စန္တိ၊ရွှေကုန်၏။ပ။ အာဒိတ္တာယ၊ ရဲရဲညိုသော။ သမ္ပဇ္ဇလိတာယ၊အလျှံတပြောင်ပြောင်လောင်ထသော။သဇောတိ ဘူတာယ၊ အလျှံနှင့်တကွသော။ ပထဝိယာ၊ မြေ၌။ သာရေန္တိပိ၊ ရွှေလည်းရွှေကုန်၏။ ပစ္ဆာသာရေန္တိပိ၊ တဘန်လည်း ရွှေစေကုန် ၏။ပ။ မဟန္တံ၊ မျှားစွာသော။ အင်္ဂါရပဗ္ဗတံ၊ မီးကျီးတောင်သို့။ အာရောပေန္တိပိ၊အထက်သို့လည်း တက်စေကုန်၏။ဩရောပေန္တိပိ၊

အောက်သို့လည်း သက်စေကုန်၏။ပ။ လောဟကုမ္ဘိယာ၊ ကြေးနီ ဒိုးခ်ပ်။ ပကွီပန္ဓိ၊ထည့်ကုန်၏၊သော၊ထိုင်ရဲသူသည်။ တတ္ထ၊ထိုင်ရ၏။ ဗေဏုဒ္ဒေဟကံ၊ အမြှောင်ဖြင့် လောင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ပစ္စတိ၊၏။ပ။ ပစ္စမာနော၊ ကျက်သည်ရှိသော်။ သကိမ္ပိ၊ တကြိမ်လည်း။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားရ၏။ သကိမ္ပိ၊ တကြိမ်လည်း။ အဓော၊ အောက်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားရ၏။ သကိမ္ပိ၊ တကြိမ်လည်း။ တိရိယံ၊ ဖိလာ။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားရ၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သော ခေါ၀ိပန္မဟာနိရယော၊ ထိုင်ရဲ သည်။ စတုက္ကဏ္ဏော၊ လေးထောင့်ရှိ၏။ စတုဒ္ဒါရော၊ လေးမျက်နှာ တံခါးရှိ၏။ ဘာဂသော၊အဘို့အားဖြင့်။ဝိဘတ္တော၊ခွဲ၀ေအပ်သော သူသည်လည်းကောင်း။ မိတော၊နှိုင်းယှဉ်အပ်၏။အယောပါကာရ ပရိယန္တော၊ သံတံတိုင်းဖြင့်ရံအပ်၏။ အယသာ၊ သံအိုးကို။ပဋိကုဋ္ဌ တော၊ မှောက်အပ်၏။ တသ၊ ထိုင်ရ၏။ အယောဘူမိ၊မြေသည်။ ဇလိတာ၊တောက်၏။ တေဇသာ၊ ပြင်းစွာသော အလျှိုနှင့်လည်း။ ယုတ္တာ၊ယှဉ်၏။ သမန္တာ၊တက်ဝန်းကျင်မှ။သမ္ဘဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတရာ။ ဖရိတ္ဝာ၊ နှံ၍။ တိဋ္ဌတိ၊တည်၏။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ငရဲ၌ကား မိမိပြုသောကံသာလျှင် ညှဉ်းဆဲ သည်။ တပါးသောသူသည် မညှဉ်းဆဲနိုင်ဟူ၍ နှလုံးသွင်းရကား ငရဲ၌ ငရဲထိန်းမရှိလောဟု သကဝါဒီမေးသည်ကို အာမန္တာဟူ၍ ပရ၀ါဒီခံသတည်း။ သက၀ါဒီမေးပြန်တုံ၏။ လူ့ပြည်၌ ထိုးခြင်း သတ်ခြင်း ဓားနှင့်ခုတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့သည် ရှိသလောဟူ၍ မေးသည်ကို အာမန္တာ ခံချေရကား ယင်းသို့တည်း။ လူ့ပြည်၌ ရှိတုံ သော်ကား ထိုသို့ လူတို့၌ ရှိသည်အတူ လည်းကောင်း လျှင် ရှိလေ၏ ဟူ၍ သက၀ါဒီ ဆိုသတည်း။ ဤကာ ကထာ နောင်ကား နိရယပါလ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား ပုဏ္ဏာ ပဋိပုဏ္ဏာ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် ပုဏ္ဏာ သည်ကား သက၀ါဒီပက္ခ ပရ၀ါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သက၀ါဒီ ပက္ခ

သည်ကား သုဒ္ဓ သံသန္ဒနာဟူ၍နှစ်ပါးတွင် သုဒ္ဓသည်ကား အနုလောမတချက် ပဋိလောမတချက်။ သံသန္ဒနာသည်ကား အနုလောမတချက် ပဋိလောမတချက် လည်းကောင်း။ ဤလေးချက်သည်ကား သကဝါဒိပဏ္ဍိတည်း။ သကဝါဒိပဏ္ဍ နောင်ကား ပရဝါဒိပဏ္ဍကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား အတ္ထိ နိရယောသု နိရယပါလာတိ။အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ နဝသ ဘူနောပိစ ပေတ္တိရာဇာ သောမောယမောဝသဝဏ္ဏောစရာဇာ။ သကာနိ ကမ္မာနိ ဟနန္တိတတ္ထ ဧကတော ပဏ္ဍုဏ္ဍံပရလောက ပတ္ထနိ အစရ်ိသည်တည်း။ ဤသကဝါဒိပဏ္ဍ သည်ကား ပုဏ္ဏာတည်း။ ပဋိပုဏ္ဏာသည်ကား ပဌမသုတ္တာဟရဏာ နုယောဂ ဒုတိယ သုတ္တာဟရဏာနုယောဂ ဟူ၍နှစ်ပါးတည်း။

နိရယပါလကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-တိရစ္ဆာန ကထာ

ဂ၆၉။ ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ တိရစ္ဆာနဂတာ၊ ဖိလာသွားသောသူတို့သည်။ အတ္ထိ၊ရှိကုန်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ရှိ၏။ တိရစ္ဆာနဂတေသု၊ တိရစ္ဆာန်တို့၌။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ပ။ ဒေဝလောကော၊ ဒေဝလောကသည်။ တိရစ္ဆာနယောနိ၊ တိရစ္ဆာနယောနိလော။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ။ပ။ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြည်၌။ ကိဠာ၊ ဘောက်ဘတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ပဋ္ဌဂ်ါ၊ နှံစပ်တို့ သည်လည်းကောင်း။ မကသာ၊ ကြောင်သော ခြင်တို့ သည်လည်းကောင်း။ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့သည် လည်းကောင်း။ အဟိ၊မြွေတို့သည် လည်းကောင်း။ ဝိန္ဓိကာ၊ ကင်းသန်းတို့သည် လည်းကောင်း။ သတပဒိ၊ ဝိုးနသံတို့သည် လည်းကောင်း။ ဂဏ္ဍုပါဒါ၊ တိတ္ထိသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သလော။ပ။

ဂ၇၀။ ရောဝဏောနာမ! ရောဝဏ် အမည်ရှိသော။ ဟတ္ထိ၊ ဟတ္ထိဟု ဆိုအပ်သော။ နာဂေါ၊ ဆင်သည် လည်းကောင်း။

သဟဿယုတ္တံ၊ အထောင်သော သိန္နောနှင့် ယှဉ်အပ်သော။ ဒိမ္ဗံ၊ ဌာ်ဖြစ်သော။ ယာနံ၊ ယာဉ်လည်းကောင်း။ပ။

၈၇၁။ ဟတ္ထိဗန္ဓာ၊ ဆင်ကိုဖွဲ့တတ်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ အဿဗန္ဓာ၊ မြင်းကို ဖွဲ့တတ်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ ယာဝဿိကာ၊ ဆင်စာဖပ်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ ကာရဏိကာ၊ ဆင်ထိန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဘတ္တကာရကာ၊ ဆင်ကို ကျွေးစရာထမင်းချက်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊သလော။ပ။

နိရယပါလကထာနှောင်ကား တိရစ္ဆာနကထာကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိပုဗ္ဗာဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ပုဗ္ဗာသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခ သည်ကား သာမည ဝိသေသနှစ်ပါးတွင် သာမညသည်ကား တိရစ္ဆာနာနုယောဂ တိရစ္ဆာနယောနိတိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ ဝိသေသသည်ကား တချက်သာ။ ဤကား သကဝါဒိပက္ခတည်း။ ထိုသကဝါဒိပက္ခနှောင်ကား ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်သော်ကား နတ္ထိဒေဝေသု တိရစ္ဆာန ဂတာတိ။ အာမန္တာ။နနုအတ္ထိတတ္ထ ရောဝဏောနာမ ဟတ္ထိနာဂေါ သဟဿ ယုတ္တာဒိမ္ဗံယာနန္တိ။ အာမန္တာစသည်တည်း။ (ပဋိပုဗ္ဗာကား သိကောင်းပြီ)။

တိရစ္ဆာနကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-မဂ္ဂ ကထာ

[1] ၈၇၂။ မဂ္ဂေါ၊မဂ်သည်။ ပဋ္ဌိကော၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိသလော၊ အာမန္တာ၊ပြော်ရှိ၏။ သေယျထိဒံ၊ဤဒုဒံ၊ဤရှစ်ပါးသော မဂ်သည်ကား။ သေယျထာ၊ အဘယ်သည်နည်း။ ဣတိပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။ သဘိ၊ရှိသော်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊လည်းကောင်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ လည်းကောင်း။ပ။

မဂ္ဂါနံ၊မဂ်တို့၏။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သေဋ္ဌော၊မြတ်၏။ သစ္စာနံ၊သစ္စာတို့၏။ စတုရောပဒါ၊ ရှစ်ပါးသော အဘို့ရှိသည်ဖြစ်၍။ သေဋ္ဌော၊အလွန်မြတ်၏။ ဓမ္မာနံ၊ ဓမ္မတို့၏။ ဒ္ဝိပဒါနံ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သူတို့တွင်။ စက္ခုမာ၊ ဘုရားသည်။ ဝိရာဂေါ၊ ကင်းသော ရာဂရှိသည်ဖြစ်၍။ သေဋ္ဌော၊ အလွန်မြတ်၏။ပ။

၇၇၄။ သာစ၊ ထိ သမ္မာဝါစာသည်။ နမဂ္ဂေါ၊ မဂ်မမည်သလော။ အာမန္တာ၊ ပြောမမည်။ပ။ သာစ၊ ထိသမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ နမဂ္ဂေါ၊ မဂ်မမည်သလော။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ပ။

၇၇၄။ ပုမ္ဗေဝခေါပန၊ ရှေးဦးလျှင်။ အသ ထိသူ၏။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံ မည်သည်လည်းကောင်း။ ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်လည်းကောင်း။ အာဇီဝေါ၊ အာဇီဝသည်လည်းကောင်း။ သုပရိသုဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်သည်။ ဟောတိ၏။ ဝေါ၊သို့။ အသ၊ ထိသူ၏။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော။ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်။ ဘာဝနာပါရိပူရိံ၊ ပွါးစေခြင်း ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ပ။

၇၇၅။ သုဘဒ္ဒ၊သုဘဒ္ဒ။ ယသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊အကြင်ဓမ္မဝိနယ၌။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော။ မဂ္ဂေါ၊မဂ်ကို။ နဥပလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ တတ္ထ၊ ထိဓမ္မဝိနယ၌။ သမဏောပိ၊ သမဏာကိုလည်း။ နဥပလဗ္ဘတိ၊အပ်။ တတ္ထ၊ ထိဓမ္မဝိနယ၌။ ဒုတိယောပိ၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော။ သမဏောပိ၊ သမဏာကိုလည်း။ နဥပလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ပ။ ဇုဓေဝ၊ ဤဓမ္မဝိနယ၌လည်း။ သုဘဒ္ဒ၊သုဘဒ္ဒ။ သမဏောပိ၊ သမဏာသည်လည်း။ နဥပလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ပ။ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော။ သမဏောဘိ၊ သမဏာတို့ဖြင့်။ ပရပ္ပဝါဒါ၊ တပါးသော သူ၏ အယူသည်။ သုညာ၊ဆိတ်၏။ပ။

တိရစ္ဆာနကထာ နောင်ကား မဂ္ဂကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုဗ္ဗာ ပဋိပုဗ္ဗာဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုတွင် ပုဗ္ဗာသည်ကား နသုတ္တာဟရဏ သုတ္တာဟရဏ ဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် နသုတ္တာဟရဏ သည်ကား.စုဏ္ဏိယသုတ္တာ ဟရဏ ဂါထာသုတ္တာ ဟရဏဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ နသုတ္တာဟရဏ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမ ဟူ၍ နှစ်မျိုး ပြား၏။ ပဋိလောမ သည်ကား သမ္မာဝါစာ မူလဇ္ဈာသည် သမ္မာကမ္မန္တ မူလရှိသည် သမ္မာအာဇီဝမူလ ရှိသည်ဟူ၍ သုံးပါးပြား၏။ တပါးတပါးဌ် သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပ သမ္မာဝါယာမ သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိ ဟူ၍ ငါးပါးပြား၏။ ဤငါးပါးကို မူလီပြုလေ။ အနုလောမကို သိကောင်းပြီ။ ဤကား သကဝါဒိပဏ္ဍိတည်း။ သကဝါဒိပဏ္ဍိ နောင်ကား ပရဝါဒိပဏ္ဍိကို ဟောတော်မူ၏။ ဟောဟန်ကား အဌဂိကောမဂ္ဂေါတိ။ အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံ ဘဂဝတာ ပုဗ္ဗေ ခေါ ပနသ်ကာယကမ္မံ ဝစီကမ္မံ အာဇီဝေါ သုပရိသုဒ္ဓေါ ဟောတိ။ ဧဝမသ္သာယံ အရိယောအဋ္ဌင်္ဂိကော မဂ္ဂေါ ဘာဝနာ ပါရိပူရိံ ဂစ္ဆတီတိအတ္ထော ဝသုတ္တန္တောတိ။ အာမန္တာ။ တေနဟိ ပဋ္ဌဂ်ိကော မဂ္ဂေါတိတည်း။ (ပဋိပုဗ္ဗာကိုကား သိကောင်းပြီ)။

မဂ္ဂကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-ဉာဏ ကထာ

၈၇၆။ ဒ္ဓါဒသ ဝတ္ထုကံ ဉာဏံ၊တဆယ်နှစ်ပါး အပြားရှိသော ဉာဏ်သည်။ လောကုတ္တရံ၊ မည်သလော။ အာမန္တာ၊ ကြောင့် မည်၏။ပ။ လောကုတ္တရဉာဏာနိ၊လောကုတ္တရာဉာဏ်တို့သည်။ဒ္ဓါဒသ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးတို့လော။ အာမန္တာ၊ကြောင့်တဆယ်နှစ်ပါးဟုတ်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇုဒံ၊ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒုက္ခံ၊မိမိ၏အရကို သုခ အား ပေးခဲ့သော ဓမ္မဇာတသည်။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယ သစ္စာ မည်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ သည်။ အနုဿုတေသု၊ မကြားဘူး ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ ဓမ္မတို့၌။ စက္ခုံ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တံခေါ၀ပနိဒံ၊ ထိုသို့သောဘောရှိသော။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို။ ပရိညေယ္ယံ၊ ပိုင်းခြားမှ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ဒ္ဒ။ အနုဿုတေသုမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ။ပ။ အာလောကော ဥဒပါဒိ (သည်နည်းချည်းသွယ်လေ၊ အနက်လွယ်၏)။

မဂ္ဂကထာနောင်ကား ဉာဏကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရ၀ါဒိပက္ခနှစ်ပါး။ ထိုတွင် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ သိကောင်းပြီ။ ။ဉာဏကထာ နိဋ္ဌိတား။ ။၀ဋ္ဋဝိဝဋ္ဋတိမော နိဋ္ဌိတော။ စတုဏ္ဏောပဏ္ဏာသကော။ ။ဥဒါန်းကိုကား သိကောင်းပြီ။

စတုဏ္ဏောပဏ္ဏာသကောဟူသည်ကား ငါးဝဋ်ငါးဝဋ် ဟူ၍ လေးစုသည်လျှင် စတုတ္ထပဏ္ဏာသကတည်း။

ကေဝိသတိမ၀ဋ္ဋ

၁-သာသနကထာ

[၈၇၈။ သာသနံ၊ သာသနာကို။ နဝံ၊ အသစ်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်သလော။ အာမန္တာ၊ ၏။ (အနက်လွယ်၏)။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ သခင်ဘုရား၏သာသနာတော်ကို တပည့်သားတော်တို့ သင်္ဂါယနာပြုသည်ဟူ၍ အမှတ်ရှိရကား အားမန္တာဟူ၍ ပရ၀ါဒီခံသတည်း။ သကဝါဒီမေးပြန်တုံ၏။ ယင်းသို့အသစ်ပြုဟုံသော်ကား သတိပဋ္ဌာန အစရှိသည်ကို လေးပါးစီချည်း ဟောတော်မူ၏။ ထိုဘုရားသခင်ဟောတော်မူသည်ထက် အလွန်ဟောရာ၏။ ထိုသို့တည်း ဟောသလောဟူ၍ သကဝါဒီပက္ခ မေးသည်ကိုကား ဟောမည်မထင်သောကြောင့် နဟေ၀ံ၀တ္တမ္မေဟူ၍ ပယ်သတည်း။ ။ဝိသတိမ၀ဂ် နောင်ကား ကေဝိသတိမ၀ဂ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကထာအများတွင်သော် သာသနကထာကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ

ပရဝါဒိပက္ခ နှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိပက္ခကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကတသာသနာနုယောဂ ကရသာသနာနုယောဂ လဇ္ဇာသာသနာနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ကတသာသနာ နုယောဂ သည်ကား ဗောဓိပက္ခိယာနုယောဂ မာတိကာနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ကရသာသနာနုယောဂနှင့် လဇ္ဇာနုယောဂမှာလည်း အတူပင်။ ပရဝါဒိပက္ခကိုဆော်၍ဟောသော်ကား နဝတ္တမ္ဗံသာသနံနဝံကတန္တိ။ အာမန္တာ။ ထေရေဟိသာသနံ နဝံကတန္တိ။နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ ဟူ၍ ဟောလေ။

သာသနကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂–အဝိဇ္ဇာ ကထာ

ဂ၇၉။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ တေဓာတုကေဟိ၊ ကာမဓာတ် ရူပဓာတ် အရူပဓာတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မေဟိ၊ ကံတို့မှ။ အဝိဇ္ဇာယ၊ မဆိတ်သလော။ အာမန္တာ၊ ဩော် မဆိတ်သည်ဟုတ်၏။ပ။ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ ပုထုဇဉ်၏။ ရူပဓာတု အရူပဓာတုပဂ်၊ ရူပဓာတ် အရူပဓာတ်သို့ ရောက်စေတတ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို။ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြားမှ သိအပ်ပြီလော။ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေ။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပရဝါဒီ အမှတ်သည် ကာမ ရူပ အရူပ ဤသုံးပါးလုံးတွင် ဆိတ်၏ဟူ၍ အမှတ်မှားရကား အာမန္တာဟူ၍ ခံသတည်း။ သကဝါဒီအမှတ်သော်ကား အသီးအသီးဆိတ်သော အခါကိုဆိုသတည်း။ မဆိတ်သောအခါ မဆိတ်ဟု ဆိုသတည်း။ သာသနကထာနောင်ကား အဝိဇ္ဇာကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒီပက္ခ ပရဝါဒီပက္ခနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒီပက္ခသည်ကား ဗဟုဒေဝအနုယောဂ ပစ္စယာနုယောဂ နှစ်ပါးပြား၏။ ပရဝါဒီပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ။

အဝိဇ္ဇာကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃–သံယောဇနကထာ

၈၈၁။ ကိဠိ၊ သူသည်။ သံယောဇနံ၊ ကို။ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍။ အရဟတ္တပ္ပတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ (အနက်လွယ်၏)။ ။အဝိဝိတ္တ ကထာ နောင်ကား သံယောဇနကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂ ပရဝါဒိပဂ္ဂဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပဂ္ဂသည်ကား သံယောဇနာဒိအနုယောဝ ရာဂါဒိအနုယောဝဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုနှစ်ပါးတွင် သံယောဇနာဒိအနုယောဝသည်ကား သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ နုယောဝ ဝိစိကိစ္ဆာ နုယောဝ သီလဗ္ဗတ ပရာမာသ ရာဂ ဒေါသ မောဟ မာန ဒိဋ္ဌိအစရှိသော အားဖြင့် ခြောက်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုခြောက်ပါးတွင် ရာဂါဒိ အနုယောဝ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သိကောင်းပြီ။

သံယောဇနကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄–ဋ္ဌိ ကထာ

၈၈၂။ အဓိပ္ပါယဋ္ဌိ၊ အလိုကိုပြီးစေသောတန်ခိုးသည်။ဗုဒ္ဓါနံ ဝါ၊ ဘုရားတို့အားလည်းကောင်း။ သာဝကာနံ ဝါ၊တပည့်သားတို့အားလည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ရှိ၏။ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ နိစ္စပလ္လာ၊ အမြဲ သစ်ရွက်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့။ အဓိပ္ပါယဋ္ဌိ၊ အလိုကိုပြီးစေသော တန်ခိုးသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ ဝါ၊ ဘုရားတို့အား လည်းကောင်း။ သာဝကာနံ ဝါ၊ တပည့်သာဝက တို့အားလည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ပ။နိစ္စပုပ္ဖါ ဝါ၊ အမြဲပန်းရှိကုန်သည် လည်းကောင်း။ပ။ နိစ္စဖလိကာ ဝါ၊ သစ်သီးရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ပ။ ဇုဏ္ဏာ၊ တိုးပွါးခြင်းသည် လည်းကောင်း။ပ။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သုဘိက္ခံ၊ ကောင်းသောဆွမ်းရခြင်း ရှိသည်။ပ။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောမိုးရွာခြင်းရှိသည်။ ဟောတု၊

ဖြစ်စေသတည်း။ပ။ ဝိလိန္ဒဝန္ဆော၊ ဝိလိန္ဒဝန္ဆသည်။ မာဂဓေသ၊ မဂဓရာဇ်ပြည်ကို အစိုးရသော။ သေနိယသ၊ မျှားသော စစ်သည် ရှိသသော။ ဗိမ္ဗိသာရသ၊ ဗိမ္ဗိသာရ အမည်ရှိသော။ ရညော၊ မင်း၏။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ သုဝဏ္ဏန္ဒေ၀၊ ရွှေဟူ၍ဣင်။ အမိမုစ္စိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ သုဝဏ္ဏောစပန၊ ရွှေသည်။ အာသိနဲ့၊ ဖြစ်ဘူးသည်မဟုတ်လော။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ တန်ခိုးဟူက အလုံးစုံ ပြီးသည်ချည်း ဟူ၍ ပရ၀ါဒီအမှတ်မှားရကား အာမန္တာခံသတည်း။ သက၀ါဒီမေး ပြန်တုံ၏။ သစ်ရွက်အစရှိသည်ကို မြေစေနိုင်သလော ဟူ၍ မေးရ ကား မြေစေနိုင်သည်ကို မေးသောကြောင့် နဟေ၀ံ ၀ဋ္ဌမ္ဘေဟူ၍ ပယ်သတည်း။ ဤသို့မေးသည်အလိုကား ပြီးနိုင်သည်အရာကိုသာ ပြီးနိုင်သည် မပြီးနိုင်သည်အရာကို မပြီးနိုင်ဟူသတည်း။ ။သံယော ဇနကထာနောင်ကား ဗုဒ္ဓိကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည် ကား သက၀ါဒီပက္ခ ပရ၀ါဒီပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သက၀ါဒီပက္ခ သည်ကား အနိန္ဒြိယပဌာနုယောဂ ဗုဒ္ဓြိယပဌာနုယောဂ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနိန္ဒြိယပဌာနုယောဂသည်ကား နိစ္စပဏ္ဍာ နုယောဂ နိစ္စပုပ္ပါနုယောဂ နိစ္စဖလိကာနုယောဂ နိစ္စဇုဏ္ဏ နိစ္စခေမ နိစ္စသုဘိက္ခ နိစ္စသုဝဏ္ဏာ နုယောဂ ဟူ၍ ၀ါးပါးအပြား ရှိ၏။ ဤကား အနိန္ဒြိယပဌာနုယောဂ။ ဗုဒ္ဓြိယပဌာနုယောဂသည် ကား ဖဿာဒိအနုယောဂ ခန္ဓာနုယောဂ လက္ခဏာနုယောဂ ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ သိကောင်းပြီ။

ဗုဒ္ဓိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅–ဗုဒ္ဓကထာ

၀၀၅။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့၏။ ဗုဒ္ဓေဟိ၊ ဘုရားတို့မှ။ ဟိနာတိရေ ကတာ၊ ယုတ်သည်၏အဖြစ် မြတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ပ။ (တချက်သာ)။ ပရ၀ါဒီပက္ခကို ဟောသော်ကား

နဝတ္တမ္ဘံ အတ္ထိဗုဒ္ဓါနံ ဗုဒ္ဓေဟိ ဟိနာတိရေကတာတိ။ အာမန္တာ။ သတိပဋ္ဌာနတောတိ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေဟူ၍ ဘော်လေ။

ဗုဒ္ဓကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-သမ္ဘဒိသာ ကထာ

၈၈ဖြ။ သမ္ဘဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့၌။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့သည်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်သလော။ အာမန္တာ ကုန်၏။ပ။ သောဘဂဝါ၊ ထိုသခင်ဘုရားသည်။ ကိုနာမော၊ အဘယ်သို့ အဖည်ရှိသနည်း။ ကိုဇစ္စော၊အဘယ်အမျိုးနည်း။ ကိုဂေါတ္တော၊ အဘယ်အနွယ်နည်း။ တသ္မ ဘဂဝတော၊ ထိုသခင်ဘုရား၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ ကိုနာမာ၊ အဘယ်အမည် ရှိကုန်သနည်း။ တသ္သဘဂဝတော၊၏။ သာဝကယုဂံ၊တပည့်သား အစုံသည်။ ကိုနာမံ၊အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ တသ္သဘဂဝတော၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ ကောနာမော၊ အဘယ် အမည်ရှိသနည်း။ ကိုဒိသံ၊ အဘယ်သို့ သဏ္ဌာန်ရှိသော။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်သနည်း။ပ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ သကဝါဒီသည် ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့၌ ဘုရားတို့သည် တည်ကုန်သလော ဟူ၍ မေးသည်ကို ပရဝါဒီ အာမန္တာ ခံချေရကား သကဝါဒီ မေးပြန်တုံ၏။ အရှေ့မျက်နှာ၌ တည်သလောဟု မေးသည်ကို ပရဝါဒီမထင်ချေရကား နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဗေဟု ပယ်သတည်း။ ဤကား တို့ဘုရားမတည်သည်ကို ငယ်သတည်း။ အရှေ့မျက်နှာ၌ ဘုရားရှိသလောဟူ၍ မေးပြန်သည်ကို အာမန္တာဟူ၍ ပရဝါဒီခံချေရကား သကဝါဒီ မေးပြန်တုံ၏။ ထို အရှေ့ မျက်နှာ၌ ရှိ၏ ဟူသော ဘုရားသည်ကား အဘယ် မည်သော အမည် ရှိသနည်း။ အဘယ်ဇာတ် ရှိသနည်း။ အဘယ် အနွယ် ရှိသနည်း။ အမိ အဘ သည်ကား အဘယ် အမည် ရှိသနည်း။ ဝါတို့ ဘုရားကဲ့သို့လည်း စကြဝဠာသည် အရှေ့ မျက်နှာ၌ မျှားသောအတိုင်းရှိသလောဟု မေးသည်ကို ပရဝါဒီ

သည် မထင်သောကြောင့် နဟေတုဝတ္ထုမ္ဘေဟု၍ ပယ်သတည်း။ ဤတဖျက်ကား ဘုရားတပါးတည်၏ ဟူသည်ကို စိစစ်သတည်း။ ဒက္ခိဏာ ပစ္ဆိမ ဥတ္တရတို့မှာလည်း ပုရတ္ထိမနှင့်အတူပင်။ အဓိပ္ပါယ်ကိုဆိုလေ။ ဗုဒ္ဓကထာနောင်ကား သမ္ဘဒိသာ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပုရတ္ထိမာ နုယောဂ ဒက္ခိဏာ နုယောဂ ပစ္ဆိမာ နုယောဂ ဥတ္တရာနုယောဂ ဥပရိမာနုယောဂဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ အောက်ငါးချက်ကိုကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါးစီချည်းပြား၏။ ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောသော်ကား နဝတ္ထုမ္ဘ အတ္ထာတိ သမ္ဘဗုဒ္ဓါတိ ဌာနိတိ။ အာမန္တာ။ ဒိသာဗုဒ္ဓါ နတိ ဌာနိတိ။ နဟေတုဝတ္ထုမ္ဘေတည်း။

သမ္ဘဒိသာကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-ဓမ္မကထာ

၈၀၇။ သမ္ဘေ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မတို့သည်။ နိယတာ၊ မြဲကုန်သလော။ပ။ အနိယတော၊ သော။ ရာသိ၊ ရာသီသည်။နတ္ထိ၊မရှိသလော။နဟေတုဝတ္ထုမ္ဘေ။ပ။ ရူပံ၊ရူပ်သည်။ရူပဌေန၊ ရူပဌကြောင့်။ နိယတံ၊ မြဲသလော။ပ။

သမ္ဘဒိသာ ကထာနောင်ကား ဓမ္မကထာကို ဟောတော်မူ၏! ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးပြား၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိ ပက္ခသည်ကား သာမည ဝိသေသဟူ၍ နှစ်ပါအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သာမည သည်ကား ဘေဒ အဘေဒနှစ်ပါးတွင် ဘေဒသည်ကား နိယတ အနိယတနှစ်ပါးတွင် နိယတသည်ကား မိဆုတ္တ အမိဆုတ္တဟူ၍ နှစ်ပါး။ အနိယတသည်ကား ပဋိလောမ အနုလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ အဘေဒဟူသော်ကား သမ္ဘေဓမ္မာ နိယတာတိ။ အာမန္တာ။ နနုတယောရာသီ ဝုတ္တာစသည်တည်း။ ဝိသေသ သည်ကား ရူပ ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ တပါးတပါးခ်ဉ် မိဆုတ္တ

နိယတ သမ္မတ္တနိယတဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒိပက္ခ ကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ဓမ္မကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၈-ကမ္မကထာ

(ကမ္မကထာ အနက်လွယ်၏)။ အမိပ္ပါယ်သော်ကား ပဌမ ဇောဠိ ပါသော စေတနာ သည်ကား မိမိဖြစ်ရာတွင်မြဲ၏ ဟူ၍ အမှတ်ရှိရကား အာမန္တာဟူ၍ ပရဝါဒိခံသတည်း။ ထိုသို့မူကား မဟုတ်။ တပါးလည်းမဖြစ်။ မိမိတွင်ပင်လည်းမမြဲ။ အဟောသိ ကသာဖြစ်၏ဟူလိုသတည်း။ ဓမ္မကထာ နောင်ကား ကမ္မကထာ ကိုဟောတော်မူ၏။ ထိုကမ္မကထာသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင်သော် သကဝါဒိ ပက္ခသည်ကား သာမညဝိသေသ နှစ်ပါးတွင် သာမညသည်ကား ဘေဒ အဘေဒ ဟူ၍ နှစ်ပါး။ ဘေဒသည်ကား မိန္ဓတ္တနိယတ သမ္မတ္တနိယတ မိန္ဓတ္တ သမ္မတ္တနိယတာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ မိန္ဓတ္တသမ္မတ္တ နိယတသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးတည်း။ အဘေဒသည်ကား တချက်သာ။ ဝိသေသသည်ကား ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေ ဒနိယကမ္မာ နုယောဂ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယာနုယောဂ အပရာပရိယ ဝေဒနိယာ နုယောဂဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ တပါးတပါးဌ် မိန္ဓတ္တနိယတ သမ္မတ္တနိယတဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒိ သမ္မတ္တကိုကား သိကောင်းပြီ။ ။ကမ္မကထာ နိဋ္ဌိတာ။ ။ဝဏ္ဏေါ ဧကဝိသတိမော နိဋ္ဌိတော။ ။(ဥဒါန်းကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ဗာဝီသတိမဝဂ္ဂ

၁-ပရိနိဗ္ဗာန ကထာ

၀ဋ္ဋ;။ ကိဠိ၊ တစုံတခုသော။ သယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်ကို။ ဣဗ္ဗဟာယ၊ မပယ်မူ၍။ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ပရိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အာမန္တာ၊ ညြောရှိ၏။ (အနက်လွယ်၏)။ ဧကဝိ

သတိမ ဝဂ်နောင် ဒွါဒိသတိမဝဂ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကထာအများတွင် ပရိနိဗ္ဗာန ကထာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား သံယောဇနာနုယောဂသရာဂါဒိ အနုယောဂဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သရာဂါဒိသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါး။ (ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ပရိနိဗ္ဗာနကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-ကုသလစိတ္တ ကထာ

(၅) ၀ဒုဋ္ဌ။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ ကုသလစိတ္တော၊ ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသလော။ အာမန္တာ၊ ပြော်ပြု၏။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ ပုညာဘိသင်္ခါရံ၊ ကို။ အဘိသင်္ခရောန္တော၊ပြုပြင်သလော။ အာနေဉ္ဇာဘိ သင်္ခါရံ၊အရူပကုသိုလ်ကို။ အဘိသင်္ခရောန္တော၊ ပြုပြင်သလော။ ဝတိသံဝတ္တနိယံ၊ဝတိကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ကမ္မံ၊ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသလော။ပ။ ဒေဝသောဘဂျသံဝတ္တနိယံ၊ နတ်ဘွဲ့တင့်တယ်ခြင်းကို ဖြစ်စေသောကံကို။ အာစိနန္တော၊ လေ့ကျက်စွာပြုအပ်သည်ဖြစ်၍။ အပစိနန္တော၊ဖျက်သည်ဖြစ်၍။ ပဇဟန္တော၊ ပယ်သည်ဖြစ်၍။ ဥပဂါဒိယန္တော၊ ဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍။ ဝိလိနန္တော၊ အထူးသဖြင့် ဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍။ ဥဿိနန္တော၊ အထက်ဘွဲ့ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဓုပန္တော၊ ခါသည်ဖြစ်၍။ သံမုပန္တော၊ပြင်းစွာခါသည် ဖြစ်၍။ (သိကောင်းပြီ)။

ပရိနိဗ္ဗာန ကထာနောင်ကား ကုသလစိတ္တ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား ပုညာဘိသင်္ခါရာဒိ အနုယောဂ အာစိနာဒိ အနုယောဂဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ အာစိနာဒိအနုယောဂသည်ကားအနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍နှစ်ပါး။ အနုလော

မကား တချက်သာတည်း။ ပဋိလောမသည်ကား အပစိန်တွာ နုယောဂ ဝိဓုပေတ္တာနုယောဂ အပ္ပဟိတ္တာနုယောဂဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ကုသလစိတ္တကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-အာနေ ဉကထာ

☰ ၈၉၆။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ အာနေ ဉော၊ အရူပကုသိုလ်၌ ဋ္ဌိတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍။ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသလော။ အာမန္တာ။ပကတိစိတ္တော၊ ပြကတော့သောစိတ်၌။ ဋ္ဌိတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍။ ပရိနိဗ္ဗာယတိနု၊ ပြုသလော။ပ။ ကိရိယမယေစိတ္တော၊ ကိရိယာစိတ်၌။ ဋ္ဌိတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍။ပ။

ကုသလစိတ္တကထာနောင်ကား အာနေ ဉကထာကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခကိုသာဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ပကတိစိတ္တာနုယောဂ ကိရိယမယစိတ္တာနုယောဂ ဝိပါကစိတ္တာနုယောဂ ကိရိယာအဗျာကတာနုယောဂ ဗျာနာနုယောဂ ဝိပါကဗျာကတစိတ္တာ နုယောဂဟူ၍ခြောက်ပါးအပြားရှိ၏။ ပရဝါဒိပက္ခကို ဟောသော်ကား နဝတ္တမ်အရဟာ အာနေ ဉဋ္ဌိတော ပရိနိဗ္ဗာယတိတိ။ အာမန္တာ။ နနုဘဂဝါ စတုတ္ထဈာနာ ဝုဋ္ဌာ ပါတ္တာ ပရိနိဗ္ဗုတောတိ။ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေ ဤသို့လျှင် ဘော်၍ ဟောလေ။

အာနေ ဉကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-ဓမ္မာဘိသမယကထာ

၈၉၇။ ဝဇ္ဇသေယျာယ၊ အမိဝမ်းဌ်။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ တရားကိုသိခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ပ။

အာနေ ဉကထာနောင်ကား ဓမ္မာဘိသမယကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဓမ္မဒေသနာဒိအနုယောဂ ပစ္ဆယာနုယောဂသုတ္တသာ

နုယောဝဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဓမ္မဒေသနာဒိ အနုယောဝ သည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ သိ ကောင်းပြီ။ ပရဝါဒိပက္ခကိုသော်ကား နဝတ္တဗ္ဗံအတ္ထိ ဂဒ္ဒ သေယျာ ယဓမ္မာဘိသမယောတိ။ အာမန္တာ။ နဝတ္တဗ္ဗောဓမ္မာဘိသမယော တိ။ နဟေဝံဝတ္တဗ္ဗေတည်း။ ဤသို့လျှင် တော်၍ဟောလေ။

ဓမ္မာဘိသမယကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၅-၇-တိသောပိကထာ

ဓမ္မာဘိသမယ ကထာနောင်ကား တိသောပိ ကထာကိုဟော တော်မူ၏။(ထိုသည်ကားသကဝါဒိပက္ခကိုသာ ဟော,တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ဂဒ္ဒသေယျအရဟတ္တပတ္တိကထာ သုပိနဂတသ ဓမ္မာဘိသမယ ကထာ သုပိနဂတသ အရဟတ္တ ပတ္တိကထာ ဟူ၍ သုံးပါးအပြား၏။ ပရဝါဒိပက္ခကိုကား အောက်ကနှင့် အတူ ပင်တော်၍ဟောလေ။

တိသောပိကထာနိဋ္ဌိတာ။

၈-အဗျာကတကထာ

၉၀၁။ သုပိနဂတသ၊ အိပ်မက်သောသူ၏။ သမ္ဘံ၊ ခပ်သိမ်း သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အဗျာကတံ၊ အဗျာကတမည်သလော။ သုပိနန္တေန၊ အိပ်မက်ဖြင့်။ ပါဏံ၊ သူ၏အသက်ကို။ ဟနေယ္ယ၊ သတ်ရာသလော။ပ။

ထိုနောင်ကား အဗျာကတ ကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထို သည်ကား သကဝါဒိပက္ခ ပရဝါဒိပက္ခဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် သကဝါဒိပက္ခသည်ကား အကုသလပဒ ကုသလ ပဒဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ကုသလ ပဒသည် ကား ဒါနံ စိဝံ ရုံ ဝိဏ္ဏာပါတံ အစရှိသည်တည်း။ (ပရဝါဒိပက္ခကို ကား သိကောင်းပြီ)။

အဗျာကတကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-အာသေဝနပစ္စယကထာ

၉၀၃။ ကာစိ၊ တစုံတခုသော၊ အသေဝနပစ္စယတာ၊ အာသေဝနံ ပစ္စည်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိလော။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာသေဝိတော၊ မြဲစွာအပ်သော။ ဘာဝိတော၊ ပွါးစေအပ်သော။ ဗဟုလီကတော၊ အလေ့အလာပြုအပ်သော။ နိရယသံဝတ္တနိကော၊ ငရဲဖြစ်စေတတ်သော။တိရစ္ဆာနယောနိသံဝတ္တနိကော၊တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေတတ်သော။ ပိတ္တိဝိသယသံဝတ္တနိကော၊ ပိတ္တာဖြစ်စေတတ်သော။ ယောပါဏာတိပါတော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သောပါဏာတိပါတော၊ သည်။ သဗ္ဗလဟု၊ ခပ်သိမ်းစုံတို့အောက်ပေါ့၏။ တဿပါဏာတိပါတဿ၊ ထိုပါဏာတိပါတ်၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ မနုဿဘူတဿ၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သောသူ၏။ အပ္ပါယုကသံဝတ္တနိကော၊ နည်းသော အသက်ကို ဖြစ်စေတတ်သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ ဘောဂဗျသနသံဝတ္တနိကော၊ စည်းစိမ်၏ပျက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ သပတ္တဝေရသံဝတ္တနိကော၊ သပတ္တဟုဆိုအပ်သောရန်ကို ဖြစ်စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ အမတာဂမာ၊ အမြိုက်လျှင်လားရာရှိ၏။ အမတပရာယနာ၊ အမြိုက်လျှင်လည်းလျှောင်းရာ၏။အမတပရိယောသာနာ၊ အမြိုက်လျှင်အဆုံးရှိ၏။ပ။

အဗျာကတကထာ နောင်ကား အာသေဝနပစ္စယကထာကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပဂ္ဂဂိုသာဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ပါဏာတိပါတအစရှိသောအားဖြင့် မျှားစွာပြား၏။ ပရဝါဒိပဂ္ဂဂိုဘော်၍ ဟောသော်ကား နဝတ္တမ်နတ္ထိ ကံစိအာသေဝနပစ္စယတာတိ။ အာမန္တာ။ နနုဝုတ္တံဘဂဝတာ နနု ကေဝ္ဍဏိကောတိ။ နဟေတံဝတ္တမ္ဗေတည်း။ ဤသို့လျှင်ဘော်၍ ဟောလေ။

အာသေဝနပစ္စယကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၁၀-ခဏိကကထာ

၉၀၆။ သမ္ဘေဒမ္မာ၊ ခပ်သိမ်းသောဓမ္မတို့သည်။ ကေစိတ္တာ ကွ ဏိကာ၊ တူသောစိတ္တာ ကွဏရှိသလော။ ပ။ စိတ္တေ၊ စိတ်၌။ မဟာ ပထဝီ၊ သည်။ သဏ္ဌာတိ၊ တည်သလော။ (အနက်လွယ်၏)။

အာသေဝနပစ္စယကထာ နောင်ကား ခဏိကကထာကိုဟော တော်မူ၏။ ထိုသည်ကား သကဝါဒိပက္ခကိုရှေးဦးစွာဟောတော် မူ၏။ ထိုသကဝါဒိပက္ခသည်ကား ဇထဝိသဏ္ဌာတိ အနုယောဂ ပဿနာနုယောဂဟူ၍နှစ်ပါး။ပဿနာနုယောဂသည်ကား စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဗှါ ကာယဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ထိုငါးပါး တွင် တပါးတပါး၌ နသုတ္တာဟရဏသုတ္တာဟရဏဟူ၍ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ (ပရဝါဒိပက္ခကိုကား သိကောင်းပြီ)။

ခဏိက ကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ဝဏ္ဏဝါဝိသတိမော။ ။ဥဒါန်းကိုလည်းသိကောင်းပြီ။

တေဝိသတိမဝဂ္ဂ

၁-ကောဓိပ္ပါယကထာ

၉၀၇။ ကောဓိပ္ပါယေန၊ တူသောအလိုအားဖြင့်။ မေထုနော၊ အချင်းချင်း တူသောသူ၏အမှုဖြစ်သော။ ဓမ္မော၊အသဒ္ဓမ္မကို။ ပဋ္ဌ သေဝိတမ္ဘော၊ မှီဝဲသလော။ အာမန္တာ။ ။ဗာဝိသတိဝဂ်နောင် ကား တေဝိသတိဝဂ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုသည်ကား ကထာ အများတွင်သော် ကောဓိပ္ပါယကတာကို ရှေးဦးစွာ ဟောတော် မူ၏။ ထိုသည်ကားအသကဝါဒိပက္ခကို ဟောတော်မူ၏။ ထို သက ဝါဒိပက္ခသည်ကား သမဏာနုယောဂ ပါဏာတိပါတာနုယောဂ အစရှိသောအားဖြင့် များစွာသော အပြားရှိ၏။ ပရဝါဒိပက္ခကို ဘော်၍ ဟောသော်ကား နဝတ္တမ်ံ ကောဓိပ္ပါယော မေထုနော ဓမ္မော ပဋ္ဌသေဝိတမ္ဘောတိ အာမန္တာ။ နသံသာရေ ဘရိဿာမိ။ ကုသလံကရောတိတိ နဟေဝံ ဝတ္တမ္ဘေတည်းဟူ၍ဟောလေ။

ကောဓိပ္ပါယကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၂-အရဟန္တဝဏ္ဏ ကထာ

၉၀၃။ အရဟန္တာနံ၊ တို့၏။ ဝဏ္ဏေန၊ ရဟန်း ရောင်ဖြင့်။ အမနုဿာ၊ နတ်တို့သည်။ မေထုနံ၊အချင်းချင်း တူသောသူ၏အမှု ရှိသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိသေဝန္တိ၊ကုန်သလော။ ။(အရဟန္တဝဏ္ဏ ကထာ တချက်သာတည်း။ ပရဝါဒိ ပက္ခကိုကား အောက်နှင့် အတူပင်ဟောလေ)။

အရဟန္တဝဏ္ဏကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၃-၇-ဣဿရိယကာမကာရိကာ ကထာ

☰ ၉၁၀။ ဗောဓိသတ္တော၊ ပွင့်လောင်းသတ္တဝါသည်။ ဣဿရိယ ကာမကာရိကာဟေတု၊ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်၌ ပြုခြင်းကြောင့်။ ဝိနိပါတံ၊ ဝရဲသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားသလော။ နိရယံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သလော။ သဋ္ဌိဝံ၊သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သလော။ ကာလသုတ္တံ၊ကာလသုတ် ဝရဲသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သလော။ တာပနံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ လော။ မဟာ တာပနံ၊ မဟာတာပနဝရဲသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ လော။ သဃ်ာတကံ၊ သဃ်ာတကဟု ဆိုအပ်သော အတုံးအတုံး ဖြတ်အပ်သောဝရဲသို့။ ဂစ္ဆတိ၊လော။ပ။ အဝိစိ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊သလော။ ဤရှစ်ပါးသည် ဝရဲကြီး ရှစ်ထပ် မည်၏။ ။အရဟန္တဝဏ္ဏ ကထာ နောင်ကား ဣဿရိယကာမကာရိကာကထာကိုဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား သကဝါဒိကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ထိုသည်ကား ဣဒ္ဓိပါဒကဝဏ္ဏာ နုယောဝ ဒုက္ခရကာရိကာနုယောဝ အတ္တန္တပါနုယောဝ အပရန္တ ပါနုယောဝဟူ၍ လေးပါးတွင် တပါးတပါး၌ သုတ္တာဟရဏ နသုတ္တာဟရဏဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။

ဣဿရိယကာမကာရိကာကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၈-ပတိရူပကထာ

၉၁၅။ နရာဝေါ၊ ရာဂမဟုတ်သည်။ ရာဂပတိရူပကော၊ ရာဂ နှင့်တူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ။(ရာဂကထာ ဒေါသကထာ

မောဟကထာ ကိလေသကထာဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ပရဝါဒိ ပဋ္ဌကို ဘော်၍ ဟောသော်ကား နဝတ္တွမ့် အတ္ထိနရာဝေါရာဂပတိ ရှေကောတိ။ အာမန္တာ။ နတ္ထိဘဂဝတာမေတ္တာတိ နဟေဝံ ဝတ္တွေ ဤသို့လျှင် ဟောလေ။

ပတိရူပ ကထာ နိဋ္ဌိတာ။

၉-အပရိနိပ္ဖန္နကထာ

အပရိနိပ္ဖန္နကထာသည်ကား ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ် ဣန္ဒြိယာ နုယောဂဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ခန္ဓာသည်ကား ရူပဇ္ဈန်နှ အစရှိသောအားဖြင့် ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ရူပက္ခန္ဓာသည်ကား နသုတ္တာဟရဏ သုတ္တာဟရဏဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် နသုတ္တာဟရဏသည်ကား အနုလောမ ပဋိလောမဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ကြွင်းသမျှလည်း အတူပင်။ ပရဝါဒိပဋ္ဌကို ကား ဘော်၍ ဟောလေ။ နဝတ္တွမ့်ရှိပံ ပရိနိပ္ဖန္နန္တိ။ အာမန္တာ။ နဝတ္တွမ့် ဒုက္ခညော ဘဝိသထာတိ။နဟေဝံ ဝတ္တွေဟု ဘော်၍ ဟောလေ။

အပရိနိပ္ဖန္နကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ဥဒါန်းကိုကား သိကောင်းပြီ။ ။သတ္တု၊ ဘုရားသခင်၏။ သမယော၊ သာဝတ္ထိနာတော်၌။ ပရပ္ပဝါဒမဒ္ဒနော၊ပရဝါဒိ၏အယူကို နှိပ်၍။ မဟာနိယာမော၊ မဟာပဏ္ဍာသ နိယာမပဏ္ဍာသ လည်းကောင်း။ အနုသယာ၊အနုသယပဏ္ဍာသလည်းကောင်း။နိဂ္ဂဟော၊ နိဂ္ဂဟပဏ္ဍာသလည်းကောင်း။ ခုဒ္ဒက ပဋ္ဌမော၊ခုဒ္ဒကပဏ္ဍာသလျှင် ငါးခုမြောက်လည်းကောင်း။ သုတ္တမူလသမာဟိတာ၊ သုတ္တမူလ၌ တည်ကြည်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဥဇ္ဇောတနာ၊ သာယာခြင်း လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကထာဝတ္ထု၊ ပါဠိတော်နိဿယ ပြီးပြီ။